

בשורת מזל דלי של ישוע המשיח

עלידי לוי ה. דאולינג (1844–1911)
הבסיס הפילוסופי והמעשי של
הדת של
עידן מזל דלי של העולם

הכנסייה האוניברסלית

מתומלל מ
ספר זכרוננו של אלוהים
ידוע כ
הרשומות האקאיות

הספר

תחום ציבורי – פרסום מידע – כל הזכויות שמורות

סקירה כללית

תוכן העניינים

מבוא

בשורת מזל דלי – תוכן עניינים – סעיפים ופרקים

- מפתח חלק 1: ישוע מנצרת – חלקים א' עד י"ב – (פרקים 1 - 60) - לידה עד גיל 30
- אינדקס של חלק 2: ישוע המשיח - סעיפים XIII עד XVII - (פרקים 61 - 158) - ישו בגילאי 30 - 33
- מפתח חלק 3: משפט/הוצאה לפועל/תקומה/התרוממות/כנסייה – סעיפים XVIII עד XXII – (פרקים 159 – 182)

אינדקס משלים

טקסטים לבשורה של מזל דלי (הספר)

- חלק 1: ישוע מנצרת – סעיפים א' עד י"ב - (פרקים 1 - 60) - טקסט
- חלק 2: ישוע המשיח – סעיפים XIII עד XVII – (פרקים 61 – 158) – טקסט
- הדרשה על ההר (פרקים 94 – 101)
- חלק 3: משפט/הוצאה לפועל/תקומה/התרוממות/כנסייה – סעיפים XVIII עד XXII – (פרקים 159 – 182) – טקסט

אינדקסים מספריים מהירים

תחום ציבורי - פרסום מידע

תוכן העניינים**מבוא**1. מהו גיל?2. מהו עידן הדגים?3. מהו עידן מזל דלי?הקצה על העידנים4. מה הכוונה במשיח כפי שמשמשת המילה בספר זה?המשיח5. מה הקשר בין ישוע מנצרת למשיח?ישוע מנצרתעדותו של הנצרת6. מיהו לוי, המתמלל של הספר הזה?ועדת לוילוי בנבואהאיש7. מהם הרשומות האקאשיות?

בשורת מזל דלי - תוכן ענייניםהספר

חלקים (אחד-שתיים-שלושה) -מקטעים-פרקים

אינדקס - חלק 1ישוע מנצרתסעיפים א' עד י"ב(פרקים 1 - 60)לידה עד גיל 30סעיף ALEPH - I - (פרק 1)

לידתה וחייה המוקדמים של מרים, אמו של ישו

פרק 1 - פלסטיון. לידתה של מרי, המשתה של יואכים. מרים מבורכת על ידי הכוהנים. נבואה של כומר. מרים שוהה בבית המקדש. מאורס ליוסף.

סעיף ב' - בית - (פרקים 2 - 6)

לידתם וינקותם של יוחנן המבשר (המטביל), (ושל ישו

פרק 2 - זכריה ואליזבת. מסרים נבואיים של גבריאל לזכריה, אליזבת ומריה. לידתו של ג'ון. נבואת זכריה.

פרק 3 - הולדת ישו. מאסטריום מכבדים את הילד. הרועים שמחים. זכריה ואליזבת מבקרים את מרי. ישוע נימול.

פרק 4 - הקדשת ישוע. מרי מקריבה קורבנות. שמעון ואנה מתנבאים. אנה ננזפת על כך שהיא סוגדת לילד. המשפחה חוזרת לבית לחם.

פרק 5 - שלושה כוהני קוסמים מכבדים את ישוע. הורדוס נבהל. קורא למועצה של יהודים. מסופר שנביאים חזו את בואו של מלך. הורדוס מחליט להרוג את הילד. מרים ויוסף לוקחים את ישוע ונמלטים למצרים.

פרק 6 - הורדוס לומד על שליחותו של יוחנן. תינוקות בית לחם נטבחים בפקודת הורדוס. אליזבת בורחת עם ג'ון. מכיוון שזכריה לא יכול לדעת היכן בנו מוסתר, הוא נרצח. הורדוס מת.

חזרה לסקירה כללית

סעיף GIMEL – III – (פרקים 7 – 12)**חינוך של אליזבת ומרי בזואאן, מצרים**

פרק 7 – ארכלאוס שולט. מרי ואליזבת עם בניהם נמצאים בזואאן ומלמדים אותם אליהו וסלומה. שיעור המבוא של אליהו. מספר על מתמלל.

פרק 8 – שיעוריו של אליהו. אחדות החיים. שני העצים. השטן. אהבה - המושיע של בני האדם. דוד של האור. גוליית החושך.

פרק 9 – שיעורים של סלומה. הגבר והאישה. פילוסופיה של מצבי רוח אנושיים. האל המשולש. הספטונאט. האל טאו.

פרק 10 – שיעוריו של אליהו. הדת הברהמית. חיי אברם. ספרי קודש יהודיים. הדת הפרסית.

פרק 11 – שיעוריו של אליהו. בודהיזם ומצוותיו של בודהה. המסתורין של מצרים.

פרק 12 – שיעורים של סלומה. תפלה. שיעורי הסיום של אליהו. מסכם את שלוש שנות הלימוד. התלמידים חוזרים לבתיהם.

חזרה לסקירה כללית

סעיף IV – דלת – (פרקים 13 – 15)**ילדות וחינוך מוקדם של ג'ון המבשר**

פרק 13 – אליזבת באנגדי. מלמדת את בנה. ג'ון הופך לתלמידו של מתנו, שמגלה לו את משמעות החטא ואת חוק הסליחה.

פרק 14 – השיעורים של מתנו. תורת החוק האוניברסלי. כוחו של האדם לבחור ולהשיג. היתרונות של אנטגוניזם. ספרי קודש עתיקים. מקומם של יוחנן וישו בהיסטוריה של העולם.

פרק 15 – מותה וקבורתה של אליזבת. השיעורים של מתנו. משרד המוות. המשימה של ג'ון. מוסד טקס הטבילה. מתנו לוקח את ג'ון למצרים, ומניח אותו במקדש בסקארה, שם הוא נשאר שמונה עשרה שנים.

חזרה לסקירה כללית

סעיף V – הוא – (פרקים 16 - 20)**ילדות וחינוך מוקדם של ישו**

פרק 16 – ביתו של יוסף. מרי מלמדת את בנה. יום הולדתו השביעי של ישו. ישוע מספר על חלומו; הפרשנות של סבתו. מתנת יום ההולדת שלו.

פרק 17 – ישוע משוחח עם רב בית הכנסת בנצרת. הוא מותח ביקורת על צרות המחשבה היהודית.

פרק 18 – ישו במשתה בירושלים. מתאבל על אכזריותם של המקריבים. פונה להלל שמזדהה עמו. הוא נשאר בבית המקדש שנה.

פרק 19 – ישוע בגיל שתים עשרה בבית המקדש. מחלוקת עם רופאי המשפט. קורא מתוך ספר נבואה. לפי בקשת הלל הוא מפרש את הנבואות.

פרק 20 – לאחר המשתה. המסע הביתה. ישו החסר. החיפוש אחריו. הוריו מוצאים אותו בבית המקדש. הוא הולך איתם לנצרת. משמעות סמלית של כלי נגר.

חזרה לסקירה כללית

סעיף VAU – VI – (פרקים 21 – 35)

חייו ומעשיו של ישו בהודו

פרק 21 - רוואנה רואה את ישו במקדש ונשבה. הלל מספר לו על הילד. רוואנה מוצאת את ישו בנצרת ועושה סעודה לכבודו. רוואנה הופכת לפטרונית של ישו ולוקחת אותו להודו כדי ללמוד את הדת הברהמית.

פרק 22 - ידידותם של ישו ולמאס. ישוע מסביר ללמאס את המשמעות של אמת, אדם, כוח, בינה, חוכמה, ישועה ואמונה.

פרק 23 - ישו ולמאס בין הסודרות והוויסיות. בבנארס, ישו הופך לתלמיד של אודרקה. הלקחים של אודרקה.

פרק 24 - תורת הקאסטות הברהמית. ישוע דוחה זאת ומלמד שוויון אנושי. הכהנים נעלבים ומוציאים אותו מהמקדש. הוא מקיים את הסודרות ומלמד אותם.

פרק 25 - ישוע מלמד את הסודרים והחקלאים. מספר משל לאציל ובניו הבלתי צודקים. מגלה את האפשרויות של כל הגברים.

פרק 26 - ישו בקטאק. המכונית של Jagannath. ישוע מגלה לעם את הריקנות של טקסים ברהמיים, וכיצד לראות את אלוהים באדם. מלמד אותם את חוק הקרבה האלוהי.

פרק 27 - ישוע משתתף בבהאר. מטיף דרשה מהפכנית על שוויון בני אדם. מספר על משל הלהבים השבורים.

פרק 28 - אודרקה עורך סעודה לכבודו של ישוע. ישוע מדבר על אחדות אלוהים ואחוות החיים. מותח ביקורת על הכהונה. הופך לאורח של חקלאי.

פרק 29 - אג'ינין, כומר מלאהור, מגיע לבנארס לראות את ישו, ומתגורר במקדש. ישוע מסרב להזמנה לבקר במקדש. אג'ינין מבקר אותו בלילה בביתו של האיכר ומקבל את הפילוסופיה שלו.

פרק 30 - ישוע מקבל חדשות על מות אביו. הוא כותב מכתב לאמו. האות. הוא שולח אותו לדרכו על ידי סוחר.

פרק 31 - כמרים ברהמיים זועמים בגלל תורתו של ישוע ונחישות לגרש אותו מהודו. לאמאס מתחנן עבורו. כמרים מעסיקים רוצח כדי להרוג אותו. למאס מזהיר אותו והוא בורח לנפאל.

פרק 32 - ישו ובראטה. יחד הם קוראים את ספרי הקודש. ישוע לוקח חריגה מהדוקטרינה הבודהיסטית של האבולוציה וחושף את מקורו האמיתי של האדם. פוגש את וידיאפאטי, שהופך לשותף שלו לעבודה.

פרק 33 - ישוע מלמד את האנשים הפשוטים במעיין. אומר להם איך להגיע לאושר. מספר על משל השדה הסלעי והאוצר הנסתר.

פרק 34 - היובל בקפאיווסטו. ישוע מלמד ברחבה והאנשים נדהמים. הוא מספר את המשל על הכרם הבלתי מטופח ועל השידה. הכהנים כועסים מדבריו.

פרק 35 - ישו ווידיאפטי שוקלים את הצרכים של העידן הנכנס של העולם.

חזרה לסקירה כללית

סעיף ז' - זאין - (פרקים 36 - 37)

חייו ומעשיו של ישו בטיבט ובמערב הודו

פרק 36 - ישו בלסה. הוא פוגש את מנג-צה המסייע לו בקריאת כתבי היד העתיקים. הוא הולך ללדאק. מרפא ילד. מספר על משל בן המלך.

פרק 37 - בפני ישוע מוצג גמל. הוא הולך ללאהור שם הוא מתגורר עם אג'יניו, אותה הוא מלמד. שיעור הנגנים הנודדים. ישוע ממשיך את מסעו.

חזרה לסקירה כללית

סעיף ח - חת - (פרקים 38 - 41)

חייו ומעשיו של ישוע בפרס

פרק 38 - ישו חוצה את פרס. מלמד ומרפא בהרבה מקומות. שלושה כמרים קוסמים פוגשים אותו כשהוא מתקרב לפרספוליס. קספר ועוד שני מאסטרים פרסים פוגשים אותו בפרספוליס. שבעת האדונים יושבים בשקט שבעה ימים.

פרק 39 - ישו משתתף בסעודה בפרספוליס. מדבר אל האנשים, סוקר את הפילוסופיה של הקוסם. מסביר את מקור הרוע. מבלה את הלילה בתפילה.

פרק 40 - ישוע מלמד את הקוסמים. מסביר את השקט וכיצד להיכנס אליו. קספר משבח את חוכמתו של ישו. ישוע מלמד במטעי כורש.

פרק 41 - ישוע עומד ליד מזרקת מרפא. מגלה את העובדה שהאמונה היא הגורם החזק בריפוי, ורבים נרפאים על ידי אמונה. ילד קטן מלמד שיעור גדול של אמונה.

חזרה לסקירה כללית

סעיף IX - TETH - (פרקים 42 - 43)

חייו ומעשיו של ישוע באשור

פרק 42 - ישוע נפרד מהקוסמים. נוסע לאשור. מלמד את האנשים באור של כלדיה. פוגש את אשבינה, איתה הוא מבקר בערים וערים רבות. מלמד ומרפא חולים.

פרק 43 - ישו ואשבינה מבקרים בבבל ומציינים את שממתה. שני המאסטרים נשארים בחברה שבעה ימים; ואז ישוע ממשיך את מסעו הביתה. מגיע לנצרת. אמו עורכת סעודה לכבודו. האחים שלו לא מרוצים. ישוע מספר לאמו ולודתו את סיפור מסעותיו.

חזרה לסקירה כללית

סעיף X - JOD - (פרקים 44 - 46)

חייו ומעשיו של ישוע ביוון

פרק 44 - ישו מבקר ביוון ומתקבל בכרכה על ידי האתונאים. פוגש את אפולו. פונה למאסטרים היוונים באמפיתיאטרון. הכתובת.

פרק 45 - ישוע מלמד את המאסטרים היוונים. הולך עם אפולו לדלפי ושומע את האורקל מדבר. זה מעיד עליו. הוא עומד עם אפולו ומוכר כאורקל החי של אלוהים. מסביר לאפולו את תופעת הדיבור האורקולרי.

פרק 46 - סערה על הים. ישוע מציל טובעים רבים. האתונאים מתפללים לאילימים. ישוע נזף בעבודת האילימים שלהם ומספר כיצד אלוהים עוזר. פגישתו האחרונה עם היוונים. מפליג על כלי השיט מאדים.

חזרה לסקירה כללית

סעיף CAPH - XI - (פרקים 47 - 55)

חיי ומעשיו של ישו במצרים - ישוע עובר את 7 מבחני האחוה

פרק 47 - ישו עם אליהו וסלומה במצרים. מספר את סיפור מסעותיו. אליהו וסלומה משבחים את אלוהים. ישוע הולך למקדש בהליופוליס ומתקבל כתלמיד.

פרק 48 - ישוע מקבל מההירופנט את שמו ומספרו המיסטי. עובר את מבחן האחוה הראשון, ומקבל את התואר הראשון שלו, כנות.

פרק 49 - ישוע עובר את מבחן האחוה השני, ומקבל את התואר השני, צדק.

פרק 50 - ישוע עובר את מבחן האחוה השלישי, ומקבל את התואר השלישי, אמונה.

פרק 51 - ישוע עובר את מבחן האחוה הרביעי, ומקבל את התואר הרביעי, פילנתרופיה.

פרק 52 - ישוע מבלה ארבעים יום במטעי המקדש. עובר את מבחן האחוה החמישי ומקבל את התואר החמישי, גבורה.

פרק 53 - ישוע עובר את מבחן האחוה השישי ומקבל את התואר השישי, אהבה אלוהית.

פרק 54 - ישו הופך לתלמיד פרטי של ההירופאנט ומלמדים אותו את מסתורי מצרים. כשהוא עובר את המבחן השביעי, הוא עובד בחדר המתים.

פרק 55 - לאחר שעבר את מבחן האחוה השביעי, ישוע מקבל את הדרגה השביעית והגבוהה ביותר, המשיח. הוא עוזב את המקדש כובש.

חזרה לסקירה כללית

סעיף LAMED - XII - (פרקים 56 - 60)

מועצת שבעת חכמי העולם

פרק 56 - שבעת חכמי העולם נפגשים באלכסנדריה. מטרות המפגש. כתובות הפתיחה.

פרק ל"ז - ישיבת חכמים, המשך. כתובות פתיחה. ישו מגיע. שקט של שבעה ימים.

פרק ל"ח - ישיבת חכמים, המשך. הצגת שבע ההנחות האוניברסליות.

פרק ל"ט - ישיבת חכמים, המשך. ההנחות הנותרות. החכמים מברכים את ישוע. שקט של שבעה ימים.

פרק 60 - ישוע פונה לשבעת החכמים. הכתובת. ישוע הולך לגליל.

אינדקס – חלק 2**ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת****סעיפים XIII עד XVII****(פרקים 61 – 158)****ישו בן 30-33****סעיף MEM - XIII - (פרקים 61 – 64)***משרדו של ג'ון המבשר***פרק 61 – ג'ון, המבשר, חוזר לחברון. חי כנזיר בטבע הפראי. מבקר בירושלים ומדבר עם האנשים.****פרק 62 – ג'ון, המבשר, מבקר שוב בירושלים. מדבר אל העם. מבטיחה לפגוש אותם בגלגל בעוד שבועה ימים. הולך לביתניא ומשתתף במשתה.****פרק 63 – ג'ון, המבשר, מבקר ביריחו. פוגש את האנשים בגלגל. מכריז על שליחותו. מציג את טקס הטבילה. מטביל אנשים רבים. חוזר לבתיניה ומלמד. חוזר לירדן.****פרק 64 – ישוע מגיע לגליל ונטבל על ידי יוחנן. הנשימה הקדושה מאשרת את משיחיותו.***חזרה לסקירה כללית***סעיף י"ד - נון - (פרקים 65 - 71)***משרד כריסטין של ישו - עידן מבוא***פרק 65 - ישוע הולך למדבר לבדיקה עצמית, שם הוא נשאר ארבעים יום. נתון לשלושה פיתויים. הוא מתגבר. חוזר למחנות של יוחנן ומתחיל ללמד.****פרק 66 – שישה מתלמידיו של יוחנן הולכים בעקבות ישוע והופכים לתלמידיו. הוא מלמד אותם. הם יושבים בדממה.****פרק 67 - ישוע מבקר את יוחנן בירדן. מוסר את הכתובת הראשונה שלו כריסטין לאנשים. הכתובת. הוא הולך עם תלמידיו לביתניא.****פרק 68 - ישוע מדבר אל האנשים בביתוניה. אומר להם איך להפוך לטהורי לב. הולך לירושלים ובמקדש קורא מתוך ספר נבואי. נוסע לנצרת.****פרק 69 – ישו ושליט בית הכנסת בנצרת. ישוע מלמד לא בפומבי, והאנשים גדהמים.****פרק 70 – ישו ותלמידיו במסיבת נישואין בקאנה. ישוע מדבר על נישואין. הוא הופך מים לייין. האנשים גדהמים.****פרק 71 – ישוע, ששת תלמידיו ואמו, הולכים לכפר נחום. ישוע מלמד את האנשים, חושף את ההבדל בין מלכי הארץ למלכי השמים.**

חזרה לסקירה כללית

סעיף XV - SAMECH - (פרקים 72 - 90)

התקופה השנתית הראשונה של משד כריסטין של ישו

פרק 72 - ישו בירושלים. מגרש את הסוחרים מהמקדש. הכהנים מתרעמים, והוא מגן על עצמו מנקודת מבט של יהודי נאמן. הוא מדבר אל העם.

פרק 73 - ישוע מבקר שוב במקדש ומתקבל בחיוב על ידי האנשים. מספר משל למלך ובניו. מגדיר משיחיות.

פרק 74 - ישוע מרפא בשבת ומצונוה על ידי הפרושים. משחזר ילד שטבע. מציל כלב פצוע. מטפל בילד חסר בית. מדבר על חוק החסד.

פרק 75 - נקדימון מבקר את ישוע בלילה. ישוע מגלה לו את משמעות הלידה החדשה ואת מלכות השמים.

פרק 76 - ישוע בבית לחם. מסביר לרועים את אימפריית השלום. אור יוצא דופן מופיע. הרועים מכירים בישוע כמשיח.

פרק 77 - ישו בחברון. הולך לבתאניה. מייעץ לרות לגבי צרות משפחתיות מסוימות.

פרק 78 - ישו ביריחו. מרפא משרת אשר. הולך אל הירדן ומדבר אל העם. קובע את הטבילה כהבטחת תלמיד. מטביל שישה תלמידים, שבתורם מטבילים אנשים רבים.

פרק 79 - ג'ון, המבשר, בסלים. עורך דין שואל על ישוע. יוחנן מסביר להמון את שליחותו של ישוע.

פרק 80 - למאס מגיע מהודו לראות את ישו. הוא מקשיב לתורתו של יוחנן בסלים. יוחנן מספר לו על השליחות האלוהית של ישוע. למאס מוצא את ישו בירדן. המאסטרם מזהים זה את זה.

פרק 81 - מסע כריסטינס לעבר הגליל. הם מתעכבים לזמן מה בבאר יעקב וישוע מלמד אשת שומרון.

פרק 82 - בזמן שישוע מלמד, תלמידיו באים ומתפעלים כי הוא מדבר עם שומרוני. אנשים רבים מסיכא באים לראות את ישוע. הוא מדבר אליהם. עם תלמידיו הוא הולך לסיכר ונשאר לימים מסוימים.

פרק 83 - ישוע מלמד את אנשי שיכר. מוציא רוח רעה מתוך אובססיבי. שולח את הרוח למקום משלה. מרפא אנשים רבים. הכהנים מוטרדים מנוכחותו של ישו בסיכר, אך הוא מדבר אליהם וזוכה בחסותם.

פרק 84 - בני הזוג כריסטינים מחדשים את מסעם. הם שוהים זמן מה בעיר שומרון. ישוע מדבר בבית הכנסת. מרפא אישה בכוח נפשי. הוא נעלם, אך מאוחר יותר מצטרף לתלמידיו בנסיעה לכיוון נצרת.

פרק 85 - יוחנן, המבשר, מעניש את הורדוס על רשעותו. הורדוס שולח אותו לכלא במכארוס. ישוע מספר מדוע אלוהים התיר את מאסרו של יוחנן.

פרק 86 - הכריסטינים נמצאים בנצרת. ישוע מדבר בבית הכנסת. הוא פוגע באנשים והם מנסים להרוג אותו. הוא נעלם באופן מסתורי וחוזר לבית הכנסת.

פרק 87 - בני הזוג כריסטינים הולכים לקאנה. ישוע מרפא ילד של אציל. הכריסטינים הולכים לכפר נחום. ישוע מספק בית מרווח לאמו. הוא מודיע על כוונתו לבחור שנים עשר שליחים.

פרק 88 - ישו הולך ליד הים. עומד בסירת דייגים ומדבר אל האנשים. בהנחייתו הדייגים משיגים תפיסה גדולה של דגים. הוא בוחר וקורא לשנים עשר השליחים שלו.

פרק 89 - שנים עשר השליחים נמצאים בביתו של ישוע ומתקדשים לעבודתם. ישוע מורה להם. הוא הולך לבית הכנסת בשבת ומלמד. הוא מוציא רוח טמאה מתוך אובססיבי. הוא מרפא את המותו של פיטר.

פרק 90 - ישוע הולך לבדו להר להתפלל. תלמידיו מוצאים אותו. הוא קורא לשנים-עשר והם מטיילים דרך הגליל, הוראה וריפוי. בטיבירוס ישוע מרפא מצורע. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום. בביתו שלו ישוע מרפא אדם משותק ומגלה את הפילוסופיה של ריפוי ומחילה על חטאים.

פרק 91 - ישו במשתה בירושלים. מרפא אדם חסר אונים. נותן שיעור מעשי בריפוי. מאשר שכל בני האדם הם בני אלוהים.

פרק 92 - הכריסטינים במשתה בביתו של לזרוס. שריפה משתוללת בעיירה. ישוע מציל ילד מהלהבות ומשאיר את האש על ידי המילה. הוא נותן שיעור מעשי כיצד לגאול אדם שיכור.

פרק 93 - הכריסטינים עוברים בשדה של חיטה בשלה, והתלמידים אוכלים מהחיטה ישוע פוטר אותם. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום. ישוע מרפא יד קמלה בשבת ומגן על מעשהו.

הדרשה על ההר (פרקים 94 – 101)

פרק 94 - הדרשה על ההר. ישוע מגלה לשנים-עשר את סוד התפילה. תפילת הדגם. חוק הסליחה. צום הקדוש. רוע ההונאה. נדבה.

פרק 95 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מבטא את שמונה האושר ואת שמונה הצרות. מדבר מילות עידוד. מדגיש את האופי הנעלה של עבודת השליחים.

פרק 96 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מחשיב את עשרת הדיברות. הפילוסופיה של ישו. רוח המצוות. ישוע מגולל את ההיבטים הרוחניים של ארבע הדיברות הראשונות.

פרק 97 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מגלה לשנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיברות החמישית והשישית.

פרק 98 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מגלה לשנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיברות השביעית, השמונה והעשירית.

פרק 99 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מגולל בפני השנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיברת התשיעי.

פרק 100 - הדרשה על ההר, המשך. ישוע מנסח ומציג לשנים-עשר קוד מעשי של אתיקה רוחנית.

פרק 101 - הדרשה על ההר, הסתיים. החלק המסכם של הקוד האתי. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום.

סוף: הדרשה על ההר

פרק 102 - הכריסטינים בביתו של ישו. ישוע מגולל בפניהם את תורת הסוד. הם עוברים בכל הגליל ומלמדים ומרפאים. ישוע מבין לחיים את בנה של אלמנה בנאין. הם חוזרים לכפר נחום.

פרק 103 - הכריסטינים בביתו של ישוע. ישוע מלמד את השנים-עשר ואת האדונים הזרים בכל בוקר. ישוע מקבל שליחים מיוחנן, המבשר, ושולח לו דברי עידוד. הוא מספיד את דמותו של ג'ון.

פרק 104 - ישוע מלמד את ההמונים. משתתף במשתה בביתו של סיימון. קורטיזנית עשירה מושחת אותו במזור יקר. שמעון נזף בו והוא מטיף דרשה על כבוד שווא.

פרק 105 - תחת חסותן של מספר נשים עשירות, בני הזוג כריסטין עורכים סיור מיסיונרי מפואר. בהוראתו, ישוע מפרגן לכנות ונזף בצביעות. הוא מדבר על החטא נגד נשמת הקודש.

פרק 106 - הכריסטינים נמצאים במגדלה. ישוע מרפא אדם שהיה עיוור, אילם ואובססיבי. הוא מלמד את האנשים. בזמן שהוא מדבר באים אליו אמו, אחיו ומרים. הוא מלמד שיעור על יחסי משפחה. הוא מציג את מרים בפני האנשים, והיא שרה את שירי הניצחון שלה.

פרק 107 - פרוש דורש מישו סימנים למשיחיותו. ישוע נזף בו משום שהוא אינו מזהה את הסימנים הניתנים ללא הרף. ישוע קורא לאנשים לקבל את האור כדי שיהפכו לאור.

פרק 108 - ישוע נזף באנשים על אנוכיות. הכריסטינים משתתפים במשתה, וישוע זוכה לביקורת על ידי הפרוש כי הוא רחץ לא לפני שאכל. ישוע חושף את הצביעות של המעמדות השליטים ומשמיע עליהם צרות רבות.

פרק 109 - הכריסטינים הולכים למקום נפרד כדי להתפלל. ישוע מזהיר אותם מפני חמץ הפרושים ומגלה את העובדה שכל המחשבות והמעשים רשומים בספר הזיכרון של אלוהים. אחריות האדם והשגחת ה'.

פרק 110 – מרים שרה שיר ניצחון. השיר. ישוע חושף את האופי הסמלי של מסע ישראל ממצרים לכנען.

פרק 111 - ישוע מלמד. אדם מבקש ממנו לחייב את אחיו לנהוג בצדק. ישוע חושף את החוק האלוהי, את כוחה של האמת ואת האוניברסליות של הרכוש. מספר על משל העשיר ויבולו השופע.

פרק 112 - הכריסטינים בביתה של מריה ממגדלה. ישוע קורא לתלמידיו "העדר הקטן", ומחייב אותם להטיל את חיבתם על דברים אלוהיים. הוא מלמד אותם על החיים הפנימיים.

פרק 113 - בתשובה לשאלה של למאס, ישוע מלמד שיעור על שלטון השלום והדרך אליו באמצעות אנטגוניזם. סימני הזמן. הדרכה של נשימה הקדושה. בני הזוג כריסטין הולכים לבית סיידה.

פרק 114 – סערה גדולה על הים הורסת חיים רבים. ישוע פונה לעזרה, והעם נותן ביד נדיבה. בתשובה לשאלת עורך דין, ישוע נותן את הפילוסופיה של אסונות.

פרק 115 - ישוע מלמד ליד הים. הוא מספר את משל הזורע. מספר מדוע הוא מלמד במשלים. מסביר את משל הזורע. מספר על משל החיטה והזבת.

פרק 116 – בני הזוג כריסטין נמצאים בביתו של פיליפ. ישוע מפרש את משל החיטה והזבת. הוא מסביר את התפתחות המלכות במשלים: הזרע הטוב; צמיחת העץ; המחמצת; האוצר הנסתר. הוא הולך להר כדי

פרק 117 – משתה מלכותי מתקיים במכארוס. ראשו של ג'ון, המבשר, נערף. גופתו קבורה בחברון. תלמידיו אבליים. הכריסטינים חוצים את הים בלילה. ישוע מרגיע סערה משתוללת.

פרק 118 - הכריסטינים נמצאים בגדארה. ישוע משליך גדוד של רוחות טמאות מאדם. הרוחות נכנסות לבעלי חיים מרושעים שרצים לים וטובעים. האנשים חוששים ומבקשים ישוע לעזוב את החוף שלהם. עם תלמידיו הוא חוזר לכפר נחום.

פרק 119 - אנשי כפר נחום מקבלים את פני ישוע. מתיו עושה משתה. הפרושים נזופים בישוע על שאכל עם חוטאים. הוא אומר להם שהוא נשלח להציל חוטאים. הוא נותן שיעורים על צום ועל הפילוסופיה של טוב ורע.

פרק 120 - נקדימון במשתה. הוא שואל את ישו, האם לא ניתן להכניס את הדת הכריסטיאנית בצורה מוצלחת יותר על ידי רפורמה בשירות היהודי? ישוע עונה בשלילה ונותן את נימוקיו. ישוע מרפא אישה עם שטפי דם. מרפא את בתו של יאירוס. נעלם כשהאנשים היו סוגדים לו.

פרק 121 - הכריסטינים נמצאים בנצרת. מרים שרה שיר הלל של כריסטין. ישוע מלמד בבית הכנסת. הוא מרפא אדם טיפש אובססיבי. העם לא מאמין בו. הפרושים קוראים לו כלי של בעל זבוב. בני הזוג כריסטין הולכים לקאנה.

פרק 122 - הכריסטינים מבליים שבעה ימים בתפילה. ישוע נותן את התפקיד שלו על השנים-עשר ושולח אותם לשירות השליחים שלהם, עם הנחיות לפגוש אותו בכפר נחום.

פרק 123 - ישוע נותן את ההטבה האחרונה שלו לאדונים הזרים ושולח אותם כשליחים לעולם. הוא הולך לבדו לצור ומתגורר בביתה של רחל. מרפא ילד אובססיבי. הולך לצידון ואחר כך להרי לבנון. מבקר בחרמון, קיסריה-פיליפי, דקאפוליס, גדרה וחוזר לכפר נחום. מקבל את השנים עשר, שנותנים דין וחשבון על עבודתם.

חזרה לסקירה כללית

סעיף PE - XVII - (פרקים 124 - 158)

התקופה השנתית השלישית של משד כריסטין של ישו

פרק 124 - הכריסטינים חוצים את הים. ישוע נותן לתלמידיו שיעורים על דוקטרינות סודיות. מלמד את האנשים. מאכיל חמשת אלפים. התלמידים מתחילים לחצות מחדש את הים. מתעוררת סערה. ישוע, הולך על המים, מגיע אליהם. משפט אמונתו של פיטר. הם נוחתים בג'נסרת.

פרק 125 - הכריסטינים מתקבלים בכרכה בג'נסרת. רבים הולכים בעקבות ישוע בשביל הלחם והדגים. הוא מספר להם על לחם החיים. מדבר על בשרו ודמו כסמלים של הלחם והמים של החיים. העם נעלב ורבים מתלמידיו אינם הולכים אחריו עוד.

פרק 126 - סופרים ופרושים מבקרים את ישוע. הם מצננים אותו על כך שאכל בידיים לא רחוצות. הוא מגן על מעשיו ומלמד שיעור על צביעות. מסביר בפרטיות לשנים-עשר את תורתו הציבורית.

פרק 127 - הכריסטינים חוצים את הים לדקאפוליס. ישוע מוצא מקום בדימוס שבו הוא מלמד באופן פרטי את השנים-עשר. הם נשארים שלושה ימים, ואז נכנסים לכפר ליד הים.

פרק 128 - ישוע הולך בלילה להר להתפלל. תלמידיו ותושבי הכפר מוצאים אותו והוא מלמד אותם במשך שלושה ימים. מאכיל ארבעת אלפים איש. הכריסטינים הולכים לקיסריה-פיליפי. הם מחשיבים את אישיותו של ישו. פטרוס נבחר כמנהיג השליחים.

פרק 129 - ישוע מלמד את האנשים. הוא לוקח את פיטר, ג'יימס וג'ון והולך להר גבוה ומתהפך לפניהם.

פרק 130 - ישו ושלושת התלמידים חוזרים לקיסריה-פיליפי. התשע לא הצליחו לרפא ילד אפילפטי. ישוע מרפא את הילד ונוזף בתלמידיו על חוסר האמון שלהם באלוהים. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום.

פרק 131 - ישו ופטרוס משלמים את המס של חצי השקל. התלמידים מתמודדים על העליונות. ישוע נוזף בהם. מלמד אותם שיעורים מעשיים רבים. משל הרועה הטוב.

פרק 132 - ישוע מגן על אדם שהורשע בגניבת לחם. פסק הדין מתהפך. האיש יוצא לחופשי, והאנשים מספקים את צרכי משפחתו המורעבת.

פרק 133 - השנים-עשר הולכים למשתה בירושלים, אך ישוע נשאר בכפר נחום. הוא בוחר שבעים תלמידים ושולח אותם ללמד ולרפא. הוא הולך לבדו למשתה ובדרכו מרפא עשרה מצורעים. הוא מלמד בבית המקדש.

פרק 134 - ישוע מלמד בבית המקדש. דבריו מרגיזים את השליטים. נקדימון מגן עליו. הוא מבלה את הלילה בתפילה בהר הזיתים. למחרת הוא שוב מלמד בבית המקדש. נואפת מובאת לפניו למשפט.

פרק 135 - ישוע מלמד בבית המקדש. הוא חושף כמה מהמשמעויות העמוקות יותר של המשרד הנוצרי. השליטים זועמים מאוד ומנסים לסקול אותו, אך הוא נעלב.

פרק 136 - ישוע מלמד בבית המקדש. מספר על משל השומרוני הטוב. הולך לבתאניה. מלמד בביתו של לזרוס. נוזף במרתה על חרדתה מדברי החיים האלה.

פרק 137 - ישוע ותלמידיו נכנסים למקום בדימוס כדי להתפלל. ישוע מלמד את לזרוס כיצד להתפלל. תפילת הדגם. ערכה של תפילה חשובה. משל לעקרת הבית הרצונית.

פרק 138 - הכריסטינים בירושלים. הם פוגשים אדם עיוור מלידה. ישוע מלמד שיעור על סיבת המחלות והאסונות. הוא מרפא את העיוור.

פרק 139 - ישוע פוגש ומורה לאדם שהיה עיוור. מגלה את מסתורי הממלכה. דיר הכבשים. מכריז על עצמו כרועה. הולך לביתו של מסאליאן, שם הוא שוהה ימים מסוימים.

פרק 140 - ישוע ושלושת התלמידים חוזרים לכפר נחום. ישוע מקבל את הדיווח על השבעים. עם תלמידיו הוא עובר בכל הגליל ומעודד את המאמינים. הוא מרפא אישה. מספר על משל הזרע הקטן והעץ הגדול.

פרק 141 - ישוע מדבר מילות עידוד. גוער בפרוש מרושע. משתתף בסעודת חתונה. מרפא אדם טיפתי. גוער באורחים המחפשים מושבים ראשיים. מספר משל של סעודת חתונה.
פרק 142 - דרך התלמידות. קשייה. הצלב ומשמעותו. סכנת העושר. הצעיר שאהב עושר יותר מאשר את ישו. משל לעשיר ולעזר.
פרק 143 - צדקות בשכר. ישוע מספר את המשל על בעל הבעל והפועלים. מגלה את החוק האלוהי של גירושיו. תעלומת הנישואין.
פרק 144 - הכריסטינים בטבריוס. ישוע מדבר על החיים הפנימיים. מספר על משל הבן האובד. הטינה של האח הבכור.
פרק 145 - ישוע מדבר על הקמת הממלכה הנוצרית ועל בואו העתידי של האדון בשלטון. קורא לנאמנות. משל השופט הבלתי צודק. משל לפרוש ולמכס.
פרק 146 - פגישה אחרונה של ישוע עם תלמידיו בגליל. מרים שרה שיר הלל. השיר. בני הזוג כריסטין מתחילים את מסעם לירושלים. הם נחים באנון ספרינגס. הבקשה האנוכית של אמם של ג'יימס וג'ון. הכריסטינים מגיעים לירושלים.
פרק 147 - ישוע מדבר אל האנשים בבית המקדש לגבי המשיחיות. נוזף ביהודים על בוגדות. היהודים מנסים לסקול אותו באבנים אך יוסף מונע מהם. בני הזוג כריסטינים הולכים ליריחו, ואחר כך לביתבארה.
פרק 148 - לזרוס מת וישו והשנים-עשר חוזרים לביתאניה. תחיית לזרוס, שמרגשת מאוד את השליטים בירושלים. הכריסטינים הולכים אל גבעות אפרים, ושם מתגוררים.
פרק 149 - היהודים מתאספים בירושלים כדי להשתתף במשתה. בני הזוג כריסטינים הולכים ליריחו. ישוע סועד עם זכאוס. הוא מספר את משל עשרת הכשרונות.
פרק 150 - ישוע מרפא את ברטימאוס העיוור. עם השנים-עשר הוא הולך לביתאניה. ההמונים באים לקבל את פניו ולדבר עם לזרוס.
פרק 151 - ישוע מלמד בבית הכנסת. עושה את כניסתו המנצחת לירושלים. ההמונים, עם הילדים, מזמרים לו, ואומרים הושענא למלך! בני הזוג כריסטין חוזרים לביתאניה.
פרק 152 - ישוע נוזף בעץ תאנה עקר. מגרש את הסוחרים מהמקדש. מלמד את האנשים. חוזר לבתיניה.
פרק 153 - הכריסטינים הולכים לירושלים. הם מציינים את עץ התאנה הקמל; המשמעות הסמלית שלו. ישוע מלמד בבית המקדש. צונזר על ידי הכוהנים. מספר משל למשתה של עשיר.
פרק 154 - ישוע מלמד בחצר המקדש. משל בעל הבית ובעלי הבעל הרשעים. משל לסעודת הנישואין והאורח ללא חלוקת חתונה.
פרק 155 - ישוע מכיר בצדק של תשלום מסים חילוניים. הוא מלמד שיעור על יחסי משפחה בחיים שמעבר. הגדול שבמצוות מורכב באהבה. הוא מזהיר את תלמידיו מפני צביעותם של סופרים ופרושים.
פרק 156 - הסופרים והפרושים כועסים. ישוע נוזף בהם על צביעותם. הוא מקונן על ירושלים. קרדית האלמנה. ישוע נושא את נאום הפרידה שלו בפני האנשים בבית המקדש.
פרק 157 - הכריסטינים על הר הזיתים. ישוע מנבא את חורבן ירושלים, ועל אסונות איומים שיציינו את סיום העידן. הוא קורא לתלמידיו לנאמנות.
פרק 158 - ישו והשנים-עשר בתפילה בזית. ישוע מגלה לתלמידיו את המשמעות העמוקות יותר של דוקטרינות סודיות. הוא אומר להם מה ללמד את האנשים. מקשר מספר משלים. הם חוזרים לביתאניה.
חזרה לסקירה כללית

אינדקס – חלק 3
משפט/ביצוע/תקומה/כנסייה
סעיפים XVIII עד XXII
(פרקים 159 – 182)
ישו בן 33

סעיף XVIII – TZADDI – (פרקים 159 – 164)

הבגידה והמעצר של ישו

פרק 159 - הכריסטינים משתתפים במשתה בביתו של סיימון. מרים מושחת את המאסטר במזור יקר, ויהודה ואחרים נוזפים בה על פסולות. ישוע מגן עליה. שליטי היהודים מעסיקים את אנאניאס כדי לעצור את ישו. הנגיה משחד את יהודה שיעזור לו

פרק 160 – ישוע והשנים-עשר אוכלים את הפסח לבד בביתו של נקדימון. ישוע רוחץ את רגליהם של התלמידים. יהודה עוזב את השולחן ויוצא לבגוד באלוהים. ישוע מלמד את אחד עשר. הוא מכין את סעודת האדון.

פרק 161 - ישוע מלמד את האחד-עשר. אומר להם שכולם יתנכרו ממנו, ושפטרוס יכחיש אותו שלוש פעמים לפני הבוקר. הוא אומר מילות עידוד אחרונות.

מבטיחה המנחם

פרק 162 - ישוע חושף בצורה מלאה יותר את משימת הנשימה הקדושה. אומר לתלמידיו בפשטות שהוא עומד למות, והם עצובים. הוא מתפלל עבורם ועל כל עולם המאמינים. הם עוזבים את אולם האירועים.

פרק 163 - ישוע מבקר את פילטוס, שדוחק בו לברוח מהארץ כדי להציל את חייו. ישוע מסרב לעשות זאת. הוא פוגש את תלמידיו בפרדס של מסאליאן. הסצנה בגט שמנים. ההמון היהודי בראשות יהודה קרוב.

פרק 164 - יהודה בוגד באדונו בנשיקה. ישוע נתפס על ידי ההמון והתלמידים בורחים כדי להציל את חייהם. ישוע נלקח לירושלים. פיטר וג'ון הולכים בעקבות ההמון.

חזרה לסקירה כללית

סעיף XIX – KOPH – (פרקים 165 – 171)

משפטו והוצאתו להורג של ישו

פרק 165 - ישוע לפני כיפא. פיטר מכחיש את אדונו שלוש פעמים. כתב האישום, חתום על ידי שבעה יהודים שולטים. מאה עדים עדי שקר מעידים על אמיתות האישומים.

פרק 166 – ישוע לפני הסנהדרין. נקדימון מתחנן לצדק; הוא מראה את חוסר הכשירות של העדים. המועצה לא מצליחה להכריז על ישוע אשם, אבל כיפא, השופט היושב ראש, מכריז עליו אשם. ההמון מתעלל בישו. הוא נלקח לבית המשפט של פילטוס.

פרק 167 - ישוע לפני פילטוס. הוכרז כלא אשם. ישוע לפני הורדוס והוא מתענה וחוזר אל פילטוס, ששוב מכריז עליו חף מפשע. היהודים דורשים את מותו. אשתו של פילטוס דוחקת בבעלה שלא יהיה לו שום קשר לעונשו של ישוע. פילטוס בוכה.

פרק 168 - המאמץ האחרון של פילטוס לשחרר את ישוע נכשל. הוא רוחץ את ידיו בתמימות מעושה. מוסר את ישוע ליהודים להוצאה להורג. החיילים היהודים מסייעים אותו לגולגולתא.

פרק 169 - יהודה מלא חרטה. ממחר להיכל וזורק את שלושים הכסף לרגלי הכהנים, שלוקחים אותו וקונים שדה חרס. יהודה תולה את עצמו. גופתו קבורה בשדה הקדר.

פרק 170 - הצליבה. ישוע מתפלל עבור רוצחיו. פילטוס שם כתובת מעל הצלב. ישוע מדבר מילות עידוד לגנב החוזר בתשובה. מחייב לג'ון את הטיפול באמו ובמרים. החיילים מחלקים ביניהם את בגדיו.

פרק 171 - סצנות סיום של הצליבה. יוסף וניקודמוס, בהסכמת פילטוס, לוקחים את גופתו של ישוע מהצלב ומניחים אותה בקברו של יוסף. סביב הקבר מוצב משמר של מאה חיילים יהודים.

חזרה לסקירה כללית

סעיף RESH - XX - (פרק 172)

תחייתו של ישוע

פרק 172 - פילטוס מניח את החותם הרומי על דלת האבן של הקבר. בחצות הלילה צועדת פלוגה של האחים הדוממים על הקבר. החיילים נבהלים. ישוע מטיף לרוחות ככלא. מוקדם בבוקר יום ראשון הוא קם מהקבר. החיילים מקבלים שוחד על ידי הכוהנים כדי לומר שהתלמידים גנבו את הגופה.

סעיף כא - שין - (פרקים 173 - 180)

התממשות הגוף הרוחני של ישוע

פרק 173 - ישוע מופיע. התממש במלואו, בפני אמו, מרים, מריה ממגדלה ולפטרס, יעקב ויוחנן.

פרק 174 - ישוע מופיע. התממש במלואו, בפני זכוס וקליאופס בזמן שהם מסעים לאמאוס, אך הם לא מכירים אותו. הוא מספר להם דברים רבים על המשיח. הוא אוכל איתם את ארוחת הערב ומתגלה להם. הם הולכים לירושלים ומספרים

פרק 175 - ישוע מופיע, התממש במלואו לעשרת השליחים בביתו של שמעון, וללזרוס ואחיותיו.

פרק 176 - ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני חכמי המזרח בארמון הנסיך רוואנה בהודו; לכוהני הקוסמים בפרס. שלושת החכמים מדברים בשבח אישיותו של הנצרת.

פרק 177 - ישוע מופיע. התממש במלואו, בבית המקדש בירושלים. נוזף בשליטי היהודים על צביעותם. מתגלה להם והם נופלים לאחור בפחד. הוא מופיע בפני השליחים בביתו של שמעון. תומס משוכנע.

פרק 178 - ישוע מופיע, התממש במלואו, לפני אפולו והאחוזה השקטה ביוון. מופיע לקלודס ויוליה על הטיבר ליד רומא. מופיע בפני הכוהנים במקדש המצרי בהליופוליס.

פרק 179 - ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני השליחים בכנרת. מופיע להרבה אנשים. אומר לשליחיו ללכת שוב לירושלים והוא יפגוש אותם שם.

פרק 180 - ישוע מופיע. התממש במלואו, בפני השליחים בירושלים. נותן להם את ההוראות שלו. מבטיח להם הקדש מיוחד לעבודתם בחג השבועות. הולך להר הזיתים ולעיני תלמידים רבים עולה לשמים. התלמידים חוזרים לירושלים.

חזרה לסקירה כללית

סעיף כ"ב - ת"א - (פרקים 181 - 182)

הקמת כנסיית כריסטין

פרק 181 – אחד עשר השליחים בוחרים במתיהו למלא את המקום שהתפנה בעקבות עריקתו של יהודה. הכריסטינים שמחים. מרים שרה שיר הלל. סגל השליחים.

פרק 182 – אירועי חג השבועות. הקדשת השליחים. קמה כנסיית כריסטין. פיטר מטיף את דרשת המבוא. הדרשה. שלושת אלפים איש נטבלים והופכים לחברי הכנסייה.

אינדקס משלים

שם משל	פָּרָק
משל – אציל ובניו הבלתי צודקים (פרק 25) ישו בהודו –	25
משל – להבים שבורים (פרק 27)	27
משל – שדה רוקי והאוצר הנסתר (פרק 33)	33
משל – כרם לא מטופח ושירת הגפנים (פרק 34)	34
משל – מלך צדיק ובנו יחידו (פרק 36)	36
משל – מלך ותחומים עצומים (פרק 73)	73
משל – אדם עשיר וקציר שפע (פרק 111)	111
משל – הזורע (פרק 115)	115
ישוע מספר מדוע הוא מלמד במשלים (פרק 115)	115
ישוע מסביר את משל הזורע (פרק 115)	115
משל – חיטה וזלת (פרק 115)	115
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: הממלכה הפנימית והחיצונית (פרק 116)	116
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: הממלכה החיצונית (פרק 116)	116
משל – חיטה וזלת: הזרע הטוב (פרק 116)	116
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: האש המטהרת (פרק 116)	116
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: צמיחת העץ (פרק 116)	116
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: החמץ (פרק 116)	116
ישוע מסביר את התפתחות הממלכה באמצעות משלים: האוצר הנסתר (פרק 116)	116
משל – לחם ומים של חיים: ישוע מסמל את בשרו ודמו (פרק 125)	125
משל – רועה טוב וכבשה אבודה (פרק 131)	131
משל – השומרוני הטוב (פרק 136)	136
משל – עקרת הבית המיועדת (פרק 137)	137
ישוע הרועה ודיר הכבשים (פרק 139)	139
משל – הזרע הקטן והעץ הגדול (פרק 140)	140
משל – העשיר ומשתה (פרק 141)	141
משל – העשיר ואלעזר (פרק 142)	142
משל – הבעל והפועלים (פרק 143)	143
משל – הבן האובד (פרק 144)	144
משל – השופט הבלתי צודק (פרק 145)	145
משל – הפרוש והמוכר (פרק 145)	145
משל – עשרה כשרונות (פרק 149)	149
משל – בעל בית ובעלי רשעים (פרק 154)	154
משל – סעודת נישואין והאורח ללא חלוק חתונה	154
משל – בעל בית ומשרתים	158
משל – עשר בתולות	158
משל – כבשים ועזים	158

מבוא

מאת EVA S. DOWLING, Ph.D
- כתוב לשליח -

הכותרת המלאה של ספר זה היא "בשורת עידן הדלי של ישו, המשיח של עידן הדגים", והקורא הביקורתי נוטה לשאול מספר שאלות רלוונטיות לגבי. בין השאלות הרבות הצפויות, אלו אולי החשובות ביותר:

1. מהו גיל? אסטרונומים מספרים לנו שהשמש שלנו ומשפחת כוכבי הלכת שלו סובבים סביב שמש מרכזית, שנמצאת במרחק של מיליוני קילומטרים, וזוהו דורש משהו פחות מ-26,000 שנה כדי לבצע מהפכה אחת. מסלולו נקרא גלגל המזלות, המחולק לשנים-עשר מזלות, הידועים בכינויים טלה, שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה, מאזניים, עקרב, קשת, מזל גדי, מזל דלי ודגים. זה דורש ממערכת השמש שלנו קצת יותר מ-2100 שנה לעבור דרך אחד מהסימנים הללו, והפעם היא מדידה של עידן או חופש. בגלל מה שהאסטרונומים מכנים "הקדימה של ימי השוויון" תנועת השמש דרך מזלות גלגל המזלות היא בסדר הפוך מזה שהובא לעיל.

הזמן המדויק של תחילתו של עידן

בעניין זה קיימת מחלוקת בין האסטרונומים; אך בהקדמה זו אין אנו נקראים לתת את נימוקיהם של החוקרים השונים לדעותיהם; יש מספיק עובדות מאומתות היטב למטרותינו הנוכחיות. מודים על ידי כל התלמידים הביקורתיים שהשמש נכנסה למזל מזל שור בימי האדם ההיסטורי שלנו כאשר החל עידן הטאור; שאברהם חי לא רחוק מראשית עידן האריאן, כשהשמש נכנסה למזל טלה. בערך בזמן עליית האימפריה הרומית נכנסה השמש למזל דגים, הדגים והתחילה עידן הדגים, כך שבתחילת עידן זה חי ישו מנצח

2. מהו עידן הדגים? שאלה זו דורשת התייחסות נוספת. עידן הדגים זהה לתקופת הנוצרים. משמעות המילה דגים היא דג. השלט ידוע כמזל מים, ועידן הדגים היה באופן מובהק גיל הדג והיסוד שלו, המים. בהקמת המוסדות הגדולים שלהם, יוחנן המבשר וישו הציגו שניהם את טקס הטבילה במים, ששימש בצורה כלשהי בכל הכנסיות והכתות הנוצריות המכונות, אפילו עד ימינו. מים הם הסמל האמיתי של טיהור. ישוע עצמו אמר למבשר לפני שהוטבל: "יש לרחוץ את כל בני האדם, סמל לטיהור הנשמה". --בשורת אקוורי 7:64

דג היה סמל נוצרי

במאות הקודמות של תקופת הנוצרים שימש הדג בכל מקום כסמל. בספרו המדהים, "איקונוגרפיה נוצרית", אומר דיידרון: "הדג, לדעתם של אנשי עתיקות בדרך כלל, הוא סמלו של ישוע המשיח. הדג מפוסל על מספר מונומנטים נוצריים, ובמיוחד על הסרקופגים העתיקים. זה גם על מדליות הנושאות את שמו של מושיענו וגם על אבנים חרוטות, קמיעות וחריצים

יש לציין את הדג גם על הקמעות שילדים לובשים מהצוואר, ועל כוסות עתיקות ומנורות מפוסלות

אגני הטבילה מעוטרים יותר במיוחד עם הדג. הדג מוצג כל הזמן מונח על צלחת באמצע השולחן, בסעודה האחרונה, בין הכיכרות, הסכינים" והכוסות ששימשו במשתה

בכתביו של טרטוליאנוס אנו מוצאים אמירה זו: "אנחנו דגים קטנים במשיח הדגים הגדולים שלנו". אלפיים השנים האחרונות, הכוללות את עידן הדגים, היו ללא ספק אחת של מים והשימושים הרבים של אלמנט זה הודגשו, והניווט בים ובאגמים ובנהרות הובא לרמה גבוהה של יעילות

3. מהו עידן מזל דלי? המין האנושי עומד היום על סף עידן הדגים-המים. מזל דלי הוא סימן אוויר והעידן החדש כבר ידוע בהמצאות יוצאות דופן לשימוש באוויר, חשמל, מגנטיות וכו'. גברים מנווטים באוויר כמו שדגים עושים את הים ושולחים את מחשבותיהם להסתובב ברחבי העולם במהירות הברק. המילה דלי נגזרת מהמילה הלטינית אקוור, שמשמעותה מים. דלי הוא, לעומת זאת, נושא המים, וסמל המזל, שהוא המזל האחד-עשר של גלגל המזלות, הוא אדם הנושא בידו הימנית כד מים. ישוע התייחס לתחילת עידן הדלי במילים אלה:

ואז האיש הנושא את הכד ילך על פני קשת שמים; האות והחותם של בן האדם יעמדו בשמי המזרח. אז ירים
חכמים את ראשם וידעו כי קרובה גאולת הארץ—**בשורת אקוורי 157:29, 30**

עידן הדלי הוא בעיקר עידן רוחני, והצד הרוחני של השיעורים הגדולים שישוע נתן לעולם עשוי להיות מובן כעת על ידי המוני אנשים, שכן הרבים "מגיעים כעת לשלב מתקדם של תודעה רוחנית; אז עם הרבה נאות הספר הזה נקרא "הבשורה הדלי (או הרוחנית) של ישוע, המשיח

אירוע חשוב

העברת השלטון מעידן אחד לאחר הוא אירוע חשוב בעולמם של הכרובים והשרפים. בין כתבי היד של לוי מצאנו מאמר מדהים ביותר המתאר את העברת השליטה מתקופת הדגים לתקופת מזל הדלי, אך קשה לקבוע אם מדובר בסימול של עובדות או בהצהרה נבואית. אנו משכפלים את הנייר במלואו

הקצה על העידנים

ברוח נתפסתי למחוזות של אקאשה; עמדתי לבד בתוך מעגל השמש
ושם מצאתי את המעיין הסודי הפותח את הדלת לחכמה וללב מבין
נכנסתי ואז ידעתי

"ראיתי את ארבעת ועשרים הכרובים והשרפים השומרים על מעגל השמש, החזקים שהוכרזו על ידי אדונים מזמן "ארבעה ועשרים הקדמונים
שמעתי את השמות של כל כרובים ושרפים ולמדתי שכל סימן בכל גלגל המזלות נשלט על ידי שניים - כרובים ושרפים. ואז עמדתי על הסף שבו
נפגשים עידן. עידן הדגים חלף; עידן מזל דלי רק החל

ראיתי את רוחות השומר של עידן הדגים; רמאסה הוא הכרובים; ואקאביל הוא שרפים

ראיתי את הרוחות השומרות של עידן הדלי, וקשת הוא הכרובים; סקמקיל הוא השרפים

ארבע הרוחות הגדולות הללו של האל המשולש עמדו צמודות זו לזו על הסף, ובנוכחות השלושה הקדושים - אלוהי העוצמה, אלוהי החוכמה
ואלוהי האהבה - שרביט התחום, העוצמה, החוכמה. ושל אהבה הועברה שם

שמעתי את האשמותיו של האל המשולש; אבל את אלה אולי לא אגלה כעת

שמעתי את ההיסטוריה של עידן הדגים מכרובים ושרפים דגים, וכשלקחתי את עטי לכתוב אמר רמאסה

*לא עכשיו, בני, לא עכשיו; אבל אתה יכול לרשום את זה לגברים כאשר בני האדם למדו את חוקי האחוזה
הקדושים, של שלום עלי אדמות, רצון טוב לכל חי*

ואז שמעתי את הכרובים והשרפים מכריזים על בשורת העידן הקרוב, עידן החוכמה, של בן האדם

וכאשר הועלה הכתר מראשו של רמאסה והונח על ראשו של ארצ'ר של עידן הדלי; וכאשר הועבר שרביט המלכות משרפים וקביל לשרפים
סקמקיל שררה דממה עמוקה בחצרות השמים

ואז דיברה האלה חוכמה, ובידיה מושטות היא שפכה את ברכות הנשימה הקדושה על שליטי מזל דלי

אולי אני לא אכתוב את המילים שהיא אמרה, אבל אולי אספר את הבשורה של העידן הקרוב שארצ'ר סיפר כשקיבל את הכתר

ואפשר לנשום לגברים את שיר ההלל ששרה שרפים סקמקיל כשקיבלה את שרביט המלוכה של עידן הרך הנולד

את הבשורה הזאת אספר, ואשיר את השיר הזה בכל ארץ, לכל האנשים, השבטים ולשונות הארץ

4. מה הכוונה ב"המשיח" כאשר המילה משמשת בספר זה? המילה משיח נגזרת מהמילה היוונית קריסטוס ופירושה משוח. זהו זהה למילה העברית
משיח. המילה משיח, כשלעצמה, אינה מתייחסת לאדם מסוים; כל אדם נמשח הוא המשיח. כאשר המאמר המובהק "ה" מוצב לפני המילה משיח מצוינת
אישיות מוגדרת, ואישיות זו היא לא אחרת מאשר חבר בשילוש, הבן שהיה לו תהילה עם האב-אם לפני היווצרות העולמות. לפי תורתם של כל
המאסטרים העתיקים הבן הזה הוא אהבה; או המשיח הוא אהבה, ואהבה היא אלוהים שכן אלוהים הוא אהבה. כתב יד מדהים נוסף שנמצא בתיק
האקאשי של לוי נותן את האידיאל הברור ביותר של המשיח, או אהבת האל.

ה מ ש י ח

לפני הבריאה היה המשיח הלך עם האב אלוהים ואמא אלוהים באקשה

המשיח הוא בן, הבן היחיד שנולד על ידי האל הכול יכול, אלוהי הכוח ואלוהים יודע כל, אלוהי המחשבה; והמשיח הוא אלוהים, אלוהי האהבה.

בלי המשיח לא היה אור. דרך המשיח התגלו כל החיים; וכך דרכו נעשו כל הדברים, ולא נעשה דבר ביצירת עולמות או עולמות עמים ללא המשיח.

המשיח הוא הלוגו של האינסוף, ובאמצעות המילה בלבד מתגלים מחשבה וכוח.

הבן נקרא המשיח, משום שהבן, האהבה, האהבה האוניברסלית, הופרד, הוסמך להיות בורא, אדון, משמר וגואל של כל הדברים, של כל מה שיש או יהיה לעולם.

דרך המשיח תפסו הפרוטופלסט, האדמה, הצמח, החיה, האדם, המלאך והכרובים את עמדותיהם במישורי החיים שלהם.

דרך המשיח הם נשמרים; ואם הם נופלים זה המשיח שמעלה אותם; ואם ימכרו את עצמם לחטא המשיח גואל.

כעת ישו, האהבה האוניברסלית, חודרת לכל מרחבי האינסוף, ולכן אין סוף לאהבה.

מהלב הגדול של האהבה נשלחו רוחות ללא מספר כדי להזגים את הגובה, העומק, הרוחב, חוסר הגבולות של האהבה.

לכל עולם וכוכב וירח ושמש נשלחה רוח אמן של אהבה אלוהית זו; וכולם נמשחו בשמן העזרה, וכל אחד הפך למשיח.

כל המפואר בהוד מלכותו הוא המשיח, שפרש את גלימת האהבה הלבנה והטהורה על כל מישורי הארץ - המשיח של הארץ, השמים שלה קבריה.

במהלך הזמן, הפרוטופלסט, האדמה, הצמח, החיה, האדם מכרו את זכויות הבכורה שלהם לחטא; אבל המשיח היה נוכח לגאול.

נחבאת במקום הקדוש ביותר בכל האינסוף המגילה הנושאת תיעוד של מטרותיו של אלוהים, האל המשולש, ושם אנו קוראים

השלמות היא האולטימטיבי של החיים. זרע מושלם בחייו העובריים, אבל הוא נועד להתפתח, לצמוח

לתוך אדמת כל מישור הושלכו הזרעים האלה, שהיו מחשבותיו של אלוהים - זרעי הפרוטופלסט, האדמה, הצמח, החיה, האדם, המלאך והכרובים, ואלה שזרעו את הזרעים, דרך המשיח, הורה שהם יגדלו, ויחזרו סוף סוף, במאמץ של שנים ללא מספר, אל אסם המחשבה הגדול, וכל אחד מהם יהיה שלמות מסוגו.

ובברכת האהבה חסרת הגבולות נעשה האדם לאדון הפרוטופלסט, האדמה, הצמח, החיה; והמשיח הכריז: לאדם תהיה שליטה מלאה על כל מה שנמצא במישורי החיים הללו; וזה היה כך.

ומי שנתן את האדנות לאדם הכריז שעליו לשלוט באהבה.

אבל בני האדם הפכו אכזריים והם איבדו את כוחם לשלוט, ופרוטופלסט, ואדמה, וצמח וחיה הפכו לאיבה עם האדם; הוא איבד את מורשתו אבל המשיח היה נוכח לגאול.

אבל האדם איבד את תודעתו לצדק; הוא כבר לא יכול היה להבין את חוסר הגבולות של האהבה; הוא לא יכול היה לראות אלא את העצמי ואת הדברים העצמיים; אבל המשיח היה שם כדי לחפש את האבודים ולהושיע.

כדי שיוכל להיות קרוב לאדם בכל דרכי החיים, כדי שהאדם יוכל להבין את רוחה האדירה של האהבה, המשיח של האדמה התגלה לעיניים ואוזני אדם על ידי שהותו באיזה אדם טהור, מוכן היטב על ידי רבים חי כדי להיות מקום מתאים לאהבה.

כך ביטא המשיח את כוחה של האהבה להושיע; אבל בני אדם שכחו כל כך מהר, ולכן המשיח חייב להתגלות שוב, ואז שוב

ומאז שהאדם תפס את מקומו בצורה של בשר, המשיח מתגלה בבשר בראשונה בכל עידן.

5. מה הקשר בין ישוע מנצרת למשיח? קהלת נוצרים אורתודוקסים מספרים לנו שישוע מנצרת והמשיח היו אחד; ששמו האמיתי של האדם המדהים הזה היה ישוע המשיח. הם מספרים לנו שהאיש הגלילי הזה היה האל הנצחי מאוד לבוש בבשר אדם כדי שאנשים יראו את תהילתו כמובן, דוקטרינה זו עומדת בסתירה מוחלטת לתורתו של ישוע עצמו ושל שליחיו. המאסטרים של מזל דלי במועצה גיבשו תשובה לשאלה זו: המכסה היטב את כל המידע הנדרש שאנו נותנים אותה במלואה

ישוע מנצרת

ישוע היה יהודי אידיאלי, שנולד בבית לחם יהודה. אמו הייתה ילדה יהודייה יפהפייה בשם מרי. בילדותו, ישוע היה שונה אך מעט מילדים אחרים: רק שבחיים קודמים הוא התגבר על נטיות גשמיות עד כדי כך שהוא יכול להתפתות כמו אחרים ולא להיכנע. פאולוס צדק כשאמר לעברים:

הוא התפתה בכל הנקודות כמונו, אך ללא חטא. —עברים ד':15

ישוע סבל כפי שאנשים אחרים סובלים ונעשה מושלם באמצעות סבל; כי זו הדרך היחידה לשלמות. חייו היו דוגמה להשגה בדרך של צלבים ויחס: אכזרי. פול צדק שוב כשאמר

זה הפך לו, שבשבילו הכל ובזכותו הכל, בהבאת בנים רבים לתפארת כדי להפוך את קברניט ישועתם למושלמת באמצעות הסבל. —עברים ב':10

במובנים רבים ישוע היה ילד יוצא דופן, שכן בגילאי הכנה מאומצת הוא היה כשיר להיות אוטאר, מושיע העולם, ומילדותו הוא ניהן בחוכמה עילאית והיה מודע לעובדה שהוא כשיר להנהיג. המירוץ אל הדרכים הגבוהות יותר של חיים רוחניים. אבל הוא היה מודע גם לעובדה שעליו להשיג את השליטה על ידי ניסיונות, מכות, פיתויים וסבלים. וכל חייו בילה בהשגה. לאחר מותו, קבורתו ותחייתו הוא הופיע בצורה ממששת בפני האחים השקטים במקדש הליופוליס, במצרים, ואמר

חיי האדם שלי ניתנו לחלוטין כדי להביא את הרצון שלי להתאמה עם הרצון האלוהי; כשזה בוצע, כל משימות האדמה שלי בוצעו

אתה יודע שכל חיי היו דרמה אחת גדולה עבור בני האדם: דפוס עבור בני האדם. חייתי כדי להראות את האפשרויות של האדם

מה שעשיתי יכולים כל בני האדם לעשות, ומה שאני כל בני האדם יהיה

בשורת האקווריום 43:178, 45, 46—

ישוע היה שמו של האיש וזה היה השם היחיד המתאים לאדם מסוג זה. משמעות המילה היא מושיע וישוע היה מושיע ביותר מאחד

; המילה משיח פירושה "המשוח", ואז זה תואר רשמי. זה אומר מאסטר האהבה. כשאנו אומרים "ישוע המשיח" אנו מתייחסים לאדם ולמשרדו בדיוק כפי שאנו עושים כשאנחנו אומרים אדוארד, המלך, או לינקולן, הנשיא. אדוארד לא תמיד היה מלך, ולינקולן לא תמיד היה נשיא, וישו לא תמיד היה המשיח. ישוע זכה במשיח בחייו מאומצים, ובבשורת הדלי, פרק 55, יש לנו תיעוד של אירועי המשיח שלו או קבלת התואר המשיח כאן הוא הוכתר על ידי רשויות האדמה הגבוהות ביותר כמלך המשיח; כהלכה, 'אמן האהבה'; ואחרי זה נעשה הוא נכנס מיד לשירותו ביהודה, ובגליל. אנו מכירים בעובדות שישוע היה אדם וכי המשיח היה אלוהים

עדותו של הנצרת

ישוע עצמו הבהיר את העניין. פעם אחת כשדיבר עם קהילה בביתניא קראו לו העם מלך והוא קם ואמר

אני לא נשלח לשבת על כסא לשלוט כפי שקיסר שולט; ואתה רשאי לומר לשליט היהודים שאיני תובע לכסא

אנשים קוראים לי משיח, ואלוהים זיהה את השם; אבל המשיח אינו אדם. המשיח הוא אהבה אוניברסלית והאהבה היא המלך.

ישוע זה אינו אלא אדם שפיתויים שהתגברו עליהם, על ידי ניסיונות רבים, התאים להיות המקדש דרכו יכול המשיח להתגלות לבני אדם.

אז שמעו, אנשי ישראל, שמעו! אל תסתכל על הבשרי זה לא מלך. הביטו אל המשיח שבפנים אשר יוצר בכל אחד מכם, כפי שהוא נוצר בי.

כאשר טהרתם את לבכם באמונה, יכנס המלך ותראו את פניו.

- הבשורה האקווארית 14-10:68

אין ספק שהשאלה הזו נענתה. ישו היה אדם; המשיח הוא אהבה אלוהית - אהבת האל, ואחרי שלושים שנה של חיים מאומצים האיש התאים את גופו להיות מקדש הנשימה הקדושה והאהבה השתלטה במלואה, ויוחנן (התלמיד) אמר היטב כשהכריז:

והדבר נעשה בשר ושוכן בקרבנו וראינו את תהילתו של יחידי האב, מלאי חסד ואמת. — יוחנן א'14:

6. מי היה לוי המתמלל של ספר זה? לגבי אישיותו של לוי מותר לנו לכתוב אך מעט. די לומר שהוא אזרח אמריקאי והיה תלמיד קרוב של דתות העולם מילדות. כשהיה רק ילד, הוא התרשם מהרגישות של האתרים העדינים יותר והאמין שבאופן מסוים הם לוחות רגישים שעליהם נרשמו צלילים, אפילו מחשבות. בלהט הוא נכנס למחקרים העמוקים יותר של רטט אתרי, נחוש לפתור את התעלומות הגדולות של השמים בעצמו ארבעים שנה הוא בילה בלימוד ובמדיטציה אילמת, ואז הוא מצא את עצמו באותו שלב של תודעה רוחנית שאפשרה לו להיכנס לתחום האתרים העל-עדינים הללו ולהכיר את המסתורין שלהם. אז נודע לו שדמיונות ימי ילדותו מבוססים על עובדות אמיתיות בכתב היד שלו שכותרתו "חומת התקופות" שחלק ממנו כבר החזרנו בהקדמה זו, אנו מוצאים את העותק הבא של הוועדה, שקיבל לוי מוויזל, אלת החוכמה או הנשימה הקדושה.

ועדת לוי

ואז קם ויסל הקדוש ואמר

הו לוי, בן אדם, הנה, כי אתה נקרא להיות נושא המסר של העידן הקרוב - עידן ברכת הרוח

שים לב, הו בן אדם, כי על בני האדם להכיר את המשיח, את אהבת אלוהים; כי האהבה היא מזור ריבוני לכל פצעי בני האדם, התרופה לכל חולה.

והאדם חייב להיות ניחן בחוכמה ובכוח ובלב מבין

שבה כל מחשבה ומילה ומעשה של כל יצור חי כתובים *Visel* הנה האקשה! הנה גלריית התקליטים של

הצרכים של גברים הם רבים, וגברים חייבים להכיר את הצרכים שלהם

כעת, לוי, שמע לדבריי: צא אל הגלריות המיסטיות הללו וקרא. שם תמצא מסר לעולם; לכל אדם; לכל יצור חי

אני נושם עליך עכשיו את הנשימה הקדושה; אתה תבחין, ותדע את הלקחים שספרי הרשומות האלה של אלוהים שומרים כעת עבור גברים בעידן החדש הזה

עידן זה יהיה עידן של פאר ושל אור, כי הוא עידן הבית של הנשימה הקדושה; ונשימת קודש תעיד מחדש על המשיח, הלוגוס של אהבה נצחית

בהתחלה של כל גיל הלוגוס הזה בא לידי ביטוי בבשר, כך שהאדם יכול לראות ולדעת ולהבין אהבה שאינה צרה, מוגבלת

Akasha-שתיים עשרה פעמים בכל מהפכה של השמש מתגלה אהבת אלוהים הנקראת הזו במלואה במישורי כדור הארץ, ותוכלו לקרוא באתר השיעורים המופלאים שהמשיחים הללו לימדו בני אדם; אבל לא תפרסם לבני אדם את לקחי המשיח של ימי קדם

עבשיו, לוי, נושא המסר של עידן הרוח, הרם את העט שלך וכתוב

כתבו במלואו את סיפורו של המשיח שבנה על הסלע המוצק של מעגל השמש העילית - המשיח שאנשים הכירו כחנוך החניך

כתוב על יצירותיו כנביא, כומר ורואה; כתוב על חיי הטהרה והאהבה שלו, וכיצד שינה את בשרו הגשמי לבשר אלוהי מבלי לרדת בשערי המוות

ואפשר לכתוב את סיפורו של מלכיצדק, המשיח שחי כשאברם חי, והצביע לבני האדם על הדרך לחיים באמצעות הקרבה; שהקריב את חייו למען בני אדם

ואתה יכול לכתוב את סיפורו של נסיך השלום, המשיח שבא בתור תינוק בבית לחם, וטייל בכל דרך חיים שהאדם צריך לצעוד בה

הוא היה בז, דחוי והתעלל; ירק, נצלב, נקבר בקבר; אבל הוא קם לתחייה והקים כובש על המוות כדי שיוכל להראות את האפשרויות של האדם

אלף פעמים הוא אמר לגברים

באתי להראות את האפשרויות של האדם; מה שעשיתי יכולים כל בני האדם לעשות, ומה שאני כל בני האדם י'היה

הסיפורים האלה של המשיח יספיקו, שכן הם מכילים את הפילוסופיה האמיתית של החיים, של המוות ושל תחיית המתים

הם מראים את המסע הספירלי של הנשמה עד שאיש האדמה ואלוהים יהיו אחד לנצח

לוי בנבואה

לפני כאלפיים שנה אליהו, שניהל בית ספר לנביאים בצואן שבמצרים, התייחס ללוי כך

עידן זה יבין אך מעט מעבודות טוהר הטוהר והאהבה; אבל אף מילה לא אבדה, כי בספר זכרון ה' נעשה רישום לכל מחשבה ומלה ומעשה.

וכשהעולם יהיה מוכן לקבל, הנה, אלוהים ישלח שליח לפתוח את הספר ולהעתיק מדפי הקודש שלו את כל מסרי הטהרה והאהבה.

אז יקרא כל איש אדמה את דברי החיים בשפת ארץ הולדתו, ואנשים יראו את האור

והאדם שוב יהיה אחד עם אלוהים.

— הבשורה האקווארית 7:25-28 —

התייחסויות נוספות לאישיותו של לוי הן, לכאורה, מיותרות. זה לא משנה מי הוא; עבודתו בתעתיק של בשורת מזל דלי של ישו, המשיח, אינה ניתנת להוכחה. שיעורי הספר הזה נושאים כולם את חותמת הנצרת, כי אף אדם מלבד האדון הגדול בעולם לא היה יכול לגעת באקורדים הגבוהים של אהבה וחוכמה אלוהיים המאפיינים את דפי הספר המופלא הזה.

7. מהם הרשומות האקאשיות? אקשה היא מילה בסנסקריט, ומשמעותה "חומר ראשוני", זה שממנו נוצרים כל הדברים. לפי הפילוסופיה של מזל דלי, זהו השלב הראשון של התגבשות הרוח. פילוסופיה זו מכירה בעובדה שכל חומר קדמון הוא רוח החומר הזה הוא רוח הנעה בקצב נמוך יותר של רטט, והופך, כפי שאמר מאסטר אחד, לקריש. החומר האקאשי הזה, או החומר הראשוני, הוא בעל עדינות מעולה והוא כל כך רגיש עד שהרעידות הקטנות ביותר של אתר בכל מקום היקום רושם עליו רושם כל יימחה. החומר הקדמוני הזה אינו מודח לחלק מסוים ביקום אלא נוכח בכל מקום. זהו למעשה ה"מוח האוניברסלי" עליו מדברים המטאפיזיקאים שלנו.

כאשר תודעת האדם תואמת בדיוק את התודעה האוניברסלית, האדם נכנס להכרה מודעת ברשמים האקאשיים הללו ועשוי לאסוף אותם ולתרגם אותם לכל שפת כדור הארץ שאותה הוא מכיר. בגילוי האחד האינוסופי אנו מציינים את תכונות הכוח, האינטליגנציה והאהבה, ואדם עשוי להיות בהלימה מלאה עם אחת מהתכונות הללו ולא עם האחרות. אדם יכול להיכנס במלואו לרוח אלוהי הכוח ולא להיות חדור ברוח האינטליגנציה; או שאדם יכול להיות שקוע לחלוטין ברוח האהבה האלוהית ולהיות רחוק גם מהאינטליגנציה וגם מהכוח. יתר על כן, אדם עשוי להיכנס במלואו לתודעת הנשימה הקדושה, או האינטליגנציה העליונה, ולא להיות כלל בקשר עם אהבה או כוח. ידע לא נרכש דרך הרוח של כוח או אהבה

תודעה: אנו מציינים שלושה שלבים שלה:

1. תודעת האומניפוטנציה של האל והאדם.

2. תודעת ישו, או תודעה של אהבה אלוהית.

3. תודעה של הנשימה הקדושה, או של אינטליגנציה עליונה.

עלינו לזכור שאחד משלבי התודעה הללו אינו מרמז בהכרח על אף אחד מהאחרים. לעתים קרובות מוצאים אנשים מלאים לחלוטין באהבת האל מתקדמים בהרבה במדע תודעת המשיח, שהם בורים לחלוטין; אין לך שמץ של מושג של חוקים של דברים טבעיים או של דברים רוחניים; אינם בקשר עם המורה הגדול שהיא רוח הקודש. הרשומות האקאשיות. הרשומות הבלתי מתכלות של החיים, הידוע בשם הרשומות האקאשיות, הן לחלוטין בתחום האינטליגנציה העליונה, או התודעה האוניברסלית, וקורא הרשומות האקאשיות חייב להיות בקשר כה קרוב עם רוח הקודש, או הנשימה הקדושה, כמו המאסטרים העתיקים. קוראים לרוח הזו של אינטליגנציה עליונה, שכל רטט מחשבה מורגש מיידית בכל סיב של הווייתו בידול.

לכל אדם יש את הרטט המובהק שלו, וכאשר הקורא מבין היטב את חוק ההפליה, כל הווייתו מכוונת לקליטת הטון והמקצב הספציפיים, הביקורת אינה אפשרית עבור כל טון או קצב אחר לעשות עליו את הרושם הקל ביותר.

עיקרון זה מודגם בטלגרפיה אלוטית.

שנים רבות נדרשו ללוי ללמוד את חוק הבידול, ולהגיע בקשר עם הטונים והמקצבים של ישוע מנצרת, חנוך ומלכיצדק ושותפיהם. אבל בהנחיית רוח האינטליגנציה העליונה, הוא הגיע להישג הזה, ועכשיו הוא מרגיש מיידית בכל הווייתו את התנודות הקלות ביותר שמגיעות מכל אחד מהמרכזים הגדולים הללו, וכמובן, כל התמלולים שלו נכונים ל האות

א י ש

?מה זה אדם שאתה מזכיר לו, או בן אדם שאתה מבקר אותו

זו הייתה שאלתו הרצינית של דוד, משורר התהילים העברי, והתהילים ה-8 ניתן כולו להתבוננות באדם, כתרתי הבריאה הנראית. בין השיעורים הגדולים הרבים שהורשה ללוי לאסוף מהרשומות האקאשיות, או מהמוח האוניברסאלי, אנו מוצאים אחד על האדם שבו ירדתו לחומר פיזי ועלייתו הסופית לאחדות נצחית עם אלוהים מתוארת בצורה כל כך גרפית שזה בהחלט ראוי למקום במבוא זה, ואנו נותנים אותו במלואו:

הזמן מעולם לא היה כשהאדם לא היה

אם חיי האדם היו מתחילים בזמן כלשהו, יגיע זמן שבו הם יסתיימו

לא ניתן לתחום את מחשבותיו של אלוהים. שום מוח סופי לא יכול להבין דברים אינסופיים

כל הדברים הסופיים נתונים לשינוי. כל הדברים הסופיים יפסיקו להיות, כי הייתה תקופה שהם לא היו

גופם ונשמתם של בני האדם הם דברים סופיים, והם ישתנו, כן, מנקודת המבט הסופית יגיע הזמן שבו הם לא יהיו עוד

אבל האדם עצמו אינו הגוף, ולא הנשמה; הוא רוח והוא חלק מאלוהים

פיאט היצירתית נתנה לאדם, לאדם הרוח, נשמה שתתפקד במישור הנשמה; נתן לו גוף בשר, כדי שיוכל לתפקד במישור הדברים שהתגלו

?מדוע פיאט היצירתית נתנה לאדם הרוח נשמה שיוכל לתפקד במישור הנשמה

?מדוע פיאט היצירתית נתנה לנשמה גוף בשר ודם כדי שתפעל במישור הדברים שמתגלים

!שמע, עכשיו, אתם עולמות, שלטון, כוחות וכסאות

!שמע, עתה, הכרובים, השרפים, המלאכים והאנשים

!שמע, עכשיו, הו פרוטופלסט, ואדמה, וצמח וחיה

!שמע, עכשיו, מזחלות האדמה, הדגים השוחים, הציפורים העפות

!שמעו, עכשיו, אתם הרוחות המנשבות, אתם רעמים וברקי השמים

!שמעו עכשיו, רוחות האש, המים, האדמה והאוויר

:שמע, עכשיו, הו, כל מה שיש, או היה או יהיה לעולם, כי החוכמה מדברת מהמישור העליון של חיי הרוח

האדם הוא מחשבה של אלוהים; כל מחשבותיו של אלוהים הן אינסופיות; הם אינם נמדדים לפי זמן, שכן דברים הנוגעים לזמן מתחילים ונגמרים

מחשבותיו של אלוהים הן מהנצח של העבר ועד לימים הבלתי נגמרים שיבואו - וכך גם האדם, איש הרוח

אבל האדם, כמו כל מחשבה אחרת על אלוהים, היה רק זרע, זרע שהחזיק בתוכו את כוחותיו של אלוהים, בדיוק כפי שזרע כל צמח אדמה מחזיק עמוק בתוכו את התכונות של כל חלק של אותו צמח מיוחד

אז אדם-רוח, כזרע של אלוהים, החזיק עמוק בתוכו את התכונות של כל חלק באלוהים

כעת, הזרעים מושלמים, כן, מושלמים כמו המקור שממנו הם מגיעים; אבל הם לא נפרשים לחיים שהובאו לידי ביטוי

הילד ברחם מושלם כמו האם

אז האדם, הזרע, חייב להיות נטוע עמוק באדמה שיוכל לגדול, להתפתח, וכך גם הניצן נפרש כדי להראות את הפרח

הזרע האנושי שיצא מלבו של אלוהים הוכשר במלואו להיות אדון מישור הנשמה, ושל מישור הדברים שהתגלו

אז אלוהים, בעל הבעל של כל מה שיש, זרק את הזרע האנושי הזה לתוך אדמת הנפש; זה גדל במהירות, והאדם הפך לנפש חיה; וַיְהִי לְאָדָמִי כָּל מַלְכוּת הַנְּפֹשׁ

הרק, עכשיו, תן לכל יצור לשמוע

מישור הנשמה אינו אלא האתר של מישור הרוח הרוטט לא כל כך מהר, ובקצב האיטי יותר של המישור הזה מתגלות מהות החיים; הבשמים והריחות, התחושות האמיתיות וכל האהבה גלויים. ותכונות הנשמה הללו הופכות לגוף יפהפה

מספר רב של שיעורים על האדם ללמוד במישור הנשמה; והנה הוא מתעכב עידינים רבים עד שנלמדו כל שיעוריו

על גבול מישור הנשמה האתר החל לרטוט לאט יותר, ואז התמציות לבשו לבוש; הבשמים והריחות והתחושות האמיתיות וכל האהבה היו לבושים בבשר; והאדם היה לבוש בבשר

האדם המושלם חייב לעבור את כל דרכי החיים, ולכן טבע גשמי התגלה במלואו, טבע שצמח מדברים בשרניים

ללא אויב חייל לעולם אינו יודע את כוחו, ומחשבה חייבת להתפתח על ידי הפעלת כוח

וכך הטבע הגשמי הזה הפך במהרה לאויב שהאדם צריך להילחם בו, כדי שהוא יהיה כוחו של אלוהים שהתגלה

!תן לכל יצור חי לעמוד במקום ולשמוע

האדם הוא אדון כל מישור הגלויים; של פרוטופלסט, של מינרל, של צמח, של בהמה; אבל הוא ויתר על זכות הבכורה שלו, רק כדי לספק את האני התחתון שלו, האני הגשמי שלו

אבל האדם ישיב במלואו את אחוזתו האבודה, את מורשתו; אבל הוא חייב לעשות את זה בקונפליקט שאי אפשר לומר במילים

כן, עליו לסבול מנסיונות ופיתויים רבים; אך יידע כי הכרובים והשרפים השולטים בתחנות השמש, ורוחות האל האדיר השולטות בכוכבי השמש הם מגיניו ומדריכיו, והם יובילו לניצחון

האדם ייוושע במלואו, יגאל, ישתכלל על ידי הדברים שהוא סובל במישור הבשר, ובמישור הנשמה

כשהאדם כבש דברים גשמיים לבוש בשרו ישמש היטב את מטרתו והוא ייפול, לא יהיה עוד

אז הוא יעמוד ללא מעצורים במישור הנשמה שבו עליו להשלים במלואו את ניצחונותיו

הבשורה האקווארית של ישוע המשיח מאת לוי- הספר

אויבים ללא מספר יעמדו לפני האדם במישור הנשמה; שם הוא חייב להתגבר, כן, להתגבר על כולם.
כך תקווה לעולם תהיה אור המשואה שלו; אין כישלון לנפש האדם, כי אלוהים מוביל והניצחון בטוח.
האדם אינו יכול למות; האדם הרוח הוא אחד עם אלוהים, ובזמן שאלוהים חי האדם לא יכול למות.
כאשר האדם כבש כל אויב במישור הנשמה, הזרע ייפתח במלואו, יתגלה בנשימה הקדושה.
לבוש הנשמה ישמש אז את מטרתו היטב, והאדם לא יזדקק לו יותר לעולם, והוא יעבור ולא יהיה עוד.
ואז האדם יגיע לברכת השלמות ויהיה אחד עם אלוהים.

הספר

חלק 1/סעיף א'

ישו מנצרת

ישו מלידה עד גיל 30

סעיף א'

(פרק 1)

ALEPH

לידתה וחייה המוקדמים של מרים, אמו של ישו

פרק 1

פלשתינה. לידתה של מרי, המשתה של יואכים. מרים מבורכת על ידי הכהנים. נבואה של כומר. מרים שוהה בבית המקדש. מאורס ליוסף.

אוגוסטוס קיסר מלך והורדוס אנטיפס היה שליט ירושלים

שלוש פרובינציות כללו את ארץ פלסטין: יהודה, שומרון וגליל (2)

יואכים היה בעל ההלכה היהודית, איש ממון; הוא התגורר בנצרת הגלילית; ואנה משבט יהודה הייתה לאשתו (3)

נולד להם ילד, ילדה נאה, והם שמחו; ומרי היה השם שנתנו לילד (4)

יואכים עשה סעודה לכבוד הילד; אבל הוא לא הזמין את העשירים, המכובדים והגדולים; הוא קרא לעניים, לעצורים, לצולעים, לעיוורים, ולכל (5) אחד נתן מתנה של לבוש, מזון או דבר אחר

(6) הוא אמר, 'ה' נתן לי את העושר הזה; אני המנהל שלו בחסדיו, ואם לא אתן לילדיו בשעת צרה, אז הוא יהפוך את העושר הזה לקללה.

כעת, כשהייתה הילדה בת שלוש, הוריה לקחו אותה לירושלים ובמקדש היא קיבלה את ברכות הכהנים (7)

(ח) הכהן הגדול היה נביא ורואה, וכאשר ראה את הילד אמר

'הנה ילד זה יהיה אם לנביא מכובד ואמן משפט; היא תשכון בתוך המקדש הקדוש הזה של ה (9)

'ומריה ישבה בתוך היכל ה'; והלל, ראש הסנהדרין, לימד אותה את כל מצוות היהודים, והתענגה על תורת ה (10)

כשהגיעה מרים לגיל נשיות היא הייתה מאורסת ליוסף בן יעקב ונגר נצרת (11)

(יב) ויוסף איש ישר, ואיסי מסור

חלק 1/סעיף ב'**ישו מנצרת****סעיף II****(פרקים 2 – 6)****BETH****לידתם וינקותם של יוחנן, המבשר, ושל ישו****פרק 2**

זכריה ואליזבת. מסרים נבואיים של גבריאל לזכריה, אליזבת ומריה. לידתו של ג'ון. נבואת זכריה.

ליד חברון, בהרי יהודה, שכנו זכריה ואליזבת.

(2) הם היו אדוקים וצודקים, ובכל יום קראו את התורה, את הנביאים ואת התהילים אשר סיפרו על הבא, חזק לגאול; והם חיכו למלך.

(3) כעת, זכריה היה כומר, ובתורו הוא ניהל את עבודת המקדש בירושלים.

(4) היה כאשר עמד זכריה לפני ה' והקטיר את הקטורת בקודש, בא גבריאל ועמד לפניו.

(5) וירא זכריה; הוא חשב שאיזו רעה גדולה עומדת לבוא על היהודים.

(6) אבל גבריאל אמר, איש אלהים, אל תירא; אני מביא לך ולכל העולם מסר של רצון טוב ושלוש עלי אדמות.

הנה, נסיך השלום, המלך שאתה מחפש, יבוא מהר (7)

ח. אשתך תלד לך בן בן קדוש אשר כתב עליו הנביא

(ט) הנני שוב שֶׁלַח אֵלֶיךָ אֶת-אֱלֹהֵהוּ לְפָנַי יְהוָה; וַיִּפֶס אֶת-הַגְּבֻעוֹת, וַיִּמְלֵא אֶת-הַבְּעָקִים, וַיִּסְלַל אֶת-הַדֶּרֶךְ לְגֹאֲלִי.

מראשית הימים נשא בנך את שם יוחנן, רחמי ה'; קוראים לו ג'ון (10)

יא. הוא יתכבד בעיני ה', ולא ישתה יין, ומלידה יתמלא נשמת קודש

יב. ויעמוד גבריאל לפני אליזבת כשהיא בדממת ביתה ויגיד לה את כל הדברים אשר אמר לזכריה בירושלים.

(13) לאחר שעשה את שירות הקורס שלו, הלך הכומר הביתה, ועם אליזבת שמח.

(14) עברו חמישה חודשים וגבריאל בא אל מרי בביתה בנצרת ואמר:

שלום מרי, שלום! פעם אחת יתברך בשם ה'; פעמיים יתברך בשם נשמת הקודש; שלוש פעמים יתברך בשם המשיח; כי אתה ראוי ותילד (15) בן אשר ייקרא עמנואל

שמו הוא ישוע, כי הוא מציל את עמו מחטאיהם (16)

יז. כשנסתיימה משימתו היומיומית של יוסף בא, ומריה סיפרה לו את כל הדברים שדבר אליה גבריאל, והם שמחו; כי הם האמינו שהוא, איש האלוהים, דיבר דברי אמת.

(18) ומרי הלכה בחיפזון לספר לאליזבת על הבטחותיו של גבריאל; יחד הם שמחו.

יט. ובבית זכריה ואליזבת התעכבה מרים תשעים יום; ואז היא חזרה לנצרת.

(20) לזכריה ואליזבת נולד בן, וזכריה אמר:

כא. יתברך ביותר שם ה', כי הוא פתח את מעיין הברכות לעמו ישראל

הבטחותיו מאומתות; כי הוא הביא את הדברים אשר דיברו נביאים קדושים בימי קדם (22)

(23) ויביט זכריה על יוחנן התינוק ויאמר:

אתה תיקרא נביא הקדוש ברוך הוא; ותלך לפניו ותקנה את דרכו (24)

ונתת ידע ישועה לישראל; ותבשר את בשורת התשובה ומחיקת החטאים (25)

הנה, כי בקרוב יבקר אותנו כוכב היום ממרומים, להאיר את הדרך ליושבים בתוך חשכת ארץ הצל ולהדריך את רגלינו אל דרכי השלום (26)

פרק 3

לידתו של ישו. מאסטרים מכבדים את הילד. הרועים שמחים. זכריה ואליזבת מבקרים את מרי. ישוע נימול

כמעט הגיע הזמן שישו ייוולד, ומריה השתוקקה לראות את אליזבת, והיא ויוסף הפנו את פניהם לעבר הרי יהודה

וכאשר באו בדרכם לבית לחם, נגמר היום, ועליהם להתעכב ללילה (2)

אבל בית לחם הייתה גדושה באנשים שהולכים לירושלים; הפונדקים והבתים התמלאו באורחים, ויוסף ואשתו לא מצאו מקום לנוח אלא במערה (3)
שבה הוחזקו בעלי חיים; ושם ישנו

בחצות הגיעה זעקה, ילד נולד במערה שמה בין החיות (4). והנה, נולד בן האדם המובטח

וזרים לקחו את הקטן ועטפו אותו בגלימות המעודנות שהכינה מרי והניחו אותו בצקת שממנה ניזונו חיות המשא (5)

שלוש אנשים לבושים בגלימות לבנות כשלג נכנסו ועמדו לפני הילד ואמרו (6)

כל הכוח, כל החוכמה וכל האהבה תהיה שלך, עמנואל (7)

כעת, על גבעות בית לחם היו עדרי צאן רבים עם רועים ששמרו עליהם (8)

הרועים היו אדוקים, היו אנשי תפילה, והם חיכו לגואל חזק שיבוא (9)

וכאשר הגיע ילד ההבטחה, נגלה אליהם איש בחלוק לבן כשלג, והם חזרו בפחד. קם האישי ואמר (10)

אל תפחד! הנה אני מביא לך בשורות משמחות. בחצות במערה בבית לחם נולד הנביא והמלך לו חיכיתם זמן רב (11)

(יב) ואז שמחו הרועים כולם; הם הרגישו שכל הגבעות מלאות בשליחים של אור, שאמרו

כל הכבוד לה' במרום; שלום, שלום עלי אדמות, רצון טוב לבני אדם (13)

ואז באו הרועים בחיפזון לבית לחם ולמערה כדי שיראו ויכבדו את אשר קראו אנשים עמנואל (14)

עתה, כשהגיע הבוקר, הכינה רועת צאן שביתה היה קרוב, חדר למרים, ליוסף ולילד; והנה התעכבו ימים רבים (15)

(טז) ושלח יוסף שליח בחפזון אל זכריה ואליזבת לומר, הילד נולד בבית לחם

(יז) וזכריה ואליזבת לקחו את יוחנן ובאו לבית לחם בדברי עידוד

ומרי ואליזבת סיפרו את כל הדברים המופלאים שהתרחשו. העם הצטרף אליהם בשבחי אלוהים (18)

לפי מנהג היהודים, הילד נימול; וכששאלו איך תקרא לילד? אמרה האם, שמו ישוע, כפי שהצהיר איש האלוהים (19)

פרק 4

הקדשת ישו. מרי מקריבה קורבנות. שמעון ואנה מתנבאים. אנה ננפת על כך שהיא סוגדת לילד. המשפחה חוזרת לבית לחם

כעת, מרים לקחה את בנה, כשהיה בן ארבעים יום, אל המקדש בירושלים, והוא התקדש על ידי הכומר

ואחר כך הקריבה לעצמה קורבנות מטהרים, כמנהג היהודים; כבש ושתי יונות צב צעירות (2)

יהודי אדוק בשם שמעון היה בבית המקדש משרת את אלוהים (3)

משחר נעוריו חיפש את עמנואל לבוא, והתפלל לה' שלא יסתלק עד שיראו עיניו את המשיח בבשר (4)

וכאשר ראה את ישוע התינוק, שמח ואמר, עתה אני מוכן ללכת בשלום, כי ראיתי את המלך (5)

(6) ואז הוא לקח את התינוק בזרועותיו ואמר: הנה הילד הזה יביא קרב על עמי ישׂראל וְכָל הָעוֹלָם; אבל הוא ישובור את החרב ואז לא ילמדו האומות מלחמה עוד.

את הצלב של האדון אני רואה על מצחו של הילד הזה, והוא יכבוש על ידי האות הזה (7)

ח') ובבית המקדש הייתה אלמנה בת ארבע ושמונים שנה, ולא הלכה, אלא לילה ויום עבדה את ה

9) וכאשר ראתה את ישוע התינוק היא קראה, הנה עמנואל! הנה צלב החותם של המשיח על מצחו!

10) ואחר כך כרעה האשה לעבוד אותו, כאלוהים עמנו, עמנואל; אבל אחד, אדון, לבוש לבן, הופיע ואמר

אישה טובה, תישארי; שימו לב למה שאתם עושים; אסור לך לסגוד לאדם; זו עבודת אלילים 11)

הילד הזה הוא אדם, בן אדם, וראוי לכל שבח. תעריץ ותעבוד את אלוהים; רק אותו תשרת 12)

האישה קמה והרכינה את ראשה בהכרת תודה ועבדה את ה 13)

ומריה לקחה את ישוע התינוק ושבה לבית לחם 14)

פרק 5

שלווה כמרים קוסמים מכבדים את ישוע. הורדוס נבהל. קורא למועצה של יהודים. מסופר שנביאים חזו את בואו של מלך. הורדוס מחליט להרוג את הילד. מרים ויוסף לוקחים את ישוע ונמלטים למצרים

מעבר לנהר פרת חיו הקוסמים; והם היו חכמים, יכלו לקרוא את שפת הכוכבים, ונחשו כי האחד, נפש אדון, נולד; ראו את הכוכב שלו מעל ירושלים

2) והיו שלווה בין הכוהנים הקוסמים שהשתוקקו לראות את אדון העידן הקרוב; והם לקחו מתנות יקרות ומיהרו למערב בחיפוש אחריו, המלך 2) שזוה עתה נולד, כדי שיכבדו אותו

ואחד לקח זהב, סמל האצילות; מור נוסף, סמל השליטה והכוח; מסטיק-כך לקח השני, סמל חכמת החכם 3)

עתה כשהגיעו הקוסמים לירושלים, גדהמו האנשים ותהו מי הם ולמה באו 4)

וכששאלו היכן הילד שנולד מלך 5) נדמה היה כי כסאו של הורדוס עצמו רעד

וישלח הורדוס איש חצר להביא את החכמים לחצרו 6)

7) וכשבאו שאלו שוב היכן המלך הנולד? ואחר כך אמרו, עוד מעבר לפרת ראינו את כוכבו עולה, ובאנו לכבדו 7)

8) והורדוס החזויר מפחד. הוא חשב, אולי, הכוהנים זוממים להחזיר את ממלכת היהודים, ולכן אמר בתוכו: אני אדע יותר על הילד הזה שנולד למלך.

9) וכך אמר לכוהנים הקוסמים להתארח בעיר זמן מה ויספר לכולם על המלך 9)

10) הוא קרא למועצה את כל בעלי התורה היהודים ושאל: מה אמרו הנביאים היהודים על אדם כזה 10)

יא) ענו לו האדונים היהודים ואמרו, הנביאים מזמן חזו כי יבואו לשלוט בשבטי ישראל; שהמשיח הזה ייוולד בבית לחם

יב) אמרו מיכה הנביא כתב בית לחם יהודה מקום קטן בהרי יהודה וממך יצא למשול בעמי ישראל. כן, מי שחי בימי קדם, בימים קדומים מאוד

ואז קרא הורדוס שוב לכוהנים הקוסמים וסיפר להם מה אמרו אדוני ההלכה, ואז שלח אותם בדרך לבית לחם 13)

אמר לך חפש ואם תמצא את הילד שנולד למלך, חזור וספר לי הכל כדי שאלך ואכבד אותו 14)

הקוסמים הלכו לדרכם ומצאו את הילד עם מרי בבית הרועה 15)

טז) כיבדו אותו; העניק לו מתנות יקרות ונתן לו זהב, מסטיק-כך והמור

17) הכוהנים הקוסמים האלה יכלו לקרוא את לבם של בני אדם; הם קראו את רשעות לבו של הורדוס וידעו שהוא נשבע להרוג את המלך שזה 17) עתה נולד

יח) וכך הם סיפרו את הסוד להורי הילד והורו להם לברוח מעבר להישג ידם

יט) ואחר כך הלכו הכוהנים בדרכם הביתה; הם לא עברו את ירושלים

20) ולקח יוסף את ישוע התינוק ואת אמו בלילה ויברח לארץ מצרים, ועם אליהו וסלומה בצואן הקדומה הם ישבו 20)

טבת התמימים

פרק 6

הורדוס לומד על שליחותו של יוחנן. תינוקות בית לחם נטבחים בפקודת הורדוס. אליזבת בורחת עם ג'ון. מכיוון שזכריה לא יכול לדעת היכן בנו מוסתר, הוא נרצח. הורדוס מת.

- כעת, כשהכהנים הקוסמים לא חזרו לספר לו על הילד שנולד למלך, המלך הורדוס זעם.
- ואז סיפרו לו אנשי החצר שלו על ילד אחר בבית לחם, אחד שנולד ללכת לפניו ולהכין את העם לקבל את המלך (2)
- זה הכעיס יותר ויותר את המלך; הוא קרא לשומריו והורה להם ללכת לבית לחם ולהרוג את יוחנן התינוק, כמו גם את ישו שנולד להיות מלך (3)
- אמר, אל תעשה טעות, ושתהיה בטוח להרוג את הטוענים האלה לכס המלכות שלי, הרוג את כל הילדים הזכרים בעיר שטרם מלאו להם (4) שנתיים.
- השומרים יצאו ועשו כפי שהורדוס ציווה עליהם לעשות (5)
- אליזבת לא ידעה שהורדוס ביקש להרוג את בנה, והיא ויוחנן היו עדיין בבית לחם; אבל כשהיא ידעה, היא לקחה את ג'ון התינוק ומיהרה אל (6) הגבעות.
- השומרים הרוצחים היו קרובים; הם לחצו עליה בחזקה; אבל אז היא הכירה את המערות הסודיות בכל הגבעות, ובאחת היא רצה והסתירה את (7) עצמה ואת ג'ון עד שהשומרים נעלמו.
- משימתם האכזרית נעשתה; השומרים חזרו וסיפרו את הסיפור למלך (8)
- (9) הם אמרו, .אנו יודעים שהרגנו את המלך התינוק; אבל את ג'ון המבשר שלו, לא הצלחנו למצוא.
- המלך כעס על שומריו כי לא הצליחו להרוג את יוחנן התינוק; הוא שלח אותם למגדל בשלשלאות (10)
- יא) ונשלחו שומרים אחרים אל זכריה אבי המבשר בעת שירותו בקודש לאמר: .המלך דורש ממך לומר היכן בנך (יב) אבל זכריה לא ידע, והוא השיב: אני שר ה', עבד בקודש; איך יכולתי לדעת לאן לקחו אותו (יג) וכאשר חזרו השומרים וסיפרו למלך את דברי זכריה, התרגז ואמר
- שומרי, חזרו ואמרו לאותו כהן ערמומי כי הוא ביד; שאם לא יאמר את האמת, לא יגלה את מקום המחבוא של יוחנן, בנו, אז הוא ימות (14)
- השומרים חזרו ואמרו לכהן בדיוק מה אמר המלך (15)
- טז) ויאמר זכריה, אין אלא לממן את נפשי לאמית; ואם ישפוך המלך את דמי יציל ה' את נפשי
- יז) שוב חזרו השומרים ואמרו למלך את דברי זכריה
- יח) עתה עמד זכריה לפני המזבח בקודש ועסק בתפילה
- יט) שומר ניגש ובפגיון דחף אותו דרך; נפל ומת לפני הפרוכת של מקדש ה
- וכשהגיעה שעת הברכה, כי זכריה בירך מדי יום את הכהנים, לא בא (20)
- כא) ואחרי המתנה ארוכה הלכו הכהנים אל הקודש ומצאו את גופת המת
- כב) ויהי יגון יגון עמוק בכל הארץ
- עתה ישב הורדוס על כסאו; נראה שהוא לא זז; אנשי החצר שלו באו; המלך היה מת. בניו המליכו במקומו (23)

חלק 1/סעיף III**ישו מנצרת****סעיף III****(פרקים 7 – 12)****GIMEL****חינוך של מרי ואליזבת בזואאן****פרק 7**

ארכלאוס שולט. מרי ואליזבת עם בניהם נמצאים בזואאן ומלמדים אותם אליהו וסלומה. שיעור המבוא של אליהו מספר על מתמלל.

- בנו של הורדוס, ארכלאוס, מלך בירושלים. הוא היה מלך אנוכי ואכזר; הוא הרג את כל אלה שלא כיבדו אותו.
- הוא קרא למועצה את כל האנשים החכמים ביותר ושאל על התינוק הטוען לכסאו (2)
- המועצה אמרה שיוחנן וישוע שניהם מתים; ואז הוא היה מרוצה (3)
- עכשיו היו יוסף, מרים ובנם במצרים בצואן, ויוחנן היה עם אמו בהרי יהודה (4)
- אליהו וסלומה שלחו שליחים בחיפזון למצוא את אליזבת וג'ון. הם מצאו אותם והביאו אותם לצואן (5)
- כעת, מרי ואליזבת התפעלו מאוד בגלל הגאולה שלהן (6)
- אמר אליהו, אין זה מוזר; אין התרחשויות (אקראיות); החוק קובע את כל האירועים (7)
- מימי קדם נגזר עליך להיות עמנו, ובבית הספר הקדוש הזה ללמד (8)
- אליהו וסלומה לקחו את מרי ואליזבת אל החורשה הקדושה הסמוכה, שם נהגו ללמד (9)
- אמר אליהו למרי ואליזבת, אתם יכולים להעריך את עצמכם שלוש פעמים, כי אתם נבחרים אמהות לבנים שהובטחו זה מכבר (10)
- אשר נסמכו להניח בסלע איתן אבן יסוד בטוחה שעליה ישוב מקדש האדם המושלם – מקדש שלעולם לא יחרב (11)
- אנו מודדים זמן לפי גילאי מחזור, ואת השער לכל גיל אנו רואים אבן דרך במסע של הגזע (האנושי) (12)
- חלף גיל; השער לעידן אחר נפתח במגע הזמן. זהו עידן ההכנה של הנשמה, מלכות עמנואל, של אלוהים באדם (13)
- ואלה בניכם יהיו הראשונים לספר את החדשות ולהטיף את בשורת הרצון הטוב לבני אדם והשלום עלי אדמות (14)
- מלאכת אדירה היא שלהם; כי אנשים גשמיים אינם רוצים את האור, הם אוהבים את החושך, וכאשר האור מאיר בחושך הם אינם מבינים (15) אותו.
- אנו קוראים לבנים האלה מגלי האור; אבל הם חייבים לקבל את האור לפני שהם יכולים לחשוף את האור (16)
- יז) ועליך ללמד את בניך ולהצית את נפשם באהבה ובהתלהבות קדושה ולעורר אותם בשליחותיהם לבני האדם.
- למד אותם שאלוהים ואדם היו אחד; אלא שבאמצעות מחשבות גשמיות, מילים ומעשים, קרע האדם את עצמו מאלוהים; השפיל את עצמו (18)
- למד שהנשימה הקדושה תהפוך אותם לאחד שוב, ותחזיר את ההרמוניה והשלום (19)
- ששום דבר לא יכול להפוך אותם לאחד מלבד אהבה; שאלוהים כל כך אהב את העולם עד שהלביש את בנו בבשר שהאדם יוכל להבין (20)
- המושיע היחיד של העולם הוא האהבה, וישוע, בנה של מרים, בא להפגין את האהבה הזו לבני אדם (21)
- כעת, אהבה לא יכולה להתגלות עד אשר דרכה הוכנה, ושום דבר לא יכול לקרוע את הסלעים ולהוריד גבעות גבוהות ולמלא את העמקים (22) למעלה, ובכך להכין את הדרך, אלא טהרה
- אבל טוהר בחיים, בני אדם אינם מבינים; ולכן, גם הוא חייב לבוא בבשר (23)
- ואתה, אליזבת, מבורכת כי בנך הוא טהרה מבשר, והוא יסלול את הדרך לאהבה (24)
- עידן זה יבין אך מעט מעבודות הטהרה והאהבה; אבל אף מילה לא אבדה, כי בספר זכרון ה' נעשה רישום של כל מחשבה, ומילה ומעשה (25)

- וכשהעולם יהיה מוכן לקבל, הנה, ה' ישלח שליח לפתוח את הספר ולהעתיק מדפי הקודש שלו את כל הודעות הטהרה והאהבה (26)
 אז יקרא כל איש אדמה את דברי החיים בשפת ארץ מולדתו, ואנשים יראו את האור, ילכו באור ויהיו האור (27)
 והאדם שוב יהיה אחד עם אלוהים (28)

פרק 8

השיעורים של אליהו. אחדות החיים. שני העצים. השטן. אהבה - המושיע של בני האדם. דוד של האור. גוליית החושך.

שוב פגש אליהו את תלמידיו בחורשה הקדושה ואמר:

- 2) אין אדם חי לעצמו; כי כל חי קשור בחבלים לכל חי אחר
- 3) אשרי הם טהורי הלב; כי יאהבו ולא ידרשו אהבה בתמורה
- 4) הם לא יעשו לגברים אחרים מה שלא היו רוצים שאנשים אחרים יעשו להם
- 5) יש שני עצמיים; האני הגבוה והנמוך יותר
- 6) האני העליון הוא רוח אנושית לבושה בנשמה, עשויה בצורת אלוהים
- 7) האני הנמוך, האני הגשמי, גוף הרצונות, הוא השתקפות של האני העליון, מעוות על ידי האתרים העכורים של הבשר
- 8) האני התחתון הוא אשליה, ויחלוף; האני העליון הוא אלוהים באדם, ולא יעבור
- 9) האני העליון הוא התגלמות האמת; האני הנמוך הוא אמת הפוכה, וכך גם השקר מתגלה
- 10) האני העליון הוא צדק, רחמים, אהבה וזכות; האני הנמוך הוא מה שהעצמי הגבוה אינו
- 11) האני התחתון מוליד שנאה, לשון הרע, זימה, רציחות, גניבות וכל מה שמזיק; האני העליון הוא אם המעלות וההרמוניות של החיים
- 12) האני התחתון עשיר בהבטחות, אבל עני בברכה ובשלום; הוא מציע הנאה, שמחה ורווחים מספקים; אלא נותן אי שקט ואומללות ומוות
- 13) זה נותן לגברים תפוחים מקסימים לעין ונעימים לריח; ליבותיהם מלאות מרירות ומרירות
- 14) אם היית שואל אותי מה ללמוד הייתי אומר, את עצמך; וכאשר למדת אותם היטב, ואז היית שואלת אותי מה ללמוד אחר כך, הייתי עונה לך
- 15) מי שמכיר היטב את האני התחתון שלו, מכיר את אשליות העולם, יודע על הדברים שחולפים; ומי שמכיר את עצמיותו העליונה, מכיר את אלוהים; יודע היטב את הדברים שלא יכולים לחלוף
- 16) (טז) שלוש פעמים אשרי האדם שעשה טהרה ואהבה לשלו; הוא נפדה מסכנותיו של האני הנמוך והוא בעצמו האני העליון שלו
- 17) בני אדם מחפשים ישועה מרע שנראה בעיניהם כמפלצת חיה של העולם התחתון; ויש להם אלים שאינם אלא שדים בתחפושת; כולם (17) חזקים, אך מלאי קנאה ושנאה ותשוקה
- 18) את טובותיו יש לקנות בהקרבה יקרה של פירות, ושל חיי ציפורים, וחיות ומין אדם
- 19) ובכל זאת אין לאלים האלה אוזניים לשמוע, אין עיניים לראות, אין לב להזדהות, אין כוח להציל
- 20) הרוע הזה הוא מיתוס; האלים האלה עשויים מאוויר ולבושים בצללים של מחשבה
- 21) השטן היחיד שממנו יש לגאול בני אדם הוא העצמי, האני התחתון. אם האדם ימצא את השטן שלו הוא חייב להסתכל פנימה; השם שלו הוא עצמי
- 22) אם האדם ימצא את מושיעו עליו להתבונן פנימה; וכאשר העצמי השד יודח, המושיע, אהבה, יתמוגג לכס הכוח
- 23) דוד האור הוא הטהרה, ההורג את גוליית החזק של החושך, ומושיב את המושיע, אהבה, על כס המלכות

פרק 9

השיעורים של סלומה. הגבר והאישה. פילוסופיה של מצבי רוח אנושיים. האל המשולש. הספטונאט. האל טאו

לימד את הלקח של היום. היא אמרה, כל הזמנים אינם דומים. היום אולי יש לדברי האדם את הכוח הגדול ביותר; מחר אישה SALOME מלמדת הכי טוב

- בכל דרכי החיים צריכים האיש והאישה ללכת יד ביד; האחד בלי השני אינו אלא חצי; לכל אחד יש עבודה לעשות (2)
- אבל כל הדברים מלמדים; לכל אחד יש זמן ועונה משלו. לשמש, לירח יש שיעורים משלהם לגברים; אבל כל אחד מלמד בזמן שנקבע (3)
- שיעורי השמש נופלים על לבבות בני אדם כמו עלים קמלים על נחל, אם ניתן בעונת הירח; וכך עם שיעורי הירח וכל הכוכבים (4)
- היום הולכים באפולולית, מדוכאים ומדוכאים; מחר אותו אחד מתמלא בשמחה (5)
- היום נראים השמים מלאי ברכה ותקווה; מחר התקווה ברהה, וכל תוכנית ומטרה באים בתוהו (6)
- היום רוצים לקלל את עצם האדמה שעליה הוא דורך; מחר הוא מלא אהבה ושכחים (7)
- היום שונאים ובוזים ומקנאים ומקנאים בילד שהוא אוהב; מחר הוא התרומם מעל עצמיותו הגשמית ומפיה שמחה ורצון טוב (8)
- אלף פעמים אנשים תוהים מדוע הגבהים והמעמקים הללו, הלבבות הקלים והעצובים הללו, נמצאים בכל חיים (9)
- הם לא יודעים שיש מורים בכל מקום, כל אחד עסוק במשימה שאלוהים מינה, ומחזירים את האמת הביתה אל לבבות האדם (10)
- אבל זה נכון, וכל אחד מקבל את השיעורים שהוא צריך (11)
- יב) ותאמר קרי, היום אני בקמונה גדולה; המחשבות שלי וכל חיי נראים מורמות; למה יש לי השראה כזו?*
- 13) השיב סלומה, זהו יום של התעלות; יום פולחן והלל; יום שבו, במידה מסוימת, נוכל להבין את אבינו-אלוהים.*
- אז הבה נלמד את אלוהים, האחד, השלושה, השבעה (14)
- לפני שנוצרו העולמות היו כל הדברים אחד; רק רוח, נשימה אוניברסלית (15)
- ונשמה הרוח, ומה שלא היה גלוי הפך לאש ולמחשבה של גן עדן, האב-אלוהים, האם-אלוהים (16)
- וכאשר נשפו האש והמחשבה של גן עדן באיחוד, נולד בנם, בנם היחיד. הבן הזה הוא אהבה שאנשים קראו לו המשיח (17)
- גברים קוראים למחשבת השמים הנשימה הקדושה (18)
- וכאשר נשף האל המשולש, הנה שבע רוחות עמדו לפני כס המלכות. אלו הם האלוהים, הרוחות היצירתיות של היקום (19)
- ואלה אמרו הבה נעשה אדם; ובצלמם נברא האדם (20)
- בעידן המוקדמים של העולם אמרו תושבי המזרח הרחוק, טאו הוא שמה של נשימה אוניברסלית; ובספרים העתיקים שאנו קוראים (21)
- לאף צורה מתבטאת אין טאו גדול, ובכל זאת הוא יצר ושומר את השמים והארץ (22)
- לאף תשוקה אין את הטאו הגדול שלנו, ובכל זאת הוא גורם לשמש וירח ולכל הכוכבים לעלות ולשקוע (23)
- לאף שם אין טאו גדול, ובכל זאת הוא גורם לכל הדברים לצמוח; הוא מביא בעונה גם את זמן הזרע וגם את זמן הקציר (24)
- וטאו גדול היה אחד; האחד הפך לשניים; השניים הפכו לשלושה, השלושה פיתחו את השבעה, שמילאו את היקום במניפסטים (25)
- וטאו גדול נותן לכל, את הרשע והטוב, את הגשם, את הטל, את אור השמש ואת הפרחים; מהחנניות העשירות שלו הוא מאכיל את כולם (26)
- ובאותו ספר ישן אנו קוראים על האדם: יש לו רוח סרוגה לטאו גדול; נשמה שחיה בתוך שבע הנשימות של טאו הגדול; גוף של רצונות (27)
- שצומח מתוך אדמת הבשר
- כעת הרוח אוהבת את הטהור, הטוב, האמיתי; גוף הרצונות משבח את האני האנוכי; הנשמה הופכת לשדה הקרב בין השניים (28)
- כט) ואשרי האיש אשר רוחו מנצחת ואשר התחתון שלו מטהר; שנשמתו מטהרת, הופכת להיות מתאימה להיות חדר המועצה של גילויי הטאו הגדול
- 30) כך נסגר השיעור של סלומה.*

פרק 10

השיעורים של אליהו. הדת הברהמית. חיי אברם. ספרי קודש יהודיים. הדת הפרסית

אליהו לימד; הוא אמר, בימי קדם היו עם במזרח עובדי אלוהים, האחד, אשר קראו לו ברהם

חוקים היו צודקים; הם חיו בשלום; הם ראו את האור בפנים; הם הלכו בדרכי החכמה (2)

- 3) אבל קמו כוהנים עם מטרות גשמיות, ששינו את ההלכות כך שיתאימו למוח הגשמי; כרך משאות כבדים על העניים, ובזה את כללי הזכות) וכך הפכו הברהמס מושחתים.
- 4) אבל בחשכת העידן עמדו כמה אדונים גדולים בלי להתרגש; הם אהבו את שמו של ברהם; הם היו אורות משואות גדולים לפני העולם) והם שמרו ללא הפרה את חוכמת ברהם הקדוש שלהם, ואתה יכול לקרוא את החוכמה הזו בספריהם הקדושים) 5)
- 6) ובכלדיה נודע ברהם. ברהם אדוק בשם תרח חי באור; בנו היה כל כך מסור לאמונה הברהמית עד שהוא נקרא א-ברהם; והוא הופרד להיות) אבי הגזע העברי.
- 7) עתה, לקח תרח את אשתו ואת בניו ואת כל צאנו ובקריו לחרן שבמערב; כאן מתה תרח) 7)
- ח) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-הַצֵּאֵן וְאֶת-הַבְּקָר, וַיֵּסְעוּ אֶת-מִשְׁפָּטוֹ אֶל-הָעוֹלָם
- ט) ובהגיעו לאלוני מורה בארץ כנען, זקף אוהלו ושם
- רעב שטף את הארץ ואברם לקח את מולדתו ואת צאנו ובקריו ובא למצרים, ובערבות צואן הפוריות הללו חנה את אוהלו, והיה כאן 10
- ואנשים עדיין מסמנים את המקום שבו גר אברם - מעבר למישור) 11)
- יב) אתה שואל מדוע אברם הגיע לארץ מצרים? זוהי ארץ ערש החניך; כל הדברים הסודיים שייכים לאדמת מצרים; ובגלל זה באים המאסטרים
- יג) בצואן לימד אברם את מדע הכוכבים, ובמקדש הקדוש ההוא שם למד את חכמת החכמים
- וכאשר נלמדו כל לקחיו, לקח את מולדתו ואת צאנו ובקריו וחזר לכנען, ובערבות ממרא חנה אוהלו, וחי שם, ומת שם) 14)
- ותיעוד על חייו ופועלו ועל בניו ועל שבטי ישראל, נשמרים היטב בספרי קודש יהודיים) 15)
- בפרס ברהם היה ידוע ופחד. בני אדם ראו בו את האחד, הסיבה חסרת הסיבה לכל מה שיש, והוא היה קדוש עבורם, כטאו לתושבי המזרח) 16)
- הרחוק
- העם חי בשלום, והצדק שלט) 17)
- אבל, כמו בארצות אחרות, בפרס קמו כוהנים חדורים בעצמי וברצונות עצמיים, שהכעיסו את הכוח, האינטליגנציה והאהבה) 18)
- הדת נהייתה מושחתת, וציפורים וחיות זומשים הובאו כאלים) 19)
- בחלוף הזמן הגיעה נפש נעלה, שאנשים קראו לה זרתוסטרא, בבשר) 20)
- הוא ראה את הרוח חסרת היגיון, גבוהה ומרוממת; הוא ראה את חולשתם של כל האלים שמונו על ידי האדם) 21)
- הוא דיבר וכל פרס שמעו; וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶתְדַע עִם אֶתְדַע וּמִקֵּדֵשׁ אֶתְדַע, נִפְלוּ מִזְבְּחוֹת הָאֱלִילִים, וַיִּגְדַּל פֶּרֶס) 22)
- אבל בני אדם חייבים לראות את אלוהיהם בעיניים אנושיות, וזרתוסטרא אמר) 23)
- הגדולה מבין הרוחות העומדות ליד כס המלכות היא אהורה מאזדה, המתבטאת בבהירות השמש) 24)
- וראו כל העם את אהורה מאזדה בשמש, ויפלו ועבדו לו במקדשי השמש) 25)
- ופרס היא ארץ הקוסמים שבה חיים הכוהנים שראו את הכוכב קם לציון המקום בו נולד בנה של מרי והיו הראשונים לברך אותו בתור נסיך) 26)
- השלום
- המצוות והחוקים של זרתוסטרה נשמרים ב"אווסטה" שתוכלו לקרוא ולהכין בעצמכם) 27)
- אבל עליך לדעת שהמילים אינן עד שהן יתקיימו; עד שהשיעורים שהם מכילים יהפכו לחלק מהראש ומהלב) 28)
- עכשיו האמת היא אחת; אבל אף אחד לא יודע את האמת עד שהוא האמת. זה מתועד בספר עתיק) 29)
- האמת היא כוח המחמצת של אלוהים; הוא יכול להפוך את כל החיים לתוך עצמו; וכאשר כל החיים הם אמת, אז האדם הוא אמת) 30)

פרק 11

השיעורים של אליהו. בודהיזם ומצוותיו של בודהה. המסתורין של מצרים.

- שוב לימד אליהו; הוא אמר, הכוהנים היהודים הפכו מושחתים; בראהם נשכח ברחובות; זכויות האדם נרמסו באבק
- ואז בא מאסטר אדיר, בודהה של הארה, שהתרחק מהעושר ומכל כבוד העולם, ומצא את הדממה במטעים ובמערות השקטים; והוא היה) 2)
- מבורך.

- 3) הוא הטיף בבשורה של החיים העליונים, ולימד את האדם כיצד לכבד את האדם
- 4) לא הייתה לו תורת האלים ללמד; הוא פשוט הכיר את האדם, ולכן אמונתו הייתה צדק, אהבה וצדקה
- 5) אני מצטט עבורך כמה מני רבות מהמילים המועילות שבדעה דיבר
- 6) שנאה היא מילה אכזרית. אם גברים שונאים אותך אל תתיחס לזה; ואתה יכול להפוך את שנאת בני אדם לאהבה ולרחמים ולרצון טוב
- 7) ויש מספיק טוב לכולם. עם הטוב להרוס את הרע; במעשים נדיבים תבייש קמצנות; עם האמת ישר את הקווים העקומים שהשגיאה מציירת. כי השגיאה היא רק האמת מעוותת, הלכה שולל
- 8) וכאב ירד אחריו המדבר או פועל במחשבות רעות, כמו ההגה רגלו של השואב את העגלה
- 9) הוא אדם גדול יותר שכובש את עצמו מאשר מי שהורג אלף איש במלחמה
- 10) הוא האיש האציל שהוא עצמו מה שהוא מאמין במה שגברים אחרים צריכים להיות
- 11) חזור אל מי שעושה לך רע את אהבתך הטהורה ביותר, והוא יפסיק לעשות רע; כי האהבה תטהר את לבו של האהוב, כפי שהיא מטהרת את לבו של האהוב
- 12) דברי בודהה רשומים בספרי הקודש ההודיים; לטפל בהם, כי הם חלק מהוראות הנשימה הקדושה
- 13) ארץ מצרים היא ארץ הדברים הסודיים
- 14) מסתורי התקופות טמונים במנעול ברקותינו ובוהרינו
- 15) המאסטרים מכל הזמנים והזמנים מגיעים לכאן כדי ללמוד; וכאשר יגדלו בניך לגבר הם יסיימו את כל לימודיהם בבתי ספר מצריים
- 16) אבל אמרתי מספיק. מחר עם זריחת השמש נפגשים שוב

פרק 12

השיעורים של סלומה. תפלה. שיעורי הסיום של אליהו. מסכם את שלוש שנות הלימוד. התלמידים חוזרים לבתיהם

- כעת, כאשר זרחת שמש הבוקר, המאסטרים ותלמידיהם היו כולם בחורשה הקדושה
- 2) סלומה היה הראשון שדיבר; היא אמרה; הנה השמש! היא מבטאת את כוחו של אלוהים שמדבר אלינו דרך השמש והירח והכוכבים
- 3) דרך הר, גבעה ועמק; דרך פרח, וצמח ועץ
- 4) אלוהים שר עבורנו דרך ציפור, צ'מבלו וקול אדם; הוא מדבר אלינו דרך רוח וגשם ורעמים; מדוע לא נשתחוה ונשתחוה לרגליו
- 5) אלוהים מדבר אל לבבות לחוד; ולבבות לחוד חייבים לדבר אליו; וזהי תפילה
- 6) אין זו תפילה לצעוק לאלוהים, לעמוד, או לשבת, או לכרוע ברך ולספר לו הכל על חטאי בני האדם
- 7) אין זו תפילה לומר לקדוש ברוך הוא כמה הוא גדול, כמה הוא טוב, כמה חזק וכמה חומל
- 8) אלוהים הוא לא אדם שאפשר לקנות אותו בשבחו של האדם
- 9) תפילה היא המשאלה הנלהבת שכל דרך חיים תהיה קלה; שכל מעשה יוכתר בטוב; שכל יצור חי ישגשג בשירותנו
- 10) מעשה נעלה, מילה מועילה היא תפילה; תפילה נלהבת, חזקה
- יא) מעיין התפילה בלב; על ידי מחשבה, לא מילים, הלב נישא אל אלוהים, שם הוא יתברך, אז הבה נתפלל
- יב) התפללו, אך לא נאמרה מילה; אבל בשקט הקדוש הזה כל לב היה מבורך
- 13) ואז דיבר אליהו. הוא אמר למרי ואלויזבת, נאמרו דברינו; אינך צריך להתעכב כאן יותר; הקריאה הגיעה; הדרך ברורה, אתה יכול לחזור אל ארצך
- 14) מעשה עצום ניתן לך לעשות; אתה תכוון את המחשבות שיכוונו את העולם
- 15) בניך מופרדים להוביל בני אדם למחשבות נכונות, ולדברים ולמעשים
- 16) להכריע בני אדם את חטא החטא; להוביל אותם מהערצת האני התחתון, וכל הדברים האשליים, ולהפוך אותם מודעים לעצמי שחי עם
- המשיח באלוהים

יז) לקראת עבודתם בניך צריכים ללכת בשבילים קוצניים רבים

ניסיונות ופיתויים עזים שהם יפגשו, כמו גברים אחרים; משאותיהם לא יהיו קלות, ויימאסו וייבלו (18)

יט) וידעו את ייסורי הרעב והצמא; ובלי סיבה ילעגו להם, יכלאו, ילחמו

לארצות רבות ילכו, ולרגלי אדונים רבים ישבו, כי עליהם ללמוד כמו אנשים אחרים (20)

אבל די אמרנו. ברכות השלושה והשבעה, העומדים לפני הכסא, ודאי תנוחנה עליך לעד (21)

כך נסגרו שיעוריהם של אליהו וסלומה. שלוש שנים לימדו את תלמידיהם בחורשה הקדושה, ואם שיעוריהם היו כתובים כולם בספר, הנה זה (22) היה ספר אדיר; ממה שהם אמרו יש לנו את הסכום

כעת, מרי, יוסף ואליזבת עם ישוע והמבשר שלו, יצאו לדרכם הביתה. הם לא הלכו ליד ירושלים, כי ארכלאוס מלך (23)

הם נסעו ליד הים המר, וכשהגיעו לגבעות אנגדי נחו בביתו של יהושע, קרוב קרוב; וכאן התגוררו אליזבת וג'ון (24)

אבל יוסף, מרים ובנם הלכו בדרך הירדן, ולאחר ימים מסוימים הגיעו לביתם בנצרת (25)

חלק 1/סעיף IV**ישו מנצרת****סעיף IV****(פרקים 13 – 15)****DALETH****ילדות וחינוך מוקדם של ג'ון, המבשר****פרק 13**

אליזבת באנגדי. מלמדת את בנה. ג'ון הופך לתלמידו של מתנו, שמגלה לו את משמעות החטא ואת חוק הסליחה

אליזבת הייתה מבורכת; היא בילתה את זמנה עם ג'ון ונתנה לו את השיעורים שאליהו וסלומה העבירו לה

וג'ון התענג על הפרא של ביתו ועל הלקחים שלמד (2)

עכשיו בגבעות היו מערות רבות. מערת דוד הייתה קרובה בה התגורר הנזיר מאנגדי (3)

הנזיר הזה היה מתנו, כומר מצרים, אדון ממקדש סקרה (4)

כאשר ג'ון היה בן שבע מתנו לקח אותו למדבר ובמערת דוד הם התגוררו (5)

מתנו לימד, וג'ון היה נפעם ממה שאמר המאסטר, ומיום ליום פתח בפניו מתנו את מסתרי החיים (6)

יוחנן אהב את המדבר; הוא אהב את אדונו ואת הארוחה הפשוטה שלו. האוכל שלהם היה פירות ואגוזים, דבש בר ולחם חרובים (7)

מתנו היה ישראלי, והוא השתתף בכל החגים היהודיים (8)

כשג'ון היה בן תשע לקח אותו מתנו למשתה גדול בירושלים (9)

ארכלאוס הרשע הודח והוגלה לארץ רחוקה בגלל אנוכיות ואכזריות, וג'ון לא פחד (10)

ג'ון היה מרוצה מביקורו בירושלים. מתנו סיפר לו הכל על שירותם של היהודים; משמעות קורבנותיהם וטקסיהם (11)

יוחנן לא הצליח להבין כיצד ניתן לסלוח על חטא על ידי הריגת בעלי חיים וציפורים ושריפתם לפני האדון (12)

(13) מתנו אמר, „אלוהי השמים והארץ אינו דורש הקרבה. מנהג זה, על הטקסים האכזריים שבו, הושאל מעובדי האלילים של ארצות אחרות

שום חטא מעולם לא נמחק על ידי הקרבת חיה, ציפור או אדם (14)

החטא הוא יציאת האדם אל גדרות הרשע. אם אדם יתרחק מהחטא הוא חייב לחזור על עקבותיו, ולמצוא את דרכו החוצה מגדרות הרשע (15)

חזרו וטהרו את לבבכם באהבה ובצדק ותסלחו לכם (16)

יז) זהו נטל המסר שיביא המבשר לבני אדם

(18) מהי סליחה? ג'ון שאל

מתנו אמר, זה פירעון חובות. אדם שעושה רע באדם אחר לעולם לא יוכל להיסלח עד שהוא מתקן את העוול (19)

הוודות אומרות שאף אחד לא יכול לתקן את העוול אלא מי שעושה את העוול (20)

יוחנן אמר, אם זה נכון איפה הכוח לסלוח חוץ מהכוח הטמון באדם עצמו? האם האדם יכול לסלוח לעצמו (21)

אמר מתנו, הדלת פתוחה רחבה; אתה רואה את דרך החזרה של האדם לימין, ואת הסליחה על חטאיו (22)

פרק 14

השיעורים של מתנו. תורת החוק האוניברסלי. כוחו של האדם לבחור ולהשיג. היתרונות של אנטיגוניזם. ספרי קודש עתיקים. מקומם של יוחנן וישו בהיסטוריה של העולם

ותלמידו, ג'ון, דיברו על הספרים הקדושים של ימי קדם, ועל מצוות הזהב שהם הכילו, וג'ון קרא MATHENO

- 2) מצוות הזהב הללו נשגבות; מה אנחנו צריכים לספרי קודש אחרים
- 3) מתנו אמר, „רוחות הקדוש ברוך הוא גורמות לכל דבר לבוא ולהיעלם בזמן המתאים
;לשמש יש זמן משלו לשקוע, לירח לעלות, לעלות ולדעוך, לכוכבים לבוא וללכת, לגשם לרדת, לרוחות לנשב 4)
זמני הזרע וזמני הקציר הבאים; אדם להיוולד ואדם למות 5)
- 6) הרוחות האדירות הללו גורמות לאומות להיוולד; הם מנענעים אותם בעריסותיהם, מטפחים אותם לעוצמה הגדולה ביותר, וכאשר
משימותיהם מסתיימות הם עוטפים אותם בסדינים המתפתלים שלהם ומניחים אותם בקברים שלהם
רבים מאורעות בחיי אומה, ובחיי האדם, שאינם נעימים לזמן; אבל בסופו של דבר האמת מופיעה: כל מה שבא הוא לטובה 7)
האדם נברא עבור חלק נעלה; אבל לא ניתן היה להפוך אותו לאדם חופשי מלא בחוכמה, אמת ועוצמה 8)
אם הוא היה מגודר, מוגבל במיצרים שמהם לא יכול היה לעבור, אז הוא היה צעצוע, מכונה בלבד 9)
רוחות יצירתיות נתנו לאדם רצון; ולכן יש לו את הכוח לבחור 10)
- 11) הוא עשוי להגיע לגבהים הגדולים ביותר או לשקוע לעומקים העמוקים ביותר; על מה שהוא רוצה לזכות יש לו את הכוח לזכות 11)
אם הוא חפץ בכוח יש לו את הכוח להשיג את הכוח הזה; אבל עליו להתגבר על התנגדויות כדי להגיע למטרה; אף פעם לא צוברים כוח 12)
בבטלה
לכן, במערבולת של קונפליקטים רב-צדדיים האדם ממוקם במקום שעליו לשאוף לחלץ את עצמו 13)
בכל עימות האדם צובר כוח; עם כל כיבוש הוא מגיע לגבהים גדולים יותר. בכל יום הוא מוצא חובות חדשות ודאגות חדשות 14)
האדם לא נישא מעל בורות מסוכנים, ולא עוזרים לו להתגבר על אויביו. הוא עצמו צבאו, וחרבו ומגנו; והוא שָׁר אֶת צְבָאוֹתָיו 15)
הקדושים פשוט מאירים את דרכו. האדם מעולם לא נותר ללא אור משואה להנחות 16)
יז) ואי פעם הייתה לו מנורה דולקת בידו כדי שיראה את הסלעים המסוכנים, הנחלים העכורים והבורות הבוגדניים
יח) וכך שפטו הקדושים; כאשר בני אדם נזקקו לתוספת אור, נשמת אמן הגיעה לכדור הארץ כדי לתת את האור
לפני הימים הוודיים היו לעולם ספרי קודש רבים להאיר את הדרך; וכאשר האדם נזקק לאור גדול יותר, הופיעו הוודות, האווסטה וספרי 19)
הטאו הגדול שהראו את הדרך לגבהים גדולים יותר
ובמקום הראוי הופיע התנ"ך העברי עם תורתו, נביאיו ותהילים שלו להארת האדם 20)
אבל עברו שנים ולבני אדם יש צורך באור גדול יותר 21)
ועתה מתחיל כוכב היום ממרומים לזרוח; וישוע הוא השליח בשר ודם להראות את האור הזה לבני אדם 22)
ואתה, תלמידי, הוסמכת לבשר את היום הקרוב 23)
אבל אתה חייב לשמור על טוהר הלב שיש לך עכשיו; ועליך להדליק את המנורה שלך ישירות מהגחלים הבוערות על מזבח הקדושים 24)
ואז תהפוך מנורתך ללהבה ללא גבול, ואתה תהיה לפיד חי שאורו יזרח בכל מקום בו ישהו האדם 25)
אבל בעינינים שעוד יבואו, האדם יגיע לגבהים גדולים יותר, ויבואו אורות עזים יותר 26)
ואז, סוף סוף, נפש מאסטר אדירה תגיע לארץ כדי להאיר את הדרך לכסאו של האדם המושלם 27)

פרק 15

מותה וקבורתה של אליזבת. השיעורים של מתנו. משרד המוות. המשימה של ג'ון. מוסד טקס הטבילה. מתנו לוקח
את ג'ון למצרים, ומניח אותו במקדש בסקארה, שם הוא נשאר שמונה עשרה שנים

כשהיה יוחנן בן שנים עשרה מתה אמו, ושכנים הניחו את גופתה בקבר בקרב בני משפחתה בקבורת חברון, וליד קברו של זכריה.

2) ויוחנן כאב עמוקות; הוא בכה. מתנו אמר, לא טוב לבכות בגלל המוות.

3) המוות אינו אויב האדם; זה חבר שכאשר מלאכת החיים מסתיימת, רק חותך את החוט הקושר את הסירה האנושית לאדמה, כדי שתפליג בים
חלק יותר

4) שום שפה לא יכולה לתאר את ערכה של אמה, ושלך היה בדוק ונכון. אבל היא לא נקראה מכאן עד שהמשימות שלה בוצעו

- קריאות המוות הן תמיד לטובה, כי אנחנו פותרים בעיות גם שם וגם כאן; ואדם בטוח ימצא את עצמו היכן שהוא יכול לפתור את בעיותיו (5) בצורה הטובה ביותר.
- אנוכיות היא זו שגורמת לאדם לרצות לקרוא שוב ארצה נשמות שעזבו (6).
- אז תני לאמך לנוח בשלום. רק תן לחייה האצילים להיות כוח והשראה עבורך (7).
- הגיע משבר בחיך, וחייבת להיות לך תפיסה ברורה לגבי העבודה שאתה נקרא לעשות (8).
- חכמי הדורות קוראים לך מבשר. הנביאים מסתכלים אליך ואומרים, הוא אליהו בוא שוב (9).
- המשימה שלך כאן היא של מבשר; כי תלך לפני פני משיח לסלול את דרכו, ותכין את העם לקבל את מלכו (10).
- מוכנות זו היא טוהר הלב; איש מלבד טהורי הלב אינו יכול לזהות את המלך (11).
- כדי ללמד אנשים להיות טהורים בלב, אתה חייב בעצמך להיות טהור בלב, במילה ובמעשה (12).
- בינקות נאמר לך הנדר והפכת לנזרי. סכין הגילוח לא תיגע בפניך ובראשך, ולא תטעם יין ומשקאות לוהטים (13).
- גברים זקוקים לדפוס לחייהם; הם אוהבים לעקוב, לא להוביל (14).
- האיש העומד בפינות השבילים ומצביע על הדרך, אך אינו הולך, הוא רק מצביע; וגוש עץ יכול לעשות את אותו הדבר (15).
- המורה צועד בדרך; על כל משטח אדמה הוא משאיר את עקבותיו חתוכות בבירור, שכולם יכולים לראות ולהיות בטוחים שהוא, אדונם הלך (16) בדרך זו.
- גברים מבינים את החיים הפנימיים לפי מה שהם רואים ועושים. הם מגיעים לאלוהים באמצעות טקסים וצורות (17).
- ולכן, כאשר תגרמו לבני אדם לדעת שהחטאים נשטפים על ידי טוהר בחיים, ניתן להכניס טקס סמלי (18).
- במים שוטפים את גופות האנשים שהיו מתרחקים מהחטא וחותרים לטהרה בחיים (19).
- טקס טיהור זה הוא טקס הכנה והם אשר מתנקים כך מהווים את כנסיית הטהרה (20).
- כא) ואמרתם איש ישראל שמעו; רפורמה ושיטפה; תהיו לבני הטהרה, ותסלחו לכם
- טקס הטיהור הזה והכנסייה הזו אינם אלא סמלים לטיהור הנשמה על ידי טוהר החיים, ושל מלכות הנשמה, שאינה באה עם מראה חיצוני (22) אלא היא הכנסייה שבפנים.
- כעת, ייתכן שלעולם לא תצביע על הדרך ותאמר להמונים לעשות מה שמעולם לא עשית; אבל אתה חייב ללכת לפני ולהראות את הדרך (23).
- עליך ללמד שבני אדם חייבים לרחוץ; אז אתה חייב להוביל את הדרך, הגוף שלך חייב להיות שטף, סמל לניקוי הנשמה (24).
- ג'ון אמר, למה אני צריך לחכות? האם אסור לי ללכת מיד ולשטוף (25)?
- מתנו אמר, 'זה בסדר, ואז הם ירדו אל נצר הירדן, וממזרח ליריחו, בדיוק היכן שחצו צבאות ישראל כשנכנסו לראשונה לכנען, הם התעכבו זמן מה
- מתנו לימד את המבשר, והוא הסביר לו את המשמעות הפנימית של טקס הניקוי וכיצד לשטוף את עצמו וכיצד לשטוף את ההמון (27).
- ובנהר הירדן נשטף יוחנן; אחר כך חזרו אל המדבר (28).
- כעת בגבעות אנגדי נעשתה עבודתו של מתנו והוא וג'ון ירדו למצרים. הם נחו עד שהגיעו למקדש סקארה בעמק הנילוס (29).
- במשך שנים רבות היה מתנו אדון במקדש האחים הזה, וכשסיפר על חייו של יוחנן ועל שליחותו לבני האדם, קיבל ההירופאנט בשמחה את (30) המבשר והוא נקרא האח הנצרי.
- במשך שמונה עשרה שנים חי יוחנן ופעל בתוך שערי המקדש הללו; וכאן הוא כבש את עצמו, הפך לראש ולמד את חובותיו של המבשר (31).

חלק 1/סעיף V**ישו מנצרת****סעיף V****(פרקים 16 – 20)****HE****ילדות וחינוך מוקדם של ישו****פרק 16**

ביתו של יוסף. מרי מלמדת את בנה. יום הולדתו השביעי של ישו. ישוע מספר על חלומו; הפרשנות של סבתו מתנת יום ההולדת שלו.

- ביתו של יוסף היה בדרך מרמיון בנצרת; כאן לימדה מרי את בנה את הלקחים של אליהו וסלומה וישוע אהב מאוד את המזמורים הוודיים ואת האווסטה; אבל יותר מכל אהב לקרוא את תהילים של דוד ואת דברי שלמה החריפים (2) ספרי הנבואה היהודיים היו תענוג שלו; וכשהגיע לשנתו השביעית לא היה צריך לקרוא את הספרים, כי הוא קבע בזיכרון כל מילה (3) יואכים ואשתו, סבא וסבתא של הילד ישו, ערכו משתה לכבוד הילד, וכל קרוביהם היו אורחים (4) (5) וישוע עמד לפני האורחים ואמר:..חלמתי חלום, ובחלומי עמדתי מול ים, על חוף חולי הגלים על הים היו גבוהים; סערה השתוללה בעומק (6) מישהו למעלה נתן לי שרביט. לקחתי את השרביט ונגעתי בחול, וכל גרגר חול הפך לדבר חי; החוף היה כולו גוש של יופי ושל שיר (7) 'נגעתי במים שלרגלי, והם נשתנו לעצים ולפרחים ולציפורים מזמרות, וכל דבר היה מהלל את ה (8) (ט) וידבר מישהו, לא ראיתי את המדבר, שמעתי את הקול אשר אמר: אין מיתה; סבתא אנה אהבה את הילד; היא הניחה את ידה על ראשו של ישוע ואמרה, ראיתי אותך עומד ליד הים; ראיתי אותך נוגע בחול ובגלים (10) ראיתי אותם פונים לדברים חיים ואז ידעתי את משמעות החלום ים החיים מתגלגל גבוה; הסערות גדולות. המוני הגברים בטלים, חסרי חושים, מחכים, כמו חול מת על החוף (11) השרביט שלך הוא אמת. בזה אתה נוגע בהמון, וכל אדם הופך לשליח של אור קדוש וחיים (12) אתה נוגע בגלים בים החיים; המהומות שלהם נפסקות; עצם הרוחות הופכות לשיר הלל (13) אין מוות, כי שרביט האמת יכול לשנות את העצמות היבשות ביותר ליצורים חיים, ולהביא את הפרחים היפים ביותר מבריכות עומדות (14) ולהפוך את התווים המבולגנים ביותר להרמוניה ולשבחים אמר יואכים בני, היום אתה עובר את ציון הדרך השביעי של אורח חיך, כי אתה בן שבע שנים, ונתן לך, לזכר היום הזה, כל אשר תחפוץ (15) בחר את מה שייתן לך הכי הרבה הנאה (16) וישוע אמר, אני לא רוצה מתנה, כי אני מרוצה. אילו יכולתי לשמח המון ילדים ביום הזה הייתי מאוד מרוצה כעת, יש בנצרת הרבה נערים ונערות רעבים שישמחו לאכול איתנו את החג הזה ולחלוק איתנו את הנאות היום הזה (17) יח) המתנה העשירה ביותר שתוכלו לתת לי היא רשותכם לצאת ולמצוא את הנזקקים הללו ולהביאם לכאן כדי שישעו איתנו יואכים אמר, 'זה בסדר; צאו ומצאו את הנערים והנערות הנזקקים והביאו אותם לכאן; נתכונן מספיק לכולם (19) וישוע לא חיכה; הוא רץ; הוא נכנס לכל צריף ובקתה מטומטמת של העיר; הוא לא בזבז את דבריו; הוא סיפר את שליחותו בכל מקום (20) ובתוך זמן קצר מאה ושלושה עשרים של נערים ונערות שמחים ומרופטים עקבו אחריו במעלה דרך מרמיון (21) האורחים פינו את מקומם; אולם האירועים היה מלא באורחיו של ישו, וישו ואמו עזרו לשרת (22) ויהי אוכל לכל, וכולם שמחו; ולכן מתנת יום ההולדת של ישוע הייתה כתר של צדקה (23)

פרק 17

ישוע משוחח עם רב בית הכנסת בנצרת. הוא מותח ביקורת על צרות המחשבה היהודית

כעת, רבי ברכיה מבית הכנסת בנצרת, סייע למרי בהוראת בנה

2) בוקר אחד לאחר השירות בבית הכנסת אמר הרב לישו בעודו יושב במחשבה אילמת, מהו הגדול מבין עשרת הפקודות

3) וישוע אמר, אני לא רואה את הגדול מבין עשרת הפקודות. אני רואה חוט זהב שעובר בכל עשרת הפקודות שקושר אותם מהר והופך אותם לאחד

4) חוט זה הוא אהבה, והוא שייך לכל מילה מכל עשרת הפקודות

5) אם אדם מלא באהבה הוא אינו יכול לעשות דבר מלבד לעבוד את אלוהים; כי אלוהים הוא אהבה

6) אם אדם מלא באהבה, הוא לא יכול להרוג; הוא אינו יכול להעיד עדות שקר; הוא אינו יכול לחמוד; אינו יכול לעשות דבר מלבד לכבד את אלוהים ואת האדם

7) אם אדם מלא באהבה הוא לא צריך פקודות מכל סוג שהוא

8) ויאמר רבי ברכיה, דברייך מתובלים במלח חכמה שהיא מלמעלה. מי המורה שפתח בפניך את האמת הזו

9) וישוע אמר, אני לא יודע שאף מורה פתח בפניי את האמת הזו. נדמה לי שהאמת מעולם לא נסגרה; שהיא תמיד הייתה פתוחה, כי האמת היא אחת והיא נמצאת בכל מקום

10) ואם נפתח חלונות מוחנו תיכנס האמת ותעשה את עצמה בבית; כי האמת יכולה למצוא את דרכה דרך כל נקיק, כל חלון, כל דלת פתוחה

11) ויאמר הרב, איזו יד מספיק חזקה לפתוח את החלונות ואת דלתות הנפש כדי שהאמת תוכל להיכנס פנימה

12) וישוע אמר, נראה לי שאהבה, חוט הזהב הקושר את עשרת הפקודות באחד, חזק מספיק כדי לפתוח כל דלת אנושית כדי שהאמת תוכל להיכנס פנימה ולגרום ללב להבין

13) כעת, בערב ישבו ישו ואמו לבד, וישוע אמר

14) נראה שהרב חושב שה' חלקי ביחסו לבני האדם; שיהודים זוכים לטובים וטובים יותר מכל שאר האנשים

15) אני לא מבין איך אלוהים יכול לקבל את המועדפים שלו ולהיות צודק

16) האם השומרונים והיוונים והרומאים אינם בני הקדוש ברוך הוא בדיוק כמו היהודים

17) אני חושב שהיהודים בנו חומה על עצמם, והם לא רואים כלום בצד השני שלה

18) הם לא יודעים שפרחים פורחים שם; שזמני הזריעה וזמני הקציר שייכים לכל אחד מלבד היהודים

19) זה בוודאי טוב אם נוכל לשבור את המחסומים האלה כדי שיהודים יוכלו לראות שלאֱלוהים יש ילדים אחרים שהם מבורכים באותה מידה

20) אני רוצה לצאת מארץ היהדות ולפגוש את קרובי בארצות אחרות של מולדתי

פרק 18

ישו במשחה בירושלים. מתאבל על אכזריותם של המקריבים. פונה להלל שמודהה עמו. הוא נשאר בבית המקדש שנה.

החג הגדול של היהודים התקיים, ויוסף, מרים ובנם, ורבים מבני משפחתם, הלכו לירושלים. הילד היה בן עשר

2) וישוע צפה בקצבים הורגים את הכבשים והציפורים ושורפים אותם על המזבח בשם אלוהים

3) לבו הרך הזדעזע מהפגנת אכזריות זו; שאל את הכוהנים המשרתים, מה מטרת השחיטה הזו של הבהמות והציפורים? למה אתה שורף את בשרם ל'לפני ה'

4) השיב הכהן: זהו הקורבן שלנו לחטא. אלוהים ציווה עלינו לעשות את הדברים האלה ואמר שבקרבנות האלה נמחקים כל חטאינו

5) וישוע אמר, האם תהיה אדיב מספיק לספר כאשר אלוהים הכריז שחטאים נמחקים על ידי קרבנות מכל סוג שהוא

- האם דוד לא אמר שאלוהים לא דורש קורבן לחטא? שהוא חטאת בעצמו להביא לפני פניו עולות, כמנחת חטאת? האם ישעיהו לא אמר את (6) אותו הדבר?
- ענה הכומר, ילדי אתה מחוץ לעצמך. האם אתה יודע על חוקי ה' יותר מכל כהני ישראל? זה לא מקום לבנים להראות את שנינותם (7)
- אבל ישוע לא שם לב ללעגותיו; הלך אל הלל ראש הסנהדרין ואמר לו (8)
- רבוני, הייתי רוצה לדבר איתך; אני מוטרד מהשירות הזה של חג הפסח. חשבתי שהמקדש הוא בית אלוהים שבו שוכנים אהבה וחסד (9)
- האם אינך שומע את פעימות הכבשים ההם, את תחינות היונים האלה שאנשים הורגים שם? אתה לא מריח את הסירחון הנורא הנובע מבשר (10) בוער?
- האם האדם יכול להיות אדיב וצודק, ועדיין להתמלא באכזריות (11)
- אלוהים שמתענג על קורבנות, בדם ובבשר בוער, אינו אבא-אלוהים שלי (12)
- אני רוצה למצוא אלוהי אהבה, ואתה, אדוני, אתה חכם, ובוודאי תוכל לומר לי היכן למצוא את אלוהי האהבה (13)
- אבל הלל לא יכול היה לתת תשובה לילד. לבו התרגש באהדה. הוא קרא לילד אליו; הוא הניח את ידו על ראשו ובכה (14)
- אָמַר, יֵשׁ אֱלֹהֵי אֲנִיָּהּ, וְאַתָּה בָּאתָ אֵתִי; ויד ביד נצא ונמצא את אלוהי האהבה (15)
- וישוע אמר, למה אנחנו צריכים ללכת? חשבתי שאלוהים נמצא בכל מקום. האם לא נוכל לטהר את לבנו ולגרש את האכזריות ואת כל מחשבה (16) רעה, וליצור בתוכו מקדש שבו יכול אלוהי האהבה לשכון?
- (יז) בעל הסנהדרין הגדולה חש כאילו הוא עצמו הילד, וכי לפניו עומד רבוני, בעל ההלכה העליונה
- (יח) אמר בתוכו, הילד הזה הוא בוודאי נביא שנשלח מאלוהים
- (יט) אחר כך חיפש הלל את הורי הילד וביקש שישוע יעמוד איתם וללמוד את מצוות התורה ואת כל שיעורי כוהני המקדש
- הוריו נתנו הסכמה, וישוע אכן שהה בתוך המקדש הקדוש בירושלים, והלל לימד אותו כל יום (20)
- ובכל יום למד המאסטר מישוע שיעורים רבים מהחיים העליונים (21)
- הילד נשאר עם הלל בבית המקדש שנה, ולאחר מכן חזר לביתו בנצרת; ושם עבד עם יוסף כנגר (22)

פרק 19

ישוע בגיל שתיים עשרה בבית המקדש. מחלוקות עם רופאי המשפט. קורא מתוך ספר נבואה. לפי בקשת הלל הוא מפרש את הנבואות

שוב החל המשתה הגדול בירושלים, ויוסף, מרים ובנם היו שם. הילד היה בן שתיים עשרה

והיו בירושלים יהודים וגויור מארצות רבות (2)

וישוע ישב בין הכוהנים והרופאים באולם המקדש (3)

וישוע פתח ספר נבואה וקרא (4)

(5) אוי, אוי לאריאל, העיירה שבה ישב דוד! אני אפרק את אריאל והיא תאנקה ותבכה:

(6) ואחנה עליה מסביב בעמדות עוינות;

(7) ואשפיל אותה ותדבר מן הארץ; בקול עמום כרוח מוכרת תדבר; כן היא רק תלחש את דיבורה;

(8) ויבואו עליה בבת אחת אויבים ללא מספר, כגרגרי עפר.

(9) ה' צבאות יבקר אותה ברעם ובסערה ובסערה; עם רעידת אדמה ועם להבות אוכלות.

(10) הנה, כל האנשים האלה נטשו אותי. הם מושכים אלי בדבור, ובשפתיהם מכבדים אותי; לבם רחוק ממני; הפחד שלהם עכורי הוא זה בהשראת האדם.

(יא) ואנשום נשימה רעה על עמי ישראל; תאבד חכמת חכמיהם; לא תמָצָא אֶת הַבִּינָה לְחַכְמֵיהֶם.

(ב) עמי מבקש להסתיר את עצתם מה', למען לא ייראו מעשיהם. הם יכסו את מעשיהם בחושך הלילה ויאמרו מי רואה אותנו עכשיו? מי מכיר אותנו עכשיו?

13) אנשים מסכנים, טיפשים! האם יאמר הנעשה על יוצרו, הוא לא, אני עשיתי את עצמי?

14) או ידבר הסיר ויאמר למי שעושה את הסיר, אין לך מיומנות; אתה לא יודע?

15) אבל זה לא יהיה לנצח; יבוא הזמן שבו לבנון תהיה שדה פורה, ושדות פוריים יהפכו למטעים.

טז) וביום ההוא ישמעו החרשים את דברי ה'; העיוורים יקראו את ספר הזיכרון לאלוהים.

יז) והסובלים יקלו ויהיה להם שמחה רבה; וכל שצריך יסופק; וְהָיָה קָל הַסְּפָלִים יִהְיוּ תִקְמִים.

יח) העם ישוב ויקדשו את הקדוש ברוך הוא, ובלב לבם, הנה יכבדו אותו.

19) כאשר קרא ישוע כך, הניח את הספר בצד ואמר, אדוני התורה, האם תבהירו לנו את דברי הנביא (19)

עתה ישב הלל בין חכמי התורה ויעמוד ואמר (20)אולי רבנו הצעיר שקרא את המילה יהיה מתורגמן.

21) וישוע אמר, אריאל של הנביא היא ירושלים שלנו

על ידי אנוכיות ואכזריות העם הזה הפך לצחנה לאלהים (22)

הנביא ראה את הימים הללו מרחוק, ועל הזמנים הללו כתב (23)

הרופאים, עורכי הדין, הכהנים והסופרים שלנו מדכאים את העניים, בעוד הם עצמם חיים בפאר (24)

זבחנים ומנחות ישראל אינם אלא תועבה לה'. הקורבן היחיד שאלוהים דורש הוא העצמי (25)

בגלל העוול הזה והאכזריות הזו של אדם לאדם, דיבר הקדוש ברוך הוא על חבר העמים הזה (26)

הַנְּהָ אֶתְהַפֵּה, פֶּן אֶתְהַפֵּה, יְהִי, וְלֹא יְהִי עוֹד עַד שֶׁבָּא אֲשֶׁר זָכוּתוֹ וְאָמֵן לוֹ (27)

בכל העולם יש חוק אחד של זכות, ומי שעובר על החוק הזה יסבול צער; כי אלוהים צודק (28)

כט) וְיִרְחִיק יִשְׁרָאֵל; לא התייחס לצדק ולא לזכויות האדם, ואלוהים דורש מישראל לעשות רפורמה, ולחזור שוב לדרכי קדושה

ואם לא ישמע עמנו בקול ה', הנה, יבואו גוים מרחוק וישרפו את ירושלים, ויהרסו את ביתנו, ויקחו את עמנו בשבי לארצות נכר (30)

אבל זה לא יהיה לנצח; אף על פי שהם מפוזרים למרחוק, ומסתובבים פה ושם בין אומות הארץ, כצאן שאין להם מדריך רועה (31)

יגיע הזמן שבו יחזיר אלוהים את הצבאות השבויים; כי ישוב ישראל וישכון בשלום (32)

ואחרי שנים רבות יבנה מחדש בית מקדשנו, ואחד אשר יכבד ה', מי שיבואו בו טהורי לב ויפארו את בית ה' וימלו בצדק (33)

כאשר אמר ישוע את זה, הוא ירד הצידה, וכל העם נדהמו ואמרו, זה בוודאי המשיח (34)

פרק 20

אחרי החגיגה. המסע הביתה. ישו החסר. החיפוש אחריו. הוריו מוצאים אותו בבית המקדש. הוא הולך איתם לנצרת. משמעות סמלית של כלי נגר.

החג הגדול של הפסח הסתיים והנאצרים נסעו לעבר בתיהם

ויהיו בשומרון, ותאמר מרים: היכן בני (2). איש לא ראה את הילד

ויחפש יוסף בקרב מולדתם אשר בדרכם לגליל; אבל הם לא ראו אותו (3)

אז חזרו יוסף, מרים ובן זבדי וחיפשו את כל ירושלים, אך לא מצאו אותו (4)

ואחר כך עלו לחצרות המקדש ושאלו את השומרים, האם ראיתם את ישוע, נער בהיר שיער, עם עיניים כחולות עמוקות, בן שתים עשרה, על (5) החצרות הללו

השיבו השומרים, כן, הוא נמצא עכשיו בבית המקדש ומתווכח עם רופאי החוק (6)

ויכנסו ומצאו אותו כמו שאמרו השומרים (7)

- 8) ומריה אמרה, למה ישוע, למה אתה מתייחס להוריד כך? הנה, חיפשנו יומיים בשבילך. חששנו שפגיעה גדולה השתלטה עליך (8)
- 9) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ: הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֲשֶׁר אָקֵד עַל מַעֲשֵׂה שָׁל אָבִי (9)
- 10) אבל הוא הסתובב ולחץ את ידו של כל רופא משפט ואמר, אני סומך שניפגש שוב (10)
- 11) ואחר כך יצא עם הוריו בדרכם לנצרת; וכשהגיעו לביתם עבד עם יוסף כנגר (11)
- יב) יום אחד כשהביא את הכלים לעבודה אמר
- 13) כלים אלו מזכירים לי את אלה שאנו מטפלים בהם בסדנת הנפש שבה דברים עשויים ממחשבה ושם אנו בונים אופי (13)
- 14) אנו משתמשים בריבוע כדי למדוד את כל הקווים שלנו, ליישר את המקומות העקומים של הדרך ולהפוך את פינות ההתנהלות שלנו למרובעות.
- 15) אנו משתמשים במצפן כדי לצייר עיגולים סביב התשוקות והרצונות שלנו כדי לשמור אותם בגבולות הצדק (15)
- 16) אנו משתמשים בגרזן כדי לחתוך את החלקים המסוקסים, חסרי התועלת והבלתי מופרכים ולהפוך את הדמות לסימטרית (16)
- 17) אנו משתמשים בפטיש כדי להסיע את האמת, וחובטים בה פנימה עד שהיא חלק מכל חלק (17)
- 18) אנו משתמשים במטוס כדי להחליק את המשטחים המחוספסים והלא אחידים של מפרקים, בלוק, וקרח שעושים לבנות את המקדש על (18) האמת.
- 19) האזמל, הקו, המצנח והמסור יש להם שימושים בבית המלאכה של הנפש (19)
- 20) ואז הסולם הזה עם שילוש המדרגות שלו, אמונה, תקווה ואהבה; עליו אנו מטפסים אל כיפת הטוהר בחיים (20)
- כא) ובסולם שתים עשרה המדרגות אנחנו עולים עד שמגיעים לפסגת מה שהחיים משקיעים לבנות - מקדש האדם המושלם

חלק 1/סעיף VI**ישו מנצרת****סעיף VI****(פרקים 21 – 35)****VAU****חיי ומעשיו של ישו בהודו****פרק 21**

רוואנה רואה את ישו במקדש ונשבה. הלל מספר לו על הילד. רוואנה מוצאת את ישו בנצרת ועושה סעודה לכבודו. רוואנה הופכת לפטרונית של ישו ולוקחת אותו להודו כדי ללמוד את הדת הברהמית.

נסיך מלכותי של הודו, רוואנה מאוריסה בדרום, היה במשתה היהודי

2) רוואנה היה איש עשיר; והוא היה צודק, ועם להקה של כמרים ברהמים, חיפש חוכמה במערב

3) כאשר ישוע עמד בין הכוהנים היהודים וקרא ודיבר, רוואנה שמע ונדהם

4) וכששאל מיהו ישוע, מהיכן בא ומה הוא, אמר הלל המפקד

5) אנו קוראים לילד הזה כוכב היום ממרום, כי הוא בא להביא לבני האדם אור, אור החיים; להאיר דרך בני אדם ולגאול את עמו ישראל

6) והלל סיפר לרוואנה הכל על הילד; על הנבואות הנוגעות אליו; על נפלאות הלילה שבו נולד; על ביקור הכוהנים הקוסמים

7) על האופן שבו הוא היה מוגן מפני זעם האנשים הרעים; על טיסתו למצרים-ארץ, וכיצד שירת אז עם אביו כנגר בנצרת

8) רוואנה הוקסם, וביקש לדעת את הדרך לנצרת, כדי שילך ויכבד אדם כזה כבן אלוהים

9) ועם הרכבת המדהימה שלו נסע בדרך והגיע לנצרת הגלילית

10) הוא מצא את מושא החיפוש שלו עוסק בבניית בתי מגורים לבני אדם

11) וכאשר ראה לראשונה את ישוע הוא טיפס במעלה סולם בן שתים עשרה מדרגות, והוא נשא בידיו מצפן, ריבוע וגרזן

12) רוואנה אמרה, שלום רב, בן השמים המועדף ביותר

13) ובפונדק רוואנה עשה משתה לכל אנשי העיירה; וישו והוריו היו האורחים המכובדים

14) במשך ימים מסוימים התארח רוואנה בביתו של יוסף בדרך מרמיון; הוא ביקש ללמוד את סוד חכמת הבן; אבל זה היה גדול מדי בשבילו

15) ואחר כך ביקש שהוא יהיה הפטרוני של הילד; עשוי לקחת אותו למזרח שם יוכל ללמוד את חוכמת הברהמס

16) וישוע השתוקק ללכת כדי שילמד; ואחרי ימים רבים נתנו הוריו הסכמה

17) ואז, בלב גאה, רוואנה עם הרכבת שלו, החל את המסע לעבר השמש העולה; ואחרי ימים רבים חצו את הסינד, והגיעו למחוז אוריסה ואל ארמון הנסיך

18) הכוהנים הברהמיים שמחו לקבל את פני הנסיך הביתה; בחסד קיבלו את הילד היהודי

19) וכאן למדו את הוודות ואת החוקים המאניים; Jagannath וישוע התקבל כתלמיד בבית המקדש

20) המאסטרים הברהמיים תהו על תפיסותיו הברורות של הילד, ולעתים קרובות נדהמו כאשר הסביר להם את משמעות החוקים

פרק 22

הידידות של ישו ולמאס. ישוע מסביר ללמאס את המשמעות של אמת, אדם, כוח, בינה, חוכמה, ישועה ואמונה.

היה אחד שאהב את הילד היהודי. לאמאס ברמאס היה השם שבו נודע הכומר Jagannath בין הכוהנים של

- 2) ?יום אחד כשישיו ולמאס הלכו לבד בכיכר ג'אגנאט, למאס אמר, אדוני היהודי, מהי אמת (2)
- 3) וישוע אמר, .האמת היא הדבר היחיד שלא משתנה
- 4) בכל העולם יש שני דברים; האחד הוא האמת; השקר השני הוא; והאמת היא מה שיש, ושקר מה שנראה (4)
- 5) עכשיו האמת היא דבר, ואין לה סיבה, ובכל זאת היא הסיבה לכל דבר (5)
- 6) השקר אינו דבר, ובכל זאת הוא הגילוי של דבר (6)
- 7) כל מה שנעשה לא נעשה; מה שמתחיל חייב להסתיים (7)
- 8) כל הדברים שניתן לראות בעיניים אנושיים הם ביטויים של דבר, הם כלום, ולכן חייבים לחלוף (8)
- 9) הדברים שאנו רואים אינם אלא רפלקסים שרק מופיעים, בזמן שהאתרים רוטטים כך וכך, וכאשר התנאים משתנים הם נעלמים (9)
- 10) הנשימה הקדושה היא אמת; הוא אֶשֶׁר הִיָּה נְעוּלָם יְהִיָּה; זה לא יכול להשתנות ולא לחלוף (10)
- 11) ?יא) אמר למאס, טוב אתה עונה; עכשיו, מה זה אדם
- 12) וישוע אמר, .האדם הוא האמת והשקר מעורבים בצורה מוזרה
- 13) האדם הוא הנשימה שנעשתה בשר; אז אמת ושקר מתאחדים בו; והם מתאמצים, ושום דבר לא יורד והאדם כאמת (13)
- 14) ?שוב שאל למאס, מה אתה אומר על כוח (14)
- 15) וישוע אמר, זה מניפסט; הוא תוצאה של כוח; אין זה אלא כלום; זו אשליה, לא יותר. כוח לא משתנה, אבל כוח משתנה ככל שהאתרים משתנים
- 16) כוח הוא רצון האל והוא כל יכול, והכוח הוא הרצון הזה בגילוי, מכוון על ידי הנשימה (16)
- 17) ?יש כוח ברוחות, כוח בגלים, כוח במכת הברק, כוח בזרוע האדם, כוח בעין
- 18) האתרים גורמים לכוחות אלו להיות, והמחשבה על אלוהים, של מלאך, אדם או דבר חושב אחר, מכוונת את הכוח; כאשר הוא עשה את (18) עבודתו, הכוח אינו עוד
- 19) ?שוב שאל למאס, על הבנת מה יש לך לומר (19)
- 20) וישוע אמר, .זהו הסלע שעליו בונה האדם את עצמו; זהו הגנוזה של הכול ושל האין, של שקר ושל אמת
- 21) זוהי הכרת האני התחתון; תחושת הכוחות של האדם עצמו (21)
- 22) ?שוב שאל למאס, על חוכמה מה יש לך לומר (22)
- 23) וישוע אמר: ;זוהי התודעה שהאדם הוא דבר; שאלוהים ואדם הם אחד
- 24) האין הוא ריק; שהכוח אינו אלא אשליה; ששמים וארץ וגיהנום אינם למעלה, מסביב, למטה, אלא בפנים; אשר לאור הכל הופך לריק (24) ואלוהים הוא הכל
- 25) ?למאס שאל, התפלל, מהי אמונה (25)
- 26) וישוע אמר, .האמונה היא הערובה לאומניפוטם של אלוהים ואדם; הוודאות שהאדם יגיע לחיים האלוהיים
- 27) הישועה היא סולם המגיע מלב האדם אל לבו של אלוהים (27)
- 28) יש לו שלושה שלבים; אמונה היא ראשית, וזה מה שהאדם חושב, אולי, היא האמת (28)
- 29) והאמונה היא הבאה, וזה מה שהאדם יודע שהוא אמת (29)
- 30) הפרי הוא האחרון, וזוהי האדם עצמו, האמת (30)
- 31) האמונה אבודה באמונה; ובפועל אבד; והאדם נושע כאשר הגיע לחיים אלוהיים; כאשר הוא ואלוהים הם אחד (31)

פרק 23

ישו ולמאס בין הסודרות והוויסיות. בבנארס, ישו הופך לתלמיד של אודרקה. הלקחים של אודרקה

- כעת, ישוע עם חברו למאס עבר בכל אזורי אוריסה, ועמק הגנגס, בחיפוש אחר חוכמה מהסודרים והוויסיות והמאסטרים. בבנארס של הגנגס הייתה עיר עשירה בתרבות ובלמידה; כאן התעכבו שני הרבנים ימים רבים (2)
- וישוע ביקש ללמוד את אמנות הריפוי ההינדית, והפך לתלמידו של אודרקה, גדול המרפאים ההינדואים (3)
- אודרקה לימד את השימושים של המים, הצמחים והאדמה; של חום וקור; שמש וצל; של אור וחושך (4)
- (5) הוא אמר, חוקי הטבע הם חוקי הבריאות, ומי שחי לפי חוקים אלו לעולם אינו חולה
- עבירה על חוקים אלו היא חטא, ומי שחוטא חולה (6)
- מי שמציית לחוקים, שומר על שיווי משקל בכל חלקיו, ובכך מבטיח הרמוניה אמיתית; והרמוניה היא בריאות, בעוד מחלוקת היא מחלה (7)
- מה שמייצר הרמוניה בכל חלקי האדם הוא רפואה, המבטיח בריאות (8)
- הגוף הוא צ'מבלו, וכאשר המיתרים שלו רגועים מדי, או מתוחים מדי, הכלי לא מכוון, האיש חולה (9)
- כעת, הכל בטבע נעשה כדי לענות על רצונותיו של האדם; אז, הכל נמצא באירועים רפואיים (10)
- וכאשר צ'מבלו של האדם אינו מכוון, ניתן לחפש תרופה למרחב העצום של הטבע; יש תרופה לכל מחלה של הבשר (11)
- כמובן שרצונו של האדם הוא תרופה עליון; ועל ידי תרגול נמרץ של רצון, דרך האדם למתוח אקורד שהוא רגוע, או עשוי להירגע מתוח (12)
- מדי, וכך עשוי לרפא את עצמו
- כשהאדם הגיע למקום שבו הוא מאמין באלוהים, בטבע ובעצמו, הוא יודע את דבר הכוח; המילה שלו היא מזור לכל פצע, היא תרופה לכל (13)
- תחלואי החיים
- המרפא הוא האיש שיכול לעורר אמונה. הלשון אולי מדברת לאוזני אדם, אבל לנשמות מגיעות נשמות שמדברות עם נשמות (14)
- הוא האיש הכוחני שנפשו גדולה, ויכול להיכנס לנשמות, להפיח תקווה באלה שאין להם תקווה, ואמונה באלה שאין להם אמונה באלוהים (15)
- בטבע ולא באדם
- אין מזור אוניברסלי למי שפוסע בתחומי החיים הנפוצים (16)
- אלף דברים מייצרים חוסר הרמוניה וחולים בני אדם; אלף דברים עשויים לכוון את הצ'מבלו, ולגרום לאנשים בריאים (17)
- יח) מה שהוא רפואה עבור אחד הוא רעל עבור אחד אחר; אז אחד נרפא ממה שיהרוג אחד אחר
- יט) עשב עשוי לרפא את האחד; משקה מים עשוי לשקם עוד אחד; רוח הרים עשויה להחיות את העזרה שנדמה כי עברה כל עזרה
- פחם של אש, או פיסת אדמה, עשויים לרפא עוד אחד; ואפשר לרחוץ בנחלים מסוימים, או בבריכות, ולהיות שלם (20)
- כא) הסגולה מהיד או הנשימה עשויה לרפא עוד אלף; אבל אהבה היא מלכה. המחשבה, המחזקת באהבה, היא המזור הריבוני הגדול של אלוהים
- אבל רבים מהמיתרים השבורים בחיים, ומחלוקות שמצייקות כל כך לנפש, נגרמים על ידי רוחות רעות של השמים שבני אדם אינם רואים (22)
- שמובילים בני אדם דרך בורות לשבור את חוקי הטבע ושל אלוהים
- הכוחות הללו פועלים כשדים, והם מדברים; הם קורעים את האיש; הם מסיעים אותו לייאוש (23)
- אבל מי שהוא מרפא, נכון, הוא אדון הנשמה, ויכול, מכוח הרצון, לשלוט ברשעים הללו (24)
- יש רוחות אוויר שהן רוחות אדון והן חזקות, חזקות מדי לכוח האדם בלבד; אבל לאדם יש עוזרים במחוזות הגבוהים שעשויים להיות (25)
- חשובים, והם יעזרו לגרש את השדים
- ממה שאמר הרופא הגדול הזה, זה הסכום. וישוע הרכין את ראשו מתוך הכרה בחוכמתה של נשמת אדון זו והלך לדרכו (26)

פרק 24

תורת הקאסטות הברהמית. ישוע דוחה זאת ומלמד שוויון אנשי. הכהנים נעלבים ומוציאים אותו מהמקדש. הוא מקיים את הסודרות ומלמד אותם.

ארבע שנים שהה הילד היהודי במקדש ג'אנגנאט

- יום אחד ישב בין הכוהנים ואמר להם, התפללו, ספרו לי הכל על דעותיכם על הקסטות; למה אתה אומר שכל בני האדם אינם שווים בעיני אלוהים?
- 3) קם אדון חוקים ואמר:.. הקדוש ברוך הוא שאנו קוראים לו ברהם, עשה אנשים שיתאימו לעצמו, וגברים לא צריכים להתלונן בראשית ימי חיי האדם דיבר ברהם, וארבעה אנשים עמדו לפניו (4)
- עתה, מפיו של פרברהם בא האדם הראשון; והוא היה לבן, היה כמו הברהם עצמו; ברהמן הוא נקרא (5)
- ניגפה ונתרומה; מעל הכל רוצה הוא עמד; לא היה לו צורך בעמל (6)
- והוא נקרא הכומר של ברהם, הקדוש לפעול עבור ברהם בכל ענייני הארץ (7)
- האדם השני היה אדום, ומיד פרברהם הוא בא; והוא נקרא שטריה (8)
- והוא נעשה להיות המלך, השליט והלוחם, שתפקידו הגבוה ביותר היה הגנה על הכומר (9)
- ומחלקיו הפנימיים של פרברהם בא האדם השלישי; והוא נקרא ויסיה (10)
- הוא היה איש צהוב, ושלו היה לעבוד את האדמה ולשמור על הצאן והבקר (11)
- יב) ומרגלי פרברהם בא האדם הרביעי; והוא היה שחור; והוא נקרא הסודרים, בעל מעמד נמוך הסודרים הם המשרתים של גזע הגברים; אין לו זכויות שאחרים צריכים כבוד; ייתכן שהוא לא ישמע את הוודות נקראות, ומשמעות הדבר (13) היא מוות עבורו להסתכל בפניו של כומר, או מלך, וכל דבר מלבד המוות יכול לשחרר אותו ממצב עבדותו וישוע אמר, אז פרברהם אינו אלוהי צדק וצדק; כי בידו החזקה הרים אחד והשפיל אחר (14)
- וישוע לא אמר אליהם עוד, אלא נשא את מבטו לשמים ואמר (15)
- טז) אבי-אלהים אשר היה והיה ותמיד יהיה; המחזיק בתוך ידיך מאזני צדק וצדק אשר בחוסר הגבולות של האהבה גרם לכל בני האדם להיות שווים. הלבן, השחור, הצהוב והאדום יכולים להרים את פניך ולומר, אבינו- (17) אלוהים
- אתה אבי המין האנושי, אני משבח את שמך (18)
- וכל הכוהנים כעסו מהדברים אשר דיבר ישוע; הם מיהרו עליו, תפסו אותו והיו עושים לו רע (19)
- אבל אז הרים למאס את ידו ואמר, אתם כוהני ברהם, היזהרו! אתה לא יודע מה אתה עושה; חכה עד שתכיר את האל שהנוער הזה מעריך (20)
- ראיתי את הילד הזה בתפילה כאשר אור מעל לאור השמש הקיף אותו. להִתְהַר! ייתכן שהאל שלו חזק יותר מבראהם (21)
- אם ישוע דובר אמת, אם הוא צודק, אינך יכול להכריח אותו להפסיק; אם הוא טועה ואתה צודק, דבריו ייעלמו, כי צדק הוא כוח, ובסופו של (22) דבר הוא ינצח
- ואז נמנעו הכוהנים מלהזיק לישוע; אבל אחד דיבר ואמר (23)
- האם בתוך המקום הקדוש הזה הנער הפזיז הזה לא עשה אלימות לפרברהם? החוק הוא פשוט; הוא אומר, מי שמקלל את שמו של ברהם (24) ימות
- למאס התחנן על חייו של ישוע; ואז הכוהנים פשוט תפסו מכת חבלים וגירשו אותו מהמקום (25)
- וישוע הלך לדרכו ומצא מחסה אצל האנשים השחורים והצהובים, המשרתים ועובדי האדמה (26)
- הודיע להם לראשונה את בשורת השוויון; הוא סיפר להם על אחוות האדם, אבהות האלוהים (27)
- פשוטי העם שמעו אותו בהנאה, ולמדו להתפלל, אבינו-אלוקים אשר בשמים (28)

פרק 25

ישוע מלמד את הסודרים והחוקאים. מספר משל לאציל ובניו הבלתי צודקים. מגלה את האפשרויות של כל הגברים.

כאשר ראה ישוע את הסודרים ואת האיכרים בהמון כזה מתקרבים לשמוע את דבריו, הוא דיבר להם משל; הוא אמר

משל לאציל ובניו הלא צודקים

- 2) לאציל היה אחוזה גדולה; היו לו ארבעה בנים, והוא היה רוצה שכולם יתחזקו על ידי עמידה ושימוש בכל הכישרונות שיש להם
- 3) וכך נתן לכל אחד חלק ממונו הרב והורה להם ללכת לדרכו
- 4) הבן הבכור היה מלא בעצמי; הוא היה שאפתן, ממולח ומהיר מחשבה
- 5) אמר בתוכו, אני הבן הבכור, ואלו, אחי, חייבים להיות משרתים לרגלי
- 6) ואחר כך קרא לאחיו; ואחד הוא המלך בובה; נתן לו חרב והטיל עליו להגן על כל האחוזה
- 7) לאחד נתן שימוש באדמות ובבארות זורמים, וצאן וצאן, וציווה עליו לעבוד את האדמה, ולדאוג לעדר ולבקר ולהביא לו את מבחר רווחיו
- ח) ואל השני אמר: הבן הקטן אתה; הנחלה הרחבה הוקצה; אין לך חלק או חלק בשום דבר שיש ויקח שלשלת וקשר את אחיו לסלע עירום במישור מדברי ויאמר לו 9)
- 9) נולדת עבד; אין לך זכויות, ואתה חייב להיות מרוצה בחלקך, כי אין לך שחרור עד שתמות ותלך מכאן 10)
- 11) כעת, לאחר שנים מסוימות, הגיע יום החשבון; האציל קרא לבניו למסור חשבונות 11)
- יב) וכאשר ידע שהאחד, בנו הבכור, תפס את כל הנחלה ועבד את אחיו
- יג) הוא תפס אותו, קרע את גלימות הכהונה שלו והכניסו לתא כלא, שם נאלץ לשהות עד שיכפר על כל העוולות שעשה
- ואז, כאילו היו רק צעצועים, הוא השליך באוויר את כס המלכות והשריון של מלך הבובות; הוא שבר את חרבו והכניס אותו לתא כלא 14)
- ואחר כך קרא לבנו האיכר ושאל אותו מדוע לא הציל מהשלשלאות הצורבות את אחיו במישורי המדבר 15)
- יז) וכאשר לא ענה הבן, לקח לו האב את הצאן והבקר, השדות והבארות הזורמים
- יז) ושלח את בנו האיכר לגור בחולות המדבר עד שיכפר על כל העוולות שעשה
- יח) ואז הלך האב ומצא את בנו הצעיר בשלשלאות אכזריות; במו ידיו שבר את השלשלאות והורה לבנו ללכת בשלום
- יט) כעת, כשהבנים שילמו כולם את חובותיהם, הם באו שוב ועמדו לפני בר הזכות
- כולם למדו את הלקחים שלהם, למדו אותם היטב; ואז האב שוב חילק את העיזבון 20)
- הוא נתן לכל אחד חלק שווה והורה להם להכיר בחוק השוויון והזכות ולחיות בשלום 21)

סוף – משל לאציל ובניו הלא צודקים

- כב) ואחד, סודרא, אמר ויאמר, מאי אנו אשר איננו אלא עבדים, אשר נכרתים כבהמות להשביע את גחמות הכוהנים – האם תקווה שיבוא אחד לשבור את השלשלאות שלנו ולשחרר אותנו?
- ויאמר ישוע: הקדוש ברוך הוא אמר שכל ילדיו יהיו חופשיים; וכל נפש היא ילדה של אלוהים 23)
- הסודרים יהיו חופשיים ככוהן; ילך האיכר יד ביד עם המלך; כי כל העולם יהיה בעל אחוות האדם 24)
- הו אנשים, קמו! היו מודעים לכוחותיכם, כי מי שרוצה אינו צריך להישאר עבד 25)
- פשוט תחיה כפי שהיית רוצה שאחייך יחיה; נפרש כל יום כמו הפרח; כי הארץ היא שלך, והשמים הם שלך, ואלוהים יביא אותך לשלך 26)
- וכל העם קראו, הראה לנו את הדרך שכמו הפרח נוכל להתפרש ולבוא לידינו 27)

פרק 26

ישוע מגלה לעם את הריקנות של טקסים ברהמיים, וכיצד לראות את *Jagannath* ישו בקטאק. המכונית של אלוהים באדם. מלמד אותם את חוק ההקרבה האלוהי

- בכל הערים של אוריסה לימד ישוע. בקאטאק, על שפת הנהר, הוא לימד, ואלפי האנשים הלכו אחריו
- 2) על ידי עשרות אנשים מטורפים, וישוע אמר *Jagannath* יום אחד נגררה מכונית של
- 3) הנה עוברת צורה בלי רוח; גוף ללא נשמה; מקדש ללא שריפות מזבח
- 4) המכונית הזו של קרישנה היא דבר ריק, כי קרישנה אינו שם
- 5) המכונית הזו אינה אלא אליל של עם שיכור יין של דברים גשמיים
- 6) אלוהים לא חי ברעש הלשונות; אין דרך אליו מכל מקדש אלילים
- 7) מקום המפגש של אלוהים עם האדם הוא בלב, ובקול דומם הוא מדבר; והשומע דומם
- ח) ויאמרו כל העם למדנו להכיר את הקדוש ברוך הוא המדבר בתוך הלב, אלוהי הקול הקטן הדומם
- וישוע אמר, את הנשימה הקדושה לא ניתן לראות בעיני בני תמותה; ואנשים לא יכולים לראות את רוחות הקודש 9)
- אבל בצלם נברא האדם, ומי שמתבונן בפניו של האדם, מביט בצלם האל המדבר בפנים 10)
- יא) וכשהאדם מכבד את האדם הוא מכבד את אלוהים, ומה שהאדם עושה לאדם, הוא עושה לאלוהים
- יב) ועליך לזכור שכאשר האדם פוגע במחשבה, או בדיבור או במעשה באדם אחר, הוא עושה עוול לה
- אם היית משרת את האלוהים המדבר בתוך הלב, רק שרת את קרובי משפחתך, ואת אלה שאינם קרובי משפחה, את הזר בשעריך, את 13)
- האויב המבקש להזיק
- סייעו לעניים, ועזרו לחלשים; אל תזיק לאיש, ואל תחמוד מה שאינו שלך 14)
- אז, בלשונך ידבר הקדוש ברוך הוא; והוא יחייך מאחורי דמעוטיך, יאיר את פניך בשמחה וימלא את לבבך בשלום 15)
- טז) ואז שאלו האנשים, למי נביא מתנות? איפה נקריב קורבן
- וישוע אמר, אבינו אלוהינו לא מבקש פסולת מיותר של צמח, של תבואה, של יונה, של כבש 17)
- מה שאתה שורף על כל מקדש שאתה זורק. אין ברכה יכולה לבוא למי שלוקח את האוכל מפי רעב כדי להרוס באש 18)
- כאשר תקריב קורבן לאלוהינו, פשוט קח את מתנת התבואה או הבשר שלך והניח אותו על שולחן העניים 19)
- ממנו תקום קטורת לשמים, שתשוב אליך בברכה 20)
- הרס את אליליך; הם לא יכולים לשמוע אותך; הפוך את כל מזבחות הקורבנות שלך לדלק ללהבות 21)
- עשה את לבבות האדם למזבחותיך ושרוף את קורבנותיך באש האהבה 22)
- וכל העם היו מוקסמים, והיו עובדים את ישוע כאלוהים; אבל ישוע אמר 23)
- אני אחיד גבר רק בא להראות את הדרך לאלוהים; לא תעבדו את האדם; הלל את אלוהים, הקדוש ברוך הוא 24)

פרק 27

ישוע משתתף בסעודה בבהר. מטיף דרשה מהפכנית על שוויון בני אדם. מספר על משל הלהבים השבורים

- תהילתו של ישוע כמורה התפשטה בכל הארץ, ואנשים הגיעו מקרוב ומרחוק לשמוע את דברי האמת שלו
- בבהאר, על הנהר הקדוש של הברהמס, לימד ימים רבים 2)
- ועשה אח אמיד בהר משתה לכבוד אורחו והזמין את כולם לבוא 3)
- ובאו רבים; ביניהם גנבים, סוחטים וקורטיסנים. וישוע ישב עמם ולימד; אבל הבאים אחריו פגעו מאוד כי ישב עם גנבים וקורטיסנים 4)
- ניִתְרוּ לוֹ; אָמְרוּ, רַבּוֹן, אֲדוֹנֵי הַסִּכָּמִים, יוֹם הַזֶּה יִהְיֶה לָּךְ יוֹם רַע 5)

- 6) הידיעה תפשוט שאתה מתלכד עם קורטיזנות וגנבים, וגברים יתנערו ממך כפי שהם נמנעים מאספ (7) וישוע ענה להם ואמר:..מאסטר לעולם לא מסנן את עצמו למען מוניטין או תהילה
- אלו רק כדורים חסרי ערך של היום; הם עולים ושוקעים, כמו בקבוקים ריקים על נחל; הם אשליות ויחלפו (8) הם המדדים למה שחסרי מחשבה חושבים; הם הרעש שאנשים עושים; וגברים רדודים שופטים את הכשרון לפי רעש (9) אלוהים וכל האדונים שופטים אנשים לפי מה שהם ולא לפי מה שהם נראים; לא לפי המוניטין שלהם והתהילה שלהם (10) הקורטיזנים והגנבים הללו הם ילדים של אבי-אלוהים; הנשמות שלהם יקרות בעיניו בדיוק כמו שלך, או של הכוהנים הברהמיים (11) והם מוציאים את אותם סכומי חיים שאתם, שמתגאים בכבודכם ובערך המוסרי שלכם, עובדים (12) יג) וכמה מהם פתרו סכומים הרבה יותר קשים ממה שפתרת, אתם האנשים שמסתכלים עליהם בבוז (13) הם חוטאים, ומודים באשמתם, בזמן שאתה אשם, אבל הם ממלחים מספיק כדי שיהיה להם מעיל מצוחצח כדי לכסות על אשמתך (14) נניח שאתם הגברים הבוזים לבני קורטיזנים האלה, לשיכורים האלה ולגנבים האלה, שיודעים שאתם טהורים בלב ובהיים, שאתם יותר (15) טובים מהם, עמדו על מנת שאנשים יידעו בדיוק מי אתם
- החטא טמון ברצון, ברצון, לא במעשה (16)
- אתה חומד עושר של אחרים; אתה מסתכל על צורות מקסימות, ועמוק בתוך ליבך אתה משתוקק אליהם (17) הונאה אתה נוהג כל יום, ומייחל לזהב, לכבוד ולתהילה, רק עבור האני האנוכי שלך (18) יט) האישי החמוד הוא גנב, ותאוותנית היא קורטיזנית. אתה, שאינך אחד מאלה, מדבר
- איש לא דיבר; המאשימים שמרו על שקט (20)
- 21) וישוע אמר, ההוכחה היום היא כולה נגד אלה שהאשימו
- טהורי הלב אינם מאשימים. השפלים בלב שרוצים לכסות את אשמתם בעשן קדוש של אדיקות מתעבים תמיד שיכור, גנב וקורטיזנה (22) התיעוב והזלזול הזה הם לעג, שכן אם ניתן היה לקרוע את מעיל המוניטין הבדיל, ימצא הפרופסור הרם מתענג על תאוותו, הונאה וצורות (23) רבות של חטא סודי
- לאדם המבלה את זמנו במשיכת עשבים שוטים של אחרים, אין לו זמן למשוך את שלו, וכל פרחי החיים המובחרים ביותר ייחנקו במהרה (24) וימותו, ודבר לא יישאר חוץ מדרדר, גדילן, בורות

משל הלהבים השבורים

- 25) וישוע דיבר משל: הוא אמר: הנה, לאיכר היו שדות גדולים של תבואה בשלה, וכשהסתכל ראה שלהבים של גבעולי חיטה רבים כפופים ונשברו
- וכאשר שלח את קוצריו אמר, לא נציל את גבעולי החיטה שיש להם הלהבים השבורים (26)
- צאו לחתוך ולשרוף את הגבעולים עם הלהבים שבורים (27)
- ואחרי ימים רבים הלך למדוד תבואתו, אך גרעין לא מצא (28)
- ?ניקרא את הקוצטים ויאמר אליהם, איפה דגנתי (29)
- ענו לו ואמרו, עשינו כדברך; אספנו ושרפו את הגבעולים עם הלהבים שבורים, ולא נשאר גבעול לשאת אותם לאסם (30)
- וישוע אמר, אם אלוהים יציל רק את אלה שאין להם הלהבים שבורים, שהיו מושלמים בעיניו, מי ייושע (31)

סוף – משל הלהבים השבורים

- ותלו המאשימים את ראשיהם בכושה; וישוע הלך לדרכו (32)

פרק 28

אודרקה עושה סעודה לכבודו של ישו. ישוע מדבר על אחדות אלוהים ואחוות החיים. מותח ביקורת על הכהונה הופך לאורח של חקלאי.

- היא העיר הקדושה של הברהמס, ובבנארס לימד ישו; אודרקה היה המארח שלו BENARES.
- אודרקה ערך סעודה לכבוד אורחו, ורבים כמרים הינדים וסופרים ילידים גבוהים היו שם (2)
- (3) וישוע אמר להם: בהנאה רבה אני מדבר אליך על החיים - אחוות החיים
- האל האוניברסלי הוא אחד, אך הוא יותר מאחד; כל הדברים הם אלוהים; כל הדברים הם אחד (4)
- בנשימותיו המתוקות של אלוהים כל החיים כרוכים באחד; לכן, אם אתה נוגע בסיב של יצור חי אתה שולח ריגוש מהמרכז אל הגבולות החיצוניים של החיים.
- וכאשר אתה מרסק מתחת לרגל את התולעת הרעה ביותר, אתה מרעיד את כסא ה', וגורם לחרב הימין לרעוד בנדנה (6)
- הציפור שרה את שירה לגברים, וגברים רוטטים בקול כדי לעזור לה לשיר (7)
- הנמלה בונה את ביתה, הדבורה את מסרק המחסה שלה, העכביש טווה את קוריה, ופרחים נושמים להם רוח בבשמים המתוקים שלהם (8)
- שנותנת להם כוח לעמול
- עתה, אנשים וציפורים וחיות ורמשים הם אלוהיות, מבשר; ואיך גברים מעזים להרוג משהו (9)
- זאת אכזריות שעושה את העולם משובש. כאשר בני אדם למדו שכאשר הם פוגעים ביצור חי הם פוגעים בעצמם, הם בוודאי לא יהרגו" (10)
- ולא יגרמו לדבר שאלוהים גרם לסכול כאב
- עורך דין אמר, אני מתפלל לך, ישוע, ספר מי הוא האל הזה שאתה מדבר עליו; איפה הכוהנים שלו, מקדשיו ומקדשיו (11)
- וישוע אמר: האל שאני מדבר עליו נמצא בכל מקום; אי אפשר להקיף אותו עם חומות, ולא לגדר אותו עם גבולות מכל סוג שהוא (12)
- כל האנשים עובדים את אלוהים, האחד; אבל כל האנשים רואים אותו לא דומה (13)
- האל האוניברסלי הזה הוא חוכמה, רצון ואהבה (14)
- כל בני האדם אינם רואים את האל המשולש. אחד רואה בו את אלוהי הכוח; אחר כאל המחשבה; אחר כאל האהבה (15)
- האידיאל של אדם הוא האלוהים שלו, וכך, ככל שהאדם נפרש. אלוהים של האדם היום, מחר הוא לא אלוהים (16)
- (יז) אומות הארץ רואים את אלוהים מנקודות מבט שונות, ולכן הוא לא נראה זהה לכולם
- האדם שם את חלקו של אלוהים שהוא רואה, וזה עבורו הוא כולו אלוהים; וכל גוי רואה חלק מאלוהים, ולכל עם יש שם לאלוהים (18)
- אתם הברהמנים קוראים לו פרברהם; במצרים הוא תות; וזאוס שמו ביוון; יהוה הוא שמו העברי; אבל בכל מקום הוא הסיבה חסרת הסיבה (19)
- השורש חסר השורשים שממנו צמחו כל הדברים
- כאשר אנשים מפחדים מאלוהים, ולוקחים אותו לאויב, הם מלבישים אנשים אחרים בלבוש מפואר וקוראים להם כמרים (20)
- ותצווה עליהם לעצור את זעם ה' בתפילות; וכאשר הם לא מצליחים לזכות בחסדו על ידי תפילתם, לקנות אותו עם קורבן של חיה או ציפור (21)
- כאשר האדם רואה את אלוהים כאחד עמו, כאב-אלוהים, הוא לא צריך מתווך, לא כומר שיתערב (22)
- הוא ניגש ישר אליו ואומר, אבי-אלוהים! ואחר כך הוא מניח את ידו ביד ה', והכל בסדר (23)
- וזהו אלוהים. אתה, כל אחד, כומר, רק לעצמך; וקרבת דם אלוהים לא רוצה (24)
- פשוט תן את חייך בשירות קורבנות לכל החיים, ואלוהים מרוצה (25)
- כאשר אמר ישוע כך הוא עמד בצד; האנשים נדהמו אך התחבטו ביניהם (26)
- יש שאמרו, הוא בהשראת ברהם הקדוש; ואחרים אמרו, הוא משוגע; ואחרים אמרו, הוא אובססיבי; הוא מדבר כמו שדים מדברים (27)
- אבל ישוע לא התעכב. בין האורחים היה אחד, עובד אדמה, נפש נדיבה, מחפשת אמת, שאהב את המילים שישוע דיבר, וישוע הלך עמו (28)
- ובמשכן ביתו

פרק 29

אג'ינין, כומר מלאהור, מגיע לבנארס לראות את ישו, ומתגורר במקדש. ישוע מסרב להזמנה לבקר במקדש. אג'ינין מבקר אותו בלילה בביתו של האיכר ומקבל את הפילוסופיה שלו.

בין כוהני המקדש של בנארס היה אחד, אורח, אג'ינין, מלאהור.

- 2) על ידי הסוחרים שמע אג'ינין על הנער היהודי, על דברי החוכמה שלו, והוא חגור את עצמו ונסע מלאהור כדי שיראה את הנער וישמע אותו מדבר.
- 3) הכוהנים הברהמיים לא קיבלו את האמת שישוע הביא, והם כעסו מאוד על מה שאמר במשנה אודרקה
- 4) אך מעולם לא ראו את הנער, ורצו הרבה לשמוע אותו מדבר, והזמינו אותו להיות אורח במקדש
- 5) אבל ישוע אמר להם: האור שופע ביותר, והוא מאיר לכל; אם היית רואה את האור בא אל האור
- 6) אם תשמע את המסר שהקדוש ברוך הוא נתן לי לתת לבני אדם, בוא אלי
- 7) כעת, כאשר נאמר לכוהנים מה אמר ישוע הם כעסו
- 8) אג'ינין לא שיתף את חמתם, והוא שלח שליח נוסף עם מתנות יקרות לישו בבית האיכר; הוא שלח את ההודעה הזו עם המתנות
- 9) אני מתפלל לך אדוני, הקשב לדבריי; החוק הברהמי אוסר שכל כומר יכנס לביתו של כל אדם בעל מעמד נמוך; אבל אתה יכול לבוא אלינו
- 10) ואני בטוח שהכהנים האלה ישמעו אותך מדבר בשמחה. אני מתפלל שתבוא לסעוד איתנו היום
- 11) וישוע אמר, הקדוש ברוך הוא מתייחס לכל בני האדם כאחד; משכן צבאי מספיק טוב לכל מועצת בני אדם
- 12) אם גאוות השחקנים מרחיקה אותך, אתה לא ראוי לאור. אבי-אלוהים אינו מתייחס לחוקי האדם
- 13) מתנותיך אני מחזיר; אינך יכול לקנות את ידיעת יהוה בזהב או במתנות יקרות
- 14) דבריו אלה של ישוע הכעיסו יותר ויותר את הכוהנים, והם החלו לתכנן ולתכנן כיצד יוכלו לגרש אותו מהארץ
- 15) עג'ינין לא הצטרפה אליהם בעלילה ובתוכנית; הוא עזב את המקדש בלילה, וחיפש את הבית שבו ישו ישו
- 16) (טז) ויאמר ישוע, אין לילה שבו זורחת השמש; אין לי הודעות סודיות לתת; באור מתגלים כל הסודות
- 17) אג'ינין אמר, באתי מלאהור הרחוקה, כדי שאוכל ללמוד על החוכמה העתיקה הזו, ועל מלכותו של הקדוש ברוך הוא שאתה מדבר עליה
- 18) איפה הממלכה? איפה המלך מי הם הנושאים? מה החוקים שלו
- 19) וישוע אמר, הממלכה הזאת לא רחוקה, אבל אדם עם עיניים בן תמותה לא יכול לראות אותה; זה בתוך הלב
- 20) אינך צריך לחפש את המלך בארץ או בים או בשמים; הוא לא שם, ובכל זאת נמצא בכל מקום. הוא המשיח של אלוהים; היא אהבה
- אונברסלית
- 21) (כא) שער השלטון הזה אינו גבוה, והנכנס אליו חייב ליפול על ברכיו. הוא אינו רחב, ואף אחד לא יכול לשאת צרורות גשמיים דרכו
- 22) האני התחתון חייב להתהפך לרוח-עצמי; יש לשטוף את הגוף בזרמים חיים של טוהר
- 23) אג'ינין שאל, האם אני יכול להיות נתין של המלך הזה
- 24) וישוע אמר: אתה בעצמך מלך, ואתה יכול להיכנס דרך השער ולהיות נתין של מלך מלכי המלכים
- 25) אבל אתה חייב להניח את גלימות הכהונה שלך; חייב להפסיק לשרת את הקדוש ברוך הוא בשביל זהב; חייב לתת את חיך, ואת כל מה שיש לך, בשירות מרצון לבני האדם
- 26) וישוע לא אמר עוד; אג'ינין הלך לדרכו; ובעוד שהוא לא יכול היה להבין את האמת שישוע דיבר, הוא ראה את מה שמעולם לא ראה קודם לכן
- 27) תחום האמונה שמעולם לא חקר; אבל בליבו מצאו זרעי האמונה והאחוה האוניברסלית אדמה טובה
- 28) וכשהיה נסע לביתו הוא נראה ישן, עובר את הלילה האפל ביותר, וכשהתעורר זרחה שמש הצדק; הוא מצא את המלך
- 29) כעת, בבנארס ישו התעכב ימים רבים ולימד

פרק 30

ישוע מקבל חדשות על מות אביו. הוא כותב מכתב לאמו. האות. הוא שולח אותו לדרכו על ידי סוחר.

- יום אחד כשישו עמד ליד הגנגס עסוק בעבודתו, קרוואן שחזר מהמערב התקרב (2) ואחד, שהתקרב לישוע, אמר: אנחנו מגיעים אליכם רק מארץ הולדתכם ומביאים חדשות לא רצויות אביך אינו עוד עלי אדמות; אמך מתאבלת; ואף אחד לא יכול לנחם אותה. היא תוהה אם אתה עדיין חי או לא; היא משתוקקת לראות אותך (3) שוב.
- וישוע הרכין את ראשו במחשבה אילמת; ואז הוא כתב. זה הסכום של מה שהוא כתב (4)
- אמי, האצילה בנשי; אדם זה עתה מארץ מולדתי הביא לי הודעה כי אבא איננו עוד בבשר, וכי אתה מתאבל ומתנחם (5)
- אמא שלי, הכל בסדר; טוב לאבא וטוב לך (6)
- עבודתו בכדור הארץ הזה נעשית, והיא נעשית באצילות (7)
- בכל תחומי החיים אנשים לא יכולים להאשים אותו במרמה, בחוסר יושר, ולא בכוונה שגויה (8)
- כאן בסיבוב הזה הוא סיים הרבה משימות כבודות, והוא הלך מכאן ומתכוונן לפתור את בעיות סבב הנפש (9)
- אבינו אלוהינו עמו שם, כמו שהיה עמו כאן; ושם מלאכו שומר על צעדיו פן יתעה (10)
- למה אתה צריך לבכות? דמעות אינן יכולות לכבוש את האבל. אין כוח באבל לתקן לב שבור (11)
- מישור האבל הוא בטלה; הנשמה העסוקה לעולם לא תוכל להתאבל; אין לו זמן להתאבל (12)
- כאשר הצער מגיע בלב, פשוט אבד את עצמך; לצלול עמוק לתוך משרד האהבה, ואבל לא (13)
- שלך הוא שירות של אהבה, וכל העולם קורא לאהבה (14)
- אז תן לעבר ללכת עם העבר; קום מהדאגות של דברים גשמיים ותן את חייך עבור אלה שחיים (15)
- (טז) ואם תאבד את חייך בשירות החיים ודאי תמצא בו את שמש הבוקר, טללי הערב, בשירת הציפור, בפרחים ובכוכבי הלילה
- תוך זמן קצר הבעיות שלך בכדור הארץ הזה ייפתרו; וכאשר כל הסכומים שלך יתגבשו, יהיה לך תענוג בלתי נגיש להיכנס לתחומי תועלת (17)
- רחבים יותר, כדי לפתור את בעיות הנפש הגדולות יותר
- השתדל, אם כן, להסתפק, ואני אבוא אליך יום אחד ואביא לך מתנות עשירות יותר מזהב או אבנים יקרות (18)
- אני בטוח שג'ון ידאג לך, ויספק את כל צרכיך; ואני איתך כל הדרך, יהושע (19)
- וביד אחד, סוחר, שהולך לירושלים, שלח את המכתב הזה לדרכו (20)

פרק 31

כמרים ברהמיים זועמים בגלל תורתו של ישוע ונחישות לגרש אותו מהודו. לאמאס מתחנן עבורו. כמרים מעסיקים רוצח כדי להרוג אותו. למאס מזהיר אותו והוא בורח לנפאל

- המילים והמעשים של ישוע גרמו לתסיסה בכל הארץ
- פשוטי העם היו חברים שלו, האמינו בו והלכו אחריו בחוטיני (2)
- הכהונים והשליטים פחדו ממנו, עצם שמו שלח אימה על לבם (3)
- הוא הטיף לאחוות החיים, לצדקת שוויון הזכויות, ולימד את חוסר התועלת של כוהנים וטקסי הקרבה (4)
- הוא ניער את החול עצמו שעליו עמדה המערכת הברהמית; הוא גרם לאילילים הברהמיים להיראות כל כך קטנים, ולהקרבה עמוסה כל כך (5)
- בחטא, עד שהמקדשים וגלגלי התפילה נשכחו כולם
- הכהונים הכריזו שאם הילד היהודי הזה ישהה יותר בארץ תתרחש מהפכה; פשוטי העם היו קמים והורגים את הכוהנים והורסים את המקדשים (6)
- וכך שלחו קריאה לחו"ל, ובאו כוהנים מכל מחוז. בנארס עלה באש בקנאות ברהמית (7)
- למאס מהמקדש ג'אנגנאט, שהכיר היטב את חייו הפנימיים של ישוע, היה בקרבם ושמע את קריאות הכוהנים (8)

- 9) ויעמוד ויאמר: אחי הכהנים, שימו לב, היזהרו במה שאתם עושים; זהו יום שיאים העולם מביט; עצם חיי המחשבה הבררמית עומדים כעת למשפט 10)
- 11) אם אנחנו עיוורים בשכל; אם דעות קדומות יהיו המלך היום; אם נשתמש בכוח בהמה, ונצבע את ידינו בדם שעלול להיות תמים וטהור (לעיני ברהם,
- 12) נקמתו עלולה ליפול עלינו; עצם הסלע שעליו אנו עומדים עלול להתפרץ מתחת לרגלינו; והכהונה האהובה שלנו, ודינינו ומקדשינו ילכו ונכלה.
- 13) אבל לא נתנו לו לדבר יותר. הכהנים הזועמים מיהרו והכו אותו, ירקו עליו, קראו לו בוגד, השליכו אותו, מדמם, לרחוב 13)
- 14) ואז שלט בבלובל; הכהנים הפכו לאספסוף; מראה הדם האנושי הוביל למעשים שטניים וקרא ליותר 14)
- 15) השליטים, מחשש ממלחמה, חיפשו את ישוע, והם מצאו אותו מלמד בשלווה בשוק 15)
- 16) (טז) דחקו בו ללכת, כדי שיציל את נפשו; אבל הוא סירב ללכת
- 17) (יז) ואחר כך חיפשו הכהנים סיבה למעצרו; אבל הוא לא ביצע שום פשע
- 18) ואז העדיפו האשמות שווא; אבל כשהחייילים הלכו להביאו לבית הדין הם פחדו, כי האנשים עמדו להגנתו 18)
- 19) הכהנים היו מבולבלים, והם החליטו ליטול את חייו בגניבה 19)
- 20) הם מצאו אדם שהיה רוצח במקצועו ושלחו אותו בלילה להרוג את מושא זעמם 20)
- 21) למאס שמע על זממם ותוכניותיהם ושלח שליח להזהיר את חברו; וישוע מיהר לעזוב 21)
- 22) בלילה עזב את בנארס, ובחפזון נסע צפונה; ובכל מקום, האיכרים, הסוחרים והסוודרים עזרו לו בדרכו 22)
- 23) ואחרי ימים רבים הגיע להרי ההימלאיה האדירים, ובעיר קאפיווסטו הוא התגורר 23)
- 24) הכהנים של בודהה פתחו לרווחה את דלתות המקדש שלהם עבורו 24)

פרק 32

ישו ובראטה. יחד הם קוראים את ספרי הקודש. ישוע לוקח חריגה מהדוקטרינה הבודהיסטית של האבולוציה וחושף את מקורו האמיתי של האדם. פוגש את וידיאפאטי, שהופך לשותף שלו לעבודה

- בין הכהנים הבודהיסטים היה אחד שראה חוכמה נעלה במילים שישוע דיבר. זה היה בארטה ארבו.
- 1) יחד ישוע ובארטה קוראים את התהילים והנביאים היהודיים; קרא את הוודות, האווסטה וחוכמת גאוטמה 2)
- ובעודם קראו ודיברו על האפשרויות של האדם, אמר בארטה 3)
- האדם הוא הפלא של היקום. הוא חלק מהכל כי הוא היה יצור חי בכל מישורי החיים 4)
- הזמן היה כשהאדם לא היה; והוא היה קצת חומר חסר צורה בתבניות הזמן; ולאחר מכן פרוטופלסט 5)
- לפי החוק האוניברסלי כל הדברים נוטים כלפי מעלה למצב של שלמות. הפרוטופלסט התפתח, הפך לתולעת, ואז זוחל, ציפור וחיה, ואז סוף 6)
- סוף הגיע לצורת האדם
- 7) כעת, האדם עצמו הוא מוח, והנפש כאן כדי להשיג שלמות על ידי ניסיון; והנפש מתבטאת לעתים קרובות בצורה בשרנית, ובצורה המתאימה 7)
- ביותר לצמיחתו. אז, התודעה עשויה להתבטא בתור תולעת, או ציפור, או חיה, או אדם
- 8) יגיע הזמן שבו כל מה בחיים יתפתח למצב של אדם מושלם 8)
- 9) ואחרי שהאדם יהיה אדם בשלמותו, הוא יתפתח לצורות חיים גבוהות יותר 9)
- 10) ויאמר ישוע, בארטה ארבו, מי לימד אותך זאת, שהמוח, שהוא האדם, עשוי להתגלות בבשר בהמה או בציפור או ברמש 10)
- 11) (יא) אמר בארטה, מפעמים אשר האדם אינו זוכר כך אמרו לנו כהנינו, וכך אנו יודעים
- 12) וישוע אמר, אראבו הנאור, האם אתה מוח אדון ואינך יודע שהאדם אינו יודע דבר בכך שאומרים לו 12)
- 13) האדם עשוי להאמין למה שאחרים אומרים; אבל כך הוא אף פעם לא יודע. אם האדם היה יודע, הוא חייב בעצמו להיות מה שהוא יודע 13)
- 14) האם אתה זוכר, ארבו, כשהיית קוף, או ציפור, או תולעת 14)

- עכשיו, אם אין לך הוכחה טובה יותר לתחנתך מאשר שהכוהנים אמרו לך זאת, אינך יודע; אתה פשוט מנחש (15)
 (טז) אל תתייחס אפוא למה שאמר איש; הבה נשכח את הבשר ונלך בשכל אל ארץ חסרי בשר; המוח לעולם לא שוכח
 ובחזרה לאורך הדורות, מוחות מאסטר יכולים להתחקות אחר עצמם; וכך הם יודעים (17)
 זמן מעולם לא היה כשהאדם לא היה (18)
 למה שמתחיל יהיה סוף. אם האדם לא היה, יבוא הזמן שהוא לא יהיה קיים (19)
 מתוך ספר התיעוד של אלוהים עצמו אנו קוראים: האל המשולש נשף, ושבע רוחות עמדו לפניו (20) (העברים קוראים לשבע הרוחות הללו, אלוהים).
 (כא) ואלה הם אשר בכוחם חסר הגבולות יצרו את כל מה שיש או היה
 הרוחות הללו של האל המשולש נעו על פני המרחב חסר הגבולות ושבעה אתרים היו, ולכל אתר הייתה צורת החיים שלו (22)
 צורות חיים אלו לא היו אלא מחשבותיו של אלוהים, לבושות במהות מישורי האתר שלהן (23)
 (בני אדם קוראים למישורי האתר הללו מישורים של פרוטופלסט, של אדמה, של צמח, של בהמה, של אדם, של מלאך ושל כרובים) (24)
 המישורים הללו עם כל מחשבותיהם השופעות על אלוהים, לעולם אינם נראים בעיני אדם בבשר; הם מורכבים מחומר עדין מכדי שעניינם (25)
 ;בשרניות יראו, ועדיין הם מהווים את נשמת הדברים
 ובעיני הנשמה רואים כל הברואים את מישורי האתר הללו, ואת כל צורות החיים (26)
 מכיוון שכל צורות החיים בכל מישור הן מחשבות של אלוהים, כל היצורים חושבים, ולכל יצור יש רצון, ולפי מידתו, יש לו את הכוח (27)
 ,לבחור
 ובמישורי הילידים שלהם כל היצורים מסופקים בהזנה מהאתרים של המישורים שלהם (28)
 וכך היה עם כל יצור חי עד שהרצון הפך לרצון איטי, ואז החלו האתרים של הפרוטופלסט, האדמה, הצמח, החיה, האדם, לרטוט לאט מאוד (29)
 האתרים כולם נעשו צפופים יותר, וכל היצורים של המישורים הללו היו לבושים בלבוש גס יותר, בגדי בשר, שבני אדם יכולים לראות; וכך (30)
 הופיע הגילוי הגס הזה, שבני אדם מכנים אותו פיזי
 וזה מה שנקרא נפילת אדם; אבל האדם לא נפל לבד, כי פרוטופלסט, ואדמה, וצמח וחיה נכללו כולם בנפילה (31)
 המלאכים והכרובים לא נפלו; רצונותיהם היו חזקים מתמיד, ולכן הם החזיקו את האתרים של המישורים שלהם בהרמוניה עם אלוהים (32)
 כעת, כשהאתרים הגיעו לקצב האטמוספירה, וכל יצורי המטוסים הללו חייבים לקבל את מזונם מהאטמוספירה, הגיע העימות; ואז מה (33)
 ,שהאדם הסופי כינה הישרדות של הטובים ביותר, הפך לחוק
 החזק אכל את גופם של הביטויים החלשים יותר; וכאן עלה חוק האבולוציה הגשמי (34)
 ועכשיו האדם, בחוסר הבושה המוחלט שלו, מכה ואוכל את החיות, החיה אוכלת את הצמח, הצמח משגשג על האדמה, האדמה סופגת את (35)
 הפרוטופלסט
 בממלכת הנשמה העילית לא ידועה התפתחות גשמית זו, והעבודה הגדולה של המוחות היא לשחזר את מורשת האדם, להחזירו לאחוזתו (36)
 שאיבדה, כאשר הוא שוב יחיה על האתרים. של מטוס מולדתו
 מחשבות אלוהים לא משתנות; גילויי החיים בכל מישור מתפתחים לשלמות מסוגם; ומכיוון שמחשבותיו של אלוהים לעולם לא יכולות (37)
 למות, אין מוות לאף ישות משבעת האתרים של שבע הרוחות של האל המשולש
 וכך לעולם איננה אדמה צומח; חיה, או ציפור, או רמש לעולם אינם אדם, והאדם אינו, ואינו יכול להיות, חיה, או ציפור, או זוחל (38)
 יגיע הזמן שבו כל שבעת הגילויים הללו ייקלטו, והאדם, החיה והצמח, והאדמה והפרוטופלסט ייגאלו (39)
 בארטה נדהם; חכמתו של החכם היהודי הייתה לו התגלות (40)
 כעת, וידיאפאטי, החכם מחכמי ההודי, ראש המקדש קאפיוסטו, שמע את בארטה מדבר אל ישוע על מוצא האדם, ושמע את תשובתו של (41)
 הנביא העברי, והוא אמר
 שמעו אותי מדבר: אנחנו עומדים היום על פסגת הזמן. לפני שש פעמים נולדה נפש אמן שהעניקה אור, Kapiyastu, אתם הכוהנים של (42)
 תהילה לאדם, ועכשיו עומד כאן חכם אמן במקדש קאפיוסטו

- הנביא העברי הזה הוא הכוכב העולה של החוכמה, האלים. הוא מביא לנו ידיעת סודותיו של אלוהים; וְכָל הָעוֹלָם יִשְׁמְעוּ אֶת-דְּבָרָיו, יִשְׁמְעוּ (43) אֶת-דְּבָרָיו, וְיִהְיוּ אֶת-שְׁמוֹ.
- הישארו! תהיה דומם והקשיב כשהוא מדבר; הוא האורקל החי של אלוהים, Kapivastu אתם כוהני המקדש (44)
- וכל הכוהנים הודו ושיבחו את בודהה של ההארה (45)

פרק 33

ישוע מלמד את האנשים הפשוטים במעיין. אומר להם איך להגיע לאושר. מספר על משל השדה הסלעי והאוצר הנסתר.

- במדיטציה אילמת ישב ישו ליד מעיין זורם. זה היה יום קדוש, ורבים מבני קהילת המשרתים היו בקרבת המקום
- וישוע ראה את קווי העמל הקשים המשורטים על כל גבה, בכל יד. לא היה מבט של שמחה באף פרצוף. אף אחד מכולם לא הצליח לחשוב על (2) שום דבר מלבד עמל.
- וישוע דיבר אל אחד ואמר, מדוע כולכם עצובים כל כך? אין לך אושר בחיים (3)
- האיש ענה, אנחנו בקושי יודעים את משמעות המילה הזו. אנו עמלים כדי לחיות, ומקווים לשום דבר מלבד עמל, ומברכים את היום שבו נוכל (4) להפסיק את עמלתנו ולהשכיב אותנו לנוח בעיר המתים של בודהה.
- ולבו של ישוע התרגש ברחמים ובאהבה לעמלים העניים האלה, והוא אמר (5)
- עמל לא צריך להצער אדם; גברים צריכים להיות הכי מאושרים כשהם עמלים. כשהתקווה והאהבה חוזרים לעמל, אז כל החיים מלאים בשמחה (6) ושלווה, וזהו גן עדן. האם אתה לא יודע שגן עדן כזה הוא בשבילך?
- השיב האיש: משמים שמענו; אבל אז זה כל כך רחוק, ועלינו לחיות כל כך הרבה חיים לפני שנוכל להגיע למקום הזה (7)
- (8) וישוע אמר: אחי, בנאדם, המחשבות שלך שגויות; השמים שלך לא רחוקים; ואין זה מקום של מטות וגבולות, אינה ארץ להגיע אליה; זה מצב נפשי.
- אלוהים מעולם לא ברא גן עדן לאדם; הוא מעולם לא עשה גיהנום; אנחנו יוצרים, ואנחנו יוצרים משלנו (9)
- כעת, הפסיקו לחפש גן עדן בשמים; רק פתחו את חלונות לבכם, וכמבול של אור, יבוא גן עדן ויביא שמחה ללא גבול; אז עמל לא יהיה (10) משימה אכזרית.
- האנשים נדהמו והתאספו קרוב לשמוע את המאסטר הצעיר והמוזר הזה מדבר (11)
- מפציר בו לספר להם יותר על האב-אלוהים; על השמים שבני אדם יכולים ליצור עלי אדמות; על השמחה חסרת הגבולות (12)

משל השדה הסלעי והאוצר הנסתר

- וישוע דיבר משל; אָמַר, אִישׁ אֶקֶד גֵּרֶשׁ שָׂדֶה; האדמה הייתה קשה וענייה (13)
- בעמל מתמיד הוא בקושי הצליח לספק מספיק מזון כדי למנוע ממשפחתו מחסור (14)
- יום אחד ראה כורה שהיה יכול לראות מתחת לאדמה, בדרכו בדרכו, את העני הזה ואת שדהו הבלתי פורה (15)
- ? (טז) קרא לעמל העיף ואמר, אחי, אינך יודע שממש מתחת לפני השטח של שדהך העקר מסתתרים אוצרות עשירים (יז) אתה חורש וזורע וקוצר בצורה מועטה, ומיום ליום אתה דורך על מכרה זהב ואבנים טובות
- העושר הזה אינו טמון על פני האדמה; אבל אם תחפור את האדמה הסלעית ותתעמק עמוק באדמה, אינך צריך עוד לעבד את האדמה לשווא (18)
- האיש האמין. הכורה ודאי יודע; אמר, ואמצא את האוצרות הטמונים בשדה שלי (19)
- ואז הוא חפר את האדמה הסלעית, ובעומק האדמה מצא מכרה זהב (20)
- וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ, בְּנֵי הָאָדָם עוֹמְלִים מְאֹד עִמּוּדִים מְדַבְּרִים וְבַחֲזוֹלוֹת שׁוֹרְפִים וּבְאֲדָמוֹת סְלֵעִ; עוֹשִׂים מֵה שֶׁאֲבוֹתֵיהֶם עָשׂוּ, לֹא חוֹלְמִים שֶׁהֵם יִכְלֹוּ (21) לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבַר אַחֵר

(כב) הנה אָדוֹן פָּא, ומְגִדֵל לָהֶם מַעֲשֵׂר חֶסֶד; שמתחת לאדמה הסלעית של דברים גשמיים נמצאים אוצרות שאף אדם לא יכול לספור שבלב שופעות אבני החן העשירות ביותר; שמי שרוצה יפתח את הדלת וימצא את כולם (23)

סוף – משל השדה הסלעי והאוצר הנסתר

ניאמרו הָעַם, הוֹדַע לָנוּ אֶת-הַדֶּרֶךְ לָנוּ מִצְאוֹת אֶת-הַמְּשֹׁכֵר שְׁטוֹרֵן בָּלָב (24)
וישוע פתח את הדרך; העמלים ראו צד אחר של החיים, והעמל הפך לשמחה (25)

פרק 34

היובל בקאפיווסטו. ישוע מלמד ברחבה והאנשים נדהמים. הוא מספר את המשל על הכרם הבלתי מטופח ועל השידה. הכוהנים כועסים מדבריו

- זה היה יום חגיגי בקאפיווסטו הקדוש; המון מתפללים בודהיסטים נפגשו כדי לחגוג יובל והיו שם כוהנים ואדונים מכל חלקי הודו; הם לימדו; אבל הם קישטו אמת קטנה במילים רבות (2)
וישוע נכנס לרחבה עתיקה ולימד; הוא דיבר על אבא-אמא-אלוהים; הוא סיפר על אחוות החיים (3)
הכוהנים וכל העם נדהמו מדבריו ואמרו, האם זה לא בודהה חזר בבשר? אף אחד אחר לא יכול היה לדבר בפשטות ובעוצמה כזו (4)

המשל על הכרם הלא מטופח וכותבת הגפנים

- (5) וישוע דיבר משל; הוא אמר, היה כרם כולו לא מטופח; הגפנים היו גבוהות, צמיחת העלים והענפים נהדרת העלים היו רחבים וסגרו את אור השמש מהגפנים; הענבים היו חמוצים ומעטים וקטנים (6)
הגיע הגזום; בסכיניו החדה כרת כל ענף, ולא נשאר עלה; רק שורש וגבעול, ותו לא (7)
באו השכנים העסוקים באחדות ונדהמו, ואמרו לגזם, איש טיפש! הכרם נגזל (8)
שממה כזו! לא נשאר יופי, וכאשר יגיע זמן הקציר, לא ימצאו הליקוטים פרי (9)
הגזום אמר, הסתפקו במה שאתם חושבים, ושובו בזמן הקציר ותראו (10)
יא) וכשהגיעה שעת הקציר שוב באו השכנים העסוקים; הם היו מופתעים הגבעולים העירומים הוציאו ענף ועלה, ואשכולות כבדים של ענבים טעימים שקלו כל ענף לאדמה (12)
המלקטים שמחו כאשר, יום אחר יום, נשאו את הפירות העשירים לדפוס (13)
הנה כרם ה'! האדמה פרוסה בגפנים אנושיות (14)
הצורות והטקסים המדהימים של בני אדם הם ענפים, והמילים שלהם הם עלים; ואלה גדלו כל כך עד שאור השמש כבר לא יכול להגיע אל (15) הלב; אין פרי
(טז) הנה הגזום בא ובסכין פיפיות חותך את הענפים ואת עלי המלים
(יז) ולא נותר אלא גבעולים חסרי לבוש של חיי אדם
הכוהנים והפומפוזיים מראים, נזופים בגזום, והיו מחזיקים אותו בעבודתו (18)
הם אינם רואים יופי בגבעולים של חיי אדם: אין הבטחות לפירות (19)
זמן הקציר יגיע והם שבו לגזום יסתכלו שוב ויתפלאו, כי הם יראו את גבעולי האדם שנראו כל כך חסרי חיים, מתכופפים עם פרי יקר (20)
כא) וישמעו את הקוצרים שמחים כי היבול כה גדול

סוף – משל הכרם הבלתי מטופח וכותבת הגפנים

הכוהנים לא היו מרוצים מדבריו של ישוע; אך לא נזפו בו; הם פחדו מההמון (22)

פרק 35

ישו ווידיאפטי שוקלים את הצרכים של העידן הנכנס של העולם

החכם ההודי וישו נפגשו ודיברו לעתים קרובות על הצרכים של אומות ושל בני אדם; על הדוקטרינות, הצורות והטקסים הקדושים המתאימים ביותר לעידן הקרוב

(2) יום אחד הם ישבו יחד במעבר הרים, וישוע אמר: העידן הקרוב ודאי לא ידרוש כוהנים, מקדשים והקרבת חיים

אין כוח בהקרבת בהמה, או ציפור, לעזור לאדם לחיי קודש (3)

(4) וידיאפטי אמר, כל הצורות והטקסים הם סמלים של הדברים שבני אדם חייבים לעשות במקדש הנשמה

הקדוש ברוך הוא דורש מהאדם למסור את נפשו בהקרבה חפצה למען בני אדם, וכל המנחות כביכול על מזבחות ועל היכלות שנעשו מאז (5) החלה, נעשו כדי ללמד את האדם כיצד להתמסר להציל את אחיו. איש; כי האדם לעולם לא יכול להציל את עצמו אלא שהוא יאבד את חייו בהצלת אנשים אחרים

העידן המושלם לא ידרוש צורות וטקסים והקרבה גשמית. העידן הקרוב אינו העידן המושלם, וגברים יקראו לשיעורי חפצים וטקסים סמליים (6)

ובדת הגדולה תכניס לבני אדם, יידרש כמה טקסי כביסה וזכרון פשוטים; אלא הקרבה אכזרית של חיות, וציפורים שהאלים לא דורשים (7)

(8) וישוע אמר: אלוהינו ודאי מתעב את ההצגה המזוהמת של הכוהנים והדברים הכוהנים

כאשר אנשים מתחפשים בלבוש ראוותני כדי לציין שהם משרתים של האלים, ומסתובבים כמו ציפורים צעקניות כדי להעריץ אותם, בגלל (9) אדיקות או כל דבר אחר, הקדוש ברוך הוא חייב להסתובב בשאט נפש צרוף

כל האנשים הם כאחד המשרתים של אבינו-אלוהינו, הם מלכים וכוהנים (10)

? האם העידן הקרוב לא ידרוש הרס מוחלט של מעמד הכוהנים, כמו גם כל מעמד אחר, ואי שוויון בין בני האדם (11)

(12) ויאמר וידיאפטי: העידן המתקרב אינו עידן חיי הרוח וגברים יתגאו בלבב גלימות כוהנים וקוראים מזמורים אדוקים כדי לפרסם את עצמם כקדושים

הטקסים הפשוטים שתנהיגו יועלו על ידי הבאים אחריו, עד שהשירות הקדוש של העידן יעלה בהרבה על שירות הכוהנים של העידן (13) הברהמי

זו בעיה שגברים חייבים לפתור (14)

יגיע העידן המושלם שבו כל אדם יהיה כומר וגברים לא יתלבשו בלבב מיוחד כדי לפרסם את אדיקותם (15)

חלק 1/סעיף VII**ישו מנצרת****סעיף VII****(פרקים 36 – 37)****ZAIN****חיו ומעשיו של ישו בטיבט ובמערב הודו****פרק 36**

ישו בלסה. הוא פוגש את מנג-צה המסייע לו בקריאת כתבי היד העתיקים. הוא הולך ללדאק. מרפא ילד. מספר על משל בן המלך.

- בלאסה שבטיבט היה מקדש של אדון, עשיר בכתבי יד של תורה עתיקה.
- החכם ההודי קרא את כתבי היד הללו, והוא גילה לישו רבים מהשיעורים הסודיים שהם מכילים; אבל ישוע רצה לקרוא אותם בעצמו (2)
- כעת, מנג-צה, החכם הגדול מכל המזרח הרחוק, היה במקדש זה של טיבט (3)
- השביל על פני גובה אמודוס היה קשה; אבל ישו התחיל בדרכו, ווידיאפטי שלח איתו מדריך מהימן (4)
- ווידיאפטי שלח הודעה למנג-צה, בה סיפר על החכם העברי, וידבר עבורו קבלת פנים על ידי כוהני המקדש (5)
- כעת, לאחר ימים רבים, וסכנות גדולות, הגיעו המדריך וישו למקדש לאסה בטיבט (6)
- ומנג-צה פתח לרווחה את דלתות המקדש, וכל הכהנים והאדונים קיבלו את פני החכם העברי (7)
- ולישוע הייתה גישה לכל כתבי היד הקדושים, ובעזרת מנג-צה קרא את כולם (8)
- ומנג-צה דיבר לעתים קרובות עם ישוע על העידן הקרוב, ועל השירות הקדוש המותאם בצורה הטובה ביותר לאנשי התקופה (9)
- בלסה ישוע לא לימד. כשסיים את כל לימודיו בבתי הספר המקדשים נסע לכיוון המערב. בכפרים רבים התעכב זמן מה ולימד (10)
- לבסוף הגיע למעבר, ובעיר לדאק, לה, הוא התקבל בחסד על ידי הנזירים, הסוחרים ואנשי המעמד הנמוך (11)
- יב) ובמנזר ישב, ולימד; ואחר כך חיפש את האנשים הפשוטים במרץ המסחר; ושם לימד
- לא הרחק משם גרה אישה, שבנה התינוק היה חולה קרוב למוות. הרופאים הכריזו, אין תקווה; הילד חייב למות (13)
- האישה שמעה שישוע הוא מורה שנשלח מאלוהים, והיא האמינה שיש לו כוח לרפא את בנה (14)
- וכך חבקה את התינוק הגוסס בזרועותיה ורצה בחיפזון וביקשה לראות את איש האלוהים (15)
- כאשר ישוע ראה את אמונתה, נשא את עיניו לשמים ואמר (16)
- אבי-אלוהים, תן לכוח האלוהי להציל אותי, ותן לנשימה הקדושה למלא את הילד הזה כדי שהוא יחיה (17)
- יח) ולפני ההמון שם את ידו על הילד ויאמר
- יט) אישה טובה את מבורכת; אמונתך הצילה את בנך.. ואז הילד היה בריא
- גדהמו העם ואמרו, בוודאי זה הקדוש ברוך הוא, כי האדם לבדו אינו יכול לנזוף כך בקדחת ולהציל ילד ממוות (20)
- ואז רבים מהאנשים הביאו את חוליהם, וישוע דיבר את המילה, והם נרפאו (21)
- בקרב הילדים התעכב ישו ימים רבים; הוא לימד אותם איך לרפא; כיצד נמחקים החטאים, וכיצד להפוך עלי אדמות לגן עדן של שמחה (22)
- האנשים אהבו אותו על דבריו ומעשיו, וכשהוא חייב לעזוב הם התאבלו כמו ילדים מתאבלים כשאמא הולכת (23)
- ובבוקר כשהתחיל בדרכו היו שם ההמונים ללווה את ידו (24)

משל המלך הצדיק ובנו יחידו

- 25) אמר להם משל; הוא אמר, מלך פלוני אהב כל כך את עם ארצו עד ששלח את בנו יחידו עם מתנות יקרות לכולם הבן הלך לכל מקום ופיזר את המתנות ביד רחבה (26)
- אבל היו כוהנים ששרתו במקדשים של אלים זרים, שלא היו מרוצים כי המלך לא העניק דרכם את המתנות (27)
- ולכן ביקשו לגרום לעם כולם לשנוא את הבן. אָמְרוּ, אֵין מַתָּנוֹת אֶלָּה מְשֻׁפִּים; הם רק זיופים (28)
- וכך זרקו האנשים את אבני החזן והזהב והכסף ברחובות. הם תפסו את הבן והכו אותו, ירקו עליו, גירשו אותו מקרבם (29)
- הבן לא התרעם על עלבונותיהם ואכזריותם; אבל כך הוא התפלל, אבי-אלוהים, סלח ליצורים האלה של ידך; הם רק עבדים; הם לא יודעים (30) מה הם עושים
- ובעודם הכו אותו נתן להם אוכל, ובירך אותם באהבה ללא גבול (31)
- בערים מסוימות התקבל הבן בשמחה, והוא היה נשאר בשמחה לברך את הבתים; אבל הוא לא יכול היה להתעכב, כי עליו לשאת מתנות לכל (32) אחד בכל תחום המלך

סוף – משל המלך הצדיק ובנו יחידו

- וישוע אמר, אבי-אלוהים הוא מלך האנושות כולה, והוא שלח אותי עם כל השפע של אהבתו שאין שני לו ועושרו ללא גבול (33)
- לכל בני כל הארצות, הנה אני חייב לשאת את המתנות האלה--המים האלה ולחם החיים הזה (34)
- אני הולך בדרכי, אבל ניפגש שוב; כי במולדתי מקום לכולם; אני אכין לך מקום (35)
- וישוע הרים את ידו בברכה אילמת; ואז הוא הלך לדרכו (36)

פרק 37

בפני ישוע מוצג גמל. הוא הולך ללאהור שם הוא מתגורר עם אג'ינין, אותה הוא מלמד. שיעור הנגנים הנודדים ישוע ממשיך את מסעו

- שיירה של סוחרים נסעה דרך עמק קשמיר כשישו עבר בדרך זו, והם נסעו ללאהור, עיר היד, ארץ חמשת הנחלים הסוחרים שמעו את הנביא מדבר, ראו את מעשיו האדירים בלה, והם שמחו לראותו שוב (2)
- וכאשר ידעו שהוא נוסע ללאהור ואחר כך מעבר לסינד, דרך פרס והמערב הרחוק יותר, ושאין לו בהמה לרכוב עליה (3)
- הם נתנו לו בחופשיות חיה בקטריית אצילית, אוכף ומצוידת היטב, וישוע נסע עם השיירה (4)
- וכשהגיע ללאהור, אג'ינין וכמה כמרים ברהמים אחרים קיבלו אותו בהנאה (5)
- אג'ינין היה הכומר שהגיע אל ישוע בלילה בבנארס חודשים רבים לפני כן, ושמע את דברי האמת שלו (6)
- וישוע היה אורחו של אג'ינין; הוא לימד את אג'ינין הרבה דברים; גילה לו את סודות אמנות הריפוי (7)
- הוא לימד אותו כיצד יוכל לשלוט ברוחות האוויר, האש, המים והאדמה; והסביר לו את תורת הסליחה הסודית ומחיקת החטאים (8)
- יום אחד ישב אג'ינין עם ישו במרפסת המקדש; להקה של זמרים ונגנים נודדים עצרה לפני בית המשפט לשיר ולנגן (9)
- 10) המוזיקה שלהם הייתה עשירה ועדינה ביותר, וישוע אמר, בין האנשים הגבוהים של הארץ אנחנו לא שומעים מוזיקה מתוקה יותר מזו שהילדים הלא יפים האלה של המדבר מביאים לכאן אלינו
- מאיפה הכישרון הזה והכוח הזה? בחיים קצרים אחד הם בוודאי לא יכלו לזכות בחסד קול כזה, ידיעה כזו של חוקי ההרמוניה והטון (11)
- גברים קוראים להם ילדי פלא. אין ילדי פלא. כל הדברים נובעים מחוק הטבע (12)
- האנשים האלה אינם צעירים. אלף שנים לא יספיקו כדי לתת להם כושר ביטוי אלוהי כזה, וטוהר קול ומגע כזה (13)

- 14) לפני עשרת אלפים שנה האנשים האלה שלטו בהרמוניה. בימים קדומים הם צעדו בצירי החיים העמוסים, ותפסו את מנגינת הציפורים וניגנו על נבל של צורה מושלמת.
- והם באו שוב כדי ללמוד עוד שיעורים מהתווים המגוונים של מניפסטים (15)
- האנשים הנודדים הללו מהווים חלק מתזמורת השמים, ובארץ הדברים המושלמים ישמחו המלאכים לשמוע אותם מנגנים ושרים (16)
- וישוע לימד את פשוטי לאהור; הוא ריפא את חוליהם והראה להם את הדרך לעלות לדברים טובים יותר על ידי עזרה (17)
- יח) אמר, איננו עשירים במה שאנו מקבלים ומחזיקים; הדברים היחידים שאנו שומרים הם אלה שאנו נותנים
- אם הייתם חיים את החיים המושלמים, העניקו את חייכם לשירות למען סוגכם, ולמען צורות החיים שבני אדם מעריכים את צורות החיים (19)
- הנמוכות יותר
- אבל ישוע לא יכול היה להתעכב יותר בלאהור; הוא נפרד מהכוהנים ומחברים אחרים; ואז הוא לקח את הגמל שלו והלך לכיוון הסינד (20)

חלק 1/סעיף VIII**ישו מנצרת****סעיף VIII****(פרקים 38 – 41)****CHETH****חייו ומעשיו של ישוע בפרס****פרק 38**

ישו חוצה את פרס. מלמד ומרפא בהרבה מקומות. שלושה כמרים קוסמים פוגשים אותו כשהוא מתקרב לפרספוליס. קספר ועוד שני מאסטרים פרסיים פוגשים אותו בפרספוליס. שבעת האדונים יושבים בשקט שבעה ימים.

בן ארבע ועשרים היה ישוע כשנכנס לפרס בדרכו הביתה.

בכפר, עיר ושכונות רבות הוא עצר זמן מה ולימד וריפא 2)

הכונהנים והמעמדות השליטים לא קיבלו אותו בברכה, כי הוא גזר עליהם על אכזריות לבעלי מעמד נמוך 3)

פשוטי העם הלכו אחריהם בהמוניהם 4)

לפעמים עזבו המפקדים לנסות להפריע לו, ואסרו עליו ללמד או לרפא חולים. אבל הוא לא התייחס לאיומים הזועמים שלהם; הוא לימד וריפא 5) חולים.

עם הזמן הגיע לפרספוליס, העיר שבה נקברו מלכי פרס; עיר החכמים המלומדים, הור, ולון, ומר, שלושת החכמים 6)

מי, ארבע ועשרים שנה קודם לכן, ראה את כוכב ההבטחה עולה מעל ירושלים, ומי נסע למערב כדי למצוא את המלך שזה עתה נולד 7)

והיו הראשונים לכבד את ישוע כאמן התקופה, ונתנו לו מתנות של זהב, מסטיק-כך והמור 8)

הקוסמים הללו ידעו, בדרכים שהמאסטרים יודעים תמיד, מתי ישוע התקרב לפרספוליס; ואז הם חוגרים את עצמם והלכו לקראתו בדרך 9)

וכאשר הם נפגשו, אור בהיר הרבה יותר מאור היום הקיף אותם, ואנשים שראו את הארבעה עומדים בדרך הכריזו שהם השתנו; נראה יותר 10) כמו אלים מאשר גברים.

כעת, הור ולון היו אנשים מבוגרים, וישוע הניח אותם על בהמתו כדי לרכוב לתוך פרספוליס; בזמן שהוא ומר הובילו בדרך 11)

וכשהגיעו לבית הקוסמים שמחו כולם. וישוע סיפר את סיפור חייו המרגש, והור ולון ומר לא דיברו; הם הביטו רק לשמים, ובלבם היללו את 12) אלוהים.

שלושה חכמים מהצפון היו בפרספוליס; והם היו קספר, זארה ומלזון; וקספר היה האדון החכם ביותר של ארץ המגיאן. שלושתם היו בביתם 13) של הור ולון ומר כשישוע הגיע.

"שבעה ימים לא דיברו שבעת האנשים האלה; הם ישבו בדממה באולם המועצה בשיתוף הדוק עם "האחים השקטים 14)

הם חיפשו אור, התגלות וכוח. החוקים והמצוות של העידן הקרוב דרשו את כל חוכמתם של אדוני העולם 15)

פרק 39

ישו משתתף במשתה בפרספוליס. מדבר אל האנשים, סוקר את הפילוסופיה של הקוסם. מסביר את מקור הרוע מבלה את הלילה בתפילה.

נערכה משתה לכבוד האל הקוסם, וגברים רבים נאספו בפרספוליס.

וביום הגדול של המשתה אמר אדון הקוסם השליט, בתוך חומות קדושות אלו חירות; מי שרוצה לדבר רשאי לדבר 2)

וישוע, שעמד בתוך כל העם, אמר, אחיי, אחיותי, בני אבינו-אלוהים 3)

המבורך ביותר אתה מבין בני האדם היום, כי יש לך תפיסות כה צודקות של הקדוש ברוך הוא והאדם 4)

- 5) וטהרכם בפולחן ובחיים נעים לאלוהים; ולאדוניך, זרתוסטרא, ראוי לשבח
- 6) ובכן אמרו כולכם, יש אלוהים אחד שמהותו הגדולה יצאו שבע הרוחות שיצרו את השמים והארץ; ונתגלו לבני האדם הרוחות הגדולות הללו (6) בשמש, ובירח ובכוכבים
- 7) אבל בספרי הקודש שלך אנו קוראים ששניים מבין השבעה הללו הם בעלי כוח עליון; שאחד מאלה יצר את כל מה (7) שהוא רוע
- 8) אני מתפלל לכם, אדונים נכבדים, ספרו לי איך הרע הזה יכול להיוולד ממה שכולו טוב (8)
- 9) קם מגוס ואמר, אם תענה לי, הבעיה שלך תיפתר (9)
- 10) כולנו מכירים בעובדה שהרע הוא. מה שלא יהיה, חייבת להיות סיבה, אם אלוהים, האחד, לא עשה את הרע הזה, אז איפה האלוהים שעשה (10) (11) וישוע אמר, כל מה שאלוהים, האחד, עשה הוא טוב, וכמו הסיבה הראשונה הגדולה, שבע הרוחות כולן טובות, וכל מה שבא מידיהם היצירתיות הוא טוב
- 12) כעת, לכל הנבראים יש צבעים, גוונים וצורות משלהם; אבל צלילים מסוימים, אף שהם טובים וטהורים בעצמם, כשהם מעורבים, מייצרים (12) חוסר הרמוניות, צלילים סתרים
- 13) דברים מסוימים, למרות שהם טובים וטהורים, כשהם מעורבים, מייצרים דברים לא מתאימים, כן, דברים רעילים, שבני אדם קוראים להם (13) דברים רעים
- 14) אז הרוע הוא מיוזג לא הרמוני של הצבעים, הטונים או הצורות של הטוב (14)
- 15) כעת, האדם אינו חכם מכל, ובכל זאת יש לו רצון משלו. יש לו את הכוח, והוא משתמש בו, לעררב את הדברים הטובים של אלוהים בהמון (15) דרכים, ובכל יום הוא משמיע קולות סתרים ודברים רעים
- 16) וכל טון וצורה, בין אם הם טובים או רעים, הופכים לדבר חי, לשד, לשד או לרוח מסוג טוב או מרושע (16)
- 17) (17) האדם עושה את רעתו כך; ואחר כך מפחד ממנו ובורח; השטן שלו נמרץ, הולך אחריו ומשליך אותו לאש מענות
- 18) השטן והאש הבעורות שניהם מעשה ידי אדם, ואיש לא יכול לכבות את האש ולפזר את הרשע, אלא האדם שיצר את שניהם (18)
- 19) ואז ישוע עמד בצד, ואף קוסם לא ענה לו (19)
- 20) .נילך מההמלים נבא אל-סוד להתפלל (20)

פרק 40

ישוע מלמד את הקוסמים. מסביר את השקט וכיצד להיכנס אליו. קספר משבח את חוכמתו של ישו. ישוע מלמד במטעי כורש

- 1) כעת, בשעות הבוקר המוקדמות ישוע בא שוב ללמד ולרפא. אור לא מובן הוצג, כאילו רוח אדירה האפילה עליו
- 2) מגוס ציין זאת וביקש ממנו בפרטיות לספר מאין באה חכמתו, ומה משמעות האור (2)
- 3) וישוע אמר, יש שתיקה שבה הנשמה יכולה לפגוש את אלוהיה, ושם מעיין החכמה, וכל הנכנסים שקועים באור, ומתמלאים בחוכמה, אהבה ועוצמה
- 4) אמר המגוס, ספר לי על השקט הזה ועל האור הזה, כדי שאלך ושם אשאר (4)
- 5) וישוע אמר, השתיקה אינה מוגבלת; אינו מקום סגור בחומה, או תלולים סלעיים, ואינו נשמר בחרב האדם
- 6) אנשים נושאים איתם כל הזמן את המקום הסודי שבו הם עשויים לפגוש את אלוהיהם (6)
- 7) אין זה משנה היכן מתגוררים גברים, בראש ההר, בעמק העמוק ביותר, במרץ של מסחר או בבית השקט; הם יכולים מיד, בכל עת, להעיף את (7) הדלת לרווחה, ולמצוא את הדממה, למצוא את בית האלוהים; זה בתוך הנשמה
- 8) יתכן שלא יפריע אדם כל כך מרעש העסקים, והמילים והמחשבות של בני אדם אם הוא הולך לבדו אל העמק או מעבר ההרים (8)
- 9) וכשהעומס הכבד של החיים לוחץ חזק, עדיף בהרבה לצאת ולחפש מקום שקט להתפלל ולהרהר (9)
- 10) הדממה היא ממלכת הנשמה, שאינה נראית בעיני אדם (10)

- 11) כשנמצאים בשקט, צורות פנטום מתנופפות לפני המוח; אבל כולם כפופים לרצון; הנשמה המאסטר עשויה לדבר והם נעלמו.
- 12) אם תמצא את שתיקת הנשמה הזו, עליך להכין בעצמך את הדרך. אף אחד מלבד טהורי הלב עלול להיכנס לכאן.
- 13) ועליכם להניח בצד את כל מתח הנפש, כל דאגות עסקיות, כל פחדים, כל ספקות ומחשבות מוטרדות.
- 14) הרצון האנושי שלך חייב להיקלט על ידי האלוהי; אז תגיע למודעות של קדושה.
- 15) אתה בקודש, ותראה על מקדש חי את נר ה' בוער.
- 16) וכשתראה אותו בוער שם, הסתכל עמוק לתוך היכל המוח שלך, ותראה את כולו זוהר.
- 17) בכל חלק, מכף רגל ועד ראש, נמצאים נרות כולם במקום, רק מחכים שידלקו אותם על ידי לפיד האהבה הבוער.
- 18) (יח) וכאשר תראה את הנרות דולקים כולם, רק תסתכל, ותראה בעיני נפש את מי מעיין החכמה שוצפים; ותשקף וְשָׁם יט) ואז הווילונות נפרדים, ואתה בקדוש מכולם, שם מונח ארון ה', שכיסויו הוא כסא הרחמים.
- 20) חשש שלא להרים את הלוח הקדוש; לוחות התורה נמצאים בארון הנסתר.
- 21) קח אותם וקרא אותם היטב; כי הם מכילים את כל המצוות והפקודות שבני אדם יזדקקו להם אי פעם.
- 22) ובארון, שרביט הקסמים של הנבואה מונח ומחכה לידך; זה המפתח לכל המשמעויות הנסתרות של ההווה, העתיד, העבר.
- 23) ואז, הנה המן שם, לחם החיים הגנוז; והאוכל לא ימות לעולם.
- 24) הכרובים שמרו היטב לכל נפש על תיבת האוצר הזו, ומי שירצה יוכל להיכנס ולמצוא את שלו.
- 25) כעת שמע קספר את האדון העברי מדבר והוא קרא, הנה, חכמת האלים הגיעה אל בני האדם.
- 26) וישוע הלך לדרכו, ובמטעי כורש הקדושים, שם נפגשו ההמונים, לימד וריפא חולים.

פרק 41

ישוע עומד ליד מעיין מרפא. מגלה את העובדה שהאמונה היא הגורם החזק בריפוי, ורבים נרפאים על ידי אמונה ילד קטן מלמד שיעור גדול של אמונה

- מעיין זורם שאנשים כינו את מעיין הריפוי היה ליד פרספוליס.
- 2) וכל העם סברו שבזמן מסוים בשנה ירד אלוהותם ונתן סגולה למי המעיין, ושהחולים אשר אז יצללו לתוך המעיין וירחצו יתקימו.
- 3) על המעיין הרבה אנשים חיכו לבוא הקדוש ברוך הוא ויחזק את מי המעיין.
- 4) העיוורים, הצולעים, החרשים, האילמים והאובססיביים היו שם.
- 5) וישוע, שעמד בתוכם, קרא.. הנה אביב החיים! המים הללו שיכשלו מתכבדים כברכת אלוהיך המיוחדת
- 6) מנין מגיעות סגולות ריפוי? מדוע אלוהיך חלק כל כך במתנותיו? למה הוא מברך את האביב הזה היום, ואחר כך מחר לוקח את כל הברכות שלו?
- 7) אלוהות של כוח יכולה למלא את המים האלה מלאי סגולה מרפאה בכל יום.
- 8) שמע אותי, אתה חולה, ניחם: מעלתו של מעיין זה אינה מתנת אלוהים מיוחדת.
- 9) אמונה היא הכוח המרפא של כל טיפה מכל מימי המעיין הזה.
- 10) המאמין בכל לבו כי יעשה שלם על ידי כביסה במעיין זה ישלים כאשר רחץ; והוא רשאי לכבס בכל עת.
- יא) כל מי שיש לו אמונה זו באלוהים ובעצמו יצלול עכשיו במים הללו וירחץ
- יב) ורבים מהעם צללו לתוך מעיין הבדולח; והם נרפאו
- יג) ואחר כך היה ממחר, כי כל העם קיבל השראה באמונה, וכל אחד השתדל להיות בין הראשונים לרחוץ, פן תיספג כל הסגולה.
- וישוע ראה ילד קטן, חלש, חסר אונים, יושב לבדו מעבר להמון הגואה; ולא היה מי שיעזור לה למעיין.
- 14) וישוע אמר, קטן שלי, למה אתה יושב ומחכה? מדוע לא לקום ולמהר אל המעיין ולשטוף, ולהבריא.
- 15)

- 16) הילד ענה, אני לא צריך למהר; ברכות אבי שבשמים לא נמדדות בכוסות זעירות; הם אף פעם לא נכשלים; המעלות שלהם זהות לנצח נצחים.
- כאשר אלה שאמונתם חלשה וחייבים למהר לרחוץ מחשש שאמונתם תיכשל, כולם ירפאו, המים הללו יהיו חזקים עבורי באותה מידה (17)
- אז אוכל ללכת ולהישאר הרבה מאוד זמן בתוך מימי המעיין המבורכים (18)
- 19) וישוע אמר, הנה נשמה אמן! היא הגיעה לארץ כדי ללמד אנשים את כוחה של אמונה
- 20) ואז הרים את הילד ואמר: למה לחכות למשהו? עצם האוויר שאנו נושמים מלא במזור חיים. נשמו באמונה את מזור החיים הזה ותעשו שלמים.
- הילד נשם את מזור החיים באמונה, והיה לה טוב (21)
- העם התפעל רבות ממה ששמע וראה; אמרו, האיש הזה חייב להיות אלוהי הבריאות הבשר (22)
- 23) וישוע אמר: מעיין החיים אינו בריכה קטנה; הוא רחב כמו מרחבי השמים
- 24) מי המעיין אהבה; העוצמה היא אמונה, ומי שצולל עמוק לתוך המעיינות החיים, באמונה חיה, עשוי לשטוף את אשמתו ולהיעשה שלם ומשוחרר מהחטא

חלק 1/סעיף IX**ישו מנצרת****סעיף IX****(פרקים 42 – 43)****TETH****חיי ומעשיו של ישוע באשור****פרק 42**

ישוע נפרד מהקוסמים לשלום. נוסע לאשור. מלמד את האנשים באור של כלדיה. פוגש את אשבינה, איתה הוא מבקר בערים וערים רבות, מלמד ומרפא חולים.

בפרס נעשתה עבודתו של ישוע והוא חידש את מסעו לעבר ארץ הולדתו.

2) החכם הפרסי הלך איתו לפרת; ואז בהתחייבות שיפגשו שוב בארץ מצרים אמרו האדונים, שלום.

3) וילך קספר אל ביתו ליד הים הכספי; וישוע היה עד מהרה בכלדיה, ארץ ערש ישראל.

4) באור, שם נולד אברהם, התעכב זמן מה; וכשסיפר לעם מי הוא ולמה בא, באו מקרוב ומרחוק לדבר איתו.

5) אמר להם: כולנו קרובי משפחה. לפני אלפיים שנה ויותר, גר אברהם אבינו כאן באור, ואז הוא סגד לאלוהים האחד, ולימד את האנשים במטעים הקדושים הללו.

6) והוא התברך מאוד; להיות אב לצבאות גבורי ישראל.

7) למרות שחלפו שנים כה רבות מאז הלכו אברהם ושרה בדרכים אלו, עדיין שוהה באור שריד ממולדתם.

8) ובלבבות עדיין מעריצים את אלוהי אברהם, והאמונה והצדק הם הסלעים שעליהם הם בונים.

9) הנה הארץ הזאת! אין זו עוד הארץ הפורה שאברהם אהב כל כך; הגשמים לא באים כמו בעבר; הגפן איננה יצרנית כעת, והתאנים קמלות.

10) אבל זה לא יהיה לנצח; יבוא הזמן שכל מדבריכם ישמחו; מתי פרחים יפרחו; כאשר כל הגפנים שלך יכפפו את ראשיהם בפירות עזים; שוב ישמחו הרועים שלך.

11) וישוע הטיף להם את בשורת הרצון הטוב והשלום עלי אדמות. הוא סיפר להם על אחוות החיים, ועל כוחותיו המולדים של האדם, ועל מלכות הנשמה.

יב) ובעת דברו עמד לפניו אשבינה, חכם גדול מכל אשור.

יג) העם הכיר את החכם, כי הוא לימד אותם פעמים רבות בהיכליהם ובהורשי הקודש, והם שמחו לראות את פניו.

14) אשבינה אמרה, ילדי כלדיה, שמעו! הנה פי פרוץ היום מאד פי בא אליך נביא אל חי.

שימו לב למה שאומר המאסטר הזה, כי הוא נותן את המילים שאלוהים נתן לו.

טז) וישוע והחכם עברו דרך הערים והערים של כלדיה והארצות שבין החידקל והפרת.

17) וישוע ריפא המון אנשים שהיו חולים.

פרק 43

ישוע ואשבינה מבקרים בבבל ומציינים את שממה. שני המאסטרים נשארים בחברה שבעה ימים; ואז ישוע ממשיך את מסעו הביתה. מגיע לנצרת. אמו עורכת סעודה לכבודו. האחים שלו לא מרוצים. ישוע מספר לאמו ולדודתו את סיפור מסעותיו.

בבל ההרוסה הייתה קרובה, וישוע והחכם עברו בשעריה והלכו בין ארמונותיה שנפלו.

2) הם צעדו ברחובות שבהם הוחזק פעם ישראל בשבי בסיס.

- 3) הם ראו היכן תולים בניו ובנותיו של יהודה את נבליהם על הערבות, וסירבו לשיר
- 4) הם ראו היכן עומדים דניאל והילדים העבריים כעדים חיים לאמונה
- 5) וישוע הרים את ידיו ויאמר, הנה הוד של מעשי האדם
- 6) מלך בבל הרס את מקדש ה' בירושלים העתיקה; הוא שרף את עיר הקודש, כבול בשלשלאות את עמי ואת קרובי, והביא אותם לכאן כעבדים
- 7) אבל הגמול בא; כי כל אשר יעשו בני אדם לאנשים אחרים, יעשה להם השופט הצדיק
- 8) השמש של בבל שקעה; שירי העונג לא יישמעו יותר בין כתליה
- ט) וכל מיני רמש ועוף טמא ימצא בחורבות אלו את בתיהם
- 10) ובמקדש בלוס, ישו ואשבינה עמדו במחשבה אילמת
- 11) אז דיבר ישוע ואמר:..הנה אנדרטה זו של איולת ושל בושה
- האדם ניסה להרעיד את כס מלכותו של אלוהים, והוא ניסה לבנות מגדל כדי להגיע לשמים, כאשר, הנה, עצם דיבורו נחטף, כי במילים
- 12) גבוהות הוא התפאר בכוחו
- יג) ועל הגבהים הללו עמד הבעל הגוי – האל שנעשה בידי אדם
- 14) על המזבח שלך, ציפורים וחיות ואנשים, כן נשרפו ילדים בהקרבה נוראה לבעל
- 15) אך עתה מתים הכוהנים הדמים; הסלעים עצמם רעדו ונפלו; המקום שומם
- 16) כעת, במישורי שנער, התעכב ישוע עוד שבעה ימים, ועם אשבינה הרהר זמן רב בצורכי בני האדם, וכיצד יוכלו החכמים לשרת בצורה הטובה
- 17) ביותר את העידן הקרוב
- אז הלך ישוע לדרכו, ואחרי ימים רבים הוא חצה את הירדן לארץ מולדתו. מיד חיפש את ביתו בנצרת
- יח) לב אמו התמלא שמחה; היא עשתה לו משתה, והזמינה את כל בני משפחתה ואת חבריה
- 19) אבל אחיו של ישוע לא היו מרוצים מכך שיש להקדיש תשומת לב כזו לאדם שנראה להם כהרפתקן צרוף, והם לא נכנסו למשתה
- 20) הם צחקו על טענות אחיהם לבזו; הם קראו לו עצלן, שאפתן, הבל; צייד עתידות חסר ערך; מחפשת תהילה בעולם, שאחרי שנים רבות חוזרת לביתה של אמה בלי זהב או עושר אחר
- וישוע קרא הצידה את אמו ואת אחותה, מרים, וסיפר להן על מסעו למזרח
- 21) הוא סיפר להם על הלקחים שלמד ועל העבודות שעשה. לאחרים הוא לא סיפר את סיפור חייו
- 22)

חלק 1/סעיף X

ישו מנצרת

סעיף X
(פרקים 44 – 46)

JOD
חייו ומעשיו של ישוע ביוון

פרק 44

ישו מבקר ביוון ומתקבל בברכה על ידי האתונאים. פוגש את אפולו. פונה למאסטרים היוונים באמפיטיאטרון הכתובת.

הפילוסופיה היוונית הייתה מלאה אמת חריפה, וישוע השתוקק ללמוד עם המאסטרים בבתי הספר של יוון וכך עזב את ביתו בנצרת וחצה את גבעות הכרמל, ובנמל לקח ספינה, ועד מהרה היה בבירת יוון

2)

- 3) כעת, האתונאים שמעו עליו כמורה ופילוסוף, והם שמחו שיבוא אליהם כדי שישמעו את דברי האמת שלו
- 4) בין האדונים של היוונים היה אחד, אפולו, שנקרא, מגן האורקל, והוכר בארצות רבות כחכם יווני
- 5) אפולו פתח בפני ישוע את כל דלתות התורת היוונית, ובאראפוגוס הוא שמע את האדונים החכמים ביותר מדברים
- 6) אבל ישוע הביא להם חוכמה גדולה יותר משלהם; וכך הוא לימד
- 7) פעם אחת באמפי הוא עמד, וכאשר אפולו הורה לו לדבר הוא אמר
- 8) אדונים אתונאים, שמעו! לפני עידינים, גברים, חכמים בחוקי הטבע, חיפשו ומצאו את המקום עליו ניצבת עירך
- 9) היטב אתה יודע שיש חלקים של כדור הארץ שבהם הלב הפועם הגדול שלו זורק גלים אתרים לשמיים הפוגשים את האתרים מלמעלה
- 10) היכן רוח-אור ובינה, ככוכבי הלילה, זוהרים
- 11) מכל חלקי כדור הארץ אין מקום יותר רגיש, יותר רוחני יותר מזה שבו נמצאת אתונה
- 12) כן, כל יוון מבורכת. שום ארץ אחרת לא הייתה מולדתם של אנשי מחשבה אדירים כמו חסד מגילות התהילה שלכם
- 13) שורה של ענקים חסונים של פילוסופיה, של שירה, של מדע ושל אמנות, נולדו על אדמת יוון, והתנדנדו לגבריות בערש המחשבה הטהורה שלך
- 14) אני לא בא לכאן כדי לדבר על מדע, על פילוסופיה או אמנות; מבין אלה אתם המאסטרים הטובים בעולם עכשיו
- 15) אבל כל ההישגים הגבוהים שלך אינם אלא אבני דרך לעולמות שמעבר לתחום החוש; אינם אלא צללים אשלייתיים המתנופפים על חומות הזמן
- 16) אבל הייתי מספר לך על חיים מעבר, מבפנים; חיים אמיתיים שלא יכולים לחלוף
- 17) במדע ובפילוסופיה אין כוח חזק מספיק כדי להתאים לנשמה לזהות את עצמה, או לתקשר עם אלוהים
- 18) לא הייתי עצור את זרימת זרמי המחשבה הגדולים שלך; אבל הייתי מפנה אותם לערוצי הנשמה
- 19) ללא סיוע נשימת הרוח, עבודת האינטליגנציה נוטה לפתור את הבעיות של הדברים שאנו רואים, ותו לא
- 20) החושים הוסמכו להכניס לתודעה רק תמונות של הדברים שחולפים; הם לא עוסקים בדברים אמיתיים; הם אינם מבינים את החוק הנצחי
- 21) אבל לאדם יש משהו בנפשו, משהו שיקרע את הצעיף כדי שיראה את עולם הדברים האמיתיים
- 22) אנו קוראים לזה משהו, תודעת רוח; הוא ישן בכל נשמה, ואי אפשר להעיר אותו עד שהנשימה הקדושה תהפוך לאורה רצוי
- 23) נשימה קדושה זו דופקת בפתחה של כל נשמה אך אינה יכולה להיכנס פנימה עד שרצונו של האדם ירחיב את הדלת
- 24) אין כוח בשכל לסובב את המפתח; הפילוסופיה והמדע עמלו שניהם כדי לקבל הצצה אל מאחורי הצעיף; אבל הם נכשלו
- 25) המעיין הסודי הפותח את דלת הנשמה אינו נוגע בשום דבר מלבד טהרה בחיים, בתפילה ובמחשבת קודש
- 26) חזור, הו זרם מיסטי של מחשבה יוונית, וערבב את מימך הצלולים עם מבול חיי הרוח; ואז תודעת הרוח לא תישן עוד, והאדם יידע
- 27) כשאוהבים יברך. כאשר אמר ישוע כך, הוא זו הצידה. האדונים היוונים נדהמו מחכמת דבריו; הם ענו לא

פרק 45

ישוע מלמד את המאסטרים היוונים. הולך עם אפולו לדלפי ושומע את האורקל מדבר. זה מעיד עליו. הוא עומד עם אפולו ומוכר כאורקל החי של אלוהים. מסביר לאפולו את תופעת הדיבור האורקולרי

במשך ימים רבים הקשיבו המאסטרים היוונים למילים הנוקבות והבהירות שדיבר ישוע, ולמרות שלא יכלו להבין את הדברים שאמר במלואם, הם שמחו וקיבלו את הפילוסופיה שלו

יום אחד כשישו ואפולו הלכו ליד הים, שליח דלפי בא בחיפזון ואמר (2)אפולו, אדון, בוא; האורקל היה מדבר אליך.

אפולו אמר לישו, אדוני, אם תראה את האורקל הדלפי, ותשמע אותו מדבר, תוכל להתלוות אלי. וישוע אכן ליווה אותו

4) האדונים הלכו בחיפזון; וכשהם הגיעו לדלפי, שלטה התרגשות גדולה

- וכאשר אפולו עמד לפני האורקל הוא דיבר ואמר (5)
- אפולו, חכם יוון, הפעמון מצלצל שתיים עשרה; חצות הדורות הגיעה עכשיו (6)
- בתוך רחם הטבע עידינים מתעברים; הם עוברים ונולדים בתפארת עם השמש העולה, וכשהשמש האגית שוקעת העידן מתפרק ומת (7)
- העידן הדלפי היה עידן של תהילה וידועה; האלים דברו אל בני האדם דרך אולמות עץ וזהב ואבן יקרה (8)
- השמש הדלפית שקעה; האורקל תיכנס לדעיכה; קרובה הזמן שבו בני אדם לא ישמעו עוד בקולו (9)
- האלים ידברו אל איש איש. האורקל החי עומד כעת בתוך המטעים הקדושים הללו; הלוגואים מלמעלה הגיעו (10)
- מעתה ואילך תקטן חכמתי וכוחי; מעתה ואילך יגדל החכמה והכח ממנו, עמנואל (11)
- יב) ישארו כל האדונים; תן לכל יצור לשמוע ולכבד אותו, עמנואל
- ואז האורקל לא דיבר שוב במשך ארבעים יום, והכהונים והאנשים נדהמו. הם באו מקרוב ומרחוק לשמוע את האורקל החי מדבר בחוכמת (13) האלים
- וישו והחכם היווני חזרו, ובביתו של אפולו דיבר האורקל החי במשך ארבעים יום (14)
- (15) יום אחד אמר אפולו לישוע כשהם ישבו לבד, האורקל הדלפי הקדוש הזה דיבר מילים מועילות רבות עבור יוון?
- התפלל תגיד לי מה זה מדבר. האם זה מלאך, אדם או אל חי (16)
- (17) וישוע אמר, זה לא מלאך, אדם ולא אלוהים שמדבר. זוהי החוכמה שאין שני לה של המוחות המאסטרים של יוון, המאוחדים במוח המאסטר
- המוח הענק הזה לקח לעצמו את חומרי הנשמה, וחושב, שומע ומדבר (18)
- היא תישאר נפש חיה בעוד המוחות המאסטרים מאכילים אותה במחשבה, בחוכמה ובאמונה ותקווה (19)
- אבל כאשר המוחות האדונים של יוון יאבדו מן הארץ, המוח הענק הזה יפסיק להיות, ואז האורקל הדלפי לא ידבר עוד (20)

פרק 46

סערה על הים. ישוע מציל טובעים רבים. האתונאים מתפללים לאילימ. ישוע נוזף בעבודת האילימ שלהם ומספר כיצד אלוהים עוזר. פגישתו האחרונה עם היוונים. מפליג על כלי השיט מאדים

- זה היה יום קדוש וישו הלך על חוף אתונה
- סערה הייתה וספינות הוטלו כמו צעצועים על חיק הים (2)
- המלחים והדייגים היו יורדים לקברים מימיים; החופים היו זרועים בגופות של מתים (3)
- וישוע לא עצר, אבל בכוח אדיר הוא הציל רבים חסרי אונים, ולעתים קרובות החזיר לחיים את המתים לכאורה (4)
- כעת, על החופים הללו היו מזבחות מקודשים לאלים שאמורים לשלוט בים (5)
- וגברים ונשים, ללא תשומת לב לזעקותיהם של טובעים, התגודדו סביב המזבחות הללו וקראו לאלוהיהם לעזרה (6)
- לבסוף הסתיימה הסופה, וכל הים היה שקט, ואנשים יכלו לחשוב שוב; וישוע אמר (7)
- אתם, המתפללים לאלי עץ, כיצד פחתה הזעם של הסערה הזו בעקבות התפילות המטורפות שלכם (8)
- היכן כוחם של האלים המסכנים והמוכחים האלה עם חרבות וכתרים מצוירים (9)
- אלוהים שיכול להתגורר בבית קטן שכזה בקושי יכול להחזיק זבוב תזיתי, ומי יכול לקוות שהוא יוכל להרחיק את אדוני הרוחות והגלים (10)
- הכוחות האדירים של עולמות בלתי נראים אינם נותנים את עזרתם עד שבני האדם יעשו כמיטב יכולתם; הם עוזרים רק כשגברים לא יכולים לעשות יותר
- וייסרת והתפללת סביב המקדשים האלה, ונתת לאנשים לשקוע למוות שאולי היו ניצלים בעזרתך (12)
- האל המציל שוכן בנפשותיכם, ומתבטא בשימוש ברגליים וברגליים, ובזרועות ובידיים שלכם (13)
- כוח לעולם לא מגיע דרך בטלה; וגם לא דרך המתנה לעוד אחד שישא את משאותיכם, או לעשות את העבודה שאתם נקראים לעשות (14)
- אבל כאשר אתה עושה כמיטב יכולתך לשאת את משאותיך, ועושה מלאכתך, אתה מקריב לאלוהים קרבן טוב בעיניו (15)

- 16) ואז הקדוש ברוך הוא נושם עמוק על גחלי הקורבנות הזוהרים שלך, וגורם להם לבעוט מעלה כדי למלא את נפשותיך באור, ובכוח ובעזרה (16)
- התפילה היעילה ביותר שבני אדם יכולים להציע לאל מכל סוג היא עזרה לאלה הזקוקים לעזרה; על מה שאתה עושה עבור אנשים אחרים (17)
- יעשה הקדוש ברוך הוא עבורך
- 18) וכך ה' עוזר (18)
- 19) עבודתו ביוון הסתיימה, וישו חייב ללכת בדרכו למצרים בדרום. אפולו, עם האדונים הגבוהים ביותר של הארץ ואנשים רבים מתחומי החיים (19)
- המגוונים, עמד על החוף לראות את החכם העברי מסתלק; וישוע אמר
- 20) בן אדם היה בארצות רבות; עמד במקדשים של המון אלים זרים; הטיף את בשורת הרצון הטוב והשלום עלי אנשים רבים, שבטים (20)
- ולשונות
- התקבל בעין יפה בהרבה בתים; אבל יוון היא, מכולם, המארח המלכותי (21)
- 22) רוחב המחשבה היוונית; עומק הפילוסופיה שלה; שיא שאיפותיה הבלתי אנוכיות התאימו אותה היטב להיות אלופת החירות והזכות (22)
- האנושית
- 23) גורלות המלחמה הכפיפו את יוון משום שהיא בטחה בכוח הבשר, העצם והשכל, שוכחת את חיי הרוח הקושרים אומה למקור כוחה (23)
- אבל יוון לא תשב לנצח בתוך החושך של ארץ הצל כמוסאל של מלך זר (24)
- 25) הרימו את ראשיכם, אנשי יוון; יבוא הזמן שבו יוון תנשום את האתרים של הנשימה הקדושה, ותהיה מעיין עיקרי של כוח הרוח של האדמה (25)
- אבל אלוהים חייב להיות המגן שלך, המגן שלך ומגדל הכוח שלך (26)
- 27) ואז אמר, שלום (27). אפולו הרים את ידו בברכה אילמת, והאנשים בכו
- על כלי השיט של כרתים, מאדים, הפליג החכם העברי מהנמל היווני (28)

חלק 1/סעיף XI**ישו מנצרת****סעיף XI****(פרקים 47 – 55)****CAPH****חיי ומעשיו של ישוע במצרים****פרק 47**

ישוע עם אליהו וסלומה במצרים. מספר את סיפור מסעותיו. אליהו וסלומה משבחים את אלוהים. ישוע הולך למקדש בהליופוליס ומתקבל כתלמיד.

וישוע בא לארץ מצרים והכל היה בסדר. הוא לא התעכב על החוף; הוא הלך מיד לזואן, ביתם של אליהו וסלומה, שחמש ועשרים שנה לפני כן לימד את אמו בבית הספר הקדוש שלהם.

והייתה שמחה כשפגשו את שלושת אלה. כאשר בפעם האחרונה ראה בנה של מרי את המטעים הקדושים הללו, הוא היה תינוק (2)

ועתה אדם התחזק במזון מכל סוג; מורה שהסעיר את ההמונים בארצות רבות (3)

וישוע סיפר למורים הזקנים את כל חייו; על מסעותיו בארצות נכר; על הפגישות עם האדונים ועל קבלת הפנים האדיבה שלו על ידי ההמונים (4)

אליהו וסלומה שמעו את סיפורו בהנאה; הם נשאו עיניהם לשמים ואמרו (5)

'אבינו-אלוהינו, ילכו עתה עבדיך בשלום, כי ראינו את כבוד ה' (6)

ודיברנו עמו, שליח האהבה וברית השלום עלי אדמות, רצון טוב לבני אדם (7)

(ח) דרכו יברכו כל גוי הארץ; דרכו, עמנואל

וישוע ישוע בצואן ימים רבים; ואחר כך יצא אל עיר השמש, שאנשים קוראים לה הליופוליס, וביקשו להתקבל למקדש האחוה הקדושה (9)

מועצת האחוה התכנסה, וישוע עמד לפני ההירופאנט; הוא ענה על כל השאלות שנשאלו בהירות ובעוצמה (10)

קרא ההירופאנט, רב הרבנות, למה אתה בא לכאן? חכמתך היא חכמת האלים; למה לחפש חוכמה בהיכלי בני אדם (11)

(12) וישוע אמר; בכל דרך של חיי אדמה הייתי הולך; בכל היכל לימוד הייתי יושב; את הגבהים אשר זכה כל אדם, אלה הייתי זוכה

מה שסבל כל אדם הייתי פוגש, כדי שאדע את היגונות, האכזבות והפיתויים הכואבים של אחי איש; שאוכל לדעת בדיוק איך לעזור לנזקקים (13)

אני מתפללת אליכם, אחים, הרשו לי להיכנס אל תוך הקריפטים העגומים שלכם; והייתי עובר את המבחנים הקשים ביותר שלך (14)

אמר המאסטר, תקח אז את נדר האחוה הסודית. וישוע נדר את נדר האחוה הסודית (15)

שוב דיבר המאסטר; הוא אמר, את השיא הגדול ביותר זוכים אלה המגיעים לעומקים הגדולים ביותר; ותגיע למעמקים הגדולים ביותר (16)

לאחר מכן הוביל המדריך את הדרך ובמעייין התרחץ ישו; וכשהיה לבוש בלבוש נאות עמד שוב לפני ההירופאנט (17)

פרק 48

ישוע מקבל מההירופאנט את שמו ומספרו המיסטי. עובר את מבחן האחוה הראשון, ומקבל את התואר הראשון שלו, כנות.

המאסטר הוריד מהקיר מגילה שעליה היה כתוב המספר והשם של כל תכונה ודמות. הוא אמר

המעגל הוא הסמל של האדם המושלם, ושבע הוא המספר של האדם המושלם (2)

הלוגו היא המילה המושלמת; מה שיוצר; מה שהורס, וזה שמציל (3)

המאסטר העברי הזה הוא הלוגו של הקדוש ברוך הוא, מעגל המין האנושי, שבעת הזמן (4)

ובספר הרשומות רשם הסופר (5) הלוגו-מעגל-שבע; וכך נודע ישוע

- 6) אמר המאסטר, הלוגוס ישים לב למה שאני אומר: אף אדם לא יכול להיכנס לאור עד שימצא את עצמו. צא וחפש עד שתמצא את נשמתך ואז תחזור.
- 7) המדריך הוביל את ישו לחדר שבו האור היה חלש ונימוח, כמו אור השחר המוקדם.
- 8) קירות החדר סומנו בסימנים מיסטיים, בהירוגליפים ובטקסטים קדושים; ובחדר הזה מצא את עצמו ישוע לבדו שם שהה ימים רבים.
- 9) הוא קרא את כתבי הקודש; חשב על משמעות ההירוגליפים וחיפש את השיבותו של האדון למצוא את עצמו.
- 10) הגיעה התגלות; הוא הכיר את נפשו; הוא מצא את עצמו; אז הוא לא היה לבד.
- 11) (יא) לילה אחד ישן ובשעת חצות נפתחה דלת שלא הבחין בה, ונכנס כהן בלבוש קודר ואמר: אחי, סלח לי על שנכנסתי בשעה לא ראויה זו; אבל באתי להציל את חיך.
- 12) אתה קורבן של עלילה אכזרית. הכוהנים של הליופוליס מקנאים בתהילתך, והם אמרו שלעולם לא תעזוב את הקריפטים הקודרים האלה.
- 13) הכוהנים העליונים אינם יוצאים ללמד את העולם, ואתם נידונים לעבודת בית המקדש.
- 14) כעת, אם תהיי חופשיה, עליך להונות את הכוהנים הללו; חייב לומר להם שאתה כאן כדי להישאר לכל החיים.
- 15) (טז) ואחר כך, כשזכית בכל אשר תרצה לזכות, אשוב, ובדרך סוד אוציא אותך החוצה כדי שתלך בשלום.
- 17) וישוע אמר, אחי אחי, האם תבוא לכאן כדי ללמד הונאה? האם אני בתוך החומות הקדושות הללו כדי ללמוד את תחבולות הצביעות הנבזית לא, גבר, אבי בז להונאה, ואני כאן כדי לעשות את רצונו.
- 18) שולל את הכוהנים האלה! לא בזמן שהשמש תזרח. מה שאמרתי, כי אמרתי; אני אהיה נאמן להם, לאלוהים ולעצמי.
- 19) ואז הלך המפתה וישוע שוב לבדו; אבל כעבור זמן קצר הופיע כומר לבוש בגלימה לבנה ואמר
- 20) (21) כל הכבוד! הלוגוס גבר. זהו חדר המשפט של הצביעות. ואז הוא הוביל את הדרך, וישוע עמד לפני כיסא המשפט
- (כב) ויעמדו כל האחים; ההירופאנט יצא והניח את ידו על ראשו של ישוע, והניח בתוך ידיו מגילה, שעליה כתוב רק מילה אחת, כנות; ולא נאמרה מילה
- המדריך שוב הופיע, והוביל את הדרך, ובחדר רחב ידיים גדוש בכל מה שתלמיד חושק בו, הורה ישוע לנוח ולחכות.
- 23)

פרק 49

ישוע עובר את מבחן האחוה השני, ומקבל את התואר השני, צדק

- ללוגוס לא היה אכפת לנוח; הוא אמר, למה לחכות בחדר המפואר הזה? אני לא צריך לנוח; עבודתו של אבי עלי לוחצת קשות.
- הייתי ממשיך וללמוד את הלקחים שלי. אם יש ניסיונות, תנו להם לבוא, כי כל ניצחון על העצמי נותן כוח נוסף.
- 2) ואז הוביל המדריך, ובחדר, חשוך כמו הלילה, הונח ישוע ונשאר לבדו; וימים עברו בבדידות עמוקה זו.
- 3) וישו ישן, ובאישון הלילה נפתחה דלת סודית, ובלבוש כומר נכנסו שני אנשים; כל אחד נשא בידו מנורה קטנה מהבהבת.
- 4) (5) כאשר התקרב לישוע, אחד דיבר ואמר: איש צעיר, ליבנו עצוב בגלל מה שאתה סובל במאורות המפחידות הללו, ובאנו כידידים להביא לך אור ולהראות את הדרך לחירות.
- פנעם, כמוך, היינו במאורות האלה כלואים, וחשבנו שבאמצעות הדרכים המוזרות והמעורפלות האלה נוכל להגיע לברכה ולעוצמה.
- 6) אבל ברגע של מזל לא התבדינו, ובהשתמשנו בכל כוחנו, שברנו את השלשלאות שלנו, ואז נודע לנו שכל השירות הזה הוא שחיתות במסווה.
- 7) הכוהנים האלה הם פושעים שפשוט הסתתרו.
- הם מתפארים בטקסי קורבנות; הם מקריבים לאלוהיהם, ושורפים אותם בעודם בחיים, עופות ובהמות עניים; כן, ילדים, נשים, גברים.
- 8) ועכשיו הם שומרים אותך כאן, ובזמן מסוים, יכולים להקריב אותך בקורבן.
- 9) אנו מתפללים לך, אחי, שבור את השלשלאות שלך; בוא, לך איתנו; לקבל את החופש בזמן שאתה יכול.
- 10) (11) וישוע אמר, המתחמים הקטנים שלך מראים את האור שאתה מביא. תתפלל, מי אתה? דברי האדם אינם שווים יותר מאשר האדם עצמו

- 13) (יב) חומות המקדש הללו חזקות וגבוהות; איך השגת את הכניסה למקום הזה
 הגברים השיבו, מתחת לחומות הללו נסתרות דרכים רבות, ואנחנו שהיינו כמרים, בילינו חודשים ושנים בתוך המאורות הללו, מכירים את כולן.
- אז אתם בוגדים (14) ישוע אמר, בוגד הוא שדון; מי שבוגד באדם אחר לעולם אינו אדם שניתן לסמוך עליו
 אם אדם הגיע רק למישור של בוגדנות, הוא אוהב רמאות, ויבגוד בחבר כדי לשרת את העצמי האנוכי שלו (15)
- הנה, אתם גברים, או באשר אתם, דברייכם נופלים קלות על אוזני (16)
- האם אוכל לשפוט מראש את מאה הכוהנים הללו, להפוך בוגד בעצמי ובהם, בגלל מה שאתה אומר כשאתה מתוודה על בוגדנותך (17)
- אין אדם יכול לשפוט עבורי; ואם אשפוט עד שהכל יהיה בפנים אולי לא אדון כהלכה (18)
- לא, גברים; בכל דרך שבאת, תחזור. נפשי מעדיפה את חשכת הקבר על פני אורות מרצדים קטנים כמו אלה שאתה מביא (19)
- המצפון שלי שולט; מה יש לאחים האלה לומר, אשמע, וכשהעדות תגיע, אחליט. אתה לא יכול לשפוט בשבילי, וגם לא בשבילך (20)
- הסתלקו, גברים, נעלמו, ועזבו אותי לאור המקסים הזה; כי בעוד שהשמש אינה זורחת, בתוך נשמתי יש אור העולה על זה של השמש או (21) הירח.
- ואז, עם איום כועס שהם יעשו לו רע, המפתים הערמומיים עזבו, וישוע שוב היה לבד (22)
- שוב הופיע הכומר לבוש הגלימה הלבנה, והוביל את הדרך, וישוע עמד שוב לפני ההירופאנט (23)
- ולא נאמרה מילה, אבל בידיו הניח האדון מגילה שעליה כתובה המילה מרמז, צדק (24)
- וישוע היה המאסטר של צורות הפנטום של דעות קדומות ושל בוגדנות (25)

פרק 50

ישוע עובר את מבחן האחוזה השלישי, ומקבל את התואר השלישי, אמונה

- הלוגוס המתין שבעה ימים, ולאחר מכן נלקח להיכל התהילה, חדר עשיר בריהוט, ומואר במנורות זהב וכסף
 צבעי התקררות, העיטורים, הריהוט והקירות שלו היו כחול וזהב (2)
- המדפים שלו היו מלאים בספרי מוחות מאסטרים; הציורים והפסלים היו יצירות האמנות הגבוהות ביותר (3)
- וישוע היה מוקסם מכל האלגנטיות הזו ומגילויי המחשבה הללו. הוא קרא את ספרי הקודש וחיפש את משמעויות הסמלים וההירוגליפים
 וכשהיה שקוע במחשבה עמוקה, ניגש כהן ואמר (5)
- ראה את התהילה של המקום הזה! אח שלי, אתה מבורך ביותר. מעטים אנשי כדור הארץ, צעירים כל כך, הגיעו לשיאים כאלה של תהילה (6)
- כעת, אם אינך מבזבז את חיך בחיפוש אחר דברים נסתרים שגברים לעולם אינם יכולים להבין, אתה עשוי להיות המייסד של אסכולה (7)
- שתבטיח לך תהילה אינסופית
- כי הפילוסופיה שלך עמוקה יותר מזו של אפלטון, ותורותיך משמחות את האנשים הפשוטים יותר מאלה של סוקרטס (8)
- מדוע לחפש אור מיסטי בתוך המאורות העתיקות הללו? צא ותלך עם בני אדם וחשב עם בני אדם, והם יכבדו אותך (9)
- ואחרי הכל, החניכות המוזרות הללו עשויות להיות מיתוסים, והמשיח שלך מקווה אך אשליות השעה השפלות (10)
- הייתי ממליץ לך לוותר על דברים לא בטוחים ולבחור במסלול שמוביל לתהילה מסוימת (11)
- (יב) וכך שר הכומר, שד מחופש, שירי צפירה של חוסר אמונה; וישוע הרהר היטב במה שאמר
- הסכסוך היה מר, שכן המלך אמביציה הוא אויב איתן להילחם בו (13)
- במשך ארבעים יום נאבק העליון עם האני הנמוך, ואז המאבק ניצח (14)
- אמונה עלתה מנצחת; חוסר אמונה לא היה. שאפתנות כיסתה את פניו וברח משם, וישוע אמר (15)
- העושר, הכבוד והתהילה של כדור הארץ אינם אלא כדורים של שעה (16)

- 17) כאשר תוחלת החיים הקצרה הזו של החיים הארציים נמדדה כולה, ייקברו הכדורים המתפרצים של האדם עם עצמותיו (17)
 כן, מה שאדם עושה למען העצמי האנוכי שלו לא יעשה שום סימנים בצד הקרדיט של החיים (18)
 הטוב שבני אדם למען אחרים יעשו הופך לסולם חזק עליו יכולה הנשמה לטפס לעושר, ולכוח ותהילה מסוגו של אלוהים, שאינם יכולים (19)
 לחלוף.
 תן לי את העוני של בני האדם, את תודעת החובה הנעשית באהבה, את הסכמת האלוהים שלי, ואני אהיה מרוצה (20)
 ואז נשא את עיניו לשמים ואמר (21)
 אבי-אלוהים, אני מודה לך על השעה הזו. אני לא מבקש את תהילת עצמי; אני אהיה שומר שערי מקדשך ואשרת את אחי איש (22)
 .שוב נקרא ישוע לעמוד מול ההירופאנט; שוב לא נאמרה מילה, אבל בידיו הניח המאסטר מגילה שעליה היה כתוב, אמונה (23)
 .וישוע הרכין את ראשו בתודה ענווה; ואז הלך לדרכו (24)

פרק 51

ישוע עובר את מבחן האחוזה הרביעי, ומקבל את התואר הרביעי, פילנתרופיה

- כשחלפו ימים מסוימים אחרים, המדריך הוביל את ישו להיכל השמחה, אולם מרוהט ביותר, וגדוש בכל מה שלב גשמי יכול לאחל.
 היינות המובחרים והיינות הטעימים ביותר היו על הקרשים; ומשרתות, בלבוש הומו, שירתו כולן בחן ובעליזות (2)
 ואנשים ונשים, לבושים עשירים, היו שם; והיו פראיים בשמחה; הם לגמו מכל כוס שמחה (3)
 (4) וישוע צפה בהמון השמחה בשתיקה במשך זמן מה, ואז ניגש אדם בלבוש חכם ואמר הכי מאושר הוא האיש שכמו הדבורה יכול לאסוף, ממתקים מכל פרח.
 החכם הוא זה שמחפש הנאה ויכול למצוא אותו בכל מקום (5)
 במקרה הטוב, תוחלת החיים של האדם עלי אדמות היא קצרה, ואז הוא מת והולך, הוא לא יודע לאן (6)
 אז בואו נאכל, נשתה, נרקוד ונשיר, ונזכה לשמחות החיים, כי המוות בא מהר (7)
 אין זו אלא טיפשות לבלות חיים עבור גברים אחרים. הנה, כולם מתים ושוכבים יחד בקבר, שבו איש אינו יכול לדעת ואיש אינו יכול (8)
 להראות הכרת תודה
 אך ישוע לא ענה; הוא הביט באורחים המצופים בכל סיבובי השמחה שלהם במחשבה אילמת (9)
 ואז בין האורחים ראה אדם שבגדיו גסים; שהראה בפנים ובידיים את קווי העמל והמחסור (10)
 ההמון המסוחרר מצא הנאה בהתעללות בו; הם דחפו אותו אל הקיר וצחקו על אי-הנחות שלו (11)
 (יב) ואז באה אישה ענייה וחלשה, אשר נשאה בפניה ויצרה סימני חטא ובושה; ובלי רחמים ירקו עליה, ולעגו עליה וגירשו אותה מהאולם
 ואז ילד קטן, בעל התנהגות ביישנית ומיין רעב, נכנס וביקש רק מנה מהמזון (13)
 אבל היא גורשה החוצה ללא טיפול ולא אהוב; ועדיין נמשך הריקוד העליז (14)
 וכאשר שוחרי התענוגות דחקו שישוע יצטרף אליהם בשמחה, הוא אמר (15)
 איך אוכל לחפש הנאה לעצמי בזמן שאחרים חסרים? איך אתה יכול לחשוב שבזמן שהילדים בוכים ללחם, בעוד אלה שנמצאים בחטא (16)
 ?קוראים לאהדה ואהבה, אני יכול למלא את עצמי עד הסוף בדברים הטובים של החיים
 אני אומר לך, לא; כולנו קרובי משפחה, כל אחד מהם חלק מהלב האנושי הגדול (17)
 (יח) איני יכול לראות את עצמי מלבד העניי ההוא שכה בזת לו, והצטופפת עד הקיר
 גם לא מזו שלובשת נקבה שעלתה ממוקדי הרשע לבקש אהדה ואהבה, שנדחפה על ידך באכזריות כה רבה אל מאור החטאים שלה (19)
 גם לא מאותו ילד קטן שנסעת מקרבך לסבול ברוחות הלילה הקרות והקודרות (20)
 אני אומר לכם, אנשים, מה שעשיתם לאלה, בני משפחתי, עשיתם לי (21)
 העלבת אותי בביתך; אני לא יכול להישאר. אצא ואמצא את הילד ההוא, האישה והאיש ההוא, ואתן להם עזרה עד שדם חיי ייעלם (22)

- 23) אני קורא לזה תענוג כשאני עוזר לחסרי ישע, מאכיל את הרעבים, מלביש את העירומים, מרפא את החולים, ומדבר מילות עידוד טובות (23). לאותם לא אהובים, מיואשים ומדוכאים.
- 24) וזה שאתה קורא לו שמחה אינו אלא פנטום לילה; אלא הבזקים של אש התשוקה, ציור תמונות על קירות הזמן (24).
- 25) ובזמן שהלוגוס דיבר נכנס הכהן לבוש הגלימה הלבן ואמר לו, המועצה מחכה לך (25).
- 26) ואז ישוע עמד שוב לפני הבר; שוב לא נאמרה מילה; ההירופאנט הניח בידי מגילה, שעליה היה כתוב פילנתרופיה (26).
- 27) וישוע היה מנצח על העצמי האנוכי (27).

פרק 52

ישוע מבלה ארבעים יום במטעי המקדש. עובר את מבחן האחוזה החמישי ומקבל את התואר החמישי, גבורה.

- מטעי המקדשים הקדושים היו עשירים בפסלים, אנדרטאות ומקדשים; כאן ישוע אהב ללכת ולעשות מדיטציה ואחרי שכבש את עצמו דיבר עם הטבע בחורשים אלו במשך ארבעים יום (2).
- ואחר כך לקח המדריך שלשלאות וקשר אותו ביד וברגל; ואחר כך השליכו אותו לתוך מאורה של חיות רעבות, של ציפורים טמאות ורמשים (3).
- המאורה הייתה חשוכה כלילה; חיות הבר יללו; הציפורים בזעם צרחו; סיננו הזוחלים (4).
- 5) וישוע אמר, מי היה זה שקשר אותי כך? למה ישבתי בענווה כדי להיות קשורה בשרשראות?
- אני אומר לך; לאף אחד אין כוח לקשור נפש אנושית. ממה עשויים כבלים (6)
- ובעוצמתו קם, ומה שחשב ששלשלאות היו רק חבלים חסרי ערך שנפרדים במגעו (7)
- 8) ואז הוא צחק ואמר, השרשראות הקושרות את בני האדם לפגרי האדמה מחושלות בחנות המפוארת; עשויים מאוויר, מרותכים בשריפות של אשליה.
- אם האדם יעמוד זקוף, וישתמש בכוח הרצון, יפלו השלשלאות שלו, כמו סמרטוטים חסרי ערך; כי הרצון והאמונה חזקים יותר מהשלשלאות (9)
- החזקות ביותר שבני אדם עשו אי פעם
- 9) וישוע עמד זקוף בין החיות הרעבות והציפורים, ויאמר, מה החושך הזה שעוטף אותי (10)
- 11) זה רק היעדר האור. ומה זה אור? זו רק נשימת אלוהים הרוטטת בקצב המחשבה המהירה" (11)
- ואז הוא אמר (12) ויהי אור; וברצון אדיר הוא עורר את האתרים, ותנודותיהם הגיעו למישור האור; והיה אור החושך של אותה מאורה של לילה הפך לבהירות של יום בן יומו (13)
- ואחר כך הסתכל לראות את החיות והציפורים והרמשים; הנה, הם לא היו (14)
- 15) ויאמר ישוע, ממה חוששות הנשמות? הפחד הוא המרכבה שבה אדם נוסע למוות (15)
- 16) (טז) וכאשר הוא מוצא את עצמו בתוך חדר המתים, נודע לו שרימו אותו; המרכבה שלו הייתה מיתוס, והמוות ילד מהודר (16)
- 17) אבל יום אחד ילמדו כל לקחי האדם, וממאור הבהמות הטמאות והציפורים והרמשים יקום ללכת באור וישוע ראה סולם עשוי זהב, עליו טיפס, ובראשו המתין לו הכומר לבוש הגלימה הלבנה (18)
- 19) שוב עמד לפני לשכת המועצה; שוב לא נאמרה מילה; שוב הושיט הירופנט את ידו לברך (19)
- 20) הוא הניח בידו של ישוע מגילה נוספת, ועל זו נכתב, גבורה (20).
- 21) הלוגוס נתקל בפחד ובכל מארח הפנטום שלו, ובעימות הוא השיג את הניצחון (21)

פרק 53

LOVE DIVINE, ישוע עובר את מבחן האחוזה השישי ומקבל את התואר השישי

- בכל הארץ לא היה מקום מרוהט בצורה מפוארת יותר מאשר מכוני היופי של מקדש השמש מעט תלמידים נכנסו אי פעם לחדרים העשירים הללו; הכוהנים התייחסו אליהם ביראת כבוד וקראו להם היכלי המסתורין (2)

- 3) כאשר ישוע השיג את הניצחון על הפחד, הוא קיבל את הזכות להיכנס לכאן
- 4) המדריך הוביל בדרך, ולאחר שעברו הרבה חדרים מרוהטים עשירים הגיעו להיכל ההרמוניה; והנה ישוע נותר לבדו
- 5) בין כלי הנגינה היה צ'מבלו, וישוע ישב במצב רוח מהורהר ובדק אותו, כאשר בשקט, עלמה בעלת יופי מרתק נכנסה לאולם
- 6) נראה שהיא לא שמה לב לישוע כשהוא ישב והרהר, עסוק כל כך במחשבותיו
- 7) היא מצאה את מקומה ליד הצ'מבלו; היא נגעה באקורדים בעדינות ביותר, והיא שרה את שירי ישראל
- 8) וישוע הוקסם; יופי כזה הוא לא ראה מעולם; מוזיקה כזו הוא מעולם לא שמע
- 9) העלמה שרה את שיריה; נראה שהיא לא ידעה שמישהו קרוב; היא הלכה לדרכה
- 10) וישוע, שדיבר עם עצמו, אמר: מה משמעות המקרה הזה? לא ידעתי שיופי כה מרתק וחיבבות כה מלכתית נמצאו אי פעם בקרב בני האדם
- 11) לא ידעתי שהקול של מלאך עיטר אי פעם צורה אנושית, או שמוזיקה סראפית באה אי פעם משפתי אדם (יב)
- 12) ימים הוא ישב מוקסם; זרם מחשבותיו השתנה; הוא לא חשב על דבר מלבד הזמרת והשירים שלה
- 13) הוא השתוקק לראות אותה שוב; ואחר ימים מסוימים באה; היא דיברה והניחה את ידה על ראשו
- 14) המגע שלה ריגש את כל נפשו, ולעת עתה נשכחה העבודה שהוא נשלח לעשות
- 15) מעטים היו המילים שאמרה העלמה; היא הלכה לדרכה; אבל אז לבו של ישוע נגע
- 16) להבת אהבה ניצתה בנפשו, והוא הובא להתמודד עם המשפט הקשה ביותר בחייו
- 17) הוא לא יכול לישון ולא לאכול. מחשבות על העלמה הגיעו; הם לא היו הולכים. הטבע הגשמי שלו קרא בקול לחברותה
- 18) ואז הוא אמר, הנה, כבשתי כל אויב שפגשתי, והאם אני אכבש כעת על ידי האהבה הגשמית הזו
- 19) אבי שלח אותי לכאן כדי להראות את כוחה של האהבה האלוהית, אותה אהבה שמגיעה לכל יצור חי
- 20) האם האהבה הטהורה והאוניברסלית הזו תיספג כולה באהבה גשמית? האם אשכח את כל היצורים האחרים, ואאבד את חיי בנערה היפה
- 21) הזו, למרות שהיא הסוג הגבוה ביותר של יופי, טוהר ואהבה
- 22) אל מעמקיה נסערה נשמתו, וארוך זמן הוא נאבק עם אליל-המלאך הזה של לבו
- 23) אבל כשהיום כמעט אבד, עלה האגו הגבוה שלו בעוצמה; הוא מצא את עצמו שוב, ואז הוא אמר
- 24) למרות שלבי ישבר לא אכשל במשימה הקשה ביותר שלי; אני אנצח על אהבה גשמית
- 25) וכאשר שוב באה העלמה והושיטה לו את ידה ואת לבה, אמר
- 26) יפה, עצם נוכחותך מרגשת אותי בהנאה; קולך ברכה לנפשי; האני האנושי שלי יעוף איתך, ויהיה מרוצה באהבתך
- 27) אבל כל העולם משתוקק לאהבה שבאתי להפגין
- 28) אני חייב, אם כן, להציע לך ללכת; אבל ניפגש שוב; דרכינו עלי אדמות לא יתפרקו
- 29) אני רואה אותך בהמוני האדמה הממהרים כשר האהבה; אני שומע את הקול שלך בשיר, שמושך את לבבות הגברים לדברים טובים יותר
- 30) ואז בצער ובדמעות הלכה העלמה, וישוע שוב היה לבד
- 31) ומיד צלצלו הפעמונים הגדולים של המקדש; הזמרים שרו שיר חדש וחדש; המערה בערה באור
- 32) הופיע ההירופנט עצמו, ואמר, שלום! לוגו מנצח, שלום! כובש האהבה הגשמית עומד במרומי
- 33) ואז הוא הניח בידיו של ישוע מגילה שעליה כתוב (LOVE DIVINE, 32)
- 34) יחד הם עברו דרך מערת היפה, ובאולם האירועים הוגשה סעודה, וישו היה האורה המכובד

פרק 54

ישוע הופך לתלמיד פרטי של ההירופנט ומלמדים אותו את מסתורי מצרים. כשהוא עובר את המבחן השביעי, הוא עובד בחדר המתים.

- מסלול הלימודים הבכיר כעת נפתח וישוע נכנס והפך לתלמידו של ההירופנט.
- הוא למד את סודות המסורת המיסטית של ארץ מצרים; המסתורין של החיים והמוות ושל העולמות שמעבר למעגל השמש (2)
- לאחר שסיים את כל לימודי הקורס הבכיר, נכנס לחדר המתים, כדי שילמד את השיטות העתיקות לשמר מפני ריקבון את גופות המתים; והנה (3) הוא עשה
- ומנשאים הביאו את גופת בנה יחידה של אלמנה לחנוטה; האם הבוכייה הלכה אחריה קרוב; הצער שלה היה גדול (4)
- (5) וישוע אמר, „אישה טובה, יבשי את דמעותיך; אתה רק אחרי בית ריק; הבן שלך לא נמצא בזה
- אתה בוכה כי בנך מת. מוות היא מילה אכזרית; הבן שלך לעולם לא יכול למות (6)
- הוטלה עליו משימה לעשות בלבוש בשר; הוא בא; הוא עשה את מלאכתו, ואחר כך הניח את הבשר בצד; הוא לא היה צריך את זה יותר (7)
- מעבר לראייתך האנושית יש לו עוד עבודה לעשות, והוא יעשה אותה היטב, ואז יעבור למשימות אחרות, ולפיכך ישיג את כתר החיים (8) המושלמים
- ומה שבנך עשה, ומה שהוא עדיין חייב לעשות, כולנו חייבים לעשות (9)
- עכשיו, אם תטפח צער, ותיתן לצערך פורקן, הם יגדלו מיום ליום. הם יספגו את חיידך עד שלבסוף תהיי רק צער, רטובה בדמעות מרות (10)
- במקום לעזור לו, אתה מצער את בנך בצערך העמוק. הוא מחפש את נחמתך כעת כפי שעשה אי פעם; שמח כשאתה שמח; עצוב כשאתה (11) מתאבל
- לך לקבור עמוק את צרותיך, וחיידך מצער, ותאבד את עצמך בעזרה לאחרים לייבש את דמעותיהם (12)
- עם מילוי החובה באים אושר ושמחה; ושמחה משמחת את לבם של אלה שעברו (13)
- האישה הבוכייה הסתובבה והלכה לדרכה למצוא אושר בעזרה; לקבור עמוק את צערו בשירות של שמחה (14)
- אחר כך באו נושאים אחרים והביאו את גופת האם לחדר המתים; ורק אבל אחד הלך אחריו; היא ילדה של שנים רכות (15)
- וכשהמחלקה התקרבה לדלת, הילד הבחין בציפור פצועה במצוקה כואבת, חץ של צייד אכזרי פילח את חזה (16)
- (יז) ועזבה בעקבות המתים והלכה לעזור לציפור החיה
- ברוך ובאהבה קיפלה אל חזה את הציפור הפצועה, ואז מיהרה למקומה (18)
- (19) וישוע אמר לה: „למה השארת את המתים שלך כדי להציל ציפור פצועה
- (20) העלמה אמרה, „הגוף חסר החיים הזה אינו זקוק לעזרה ממני; אבל אני יכול לעזור כל עוד החיים קיימים; אמא שלי לימדה אותי את זה
- אמי לימדה שאבל ואהבה אנוכית ותקוות ופחדים אינם אלא רפלקסים מהעצמי הנמוך (21)
- שמה שאנו חשים אינם אלא גלים קטנים על גלים מתגלגלים של חיים (22)
- כל אלה יחלפו; הם לא אמיתיים (23)
- דמעות זולגות מלבבות בשר; הרוח לעולם לא בוכה; ואני משתוקק ליום שבו אלך באור, שבו הדמעות נמחות (24)
- אמי לימדה שכל הרגשות הם תרסיסים שעולים מאהבות אנושיות, ותקוות ופחדים; האושר המושלם לא יכול להיות שלנו עד שנכבש את (25) אלה
- ובנוכחות הילד ההוא הרכין ישוע את ראשו ביראת כבוד. הוא אמר (26)
- במשך ימים חודשים ושנים ביקשתי ללמוד את האמת הגבוהה ביותר הזו שהאדם יכול ללמוד על פני האדמה, והנה ילד, שהובא טרי לארץ (27) סיפר הכל בנשימה אחת קצרה
- (28) לא פלא שדוד אמר, ה', אדוננו, מה מצוין שמך בכל הארץ!
- (29) מפי תינוקות ויונקים גורת כוח.

30) ואז הניח את ידו על ראשה של העלמה ואמר:..אני בטוח שהברכות של אבא-אלוהים שלי ינחו עליך, ילד, לנצח

פרק 55

לאחר שעבר את מבחן האחוה השביעי, ישוע מקבל את הדרגה השביעית והגבוהה ביותר, המשיח. הוא עוזב את המקדש כובש.

- עבודתו של ישו בחדר המתים נעשתה, ובחדר הסגול של המקדש הוא עמד לפני ההירופאנט, והוא לבוש בגלימות ארגמן; וכל האחים עמדו. ההירופאנט קם ואמר (2)
- זהו יום מלכות לכל צבאות ישראל. לכבוד בנם הנבחר אנו חוגגים את חג הפסח הגדול (3)
- 4) ואז הוא אמר לישו, אה, גבר, מעולים מבני האדם, בכל מבחני המקדש שזכית בו
- שש פעמים לפני רף הזכות נשפטת; שש פעמים קיבלת את הכבוד הגבוה ביותר שאדם יכול לתת; ועכשיו אתה מוכן לקחת את התואר האחרון (5)
- על מצחך אני מניח את הכתר הזה, ובלשכה הגדולה של השמים והארץ אתה המשיח (6)
- זהו טקס הפסח שלך. אתה כבר ניאופיט; אבל עכשיו מוח מאסטר (7)
- כעת, האדם אינו יכול לעשות יותר; אבל אלוהים בעצמו ידבר ויאשר את תוארך ותוארך (8)
- לכו בדרככם, כי עליכם להטיף את בשורת הרצון הטוב לבני אדם ושלום עלי אדמות; חייב לפתוח את דלתות הכלא ולשחרר את השבויים (9)
- ובעוד ההירופאנט דיבר נשמעו פעמוני המקדש; יונה לבנה טהורה ירדה מלמעלה והתיישבה על ראשו של ישוע (10)
- ואז אמר קול שהרעיד את בית המקדש עצמו: זהו המשיח; וכל יצור חי אמר אמן (11)
- יב) הדלתות הגדולות של בית המקדש נפתחו; הלוגוס נסע בדרכו ככובש

חלק 1/סעיף XII**ישו מנצרת****סעיף XII****(פרקים 56 – 60)****LAMED****מועצת שבעת חכמי העולם****פרק 56***שבעת חכמי העולם נפגשים באלכסנדריה. מטרות המפגש. כתובות הפתיחה*

בכל עידן מאז התחילה חיו שבעה חכמים

2) בראשון בכל עידן נפגשים חכמים אלו לציין את מהלך העמים, העמים, השבטים והלשונות

3) לציין עד כמה רחוק המירוץ לעבר צדק, אהבה וצדקה

4) לגבש את קוד החוקים, הנחות הדת ותוכניות השלטון המתאימים ביותר לעידן הקרוב

5) עבר עידן, והנה, הגיע עידן אחר; על החכמים להתכנס

6) כעת, אלכסנדריה הייתה מרכז המחשבה הטובה בעולם, וכאן בביתו של פילון נפגשו החכמים

7) מסין הגיע מנג-צה; מהודו הגיע וידיאפאטי; מפרס בא קספר; ומאשור בא אשבינה; מיוון בא אפולו; מתנו היה החכם המצרי, ופילון היה ראש המחשבה העברית

8) הגיע הזמן; המועצה התכנסה וישבה בשקט שבעה ימים

9) ואז קם מנג-צה ואמר:..גלגל הזמן הסתובב שוב; הגזע נמצא במישור מחשבתי גבוה יותר

10) הבגדים אשר ארו אבותינו נתנו; הכרובים ארוגים בד שמימי; הנחנו אותו בדינו ועלינו להכין לגברים בגדים חדשים

11) בני האדם מחפשים אור גדול יותר. הם כבר לא דואגים לאלים שנחצבו בעץ או עשויים מחימר. הם מחפשים אלוהים שלא נעשה בידיים

12) הם רואים את קורות היום הקרוב, ובכל זאת אינם מבינים אותם

13) הגיע הזמן, ועלינו לעצב היטב את הבגדים הללו למירוץ

14) ונעשה לבני האדם בגדים חדשים של צדק, רחמים, צדקה ואהבה, כדי שיסתיירו את ערומיהם כאשר יאיר אור היום הקרוב

15) ויאמר וידיאפטי: הכוהנים שלנו כולם השתגעו; הם ראו שד בטבע והשליכו עליו את מנורותיהם והם נשברו, ואין ברק של אור כל כהן לבני אדם

טז) הלילה חשוך; הלב של הודו קורא לאור

יז) לא ניתן לתקן את הכהונה; זה כבר מת; הצרכים הגדולים ביותר שלו הם קברים ומזמורי הלוויה

18) 'העידן החדש קורא לחופש; מהסוג שהופך כל אדם לכומר, מאפשר לו ללכת לבדו ולהניח את מנחתו על היכל ה'

19) וקספר אמר, בפרס אנשים הולכים בפחד; הם עושים את הטוב מפחד לעשות את הרע

20) השטן הוא הכוח הגדול ביותר בארצנו, ואף על פי שהוא מיתוס, הוא מתנדנד על ברכיו גם בצעירותו וגם בגיל

21) ארצנו חשוכה, והרע משגשג בחושך

22) פחד רוכב על כל משב רוח חולף ואורב בכל צורת חיים

23) יראת הרע היא מיתוס, היא אשליה ומלכודת; אבל הוא יחיה עד שיבוא כוח אדיר להעלות את האתרים למישור האור

24) כשזה יתקיים תתפאר ארץ הקוסמים באור. הנשמה של פרס קוראת לאור

פרק 57

ישיבת חכמים, המשך. כתובות פתיחה. ישו מגיע. שקט של שבעה ימים

- אשבינה אמרה. אשור היא ארץ הספק; המרכבה של עמי, זו שבה הם נוסעים בעיקר, נקראת ספק פעם אחת יצאה אמונה בבבל; והיא היתה נהורה והיא; אבל היא הייתה לבושה בגלימות לבנות כאלה שגברים פחדו ממנה (2) ויחל כל גלגל להסתובב, וילחם בה הספק וגירש אותה מן הארץ; והיא לא חזרה יותר (3) בצורה אנשים סוגדים לאלוהים, האחד; בלב הם לא בטוחים שאלוהים קיים (4) אמונה סוגדת במקדש של מי שלא נראה; אבל הספק חייב לראות את אלוהים שלה (5) הצורך הגדול מכל אשור הוא האמונה - אמונה שמתבלת כל דבר שיש, בוודאות (6) (7) ואז אפולו אמר, הצרכים הגדולים ביותר של יוון הם מושגים אמיתיים של אלוהים. התיאוגוניה ביוון היא חסרת הגה, שכן כל מחשבה עשויה להיות אל, וסוגדת לה כאל (8) מישור המחשבה רחב, ומלא אנטגוניסטים חדים; וכך מעגל האלים מלא באיבה, במלחמות ובתככים מרושעים (9) יוון זקוקה למוח כדי לעמוד מעל האלים; להעלות את מחשבותיהם של בני אדם מהרבה אלים לאלוהים האחד (10) אנחנו יודעים שאור מגיע מעל הגבעות. אלוהים ירז את האור (11) (12) מתנו אמר, הנה ארץ המסתורין הזו! מצרים של המתים הזאת מקדשינו היו מזמן קברים של כל הדברים הנסתרים של הזמן; המקדשים, הקריפטים והמערות שלנו חשוכים (13) באור אין דברים סודיים. השמש מגלה את כל האמת הנסתרת. אין תעלומות באלוהים (14) הנה השמש העולה! קורותיו נכנסות לכל דלת; כן, כל חריץ של הקריפטים המיסטיים של מזרחים (15) אנו מברכים את האור! כל מצרים משתוקקת לאור (16) (17) ויאמר פילון: הצורך במחשבה ובהיים העבריים הוא חירות הנביאים העבריים, הרואים ונותני התורה, היו אנשי כוח, אנשי מחשבת קודש, והם הורישו לנו מערכת פילוסופיה שהייתה אידיאלית; אחד (18) חזק מספיק וטוב מספיק כדי להוביל את האנשים שלנו למטרה של שלמות אבל השכל הגשמי דחה את הקדושה; קמה כהונה מלאה באנוכיות, וטוהר הלב הפך למיתוס; העם היה משועבד (19) הכהונה היא קללת ישראל; אבל כשיבוא, מי שיבוא, יכריז על שחרור לעבדים; העם שלי יהיה חופשי (20) הנה, כי אלוהים עשה חוכמה, אהבה ואור בהתגלמותו, אשר קרא להם עמנואל (21) ניתנים לו המפתחות לפתוח את השחר; והנה, כאדם, הוא הולך איתנו (22) ואז נפתחה דלת חדר המועצה והלוגוס עמד בין חכמי העולם (23) שוב ישבו חכמים בשתיקה שבעה ימים (24)

פרק 58

ישיבת חכמים, המשך. הצגת שבע ההנחות האוניברסליות.

כעת, כשהחכמים התרעננו הם פתחו את ספר החיים וקראו

- הם קוראים את סיפור חיי האדם; על כל מאבקיו, הפסדיו, רווחיו; ולאור אירועי העבר והצרכים, הם ראו מה יהיה הכי טוב עבורו בשנים (2) הבאות. הם ידעו את סוג החוקים והמצוות המתאימים ביותר לנחלתו; הם ראו את אידיאל האל הגבוה ביותר שהגזע יכול היה להבין (3) על שבעת ההנחות שחכמים אלה היו צריכים לנסח, יש לנוח את פילוסופיית החיים והפולחן הגדולה של העידן הקרוב (4) כעת מנג-צה היה החכם העתיק ביותר; הוא לקח את כיסא הצי'ף ואמר (5) האדם אינו מתקדם מספיק כדי לחיות באמונה; הוא לא יכול להבין את הדברים שענינו לא רואות (6)

- 7) הוא עדיין ילד, ובמהלך כל העידן הקרוב יש ללמד אותו באמצעות תמונות, סמלים, טקסים וצורות.
- אלוהיו חייב להיות אל אנושי; הוא לא יכול לראות אלוהים באמונה (8)
- ואז הוא לא יכול לשלוט בעצמו; המלך חייב לשלוט; האיש חייב לשרת (9)
- העידן שאחריו יהיה עידן האדם, עידן האמונה (10)
- בעידן המבורך הוא יראה המין האנושי ללא עזרת עיניים גשמיות; ישמע את הצליל חסר הקול; יכיר את הרוח-אלוהים (11)
- העידן שאליו אנו נכנסים הוא עידן ההכנה, וכל בתי הספר והממשלות וטקסי הפולחן חייבים להיות מתוכננים בצורה פשוטה שגברים יוכלו (12) להבין.
- יג) והאדם אינו יכול למקור; הוא בונה לפי תבניות שהוא רואה; אז במועצה זו עלינו לגבש דפוס לעידן הקרוב.
- ועלינו לנסח את הגנוזה של אימפריית הנשמה, הנשענת על שבע הנחות (14)
- כל חכם בתורו יהווה עמדה; ואלה יהיו הבסיס לאמונות בני האדם עד בוא העידן המושלם (15)
- ואז כתב מנג-צה את הראשון (16)
- כל הדברים חושבים; כל החיים הם פעילות מחשבתית. שלל היצורים אינם אלא שלבים של המחשבה הגדולה האחת שהתגלתה. הנה (17) אלוהים הוא מחשבה, ומחשבה היא אלוהים.
- ואז כתב וידיאפטי את ההנחה השנייה (18)
- מחשבה נצחית היא אחת; בעצם זה שניים - אינטליגנציה וכוח; וכשהם נושמים נולד ילד; הילד הזה הוא אהבה (19)
- וכך ניצב האל המשולש, שבני אדם קוראים לו אב-אם-ילד (20)
- האל המשולש הזה הוא אחד; אבל כמו זה של האור, במהותו הוא שבע (21)
- וכאשר האל המשולש נושף, הנה שבע רוחות עומדות לפניו; אלו תכונות יצירתיות (22)
- בני אדם קוראים להם אלים פחותים, ובצלמם הם עשו את האדם (23)
- וקספר כתב את השלישי (24)
- האדם היה מחשבה של אלוהים, שנוצרה בדמות הספטון, לבוש בחומרי נשמה (25)
- כז) ותשוקותיו חזקו; הוא ביקש להתגלות בכל מישור של החיים, ולעצמו הוא יצר גוף מהאתרים של הצורות הארציות, וכך ירד למישור האדמה.
- בירידה זו איבד את הבכורה; איבד את ההרמוניה שלו עם אלוהים, ועשה סתירה בין כל תווי החיים (27)
- חוסר הרמוניה ורוע זהים; כך שהרע הוא מעשה ידיו של האדם (28)
- אשבינא כתב את הרביעי (29)
- זרעים אינם נובטים באור; הם לא גדלים עד שהם מוצאים את האדמה, ומסתירים את עצמם הרחק מהאור (30)
- האדם התפתח כזרע של חיי נצח; אבל באתרי האל המשולש האור היה גדול מדי מכדי שזרעים יצמחו (31)
- וכך חיפש האדם את אדמת החיים הגשמיים, ובחשכת האדמה הוא מצא מקום בו יוכל לנבוט ולצמוח (32)
- הזרע השתרש וצמח היטב (33)
- עץ החיים האנושי עולה מאדמה של דברים ארציים, ועל פי חוק הטבע, מגיע עד לצורה מושלמת (34)
- אין מעשים על טבעיים של אלוהים להרים אדם מחיים גשמיים לברכה רוח; הוא גדל ככל שהצמח גדל, ובבוא העת הוא משתכלל (35)
- איכות הנשמה המאפשרת לאדם לעלות לחיי רוח היא טהרה (36)

פרק 59

ישיבת חכמים, המשך. ההנחות הנותרות. החכמים מברכים את ישוע. שקט של שבעה ימים

אפולו כתב את החמישי

הנשמה נמשכת לאור מושלם על ידי ארבעה סוסים לבנים, ואלה הם רצון, ואמונה, ועזרה ואהבה (2)

- את מה שאדם רוצה לעשות, יש לו את הכוח לעשות 3)
- ידיעת הכוח הזה היא אמונה; וכשהאמונה נעה, הנשמה מתחילה את מעוף 4)
- אמונה אנוכית לא מובילה לאור. אין עולה רגל בדרך אל האור. גברים זוכים לגבהים רק בכך שהם עוזרים לאחרים לזכות בגבהים 5)
- הסוס המוביל את הדרך לחיי הרוח הוא אהבה; היא אהבה לא אנוכית טהורה 6)
- מתנו כתב את השישי 7)
- האהבה האוניברסלית עליה מדבר אפולו היא ילדה של חוכמה ושל רצון אלוהי, ואלוהים שלח אם לאדמה בבשר כדי שהאדם יוכל לדעת 8)
- האהבה האוניברסלית עליה מדברים חכמים היא המשיח 9)
- התעלומה הגדולה ביותר בכל הזמנים טמונה בדרך שבה חי המשיח בלב 10)
- המשיח לא יכול לחיות במאורות דחוסות של דברים גשמיים. יש להילחם את שבעת הקרבות, שבעת הניצחונות ניצחו לפני שהדברים 11)
- הגשמיים, כמו פחד, ועצמי, רגשות ותשוקה, יורחקו
- כשה יעשה המשיח ישתלט על הנשמה; העבודה נעשתה, והאדם ואלוהים הם אחד 12)
- (יג) וכתב פילון את השביעי
- גבר מושלם! להביא לפני האל המשולש ישות כזו נוצר הטבע 14)
- השלמה זו היא הגילוי הגבוה ביותר של תעלומת החיים 15)
- כאשר כל המהות של הדברים הגשמיים התהפכו לנשמה, וכל תמציות הנשמה הוחזרו לנשימה הקדושה, והאדם נעשה לאל מושלם, תסתיים 16)
- דרמת הבריאה. וזה הכל
- (ז) ויאמרו כל החכמים אמן.
- 18) ואז אמר מנג-צה, הקדוש-ברוך-הוא שלח אלינו אדם מואר במאמציהם של שנים בלתי-מספרות, להוביל את מחשבותיהם של בני אדם
- את האיש הזה, שאושר על ידי כל אדוני השמים והארץ, האיש הזה מהגליל, ישוע הזה, ראש כל חכמי העולם, אנו מכירים בשמחה 19)
- מתוך הכרה בחוכמה הזו שהוא מביא לבני אדם, אנו מכתירים אותו בזר הללוסוס 20)
- כא) אנו שולחים אותו עם כל ברכת שבעת חכמי העולם
- אז הניחו כל החכמים את ידיהם על ראשו של ישוע, ואמרו באחד, השבח לאל 22)
- כי חוכמה, כבוד, תהילה, כוח, עושר, ברכה, כוח, הם שלך, הו המשיח, לעולם ועד 23)
- ויאמרו כל יצור חי אמן 24)
- ואחר כך ישבו חכמים בשקט שבעה ימים 25)

פרק 60

ישוע פונה לשבעת החכמים. הכתובת. ישוע הולך לגליל

- שבעת ימי השקט חלפו וישוע, שישב עם החכמים אמר:
- ההיסטוריה של החיים מתמצה היטב בהנחות האלמותיות הללו. אלו הן שבע הגבעות שעליהן תיבנה עיר הקודש 2)
- אלו הן שבע אבני היסוד הבטוחות שעליהן תעמוד הכנסייה האוניברסלית 3)
- כשאני לוקח את העבודה שהוטלה עליי לעשות אני מודע לחלוטין לסכנות הדרך; הכוס תהיה מרה לשתיה והטבע האנושי עשוי להתכווץ 4)
- אבל איבדתי את הרצון שלי בזה של נשמת הקודש, ולכן אני הולך בדרכי לדבר ולפעול כפי שאני מתרגש לדבר ולפעול בנשימה הקדושה 5)
- המילים שאני מדבר אינן שלי; הם דברי מי שאעשה את רצונו 6)
- האדם אינו מתקדם מספיק במחשבה הקדושה כדי להבין את הכנסייה האוניברסלית, ולכן העבודה שאלוהים נתן לי לעשות אינה בנייתה של 7)
- אותה כנסייה
- אני יוצר מודל, נשלח ליצור דפוס של הכנסייה שעתידיה להיות - דפוס שהעידן יכול להבין 8)

- המשימה שלי כבונה דגמים נמצאת בתוך ארץ מולדתי, ושם, על סמך ההנחה שאהבה היא בן אלוהים, באתי להפגין את האהבה הזו, כנסיית (9) המופת תעמוד.
- ומאנשי המעמד הנמוך אבחר שנים עשר אנשים, המייצגים את שתיים עשרה המחשבות האלמותיות; ואלה יהיו הכנסייה המופתית (10).
- בית יהודה, ממשפחתי בבשר, יבינו אך מעט משליחותי לעולם (11).
- (יב) ויעלו אותי, בוז לעבודתי, יאשימו אותי בשקר, יקבלו אותי, יקחו אותי למושב השופטים של אנשים גשמיים אשר ירשיעו ויהרגו אותי על הצלב.
- אבל אנשים לעולם לא יכולים להרוג את האמת; למרות שהוא גורש, הוא יחזור בעוצמה גדולה יותר; כי האמת תכניע את העולם (13).
- הכנסייה המופת תחיה. אף על פי שהאדם הגשמי יזנה את חוקיו הקדושים, את הטקסים והצורות הסמליות שלו, למטרות אנוכיות, ויהפוך (14) אותו למראה חיצוני, המעטים ימצאו באמצעותו את מלכות הנשמה.
- וכאשר יבוא העידן הטוב יותר תעמוד הכנסייה האוניברסלית על שבעת ההנחות ותיבנה על פי התבנית שניתנה (15).
- הגיע הזמן; אני הולך לירושלים ובכוח האמונה החיה ובכוח שנתת (16).
- (יז) ובשם ה' אבינו אלוהינו מלכות הנשמה תקום על שבע הגבעות.
- (יח) ויכנסו כל העמים, השבטים והלשונות של הארץ.
- נסיך השלום ישב על כסאו על כס הכוח; האל המשולש יהיה אז הכל בכל (19).
- (כו) ויאמרו כל החכמים אמן.
- וישוע הלך לדרכו ואחרי ימים רבים הגיע לירושלים; ואחר כך חיפש את ביתו בגליל (21).

סוף חלק 1

חלק 2**חלק 2/סעיף XIII****ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת**

ישו בן 30 עד 33

סעיף XIII**(פרקים 61 – 64)****MEM****משרדו של ג'ון המבשר****פרק 61**

ג'ון, המבשר, חוזר לחברון. חי כנזיר בטבע הפראי. מבקר בירושלים ומדבר עם האנשים

קרה כאשר ג'ון, בנם של זכריה ואליזבת, סיים את כל לימודיו בבתי הספר המצריים, הוא חזר לחברון, שם שהה ימים מסוימים

ואחר כך חיפש את המדבר וקבע את ביתו במערת דוד שם, שנים רבות לפני כן, הורה לו החכם המצרי 2)

כמה אנשים קראו לו נזיר אנגדי; ואחרים אמרו, הוא פרא איש הגבעות 3)

הוא התלבש בעורות של בהמות; האוכל שלו היה חרובים, דבש, אגוזים ופירות 4)

כשהיה יוחנן בן שלוששים, נכנס לירושלים, ובשוק ישב בשקט שבעה ימים 5)

פשוטי העם והכהנים, הסופרים והפרושים יצאו בהמוניהם לראות את הנזיר הדומם של הגבעות; אבל איש לא היה נועז דיו לשאול אותו מי 6) הוא.

אך כאשר נעשה צום הדומם, עמד בתוך הכל ואמר 7)

ח) הנה בא המלך; סיפרו עליו הנביאים; החכמים חיפשו אותו זמן רב.

9) התכונן ישראל, התכונן לקראת מלךך.

וזה כל מה שהוא אמר, ואז הוא נעלם, ואיש לא ידע לאן נעלם 10)

יא) ויהי שקט גדול בכל ירושלים. השליטים שמעו את סיפורו של נזיר הגבעות

יב) וישלחו בלדרים לדבר עמו למען ידעו על המלך הבא; אבל הם לא יכלו למצוא אותו

יג) ואחר ימים אחדים חזר אל השוק ובאו כל העיר לשמוע דברו; הוא אמר

14) אל תפריעו, אתם שליטי המדינה; המלך הבא אינו אנטגוניסט; הוא לא מחפש מקום בשום כס ארצי.

15) הוא בא נסיך השלום, מלך הצדק והאהבה; מלכותו נמצאת בתוך הנשמה.

16) עיני בני אדם לא יראו זאת ואיש אינו יכול להיכנס אלא טהורי הלב.

יז) התכונן, ישראל, התכונן לקראת מלךך.

שוב, הנזיר נעלם; האנשים השתדלו ללכת אחריו, אבל הוא שרץ צעיף על צורתו ואנשים לא יכלו לראות אותו 18)

הגיע יום חג יהודי; ירושלים הייתה מלאה ביהודים ובפרווליטים מכל חלקי פלסטין, וג'ון עמד בבית המשפט במקדש ואמר 19)

20) התכונן ישראל, התכונן לקראת מלךך.

21) הנה, חיית בחטא; עניים זועקים ברחובותיך, ואתה לא מתייחס אליהם.

22) השכנים שלך, מי הם? הונאת חבר ואויב כאחד.

- (23) אתה עובד את ה' בקול ובשפה; ליבך רחוק ומבוסס על זהב.
- (24) הכוהנים שלך קשרו על העם משאות גדולים מכדי לשאת; הם חיים בנחת על שכרם של העניים שהרוויחו קשה.
- (25) עורכי הדין, הרופאים, הסופרים שלך הם סבלים חסרי תועלת של האדמה; הם רק גידולים בגוף המדינה;
- (26) הם לא עמלים וגם לא מסתובבים, ובכל זאת הם צורכים את הרווחים של המסחר שלך.
- (27) שליטיכם נואפים, סוחטים וגנבים, לא בדבר זכויות איש;
- (28) ושוודים מבצעים את קריאתם הכוללת הקודש; המקדש הקדוש מכרת לגנבים; המאורות שלהם נמצאים במקומות הקדושים המופרדים לתפילה.
- (29) שמע! לְשִׁמְעוּ! אתם תושבי ירושלים! רפורמה: פנה מדרכיך הרעות או יחזור ה' ממך ויבואו גויים מרחוק, ומה שנוותר מכל כבודך ותהילתך יעבור בשעה קצרה אחת.
- (30) התכוננו, ירושלים, התכוננו לפגוש את מלכם.
- לא אמר עוד; הוא עזב את בית המשפט, ואיש לא ראה אותו הולך (31)
- הכוהנים, הרופאים והסופרים זעמו כולם. הם חיפשו לג'ון כוונה להזיק לו. הם לא מצאו אותו (32)
- פשוטי העם עמדו להגנתו; הם אמרו (33) *הנזיר מדבר אמת*.
- ואז הכוהנים, הרופאים והסופרים פחדו מאוד; הם לא אמרו יותר; הם הסתירו את עצמם (34)

פרק 62

ג'ון, המבשר, מבקר שוב בירושלים. מדבר אל העם. מבטיחה לפגוש אותם בגלגל בעוד שבעה ימים. הולך לביתניא ומשתתף במשתה

למחרת נכנס יוחנן שוב לחצרות המקדש ואמר

(2) התכוננו, ישראל, התכוננו לקראת מלכך.

ראשי הכהנים והסופרים היו יודעים את פשר דבריו; הם אמרו (3)

? איש נועז, מה המטרה של המסר הזה שאתה מביא לישראל? אם אתה רואה ונביא, אמור לנו בבירור מי שלח אותך לכאן (4)

(5) וג'ון השיב, אני קולו של זועק במדבר, הכן את הדרך, יישר את השבילים, כי הנה, נסיך השלום יבוא לשלוט באהבה.

(6) מלאכי נביאך רשם את דברי ה':

(ז) ואשלח אליכם את אליהו בטרם יבוא יום הגמול להשיב את לב האנשים אל ה' ואם לא יפנו הנה אכה אותם בקללה.

(ח) אתם אנשי ישראל; אתה יודע את החטאים שלך. כשעברתי במקום ראיתי ציפור פצועה מועדת ברחובותיך, וגברים מכל מעמד היכו אותה באלות; ואז ראיתי שצדק הוא שמו.

(9) הסתכלתי שוב וראיתי שחברה שלו נהרג; כנפי הצדק הלבנות הטהורות נרמסו בעפר.

(10) אני אומר לכם גברים; אימת האשמה שלך עשתה בור שופכין של עוון ששולח צחנה מפחידה לגן עדן.

(11) רפורמה, ישראל, רפורמה; תתכוננו לפגוש את מלכם.

ואז ג'ון הסתובב, ובעודו הלך, אמר (12)

(ג) בעוד שבעה ימים, הנה, אעמוד בגלגל, ליד נצר הירדן, שם עברו ישראל לראשונה לארץ המובטחת.

ואחר כך יצא מחצר המקדש לא להיכנס אליו עוד; אבל אנשים רבים הלכו אחריו עד ביתניא, ושם התעכב בביתו של לזרוס, קרוביו (14)

האנשים המודאגים אספו הכל על הבית ולא רצו ללכת; ואז ג'ון יצא ואמר (15)

(טז) רפורמה, ישראל, רפורמה; תתכוננו לפגוש את מלכם.

(יז) חטאי ישראל לא כולם מונחים בפתחם של כהן וסופר. הו, אינך חושב שכל חוטאי יהודה מצויים בין השליטים ואנשי הממון.

(18) אין זה סימן שהאדם טוב וטהור כי הוא חי במחסור.

(19) הנוודים חסרי האדישות והמשמרות של כדור הארץ הם בעיקר עניים וצריכים להתחנן ללחם.

- (20) ראיתי את אותם אנשים שהרעו כי סיפרתי לכוהנים ולסופרים על עוולם לאדם, זרקו אבנים והכו את השופט המסכן ברחובות.
 (כא) ראיתי אותם רומסים את ציפור הצדק המתה המסכנה;
 (22) ואתם ההולכים אחרי, פשוטי העם, אינכם אחדים מאחורי הסופרים והכוהנים בפשע.
 (23) רפורמה, אתם אנשי ישראל; המלך בא; תתכוננו לפגוש את מלכם.
 עם לזרוס ואחיותיו, יוחנן נשאר לימים מסוימים (24)
 לכבוד הנזרי נערכה משתה, וכל העם עמדו על הלוח (25)
 וכאשר שפכו ראשי העיר את היין המבעבע והציעו ליוחנן כוס, לקח אותו, הרים אותו באוויר ואמר (26)
 (27) היין משמח את הלב הגשמי, ומצער את נפש האדם; היא צוללת עמוק במרירות ובמרירות ברוחו חסרת המוות של האיש.
 (28) נדרתי את נדר נזאר כשהייתי ילד, ואף טיפה לא עברה את שפתי.
 (29) ואם תשמח את המלך הבא, הימנע מהכוס כפי שהיית מתנער מדבר קטלני.
 ואז הוא זרק את היין המבעבע לרחוב (30)

פרק 63

ג'ון, המבשר, מבקר ביריחו. פוגש את האנשים בגלגל. מכריז על שליחותו. מציג את טקס הטבילה. מטביל אנשים רבים. חוזר לבתיניה ומלמד. חוזר לירדן

- וירד יוחנן ליריחו; שם הוא התגורר עם אלפאוס
 וכאשר שמעו העם כי הוא שם באו בהמונים לשמוע אותו מדבר (2)
 הוא לא דיבר עם איש; אָכַל בְּזֶמַן יָרֵד אֶל נְעֻצַת הַיַּרְדֵּן, ואל ההמונים אמר (3)
 (4) רפורמה ובמעייין הטהרה שטפו את כל חטאיכם; הממלכה בהישג יד.
 (5) בוא אליי ובמימי הנחל הזה תשטוף, סמל לטיהור הפנימי של הנשמה.
 והנה ירדו ההמונים ובירדן רחצו, ואיש התוודה על חטאיו (6)
 במשך חודשים רבים, ככל האזורים מסביב, התחנן יוחנן על טהרה וצדקה, ואחרי ימים רבים הלך שוב לביתניא; ושם לימד (7)
 בהתחלה הגיעו כמה אבל המחפשים הישרים; אבל, לאט לאט, האנוכיים והמרושעים הגיעו ללא חרטה; בא כי רבים באו (8)
 וכשראה יוחנן את הפרושים והצדוקים שלא מתחרטים באים אליו, אמר (9)
 (10) אתם בני הצפע, הישארו; האם אתה מוטרד מהחדשות על זעם מתקרב?
 (11) עבור אל, ועשה את הדברים המוכיחים שהחזרה בתשובה אמיתית.
 (יב) האם די לך לומר שאתה יורשי אברהם? אני אומר לך, לא.
 (13) יורשי אברהם רשעים בעיני אלוהים כשהם עושים רע כמו כל גוי.
 (14) הנה הגרזן! וְכָל עֵץ שֶׁלֹא יוֹשֵׂא פְרֹת שְׂרִים נִכְרָת אֶת הַשָּׁרְשִׁים וְהוֹלִיךְ אֶל הָאֵשׁ.
 ואז שאלו האנשים, מה עלינו לעשות (15)
 (16) וג'ון השיב: קבל את שירות העזרה לכל האנושות; אל תבזבז על האני האנוכי שלך את כל מה שיש לך.
 (יז) מי שיש לו שני מעילים יתן אחד למי שאין לו מעיל; לתת חלק מכל האוכל שיש לך לנזקקים.
 (יח) וכשעלו המוכסים ושאלו מה עלינו לעשות, ג'ון ענה להם
 (19) היו כנים בעבודתכם; אל תגדיל למען רווח אנוכי את המחווה שאתה אוסף; לא לקחת יותר ממה שמלךך דורש.
 וכאשר באו החיילים ושאלו, מה עלינו לעשות (20), המבשר ענה
 (21) אל תעשה אלימות לאף אחד; לא לדאוג לשום דבר פסול ולהסתפק בשכר שאתה מקבל.

- בין היהודים היו רבים שחיכו לבוא המשיח, והם ראו את יוחנן כמשיח (22)
- (23) אך לשאלותיהם השיב ג'ון, במים אני כן מנקה, סמל לניקוי הנשמה; אָכָל כשהוא יבוא מי שיבוא, הנה, יטהר בנשמת הקודש ויטהר באש.
- (24) מניפתו בידו, ויפריד בין החיטה למוץ; יזרוק את המוץ אבל יאסוף כל גרגר חיטה. זהו המשיח.
- (25) הנה הוא בא! והוא יְהַלֵּךְ אִתְּכֶם, וְלֹא תִדְעוּ אוֹתוֹ.
- (26) הוא המלך; את תפס הנעליים שלו אני לא ראוי לשחרר.
- ויצא יוחנן את ביתניא וישוב אל נצר הירדן (27)

פרק 64

ישוע מגיע לגליל ונטבל על ידי יוחנן. הנשימה הקדושה מאשרת את משיחיותו

- החדשות הגיעו לגליל, וישוע עם ההמון ירד למקום שבו הטיף המבשר על הפור!
- כאשר ראה ישוע את המבשר, אמר, הנה איש האלוהים! הנה גדול הרואים! הנה, אליהו חזר (2)
- הנה השליח שאלוהים שלח לפתוח את הדרך! הממלכה בהישג יד (3)
- (4) כאשר יוחנן ראה את ישוע עומד עם ההמון הוא אמר: הנה המלך שבא בשם אלוהים!
- וישוע אמר ליוחנן, ארחץ אותי במים כסמל לטיהור הנשמה (5)
- (6) וג'ון השיב, אינך צריך לרחוץ, כי אתה טהור במחשבה ובדיבור ובמעשה. ואם אתה צריך לשטוף אני לא ראוי לקיים את הטקס.
- וישוע אמר, אני בא להיות דוגמה לבני האדם, ואת מה שאני מציע להם לעשות, אני חייב לעשות; ויש לרחוץ את כל בני האדם, סמל לטיהור (7) הנשמה.
- כביסה זו אנו קובעים כטקס - טקס טבילה אנו קוראים לו כעת, וכך הוא ייקרא (8)
- עבודתך, מבשר נבואי, היא להכין את הדרך, ולגלות את הדברים הנסתרים (9)
- ההמונים מוכנים לדברי החיים, ואני בא להתפרסם על ידכם לכל העולם, כנביא האל המשולש, וכנבחר להפגין את המשיח לבני אדם (10)
- אחר כך הוביל יוחנן את ישוע אל הנהר ליד הפור והוא הטביל אותו בשם הקדוש של מי ששלח אותו להפגין את המשיח לבני אדם (11)
- וכשיצאו מהנחל, נשמת הקודש, בצורת יונה, ירדה והתיישבה על ראשו של ישוע (12)
- (13) קול משמיים אמר, זהו בנו האהוב של אלוהים, המשיח, אהבת אלוהים שהתגלתה.
- יוחנן שמע את הקול והבין את המסר של הקול (14)
- עתה הלך ישוע לדרכו, ויוחנן הטיף להמון (15)
- כל מי שהתוודו על חטאיהם, ופנו מדרכי רעות לדרכי ימין, הטביל המבשר, סמל למחיקת החטאים על ידי צדקה (16)

חלק 2/סעיף XIV**ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת**

ישו בן 30 עד 33

סעיף XIV

(פרקים 65 – 71)

NUN**משרד כריסטין של ישו - עידן מבוא****פרק 65**

ישוע הולך למדבר לבדיקה עצמית, שם הוא נשאר ארבעים יום. נתון לשלושה פיתויים. הוא מתגבר. חוזר למחנות של יוחנן ומתחיל ללמד.

המבשר סלל את הדרך; הלוגוס הוצג לגברים כאהבה שהתגלתה, וכעת הוא חייב להתחיל את שירותו הנוצרי.

2) ויצא אל המדבר להתבודד עם אלוהים כדי שיביט אל תוך לבו הפנימי ויבחין בחוזקה וראויה

3) ועם עצמו דיבר; הוא אמר, האני התחתון שלי חזק; על ידי קשרים רבים אני כבול לחיים גשמיים

4) האם יש לי כוח להתגבר ולתת את חיי הקרבה מרצון למען גברים

5) כאשר אעמוד מול פני האנשים, והם ידרשו הוכחה למשיחיותי, מה אגיד

6) ואז בא המפתה ואמר: אם אתה בן אלוהים, ציווה על האבנים הללו להפוך ללחם

7) וישוע אמר: מי זה שדורש מבחן? אין זה סימן שאחד הוא בן אלוהים כי הוא עושה נס; השדים יכולים לעשות דברים אדירים

8) האם הקוסמים השחורים לא עשו דברים גדולים לפני הפרעונים

9) דברי ומעשי בכל תחומי החיים יהיו ההוכחה למשיחיותי

10) ואז אמר המפתה, אם תכנס לירושלים, ומפסגת המקדש תפיל את עצמך ארצה, העם יאמין שאתה המשיח שנשלח מאלוהים

11) זה אתה בוודאי יכול לעשות; פי לא אָמַר נָוֹד, הוא מְצַנֵּה אֶת מְלֻאָכָיו, וּבְנֵדָם יִחְשְׁבוּ שֶׁלֹּא תִפְלֵל

12) וישוע אמר, אסור לי לפתות את ה' אלוקי

13) ואז אמר המפתה, !הבט אל העולם; ראו את כבודו ותהילתו! ראה תענוגותיה ועושרה

14) אם תתן את חייך עבור אלה הם יהיו שלך

15) אבל ישוע אמר, הרחק ממני כל המחשבות המפתות. ליבי מקובע; אני דוחה את האני הגשמי הזה עם כל שאפתנותו הבל וגאוותו

16) במשך ארבעים יום נאבק ישוע בעצמו הגשמי; האני הגבוה שלו ניצח. אז הוא היה רעב, אבל חבריו מצאו אותו והם שירתו אותו

17) ואז ישוע עזב את המדבר ובתודעת נשמת הקודש, הוא בא אל מחנותיו של יוחנן ולימד

פרק 66

שישה מתלמידיו של יוחנן הולכים בעקבות ישוע והופכים לתלמידיו. הוא מלמד אותם. הם יושבים בדממה

בין חסידי יוחנן היו אנשים רבים מהגליל. האדוקים ביותר היו אנדרו, סיימון, ג'יימס וג'ון, עם פיליפ ואחיו מבית סידה

- (2) יום אחד כשאנדרו, פיליפ ובנו של זבדי שוחחו עם המבשר, הגיע הלוגוס, וג'ון קרא: הנה המשיח!
 3) ואז הלכו שלושת התלמידים אחרי ישוע, והוא שאל: מה אתה מחפש?
 4) ושאלו התלמידים: היכן אתה מתגורר? וישוע ענה: בוא ותראה.
 5) וקרא אנדרו לאחיו שמעון לאמר: בוא איתי, כי מצאתי את המשיח.
 6) כאשר ישוע הביט בפניו של שמעון אמר, הנה סלע! ופיטר הוא שמך.
 7) ומצא פיליפ את נתנאל יושב ליד עץ, ויאמר אחי בוא איתי כי מצאתי את המשיח! בנצרת הוא שוכן?
 8) נתנאל אמר, האם מנצרת יכול לצאת משהו טוב. ויען פיליפוס: בוא וראה!
 9) כאשר ראה ישוע את נתנאל בא, אמר, הנה באמת ישראל שאין בו רמאות?
 10) אמר נתנאל, איך אתה יכול לדבר עלי כך?
 11) וישוע אמר, ראיתי אותך יושבת מתחת לעץ התאנה שם, לפני שאחידך קרא (יב).
 12) נתנאל הרים את ידיו ואמר, זה בוודאי המשיח המלך, אשר המבשר העיד עליו פעמים רבות.
 13) ויצא יוחנן וימצא את אחיו יעקב והביא אותו אל המשיח.
 14) ששת התלמידים הלכו עם ישוע למקום שבו הוא שהה.
 15) ופיטר אמר: זמן רב חיפשנו את המשיח. באנו מהגליל אל יוחנן; חשבנו שהוא המשיח, אבל הוא התוודה בפנינו שהוא לא כזה;
 16) שהוא רק המבשר שנשלח לפנות את הדרך, ולהקל על המלך הבא; ובבואך אמר: הנה המשיח!
 17) ונשמח לעקוב לאן אתה הולך. אדוני, אמור לנו מה לעשות.
 18) וישוע אמר: לשועלי האדמה יש בתים, לציפורים יש קנים; אין לי איפה להניח את הראש.
 19) מי שילך אחרי חייב לוותר על כל התשוקות של העצמי ולאבד את חייו בהצלת חיים.
 20) אני בא להציל את האבוד, והאדם נושע כאשר הוא נחליץ מעצמו. אבל בני אדם מאטים להבין את הדוקטרינה הזו של המשיח.
 21) ופיטר אמר: אני לא יכול לדבר בשם אף אדם אחר, אבל בשביל עצמי אני מדבר: אעזוב הכל ואלך לאן שאתה מוביל.
 22) ואז דברו האחרים ואמרו: יש לך את דברי האמת; באת מאלוהים, ואם נלך בעקבותיך לא נוכל לפספס את הדרך.
 23) ואז ישו וששת התלמידים ישבו הרבה זמן במחשבה אילמת.

פרק 67

ישוע מבקר את יוחנן בירדן. מוסר את הכתובת הראשונה שלו כריסטין לאנשים. הכתובת. הוא הולך עם תלמידיו לביתניא.

- כעת, למחרת בא ישוע שוב ועמד עם יוחנן ליד הפור; ויגבר עליו יוחנן לדבר, ויעמוד ויאמר:
 2) אתם אנשי ישראל, שמעו! הממלכה בהישג יד
 3) הנה שומר המפתח הגדול של העידן עומד בקרבך; וברוח אליהו הוא בא
 4) הנה כי הוא טובב את המפתח; השערים האדירים מתעופפים לרווחה וכל מי שרוצה יקבל את פני המלך
 5) הנה המוני נשים, ילדים, גברים! הם מצטופפים בשדרות, הם מצטופפים בחצרות החיצוניות; נראה שכל אחד מהם מתכוון להיות הראשון
 6) ללכת את המלך
 7) הנה בא הצנזורה וקורא, מי שירצה יבוא; אבל מי שבא חייב לרצות לגזום את עצמו מכל מחשבה רעה
 8) חייב להתגבר על הרצון לספק את האני התחתון; חייב לתת את חייו כדי להציל את האבודים
 9) ככל שמתקרבים לשער המלכות, החדר מרווח יותר; ההמונים הלכו
 10) אילו יכלו בני אדם לבוא אל הממלכה עם מחשבותיהם הגשמיות, תשוקותיהם ורצונותיהם, בקושי היה מקום לכולם

- אך כאשר אינם יכולים לקחת את אלה דרך השער הצר הם פונים; המעטים מוכנים להיכנס ולראות את המלך (10)
- הנה, ג'ון הוא דייג אדיר, הדוג את נשמותיהם של בני אדם. הוא זורק את רשתו הגדולה אל ים חיי האדם; הוא שואב אותו פנימה, והוא מלא (11)
- אבל איזה תפיסה מעורבת! מלכוד של סרטנים, ולובסטרים, כרישים ודברים זוחלים, עם מדי פעם דג מסוג טוב יותר (12)
- הנה האלפים באים לשמוע את פרא איש הגבעות; הם באים בהמונים כדי שירחץ אותם במבול הבדולח, ובשפתיהם הם כן מתוודים על (13) חטאיהם
- אבל בבוא מחר, אנו מוצאים אותם שוב במתחמי הרע שלהם, מקללים את יוחנן, ומקללים את אלוהים ומעליבים את המלך (14)
- אבל אשרי טהורי הלב כי יראו את המלך (15)
- (טז) ואשריו חזקים בלב כי לא יופלו בכל רוח נושבת
- (יז) אבל בזמן שהפכפכים וחסרי המחשבה חזרו לארץ מצרים בשביל כרישה ועשבים בשרים כדי לספק את תאבונם, טהורי הלב מצאו את המלך
- אבל גם אלה שאמונתם חלשה, ושאינם אלא גילויים גשמיים, יבואו יום אחד שוב, וייכנסו בשמחה לראות את המלך (18)
- בני ישראל, שימו לב למה שיש לנביא הזה לומר! היה חזק בראש; להיות טהור בלב; היו ערניים בעזרה; הממלכה בהישג יד (19)
- כאשר אמר ישוע כך הלך לדרכו, ועם ששת תלמידיו בא לביתניא; והם ישבו עם אלעזר ימים רבים (20)

פרק 68

ישוע מדבר אל האנשים בביתוניה. אומר להם איך להפוך לטהורי לב. הולך לירושלים ובמקדש קורא מתוך ספר נבואי. נוסע לנצרת

- עד מהרה התפשטה הידיעה לחו"ל שישוע, מלך ישראל, הגיע לביתוניה, וכל אנשי העיר יצאו לברך את המלך
- (2) וישוע, שעמד בתוכם, קרא: הנה, אכן, המלך בא, אך ישוע אינו מלך
- הממלכה באמת בפתח; אבל בני אדם יכולים לראות זאת לא בעיניים גשמיות; הם לא יכולים לראות את המלך על כס המלכות (3)
- זוהי מלכות הנשמה; כס מלכותו אינו כסא ארצי; המלך שלו אינו גבר (4)
- כאשר מלכי אדם מצאו כאן ממלכות, הם כובשים מלכים אחרים בכוח הנשק; ממלכה אחת קמה על חורבותיה של אחרת (5)
- אך כאשר אבינו אלוקינו מקים את מלכות הנשמה, הוא שופך את ברכותיו, כמו גשם, על כסאות המלכים הארציים השולטים בצדק (6)
- אין זה כלל שאלוהים יפיל; חרבו מונפת נגד עוול, חוסר צדק ופשע (7)
- עתה, בעוד מלכי רומא עושים צדק, ואוהבים רחמים והולכים בענווה עם אלוהיהם, תנחם על כולם ברכת האל המשולש (8)
- אין הם צריכים לפחד משליח שאלוהים שולח לארץ (9)
- אני לא נשלח לשבת על כסא לשלוט כפי שקיסר שולט; ואתה רשאי לומר לשליט היהודים שאיני תובע לכסאו (10)
- אנשים קוראים לי משיח, ואלוהים זיהה את השם; אבל המשיח אינו אדם. המשיח הוא אהבה אוניברסלית, והאהבה היא המלך (11)
- ישוע זה אינו אלא אדם שפיתויים שהתגברו עליו, על ידי ניסיונות רבים, התאים להיות המקדש דרכו יכול המשיח להתגלות לבני אדם (12)
- (יג) אז שמעו, אנשי ישראל, שמעו! אל תסתכל על הבשר; זה לא מלך. הביטו אל המשיח שבפנים, אשר יוצר בכל אחד מכם, כפי שהוא נוצר בי
- כאשר טהרתם את לבכם באמונה, יכנס המלך, ותראו את פניו (14)
- ואז שאלו העם: מה עלינו לעשות כדי שנוכל להתאים את גופנו למגורים למלך (15)
- ויאמר ישוע: כל אשר נוטה לטהרה במחשבה ובדיבור ובמעשה יטהר את בית המקדש של הבשר (16)
- אין כללים שיכולים לחול על כולם, שכן גברים הם מומחים בחטא; לכל אחד יש חטא משלו (17)
- (יח) וכל אחד צריך ללמוד בעצמו כיצד הוא יכול לשנות בצורה הטובה ביותר את נטייתו לדברים רעים לזו של צדק ואהבה
- עד שבני אדם יגיעו למישור הגבוה, ויתרחקו מאנוכיות, כלל זה ייתן את התוצאות הטובות ביותר (19)
- עשה לאנשים אחרים מה שהיית רוצה שיעשו לך (20)

- ורבים מהאנשים אמרו: אנו יודעים כי ישוע הוא המשיח, המלך שעתיד לבוא, וברוך שמו (21)
 כעת, ישוע וששת תלמידיו הפנו את פניהם לעבר ירושלים, ואנשים רבים הלכו אחריהם (22)
 אבל מתיו, בן אלפיוס, רץ קדימה, וכשהגיע לירושלים, אמר, הנה המשיחיים באים! ההמונים יצאו לראות את המלך (23)
 אבל ישוע לא דיבר עם איש עד שהגיע לחצר המקדש, ואז פתח ספר וקרא (24)
 (25) הנה אני שולח את שליח, והוא יסלול את הדרך, והמשיח, לו אתה מחכה, יבוא אל בית המקדש שלו בלי הודעה. הנה פי יבוא, נאם אלהים, יהנה
 צבאות.
 ואחר כך סגר את הספר; הוא לא אמר יותר; עזב את היכלי המקדש, ועם ששת תלמידיו הלך לדרכו לנצרת (26)
 והם ישבו עם מרים אמו של ישוע ואחותה מרים (27)

פרק 69

ישו ושליט בית הכנסת בנצרת. ישוע מלמד לא בפומבי, והאנשים נדהמים

- למחרת כשהסתובב פטרוס בנצרת, הוא פגש את שליט בית הכנסת ששאל, מי זה ישוע הזה שהגיע לאחרונה לנצרת
 Marmion Way-ויאמר פטרוס: ישוע הזה הוא המשיח אשר כתבו עליו נביאינו; הוא מלך ישראל. אמו, מרי, גרה ב (2)
 אמר השליט, אמור לו לעלות לבית הכנסת, כי אשמע את תחינתו (3)
 ופטרוס רץ וסיפר לישו מה אמר השליט; אך ישוע לא ענה; הוא לא הלך לבית הכנסת (4)
 ואז בשעת הערב עלה השליט על דרך מרמיון, ובביתה של מרים מצא אותו את ישוע ואת אמו לבד (5)
 וכאשר השליט ביקש הוכחה למשיחיותו, ומדוע לא הלך לבית הכנסת כשהוא הוזמן, אמר ישוע (6)
 איני עבד לאף אדם; אני לא נקרא לשירות זה על ידי הכומר. זה לא שלי לענות כשגברים מתקשרים. אני בא המשיח של אלוהים; אני עונה (7)
 לאלוהים בלבד
 מי נתן לך את הזכות לבקש הוכחה למשיחיותי? ההוכחה שלי טמונה בדברי ובעבודותיי, ולכן אם תלכי אחריי לא תחסר לך הוכחה (8)
 וואז הלך השליט לדרכו; הוא שאל את עצמו, איזה אדם זה להתעלם משליט בית הכנסת (9)
 אנשי העיר יצאו בהמוניהם לראות את המשיח ולשמוע אותו מדבר; אבל ישוע אמר (10)
 לנביא אין כבוד בעיר הולדתו, בקרב בני משפחתו (11)
 (יב) לא אדבר בנצרת עד שהדברים שאני מדבר, והמעשים שאני עושה בערים אחרות, יזכו באמונת בני אדם
 עד שבני אדם ידעו שאלוהים המשיח אותי כדי להפגין אהבה נצחית (13)
 רצון טוב לך, קרובי; אני מברך אותך באהבה חסרת גבול, ואני מבקש עבורך שמחה ואושר בשפע (14)
 לא אמר עוד, וכל העם התפעלו הרבה כי לא ידבר בנצרת (15)

פרק 70

ישו ותלמידיו בסעודת נישואין בקאנה. ישוע מדבר על נישואין. הוא הופך מים ליין. האנשים נדהמים

- בקאנה שבגליל התקיימה סעודת נישואים, ומריה ואחותה מרים וישוע וששת תלמידיו היו בין האורחים
 שליט המשתה שמע שישוע הוא אדון שנשלח מאלוהים, והוא ביקש ממנו לדבר (2)
 וישוע אמר, אין עניבה קדושה יותר מעמית הנישואין (3)
 השרשרת הקושרת שתי נשמות באהבה נוצרה בשמים, והאדם לעולם לא יכול לנתק אותה לשניים (4)
 התשוקות הנמוכות של השניים עלולות לגרום לאיחוד של השניים, איחוד כמו כאשר שמן ומים נפגשים (5)
 ואחר כך יכול כומר לחשל שרשרת ולקשור את השניים. אלה אינם נישואים אמיתיים; זה זיוף (6)

השניים אשמים בניאוף; הכומר הוא צד לפשע (7) וזה כל מה שישוע אמר.

8) כשישוע עמד בנפרד במחשבה חרישית באה אמו ואמרה לו, היין נכשל; מה נעשה

9) וישוע אמר, התפלל מה זה יין? זה רק מים עם טעם של ענבים

10) ומה הם ענבים? הם רק סוגים מסוימים של מחשבות שהתגלו, ואני יכול להפגין את המחשבה הזו, והמים יהיו יין

יא) קרא אל המשרתים, ואמר להם, הביאו שישה סירי אבן, סיר לכל אחד מאלה, חסידי, ומלאו אותם מים עד גדותיו

12) המשרתים הביאו את סירי המים ומילאו אותם עד אפס מקום

13) וישוע עורר במחשבה חזקה את האתרים עד שהגיעו לגילוי, והנה המים הסמיקו והפכו ליין

14) המשרתים לקחו את היין ונתנו אותו לשליט המשתה אשר קרא את החתן ואמר לו

15) היין הזה הוא הטוב מכולם; רוב האנשים כשהם עורכים סעודה מביאים את היין הטוב ביותר בהתחלה; אבל, הנה, שמרת את הטוב ביותר עד האחרון

טז) וכאשר נאמר לשליט ולאורחים שישוע, בכוח המחשבה, הפך את המים ליין, הם נדהמו

יז) אמרו האיש הזה יותר מהאדם; הוא בוודאי המשיח שנביאי העת העתיקה הכריזו שיבואו

יח) ורבים מהאורחים האמינו בו, והיו הולכים אחריו בשמחה

פרק 71

ישוע, ששת תלמידיו ואמו, הולכים לכפר נחום. ישוע מלמד את האנשים, חושף את ההבדל בין מלכי הארץ למלכי השמים.

העיר כפר נחום הייתה ליד הכנרת, וביתו של פטרוס היה שם. הבתים של אנדרו, ג'ון וג'יימס היו קרובים האנשים האלה היו דייגים, וחייבים לחזור לטפל ברשתותיהם, והם גברו על ישוע ועל אמו להתלוות אליהם, ועד מהרה עם פיליפ ונתנאל הם נחו ליד הים בביתו של פטרוס

הידיעה התפשטה בעיר ולאורך החוף כי מלך יהודה הגיע, והמונים התקברו ללחוז את ידו

4) וישוע אמר, אני לא יכול להראות למלך, אלא אם כן אתה רואה בעיניים של נשמה, כי מלכות המלך היא בנפש

5) וכל נפש ממלכה היא. יש מלך לכל אדם

6) המלך הזה הוא אהבה, וכאשר אהבה זו הופכת לכוח הגדול ביותר בחיים, זה המשיח; אז המשיח הוא מלך

7) ויהי לכל אחד שישכון זה בנפשו, כשם שהמשיח שוכן בנפשי

8) הגוף הוא מקדש המלך, ואנשים יכולים לקרוא לאיש קדוש מלך

9) מי שינקה את צורתו התמותה ויעשה אותה טהורה, כל כך טהורה, עד שאהבה וצדק ישכון זו לצד זו, זו לצד זו בין חומותיה, הוא המלך

10) מלכי כדור הארץ לבושים בגלימות מלכותיות ויושבים במצב שבני אדם יכולו להתפעל מהם

11) מלך שמים רשאי ללבוש לבוש של דייג; רשאי לשבת במארט מסחר; יכול לעבוד את האדמה, או להיות מלקט בשדה; עשוי להיות עבד; בשלשלאות בני תמותה

12) גברים יכולים להכריע כפושע; עלול לנמק בתא כלא; עלול למות על צלב

13) לעתים רחוקות גברים רואים מה הם אחרים באמת. החושים האנושיים חשים את מה שנראה, ומה שנראה כאילו הוא ומה שיש, עשוי להיות מגוון מכל בחינה

14) האדם הגשמי מתבונן באדם החיצוני, שהוא מקדש המלך, וסוגד להיכלו

15) איש האלוהים טהור לבבו; הוא רואה את המלך; הוא רואה בעיניים של נשמה

16) וכאשר הוא עולה למישור התודעה כריסטין, הוא יודע שהוא עצמו מלך, הוא אהבה, הוא המשיח, וכך גם בן האלוהים

יז) אתם אנשי הגליל, התכוננו לפגוש את מלכם

18) וישוע לימד את האנשים שיעורים רבים כשהלך איתם לצד הים.

חלק 2/סעיף XV**ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת**

ישו בן 30 עד 33

סעיף XV

(פרקים 72 – 90)

SAMECH**התקופה השנתית הראשונה של משרד כריסטין של ישו****פרק 72**

ישו בירושלים. מגרש את הסוחרים מהמקדש. הכוהנים מתרעמים, והוא מגן על עצמו מנקודת מבט של יהודי נאמן. הוא מדבר אל העם.

זמן חג הפסח היהודי הגיע וישוע עזב את אמו בכפר נחום ונסע לירושלים.

וישכן עם אחד צדוקי ששמו יהודה (2)

ובהגיעו לחצרות המקדש היו שם ההמונים לראות את הנביא שחשבו העם שבא לשבור את עול רומא, להשיב את מלכות היהודים ולמלוך על (3) כס דוד.

וכאשר העם ראה אותו בא אמרו, שלום! הנה המלך (4)

אך ישוע לא ענה; הוא ראה את חלפני הכספים בבית האלוהים, והתעצב (5)

בתי המשפט הוסבו למרקטים של מסחר, וגברים מכרו כבשים ויונים לקורבנות (6)

(7) וישוע קרא לכהנים ואמר: 'הֲנָה, לְמַעַן זְעוֹת מִכֶּרְתֶּם אֶת הַיֵּכָל הַזֶּה

הבית הזה שהוקדש לתפילה הוא עכשיו מאורה של גנבים. האם טוב ורע יכולים לגור יחד בחצרות אלוהים? אני אומר לך, לא (8)

(ט) ואחר כך עשה מכת חבלים וגירש את הסוחרים; הוא הפך את הקרשים שלהם והשליך את כספם על הרצפה

פתח את כלובי הציפורים השבויות, וחתך את החוטים שקושרים את הכבשים, ושחרר אותם (10)

(יא) הכוהנים והסופרים מיהרו החוצה, והיו עושים לו רע, אבל הם נדחקו לאחור; פשוטי העם עמדו להגנתו

וואז אמרו השליטים, מי זה ישוע הזה שאתה קורא לו מלך (12)

(יג) העם אמר, הוא המשיח אשר כתבו עליו נביאינו; הוא המלך שיציל את ישראל

השליטים אמרו לישו, אדם, אם אתה מלך, או המשיח, אז הראה לנו אותות. מי נתן לך את הזכות לגרש את הסוחרים האלה (14)

(15) וישוע אמר, אין יהודי נאמן שלא ימסור את נפשו כדי להציל את המקדש הזה מבושה; בכך פעלתי פשוט כיהודי נאמן, ואתם בעצמכם תעידו לי על האמת הזו

(טז) אותות משיחיותי ילכו אחריי במילים ובמעשים

(יז) ואתה רשאי להרוס את בית המקדש (ואת תפיל אותו) ותוך שלושה ימים יבנה שוב מפואר מבעבר

כעת התכוון ישוע שהם עלולים ליטול את חייו; להרוס את גופו, מקדש הנשימה הקדושה, והוא יקום שוב (18)

היהודים לא ידעו את משמעות דבריו; הם צחקו את טענותיו לבוז. הם אמרו (19)

הרבה אנשים היו ארבעים ושש שנים בבניית הבית הזה, והזור הצעיר הזה טוען שהוא יבנה אותו בעוד שלוש שעות; דבריו בטלים, וטענותיו (20) לשווא

כא) ואחר כך נטלו את הנגע שבה גירש את הסוחרים והיו מגרשים אותו; אבל פילון, שבא ממצרים להשתתף במשתה, קם ואמר אתם אנשי ישראל, שמעו! האיש הזה הוא יותר מאדם; שימו לב למה שאתם עושים. אני, בעצמי, שמעתי את ישוע מדבר, וכל הרוחות היו (22) דוממות.

וראיתי אותו נוגע בחולים, והם נרפאו. הוא עומד חכם על חכמי העולם (23)

ותראה את הכוכב שלו עולה, והוא יגדל עד שתהיה שמש הצדק המלאה (24)

אל תמהרו, אנשים; רק חכה ותקבלו את ההוכחות למשיחיות שלו (25)

ואז הניחו הכוהנים את הנגע, וישוע אמר (26)

התכוונן ישראל, התכוונן לפגוש את מלכך! אבל לעולם לא תוכל לראות את המלך בזמן שאתה לוחץ על החטא כאליל כה יקר לליבך (27)

המלך הוא אלוהים; טהורי הלב בלבד יכולים לראות את פני אלוהים ולחיות (28)

ואז זעקו הכוהנים, הבחור הזה טוען שהוא האל. האם זה לא חילול הקודש! הרחק איתו (29)

(30) אבל ישוע אמר, אף אדם מעולם לא שמע אותי אומר, אני מלך. אבינו-אלוהים הוא מלך. עם כל יהודי נאמן אני עובד את אלוהים

אני נר ה' בוער להאיר את הדרך; ובזמן שיש לך את האור תלך באור (31)

פרק 73

ישוע מבקר שוב במקדש ומתקבל בחיוב על ידי האנשים. מספר את המשל על מלך ותחומיו העצומים. מגדיר משיחיות

למחרת זרמו ההמונים בחצרות המקדש, מתוך כוונה לשמוע את ישוע מדבר

ובבואו אמרו העם: שלום רב! הנה המלך (2)

משל למלך ותחומיו העצומים

(3) וישוע דיבר משל; הוא אמר, למלך היו תחומים עצומים; אנשיו כולם היו קרובי משפחה וחיו בשלום

עתה, לאחר שנים רבות, אמר המלך לעמו, קח את הארצות האלה ואת כל מה שיש לי; לשפר את הערכים שלהם; שלטו בעצמכם וחיו בשלום (4)

ואז העם יצר את מדינותיהם; מושלים ומלכים קטנים נבחרים (5)

אבל הגאווה, השאפתנות, החמדנות האנוכית וחוסר התודה השפל גדלו במהירות, ומלכים החלו להילחם (6)

כתבו בכל ספרי החוקים שלהם גבור נכון; ואז החזק השמיד את החלש, וכאוס שלט בכל התחום העצום (7)

עבר זמן רב, ואז הסתכל המלך על נחלתו. הוא ראה את עמו במלחמותיהם האכזריות; הוא ראה אותם חולים וכואבים במצוקה; הוא ראה את (8) החזק משעבד את החלש,

ואז אמר: מה אעשה? האם אשלח מכת מדינה? האם אשמיד את כל עמי (9)

ואז נתרגש לבו ברחמים, ויאמר, לא אשלח מלקה; אשלח את בני יחידי, יורש העצר, ללמד את העם אהבה ושלום וצדקה (10)

יא) שלח את בנו; האנשים בזו לו, התעללו בו ותקעו אותו לצלב

הוא נקבר; אבל המוות היה חלש מכדי להחזיק את הנסיך, והוא קם (12)

הוא לבש צורה שאדם לא יכול להרוג; ואז הלך שוב ללמד את העם אהבה ושלום וצדקה (13)

וכך אלוהים עוסק בבני אדם (14)

סוף: משל למלך ותחומיו העצומים

- 15) בא עורך דין ושאל, מה המשמעות של משיח? ולמי יש זכות לעשות משיח מאדם?
- 16) וישוע אמר, משיח הוא אחד שנשלח מאלוהים לחפש ולהציל את האבודים. משיחים לא נוצרים על ידי גברים.
- 17) בראשון בכל עידן מגיע משיח לאור הדרך; לרפא לבבות שבורים; לשחרר את האסירים. המשיח והמשיח הם אחד.
- 18) בגלל שאדם טוען שהוא המשיח זה לא סימן שהוא המשיח.
- 19) אדם עלול לגרום לנחלים לזרום מסלעי צור; עלול להביא סערות כרצונו; עלולים להישאר רוחות סוערות; לרפא חולים ולהקים מתים, ולא להישלח מאלוהים.
- 20) כל הטבע כפוף לרצון האדם, ולאנשים הרעים, כמו גם לטובים, יש את כל כוחות הנפש, והם עשויים לשלוט באלמנטים.
- 21) הראש אינו נותן הוכחה למשיחיות אמיתית, שכן האדם באמצעות השכל לעולם אינו יכול לדעת את אלוהים, ולא להביא את עצמו ללכת באור.
- 22) משיח לא חי בראש, אלא בלב, מושב הרחמים והאהבה.
- 23) משיח לעולם אינו פועל למען רווחים אנוכיים; הוא עומד מעל האני הגשמי; דבריו ומעשיו הם לטובת האוניברסלית.
- 24) משיח לעולם לא מנסה להיות מלך, לענוד כתר ולשבת על כסא ארצי.
- 25) המלך ארצי, של הארץ; משיח הוא האיש מהשמים.
- 26) ואז שאל עורך הדין, מדוע אתה מתחזה למלך?
- 27) ויאמר ישוע: איש לא שמע אותי אומר כי אני מלך. לא יכולתי לשבת במקומו של קיסר ולהיות המשיח.
- 28) תן לקיסר מה ששייך לו; תן לה' את אוצרות לבבך.

פרק 74

ישוע מרפא בשבת וזוכה לביקורת על ידי הפרושים. משחזור ילד שטבע. מציל כלב פצוע. מטפל בילד חסר בית מדבר על חוק החסד.

- זה היה יום השבת, וישוע עמד בין ההמונים הגואה של האנשים בחצרות המקדש ובאולמות הקדושים.
- 1) העוורים, החרשים, האילמים והאובססיביים היו שם, וישוע דיבר את המילה, והם נרפאו.
- 2) על אחדים הניח את ידיו, והם נרפאו; לאחרים הוא רק דיבר את המילה, והם חזרו לבריאות מלאה; אבל אחרים היו צריכים ללכת ולשטוף.
- 3) בבריכות מסוימות; ואחרים הוא משח בשמן קדוש.
- 4) רופא שאל אותו מדוע הוא נרפא בדרכים שונות, והוא ענה.
- 5) מחלה היא מחלוקת בצורת האדם, ומחלוקות נוצרות בדרכים רבות.
- 6) הגוף הוא צ'מבלו; לפעמים המיתרים רגועים מדי, ואז נוצרת חוסר הרמוניה.
- 7) לפעמים אנו מוצאים את המיתרים מתוחים מדי, ואז נוצרת צורה אחרת של חוסר התאמה.
- 8) המחלה נוצרת רבות, וישנן דרכים רבות לרפא, לכוון מחדש את הצ'מבלו המיסטי.
- 9) כעת, כאשר נאמר לפרושים שישוע ריפא את האנשים ביום השבת, הם כעסו, והם ציוו עליו לעזוב את המקום.
- 10) אבל ישוע אמר, האם האדם נועד להתאים לשבת, או שיום השבת נועד להתאים לאדם?
- 11) אילו נפלתם בבור והנה הגיע יום השבת ואני אעבור בדרככם, האם הייתם זועקים?
- 12) עזוב אותי; חטא לעזור לי ביום השבת; אני אתחיל בזוהמה הזו עד יום אחר.
- 13) הפרושים אתם, צבועים! אתה יודע שתשמח לקבל את עזרתי ביום השבת, או בכל יום אחר.

- 14) האנשים האלה כולם נפלו בבורות, והם קוראים לי בקול לעזור להם, ואדם ואלוהים יקללנו אותי אם אעבור ולא אסכים להם (14)
- ואחר כך חזרו הפרושים לומר תפילותיהם ולקלל את איש האלוהים כי הוא לא שמ לב לדבריהם (15)
- כעת, בערב עמד ישוע ליד בריכה; ילד שובב נפל פנימה, והוא טבע, וחברים נשאו אותו (16)
- אבל ישוע קרא למובילים לעצור; ואז הוא התמתח על הצורה חסרת החיים והפיח לתוך פיה את נשימת החיים (17)
- יח) ויקרא בקול אל הנפש שיצאה ותשוב; הילד קם לתחייה וחי
- וישוע ראה כלב פצוע; הוא לא יכול היה לזוז; הוא שכב לצד הדרך ונאנק מכאב. הוא לקח אותו בזרועותיו ונשא אותו לבית שבו שהה (19)
- הוא שפך את שמן המרפא לתוך הפצעים; הוא טיפל בו כאילו היה ילד עד שהיה חזק וטוב (20)
- וישוע ראה ילד קטן שאין לו בית, והוא היה רעב; כאשר קרא ללחם, העם פנה (21)
- וישוע לקח את הילד ונתן לו לחם; הוא עטף אותו במעיל החם שלו ומצא לו בית (22)
- (23) לאלו שהלכו אחריו אמר המאסטר: אם האדם יזכה שוב באהוזתו האבודה עליו לכבד את אהוות החיים
- מי שאינו טוב לכל צורת חיים - לאדם, לבהמה, לציפור ולרמש - אינו יכול לצפות לברכות הקדוש ברוך הוא; כי כמו שאנו נותנים, כך יתן (24)
- לנו ה

פרק 75

נקדימון מבקר את ישוע בלילה. ישוע מגלה לו את משמעות הלידה החדשה ואת מלכות השמים

- ניקודמוס היה שליט של היהודים, והוא היה רציני, מלומד ואדוק
- הוא ראה את החותם של המאסטר בפניו של ישוע בזמן שדיבר, אך לא היה אמיץ מספיק כדי להתוודות בפומבי על אמונתו בו (2)
- אז בלילה הוא הלך לדבר עם ישוע בביתו של יהודה (3)
- כשראה אותו ישוע בא אמר, אשרי טהורי הלב (4)
- פעמיים אשריך חסרי פחד, טהורי לב (5)
- שלוש פעמים ברוך הם חסרי הפחד, טהורי הלב המעזים להתוודות על אמונתם בפני הערכאות הגבוהות ביותר (6)
- ניאמר נקודמוס, שְׁלוֹם, אֲדֹנָי, שְׁלוֹם! אני יודע שאתה מורה שבא מאלוהים, כי האדם לבדו לעולם לא יוכל ללמד כפי שלימדת; לעולם לא תוכל (7)
- לעשות את העבודות שעשית
- ניאמר ישוע, אֶלָּא שְׁיֻלְד אִישׁ אֶת הַמְּלֶךְ; הוא לא יכול להבין את המילים שאני מדבר (8)
- (ט) ניאמר נקודמוס, אִיכָה יוֹלְד אֶדָם אֶת הַשְּׁדוֹת? האם הוא יכול לחזור לרחם ולהתעורר שוב לחיים
- (10) וישוע אמר, הלידה שעליה אני מדבר אינה לידת בשר
- אלא שאדם נולד ממים ומנשמת הקודש, הוא לא יכול לבוא למלכות הקדוש ברוך הוא (11)
- מה שנולד מבשר הוא בן אדם; מה שנולד מנשימת קודש הוא ילד של אלוהים (12)
- הרוחות נושבות לאן שבא להן; גברים שומעים את קולם ועשויים לשים לב לתוצאות; אֶכָּל לא יוֹדְעִים מֵאִין בָּאוֹת וְלֹא אִין הוֹלְדִ; וכן כל מי (13)
- שנולד מנשימה קדושה
- אמר השליט, איני מבין; התפלל תגיד לי במפורש למה אתה מתכוון (14)
- ויאמר ישוע, מלכות הקדוש ברוך הוא בנפש; בני אדם אינם יכולים לראות זאת בעיניהם הגשמיות; עם כל כוחות ההיגיון שלהם הם לא (15)
- מבינים את זה
- אלו חיים החבויים עמוק באלוהים; ההכרה בו היא עבודת התודעה הפנימית (16)
- יז) ממלכות העולם הן ממלכות ראייה; מלכותו של הקדוש ברוך הוא היא של אמונה; המלך שלו הוא האהבה
- בני אדם אינם יכולים לראות את אהבת אלוהים בלתי גלויה, ולכן אבינו-אלוהים הלביש את האהבה הזו בבשר - בשר בן אדם (18)
- יט) וכדי שהעולם יראה ויידע את האהבה הזאת שהתגלתה, צריך להרים את בן האדם

- כפי שהקים משה במדבר את הנחש לרפואת הברש, יש להעלות את בן האדם (20)
 שכל האנשים שננשכו על ידי נחש העפר, נחש החיים הגשמיים האלה, יחיו (21)
 מי שמאמין בו יזכה לחיי נצח (22)
 כי אלוהים כל כך אהב את העולם שהוא שלח את בנו יחידו לקום כדי שבני האדם יראו את אהבת אלוהים (23)
 אלוהים לא שלח את בנו לשפוט את העולם; הוא שלח אותו להציל את העולם; להביא אנשים אל האור (24)
 אך בני אדם אינם אוהבים את האור, כי האור מגלה את רשעותם; גברים אוהבים את החושך (25)
 כעת, כל מי שאוהב את האמת בא אל האור; הוא אינו חושש שיצירותיו יתגלו (26)
 בא האור, וניקודמוס הלך לדרכו; הוא ידע את משמעות לידת נשמת הקודש; הוא חש את נוכחות הרוח בנשמתו (27)
 וישוע שהיה בירושלים ימים רבים ולימד וריפא חולים (28)
 פשוטי העם הקשיבו בשמחה לדבריו, ורבים עזבו את כל דבריהם הגשמיים והלכו אחריו (29)

פרק 76

ישוע בבית לחם. מסביר לרועים את אימפריית השלום. אור יוצא דופן מופיע. הרועים מכירים בישוע כמשיח

- הלך לבית לחם, ואנשים רבים עקבו אחריו THE Logos
 הוא מצא את ביתו של הרועה שבו הוא היה מעורסל כשהיה תינוק; כאן הוא התגורר (2)
 הוא עלה אל הגבעות, שם יותר משלושים שנה לפני כן צפו הרועים עדריהם ושמע את שליח השלום קורא (3)
 בחצות במערה בבית לחם נולד נסיך השלום (4)
 ורועים עדיין היו שם, וצאן עדיין ניזון על הגבעות (5)
 ובעמק ליד להקות גדולות של יונים לבנות כשגלג התעופפו הלוך ושוב (6)
 וכאשר ידעו הרועים כי ישוע, אשר העם קרא לו המלך, בא, באו מקרוב ומרחוק לדבר אליו (7)
 ויאמר להם ישוע: הנה חיי התמימות והשלום (8)
 הלבן הוא סמל המידות הטובות והטהורות! טלה התמימות; יונת השלום (9)
 ונכון היה שאהבה צריכה לבוא בצורה אנושית בתוך סצנות כמו אלה (10)
 (יא) אברהם אבינו הלך בעמקים הללו, ובגבעות אלו ממש צפה בצאנו ובעדרו
 (יב) והנה הגיע האחד, נסיך השלום, מלך סלים; המשיח בדמות אדם; רחוק יותר מאברהם הוא
 (יג) והנה נתן אברהם למלך סלים זה מעשר מכל מה שהיה לו
 נסיך השלום הזה יצא לקרב בכל מקום. לא הייתה לו חרב; אין שריון של הגנה; ללא נשק עבירה (14)
 ובכל זאת הוא כבש בני אדם, וגויים רעדו לרגליו (15)
 (טז) צבאות מצרים נרתעו לפני מלך הימין החסון הזה; מלכי מצרים הניחו את כתרים על ראשו
 (יז) ונתן בידיו את שרביט כל ארץ מצרים, ולא נשפכה טיפת דם, ושבוי לא הוכנס בשלשלאות
 אבל בכל מקום השליך הכובש את דלתות הכלא לרווחה ושיחרר את השבויים (18)
 (יט) ושוב, נסיך השלום בא, ומן הגבעות המבורכות הללו הוא חוזר שוב להילחם
 והוא לבוש לבן; חרבו אמת, המגן שלו אמונה; הקסדה שלו היא תמימות; נשימתו היא אהבה; מילת המפתח שלו שלום (20)
 אבל אין זו מלחמה גשמית; זה לא אדם שנמצא במלחמה עם האדם; אבל זה נכון מול הרע (21)
 ואהבה היא קפטן, אהבה היא לוחם, אהבה היא שריון, אהבה היא הכל, ואהבה תנצח (22)
 ואז שוב התלבשו גבעות בית לחם באור, שוב קרא השליח (23)

- שלום, שלום עלי אדמות, רצון טוב לבני אדם (24)
 וישוע לימד את העם; ריפא את החולים; חשף את מסתורי מלכותו של הקדוש ברוך הוא (25)
 ויאמרו רבים, הוא המשיח; בא המלך שעתיד לבוא; השבח לאל (26)

פרק 77

ישו בחברון. הולך לבתאניה. מייעץ לרות לגבי צרות משפחתיות מסוימות

- עם שלושה תלמידים הלך ישוע לחברון, שם התעכב שבעה ימים ולימד.
 ואז הוא הלך לביתאניה ובביתו של לזרוס לימד (2)
 הגיע הערב; ההמונים נעלמו, וישוע, לזרוס ואחיותיו, מרתה, רות ומריה, היו לבד (3)
 ורות הייתה מצוקה מאוד. ביתה היה למטה ביריחו; בעלה היה שומר פונדק; שמו היה אשר-בן (4)
 עתה, אשר היה פרוש בעל שיקול דעת ומחשבה קפדניים ביותר, והוא התייחס לישוע בזלזול (5)
 וכאשר הודתה אשתו על אמונתה במשיח, הוא הסיע אותה מביתו (6)
 (7) אך רות לא התנגדה; היא אמרה, אם ישוע הוא המשיח, הוא יודע את הדרך, ואני בטוח שהוא המשיח
 בעלי עלול להתרגז ולהרוג את דמותי האנושית; הוא לא יכול להרוג את הנשמה, ובאחוזות הרבות של ארץ מולדתי יש לי מקום מגורים (8)
 ורות סיפרה לישוע הכל; ואז אמרה: מה אעשה (9)
 (10) וישוע אמר, בעלך אינו אשם מרצונו; הוא אדוק; הוא מתפלל לאלוהים, אבינו-אלוהים
 קנאותו לדתו עזה; בכך הוא כן; אבל זה הוציא אותו מדעתו, והוא מאמין שנכון לשמור על ביתו נקי מכפירת המשיח (11)
 הוא מרגיש סמוך ובטוח שהוא עשה את רצון אלוהים בהרחקתך (12)
 חוסר סובלנות היא בורות שהתבגרה (13)
 האור יבוא אליו ביום מן הימים, ואז הוא יגמול על כל כאבי הלב, האבל והדמעות שלך (14)
 ורות, אסור לך לחשוב שאתה נקי מאשמה (15)
 (טז) אילו היית הולך בדרכי החכמה, והיית מסתפק בשקט, לא היה בא אליך הצער הזה
 לוקח הרבה זמן עד שהאור פורץ לקליפה של דעות קדומות, וסבלנות היא הלקח שאתה צריך ללמוד (17)
 צניחה מתמדת של המים שוחקת את האבן הקשה ביותר (18)
 הקטורת המתוקה והקדושה של חיי אלוהים תמיס חוסר סובלנות הרבה יותר מהר מהלהבה החמה ביותר, או המכה הקשה ביותר (19)
 פשוט חכו קצת, ואז לכו הביתה עם אהדה ואהבה. אל תדבר על המשיח, ולא על מלכות הקדוש ברוך הוא (20)
 פשוט לחיות חיי אלוהים; הימנע מחומרה בדיבורך, ותוביל את בעלך אל האור (21)
 וכך היה (22)

פרק 78

ישו ביריחו. מרפא משרת אשר. הולך אל הירדן ומדבר אל העם. קובע את הטבילה כהבטחת תלמיד. מטביל שישה תלמידים, שבתורם מטבילים אנשים רבים

- וישוע הלך ליריחו, ובפונדק אשר ישב
 משרת בפונדק היה חולה, קרוב למוות; המרפאים לא יכלו לרפא (2)
 וישוע בא ונגע בנערה הגוססת, ואמר, מאלון, קום (3). ובתוך רגע נעלם הכאב; החום פסק; המשרתת הייתה בסדר
 ואחר כך הביאו האנשים את חוליהם, והם נרפאו (4)

- 5) אך ישוע לא שהה זמן רב ביריחו; הוא ירד אל נצר הירדן, שם נהג ג'ון ללמד
- 6) ההמונים היו שם וישוע אמר להם, הנה הגיע הזמן; הממלכה בהישג יד
- 7) אף אחד מלבד טהורי הלב יכול לבוא למלכות הקדוש ברוך הוא; אבל כל בן ובת של המין האנושי נקראים לפנות מהרע ולהיות טהורי הלב
- 8) ההחלטה להשיג ולהיכנס דרך שער המשיח אל מלכותו של הקדוש ברוך הוא תהווה תלמיד, וכל אחד חייב להתחייב על תלמידו
- 9) יוחנן שטף את גופך בזרם, סמל לטיהור הנשמה, כהכנה לביאת המלך, פתיחת שער כריסטין למלכות הקדוש ברוך הוא
- 10) יוחנן עשה עבודה אדירה; אך כעת נפתח שער כריסטין, והשטיפה נקבעת כהבטחת תלמידך
- 11) עד עידן זה יסגר התחייבות זו תהיה טקס, וייקרא טקס טבילה; ויהי לאות לבני אדם וחותרם לאלוהים לתלמידי בני אדם
- 12) אתם אנשי כל עם, שמעו! בוא אלי; שער כריסטין נפתח; פנה מחטאיך ותטבל, ותכנס בשער ותראה את המלך
- 13) ששת התלמידים שהלכו בעקבות ישוע עמדו בסמוך, וישוע הוביל אותם ובירדן הטביל אותם בשם המשיח; ואז אמר להם
- 14) חבריי, אתם הראשונים שנכנסים דרך השער כריסטין אל ממלכתו של הקדוש ברוך הוא
- 15) כפי שהטבילתי אותך בשם המשיח, כך טביל, בשם הקדוש הזה, את כל האנשים והנשים אשר יתוודו על אמונתם במשיח, ויתנערו מחטאיהם
- 16) והנה, ההמונים ירדו, ויתרו על חטאיהם, התוודו על אמונתם במשיח והוטבלו

פרק 79

ג'ון, המבשר, בסלים. עורך דין שואל על ישוע. יוחנן מסביר להמון את שליחותו של ישוע

- כעת, ג'ון המבשר, היה במעיינות סלים, שם היו מים בשפע, ושטף את גופות האנשים שהתוודו על חטאיהם
- (2) עורך דין יהודי ניגש לג'ון ואמר, האם האיש הזה מהגליל, הוא שרחצתם וקראו לו המשיח, לא הפך לאויב שלכם
- אומרים שהוא נמצא במבצר הירדן; שהוא בונה כנסייה, או משהו אחר, ושהוא שוטף אנשים בדיוק כפי שעשית (3)
- (4) ויענה יוחנן, ישוע זה הוא אכן המשיח אשר באתי לסלול את דרכו. הוא לא אויב שלי.
- (5) לחתן יש את הכלה; חבריו קרובים, וכאשר הם שומעים את קולו כולם שמחים.
- (6) מלכותו של הקדוש ברוך הוא הכלה, והמשיח החתן; ואני, המבשר, מלא שמחה כי הם משגשים כל כך בשפע.
- (7) ביצעתי את העבודה שנשלחתי לעשות; עבודתו של ישוע רק מתחילה.
- (8) ואז פנה אל ההמונים אמר, המשיח הוא מלך הצדק; המשיח הוא אהבת אלוהים; כן, הוא אלוהים; אחד האנשים הקדושים של האל המשולש.
- (9) המשיח חי בכל לב של טוהר.
- (10) כעת, ישוע אשר מטיף במבצר הירדן, היה נתון למבחנים הקשים ביותר של חיי אדם, והוא כבש את כל התיאבון והתשוקות של האדם הגשמי,
- (11) ועל ידי בית המשפט העליון של השמים, הוכרזו כאדם בעל טוהר וקדושה עד כדי כך שהוא יכול להפגין את נוכחותו של המשיח עלי אדמות.
- (12) הנה, אהבו את האלוהי, שהוא המשיח, שוכן בו, והוא מהווה תבנית לגזע.
- (13) וכל אדם יכול לראות בו מה יהיה כל אדם כאשר הוא כבש את כל היצרים של העצמי האנוכי.
- (14) במים רחצתי את גופות האנשים שחזרו מהחטא, סמל לטיהור הנפש;
- (15) אבל ישוע רוחץ לנצה במים החיים של הנשימה הקדושה.
- (16) וישוע בא להביא את מושיע העולם לבני האדם; אהבה היא מושיע העולם.
- (17) ולכל מי ששם מבטחו במשיח, ועוקב אחר ישוע כתבנית וכמדריך, יש חיי נצח.
- (18) אבל מי שלא בוטח במשיח ולא יטהר את לבם כדי שהמשיח יוכל לשכון בתוכו, לעולם לא יוכלו להיכנס לחיים.

פרק 80

למאס מגיע מהודו כדי לראות את ישו. הוא מקשיב לתורתו של יוחנן בסלים. יוחנן מספר לו על השליחות האלוהית של ישוע. למאס מוצא את ישו בירדן. המאסטרים מזהים זה את זה.

LAMAAS, and he had left his home and come to Palestine in search of him.

2) ובדרך לירושלים שמע על יוחנן המבשר, שהיה נחשב לנביא אלוהים חיים

3) למאס מצא את המבשר במעיינות סלים; במשך ימים רבים הוא היה מאזין שקט לאמיתות החריפות שלימד

4) והוא היה נוכח כשהפרוש סיפר ליוחנן על ישוע ועל מעשיו האדירים

5) הוא שמע את תשובת המבשר; שמע אותו מברך את שמו של ישוע; לו קרא המשיח

6) ואז הוא דיבר אל יוחנן; הוא אמר, התפלל ספר לי עוד על ישוע הזה שאתה קורא לו המשיח

7) וג'ון השיב, ישוע זה הוא אהבת אלוהים שהתגלתה.

8) הנה, בני אדם חיים במישורים הנמוכים - מישורי החמדנות והאנוכיות; למען עצמי הם נלחמים; הם כובשים עם החרב.

9) בכל ארץ החזק משעבד והורג את החלש. כל הממלכות קמות בכוח הנשק; כי הכוח הוא המלך.

10) ישו זה בא להפיל את שלטון הברזל הזה של כוח, ולהושיב את האהבה על כס הכוח.

11) וישוע אינו מפחד מאדם. הוא מטיף באומץ בחצרות המלכים, ובכל מקום, שניצחונות שניצחו בכוח הנשק הם פשעים;

12) שכל מטרה ראויה תושג על ידי עדינות ואהבה בדיוק כפי שנסיך השלום, מלכיצדק, כוהן האלוהים, זכה בניצחונות אמיץ במלחמה ללא שפיכת טיפת דם.

13) אתה שואל היכן נמצאים מקדשי המשיח? הוא מכהן במקדשים שאינם עשויים בידיים; המקדשים שלו הם לבם של אנשים קדושים המוכנים לראות את המלך.

14) חורשות הטבע הם בתי הכנסת שלו; הפורום שלו הוא העולם.

15) אין לו כמרים מחופשים בסגנון בובות שיזכה להערצה על ידי גברים; כי כל בן אדם הוא כוהן האהבה.

טז) כשהאדם טיהר את לבו באמונה, הוא לא צריך איש אמצעי כדי להתערב.

17) הוא ביחסי ידידות עם אלוהים; אינו מפחד ממנו, והוא מסוגל, ונועז דיו, להניח את גופו על מזבח ה'.

יח) לפיכך, כל אדם הוא כהן, והוא עצמו קרבן חי.

19) אינך צריך לחפש את המשיח, כי כאשר לבך יטהר המשיח יבוא וישאר איתך לנצח.

ואז לאמאס נסע הלאה; הוא הגיע אל ישוע כשהוא לימד ליד הפור 20)

וישוע אמר, הנה כוכב הודו 21)

22) והוא התוודה על אמונתו במשיח והלך אחריו

פרק 81

המסע של כריסטינס לעבר הגליל. הם מתעכבים לזמן מה בבאר יעקב וישוע מלמד אשת שומרון

שער כריסטינס לממלכתו של הקדוש ברוך הוא נפתח, וישוע וששת התלמידים והלמאס עזבו את נצר הירדן והפנו את פניהם אל הגליל

2) דרכם הייתה דרך שומרון ותוך כדי נסיעה הגיעו לשיחר, שהיתה סמוך לחלקת האדמה שנתן יעקב ליוסף כשהיה צעיר

3) ובאר יעקב הייתה שם, וישוע ישב ליד הבאר במחשבה אילמת, ותלמידיו נכנסו לעיר לקנות לחם

4) אשת העיירה יצאה למלא את קנקנה מהבאר; וישוע היה צמא, וכאשר ביקש מהאישה משקה אמרה

5) ?אני אשת שומרון ואתה יהודי; אתה לא יודע שיש איבה בין שומרונים ליהודים? הם לא סוחרים; אז למה לבקש ממני טובה של משקה

6) וישוע אמר:.. השומרונים והיהודים כולם בניו של אלוהים אחד, אבינו-אלוהים, והם קרובי משפחה

- 7) רק דעות קדומות שנולדו מתוך המוח הגשמי מולידה את האיבה והשנאה הזו
- 8) בזמן שנולדתי יהודי, אני מזהה את אחוות החיים. השומרונים יקרים לי בדיוק כמו יהודים או יוונים
- 9) ואז, לולא ידעת את הברכות ששלח אבינו אלוהינו לבני אדם על ידי, היית מבקש ממני לשתות
- 10) והייתי נותן לך בשמחה כוס מים ממעיין החיים, ולעולם לא תצמא יותר
- 11) ?(יא) אמרה האשה, הבאר הזאת עמוקה, ואין לך במה לשאוב; איך יכולת להשיג את המים שאתה מדבר עליהם
- 12) וישוע אמר, המים אשר אני מדבר עליהם אינם מגיעים מבאר יעקב; הוא נובע מהמעיינות שלעולם אינם נכשלים
- 13) ;(יג) הנה כל השותה מבאר יעקב יצמא שוב; אֶכָּל הַשּׁוֹתִים אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר אֶתֵּן לֹא יִצְמָא עוֹד
- 14) כי הם עצמם הופכים לבאר, ומחלקיהם הפנימיים מבעבעים המים הנוצצים לחיי נצח
- 15) אמרה האשה, אדוני, הייתי שותה מבאר החיים העשירה ההיא. תן לי לשתות, שלא אצמא עוד
- 16) ויאמר ישוע, לך קרא לבעלך מהעיר שיחלק איתך את הכוס החיה הזו
- 17) (יז) האישה אמרה, אין לי בעל, אדוני
- 18) (יח) וישוע ענה לה ואמר:..אתה בקושי יודע למה הבעל מתכוון; נראה שאתה פרפר מוזהב שמתנופף מפרח לפרח
- 19) לך אין קדושה בקשרי נישואין, ואתה מזדהה עם כל אדם
- 20) וחיותם עם חמישה מהם אשר היו מוערכים כבעלים על ידי חבריכם
- 21) ?אמרה האשה: האין אני מדבר אל נביא ורואה? האם לא תתנשא לספר לי מי אתה
- 22) וישוע אמר:..אני לא צריך להגיד לך מי אני, כי קראת את התורה, את הנביאים ואת התהילים שמספרים עלי
- 23) אני אחד שבה לשבור את החומה המפרידה בין בני האדם. בנשימה הקדושה אין יווני, אין יהודי ואין שומרוני; ללא קשר, ולא חנינם; כי
- 24) כולם אחד
- 25) ?שאלה האשה, למה אתה אומר שרק בירושלים צריך האדם להתפלל, ושאין לעבוד בהר הקדוש שלנו
- 26) וישוע אמר: מה שאמרת, אינני אומר. מקום אחד הוא קדוש בדיוק כמו מקום אחר
- 27) הגיעה השעה שבה בני אדם צריכים לעבוד את אלוהים בתוך מקדש הלב; פי לא אֵל אֱלֹהִים בְּתוֹךְ רִוּשָׁלַיִם וְלֹא בְּהַר קְדֻשָׁתוֹךְ כָּל אֲשֶׁר לֹא
- 28) בְּכָל לֵב
- 29) אלוהינו הוא רוח; הסוגדים לו חייבים לעבוד אותו ברוח ובאמת
- 30) אמרה האשה, אנו יודעים שכאשר יבוא המשיח הוא יוביל אותנו בדרכי האמת
- 31) ויאמר ישוע, הנה המשיח בא; משיח מדבר אליך

פרק 82

בזמן שישוע מלמד, באים תלמידיו ומתפעלים כי הוא מדבר עם שומרוני. אנשים רבים מסיכא באים לראות את ישוע. הוא מדבר אליהם. עם תלמידיו הוא הולך לסיכר ונשאר לימים מסוימים

- 1) בזמן שישוע עדיין דיבר עם האישה ליד הבאר, הגיעו ששת התלמידים מסיכר עם האוכל
- 2) וכאשר ראו אותו מדבר עם אשת שומרון, ואחד מהם חשבו לחצרנית, נדהמו; אבל אף אחד לא שאל אותו למה הוא דיבר איתה
- 3) האשה הייתה כה שקועה במחשבה וכל כך כוונה בדברי האדון, עד ששכחה את שליחותה לבאר; היא עזבה את הכד שלה ורצה במהירות אל העיר
- 4) היא סיפרה לעם הכל על הנביא שפגשה בבאר יעקב; היא אמרה, הוא סיפר לי כל מה שעשיתי אי פעם
- 5) וכאשר ידעו האנשים יותר על האיש, אמרה האשה: צאו וראו. ויצאו המונים אל באר יעקב
- 6) כ;אשר ראה ישוע אותם באים, אמר לאלו הבאים אחריו, אינכם צריכים לומר, ארבעה חודשים לפני זמן הקציר
- 7) הנה, זמן הקציר הוא עכשיו. נשא את עיניך והביט; השדות זהובים מהתבואה הבשילה

- (ח) הנה, זרעים רבים יצאו לזרוע זרעי חיים; הזרע צמח; הצמחים התחזקו בשמש הקיץ; התבואה הבשילה, והאדון קורא לבני אדם לקצור.
- (ט) ותצא בשדות ותקצר את אשר זרעו אנשים אחרים; אָכַל כְּשֵׁיבֹא יוֹם הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמְחוּ הַזֹּרְעִים וְהַקּוֹצְרִים כָּלָם ויאמר פיליפוס אל ישוע, השב עתה במלאכתך, וישב מתחת לעץ הזית הזה ואכל חלק מהמאכל הזה; אתה בטח חלש כי לא אכלת כלום מאז 10 היום המוקדם.
- אבל ישוע אמר, אני לא עייף, כי יש לי אוכל לאכול שאתה לא יודע (11)
- (יב) אז אמרו התלמידים בינם לבין עצמם, מי יכול היה להביא לו לאכול
- הם לא ידעו שיש בכוחו להפוך את עצם האתרים ללחם (13)
- (14) וישוע אמר, אדון הקציר לעולם לא שולח את הקוצרים שלו ולא מאכיל אותם.
- אבי ששלח אותי לשדה הקציר של חיי אדם לעולם לא יסבול ממני חסרון; וכִשְׁיִקְרָא אֶתְכֶם לְעֵבֶד, הִנֵּה יִתֵּן לָכֶם מֶאֱכָל, יִתְלַבֵּשׁ וַיְחַסֶּה (15)
- (טז) ואז פנה אל אנשי השומרון, אמר: אל תחשוב שזה מוזר שאני, יהודי, אדבר איתך, כי אני אחד איתך
- המשיח האוניברסלי שהיה והינו ולעולם יהיה גלוי בי; אבל המשיח שייך לכל אדם (17)
- (יח) הקב"ה מפזר את ברכתו ביד מפוארת, ואין הוא טוב יותר לאחד מאשר לאחד מכל בריות ידו
- (יט) זה עתה עליתי מהגבעות של יהודה, ואותו השמש של אלוהים זרחה, ופרחיו פרחו, ובלילה היו כוכביו בהירים כמו שהם כאן
- אלוהים לא יכול להשליך ילד; היהודי, היווני והשומרוני שווים בעיניו (20)
- ומדוע צריכים גברים ונשים להתעצבן ולהסתכסך, כמו ילדים במחזותיהם (21)
- הקווים המפרידים בין בני האדם עשויים קש, ורק נשימה אחת של אהבה תעיף את כולם (22)
- האנשים נדהמו ממה שאמר הזר, ורבים אמרו, המשיח שעתיד לבוא ודאי הגיע (23)
- וישוע הלך איתם לעיר והתעכב ימים מסוימים (24)

פרק 83

ישוע מלמד את אנשי שיכר. מוציא רוח רעה מתוך אובססיבי. שולח את הרוח למקום משלה. מרפא אנשים רבים הכוהנים מוטרדים מנוכחותו של ישו בשיכר, אך הוא מדבר אליהם וזוכה בחסותם

בשיכר לימד ישוע את האנשים בשוק

- הובא אליו גבר אובססיבי. הרוח הרעה שהחזיקה באדם הייתה מלאה באלימות ותאוות, ולעתים קרובות השליכה את קורבנו ארצה (2)
- וישוע דיבר בקול רם ואמר, רוח שפל, שחרר את אחיזתך בחייו של האיש הזה, וחזור לשלך (3)
- ואז התחננה הרוח שייכנס לגופו של כלב שעמד בסמוך (4)
- (5) אבל ישוע אמר, למה לפגוע בכלב חסר האונים? החיים שלו יקרים לו בדיוק כמו שלי לי
- אין זה שלך להשליך את עול חטאך על כל יצור חי (6)
- במעשיך ובמחשבותיך הרעות הבאת את כל הסכנות הללו על עצמך. יש לך בעיות קשות שצריך לפתור; אבל אתה חייב לפתור אותם בעצמך (7)
- על ידי כך אובססיביות לאדם, אתה הופך את התנאים שלך לעצוב כפליים. חזור לדומיין שלך; הימנע מפגיעה בשום דבר, ולפיכך, אתה עצמך (8)
- תהיה חופשי
- הרוח הרעה עזבה את האדם והלכה אל שלו. האיש הרים את מבטו בהכרת תודה ואמר, השבח לאל (9)
- ורבים מהאנשים הביאו את חוליהם, וישוע דיבר את המילה, והם נרפאו (10)
- שליט בית הכנסת וכל הכוהנים היו מוטרדים מאוד כשסיפרו שישוע מירושלים מטיף בעיירה (11)
- (יב) הם חשבו שהוא בא לגיור ולעורר ריב בין השומרונים
- (יג) וכך שלחו קצין להביאו לבית הכנסת כדי שיוכל לנמק את נוכחותו בעיר

- (14) אבל ישוע אמר למי שבא:..חזור ותגיד לכוהנים ולשליט בית הכנסת שאני לא עוסק בפשע אני בא לקשור לבבות שבורים, לרפא חולים ולהוציא את הרוחות הרעות מהאובססיות (15) (טז) אמור להם שנביאיהם דיברו עלי; שאני בא לא לעבור על החוק, אלא כדי לקיים את החוק העליון. חזר האיש וסיפר לכוהנים ולשליט בית הכנסת את דברי ישוע (17) השליט נדהם, ועם הכוהנים הלך לשוק שבו היה ישוע (18)
- (19) וכאשר ראה אותם, אמר ישוע:..הנה האנשים המכובדים מכל השומרון! האנשים שהוסמכו להוביל את העם בדרך של ימין (כו) ואני באתי לעזור, ולא להפריע בעבודתם
- יש שני כיתות של בני אדם; הם שיבנו את המין האנושי על אבני היסוד הבטוחות של צדק, אמת, שוויון וצדק (21) והם שיחברו את בית המקדש הקדוש, שבו שוכנת הרוח, ומפילים את חבריהם לקבצן ולפשע (22) אחרות הזכות הקדושה חייבת לעמוד מאוחדת בעימותים המסעירים של השעה (23)
- לא משנה אם הם יהודים, שומרונים, אשורים או יוונים, עליהם לרמוס תחת רגליהם כל מחלוקת, כל קנאה ושנאה, ולהפגין את (24) אחרות האדם
- אחר כך דיבר לשליט בית הכנסת, אמר: מאוחדים למען הזכות אנו עומדים; מחולקים ניפול (25) ואז לקח את השליט בידו; אור אהבה מילא את נשמתם; וכל העם נדהמו (26)

פרק 84

בני הזוג כריסטינים מחדשים את מסעם. הם שוהים זמן מה בעיר שומרון. ישוע מדבר בבית הכנסת. מרפא אישה בכוח נפשי. הוא נעלם, אך מאוחר יותר מצטרף לתלמידיו בנסיעה לכיוון נצרת.

- הכריסטינים הפנו את פניהם אל ארץ הגליל; אך כשהגיעו לעיר שומרון, לחצו עליהם ההמונים, והתחננו להתארח בעירם זמן מה ואחר כך עלו לבית הכנסת, וישוע פתח את ספר משה, וקרא (2) בכך ובזרעך יברכו כל גוי הארץ (3)
- ואחר כך סגר את הספר ואמר, את הדברים האלה אמר ה' צבאות אל אברהם אבינו, וישראל ברכה לכל העולם (4) אנחנו זרעו; אך עדיין לא נעשה מעשר מהעבודה הגדולה שנקראנו לעשות (5)
- ה' צבאות ייחד את בני ישראל ללמד את אחדות ה' ואדם; אבל אף פעם אי אפשר ללמד את מה שהוא לא מפגין בחיים (6) אלוהינו הוא רוח, ובו שוכנים כל החכמה, האהבה והכוח (7)
- בכל אדם צומחות התכונות הקדושות הללו, ובבוא העת הן יתגלו; ההפגנה תושלם, והאדם יבין את עובדת האחדות (8) (ט) ואתה, מושל בית הכנסת, ואתה, הכהנים הללו, עבדי ה' צבאות נכבדים
- כל הגברים מחפשים אליך הדרכה בדרכי החיים; דוגמה היא שם אחר לכומר; אז מה שאתה רוצה שאנשים יהיו, זה אתה חייב להיות (10) חיי אל פשוטים עשויים לזכות בעשרת אלפים נפש לטהרה ולזכות (11)
- יב) ויאמרו כל העם אמן.
- לאחר מכן עזב ישוע את בית הכנסת, ובשעת תפילת ערבית עלה אל החורשה הקדושה, וכל העם הפנו פניהם אל ההר הקדוש שלהם והתפללו (13) וישוע התפלל (14)
- ובהיותו יושב במצב רוח דומם קול נפש דיבר אל נפשו והתחנן לעזרה (15) וישוע ראה אישה על ספה במצוקה קשה; כי היא הייתה חולה קרוב למוות (16) היא לא יכלה לדבר, אבל היא שמעה שישוע הוא איש אלוהים, ובלכה קראה לו לעזרה (17)

וישוע עזר; הוא לא דיבר; אבל כמו הבזק אור, סגולה אדירה מנשמתו מילאה את גופו של הגוסס, והיא קמה, והצטרפה למולדתה בזמן שהם (18) מתפללים.

? (יט) נדהמו בני משפחתה ואמרו לה איך נרפאת, והיא ענתה

20) אני לא יודע; פשוט ביקשתי מאיש האלוהים במחשבה כוח ריפוי, ותוך רגע הסתדרתי

21) אמרו העם, האלים באו לארץ; כי לאדם אין כוח לרפא על ידי מחשבה

22) אבל ישוע אמר, הכוח הגדול ביותר בשמים ובארץ נחשב

אלוהים ברא את היקום במחשבה; הוא מצייר את השושן והורד במחשבה 23)

?למה לחשוב שזה מוזר שאשלח מחשבה מרפאה ואשנה את האתרים של מחלות ומוות לאלה של בריאות וחיים 24)

הנה, תראה דברים הרבה יותר גדולים מזה, כי בכוח המחשבה הקדושה ישתנה גופי מבשר גשמי לצורת רוח; וכך גם שלך 25)

26) כאשר ישוע אמר כך הוא נעלם, ואיש לא ראה אותו הולך

27) תלמידיו שלו לא הבינו את השינוי; לא ידעו לאן הלך אדונם, והלכו לדרכם

אבל כשהם הלכו ודיברו על האירוע המוזר, הנה, ישוע בא והלך איתם לנצרת הגלילית 28)

פרק 85

יוחנן, המבשר, מגנה את הורדוס על רשעותו. הורדוס שולח אותו לכלא במכארוס. ישוע מספר מדוע אלוהים התיר את מאסרו של יוחנן

הרוד אנטטיפאס, הטטררק של פארקה ושל הגליל היה מפוזר, אנוכי ורודני

הוא הרחיק את אשתו מהבית כדי שייקח לאישה את הרודיאס, אשתו של אחד, קרוב משפחה, אישה כמותו, לא מוסרית ובלתי צודקת 2)

העיר טיבריוס, על חופי הגליל, הייתה ביתו של הורדוס 3)

4) כעת ג'ון, המבשר, עזב את מעיינות סלים כדי ללמד את האנשים ליד הכנרת; ויצר את השליט הקרשע ואת אשתו הגנובה על כל חטאייהם

הרודיאס זעמה כי המטיף העז להאשים אותה ואת בעלה בפשעיהם 5)

והיא גברה על הורדוס לעצור את המבשר ולהשליכו בצינוק בטירת מח'רוס הניצבת ליד הים המר 6)

ז. ויעשה הורדוס כדרשה; ואז היא חיה בשלום בכל חטאיה, כי איש לא היה נועז דיו להטיל עליה שוב

חסידי יוחנן הוזהרו שלא לדבר על משפטו וכליאתו של יוחנן 8)

בהוראת בית המשפט נמנעו מלמדים באולמות הציבוריים 9)

הם לא יכלו לדבר על החיים הטובים האלה שהורדוס כינה הכפירה של יוחנן 10)

11) כאשר נודע כי יוחנן נכלא על ידי חצר הטטררכיה, חבריו של ישוע חשבו שעדיף שלא יישאר בגליל

אבל ישוע אמר, אין לי צורך לפחד; זמני עדיין לא הגיע; אף גבר לא יכול להישאר בי עד שהעבודה שלי תסתיים 12)

יג) וכששאלו מדוע ה' הרשה להורדוס לכלוא את יוחנן, אמר

הנה גבעול חיטה! כשהוא הביא את התבואה לשלמות, הוא אינו שווה יותר; הוא נופל, הופך שוב לחלק מהאדמה שממנה הגיע 14)

ג'ון הוא גבעול של חיטה זהובה; הוא הביא לבגרות את הדגן העשיר ביותר בכל הארץ; העבודה שלו הסתיימה 15)

אם הוא היה אומר מילה אחרת זה עלול היה לפגום בסימטריה של מה שהם כיום חיים אצילים 16)

ז. וכאשר מלאכתי תיגמר, יעשו לי השליטים מה שעשו ליוחנן, ועוד

18) כל האירועים הללו הם חלק מתוכניתו של אלוהים עצמו. החפים מפשע יסבלו בעוד הרשעים בשלטון; אבל אוי להם הגורמים לסבלם של התמימים

פרק 86

בני הזוג כריסטיין נמצאים בנצרת. ישוע מדבר בבית הכנסת. הוא פוגע באנשים והם מנסים להרוג אותו. הוא נעלם באופן מסתורי וחוזר לבית הכנסת.

הכריסטינים היו בנצרת. זה היה יום השבת, וישוע עלה לבית הכנסת.

שומר הספרים נתן אחד לישו והוא פתח אותו וקרא (2)

(3) רוח ה' האפילה עלי; הוא משח אותי להטיף את הבשורה לעניים; לשחרר את השבויים לחופשי; לפקוח עיניים חסרות ראייה;

(4) להביא הקלה לאלו המדוכאים והחבולים, ולהכריז, הגיעה שנת היובל.

5) כאשר קרא את הדברים הללו סגר את הספר ואמר, הכתוב הזה מתקיים לנגד עיניך היום. הגיעה שנת היובל; הזמן שישראל יברך את העולם

ואחר כך סיפר להם דברים רבים על מלכות הקדוש ברוך הוא; על דרך החיים הסמויה; על סליחה על חטאים (6)

?עתה, רבים לא ידעו מיהו הדובר: ואחרים אמרו: הלא זה בן יוסף? האם אמו לא גרה בדרך מרמיון (7)

וידבר אחד ויאמר זה האיש אשר עשה מעשי גבורה כאלו בכנא, בכפר נחום ובירושלים (8)

ואז אמרו האנשים: רופא רפא את עצמך. עשה כאן בין בני משפחתך את כל מעשי הכוח אשר עשית בערים אחרות (9)

(10) וישוע אמר, אף נביא לא מתקבל בכבוד על ידי אנשי ארץ מולדתו; ולא נשלחים נביאים לכל אחד

אליהו היה איש אלוהים; היה לו הכוח והוא סגר את שערי השמים, ולא ירד גשם ארבעים חודש; וכאשר דיבר את המילה, ירד הגשם (11) האדמה חזרה

(יב) והיו אלמנות רבות בארץ; אָבָל אֵלֵיהֶן הָיָה הַלֵּךְ אֶל אִישׁ אֶלָּא אֶל זַרְפָּתָה, וְהַתְּפָרֵךְ

(יג) וכאשר חי אלישע, הנה, היו הרבה מצורעים בישראל, אך איש לא נטהור מלבד אחד – הסורי בעל האמונה

אין לך אמונה; אתה מחפש סימנים כדי לספק את הגחמות הסקרניות שלך; אבל לא תראה עד שתפקח את עיני האמונה שלך (14)

;ואז כעסו האנשים; מיהרו עליו, קשרו אותו בחבלים, ולקחו אותו לתהום לא רחוק משם, בכוונה להפילו למוות (15)

(טז) אבל כשחשבו שהחזיקו אותו חזק, הוא נעלם; בלתי נראה עבר בין האנשים הזועמים, והלך לדרכו

(יז) נבהלו העם ואמרו: איזה אדם זה

(יח) וכשחזרו לנצרת, מצאו אותו מלמד בבית הכנסת

הם לא הטרידו אותו יותר כי הם מאוד פחדו (19)

פרק 87

בני הזוג כריסטיין הולכים לקאנה. ישוע מרפא ילד של אציל. הכריסטינים הולכים לכפר נחום. ישוע מספק בית מרווח לאמו. הוא מודיע על כוונתו לבחור שנים עשר שליחים

בנצרת ישוע לא לימד עוד; הוא הלך עם תלמידיו לקנה, שם, בסעודת נישואין, הפך פעם מים ליין

והנה פגש אדם ממוצא אציל שביתו בכפר נחום, שבנו היה חולה (2)

לאיש הייתה אמונה בכוחו של ישוע לרפא, וכשנודע לו שהגיע לגליל, נסע בחיפזון לפגוש אותו בדרך (3)

האיש פגש את ישוע בשעה השביעית, והוא הפציר בו למהר לכפר נחום כדי להציל את בנו (4)

אבל ישוע לא הלך; הוא עמד בצד בשתיקה לזמן מה, ואז אמר, אמונתך הוכיחה מזור מרפא; הבן שלך בריא (5)

האמין האיש והלך לכיוון כפר נחום ובדרכו פגש עבד מביתו שאמר (6)

אדוני, אינך צריך למהר; הבן שלך בריא (7)

האב שאל, מתי הבן שלי התחיל לתקן (8)

אמר המשרת, אתמול בערך בשעה השביעית עזבה הקדחת (9)

10) ואז האב ידע שזהו המזור המרפא שישוע שלח שהציל את בנו

בכנא ישוע לא התעכב; הוא הלך בדרכו עם תלמידיו לכפר נחום, שם הוא הבטיח בית רחב ידיים שבו, עם אמו, הוא יכול לגור, שבו יוכלו (11) תלמידיו לתקן כדי לשמוע את המילה

הוא קרא לגברים שהתוודו על אמונתם בו לפגוש אותו בביתו, שתלמידיו כינו, בית הספר של המשיח; ובבואם אמר להם (12)

יש להכריז את הבשורה הזו של המשיח בכל העולם (13)

גפן כריסטין זו תהיה גפן אדירה שענפיה יהיו את העמים, השבטים והלשונות של כל הארץ (14)

ואני הגפן; שנים עשר איש יהיו ענפי המלאי, ואלה ישלחו ענפים לכל מקום (15)

טז) ומבין האנשים שהלכו אחריי יקרא נשמת הקודש לשתים עשרה

יז) לך עכשיו ועשה מלאכתך כפי שעשית מלאכתך; אבל הקשיבו לשיחה

ואז התלמידים הלכו למשימות היומיומיות שלהם, לעשות את עבודתם כפי שעשו, וישוע הלך לבדו אל גבעות חמות כדי להתפלל (18)

שלושה ימים ויליות הוא בילה בקשר עם האחים השקטים; ואז, בכוח נשמת הקודש, הוא בא לקרוא את השנים-עשר (19)

פרק 88

*ישו הולך ליד הים. עומד בסירת דייגים ומדבר אל האנשים. בהנחייתו הדייגים משיגים תפיסה גדולה של דגים
הוא בוחר וקורא לשנים עשר השליחים שלו*

ליד הכנרת הלך המאסטר כריסטין, והמוני אנשים הלכו אחריו

סירות הדייגים נכנסו זה עתה, ופיטר ואחיו המתינו בסירותיהם; עוזריהם היו לחוף בתיקון רשתות שבורות (2)

וישוע נכנס לסירה ופטרס דחף אותה למרחקים מהחוף; וישוע עומד בסירה דיבר אל ההמון. הוא אמר (3)

ישעיהו נביא ה' צבאות הביט קדימה וראה את היום הזה; הוא ראה את האנשים עומדים ליד הים, והוא קרא (4)

ארץ זבולון ונפתלי, ארץ מעבר הירדן ולכיוון הים, הגליל הגוי (5)

העם היה בחושך, לא יודע את הדרך; אבל, הנה, הם ראו את כוכב היום עולה; אור זרם קדימה; הם ראו את (6)
דרך החיים; הם הלכו בו

ואתם מבורכים מעבר לכל אנשי כדור הארץ היום כי תחילה תוכלו לראות את האור ולהיות ילדי האור (7)

אז אמר ישוע לפטרס, הביא את רשתותיך והוציא בעומק (8)

ופטרס עשה כפי שישוע ציווה עליו לעשות; אבל באופן חסר אמונה הוא אמר, זה טיול חסר תועלת; אין היום דגים בחוף הגליל הזה; עם אנדרו (9)
עמלתי כל הלילה, ולא לקחתי כלום

אבל ישוע ראה מתחת לפני הים; הוא ראה הרבה דגים. הוא אמר לפיטר (10)

השלך את הרשת שלך בצד ימין של הסירה (11)

ופטרס עשה כדברי ישוע, והנה התמלאה הרשת; הוא בקושי היה חזק מספיק כדי להחזיק את שלל הדגים (12)

ופטרס קרא ליוחנן וליעקב, אשר היו בקרבת מקום, לעזרה; וכשהרשת נגררה לסירה, שתי הסירות היו כמעט מלאות בדגים (13)

כאשר ראה פטר את התפיסה הכבדה, הוא התבייש במה שאמר; התבייש כי לא הייתה לו אמונה, והוא נפל לרגלי ישוע, ואמר, אדוני, אני (14)
מאמין!

וישוע אמר, הנה התפיסה! מעתה ואילך לא תדוג עוד דגים (15)

תשליך את רשת כריסטין לים חיי אדם, בצד ימין של הסירה; תלכוד את ההמונים לקדושה ולשלום (16)

כעת, כשהם הגיעו לחוף, קרא המאסטר כריסטין לפיטר, אנדרו, ג'יימס וג'ון ואמר (17)

יח) אתם דייגי הגליל, לאדונים יש לנו מלאכה אדירה לעשות; אני הולך, ואתה יכול ללכת אחריי..ועזבו הכל והלכו אחריו

וישוע הלך לאורך החוף וראה את פיליפ ונתנאל הולכים על החוף, אמר להם (19)

- 20) אתם מורי בית-סיידה, שמזמן לימדתם את האנשים פילוסופיה יוונית, למאסטרים יש עבודה גבוהה יותר עבורכם ולי לעשות; אני הולך ואתה יכול ללכת אחריי; ואז הם הלכו אחריי.
- קצת יותר משם עמד בית הוקרה רומי, וישוע ראה את הקצין הממונה; שמו היה מתיו, ששהה פעם ביריחו (21)
- הנוער שרץ פעם לפני ה' לירושלים ואמר: הנה באים המשיחיים (22)
- ומתי היה איש עשיר, ולמד בחכמת היהודים, הארמים והיוונים (23)
- ויאמר לו ישוע: שלום, מתיו, עבד הקיסר הנאמן, שלום! האדונים קוראים לנו לבית הכבוד של הנשמות; אני הולך ואתה יכול ללכת אחרי (24)
- ומתיו הלך אחריי.
- ישראליות ובנו, ששמו היה יהודה, הועסקו אצל מתי והיו בבית המחווה (25)
- נ'יאמר ישוע אל-יהודה, השבע במלאכה; המאסטרים קוראים לנו לתפקיד בקופת החיסכון של הנשמות; אני הולך ואתה יכול ללכת אחרי (26)
- ויהודה הלך אחריי.
- וישוע פגש עורך דין ששמע על המאסטר כריסטין ובא מאנטיוכיה ללמוד בבית הספר של ישו (27)
- האיש הזה היה תומס, איש הספק, ובכל זאת פילוסוף יווני של תרבות ושל כוח (28)
- אך ישוע ראה בו את קווי האמונה, ואמר לו, לאדונים יש צורך באנשים שיודעים לפרש את החוק; אני הולך, ואתה יכול ללכת אחרי. ותומס (29)
- הלך אחריי.
- ובבוא הערב וישוע היה בבית, הנה באים בני משפחתו, יעקב ויהודה, בני אלפיוס ומרים (30)
- ואלה היו אנשי אמונה, והם היו נגרי נצרת (31)
- ויאמר להם ישוע, הנה כי עמלתם אותי ועם אבי יוסף, בונים בתים לבתי בני אדם. המאסטרים קוראים לנו כעת לסייע בבניית בתים לנשמות (32)
- בתים שנבנו ללא קול של פטיש, גרזן או מסור
- (33) אני הולך, ואתה יכול ללכת אחריי. וג'יימס ויהודה קראו, אדוני, אנחנו נעקוב אחריך
- ובמחרת שלח ישוע מסר לשמעון, מנהיג הקנאים, נציג קפדני של החוק היהודי (34)
- ובמסר ישוע אמר, המאסטרים קוראים לבני אדם להפגין את אמונתו של אברהם; אני הולך, ואתה יכול ללכת אחריי. ושמעון הלך אחריי (35)

פרק 89

שנים עשר השליחים נמצאים בביתו של ישוע ומתקדשים לעבודתם. ישוע מורה להם. הוא הולך לבית הכנסת בשבת ומלמד. הוא מוציא רוח טמאה מתוך אובססיבי. הוא מרפא את חמותו של פיטר

- כעת, ביום שלפני יום השבת, שנים-עשר התלמידים שקיבלו את הקריאה נפגשו בהסכמה בביתו של ישוע
- (2) וישוע אמר להם: זה היום להתקדש לעבודת ה'; אז בואו נתפלל
- פנה מהאני החיצוני אל הפנימי; סגור את כל דלתות העצמי הגשמי והמתן (3)
- הנשימה הקדושה תמלא את המקום הזה, ואתה תטבל בנשימה הקדושה (4)
- ואחר כך התפללו; אור מבריק יותר משמש הצהריים מילא את כל החדר, ולשונות של להבות מכל ראש עלו גבוה באוויר (5)
- אווירת הגליל התעוררה; צליל כמו רעם רחוק התגלגל מעל כפר נחום, ואנשים שמעו שירים, כאילו עשרת אלפים מלאכים הצטרפו בהסכמה (6)
- מלאה
- ואז שמעו שנים-עשר התלמידים קול, קול דומם וקטן, ונאמרה רק מילה אחת, מילה שלא העזו לדבר; זה היה השם הקדוש של אלוהים (7)
- ויאמר להם ישוע, על ידי דבר-הכל הזה תוכלו לשלוט באלמנטים ובכל כוחות האוויר (8)
- וכאשר בתוך נפשותיכם אתם מדברים את המילה הזו, יש לכם מפתחות חיים ומוות; של דברים שהם; של דברים שהיו; של דברים שעתידיים (9)
- להיות
- הנה אתם שנים עשר הענפים הגדולים של הגפן כריסטין; שתים עשרה אבני היסוד; שנים עשר השליחים של המשיח (10)
- (יא) ככבשים אני שולח אתכם בין חיות בר; אבל המילה הכל-הכל תהיה המגן שלך והמגן שלך

- (יב) ואז שוב התמלא האוויר בשירה, וכל יצור חי כאילו אמר, השבח לאל! אָמֵן
- למחרת היה יום השבת; וישוע הלך עם תלמידיו לבית הכנסת ושם לימד (13)
- אמרו העם: אינו מלמד כמו הסופרים והפרושים; אלא כאדם שידוע ויש לו סמכות לדבר (14)
- בעוד ישוע דיבר, נכנס אדם אובססיבי; הרוחות הרעות שכבשו את האדם היו מהמין השפלי; לעתים קרובות הם השליכו את הקורבן שלהם (15)
- על הקרקע, או על האש
- (טז) וכאשר ראו הרוחות את האדון כריסטין בבית הכנסת הם הכירו אותו, ואמרו
- אתה בן אלוהים, למה אתה כאן? האם היית משמיד אותנו על ידי המילה לפני זמננו? לא היה לנו שום קשר איתך; תני לנו לבד (17)
- אבל ישוע אמר להם, במילה הכלנית אני מדבר; צא; אל תיסר עוד את האיש הזה; לך למקום שלך (18)
- יט) ואז השליכו הרוחות הטמאות את האיש על הרצפה, ובזעקה שטנית הלכו
- (20) וישוע הרים את האיש ואמר לו: אם תשאיר את דעתך עסוק לחלוטין בטוב, הרוחות הרעות אינן יכולות למצוא מקום לשהות בו
- הם מגיעים רק לראשים ולבבות ריקים. לך בדרכך ואל תחטא יותר (21)
- האנשים נדהמו מהמילים שדיבר ישוע, מהעבודה שעשה. הם שאלו ביניהם (22)
- מי זה האיש הזה? מנין בא כל הכוח הזה שאפילו רוחות טמאות חוששות, ובורחות (23)
- המאסטר כריסטין יצא מבית הכנסת; עם פיטר, אנדרו, ג'יימס וג'ון, הוא הלך לביתו של פיטר שם אחד, קרוב משפחה, היה חולה (24)
- ותבוא אשת פטרוס; זו הייתה אמה שהייתה חולה (25)
- וישוע נגע באשה כשהיא שוכבת על ספתה; הוא דיבר את המילה; פסקה הקדחת, והיא קמה ושרתה אותם (26)
- השכנים שמעו מה קרה, ואז הביאו את חוליהם ואת אלה האובססיביים, וישוע הניח עליהם את ידיו, והם נרפאו (27)

פרק 90

ישוע הולך לבדו להר להתפלל. תלמידיו מוצאים אותו. הוא קורא לשנים-עשר והם מטיילים דרך הגליל, הוראה וריפוי. בטיבריוס ישוע מרפא מצורע. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום. בביתו שלו ישוע מרפא אדם משותק ומגלה את הפילוסופיה של ריפוי ומחילה על חטאים

- המאסטר כריסטין נעלם; איש לא ראה אותו הולך, ופטרוס, ג'יימס ויוחנן יצאו לחפש אותו; הם מצאו אותו במקום הנסיון שלו על גבעות חמות
- (2) ופטרוס אמר: העיר כפר נחום פראית; האנשים מצטופפים ברחובות וכל מקום ציבורי מתמלא.
- (3) הגברים, הנשים והילדים בכל מקום מבקשים את הגבר המרפא ברצון.
- (4) ביתך והבתים שלנו מלאים באנשים חולים; הם קוראים לישוע שנקרא המשיח. מה נגיד להם?
- וישוע אמר: עוד עשרות ערים קוראים, ועלינו לקחת להן את לחם החיים. לך תתקשר לגברים האחרים ותן לנו ללכת (5)
- וישוע והשנים-עשר הלכו לבית-סיידה, שם ישבו פיליפוס ונתנאל; ושם לימדו (6)
- ההמונים האמינו במשיח, התוודו על חטאיהם והוטבלו, ובאו למלכות הקדוש ברוך הוא (7)
- המאסטר כריסטין והשנים-עשר הלכו לכל מקום בכל ערי הגליל, ולמדו, הטבילו את כל הבאים באמונה, ומי שהתוודו על חטאיהם (8)
- הם פקחו עיניים עיוורות, עצרו אוזניים ערלות, גירשו את הרעים מאותם אובססיביים, וריפאו מחלות מכל סוג (9)
- והם היו בטבריה על שפת הים, ובעודם מלמדים ניגש מצורע ואמר, אדוני, אני מאמין, ואם רק תדבר דבר, אהיה נקי (10)
- ויאמר לו ישוע: אני רוצה; תהיה נקי (11). ועד מהרה נעלמה הצרעת; האיש היה נקי
- וישוע ציווה על האיש: אל תגיד לאף אחד, אלא לך והראה את עצמך בפני הכהנים והצע לטיהורך את מה שהחוק דורש (12)
- האיש היה פראי משמחה; אבל אז הוא לא הלך אל הכהנים, אלא במרץ המסחר, ובכל מקום סיפר מה נעשה (13)
- ואחר כך לחצו החולים בהמוניהם בחזקה על המרפא ועל השנים-עשר, והתחננו להירפא (14)

- 15) והם היו כל כך חשובים עד שניתן היה לעשות מעט, ולכן עזבו בני הנוצרים את הצירים הצפופים, והלכו למקומות מדבריים שבהם לימדו את ההמונים שבאו אחריהם.
- 16) כעת, לאחר ימים רבים, חזרו הכריסטינים לכפר נחום. כאשר נשמעו מסביב שישו בבית, האנשים באו; הם מילאו את הבית עד שלא היה יותר מקום, אפילו לא ליד הדלת.
- יז) והיו נוכחים סופרים ופרושים ורופאי משפט מכל חלקי הגליל ומירושלים, וישוע פתח להם את דרך החיים
- יח) ארבעה אנשים הביאו אחד, איש משותק על עריסה, ומשלא יכלו לעבור את הדלת לקחו את החולה לגג, ופתחו דרך, ואז הניחו אותו לפני המרפא.
- 19) כאשר ראה ישוע את אמונתם, הוא אמר למשותק: בני, תעודד; חטאיך כולם נסלחים (19)
- 20) וכאשר שמעו הסופרים והפרושים את דבריו, אמרו, מדוע מדבר האיש הזה כך? מי יכול לסלוח על חטאי בני האדם מלבד אלוהים (20)
- 21) וישוע תפס את מחשבתם; הוא ידע שהם חקרו כך ביניהם; אמר להם (21)
- 22) מדוע לנמק כך ביניכם? מה חשוב אם אאמר, חטאיך נמחקו; או אמרו, קום, הרים את משכבך והלך (22)
- 23) אבל רק כדי להוכיח שבני אדם יכולים לסלוח כאן על חטאיהם של בני אדם, אני אומר, (ואז הוא דיבר אל המשותק) (23)
- 24) קום, הרים את מיטתך, ולך בדרכך (24)
- 25) וַיִּקְרָא לְפָנֵיהֶם כָּל־הָאִישׁ וַיִּקַּח אֶת־מִשְׁכַּבְּתוֹ וַיֵּלֶךְ לְדָרוֹךְ (25)
- 26) האנשים לא יכלו להבין את הדברים ששמעו וראו. אמרו בינם לבין עצמם, זה יום שלעולם לא נוכל לשכוח; ראינו דברים נפלאים היום (26)
- 27) וכשהלכו ההמונים נשארו שנים-עשר, וישוע אמר להם (27)
- 28) החג היהודי מתקרב; בשבוע הבא נלך לירושלים, ונפגוש את אחינו מרחוק, ונפתח בפניהם את הדרך שיראו את המלך (28)
- 29) בני הזוג כריסטינים חיפשו את השקט של בתיהם, שם הם נשארו בתפילה במשך ימים מסוימים (29)

חלק 2/סעיף XVI**ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת**

ישו בן 30 עד 33

סעיף XVI**(פרקים 91 – 123)****AIN****העידן השנתי השני של משרד כריסטין של ישו****פרק 91**

ישו במשתה בירושלים. מרפא אדם חסר אוניס. נותן שיעור מעשי בריפוי. מאשר שכל בני האדם הם בני אלוהים

- הגיע זמן החג וישוע והשנים-עשר הלכו לירושלים.
- ביום שלפני יום השבת הגיעו להר הזיתים והתארחו בפונדק לפני הר הזיתים בצפון 2)
- ובשעות הבוקר המוקדמות של יום השבת נכנסו בשער הצאן לירושלים 3)
- מעייין המרפא של ביתסדה, ליד השער, היה גדוש באנשים חולים 4)
- כי האמינו שבזמן מסוים בא מלאך ויוצק סגולה מרפאה בבריכה, והנכנסים ראשונים ורחצים, ישלמו 5)
- וישוע והשנים-עשר עמדו ליד הבריכה 6)
- וישוע ראה איש בקרבת מקום שנפגע שמונה ושלושים שנה; בלי יד שתעזור הוא לא יכול היה לזוז 7)
- ניאמר אליו ישוע, אחי, אדם, התקנפא 8)
- השיב האיש, אני מאוד רוצה להירפא; אבל אני חסר אוניס וכשהמלאך בא ושופך את סגולות הריפוי בבריכה 9)
- אחר שיכול ללכת, נכנס ראשון במזרקה ואני נשאר ללא רפואה 10)
- וישוע אמר, מי שולח לכאן מלאך כדי להעצים את המאגר הזה רק לכמה מועדפים 11)
- אני יודע שזה לא אלוהים, כי הוא מתמודד בדיוק אותו הדבר עם כולם 12)
- אין לאדם סיכוי טוב יותר במזרקה הריפוי של גן עדן מאשר לאחר 13)
- מעייין הבריאות בנפשך; יש לו דלת נעולה במהירות; המפתח הוא אמונה 14)
- וכל אחד יכול לקבל את המפתח הזה ויכול לפתוח את הדלת ולצלול לתוך מעייין הריפוי ולהיות שלם 15)
- ואז הרים האיש את מבטו במצב רוח מלא תקווה ואמר, תן לי את מפתח האמונה הזה 16)
- וישוע אמר, אתה מאמין למה שאמרתי? לפי אמונתך זה ייעשה. קום, הרים את מיטתך ותלך 17)
- יח) האיש קם מיד והלך; הוא רק אמר, השבח לאל
- יט) וכששאלו האנשים מי עשה אותך שלם? האיש ענה, אני לא יודע. זר בבריכה רק דיבר מילה והייתי בסדר
- הרבים לא ראו מתי ישוע ריפא את האיש, ועם השנים-עשר עלה בדרכו אל חצרות המקדש 20)
- 21) ובבית המקדש ראה ישוע את האיש ואמר לו:;הנה אתה שלם; מעתה והלאה שמרו על חייכם בצדק
- המשך בדרכך ואל תחטאי יותר, או שמשוהו גרוע יותר עלול ליפול עליך 22)
- ועכשיו ידע האיש מי זה שעשה אותו שלם 23)

- הוא סיפר את הסיפור לכוהנים והם זעמו מאוד; אמרו, התורה אוסרת על אדם לרפא ביום השבת (24)
- 25) אבל ישוע אמר, אבא שלי עובד בשבתות והאם לא אני
- הוא שולח את גשו, את שמשיו ואת הטל שלו; הוא גורם לעשב שלו לגדול, לפרחו לפרוח; הוא מאיץ את היכול בדיוק כמו בימות השבת (26)
- אם מותר לעשב לצמוח ולפרוח פרחים בשבתות ודאי לא פסול לחליץ חולים (27)
- ואז הכוהנים כעסו יותר ויותר בגלל שהוא טען שהוא בן אלוהים (28)
- כהן מוביל, אביהוא, אמר, הבחור הזה הוא איום על אומתנו ועל חוקינו; הוא הופך את עצמו לבן אלוהים; זה לא מתאים שהוא יהיה (29)
- 30) אבל ישוע אמר, אביהו, אדוני, אתה איש מלומד; אתה בוודאי יודע את חוק החיים. התפלל וספר מי היו בני האלוהים שעליהם קראנו בבראשית, מי לקח לאישה את בנות בני האדם
- אדם אבינו; מי זה היה? מאיפה הוא בא? היה לו אבא? או שנפל מגן עדן ככוכב (31)
- קראנו שמה אמר, הוא בא מאלוהים. אם אדם בא מאלוהים התפלל, האם הוא היה צאצא, האם הוא היה בן (32)
- אנחנו בניו של בן האלוהים הזה; אז אמור לי, כהן מלומד, מי אנחנו אם לא בני אלוהים (33)
- לכומר היו עניינים דחופים והוא הלך לדרכו (34)
- 35) וישוע אמר, כל בני האדם הם בני אלוהים ואם הם חיים חיים קדושים הם תמיד בבית עם אלוהים
- הם רואים ומבינים את מעשי האל, ובשמו הקדוש הם יכולים לבצע את העבודות הללו (36)
- הברקים והסערות הם שליחי אלוהים כמו גם השמש, הגשם והטל (37)
- מידות השמים בידי ה', וכל בן נאמן רשאי להשתמש במידות אלו ובכוחות אלו (38)
- האדם הוא הנציג של אלוהים לעשות את רצונו עלי אדמות, והאדם יכול לרפא חולים, לשלוט ברוחות האוויר ולהקים מתים (39)
- בגלל שיש לי את הכוח לעשות את הדברים האלה זה שום דבר מוזר. כל בני האדם עשויים לקבל את הכוח לעשות את הדברים האלה; אבל (40)
- עליהם לכבוש את כל התשוקות של האני התחתון; והם יכולים לכבוש אם ירצו
- אז האדם הוא אלוהים עלי אדמות, ומי שמכבד את אלוהים חייב לכבד את האדם; כי אלוהים ואדם הם אחד, כמו האב והילד אחד (41)
- הנה אני אומר, באה השעה; ישמעו המתים את קול האדם ויחיו, כי בן האדם הוא בן האלוהים (42)
- אתם אנשי ישראל, שמעו! אתה חי במוות; אתה סגור בתוך הקבר (43)
- (אין מוות עמוק יותר מברות וחוסר אמונה) (44)
- אבל כולם ישמעו יום אחד את קולו של אלוהים הבהיר בקול האדם ויחיו. כולכם תדעו שאתם בני אלוהים, ועל פי המילה הקדושה, אתם (45)
- יכולים לעשות את עבודותיו של אלוהים
- כאשר הגעתם לחיים, כלומר הגעתם להבנה שאתם בני אלוהים, אתם שחייתם את חיי הימין, תפקחו את עיניכם בשדות החיים (46)
- אבל אתם האוהבים את דרכי החטא, בתחיית המתים הזו, תעמדו בפני בר משפט, ותידונו לשלם את החובות שאתם חייבים לבני אדם (47)
- ולעצמכם
- כי כל מה שעשית לא בסדר חייב להתבצע שוב, ובכל זאת, עד שתגיע לקומה של האדם המושלם (48)
- אבל בבוא הזמן יקום הנמוך והגבוה ביותר ללכת באור (49)
- האם אאשים אותך בפני אלוהים? לא, כי נביאך, משה, עשה זאת; ואם לא תשמעו את דברי משה לא תשמעו אלי, כי משה כתב עלי (50)

פרק 92

הכריסטינים במשתה כביתו של לזרוס. שריפה משתוללת בעיירה. ישוע מציל ילד מהלהבות ומשאיר את האש על ידי המילה. הוא נותן שיעור מעשי כיצד לגאול אדם שיכור

כעת, לזרוס היה במשתה וישוע והשנים-עשר הלכו איתו לביתו בביתוניה

ויעשו לזרוס ואחיותיו משתה לישו ולשנים-עשר; ובאו רות ואשר מיריחו; כי אשר לא היה עוין עוד את המשיח (2)

- ובזמן שהאורחים ישבו ליד הלוח הנה זעקה, הכפר בוער (3). וכולם מיהרו לצאת לרחובות, והנה, בתיהם של שכנים רבים עלו בלהבות ובחדר עליון שכב תינוק ישן, ואף אחד לא יכול היה לעבור את הלהבות כדי להציל. האם, פרועה מצער, קראה לגברים להציל את ילדה (4) ואז, בקול שגרם לרוחות האש להחוויר ולרעד, אמר ישוע, שלום, שלום, שקט (5)
- ואז הוא עבר עשן ולהבה, טיפס במעלה המדרגות הנופלות, ובתוך רגע הגיע שוב, ובזרועותיו הביא את הילד. ולא היה שמץ של אש על עצמו (6) על לבושו או על הילד
- אז הרים ישוע את ידו, גער ברוחות האש, ציווה עליהם להפסיק את עבודתם הנוראה ולנוח (7)
- ואז, כאילו מי הים נשפכו בבת אחת על הלהבות, האש הפסיקה לבעור (8)
- וכשכלה חמת האש, ההמונים התפרעו לראות את האיש שיכול לשלוט באש, וישוע אמר (9)
- האדם לא נוצר לאש, אלא האש נוצרה בשביל האדם (10)
- כאשר האדם בא אל עצמו ומבין את העובדה שהוא בן ה' ויודע שבעצמו טמונים כל כוחות ה', הוא ראש מוח וכל היסודות ישמעו את קולו (11) ויעשו רצונו בשמחה
- שני חמורים חסונים קושרים את רצון האדם; שמותיהם הם פחד ואי אמונה. כאשר אלה ייתפסו ויפנו הצידה, רצון האדם לא יידע גבול; אז (12) האדם צריך רק לדבר וזה נעשה
- ואז חזרו האורחים וישבו על הלוח. ילד קטן נכנס ועמד לצידו של ישוע (13)
- (14) היא הניחה את ידה על זרועו של ישוע ואמרה, בבקשה, מאסטר ישוע, שמע! אבי הוא אדם שיכור; אמי עמלה מבוקר עד לילה וכשהיא מביאה את שכרה הביתה אבי חוטף אותם ומבזבז כל סנט על משקה, ואמא ואנו הקטנים רעבים כל הלילה
- בבקשה, מאסטר ישוע, בוא איתי וגע בליבו של אבי. הוא כל כך טוב ואדיב כשהוא רק הוא עצמו; אני יודע שהיין הוא שעושה ממנו אדם (15) אחר
- (טז) וישוע יצא עם הילד; הוא מצא את הבית העלוב; הוא דיבר בחביבות עם האם והקטנים, ואז על מצע קש מצא את השיכור
- (יז) אחו בידו והרים אותו ואמר: ?אחי, אדם, שנעשה בצלם אבינו-אלוהינו, האם תקום ותבוא איתי
- (יח) שכניך במצוקה קשה; הם איבדו את כל מה שהיה להם בשריפה העזה הזו, ואנשים חייבים לבנות את בתיהם שוב ואתה ואני חייבים להוביל את הדרך
- (יט) ואז קם האיש; השניים הלכו שלובי זרוע כדי לראות את ההריסות
- הם שמעו את האמהות והילדים בוכים ברחובות; הם ראו את האומללות שלהם (20)
- וישוע אמר, ידידי, הנה לך עבודה לעשות. רק להוביל את הדרך בעזרה; אני בטוח שאנשי ביתאניה יספקו לך את האמצעים ויעזרו (21)
- ניצוץ התקווה שכל כך הרבה זמן עשן באיש התלקח ללהבה. הוא זרק את מעילו המרופט הצידה; הוא שוב היה עצמו (22)
- ואחר כך קרא לעזרה; לא לעצמו, אלא לחסרי בית; וכולם עזרו. הבתים ההרוסים נבנו שוב (23)
- ואז הוא ראה את המאורה העני שלו; לבו נסער לתוך מעמקיו (24)
- גאוות הגבריות מילאה את נפשו; אמר, המאורה העלובה הזאת תהיה בית (25). הוא עבד כפי שלא עבד מעולם, וכולם עזרו
- (כז) ותוך שעה קלה הפכה המאורה לבית אכן; פרחי האהבה פרחו בכל מקום
- האם והקטנים התמלאו בשמחה; האב לא שתה שוב (27)
- אדם ניצל, ואף אחד לא אמר מילה על הזנחה או שכרות, ולא דחק בו לעשות רפורמה (28)

פרק 93

הכריסטינים עוברים בשדה של חיטה בשלה, והתלמידים אוכלים מהחיטה ישוע פוטר אותם. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום. ישוע מרפא יד קמלה בשבת ומגן על מעשהו

יום שבת נוסף הגיע וישו והשנים-עשר הלכו בשדה של חיטה בשלה

ויהיו רעבים ולקחו את ראשי החיטה ובידם דשו את התבואה ואכלו (2)

- בין האנשים שהלכו אחריהם היו פרושים מהכת המחמירה ביותר, וכאשר ראו את השנים-עשר דוחסים את החיטה ואוכלים, אמרו לישו (3)
- אדוני, מדוע עושים שנים-עשר מה שאינו חוקי ביום השבת (4)
- (5) וישוע אמר, האם לא שמעת מה עשה דוד כאשר הוא והבאים אחריו נזקקו למזון
- איך הלך לבית ה' ומהשולחן בקודש לקח מהנוכחות לחם ואכל, ונתן לבאים אחריו (6)
- אני אומר לכם, אנשים, צרכי האדם גבוהים מחוק הטקסים (7)
- ובספרי הקודש שלנו אנו קוראים כיצד כהנים מחללים את יום השבת בדרכים רבות בזמן שהם משרתים בקודש, ועדיין נקיים מאשמה (8)
- יום השבת נעשה למען האדם; האדם לא נוצר כדי להתאים ליום השבת (9)
- האדם הוא בן אלוהים ותחת חוק הזכות הנצחי, שהוא החוק העליון, הוא רשאי לבטל את חוקי החוק (10)
- יא) חוק הקרבנות אינו אלא חוק האדם, ובמשפטנו אנו קוראים שה' חפץ ברחמים תחילה; והרחמים עומדים על כל דיני החוקים
- בן האדם הוא אדון כל חוק. האם לא סיכם נביא את חובות האיש כאשר בספר כתב: ברחמים לכו אחרי הצדק והלכת בענווה עם אלוהיך (12)
- אז חזרו ישוע והשנים-עשר לגליל, וביום שלפני יום השבת הם הגיעו לביתו של ישוע בכפר נחום (13)
- וביום השבת עלו לבית הכנסת. ההמונים היו שם וישוע לימד (14)
- בין המתפללים היה אחד, אדם שהיה לו יד קמלה. הסופרים והפרושים הבחינו שישוע ראה את האיש, ואז אמרו (15)
- מה הוא יעשה? האם ינסה לרפא ביום השבת (16)
- יז) וידע ישוע את מחשבותיהם וקרא אל האיש בעל היד הקמלה ואמר: קום ועמוד לפני האנשים האלה
- (18) וישוע אמר: אתם סופרים ופרושים, דברו וענו לי: האם זה פשע להציל חיים ביום השבת
- (יט) אם היו לך כבשים ואחד מהם נפל בבור ביום השבת האם תעשה רע להוציא אותו
- או האם ישמח אלוהיך לתת לו לסבול בבוץ עד יום אחר (20)
- אבל מאשמו שמרו על שקט (21)
- ואז אמר להם: האם כבשה שווה יותר מאדם (22)
- תורת אלוהים כתובה על סלע הימין; והצדק כתב את החוק, ורחמים היה העט (23)
- ואז אמר, איש, הרם את ידך ושלח אותה קדימה (24). הוא הרים את ידו; הוא שוחזר
- הפרושים התמלאו זעם. הם קראו למועצה חשאית את ההרודיאנים, והם החלו לתכנן ולתכנן כיצד הם עלולים להביא למותו (25)
- הם פחדו להאשים בפומבי כי ההמונים עמדו להגנתו (26)
- וישוע והשנים-עשר ירדו והלכו לצד הים, ואנשים רבים הלכו אחריהם (27)

הדרשה על ההר (פרק 94 – 101)

פרק 94

הדרשה על ההר. ישוע מגלה לשנים-עשר את סוד התפילה. תפילת הדגם. חוק הסליחה. צום הקדוש. רוע ההונאה
נדבה.

למחרת בבוקר לפני שהשמש זרחה ישוע והשנים-עשר הלכו להר ליד הים להתפלל; וישוע לימד את שנים עשר התלמידים כיצד להתפלל. הוא
אמר,

תפילה היא חיבור עמוק של הנשמה עם אלוהים (2)

- 3) אז כשאתם מתפללים אל תטעו את עצמכם כמו הצבועים שאוהבים לעמוד ברחובות ובבתי הכנסת ולשפוך מילים רבות לשמח את אוזני בני האדם.
- 4) והם מתקשטים באווירות יראת שמים כדי שיהיו להם שבח בני אדם. הם מחפשים שבח של בני אדם ותגמולם בטוח
- 5) אבל כשאתה מתפלל, לך אל ארון נפשך; סגור את כל הדלתות, ובשקט הקדוש, התפלל
- 6) אינך צריך לדבר כמות גדולה של מילים, ואף לא לחזור על המילים שוב ושוב, כפי שעושים גויים. רק תגיד
- 7) אבינו-אלוקים אשר בשמים; קדוש שמך. תבוא מלכותך; יעשה רצונך על הארץ כפי שנעשה בשמים
- 8) תן לנו היום את הלחם הדרוש שלנו
- 9) עזרו לנו לשכוח את החובות שאנשים אחרים חייבים לנו, כדי שכל החובות שלנו ייפטרו
- 10) ותגוננו מפני מלכודות המפתה הגדולים מכדי לשאת
- 11) וכשהם באים, תן לנו את הכוח להתגבר
- 12) אם היית משוחרר מכל החובות שאתה חייב לאלוהים ולאדם, החובות שנגרמו לך על ידי עבירה על החוק בכוונה
- 13) (יג) עליך לעבור על חובות כל אדם; כי כפי שאתה עוסק באנשים אחרים, אלהיך יעשה עמך
- 14) וכשאתה צם אסור לך לפרסם את המעשה
- 15) כאשר הצבועים צמים הם צובעים את פניהם, נראים צנועים, לובשים תנוחה אדוקה, כך שהם עשויים להיראות לגברים כצמים
- 16) צום הוא מעשה נפש, וכמו תפילה הוא פונקציה של שתיקת הנפש
- 17) אלוהים לעולם אינו עובר מבלי משים בשום תפילה או צום. הוא הולך בתוך הדממה, וברכותיו נשענות על כל מאמץ של הנשמה
- 18) הונאה היא צביעות, ולא תניח להיות מה שאתה לא
- 19) אינכם רשאים להלביש את עצמכם בלבוש מיוחד כדי לפרסם את אדיקותכם, ואף לא להניח את נימת הקול שבני אדם חושבים כקול קדוש
- 20) וכאשר אתה נותן לעזרת הנזקקים, אל תקע בשופר ברחוב, ובבית כנסת לפרסם את מתנתך
- 21) (כא) העושה נדבה לשבח בני אדם שכרו מבני אדם; אבל אלוהים לא מתחשב
- 22) (כב) במתן צדקה אל תדע יד ימין את סוד השמאל

פרק 95

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מבטא את שמונה האושר ואת שמונה הצרות. מדבר מילות עידוד. מדגיש את האופי הנעלה של עבודת השליחים

וישוע והשנים-עשר הלכו לראש ההר, וישוע אמר

- 2) שנים עשר עמודי הכנסייה, שליחי המשיח; נושאי אור שמש החיים ומשרתי אלוהים לבני אדם
- 3) עוד מעט אתה חייב לצאת לבד ולהטיף את בשורת המלך, תחילה ליהודים ואחר כך לכל העולם
- 4) ונתלך, לא בקמקלת חטלים, לנטע; אינך יכול להסיע אנשים אל המלך
- 5) אבל תלך באהבה ובעזרה ותוביל את הדרך אל הישר והאור
- 6) צאו ואמרו, המלכות בפתח
- 7) ראויים הם החזקים ברוחם; הממלכה שלהם
- 8) ראויים הענווים; הם ירשו את הארץ
- 9) ראויים הרעבים והצמאים לזכות; הם יהיו מרוצים
- 10) ראויים הרחמנים; ורחמים יראו עליהם
- 11) ראויים אלה שזוכים לשליטה בעצמי; יש להם את מפתח הכוח

יב) ראויים הם טהורי הלב; ויראו את המלך

ראויים הם שמכפישים ועושים עוול כי הם עושים את הזכות; רודפיהם יברכו (13)

ראוי הוא ילד האמונה הבוטה; הוא ישב על כסא הכוח (14)

אל תתייאש כאשר העולם ירדוף ויקרא לך ארור; אלא להיות מאוד שמח (15)

הנביאים והרואים וכל טוב הארץ הושמצו (16)

אם אתה ראוי לכתר החיים אתה תוכפש, מושמץ ומקולל עלי אדמות (17)

יח) תשמחו כשאנשים רשעים יגרשו אתכם מדרכיהם ויגרמו לשמכם לשריקה וללשון הרע ברחוב

יט) אני אומר, שמח; אלא עוסק ברחמים עם עושי העוול; הם רק ילדים במשחקם; הם לא יודעים מה הם עושים

לא לשמוח על אויבים שנפלו. כפי שאתה עוזר לבני אדם להתרומם ממעמקי החטא, כך אלוהים יעזור לך להתקדם לגבהים גדולים יותר (20)

כא) אוי לעשיר זהב וקרקות; יש להם פיתויים מגוונים

כב) אוי לבני אדם ההולכים כרצונם בנתיבי התענוגות; דרכיהם מלאות במלכודות ובורות מסוכנים

אוי לגאים; הם עומדים על תהום; הרס מחכה להם (23)

אוי לאיש החמדנות; כי מה שיש לו אינו שלו; והנה, בא אחר; העושר שלו נעלם (24)

אוי לו לצבוע; צורתו הוגנת למראה; לבו מתמלא פגרים ועצמות מתים (25)

אוי לאדם האכזר והבלתי פוסק; הוא עצמו הקורבן של מעשיו (26)

הרע שהוא יעשה לאנשים אחרים מתאוושש; המכתש הוא המוכה (27)

אוי לליברטין הטורף את מידותיהם של החלשים. מגיעה השעה שבה הוא יהיה החלש, קורבן של ליברטין בעל כוח גדול יותר (28)

אוי לכם כאשר כל העולם ידבר בשבחכם. העולם לא מדבר בשבחם של אנשים שחיים בתוך נשימה הקדושה; הוא מדבר בשבחם של (29) נביאים כוזבים, ועל אשליות בסיס

אתם האנשים ההולכים בנשימה הקדושה מלח, מלח הארץ; אבל אם אתה מאבד את סגולתך אתה מלח בשם בלבד, שווה לא יותר מאשר (30) אבק

ואתה קל; נקראים להאיר את העולם (31)

עיר על גבעה אי אפשר להסתיר; אורותיה נראים למרחוק; ובזמן שאתה עומד על גבעות החיים אנשים רואים את אורך ומחקים את מעשיך (32) ומכבדים את אלוהים

גברים אינם מדליקים מנורה ומסתירים אותה בחבית; העמידו אותה על מעמד כדי שיאיר את הבית (33)

אתם מנורות אלוהים; אסור לעמוד בצל אשליות אדמה, אלא בשטח פתוח, גבוה על הדוכן (34)

לא באתי לבטל את הדין, ולא להרוס; אלא להגשים (35)

התורה, הנביאים והתהילים נכתבו בחכמת נשמת הקודש ואינם יכולים להיכשל (36)

השמים והארץ אשר ישתנו ויחלפו; דבר אלוהים בטוח; זה לא יכול לעבור עד שהוא ישיג את זה שאליו נשלח (37)

מי שמתעלם מחוק ה' ומלמד אנשים לעשות כן, הופך לחייב לה' ואינו יכול לראות את פניו עד שישלם את חובו בהקרבת חיים (38)

אבל מי שמקשיב לאלוהים ושומר את תורתו ועושה את רצונו עלי אדמות, ישלוט עם המשיח (39)

הסופרים והפרושים מתייחסים לאות התורה; הם אינם יכולים להבין את רוח החוק (40)

ואם צדקתך אינה עולה על צדקת סופר ופרושים אינך יכול לבוא למלכות הנשמה (41)

לא מה שהאדם עושה נותן לו זכות להיכנס דרך השערים; הסיסמה שלו היא האופי שלו, והרצון שלו הוא האופי שלו (42)

אות החוק עוסקת במעשי האדם; רוח החוק שמה לב לרצונותיו (43)

פרק 96

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מחשיב את עשרת הדיברות. הפילוסופיה של ישו. רוח המצוות. ישוע מגולל את ההיבטים הרוחניים של ארבע הדיברות הראשונות.

- על סלע איתן; אי אפשר להרוס אותם ו-אלוהים נתן את עשרת הדיברות לבני אדם; על ההר ראה משה את דברי ה'; הוא רשם את ה עשרת הדיברות הללו מציגות את צד הצדק של אלוהים; אבל עכשיו אהבת אלוהים שהתגלתה מביאה רחמים על כנפי נשמת הקודש (2)
- על אחדות ה' נבנה החוק. בכל העולם יש כוח אחד; יהוה הוא האל הכול יכול (3)
- יהוה כתב על השמים ומשה קרא (4)
- אני האל הכול יכול ולא יהיה לך אלוהים מלבדי (5)
- יש כוח אחד, אבל שלבים רבים של הכוח הזה; השלבים האלה גברים קוראים כוחות (6)
- כל הכוחות הם של אלוהים; והם גלויים של אלוהים; הם רוחות האל (7)
- אילו יכול בני אדם למצוא כוח אחר ולסגוד במקדשו, הם היו רק מחזרים באשליה, לשווא (8)
- צל של האחד, יהוה, אלוהים, והעובדים לצללים אינם אלא צללים על הקיר; כי גברים הם מה שהם מחזרים (9)
- וירצה אלוהים שכל בני האדם יהיו החומר, וברחמים ציווה, לא תחפשו אלוהים מלבדי (10)
- ואנשים סופיים לעולם אינם יכולים להבין אינסוף דברים. האדם אינו יכול ליצור דימוי של האינסופי בכוח (11)
- יב) וכאשר בני אדם עושים אלהים מאבן או עץ או חרס הם עושים דמות של צל; ואלה המתפללים בהיכל הגוונים הם גוונים יג) גיאמר אלהים ברחמים, לא תחצר צמועות של עץ וחקר או אבן
- אלילים כאלה הם אידיאלים, אידיאלים מושפלים, ואנשים אינם יכולים לזכות במישור גבוה יותר מהאידיאלים שלהם (14)
- האל הוא רוח, וברוח האדם חייבים לעבוד אם הם היו מגיעים למודעות של אלוהים (15)
- אבל האדם לעולם לא יכול ליצור תמונה או תמונה של הנשימה הקדושה (16)
- יז) שם אלוהים אסור לדבר בשפתיים גשמיות; בנשימה הקדושה בלבד האדם יכול לבטא את השם
- בהבל אנשים חושבים שהם יודעים את שם האלוהים; הם מדברים את זה בקלילות ובחוסר כבוד, וכך הם מקוללים (18)
- אם גברים היו יודעים את השם הקדוש ודיברו אותו בשפתיים לא קדושות, הם לא היו חיים כדי לדבר אותו שוב (19)
- אבל אלוהים ברחמים עדיין לא חשף את שמו לאלה שאינם יכולים לדבר בנשימה הקדושה (20)
- כא) אבל המדברים את התחליף בטלה אשמים בעיני ה', שאמר
- לא תוציא את שם ה' לשווא (22)
- מספר הנשימה הקדושה הוא שבע, ואלוהים מחזיק בידיו את שבעות הזמן (23)
- ביצירת עולמות נח ביום השביעי, וכל יום שביעי מופרד כיום שבת לבני אדם. אלוהים אמר (24)
- השביעית היא שבת ה' אלוקיך; זכר אותו ושמרו למקדל למעלות קדושה; כלומר, עבור עבודות לא עבור העצמי האנוכי, אלא עבור העצמי (25) האוניברסלי
- גברים יכולים לעשות עבודה בעצמם בששת ימי השבוע; אבל בשבת ה' הם חייבים לעשות כלום לעצמם (26)
- היום הזה מקודש לאלוהים; אבל האדם משרת את אלוהים בכך שהוא משרת את האדם (27)

פרק 97

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מגלה לשנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיברות החמישית והשישית.

אלוהים אינו כוח לבדו; כי החכמה היא מקבילו

כאשר הורו כרובים את האדם בדרכי החכמה אמרו שהחכמה היא אם הגזע, כפי שהכוח הוא אב הגזע (2)

- האיש המכבד את ה' הכל יכול והיודע יתברך, ובלוחות התורה אנו קוראים (3)
- עשה כבוד לאביך ולאמך הגזע, למען יאריכו ימך על הארץ שנתנו לך (4)
- כתב החוק מצווה; לא תרצח; וההורג חייב לעמוד לפני כיסא הדין (5)
- אדם יכול לרצות להרוג, אך אם הוא לא הורג הוא אינו דן בחוק (6)
- רוח החוק טוענת שמי שרוצה להרוג, או מבקש נקמה, כועס על אדם ללא סיבה מספקת, חייב לענות לשופט (7)
- ח) והקורא לאחיו נווד חסר נפש יענה למועצת הצדיקים
- ומי שקורא לאחיו מנוון, כלב, מניף לחיים את אש הגיהנום הבווערת בתוכו (9)
- כעת, בחוק העליון אנו קוראים שאם אחיך פגוע ממהשוו ששעשית, לפני שאתה מציע לאלוהים את מתנותיך, צא ומצא את אחיך ותשלים עמו (10)
- אין זה טוב לתת לשמש לשקוע על חמתך (11)
- אם הוא לא יתפייס לאחר שתבטל את כל הפצרות האנוכיות, וויתרת על כל הזכויות האנוכיות, אתה תהיה חסר אשם בעיני אלוהים; אז לך (12)
- והקרב לה' את מתנותיך
- אם אתה חייב משהו לאיש ולא יכול לשלם; או אם ידרוש אדם סכום גדול מהמגיע לו, לא טוב שתחלוק על טענותיו (13)
- התנגדות היא אב הכעס; אין רחמים ואין סיבה באדם זועם (14)
- אני אומר לכם שעדיף לסבול הפסד מאשר ללכת למשפט או לקרוא לבתי דין של בני אדם לשפוט נכון ולא נכון (15)
- טז) חוק האדם הגשמי היה אומר עין בעין וישן בשן; להתנגד לפגיעה בזכויותיך
- אבל זה לא חוק אלוהים. הנשימה הקדושה הייתה אומרת, אל תתנגד למי שימנע ממך את סחורתך (17)
- יח) מי שייקח את מעילך בכוח הוא עדיין אח וצריך לזכות בלב, מה שלא ניתן לעשות בהתנגדות
- יט) תן לו את מעילך והציע לו עוד ועוד; עם הזמן יתעלה האיש על הגזע; אתה תציל אותו מעצמו
- אל תסרב למי שקורא לעזרה ותן למי שמבקש ללוות משהו (20)
- כא) וְאִם יִהְיֶה אִישׁ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ קוֹל אוֹ בְּכַעְמוֹת, לֹא יִטוֹב לְהַכּוֹת אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה
- גברים קוראים לו פחזן שלא ילחם ובכך יגנו על זכויותיו; אבל הוא האיש הגדול הרבה יותר שמותקף, מוכה ואינו מכה (22)
- מי מושמץ ואינו עונה, ממי שמכה את המכה ומקלל את המשמיץ אותו (23)
- נאמר בימי קדם כי האדם יאהב את חברו וישנא את אויבו; אבל, הנה, אני אומר (24)
- רחם על אויביך; יברך את המשמיצים אותך; תעשה טוב למי שעושה לך רע ותתפלל על מי שרומס את זכויותיך (25)
- זכרו, בניס אתם לאלוהים אשר יזרח את שמנו על הרעים והטובים, המטיל את מטרו על העוול והצדק (26)
- אם אתה עושה לאנשים אחרים כפי שהם עושים לך, אתה רק עבדים, אבל חסידים בדרך למוות (27)
- אבל אתם, כילדי האור, חייבים להוביל את הדרך (28)
- עשה לאחרים כפי שהיית רוצה שיעשו לך (29)
- כאשר אתה עושה טוב למי שעשה לך טוב, אתה לא עושה יותר מאנשים אחרים; המוכרים עושים זאת (30)
- אם אתה מצדיע לחבריך ולא לאויביך, אתה כמו גברים אחרים; המוכרים קבעו את הקצב (31)
- היה מושלם כמו אביך-אלוהים שבשמיים (32)

פרק 98

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מגלה לשנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיברות השביעית, השמונה והעשירית

החוק אוסר על ניאוף; אבל בעיני החוק ניאוף הוא מעשה גלוי, סיפוק האני החושני מחוץ לקשרי הנישואין

- 2) כעת, נישואים לעיני החוק אינם אלא הבטחה שהעניקו גבר ואישה, באישורו של כומר, לחיות למען האמת בהרמוניה ובאהבה
- 3) לאף כומר או קצין אין כוח מאלוהים לקשור שתי נשמות באהבה נשואה
- 4) מהו קשר הנישואין? האם הוא מורכב במה שכומר או קצין יכולים לומר
- 5) האם זו המגילה שעליה כתב הקצין או הכומר את ההיתר לשניים לחיות בקשרי נישואין
- 6) האם זו ההבטחה של השניים שהם יאהבו זה את זה עד המוות
- 7) האם אהבה היא תשוקה הכפופה לרצון האדם
- 8) האם האדם יכול להרים את אהבתו, כפי שהיה אוסף אבני חן יקרות, ולהניח אותה, או למסור אותה לכל אחד
- 9) האם אפשר לקנות ולמכור אהבה כמו כבשים
- 10) אהבה היא כוחו של אלוהים הקושר שתי נשמות והופך אותן לאחת; אין כוח עלי אדמות שיכול להרוס את הקשר
- 11) הגופות עלולות להיפרד על ידי אדם או מוות לזמן קצר בלבד; אבל הם ייפגשו שוב
- 12) כעת, בקשר זה של אלוהים אנו מוצאים את קשר הנישואין; כל שאר האיגודים אינם אלא קשרי קש, והגרים בהם נואפים
- 13) כמו אלה המספקים את תאוותם ללא אישור קצין או כומר
- 14) אבל יותר מזה; הגבר או האישה שמתרפקים על מחשבות תאוה נואפים
- 15) שאלוהים חיבר יחד האדם אינו יכול להיפרד; שהאדם חבר יחדיו חיים בחטא
- טז) על שולחן הדין כתב המחוקק הגדול, לא תגנוב
- יז) לנגד עיני החוק חייב אדם לגנוב ליטול דבר הנראה בעיני בשר, ללא ידיעתו או הסכמתו של מי שהדבר שייך
- יח) אבל, הנה אני אומר שמי שחפץ בלבו להחזיק את אשר אינו שלו ויבטל את בעל הדבר ללא ידיעתו או הסכמתו, הוא בעיני ה', גנב
- הדברים שבני אדם אינם רואים בעיני בשר שווים יותר מהדברים שהאדם יכול לראות
- 19) שמו הטוב של אדם שווה אלף מכרות זהב, ומי שאומר מילה או עושה מעשה הפוגע או מכפיש את השם הזה לקח מה שאינו שלו והוא גנב
- 20) כא) על שולחן החוק נקרא גם: לא תחמוד כלום
- לחמוד היא משאלת לב כל כך לקבל את מה שלא מתאים לאדם
- 22) ומשאלה כזו, ברוח החוק, היא גניבה
- 23)

פרק 99

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מגולל בפני השנים-עשר את ההיבטים הרוחניים של הדיבר התשיעי

- החוק אמר: לא תשקר; אבל בעיני החוק אדם לשקר חייב לומר במילים מה לא נכון
- 2) כעת, לאור חוק הרוח, הונאה בכל צורה שהיא אינה אלא שקר
- 3) אדם יכול לשקר במבט או מעשה; כן, אפילו על ידי שתיקתו עלול להונות, ובכך להיות אשם בעיני נשמת הקודש
- 4) נאמר בימי קדם: לא תשבע בחיידך
- 5) אבל הנה אני אומר, אל תשבע כלל; לא בראש, בלב, בעין וביד; לא ליד השמש, הירח ולא הכוכבים
- 6) לא בשם אלוהים, ולא בשם שום רוח, טובה או רעה
- 7) לא תשבע בשום דבר; כי בשבועה אין רווח
- 8) אדם שדברו חייב להיות מונח בשבועה מכל סוג שהוא אינו אמין בעיני אלוהים או אדם
- 9) בשבועה אתה לא יכול לגרום לעלה ליפול, ולא להפוך את צבע השערה
- 10) האיש בעל הערך פשוט מדבר ואנשים יודעים שהוא דובר אמת
- 11) האיש ששופך מילים רבות כדי לגרום לגברים לחשוב שהוא דובר אמת, פשוט עושה עשן כדי להסתיר שקר

- יב) ויש הרבה אנשים עם לבבות כפולים לכאורה; גברים שישרתו שני אדונים בו-זמנית - שני אדונים קשים למדי. אנשים מעמידים פנים שהם עובדים את אלוהים ביום השבת ואז משלמים בית דין לבעל זבוב בכל יום אחר (13).
- אין אדם יכול לשרת שני אדונים בו-זמנית לא יותר משיכול לרכוב על שני חמורים בו-זמנית שהולכים בדרכים שונות (14).
- האדם המעמיד פנים שהוא עובד את אלוהים ואת בעל זבוב הוא אויב אלוהים, שטן אדוק וקללת בני אדם (15).
- ואנשים לא יכולים לטמון אוצרות בשמים ובארץ בבת אחת (16).
- יז) אז הנה, אני אומר, נשא את עיניך וראה את קמרונות הבטיחות של השמים, ושם הפקיד כל אבן חן (יח) היכן שעש וחלודה אינם יכולים להשחית; שבו גנבים לא יכולים לפרוץ ולגנוב. אין כספות בטיחות על פני כדור הארץ; אין מקום בטוח מפני עש, וחלודה וגנבים (19).
- אוצרות הארץ אינם אלא דברים אשלייתיים שחולפים (20).
- אל תלך שולל; האוצרות שלך הם עוגן הנשמה, ובמקום שבו נמצאים אוצרותיך יהיה לבך (21).
- אל תתקע את לבבך בדברי הארץ; תהיו מודאגים, אל תרצו לאכול, או לשתות או ללבוש (22).
- אלוהים דואג לאלה הבוטחים בו ומשרתים את הגזע (23).
- הנה הציפורים! הם משבחים את אלוהים בשיריהם; האדמה הופכת לתפארת יותר בזכות שירות השמחה שלהם; אלוהים שומר אותם בשקע ידו, ואין דרור נופל ארצה בלי השגחתו; וכל הנופל יקום (25).
- הנה פרחי האדמה! הם בוטחים באלוהים וגדלים; הם עושים את האדמה זוהרת ביופיים ובבושם (26).
- הבט בחבצלות השדה, שליחי אהבת הקודש. אף בן אדם, אפילו לא שלמה בכל הוד, לא התלבש כמו אחד מאלה (27).
- ובכל זאת הם פשוט בוטחים באלוהים; הם מאכילים מידו; הם מניחים את ראשיהם על חזהו (28).
- ? אם אלוהים מלביש ומאכיל כך את הפרחים והציפורים העושים רצונו, האם לא יאכיל וילביש את ילדיו כשהם בוטחים בו (29)?
- חפש תחילה את מלכות הנפש, את צדקת ה', את טובת האנשים, ואל תמלמל; אלוהים ישמור, ויאכיל, וילביש (30).

פרק 100

הדרשה על ההר, המשיכה. ישוע מנסח ומציג לשנים-עשר קוד מעשי של אתיקה רוחנית.

- יש כלל שהאדם הגשמי קבע, והוא מקיים אותו בקפדנות.
- עשה לאנשים אחרים כפי שהם עושים לך. כפי שאחרים שופטים, הם שופטים; כמו שאחרים נותנים, הם נותנים (2).
- עכשיו, בזמן שאתה הולך עם בני אדם כאנשים, אל תשפט, ולא תישפט (3).
- כי כפי שאתה שופט, וכמו שאתה נותן יינתן לך. אם אתה מגנה, אתה מוקע (4).
- כאשר אתה מרחם, בני אדם רחמים עליך, ואם אתה אוהב בצורה כזו שהאדם הגשמי יוכל להבין את אהבתך, אתה תהיה אוהב מאוד (5).
- וכך חכם העולם הזה עושה לאנשים אחרים כפי שהיה רוצה שיעשו לו (6).
- האדם הגשמי עושה טוב לאנשים אחרים למען רווח אנוכי, כי הוא מצפה שברכותיו ירבו ואז יחזור; הוא לא עוצר כדי לציין את הסוף (7).
- האדם הוא עצמו השדה; מעשיו הם זרעים, ומה שהוא עושה לאחרים גדל במהירות; זמן הקציר בטוח (8).
- הנה התשואה! אם זרע את הרוח, הוא קוצר את הרוח; אם הוא זרע את הזרעים המזיקים של שערורייה, גניבה ושנאה; של חושניות ופשע (9).
- הקציר מובטח ועליו לקצור את מה שזרע; כן, יותר; הזרעים מייצרים פי מאה (10).
- פרי צדקה ושלוש ואהבה ושמחה לעולם לא יוכלו לנבוע מזרעים מזיקים; הפרי הוא כמו הזרע (11).
- יב) וכאשר אתה זורע, זורע זרעים של זכות, כי היא הזכות, ולא בדרך המסחר, מצפה לשכר עשיר.
- האדם הגשמי מתעב את חוק הרוח, כי הוא נוטל את חירותו לחיות בחטא; מתחת לאורו הוא אינו יכול לספק את תשוקותיו ותשוקותיו (13).

- 14) הוא שונא את מי שהולך בנשימה הקדושה. האדם הגשמי הרג את האנשים הקדושים של פעם, את הנביאים והרואים
- 15) נִיְכַנְס אֶתְכֶם; יאשים אותך בשקר, יציק לך ויכלא אותך, ויחשוב שהוא עושה את רצון ה' להרוג אותך ברחובות
- 16) אבל אתה לא יכול לשפוט מראש או להטיל צניעות את מי שעושה לך רע
- 17) לכל אחד יש בעיות שצריך לפתור, והוא חייב לפתור אותן בעצמו
- 18) (יח) האיש המלקף אותך עלול לשאת עומס חטא; אבל מה עם שלך
- 19) חטא קטן במי שהולך בנשימה הקדושה הוא גדול יותר בעיני אלוהים מחטאי מפלצות בו שלא ידע את הדרך
- 20) איך אתה יכול לראות את הרסיס בעינו של אחיך בזמן שיש לך גושים בעצמך
- 21) תחילה תוציא את הנתחים מעינך ואז תוכל לראות את השבר בעינו של אחיך ולעזור לו להוציאו
- 22) ובעוד עיניך מלאות דברים זרים אינך יכול לראות את הדרך, כי עיוור אתה
- 23) וכאשר העיוור מוביל את העיוור, שניהם מאבדים את הדרך ונופלים לתוך הסל
- 24) אם אתה מוביל את הדרך אל אלוהים עליך להיות ברור בראיה, כמו גם טהור בלב

פרק 101

הדרשה על ההר, סיכמה. החלק המסכם של הקוד האתי. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום

- פרי עץ החיים עדין מכדי להזין את המוח הגשמי
- 2) אם היית זורק יהלום לכלב רעב, הנה, הוא היה פונה, או שמא תוקף אותך בזעם
- 3) הקטורת המתוקה לאלוהים פוגעת למדי בבעל זבוב; לחם השמים אינו אלא מוץ לבני אדם שאינם יכולים להבין את חיי הרוח
- 4) על המאסטר להיות חכם ולהאכיל את הנשמה במה שהיא יכולה לעכל
- 5) אם אין לך אוכל לכל אדם, רק בקש ויהיה לך; חפשו ברצינות ותמצאו
- 6) פשוט אמרו את המילה ודפקו; הדלת תתעופף פתוחה
- 7) איש לא שאל מעולם באמונה ולא היה לו; איש מעולם לא חיפש לשווא; אף אחד שאי פעם דפק ישר לא הצליח למצוא דלת פתוחה
- 8) כאשר אנשים יבקשו ממך לחם שמים, אל תפנה ואל תיתן להם פרי עצים גשמיים
- 9) אם אחד, בן, היה מבקש ממך כיכר, האם היית נותן לו אבן? אם הוא היה מבקש ממך דג, האם היית נותן לו נחש עפר
- 10) מה שהיית רוצה שאלוהים ייתן לך, תן לבני אדם. מידת הערך שלך טמונה בשירותך לגברים
- 11) יש דרך שמובילה לחיים המושלמים; מעטים מוצאים אותו בכל פעם
- 12) זו דרך צרה; הוא שוכן בין הסלעים והמלכודות של החיים הגשמיים; אבל בדרך אין מלכודות ואין סלעים
- 13) יש דרך שמובילה לאומללות ולמחסור. זוהי דרך מרווחת ורבים הולכים בה. הוא שוכן בין מטעי התענוגות של החיים הגשמיים
- 14) היזהרו, שכן רבים טוענים ללכת בדרך החיים ההולכים בדרך המוות
- 15) אבל הם כוזבים בדיבורים ובמעשה; נביאי שקר הם. הם מתלבשים בעורות של כבשים, בעוד הם זאבים מרושעים
- 16) הם אינם יכולים זמן רב להסתיר את עצמם; אנשים מכירים אותם לפי פירותיהם
- 17) (יז) אינך יכול ללקט ענבים מקוצים, ולא מהדרדרים, תאנים
- 18) הפרי הוא בת העץ וכמו ההורה כך הילד; וְכָל עֵץ שֶׁלֹא מְשַׁבֵּא פְרִי מְאֹד נִקְרָף עַל הַשּׁוֹרְשִׁים וְהוֹשָׁף
- 19) (יט) כי אדם מתפלל ארוכות ובקול רם אינו סימן שהוא קדוש. המתפללים לא כולם נמצאים במלכות הנשמה
- 20) האדם שחי את החיים הקדושים, שעושה את רצון ה', שוכן בתוך מלכות הנשמה
- 21) (כא) האיש הטוב מאוצרות לבו שולח ברכה ושלום לכל העולם
- 22) האיש הרשע שולח מחשבות שמקללות ומקמלות תקווה ושמחה וממלאות את העולם באומללות ואוי

- 23) אנשים חושבים ופועלים ומדברים מתוך שפע הלב
- 24) וכאשר תבוא שעת הדין יכנסו לעצמם שלל אנשים תחנונים ויחשבו לקנות את חסד השופט במילים
- 25) ויאמרו, הנה, עשינו הרבה יצירות בשם הכל
- 26) האם לא התנבאנו? האם לא ריפאנו כל מיני מחלות? האם לא השלכנו את הרוחות הרעות מהאובססיביות
- 27) ואז יגיד השופט, אני לא מכיר אותך. עשית שירות לאלוהים במילים כאשר בליבך סגדת לבעל זבוב
- 28) הרשע עלול להשתמש בכוחות החיים ולעשות שפע של מעשי עוצמה. הסתלקו ממני, פועלי עוון
- 29) האדם השומע דברי חיים ולא עושה אותם דומה לאיש הבונה את ביתו על החול, שכאשר באים השיטפונות, נשטף והכל אבוד
- 30) אבל השומע דברי חיים ובלב ישר וכנה מקבל ואוצר אותם וחי את חיי הקודש
- 31) דומה לאיש הבונה את הבית על הסלע; השטפונות עלולים לבוא, הרוחות עלולות לנשב, הסערות עלולות להכות בביתו; זה לא מוזז
- 32) צא ובנה את חייך על סלע האמת, וכל כוחותיו של הרשע לא ירעידו אותם
- 33) וישוע סיים את כל דבריו בהר ואז הוא, עם השנים-עשר, חזר לכפר נחום

סוף הדרשה על ההר

פרק 102

הכריסטינים בביתו של ישוע. ישוע מגולל בפניהם את תורת הסוד. הם עוברים בכל הגליל ומלמדים ומרפאים. ישוע מביא לחיים את בנה של אלמנה בנאיין. הם חוזרים לכפר נחום

- שנים עשר השליחים הלכו עם ישוע לביתו, ושם התגוררו ימים מסוימים
- 2) וישוע סיפר להם דברים רבים על החיים הפנימיים שאולי לא כתובים כעת בספר
- 3) עתה, בכפר נחום, חי איש עשיר, רב חובל רומי של מאה איש, שאהב את היהודים ובנה עבורם בית כנסת
- 4) משרתו של האיש הזה היה משותק, והוא היה חולה קרוב למוות
- 5) רב החובל ידע על ישוע ושמע שבדבר הקודש הוא ריפא את החולים, והיה לו אמונה בו
- 6) הוא שלח מסר של זקני היהודים לישוע, והוא התחנן לעזרה
- 7) וישוע זיהה את אמונתו של רב החובל והלך מיד לרפא חולים; הקברניט פגש אותו בדרך ואמר לו
- 8) הנה, אדוני, לא טוב שתבוא אל ביתי; אני לא ראוי לנוכחות של איש אלוהים
- 9) אני איש מלחמה, חיי עוברים עם אלה שלעיתים לוקחים את חייהם של אחרים
- 10) ובודאי מי שבא להציל יתבזה אם יבוא מתחת לגג שלי
- 11) אם תדבר את המילה אני יודע שעבדי יהיה בריא
- 12) וישוע פנה ואמר אל הבאים אחריו
- 13) הנה אמונת רב החובל; לא ראיתי אמונה כזו, לא, לא בישראל
- 14) הנה, הסתוּגָה נִפְרָתָה לְכֶם; אבל בזמן שאתה מפקפק ומחכה, הזר בא באמונה ולוקח את לחם החיים
- 15) ופנה אל האיש ואמר, לך לדרכך; לפי אמונתכם כן יהיה; עבדך חי
- 16) קרה שבזמן שישוע דיבר את המילה קם האדם המשותק, והיה בריא
- 17) ואז נסעו הכריסטינים לחו"ל ללמד. ובבואם לנאיין, עיר על דרך החרמון, ראו המון על השערים

- זו הייתה רכבת הלווייה; בנה של אלמנה מת, וחברים נשאו את הגופה אל הקבר (18)
 זה היה בנה היחיד של האלמנה, והיא הייתה פראית מצער. ניאמר לה ישוע: אל תבכי, אני החיים; יחיה בנך (19)
 וישוע הרים את ידו; נושאי המתים עמדו במקום (20)
 וישוע נגע בקבורה ואמר, בחור, חזור (21)
 חזרה הנשמה; גופת המתים התמלאה חיים; האיש התיישב ודיבר (22)
 'האנשים נדהמו מהמקום, וכולם קראו, ברוך ה' (23)
 ;עמד כהן יהודי ואמר, הנה נביא אדיר הופיע (24) ויאמרו כל העם: אמן
 .בני הזוג כריסטינס המשיכו הלאה; הם לימדו, וריפאו חולים בעיירות רבות בגליל, ואז חזרו לכפר נחום (25)

פרק 103

הכריסטינים בכיתו של ישו. ישוע מלמד את השנים-עשר ואת האדונים הזרים בכל בוקר. ישוע מקבל שליחים מיוחנן, המבשר, ושולח לו דברי עידוד. הוא מספיד את דמותו של ג'ון

- ביתו של ישוע היה בית ספר שבו בשעות הבוקר המוקדמות לימדו את שנים עשר השליחים והכוהנים הזרים את סודותיו של אלוהים
 ,והיו נוכחים כוהנים מסין, מהודו ומבבל; מפרס, מצרים ומיוון (2)
 .שבא לשבת לרגלי ישוע כדי ללמוד את החוכמה שהביא לבני האדם, כדי שילמדו את בני עמם איך לחיות את החיים הקדושים (3)
 .וישוע לימד אותם איך ללמד; הוא סיפר להם על ניסיונות הדרך, וכיצד לגרום לניסיונות אלה לשרת את הגזע (4)
 ;הוא לימד אותם איך לחיות את החיים הקדושים כדי שיוכלו לכבוש את המוות (5)
 .הוא לימד אותם מה יהיה סוף חיי התמותה, כאשר האדם הגיע לתודעה שהוא ואלוהים הם אחד (6)
 .השעות שלאחר הצהריים ניתנו להמונים שבאו ללמוד את דרך החיים ולהתרפא; ורבים אכן האמינו והוטבלו (7)
 .כעת, בכלא שלו ליד הים המר שמע המבשר על כל הפעולות האדירות שעשה ישוע (8)
 .חיי הכלא שלו היו קשים, והוא היה במצוקה קשה, והוא התחיל לפקפק (9)
 (10) ולעצמו אמר: אני תוהה אם ישוע הזה הוא המשיח שעליו כתבו הנביאים!
 (11) האם טעיתי בעבודתי? האם אני אכן נשלח מאלוהים לסלול את הדרך למי שיגאל את עמנו ישראל?
 (יב) ואחר כך שלח כמה מחבריו, שבאו לראותו בתא הכלא שלו, לכפר נחום כדי שילמדו על האיש הזה וימסרו לו דבר
 ?האנשים מצאו את ישוע בביתו, ואמרו, הנה המבשר שלח אותנו לשאול, האם אתה המשיח? או שהוא עוד לא בא (13)
 .אך ישוע לא ענה; הוא פשוט הורה לגברים להתעכב בימים מסוימים כדי שיראו וישמעו (14)
 ;ראו אותו מרפא חולים וגורם לצולע ללכת, לחרשים לשמוע, לעיוורים לראות (15)
 .הם ראו אותו משליך את הרוחות הרעות מתוך אותם אובססיביים; הם ראו אותו מקים את המתים (16)
 .הם שמעו אותו מבשר את הבשורה לעניים (17)
 .אז אמר להם ישוע: לכו דרככם; חזור אל יוחנן וספר לו את כל אשר ראית ושמעת; אז הוא יידע. הם הלכו בדרכם (18)
 (19) ההמונים היו שם, וישוע אמר להם: .פעם גודשת את האמות של ג'ורדן; מילאתם את המדבר
 ?מה הלכת לראות? עצי יהודה ופרחי חת? או שהלכת לראות גבר בלבוש מלכותי? או שהלכת לראות נביא ורואה (20)
 אני אומר לכם, אנשים, אתם לא יודעים את מי ראיתם. נביא? כן, ועוד; שליח שאלוהים שלח לסלול את הדרך למה שאתם רואים ושומעים (21)
 היום
 .בקרב אנשי האדמה מעולם לא חי אדם גדול יותר מיוחנן (22)
 .הנה אני אומר, האיש הזה שהורדוס כבל בשלשלאות והשליך לתא בית סוהר הוא אליהו של אלוהים שחזר ארצה (23)

- 24) אליהו, שלא עבר את שער המוות, שגופו של בשר זה נשתנה, והוא התעורר בגן עדן (24)
- כשיוחנן יצא והטיף את בשורת התשובה למען טיהור הנשמה, פשוטי העם האמינו והוטבלו (25)
- עורכי הדין והפרושים לא קיבלו את תורתו של האיש הזה; לא הוטבלו (26)
- הנה, הזדמנויות מוזנחות לעולם לא יחזרו (27)
- הנה העם לא יציב כמי הים; הם מבקשים להיפטר מהצדקה (28)
- יוחנן בא ולא אכל לחם ולא שתה יין. הוא חי את החיים הפשוטים ביותר מלבד גברים, ואנשים אמרו, הוא אובססיבי (29)
- בא אחר שאוכל ושותה וגר בבתים כמו אנשים אחרים, ואנשים אומרים, הוא גרגרן, שיכור, חבר של מוכסים וחוטאים (30)
- !אוי לכם, ערי עמק הגליל, שבהן נעשות כל מעשי האלוהים. אוי לחורזאן וביתסידה (31)
- אילו מחצית מהמעשים האדירים שנעשו כך נעשו בצור ובצידון היו חוזרים בתשובה מזמן על חטאיהם ומחפשים את דרך הישר (32)
- ובבוא יום הדין, הנה, צור וצידון ייקראו ראויים יותר ממך (33)
- כי הם לא זלזלו במתנותיהם, בזמן שאתה זרקת את הפנינה היקרה ביותר (34)
- ;אוי לך כפר נחום! הנה אתה מְרַמָּה עֵתָהּ, וְתִבְפֹּסֵל (35)
- כי אילו מעשי הכוח שנעשו כך אך נעשו בתוך ערי המישור – סדום וזבובים – היו שומעים ופונים אל ה'; לא היה נהרס (36)
- הם נספו בבורותם; לא היה להם אור; אבל שמעת; יש לך את ההוכחות (37)
- ;אור החיים הראה מעל גבעותיך וכל חופי הגליל בוערו באור (38)
- כבוד ה' הראה בכל רחוב ובית כנסת ובית; אבל דחית את האור (39)
- והנה, אני אומר, יבוא יום הדין ואלוהים יעשה ברחמים עם ערי המישורים יותר מאשר יעשה עמכם (40)

פרק 104

ישוע מלמד את ההמונים. משתתף במשתה בביתו של סיימון. קורטיוזנית עשירה מושחת אותו במזור יקר. שמעון נוזף בו והוא מטיף דרשה על כבוד שווא

- וישוע הביט בהמונים שדחפו למען רווח אנוכי
- אנשי הלימוד והעושר, המוניטין והכוח, היו שם; אבל הם לא ידעו את המשיח (2)
- עיניהם היו מסנוורות מהנצנצים המפוחמים של האני האנוכי שלהם; הם לא יכלו לראות את המלך (3)
- ואף שהלכו בתוך האור, גיששו בחושך - חושך כמו ליל המוות (4)
- וישוע הפנה את עיניו לשמים ואמר (5)
- אני מודה לך, קדוש שמיים וארץ, שבזמן שהאור נסתר מחכמים וגדולים, הוא מתגלה לתינוקות (6)
- (7) ואז פנה אל ההמונים אמר:;אני בא אליך לא בשם אדם, ולא בכוח שלי
- החכמה והסגולה שאני מביא לך הם מלמעלה; הם החוכמה והמעלה של האל שאנו מעריצים (8)
- המילים שאני מדבר אינן המילים שלי; אני נותן לך מה שאני מקבל (9)
- בוא אלי כל עמלים ומושכים משאות כבדים ואתן לך עזר (10)
- תלבש עמי את עול המשיח; הוא אינו משפסף; זה עול קל (11)
- יחד נמשוך את משא החיים בקלות; וכך לשמוח (12)
- פרושים, ששמו היה שמעון, ערך משתה, וישוע היה האורח המכובד (13)
- וכשהם ישבו על הלוח, קורטיוזנית שנרפאה מרצונה לחטוא על ידי מה שקיבלה וראתה בשירותו של ישוע, הגיעה ללא הזמנה למשתה (14)
- היא הביאה קופסת אלבסטר של מזור יקר וכשהאורחים נשכבו היא באה אל ישוע בשמחה, כי השתחררה מחטא (15)

טז) דמעותיה נפלו מהר, נשקה לרגליו, וייבשה אותן בשערה, ומשחה אותן במזור.
 יז) ושמעון חשב, הוא לא דיבר בקול, האיש הזה אינו נביא או יידע את סוג האשה המתקרבת אליו ותגרש אותה.
 אבל ישוע ידע את מחשבותיו ואמר לו: צבאי, יש לי דבר לומר לך (18)

יט) ויאמר שמעון: אמר

20) וישוע אמר, החטא הוא מפלצת של עוון; הוא עשוי להיות קטן; הוא עשוי להיות גדול; יכול להיות שזה משהו שנותר ללא שינוי הנה, אדם אחד מנהל חיי חטא ולבסוף נגאל; אחר, במצב רוח רשלני, שוכח לעשות את הדברים שהוא צריך לעשות אבל הוא עושה רפורמה (21) ונסלח לו. עכשיו, מי מאלה זכה לשבחים הגבוהים יותר?

ושמעון אמר, מי שהתגבר על שגיאות החיים (22)

וישוע אמר, אתה דובר אמת (23)

הנה האישה הזאת אשר רחצה את רגלי בדמעות וייבשה אותן בשערה וכיסתה אותן במזור (24)

במשך שנים היא ניהלה חיים של חטא, אבל כששמעה את דברי החיים היא ביקשה סליחה ומצאה (25)

אבל כשבאתי לביתך כאורח לא נתת לי קערת מים כדי לרחוץ ידיים ורגלי, מה שעל כל יהודי נאמן לעשות לפני שהוא משתה (26)

?עכשיו, אמור לי, שמעון, מי מאלה, האישה הזו או אתה, ראוי לשבח ביותר (27)

אבל שמעון לא ענה (28)

ואז אישה אמר ישוע, חטאיך נסלחו כולם; אמונתך הצילה אותך; לך לשלום (29)

?ואז התחילו האורחים שישבו סביב הלוח לומר בעצמם, איזה אדם הוא זה האומר, כל חטאיך נמחלים (30)

פרק 105

תחת חסותן של מספר נשים עשירות, בני הזוג כריסטין עורכים סיור מיסיונרי מפואר. בהוראתו, ישוע מפרגן לכנות ונוזף בצביעות. הוא מדבר על החטא נגד נשמת הקודש

כעת, נשים רבות שהיו ברשותן עושר רב, והתגוררו בעיירות אחרות בגליל, הפצירו שישוע והשנים-עשר, יחד עם המאסטרים מהארצות הזרות ילכו לשם ויטיפו וירפאו

2) בין המודאגים הללו היו מרים מגדלנה, שהייתה אובססיבית לשבע רוחות אוויר חסרות בית, שגורשו החוצה על ידי המילה הכול אשר דיבר ישוע

3) סוזנה, בעלת אחוזות עצומות בקיסריה-פיליפי

4) יוהנה, אשתו של חוזה, מחצרו של הורדוס

5) ורחל מחוף צור

6) ואחרים מעבר הירדן והכנרת

7) וסיפקו אמצעים רבים ושלוש פעמים יצאו שבעה אנשים

8) הם הטיפו את בשורת המשיח והם הטבילו את ההמונים שהודו באמונתם; הם ריפאו חולים והקימו מתים (8)

9) וישוע עבד ולימד משעות הבוקר המוקדמות עד חלוף היום, ולאחר מכן אל תוך הלילה, הוא לא הפסיק לאכול (9)

10) נבהלו חבריו שמא ייכשל מאבדן כוח, והם אחזו בו והיו מוציאים אותו בכוח למקום מנוחה (10)

יא) אבל הוא לא גער בהם; הוא אמר, האם לא קראת שאלוהים יתן למלאכיו חיוב עלי

12) שיחזיקו אותי חזק ויסבלו לא שאני אבוא לרצות (12)

13) אני אומר לכם, גברים, בזמן שאני נותן את כוחי להמונים המודאגים והממתנינים האלה, אני מוצא את עצמי במנוחה בזרועות אלוהים (13)

14) ששליחיו המבורכים מורידים לי את לחם החיים (14)

יש גאות רק פעם אחת בחיי האדם (15)

- 16) האנשים האלה מוכנים כעת לקבל את האמת; ההזדמנות שלהם היא עכשיו; ההזדמנות שלנו היא עכשיו (16)
- (יז) ואם לא נלמד אותם בזמן שנוכל, תרד הגאות
- ?אולי לא יהיה אכפת להם שוב לשמוע את האמת; אז אמור לי, מי ישא באשמה (18)
- יט) וכך לימד וריפא
- בין ההמונים היו אנשים מכל גווי מחשבה. הם היו חלוקים בדעותיהם לגבי כל מה שאמר ישוע (20)
- כא) יש שראו בו אלוהים והיו משתחווים לו; ואחרים ראו בו שטן של העולם התחתון והיו משליכים אותו בבור וחלקם התאמצו לנהל חיים כפולים; כמו אריות קטנות של האדמה שמקבלים על עצמם את צבע הדבר שהם נחים עליו (22)
- אנשים אלה ללא עיגון כלשהו, הם חברים או אויבים כפי שנראה כי הם משרתים אותם בצורה הטובה ביותר (23)
- וישוע אמר, אין אדם יכול לשרת שני אדונים בו זמנית. אף אדם לא יכול להיות חבר ואויב בבת אחת (24)
- כל בני האדם קמים, או שוקעים למטה; בונים, או מפרקים (25)
- אם אתה לא אוסף את התבואה היקרה, אז אתה זורק אותו (26)
- הוא פחדן שיעמיד פנים שהוא חבר, או אויב, כדי לרצות אדם אחר (27)
- אתם אנשים, אל תטעו את עצמכם במחשבה; לבבך ידוע (28)
- צביעות תקפיץ נפש בוודאי כמו נשימת בעל זבוב. אדם רשע ישר מוערך יותר על ידי שומרי הנפש מאשר אדם אדוק לא ישר (29)
- אם היית מקלל את בן האדם, פשוט קלל אותו בקול רם (30)
- קללה היא רעל לאדם הפנימי, ואם תחזיק ותבלע קללה היא לעולם לא תעכל; הנה, זה ירעיל כל אטום בנשמה שלך (31)
- ואם תחטא לבן אדם, יתכן שתזכה ותטהר אשמתך במעשי חסד ואהבה (32)
- אבל אם תחטא לנשימה הקדושה בכך שתתעלם ממנה כשהיא תפתח לך את דלתות החיים (33)
- 'על ידי סגירת חלונות הנשמה כשהיא יוצקת את אור האהבה אל לבבך, ותנקה אותם באש ה (34)
- אשמתך לא תימחק בזה וגם לא בחיים הבאים (35)
- נפלה הזדמנות שלא תבוא יותר, ואתה חייב לחכות עד שהעידנים יתגלגלו שוב (36)
- אז הנשימה הקדושה תנשום שוב על מדורות החיים שלך, ותדליק אותן ללהבה חיה (37)
- אז היא תפתח שוב את הדלתות, ואתה יכול לתת לה להיכנס לסעוד איתך לנצח, או שאתה יכול לזלזל בה שוב, ואז שוב (38)
- אתם אנשי ישראל, ההזדמנות שלכם היא עכשיו (39)
- עץ החיים שלך הוא עץ אשליה; יש לו יכול נדיב של עלים; ענפיו תלויים נמוך עם פירות (40)
- הנה דבריך עלים; מעשיך הפרי (41)
- הנה, כי בני אדם קטפו את תפוחי עץ החיים שלך ומצאו אותם מלאי מר; ותולעים אכלו עד היסוד (42)
- !הנה אותו עץ תאנה אגב כל כך מלא בעלים ופירות חסרי ערך (43)
- אז דיבר ישוע מילה שרוחות הטבע יודעות, והנה, עץ התאנה ניצב מסה של עלים קמלים (44)
- ואז הוא אמר שוב, הנה כי אלוהים ידבר את הדבר, ואתה תעמוד עץ תאנה קמל בשמש השוקעת (45)
- אתם אנשי הגליל, שלחו וקראו את הגוזם לפני שיהיה מאוחר מדי, ותנו לו לגזום את ענפיכם חסרי הערך והעלים המתעתעים, ותנו לשמש (46)
- להיכנס
- השמש היא החיים, והיא יכולה לשנות את חוסר הערך שלך לערך (47)
- עץ החיים שלך טוב; אבל טיפחת את זה כל כך הרבה זמן עם טללים של עצמי וערפילים של דברים גשמיים עד שסגרת את אור השמש (48)
- אני אומר לכם, אנשים, שאתם חייבים לתת דין וחשבון לאלוהים על כל דבר סרק שאתם מדברים וכל מעשה רע שאתם עושים (49)

פרק 106

בני הזוג כריסטיין נמצאים במגדלה. ישוע מרפא אדם שהיה עיוור, אילם ואובססיבי. הוא מלמד את האנשים. בזמן שהוא מדבר באים אליו אמו, אחיו ומרים. הוא מלמד שיעור על יחסי משפחה. הוא מציג את מרים בפני האנשים, והיא שרה את שירי הניצחון שלה.

מגדלה נמצאת ליד הים, וכאן לימדו המורים.

- 2) הובא אדם אובססיבי, שהיה עיוור ואילם, וישוע דיבר את המילה, והנה, הרוחות הרעות הלכו; האיש דיבר, עיניו נפתחו, והוא ראה
- 3) זו הייתה העבודה הגדולה ביותר שאנשים ראו את המאסטר עושה, וכולם נדהמו
- 4) הפרושים היו שם, והם היו מלאי זעם קנאה; הם חיפשו סיבה שבאמצעותה יוכלו לגנות
- 5) הם אמרו, כן, נכון שישוע עושה הרבה מעשי גבורה; אבל גברים צריכים לדעת שהוא נקשר עם בעל זכוב
- 6) הוא מכשף, קוסם שחור מסוג סיימון סרוס; הוא עובד כמו יאנס וכפי שעבד ג'מברס בימיו של מוזס
- 7) כי השטן, נסיך הרוחות הרעות, הוא שהותו בלילה וביום ובשם השטן הוא מוציא את השדים, ובשמו מרפא חולים ומקים מתים
- 8) אבל ישוע ידע את מחשבותיהם; אָמַר לָהֶם, אָנָּשִׁים אֲדוֹנִים, יוֹדְעִים תּוֹרָה; כל מה שמצויד נגד עצמו חייב ליפול; בית מחולק אינו יכול לעמוד
- 9) ממלכה הנלחמת עם עצמה מועלמת
- 10) אם השטן יגרש את השטן, כיצד יכולה מלכותו לעמוד
- 11) אם אני, על ידי בעל זכוב, מוציא שדים, על ידי מי אתה מוציא שדים
- יב) אבל אם אני, בשם הקדוש של אלוהים, מוציא שדים החוצה, וגורם לצלעים ללכת, לחירשים לשמוע, לעיוורים לראות, לאלמים לדבר, האם מלכות ה' לא באה אליכם
- 13) הפרושים היו מטומטמים; הם ענו לא
- 14) בעוד ישוע דיבר ניגש שליח ואמר לו, אמך ואחיך רוצים לדבר איתך
- 15) ויאמר ישוע, מי היא אמי? ואחי, מי הם
- טז) וַיִּדְבֶּר דְּבַר אֶל-הָאֲדוֹנִים הַנִּכְרִים וְאֵת-שְׁנַיִם עֲשָׂר; הוא אמר
- יז) הנה, אנשים מזהים את אמותיהם, אבותיהם, אחיותיהם, אחיהם כאן בבשרם; אבל כשהצעיף נקרע ואנשים הולכים בתחומי הנשמה
- קווי האהבה העדינים שקושרים את קבוצות הקרובים הבשרניים במשפחות יימוגו
- 18) לא שהאהבה למישהו תהיה פחותה; אבל אנשים יראו בכל האימהות, האבהות, האחות, אחוות האדם
- 19) הקבוצות המשפחתיות של כדור הארץ יאבדו כולן באהבה אוניברסלית ואחוה אלוהית
- 20) ואז אמר להמונים, מי שחי את החיים ועושה את רצון ה' הוא ילד ה' והוא אמי, אבי, אחותי, ידידי
- 21) ואחר כך הלך הציידה לדבר עם אמה ועם בני משפחתו האחרים על בשרו
- 22) אבל הוא ראה יותר מאלה. העלמה שפעם ריגשה את נפשו באהבה; אהבה מעבר לאהבה של כל קרוב בשר
- 23) מי היה המפתח הכואב ביותר במקדש הליופוליס שלייד הנילוס, ששר לו את שירי הקודש, היה שם
- 24) ההכרה הייתה של נשמות קרובות, וישוע אמר
- 25) הנה, כי אלוהים הביא לנו כוח שאנשים לא יכולים להבין, כוח של טהרה ואהבה
- 26) להאיר יותר את משאות השעה, להיות מזור לנפשות פצועות
- 27) לזכות את ההמון לדרכים טובות יותר על ידי שירת קודש וחיי קודש
- 28) הנה, כי מרים שעמדה ליד הים ושרה את שירת הניצחון כשהוביל משה את הדרך, תשוב לשיר
- 29) ויצטרפו כל מקהלות השמים וישירו את הפזמון השמחה
- 30) !שלום, שלום עלי אדמות; רצון טוב לגברים
- 31)

ותעמוד מרים לפני המוני הממתנינים ותשיר שוב את שירי הניצחון, וכל העם אמרו אמין (32)

פרק 107

פרושים דורש מישו סימנים למשיחיותו. ישוע נזף בו משום שהוא אינו מזהה את הסימנים הניתנים ללא הרף. ישוע קורא לאנשים לקבל את האור כדי שיהפכו לאור.

פרושים מרומם מעצמו עמד בין ההמונים ואמר לישו:

- 2) אדוני, נבקש ממך להדגים. אם אתה באמת המשיח שעתידי לבוא, אז אתה בוודאי יכול לעשות מה שקוסמים שחורים לא יכולים לעשות
- 3) הנה, הם יכולים לדבר, ולהחזיק את ההמונים בדברי כוח; והם יכולים לרפא את החולים ולגרש את השדים מתוך אותם אובססיביים
- 4) הם יכולים לשלוט בסערות; ואש ואדמה ואויר ישמעו ויענו כשידברו
- 5) עכשיו, אם תעלה ומאותו מגדל תעוף על פני הים, נאמין שנשלחת מאלוהים
- 6) וישוע אמר, אף קוסם שחור מעולם לא חי חיי קודש; יש לך הדגמה של חיי המשיח בכל יום
- 7) אבל הנה, סופרים ופרושים רעים ונואפים, אינכם יכולים לראות את רוח, כי עיני רוחכם מלאות עצמיות גשמית
- 8) אתה מחפש סימן כדי לרצות את סקרנותך. אתה הולך במישורים הנמוכים ביותר של החיים הגשמיים ובוכה, תופעות! הראה לנו סימן ואז נאמין.
- 9) לא נשלחתי ארצה כדי לקנות אמונה כמו שגברים קונים דגים ופירות ופסולת ברחובות
- 10) נדמה שגברים חושבים שזה די טובה שעושים לי כשהם מודים באמונתם בי ובמשיח הקדוש
- 11) מה זה משנה לי כאדם אם אתה מאמין או לא מאמין
- 12) אמונה היא לא משהו שאתה יכול לקנות עם מטבע; זה לא משהו שאתה יכול למכור עבור זהב
- 13) פעם הלך אחרי מארט, קבצן, ובכה, תן לי חתיכת כסף; אז אני אאמין בך
- 14) ואתה כמו הקבצן הזה; אתה מציע להחליף את אמונתך בסימנים
- 15) אבל אני אתן לך הכל העולם את אחד כדי להבטיח שהמשיח שוכן איתי
- 16) כולכם קראתם את משל יונה והדג, שבו כתוב שהנביא בילה שלושה ימים ולילות בתוך קיבת הדג האדיר, ואז יצא
- 17) (יז) בן האדם יבילה שלושה ימים ולילות בלב הארץ ואז ייצא שוב, ואנשים יראו ויידעו
- 18) הנה, האור עשוי להיות כה בהיר עד שבני אדם יוכלו לראות דבר
- 19) אור הרוח הראה כל כך בהיר מעל הגליל שאתה השומע אותי עכשיו עיוור
- 20) אולי קראת את דברי עזראל הנביא; אמר, האור יאיר בחושך הלילה, ואנשים לא יבינו אותו
- 21) הגיע הזמן הזה; האור מאיר; אתה לא רואה את זה
- 22) מלכת שבא ירבה בלילה האפל ביותר ועדיין השתוקקה לאור
- 23) היא באה לשמוע את דברי החכמה משפתי שלמה, והאמינה
- 24) והפכה ללפיד חי, ובהגיעה לביתה, הנה, כל ערב התמלאה באור
- 25) רחוק יותר משלמה נמצא כאן; המשיח נמצא כאן; כוכב היום עלה, ואתה דוחה את האור
- 26) ואתה זוכר את נינוה, העיר הרעה של אשור, אשר אלוהים סימן להיהרס בזעזוע ובלהבה, אלא אם כן יפנו העם וילכו בדרכי ימין
- 27) וירם יונה את קולו ויאמר בארבעים יום תברס נינוה ויהרס עושרה
- 28) העם שמעו והם האמינו; וישוע נזף את דרכי ימין, והנה עירם לא נמחקה; לא נהרס
- 29) אתם אנשי הגליל, אני אומר לכם שערב ונינוה יעידו נגדכם ביום הדין
- 30) הנה פי כל אֶשֶׁר אֶשֶׁר אֶנִי מְדַבֵּר אֵלָיו כֹּל אֵשׁ הָאֵלֹהִים; אבל הם שוכבים מתים

- הרצון מרוסן על ידי רצונות הבשר, והוא אינו מביא את אתרי האש לרטוט לאור (31)
 ?הבט, אם כן, אל נפשך ושימו לב, האין האור שבתוככם חשוך כלילה (32)
 אין נשימה מלבד נשימה קדושה שתמיד תוכל להדליק את אש החיים שלך ללהבה חיה ולהאיר אותן (33)
 ונשימת הקודש יכולה להעלות את אתרי האש להאיר באיש מלבד לבבות של טהרה ואהבה (34)
 שמעו, אם כן, אנשי הגליל, טהרו את הלב, הודו בנשימה הקדושה, ואז גופכם יהיה מלא באור (35)
 וכמו עיר על גבעה, אורך יאיר למרחוק, וכך עשוי אורך להאיר את הדרך לאנשים אחרים (36)

פרק 108

*ישוע נוזף באנשים על אנוכיות. הכריסטינים משתתפים במשתה, וישוע זוכה לביקורת על ידי הפרוש כי הוא רחן
 לא לפני שאכל. ישוע חושף את הצביעות של המעמדות השליטים ומשמיע עליהם צרות רבות*

- ההמונים היו פראיים ממחשבה אנוכית; אף אחד לא הכיר בזכויות ובצרכים של אף אחד אחר
 החזק דחף את החלשים הצדיה ורמס אותם בחיפזון כדי להיות הראשון לקבל ברכה לעצמו (2)
 !ניאמר ישוע, הנה פל הַבְּהִמָּה שְׁלֹא מְאוֹלָה; מאורה של צפעים עוקצים, מטורפים מחמדנותם השטנית של רווח אנוכי (3)
 אני אומר לכם, גברים, ההטבות שמגיעות לגברים שאינם רואים רחוק מעצמם הם כדורים באור הבוקר (4)
 הם לא אמיתיים; הם חולפים. הנשמה האנוכית ניזונה היום; האוכל אינו נטמע; הנשמה לא צומחת, ואז יש להאכיל אותה שוב, ואז שוב (5)
 ;הנה, אדם אנוכי אובססיבי לרוח אוויר אחת בלבד; על ידי המילה הכל-הכל הרוח נפלטה החוצה (6)
 הוא משוטט במקומות יבשים, מחפש מנוחה ולא מוצא (7)
 ;ואז זה מגיע שוב; האיש האנוכי לא הצליח לסגור ולנעול את הדלת (8)
 הרוח הטמאה מוצאת את הבית כולו מטואטא ומנוקה; הוא נכנס ולוקח עמו מלא שבע רוחות אחרות טמאות יותר מעצמו; ושם הם שוכנים (9)
 המצב האחרון של האדם עלוב יותר מפי שבעה מהראשון (10)
 .(יא) וכך גם אתם שחוטפים את הברכות ששייכות לגברים אחרים
 !בעוד ישוע דיבר אישה מסוימת שעמדה ליד קראה, אשרי ביותר היא אמו של איש האלוהים הזה (12)
 .ניאמר ישוע, פן, פרוך הוא; אך מבורכים כפליים השומעים, מקבלים וחיים את דבר אלוהים (13)
 פרוש של עושר הכין משתה, וישוע והשנים-עשר, יחד עם האדונים מרחוק, היו אורחים (14)
 .וישוע לא רחן את ידיו לפי הכללים הפרושים המחמירים ביותר לפני שאכל; כאשר הבחין הפרושי בכך הוא התפעל רבות (15)
 !ויאמר ישוע: צבאי, מדוע אתה מתפלל שלא רחצתי ידיים (16)
 .(יז) הפרושים רוחצים היטב את ידיהם ורגליהם; הם מנקים את הגוף כל יום כאשר, הנה, בפנים יש כל צורה של זוהמה
 לבם מלא רשעות, סחטנות ומרמה (18)
 .האם האלוהים שעשה את החלק החיצוני של הגוף לא עשה גם את הפנים (19)
 .!ואז אמר, אוי לכם, הפרושים! כי אתה מעשר את הנענע והרוה, ואת כל עשב, ועובר במשפט ובאהבת ה (20)
 .אוי לכם, הפרושים! אתה אוהב את המושבים הגבוהים ביותר בבתי כנסת ובבתי משפט, ומציע הצעות ברכה בשוק (21)
 .אוי לך, אדוני הארץ המטומטמים! איש לא יחשוב שאתם עבדים של ה' צבאות במה שאתם עושים (22)
 ?עורך דין שישב ליד העיר, רבוני, דבריך קשים, ואז במה שאתה אומר אתה מטיל עלינו; ולמה (23)
 .וישוע אמר, אוי לכם, אדוני התורה! אתם מערימים משאות גדולים על בני האדם, כן, עומסים גדולים מכדי לשאת אותם, ולעולם לא תעזרו (24)
 .לשאת בעצמכם משקל של נוצה
 .אוי לך! אתה בונה את קברי הנביאים והרואים; את אשר הרגו אבותיך; ואתם צדדים לפשעים (25)

- ועתה הנה, כי אלוהים שוב שלח אליכם את אנשי קדושו – שליחים, נביאים, רואים; ואתה רודף אותם (26)
- קרובה השעה שתטעון נגדם בבתי המשפט; ידרבן אותם ברחובות; ישליך אותם לתוך תאי הכלא ויהרוג אותם בהנאה של שולל (27)
- אני אומר לכם, אנשים, דמם של כל אנשי האלוהים הקדושים שנשפך מהבל הצדיק ועד לזה של זכריה אבי יוחנן הקדוש (28)
- מי נפגע ליד המזבח בקודש (29)
- הדם של כל האנשים הקדושים האלה הפך את ידיו של הדור הבלתי אלוהים הזה לאדום יותר (30)
- אוי לכם, אדוני התורה! אתה חוטף את מפתחות הידע מידיהם של בני אדם (31)
- אתה סוגר את הדלתות; אתם נכנסים לא בעצמכם, ולא סובלים מהמוכנים להיכנס פנימה (32)
- דבריו עוררו את הפרושים, את עורכי הדין והסופרים, והם, מתרעמים, שפכו עליו זרמים של התעללות (33)
- האמיתות שדיבר באו כרעם משמים; השליטים יעצו כיצד הם עלולים ללכוד אותו בדבריו; הם חיפשו דרך חוקית לשפוך את דמו (34)

פרק 109

הכריסטינים הולכים למקום נפרד כדי להתפלל. ישוע מזהיר אותם מפני חמץ הפרושים ומגלה את העובדה שכל 'המחשבות והמעשים רשומים בספר הזיכרון של אלוהים. אחריות האדם והשגחת ה

- כעת, כשהסתיימה המשיחה, הלך ישוע, עם המאסטרים הזרים והשנים-עשר, עם מרים, מרים וחבורת נשים נאמנות שהאמינו במשיח, למקום נפרד כדי להתפלל
- וכאשר הסתיימה שתיקתם, אמר ישוע, היזהרו; חמץ הפרושים נזרק בכל מידה של סעודת החיים (2)
- זהו רעל שיכתים את כל מה שהוא עלול לגעת בו; והיא יקריב את הנפש פאדי דאבולוס; זו צביעות (3)
- הפרושים נראים הוגנים בדיבור, אבל הם שטניים בלבם (4)
- ואז נראה שהם חושבים שמחשבה היא משהו שהם יכולים לנעול בתוך עצמם (5)
- נראה שהם לא יודעים שכל מחשבה ומשאלה מצולמת ואז נשמרת בתוך ספר החיים כדי להתגלות בכל עת שהמאסטרים ירצו (6)
- מה שחושבים, או רוצים, או נעשה בלילה האפל ביותר, יוכרז ביום הבהיר ביותר (7)
- מה שנלחש באוזן בתוך הסתר יתפרסם ברחובות (8)
- וביום הדין כשיפתחו כל הספרים, ישפטו האנשים האלה וכל אדם אחר, לא לפי מה שהם אמרו או עשו (9)
- אבל לפי האופנים שבהם השתמשו במחשבות ה', וכיצד נעשו אתרי אהבת הנצח לשרת (10)
- כי בני אדם עשויים לגרום לאתרים אלה לשרת את האני הגשמי, או לשרת את האני הקדוש שבתוכו (11)
- יב) הנה האנשים האלה עלולים להרוג את גופת הבשר הזו; אבל מה עם זה הבשר אינו אלא דבר חולף, ובקרוב, על פי חוק הטבע, יעבור שחיתתם רק מזרז מעט זמן את עבודת הטבע (13)
- וכשהם הורגים את הבשר, מגיעים לגבולות כוחם; הם לא יכולים להרוג את הנשמה (14)
- אבל הטבע הוא שומר הנפש כמו על הבשר, ובזמן קציר הנפש, עצי החיים נבדקים כולם על ידי השופט (15)
- טז) וכל עץ שאינו נותן פרי טוב, נקטף בשורשים ומושלך בלהבות
- למי אם כן תראה? לא מי שבכוחו להרוג את הבשר, ותו לא (17)
- ראה את האדיר שיש בכוחו למוסס הן את הנשמה והן את הגוף בלהבות האש של הטבע (18)
- יט) אבל האדם הוא מלך; הוא עשוי לכוון את מחשבותיו, אהבותיו, חייו ולזכות בפרס חיי נצח
- ואתה לא ננטש במאבקך על כתר החיים. אביך חי ואתה תחיה (20)
- אלוהים דואג לכל יצור חי. הוא מונה כוכבים ושמשות וירחים (21)
- הוא מונה מלאכים, אנשים וכל מה שלמטה; הציפורים, הפרחים, העצים (22)

- 23) את עצם עלי הכותרת של הוורד הוא מכיר בשמו, וכל אחד נמנה בספר חייו
- 24) וכל שעה בראשך וכל טיפת דם בעורקיך הוא יודע לפי מספר ולפי קצב
- הוא שומע את קריאת הציפורים, את ציוץ הצרצר, את שירת התולעת הזוהרת; ואין דרור נופל ארצה ללא ידיעתו והסכמתו
- 25) דרור נראה דבר בעל ערך מועט; כן, חמישה מהם שווים שני פרטים בשוק, ובכל זאת אלוהים דואג לכל אחד מהם
- 26) האם לא יהיה לו אכפת הרבה יותר ממך הנושא את דמותו בנשמתך
- 27) אל תפחדו להתוודות על המשיח בפני בני האדם, ואלוהים יזכה אתכם ככניו ובנותיו בנוכחות צבא השמים
- 28) אם אתה מתכחש למשיח לפני בני האדם, אז אלוהים לא יקבל אותך כשלו לפני צבאות השמים
- 29) ועוד אומר, אל תירא מתי יעלו אותך אנשים לפני שליטי הארץ לענות על אמונתך
- 30) הנה נשימת הקודש תלמד אותך בשעת צרכיך מה עליך לומר, ומה מוטב להשאיר ללא נאמר
- 31) ואז הלכו הכריסטינים שוב ללמד את ההמונים
- 32)

פרק 110

מרים שרה שיר ניצחון. השיר. ישוע חושף את האופי הסמלי של מסע ישראל ממצרים לכנען

ומרים עמדה לפני ההמון הגואה, ותשיפה עיניה לשמים שרה מחדש את שיר הניצחון

2) הוציאו את הנבל, את הווינה ואת הליירה; הביאו את המצלת הנשמעת הגבוהה ביותר, כל מקהלות השמים. הצטרפו לשיר, השיר החדש והחדש.

3) רכן ה' צבאות לשמוע את זעקות בני האדם, והנה, מצודת בעל זכוב רועדת כעלה לפני הרוח.

4) חרבו של גדעון שוב נטויה.

5) ה' כמו ידיו הרחיק לאחור את וילונות הלילה; שמש האמת מציפה את השמים והארץ;

6) השדים של החושך, של הבורות והמוות, בורחים מהר; נעלמים כטל מתחת לשמש הבוקר.

7) אלוהים הוא כוחנו ושירתנו; היא ישועתנו ותקוותנו, ונבנה לו מחדש בית;

8) יטהר את לבנו, ויטהר את חדריו, כל אחד. אנחנו מקדש הנשימה הקדושה.

9) איננו צריכים עוד אוהל בתוך המדבר; לא עוד מקדש שנבנה בידיים.

10) אנחנו לא מחפשים את ארץ הקודש, וגם לא את ירושלים.

11) אנחנו אוהל אלוהים; אנחנו המקדש שלו שנבנה ללא קול כלים קצוצים.

12) אנחנו ארץ הקודש; אנחנו ירושלים החדשה; אלויה, הלל את ה'!

יג) וכשנגמר השיר קראו ההמונים, השבח לאל

14) וישוע אמר: הנה הדרך

15) בני האדם גיששו עידינים בחשכת הלילה המצרי

16) הפרעונים של השכל קשרו אותם בשלשלאותיהם

17) אבל אלוהים לחש בערפילי הזמן וסיפר להם על ארץ של חירות ואהבה

18) והוא שלח את הלוגוס שלו להאיר את הדרך

19) ים סוף מתגלגל בין הארץ המובטחת לחולות מצרים

20) ים סוף הוא המוח הגשמי

21) הנה, הלוגוס מושיט את ידו; הים מתפצל; המוח הגשמי נשבר לשניים; בני האדם עוברים בנעל יבשה

22) הפרעונים של החוש היו משאירים אותם במנוסתם; מי הים חוזרים; הפרעונים של השכל אבדו והאנשים חופשיים

- 23) רק לזמן קצר אנשים צועדים במדבר החטא; הלוגוס מוביל את הדרך
 24) וכאשר סוף עומדים אנשים על שפת הירדן, המים האלה נשארים, ואנשים יוצאים אל שלהם

פרק 111

ישוע מלמד. אדם מבקש ממנו לחייב את אחיו לנהוג בצדק. ישוע חושף את החוק האלוהי, את כוחה של האמת ואת האוניברסליות של הרכוש. מספר על משל העשיר ויבולו השופע

- וישוע לימד את ההמונים; ובעודו דיבר קם איש ואמר
- רבוני, שמע את תחנתי: אבי נפטר והשאיר נחלה גדולה; אחי תפס הכל, ועכשיו מסרב לי את חלקי (2)
- אני מתפלל שתציע לו לעשות את הזכות ולתת את שלי (3)
- וישוע אמר, לא באתי להיות שופט בעניינים כאלה; אני לא חסיד של בית המשפט (4)
- אלוהים שלח אותי לא להכריח אדם לעשות את הזכות (5)
- בכל אדם יש תחושת זכות; אבל גברים רבים לא מתייחסים לזה (6)
- האדם שעולים מאנוכיות יצרו קרום על תחושת הזכות שלהם שמכסה את האור הפנימי שלהם, כך שהם לא יכולים להבין או להכיר (7)
- בזכויותיהם של גברים אחרים
- את הצעיף הזה לא תוכל לקרוע בכוח הזרוע, ואין שום דבר שיכול להמיס את הקרום הזה אלא ידיעה ואהבת אלוהים (8)
- בעוד בני אדם בבוץ, השמים נראים רחוקים; כאשר גברים נמצאים על פסגת ההר, השמיים קרובים, והם כמעט יכולים לגעת בכוכבים (9)
- אז פנה ישוע ואל השנים-עשר אמר, הנה הרבים בבוץ החיים הגשמיים (10)
- חמץ האמת ישנה את החימר הערמוני לסלע מוצק, ואנשים יכולים ללכת ולמצוא את השביל המוביל אל פסגת ההר (11)
- אתה לא יכול למהר; אבל אתה יכול לפזר את החמץ הזה ביד נדיבה (12)
- כאשר ילמדו בני האדם את האמת הנושאת על פניה את חוק הזכות, אז ימהרו לתת לאיש את חובותיו (13)
- אז אמר ישוע לעם: שימו לב ואל תחמוד. עושרם של גברים אינו מורכב ממה שנראה שיש להם - בארצות, בכסף ובזהב (14)
- הדברים האלה הם רק עושר שאול. אף אדם לא יכול לבטל את המתנות של אלוהים (15)
- דברים שבטבע הם דברים של אלוהים, ומה שאלוהים שייך לכל אדם כאחד (16)
- (יז) עושר הנפש טמון בטהרת החיים, ובחכמה היורדת משמים

משל העשיר וקצירו השופע

- (יח) הנה אָדְמַת עֶשֶׂיר מְבִיאָה רב; הרפתות שלו היו קטנות מכדי להחזיק את התבואה שלו, ולעצמו אמר
 מה עליי לעשות? אסור לי למסור את תבואתי; אסור לי לתת לזה ללכת לפה; ואז הוא אמר (19)
- זה אעשה; אני אפרוס את הרפתות הקטנות האלה ואקים אסמים גדולים יותר; שם אחסן את תבואתי ואומר (20)
- נפשי קח עתה נחת; יש לך מספיק לשנים רבות; לאכול, לשתות ולהתמלא ולהיות מרוצה (21)
- אבל אלוהים השפיל מבט וראה את האיש; הוא ראה את ליבו האנוכי ואמר (22)
- איש טיפש, הלילה הזה תעזוב נפשך את ביתה בשרה; אז למי יזכה את העושר שלך (23)

סוף: משל העשיר וקצירו השופע

- אתם אנשי הגליל, אל תטמינו אוצרות בקמרוןות הארץ; עושר מצטבר יפגע בנפשך (24)

אלוהים אינו נותן לבני אדם עושר כדי לאגור אותם בכספות סודיים. בני אדם אינם אלא מנהלים של עושרו של אלוהים, והם חייבים (25) להשתמש בו לטובת הכלל.

לכל דייל הנאמן לעצמו, לאנשים אחרים, לכל מה שיש, יאמר ה', כל הכבוד (26)

פרק 112

הכריסטינים בביתה של מריה ממגדלה. ישוע קורא לתלמידיו "העדר הקטן", ומחייב אותם להטיל את חיבתם על דברים אלוהיים. הוא מלמד אותם על החיים הפנימיים

וישוע עזב את ההמונים והלך עם תלמידיו אל ביתה של מרים; וכשהם ישבו על הלוח לסעוד אמר

צאן קטן שלי, אל תירא; רצון אביך הוא שתשלוט במלכות הנשמה (2)

שליט בבית ה' הוא עבד ה' צבאות, והאדם אינו יכול לעבוד את ה' אלא בעבודת בני אדם (3)

עבד בבית ה' אינו יכול להיות עבד בבית הממון; וגם לא בבית הכנסת של השכל (4)

אם אתה קשור לקרקעות, או לענייני אדמה, או לעושר של אדמה, ליבך קשור לדברים של אדמה; כי היכן שנמצאים אוצרותיך שם לבותיך (5)

השלך מכל העושר שלך, חלק אותו בין העניים, ותן מבטחנו באלוהים, ואתה או שלך לעולם לא תחסר (6)

זהו מבחן של אמונה, ואלוהים לא יקבל את עבודתו של חסר האמונה (7)

הגיע הזמן; אדונך בא על העננים; השמיים המזרחיים זוהרים בנוכחותו כעת (8)

לבשו גלימות קבלה; חגור את חלציך; תקצץ את מנורותיך ומלא אותם היטב בשמן, ותהיה מוכן לפגוש את אדונך; כשתהיה מוכן, הוא יבוא (9)

שלוש פעמים מבורכים הם המשרתים המוכנים לקבל את אדונם (10)

יא) הנה פי יתגור אֶת עֲצָמוֹ וַיִּכְפֹּן לְכָל מִשְׁתָּה מְעֵלָה, וְהוּא עֲצָמוֹ יַעֲבֹד

יב) אין זה משנה מתי הוא יבוא; זה יכול להיות בשעון השני; זה יכול להיות בשלישי; אבל אשרי המשרתים המוכנים לקבל

אינך יכול לעזוב את דלתך פתוחה וללכת לישון, ולהמתין בבורות מבורכת על הזמן החולף (13)

כי ודאי יבואו גנבים וייקחו את סחורתך ויקשרו ויובילו אותך למאורות שודדים (14)

ואם לא תינשא, המאסטר בבואו לא יראה בשומר ישן ידיד, אלא כאויב (15)

אהובים, אלו זמנים שבהם כל אדם חייב להיות ער ולעמוד בתפקידו, כי איש אינו יכול לדעת את השעה ואת היום שבו יתגלה האדם (16)

יז) וַיֵּאמֶר פֶּטְרָה, אֲדֹנָי הַמִּשְׁלָל הַזֶּה לָנוּ, אוֹ עַל הָרְבִיבִים

וישוע, למה אתה צריך לשאול? אלוהים הוא לא אדם שעליו להראות כבוד לאחד ולהדיח אחר (18)

יט) מי שרוצה יכול לבוא לחגור את עצמו ולגזום את מנורה ולמצוא צריח במגדל החיים בו יוכל לצפות ולהתכונן לפגוש את ה

אבל אתם כילדי האור באתם ולמדתם את לשון בית הדין ויכולים לעמוד ולהוביל את הדרך (20)

כא) אבל אתה יכול להמתין ולחשוב שאתה מוכן לקבל את ה', ועדיין הוא לא בא

ואתה עלול לגדל חסר סבלנות ולהתחיל להשתוקק שוב לדרכים גשמיות, ואולי להתחיל לממש את שלטונך (22)

להכות, ובדרך אחרת להתעלל במשרתי הבית, ולהתמלא ביין ובשר (23)

ומה יאמר ה' בבואו (24)

הנה, פי ישליך אֶת-הַעֲבָד הַקָּלֵק מִבֵּיתוֹ; והרבה שנים יבואו וילכו בטרם יוכל להיטהר ולהיחשב ראוי לקבל את אדונו (25)

העבד שהגיע אל האור, שידוע את רצון האדון ואינו עושה אותו; השומר הנאמן שהולך לישון בתוך צריח מגדל החיים (26)

יחוש בהלפת הצדק פעמים רבות, ואילו מי שאינו יודע את רצונו של אדונו ואינו עושה זאת, לא יקבל את העונש החמור (27)

האיש שבא ועומד לפני דלת ההזדמנות הפתוחה ואינו נכנס אלא הולך לדרכו (28)

יבוא שוב וימצא את הדלת מהירה, וכשיקרא, הדלת לא תיפתח (29)

- השומר יגיד, הייתה לך את הסיסמה פעם, אבל זרקת אותה ועכשיו המאסטר לא יודע אותך; לעזוב (30)
 ואמנם אני אומר לכם, למי שניתן הרבה, נדרש הרבה; למי שניתן מעט, רק מעט נדרש (31)

פרק 113

*בתשובה לשאלה של למאס, ישוע מלמד שיעור על שלטון השלום והדרך אליו באמצעות אנטגוניזם. סימני הזמן
 ההרכה של נשימה הקדושה. בני הווג כריסטין הולכים לבית סיידה*

כעת, לאחר שהם סעדו, האורחים וישו היו כולם באולם רחב ידיים בביתה של מרי

1) ואז אמר למאס, התפלל, אמור לנו אדוני, האם זהו שחר השלום (2)

2) האם יצאנו לזמן שבו בני אדם לא ילחמו עוד (3)

3) האם אתה, אכן, נסיך השלום שאנשים קדושים אמרו שיבוא (4)

4) ויאמר ישוע, שלום שולט היום; זה שלום המוות (5)

5) בריכה עומדת שוכנת בשלום. כשמים מפסיקים לנוע הם עמוסים במהרה בזרעי המוות; השחיתות שוכנת בכל טיפה (6)

6) המים החיים תמיד מזנקים ומדלגים כמו כבשים באביב (7)

7) העמים מושחתים; הם ישנים בין זרועות המוות וחייבים לעורר אותם לפני שיהיה מאוחר מדי (8)

8) בחיים אנו מוצאים אנטגוניסטים בעבודה. אלוהים שלח אותי לכאן לעורר עד מעמקיו את מי ים החיים (9)

9) שלום בא בעקבות מחלוקת; אני בא להרוג את שלום המוות הזה. נסיך השלום חייב להיות קודם כל נסיך המריבה (10)

10) חמץ האמת הזה שהבאתי לבני אדם יעורר את השדים, ועמים, ערים, משפחות יהיו במלחמה בתוכם (11)

11) (יב) החמישה אשר ישבו בבית שלום יתחלקו עתה, ושניים ילחמו בשלושה

12) (יג) הבן יעמוד נגד אביו; האם והבת יתמודדו; כן, מחלוקת תשלוט בכל בית

13) העצמי ותאוות הבצע והספק ישתוללו לחום קדחת, ואז, בגללי, האדמה תוטבל בדם אדם (14)

14) אבל צודק המלך; וכאשר יתפנה העשן, לא ילמדו הגויים מלחמה עוד; נסיך השלום יבוא למלוך (15)

15) (טז) הנה, בְּשָׁמַיִם, אֹתוֹת וּמוֹפְתִים אֲמַר; אבל גברים לא יכולים לראות אותם

16) (יז) כאשר אנשים רואים ענן עולה במערב אומרים, מטר גשם יבוא, וכך קורה; וכאשר נושבת הרוח מדרום אומרים, מזג האוויר יהיה חם; וזה כך

17) הנה, בני אדם יכולים לקרוא את סימני האדמה והשמים, אך הם אינם יכולים להבחין בסימני נשימה הקדושה; אבל אתה תדע (18)

18) (יט) סערת זעם באה; האדם הגשמי יחפש סיבה להכניס אותך לבית המשפט ולהשליך אותך לתאי הכלא

19) וכאשר יבואו זמנים אלו תנחה החכמה; לא להתרעם. טינה מחזקת יותר את זעמם של אנשים מרושעים (20)

20) יש מעט תחושת צדק ורחמים באנשי האדמה השפלים ביותר (21)

21) על ידי הקפדה על מה שאתה עושה ואומר ובטוח בהדרכת הנשימה הקדושה, אתה עשוי לעורר את התחושה הזו לגדול (22)

22) 'כך תוכל לעשות את חמתם של בני אדם להלל את ה' (23)

23) הכריסטינים הלכו לדרכם ובאו לבית סיידה ולימדו (24)

פרק 114

*סערה גדולה על הים הורסת חיים רבים. ישוע פונה לעזרה, והעם נותן ביד נדיבה. בתשובה לשאלת עורך דין
 ישוע נותן את הפילוסופיה של אסונות*

1) כפי שלימד ישוע, קם אדם ואמר, רבוני, אפשר לדבר

2) וישוע אמר: תגיד (2): ואז האיש דיבר ואמר

- 3) סערה על הים אמש הרסה סירות דיג רבות, ועשרות גברים ירדו למוות, והנה, נשותיהם וילדיהם נזקקים (3)
 4) מה ניתן לעשות כדי לעזור להם במצוקתם הכואבת (4)
 5) ויאמר ישוע: תחינה ראויה. אתם אנשי הגליל, שימו לב. אולי לא נחזיר לחיים את האנשים האלה, אבל אנחנו יכולים לעזור לאלה שפנו אליהם (5)
 ללחם יומיומי
 6) אתם מנהלי עושר אלוהים, הגיעה הזדמנות; לפתוח את הכספות שלך; הביאו את זהבכם האגור; להעניק אותו ביד מפוארת (6)
 7) העושר הזה הונח בצד לזמנים כמו אלה; כאשר זה לא היה נחוץ, הנה, זה היה שלך לשמור (7)
 8) אבל עכשיו זה לא שלך, כי זה שייך למי שחסר, ואם אתה לא נותן את זה אתה פשוט מביא על ראשיכם את זעמו של אלוהים (8)
 9) אין זה צדקה לתת למי שצריך; זה רק כנות; זה רק לתת לגברים את שלהם (9)
 10) אז פנה ישוע אל יהודה, אחד מהשנים-עשר, שהיה גזבר הלהקה, ואמר (10)
 11) הביאו את תיבת האוצר שלנו; הכסף לא שלנו עכשיו; להפנות כל דבר לעזרה למי שנמצא במצוקה כזו (11)
 12) כעת, יהודה לא רצה לתת את כל הכסף למי שחסר לו, ולכן הוא שוחח עם פטרוס, גיימס ויוחנן (12)
 13) (יג) אָמַר, הֲנֵה אֲנִי אֶצְלַע פְּלָקָה אֶת-הַשָּׂר. זה ודאי די לנו, כי זרים אנו לחסרי; אנחנו אפילו לא יודעים את שמותיהם
 14) אבל פטרוס אמר, למה, יהודה, בנאדם, איך אתה מעז לחשוב כדי לזלזל בכוח הנכון (14)
 15) ה' דיבר אמת; העושר הזה לא שייך לנו מול המצוקה הזאת, ולסרב לתת אותו זה לגנוב.
 16) אינך צריך לפחד; לא נבוא לרצות.
 17) ואז יהודה פתח את תיבת האוצר ונתן את כל הכסף (17)
 18) (יח) והיה זהב וכסף מזון ובגדים בשפע לצרכי השכול
 19) (יט) אמר דין רבני אם הקב"ה שולט בעולמות ובכל מה שיש בהם, האם לא הביא את הסערה הזאת? האם הוא לא הרג את האנשים האלה
 20) האם הוא לא הביא את המצוקה הכואבת הזו על האנשים האלה כאן? והאם זה נעשה כדי להעניש אותם על פשעים (20)
 21) ואנחנו זוכרים היטב כאשר פעם אחת הייתה בירושלים חבורה של יהודים רציניים מהגליל, ובמשתה והייתה, על פשעים מדומה נגד החוק (21)
 הרומי,
 22) נכרת בתוך חצר בית המקדש על ידי פונטיוס פילטוס; וַיְהִי דָמָם לְקַרְבָּם (22)
 23) האם אלוהים הביא את הטבח הזה בגלל שהאנשים האלה היו שפלים כפליים (23)
 24) ואז אנו מזכירים שפעם מגדל בשם סילוועס כינן את הגנות ירושלים, ולכאורה, ללא סיבה, הוא התנווד ונפל ארצה ושמונה עשר איש נהרגו (24)
 25) האם הגברים האלה היו שפלים? והאם הם הרגו כעונש על איזה פשע גדול (25)
 26) וישוע אמר, איננו יכולים להסתכל על תוחלת חיים אחת ולשפוט דבר (26)
 27) יש חוק שגברים חייבים להכיר: התוצאה תלויה בגורם (27)
 28) גברים הם לא צלעות לרחף באוויר של חיים קצרים אחד, ואז ללכת לאיבוד באין (28)
 29) הם חלקים נצחיים של השלם הנצחי שבאים והולכים, הנה, פעמים רבות באוויר האדמה ושל הגדול שמעבר, רק כדי לגלות את האני דמוי (29)
 האל.
 30) סיבה עשויה להיות חלק מחיים קצרים אחד; לא ניתן לציין את התוצאות עד לחיים אחרים (30)
 31) לא ניתן למצוא את הסיבה לתוצאות שלך בחיי, ולא ניתן למצוא את הסיבה לתוצאות שלי בחייך (31)
 32) אני לא יכול לקצור אלא שאני זורע ואני חייב לקצור מה שאני זורע (32)
 33) חוק כל הנצחים ידוע לשולטים (33)
 34) כל מה שאנשים יעשו לאנשים אחרים השופט והתליין יעשו להם (34)
 35) איננו מציינים את ביצוע החוק הזה בקרב בני האדם (35)
 36) אנו שמים לב לחלשים שזלזלו, נרמסים ונהרגים על ידי אלה שאני קורא לחזקים (36)

- נציין שגברים עם ראשים דמויי עץ יושבים בכיסאות המדינה (37)
- האם הם מלכים ושופטים, סנאטורים וכמרים, בעוד שגברים בעלי אינטלקט ענק הם אוכלי נבלות ברחובות (38)
- אנו מציינים שנשים עם חלק של שכל ישר, ולא שמץ של שום סוג אחר, מצוירות ולבושות כמלכות (39)
- להפוך לגברות של חצרות מלכי בובות, כי יש להן צורה של משהו יפה; ואילו בנותיו של אלוהים הן עבדותיהן או משמשות כפועלות (40)
- רגילות בשטח
- תחושת הצדק זועקת בקול: זו התעללות מימין (41)
- אז כשבני אדם אינם רואים יותר מטווח חיים קטן אחד, אין זה פלא שהם אומרים, אין אלוהים, או אם יש אלוהים הוא עריך וצריך למות (42)
- אם אתה שופט על זכות חיי אדם, עליך לקום ולעמוד על פסגת הזמן ולציין את מחשבותיהם ומעשיהם של בני אדם כפי שעלו לאורך (43)
- הדורות שעברו
- כי עלינו לדעת שהאדם אינו יצור עשוי מחמר כדי להפוך שוב לחימר ולהיעלם (44)
- הוא חלק מהשלם הנצחי. מעולם לא היה זמן שהוא לא היה; לעולם לא יבוא זמן שהוא לא יהיה קיים (45)
- ועכשיו אנחנו מסתכלים; האנשים שעכשיו הם עבדים היו פעם עריצים; האנשים שעכשיו הם עריצים היו עבדים (46)
- הגברים הסובלים עכשיו עמדו פעם למעלה וצעקו בהנאה של אכזרית בעוד אחרים סבלו בידיהם (47)
- ואנשים חולים, ועוצרים, וצולעים ועיוורים, כי פעם עברו על חוקי החיים המושלמים, וכל חוק של אלוהים חייב להתקיים (48)
- האדם עשוי להימלט מהעונש שנראה כי לא נובע מעוולותיו בחיים הללו; אבל לכל מעשה, מילה ומחשבה יש גבולות משלה (49)
- הוא סיבה, ויש לו תוצאות משלו, ואם נעשה עוול, עושה העוול חייב לעשות זאת (50)
- וכאשר כל העוולות תוקנו אז יקום האדם ויהיה אחד עם אלוהים (51)

פרק 115

ישוע מלמד ליד הים. הוא מספר את משל הזורע. מספר מדוע הוא מלמד במשלים. מסביר את משל הזורע. מספר על משל החיטה והזבת.

וישוע עמד ליד הים ולימד; ההמונים התקרבו אליו והוא נכנס לסירה שהיתה סמוכה ושם מעט מהחוף, ואחר כך דיבר במשלים; הוא אמר

משל הזורע

- הנה, זורע לקח את זרעו והלך לשדהו לזרוע (2)
- ביד נאה פיזר את הזרע וחלקם נפלו בשבילים הקשוחים שעשו בני האדם (3)
- ועד מהרה נמחצו תחת רגליהם של אנשים אחרים; וירדו ציפורים ונשאו את כל הזרעים (4)
- קצת זרע נפל על אדמה סלעית שבה הייתה מעט אדמה; הם גדלו ועד מהרה הופיעו הלהבים והבטיחו הרבה (5)
- אבל אז לא היה עומק אדמה, לא היה סיכוי להזנה, ובחום השמש של הצהריים הם קמלו ומתו (6)
- זרע אחד נפל במקום בו גדלו גדילים, ולא מצא אדמה לצמוח בה והם אבדו (7)
- אבל זרע אחר מצא לינה באדמה העשירה והרכה וגדל מהר, ובקציר נמצא שיש שהולידו פי מאה, חלק שישים פי שלושים (8)

סוף – משל הזורע

- מי שיש להם אוזניים לשמוע, ישמעו; מי שיש לו לב להבין אולי יודע (9)

ישוע מספר מדוע הוא מלמד במשלים

- 10) כעת, תלמידיו היו לצדו בסירה, ותומס שאל, מדוע אתה מדבר במשלים?
 11) וישוע אמר, המילים שלי, כמו המילים של כל אדון, הן כפולות במובן שלהן
 12) לכם שיודעים את שפת הנשמה, למילים שלי יש משמעויות עמוקות מכדי שגברים אחרים יוכלו להבין
 13) המובן השני של מה שאני אומר הוא כל מה שהמון יכול להבין; המילים הללו הן מזון עבורם; המחשבות הפנימיות הן מזון עבורך
 14) שיושיט כל אחד יד וייקח את האוכל שהוא מוכן לקבל

סוף - ישוע מספר מדוע הוא מלמד במשלים

ישוע מסביר את משל הזרע

- 15) ואחר כך דיבר למען ישמעו כולם; אמר, שמעו את המשל
 16) אנשים שומעים את דברי ואינם מבינים אותם, ואז העצמי הגשמי סוטה את הזרע, ולא מופיע סימן לחיי רוח
 (יז) זהו הזרע שנפל בדרכי בני אדם
 (יח) ואחרים שומעים את דברי החיים, ובלהט לזהט מקבלים את כולם; נראה שהם מבינים את האמת ומבטיחים היטב
 (יט) אבל באות צרות; מתעוררים מפח נפש; אין עומק מחשבה; כוונותיהם הטובות נבולות ומתות
 אלו הזרעים שנשרו באדמת אבנים (20)
 (כא) ואחרים שומעים את דברי האמת ונראה שהם יודעים את ערכם; אבל אהבת הנאה, מוניטין, עושר ותהילה ממלאים את כל האדמה; הזרעים לא ניזונים והם הולכים לאיבוד
 אלו הזרעים שנפלו בין הגדילים והקוצים (22)
 אבל אחרים שומעים את דברי האמת ומבינים אותם היטב; הם שוקעים עמוק בנפשם; הם חיים את החיים הקדושים וכל העולם מבורך (23)
 אלו הזרעים שנשרו באדמה פורייה, שהוציאו פירות בשפע (24)
 אתם אנשי הגליל, שימו לב איך אתם שומעים ואיך אתם מעבדים את שדותיכם; כי אם תזלזל בהצעות של היום הזה, ייתכן שהזרע לא יבוא (25)
 אליך שוב בתקופה זו או בעתיד

סוף - ישוע מסביר את משל הזרע

משל החיטה והטרסה

- 26) אז דיבר ישוע משל אחר; הוא אמר
 27) המלכות אוכל להשוות לשדה שזרע בה אדם זרע יקר
 28) אבל בעודו ישן יצא רשע וזרע מידה מלאה זרע עב; ואז הלך לדרכו

- האדמה הייתה טובה, וכך גדלו החיטה והדרנל; וכאשר ראו המשרתים את העשב בין החיטה, מצאו את בעל השדה ואמרו (29)
 ?ודאי זרעתם זרע טוב; מאיפה האשפה הזאת (30)
 אמר הבעלים, איזה רשע זרע זרע אשפה (31)
 ?אמרו המשרתים, האם נצא ונרים את האשפה בשורשים ונשרוף אותו באש (32)
 הבעלים אמר, לא, זה לא יהיה טוב. החיטה והזבת גדלים בצמוד זה לזה באדמה, ובזמן שאתה מושך את האשפה היית משמיד את החיטה (33)
 אז ניתן להם לגדול יחד עד זמן הקציר. ואז לקוצרים אני אניגד (34)
 צאו אספו את האשפה וקשרו ושרפום באש ואספו את כל החיטה באסמים שלי (35)

סוף – משל החיטה והטרסה

לאחר שדיבר כך, עזב את הסירה ועלה אל הבית, ותלמידיו הלכו אחריו (36)

פרק 116

בני הזוג כריסטיין נמצאים בביתו של פיליפ. ישוע מפרש את משל החיטה והזבת. הוא מסביר את התפתחות המלכות במשלים: הזרע הטוב; צמיחת העץ; המחמצת; האוצר הנסתר. הוא הולך להר להתפלל

הכריסטינים היו בביתו של פיליפ ופטרוס אמר לישו אדוני, האם תסביר לנו את משמעות המשלים שדיברת היום? זה על החיטה והזבת, במיוחד?

הממלכה הפנימית והחיצונית

- וישוע אמר, מלכות אלוהים היא דואליות; יש לו צורה חיצונית ופנימית (2)
 כפי שנראה על ידי האדם הוא מורכב מבני אדם, מאלה שמתוודים בשם המשיח (3)
 מסיבות שונות אנשים גודשים את הממלכה החיצונית הזו של אלוהינו (4)
 המלכות הפנימית היא מלכות הנשמה, מלכות טהורי הלב (5)

משל: הממלכה החיצונית

- את הממלכה החיצונית אני יכול להסביר היטב במשלים. הנה, פי-ראיתי אתכם משלֶקֶת את-רֶשֶׁת גְּדוּלָה אֶל הַיָּם (6)
 וכאשר גררת אותו, הנה, הוא היה מלא בכל מיני דגים, חלקם טובים, חלקם רעים, חלקם גדולים, חלקם קטנים; וראיתי אותך מציל את הטוב (7)
 וזורק את הרע
 הממלכה החיצונית הזאת היא הרשת, וכל מיני אדם נתפס; אָבָל בְּיוֹם הַמַּיּוֹן יִשְׁלִיחוּ הַרְעִים בְּלֶם, אֶת הַטּוֹבִים יִשְׁמְרוּ (8)

ישוע מסביר את משל החיטה והזבל: הזרע הטוב

- שמע אפוא את פשר משל החיטה והזבת (9)
 הזרע הוא בן אדם; השדה, העולם; הזרע הטוב הם בני האור; האשפה, ילדי החושך; האויב, האני הגשמי; יום הקציר, סגירת העידן (10)
 הקוצרים הם שליחי אלוהים
 (יא) יום התחשבות יבוא לכל אדם; אז יאספו את האשפה ויושלוכו לאש וישרפו
 (יב) אז יזרח הטוב כמו שמשות במלכות הנשמה

ויאמר פיליפוס, חייבים אנשים ונשים לסבול בלהבות כי לא מצאו את דרך החיים (13)

משל: האש המטהרת

וישוע אמר: האש מטהרת. הכימאי זורק לאש את העפרות שמכילות כל מיני סחף (14)

נראה שהמתכת חסרת התועלת נצרכת; אבל אף גרגר זהב לא אבד (15)

(טז) אין אדם שאין בו זהב שאי אפשר להשמיד. כל הדברים הרעים של בני אדם כולם באש; הזהב שורד

משל: צמיחת העץ

(יז) את מלכות הנשמה הפנימית אוכל להסביר במשלים

(יח) בן אדם יוצא ומפזר זרעי אמת; אלוהים משקה היטב את האדמה; הזרעים מראים חיים וגדלים; קודם מגיע הלהב, ואחר כך הגבעול, ואחר כך האוזן, ואחר כך החיטה המלאה באוזן

'בא הקציר והנה, הקוצרים נושאים את האלומות הבשלות למלצר ה' (19)

שוב, מלכות הנשמה הזו היא כמו זרע קטן שבני אדם יכולים לשתול באדמה פורייה (20)

(.אלף זרעים אלו בקושי יהיו משקל של שקל) (21)

הזרע הזעיר מתחיל לצמוח; הוא דוחף את פני האדמה, ואחרי שנים של צמיחה הוא עץ אדיר, וציפורים נחות במבואות העלים שלו, ואנשים (22) מוצאים מקלט מתחת לענפיו המחסימים מפני שמש וסערה

משל: המחמצת

שוב, האמת, רוח מלכות הנשמה, היא כמו כדור חמץ שהסתירה אשה במידות, שלוש, קמה ותוך זמן מועט הוחמץ כולו (23)

משל: האוצר הנסתר

שוב, מלכות הנשמה היא כמו אוצר טמון בשדה אשר מצא, ומיד הולך לדרכו ומוכר כל אשר לו וקונה את השדה (24)

כאשר ישוע אמר כך הוא הלך לבדו למעבר הרים סמוך להתפלל (25)

פרק 117

משתה מלכותי מתקיים במכארוס. ראשו של ג'ון, המבשר, נערף. גופתו קבורה בחברון. תלמידיו אבלים.
הכריסטינים חוצים את הים בלילה. ישוע מרגיע סערה משתוללת

סעודה מלכותית נערכה לכבוד יום הולדתו של הטטרך במכארוס המבוצר, מזרחית לים המר

הטטרך, הורדוס, ואשתו, הורודיאס, יחד עם סלומה היו שם; נהיו שם כל האנשים והנשים של חצר המלוכה (2)

וכאשר נעשה המשתה, הנה, כל האורחים ואנשי החצר היו שיכורים יין; הם רקדו וזינקו כמו ילדים במשחקם (3)

סלומה, בתו של הורודיאס, נכנסה ורקדה לפני המלך. היופי של צורתה, החן והדרכים המנצחות שלה ריתקו את הורדוס המטופש, ואז היה (4) שיכור למחצה מהיין

הוא קרא לעלמה לצדו ואמר, סלומה, כבשת את לבי, ואתה רשאי לבקש ואני אתן לך כל מה שתרצה (5)

העלמה רצה בשמחה ילדותית וסיפרה לאמה את דברי השליט (6)

- 7) אמרה אמה, חזור ואמרי, תן לי את ראשו של יוחנן המבשר
- 8) העלמה רצה ואמרה לשליט מה היא רוצה
- 9) ויקרא הורדוס לתליין הנאמן שלו ויאמר לו, לך אל המגדל ותגיד לשומר כי בסמכותי אתה בא להוציא להורג את האסיר הידוע בשם יוחנן
- 10) האיש יצא ותוך שעה קלה חזר ועל מגש נשא את ראשו חסר החיים של יוחנן, והורדוס הציע אותו לעלמה בנוכחות האורחים
- 11) עמדה העלמה מרוחקת; התמימות שלה זעמה כשראתה את המתנה המדממת, והיא לא הייתה נוגעת בה
- 12) (יב) אמה, ספוגה והקשוחה היטב בפשע, עלתה ולקחה את הראש והרימה אותו לפני האורחים ואמרה זהו גורלו של כל אדם המעז לזלזל, או לבקר, את מעשיו של השולט
- 13) ההמון השיכור התבונן במראה המבעית בשמחה אכזרית
- 14) הראש הוחזר למגדל. הגופה ניתנה לגברים קדושים שהיו חברים של יוחנן; הם הניחו אותו בתיק קבורה ונשאו אותו
- 15) הם נשאו אותו עד הירדן, אותו עברו בדיוק ליד הצר שבו הטיף יוחנן לראשונה את המילה
- 16) (יז) ובמעברי הרי יהודה נשאו אותו
- 17) הם הגיעו לשטחי הקודש ליד חברון, שם מונחות גופות הוריו של המבשר בקבריהם
- 18) (יט) ושם קברו אותו; ואז הם הלכו לדרכם
- 19) כעת, כאשר הגיעה הידיעה לגליל כי יוחנן מת, נפגשו האנשים לשיר את סונטות המתים
- 20) וישוע והאדונים הזרים ושנים-עשר לקחו את הספינה לחצות את הכנרת
- 21) סופר, חבר נאמן של יוחנן, עמד ליד הים; הוא קרא לישו ואמר, רבוני, תן לי ללכת לאן שאתה הולך
- 22) וישוע אמר, אתה מחפש נסיגה בטוחה מאנשים רעים. אין ביטחון לחייך איתי
- 23) כי אנשים רשעים ייקחו את חיי כפי שנטלו את חיי ג'ון
- 24) לשועלי האדמה יש נסיגות בטוחות; לציפורים יש קנים בטוחים בין הסלעים הנסתרים, אבל אין לי מקום להניח בו את ראשי ולנוח בבטחה
- 25) ואז אמר שליח: אדוני, תן לי להישאר כאן זמן מה, ואקח את אבי המת, ואשכב אותו בקבר
- 26) אבל ישוע אמר, המתים יכולים לטפל באלה שמתים; החיים מחכים לאלה שחיים; בוא עקוב אחריי
- 27) הגיע הערב; שלוש סירות יצאו לים וישו נח בסירה הראשונה; הוא ישן
- 28) סערה הגיעה; הסירות הושלכו כמו צעצועים על הים
- 29) המים סחפו את הסיפונים; אנשי הסירה הקשוחים פחדו שמא כולם ילכו לאיבוד
- 30) ותומס מצא את המאסטר ישן עמוק; הוא קרא, וישוע התעורר
- 31) ותומס אמר, הנה הסערה! אין לך אכפת מאיתנו? הסירות יורדות
- 32) וישוע עמד; הוא הרים את ידו; הוא דיבר אל רוחות הרוחות והגלים כפי שגברים היו מדברים עם גברים
- 33) והנה לא נשבו הרוחות; הגלים באו רועדים ונשקו לרגליו; הים היה רגוע
- 34) ואז אמר, אתם אנשי אמונה, איפה אמונתכם? כי אתה יכול לדבר ורוחות וגלים ישמעו ויצייתו
- 35) ומהתלמידים נדהמו. אָמְרוּ, מִי הוּא הָאֵלֶּם הַזֶּה, אֲשֶׁר אֶפְלוּ רוּחוֹת וְגָלִים שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ
- 36)

פרק 118

בני הווג כריסטין נמצאים בגדארה. ישוע משליך גדוד של רוחות טמאות מאדם. הרוחות נכנסות לבעלי חיים מרושעים שרצים לים וטובעים. האנשים חוששים ומבקשים ישוע לעזוב את החוף שלהם. עם תלמידיו הוא חוזר לכפר נחום

הבוקר הגיע; הכריסטינים נחתו בארצם של הג'רסנים

- הם הלכו לגדארה, העיר הראשית של הפראקנים, וכאן ימים מסוימים התעכבו ולימדו (2)
- כעת, האגדות טוענות שגדארה היא קדושה למתים, וכל הגבעות מסביב ידועות כאדמה קדושה (3)
- אלו מקומות הקבורה של כל האזורים מסביב; הגבעות מלאות קברים; ורבים מתים מהגליל קבורים כאן (4)
- כעת, רוחות של מתים לאחרונה שאינן יכולות לעלות למישורים גבוהים יותר, נשארות סביב הקברים שמחזיקים את הבשר והעצמות של מה (5)
- שהיה פעם בתיים בני התמותה
- לפעמים הם משתלטים על החיים, אותם הם מענים במאה דרכים (6)
- ובכל גדארה היו אנשים אובססיביים, ולא היה איש חזק מספיק כדי להביא הקלה (7)
- כדי שיפגשו את האויבים הנסתרים הללו וילמדו את הדרך לנשל את הרשעים לקח האדון את האדונים הזרים ואת השנים-עשר לקברים (8)
- וכשהם התקרבו לשערים פגשו אדם אובססיבי. גדוד טמאים היו באיש הזה, ויחזקוהו (9)
- ואיש לא יכול היה לכבול אותו, לא, לא בשלשלאות; כי הוא יכול לשבור את השלשלאות החזקות ביותר וללכת לדרכו (10)
- כעת, רוחות טמאות אינן יכולות לחיות באור; הם מתענגים בחושך (11)
- כשישוע בא הוא הביא את אור החיים, וכל הרוחות הרעות הוטרו (12)
- מנהיג הלגיון באדם קרא, אתה ישוע, עמנואל, אנו מתחננים שלא תשלח אותנו למעמקים. לייסר אותנו לא לפני זמננו (13)
- וישוע אמר: מה מספרך ושמך (14)
- אמרה הרוח הרעה, שמנו לגיון, ומספרנו מספר החיה (15)
- וישוע דיבר; ובקול הרעיד את הגבעות, אמר: צאו; לא להחזיק את האיש הזה יותר (16)
- יז) עתה נתמלאו כל הגבעות בחיות טמאות שהאכילו והובילו והפיצו את המגפה בעם הארץ (יח) וכאשר הרוחות הרעות התחננו שלא יגרשו אותן ללא בית, אמר המאסטר
- צאו והשתלטו על הארבע רגליים הטמאות (19)
- והם וכל הרוחות הרעות של הקברים יצאו וכבשו את מגדלי המגפה (20)
- אשר, פראי מזעם, רץ במורד התלולים אל הים, וכולם טבעו (21)
- ותשתחרר כל הארץ מן ההדבקה, והרוחות הטמאות לא באו עוד (22)
- אבל כשהאנשים ראו את המעשים האדירים שעשה ישוע הם נבהלו. הם אמרו (23)
- אם הוא יכול לשחרר את הארץ מהמגפה, ולגרש את הרוחות הטמאות החוצה, הוא אדם בעל עוצמה כה עילאית שהוא יכול להרוס את (24)
- ארצנו כרצונו
- ואחר כך באו והתפללו שלא ישאר בגדרא (25)
- וישוע לא שהה שם יותר, ועם שאר האדונים ושנים-עשר הוא עלה על הסירות כדי לצאת (26)
- האיש שניצל מהלגיון הטמא עמד על החוף ואמר, אדוני תן לי ללכת איתך (27)
- אבל ישוע אמר, זה לא טוב; צאו אל ביתכם וספרו את החדשות, כדי שאנשים יידעו מה האדם יכול לעשות כשהוא מכוון לאלוהים (28)
- ואז הלך האיש בכל דקאפוליס וסיפר את החדשות (29)
- הכריסטינים הפליגו משם, חצו מחדש את הים ונכנסו שוב לכפר נחום (30)

פרק 119

אנשי כפר נחום מקבלים את פני ישוע. מתיו עושה משתה. הפרושים נזופים בישוע על שאכל עם חוטאים. הוא אומר להם שהוא נשלח להציל חוטאים. הוא נותן שיעורים על צום ועל הפילוסופיה של טוב ורע

עד מהרה התפשטה הידיעה בכל הארץ שישוע היה בבית, ואז האנשים הגיעו בהמוניהם לקבל את פניו

- ומתיו, אחד מהשנים-עשר, איש עשיר, שביתו היה בכפר נחום, ערך משתה מפואר, וישוע והאדונים הזרים והשנים-עשר, ואנשים מכל גווי 2) המחשבה, היו אורחים.
- וכאשר הפרושים הבחינו שישוע יושב ואוכל עם מוכסים ובעלי שם רע אמרו 3)
- בושה! האיש הזה שמתיימר להיות איש אלוהים, מתלכד עם מוכסנים וקורטיזנים ועם עדר האנשים הנפוץ. על הבושה 4)
- כאשר הכיר ישוע את מחשבותיהם, אמר, לא ניתן לרפא את מי שטוב לו; אין צורך להציל את הטהור 5)
- מי שטוב להם שלמים; הם טהורים נושעים 6)
- אוהבי צדק ועושים צדק אינם צריכים לחזור בתשובה; לא באתי אליהם, אלא אל החוטא באתי 7)
- חבורת תלמידיו של יוחנן ששמעה שיוחנן מת ענדה תגים עבור מתיים 8)
- היו צמים והתפללו בליבם, שכאשר הפרושים התבוננו באו אל ישוע ואמרו 9)
- מדוע צמים חסידי יוחנן ותלמידיו אינם צמים 10)
- ניאמר ישוע, הנה, אֶדְנִי אֶת הַתּוֹרָה. אתה חייב לדעת; אולי תגלה את הידע שלך לגברים האלה 11)
- 12) מהן היתרונות המופקים מצומות? הפרושים היו אילמים; הם ענו לא
- אז אמר ישוע, הכוח החיוני של בני אדם תלוי במה שהם אוכלים ושותים 13)
- האם חיי הרוח חזקים יותר כאשר הכוח החיוני חלש? האם הקדושה מגיעה על ידי רעב, כפייה עצמית 14)
- גרגרן הוא חוטא בעיני אלוהים, והוא אינו קדוש שהופך את עצמו לחלש ולא מתאים למשימות הכבדות של החיים על ידי בוז לעשות שימוש 15)
- באמצעי הכוח של אלוהים עצמו
- הנה, ג'ון מת, וחסידי המסורים צמים בצערם 16)
- אהבתם אליו דוחפת אותם לגלות כבוד, כי הם חשבו, ולמדו כי זה חטא להתייחס בקלילות לזכר המתים 17)
- יח) בעיניהם זה חטא, וטוב שיצמו
- כאשר בני אדם מתריסים למצפונם ואינם שומעים את דבריהם, הלב כואב, והם נעשים בלתי מתאימים לעבודת החיים; וכך הם חוטאים 19)
- ניתן ללמד את המצפון. אדם אחד עשוי לעשות במצפון מה שאחר אינו יכול לעשות 20)
- מה שהוא חטא עבורי לעשות אולי לא יהיה חטא עבורך. המקום שאתה תופס באורח החיים קובע מהו חטא 21)
- אין חוק טוב ללא שינוי; כי טוב ורע שניהם נשפטים לפי דברים אחרים 22)
- אדם אחד רשאי לצום ובכנות הלב העמוקה שלו הוא מבורך 23)
- אדם אחר עשוי לצום ובחוסר האמונה של משימה כזו המוטלת הוא מקולל 24)
- אתה לא יכול לסדר מיטה שתתאים לצורתו של כל גבר. אם אתה יכול לסדר מיטה שתתאים לעצמך, עשית טוב 25)
- מדוע האנשים האלה הבאים אחרי צריכים לפנות לצום, או לכל דבר שיפגע בכוחם? הם צריכים את כל זה כדי לשרת את המירוץ 26)
- תבוא העת שאלוהים ייתן לך את דרכך, ואתה תעשה לי מה שעשה הורדוס ליוחנן 27)
- ובנורא של אותה שעה עצובה האנשים האלה יצמו 28)
- מי שיש להם אוזניים לשמוע, ישמעו; מי שיש לו לב להרגיש אולי יבינו 29)

פרק 120

נקדימון נמצא במשתה. הוא שואל את ישו, האם לא ניתן להכניס את הדת הכריסטיאנית בצורה מוצלחת יותר על ידי רפורמה בשירות היהודי? ישוע עונה בשלילה ונותן את נימוקיו. ישוע מרפא אישה עם שטפי דם. מרפא את בתו של יאירוס. נעלם כשהאנשים היו סוגדים לו.

כעת, נקדימון, שהגיע פעם אל ישוע בלילה כדי ללמוד את דרך החיים, היה אחד מהאורחים ובעומד ואמר, רבוני, אמנם אין הלכות יהדות ומנהגי יהדות מסכימים 2)

- צריך לתקן את הכהונה; השליטים צריכים להיות יותר רחמנים ואדיבים; עורכי הדין צריכים להיות צודקים יותר; פשוטי העם לא צריכים (3) לשאת עומסים כאלה.
- 4) אך האם לא יכולנו לזכות ברפורמות הללו ולא להרוס את שירות היהודים?
- 5) האם לא יכולת להתאים את עבודתך האדירה לזו של הפרושים והסופרים? האם הכהונה לא תהיה תועלת לפילוסופיה האלוהית שלך?
- 6) אך ישוע אמר, אינך יכול לשים יין חדש בקליפות עתיקות, כי כאשר הוא מטהר את עצמו, הנה הוא מתרחב; הבקבוקים העתיקים אינם יכולים לשאת את הלחץ; הם פרצו, וכל היין אבד.
- 7) גברים לא מתקנים בגד בלוי עם חתיכת בד לא בלוי, שאינה יכולה להיכנע כדי להתאים לבד, חלשה עם הגיל, ואז מופיעה שכר דירה גדול יותר.
- 8) ניתן לשמר יין ישן בקליפות עתיקות; אבל יין חדש דורש בקבוקים חדשים.
- 9) האמת הרוחנית הזו שאני מביאה היא חדשה לדור הזה, ואם נכניס אותה לעורות העתיקות של צורות יהודיות, הנה, הכל יאבד (9)
- עליו להתרחב; הבקבוקים העתיקים לא יכולים להיכנע והם היו מתפוצצים (10)
- 11) הנה מלכות המשיח! הוא ישן כמו אלוהים עצמו, ובכל זאת הוא חדש כמו שמש הבוקר; זה רק יכול להכיל את האמת של אלוהים (11)
- 12) וכאשר דיבר, נכנס שליט בית הכנסת, יאירוס שמו, והשתחוה לרגלי ישוע ואמר
- 13) אדוני, שמע את תפילתי! הילד שלי חולה מאוד, אני חושש שהיא תמות; אבל זה אני יודע שאם רק תבוא ותדבר את המילה הילד שלי יחיה (13)
- 14) היא הייתה בת יחידה, ילדה בת שתיים עשרה (14)
- 15) וישוע לא התעכב; הוא יצא עם האיש, והרבה אנשים הלכו אחריהם (15)
- 16) ובעודם הלכו אשה שהייתה נגועה בשטף דם שנים רבות, הייתה נושא לניסוי של רופאים קרובים ורחוקים, והכל אמרו, היא לא יכולה לחיות קמה ממיטתה ומיהרה החוצה בדרך כמו. ישו עבר
- 17) אמרה בתוך עצמה, אם אוכל לגעת בבגדו, אז אני יודע שיהיה לי טוב
- 18) היא נגעה בו, ומיד פסק הדימום והיא הייתה בריאה (18)
- 19) וישוע הרגיש שכוח הריפוי נעלם ממנו, ודיבר אל ההמון אמר (19)
- 20) מי זה נגע במעיל שלי?
- 21) ויאמר פטרוס: איש אינו יודע; ההמונים לוחצים עליך; ייתכן שכמה אנשים נגעו במעיל שלך (21)
- 22) אבל ישוע אמר, מישהו באמונה, במחשבה מרפאת, נגע במעילי, כי סגולות ריפוי יצאו ממני (22)
- 23) וכאשר ידעה האשה שמה שעשתה ידוע, היא באה וכרעה ברך לרגלי ישוע וסיפרה הכל (23)
- 24) וישוע אמר, אמונתך עשתה אותך שלם, לך בדרכך בשלום (24)
- 25) עתה, תוך כדי דברו, בא עבד מבית יאיר ואמר, אדוני, יאיר, אל תטריח את ה' לבוא; הילד שלך מת (25)
- 26) אבל ישוע אמר, יאירוס, איש מאמין, אל תאפשר לאמונתך להתנדנד בשעה מאתגרת זו (26)
- 27) מה זה שאמר המשרת? הילד מת? הנה, מה זה מוות (27)
- 28) זה יציאת הנשמה מבית הבשר (28)
- 29) האדם הוא אדון הנשמה וביתה. כאשר האדם קם מהספק והפחד, הנה, הוא יכול לנקות את הבית הריק ולהחזיר את הדייר בחזרה (29)
- 30) ואז לקח עמו את פטרוס, יעקב ויוחנן, יאירוס ואת אם הילד, הוא נכנס לחדר המתים (30)
- 31) וכאשר נסגרו הדלתות בפני ההמון, אמר מילה שנפשות יכולות להבין, ואז לקח את הנערה ביד ואמר (31)
- 32) טלית קומי, ילד, קום! נשמתה של העלמה חזרה והיא קמה וביקשה אוכל
- 33) וכל אנשי העיר נדהמו, ורבים היו עובדים את ישוע כאלוהים (33)
- 34) אבל, כמו פנטום של לילה, הוא נעלם והלך לדרכו (34)

פרק 121

בני הזוג כריסטין נמצאים בנצרת. מרים שרה הלל של כריסטין. ישוע מלמד בבית הכנסת. הוא מרפא אדם טיפש אובססיבי. העם לא מאמין בו. הפרושים קוראים לו כלי של בעל זבוב. בני הזוג כריסטין הולכים לקאנה

זה היה יום חגיגי בנצרת. האנשים שמ נפגשו בהסכמה כדי לחגוג אירוע גדול

והיו שמ ישוע והאדונים הזרים והשנים-עשר ומריה אם ה' ומרים (2)

וכאשר התאספו האנשים באולם הגדול של העיר, עמדה הזמרת החיננית, מרים, ושרה שיר הלל (3)

אך מעטים מכל ההמון ידעו מיהו הזמר; אבל מייד היא כבשה את כל הלבבות (4)

ימים רבים שרה את שירי ישראל, ואחר כך הלכה לדרכה (5)

הגיעה השבת וישוע נכנס לבית הכנסת. הוא לקח את ספר תהילים וקרא (6)

אשרי האיש ששם מבטחו באלוהים, לא מכבד את הגאים ולא את אלה שמתפנים לשקר (7)

(ח) ה', אֱלֹהֵי, נְפִלְאִים הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָנוּ; ורבות מחשבותיך לנו; אנחנו לא יכולים לספור את כולם

(ט) לא תקריא לַזְבַּח וְלֹא תִקְרִיב דָּם; עוֹלָה וּמִנְחָוֹת עַל חֶטָא לֹא תִפֵּן

והנה באתי לעשות רצונך ה' תורתך בלבי (10)

(יא) והטפתי דבר צדק ושלום להמונים; הכרזתי את עצת אלוהי במלואה

(יב) לא הסתרתי צדקתך בתוך לבי; הצהרתי על נאמנותך וחסדך

(יג) לא הרחקתי את חסדך ואת האמת שלך מבני אדם; הכרזתי אותם להמונים

ה' הרחיב שפתי למען אספר תהילתך; אני לא מביא קרבן דם, ועדיין לא עולות על חטא (14)

הקורבנות שהייתי מביא לך, אלוהים, הם טהרה בחיים, לב עצבני, רוח מלאת אמונה ואהבה, ואת אלה תקבל (15)

(טז) וכאשר קרא כך, החזיר את הספר לשומר הספרים, ואז אמר

בקצוות אלה של כדור הארץ הגיעו מסרים אלו של אלוהים (17)

עמנו העלו את טקסי ההקרבה והזניחו את הרחמים, הצדק ואת זכויות האדם (18)

(יט) הפרושים אתם, כוהנים, סופרים, אלהיכם גדוש בדם; אלוהים אינו שומע לתפילותיך; אתה עומד לפני הקורבנות הבווערים שלך; אבל אתה עומד לשווא

פנה אתכם אל עדות התורה; תקן ופנה אל ה', ותחיה (20)

אל יתארלו שוב מזבחותיכם בעשן של תמימות (21)

הביאו אל אלוהים כקורבן לב שבור ונעצב (22)

הרימו מעמיתך את העול שהטלת (23)

ואם לא תשמע ואם לא תפנה מדרכיך הרעות הנה ה' יכה את העם הזה בקללה (24)

וכאשר אמר כך עמד בצד, ונדהמו כל העם ואמרו (25)

מאיפה האיש הזה קיבל את כל הידע שלו ואת כוחו? מאיפה כל החוכמה הזו (26)

האם זה לא בנה של מרי, שביתה נמצא בדרך מרמיון (27)

האם אחיו, ג'וד וג'יימס וסיימון, אינם ידועים בקרב אנשינו המכובדים? האם אחיותיו אינן איתנו כאן (28)

אבל כולם נעלבו מהמילים שדיבר (29)

ויאמר ישוע, לנביא אין כבוד בארץ מולדתו; הוא אינו מתקבל היטב בקרב קרוביו; אויביו נמצאים בביתו (30)

וישוע לא עשה הרבה מעשי עוצמה בנצרת, כי העם לא האמין בו. הוא לא התעכב זמן רב (31)

אך כשעבר משם הלכו אחריו שני עיוורים וזעקו, בן דוד, שמע! רחם, אדוני, ופקח את עינינו שנראה (32)

- 33) וישוע אמר, האם אתה מאמין שאני יכול לפקוח את עיניך ולגרום לך לראות?
- 34) הם אמרו, כן, אדוני, אנו יודעים שאם תדבר את המילה נוכל לראות.
- 35) וישוע נגע בעיניהם ודיבר את הדבר; אמר, לפי אמונתך כך יהיה.
- 36) ויברכו; הם פקחו את עיניהם וראו.
- 37) וישוע אמר: אל תספר את הדבר הזה לאיש.
- 38) אבל הם יצאו וסיפרו את החדשות בכל הארץ.
- 39) כאשר ישוע הלך בדרך הובא אליו אדם שהיה אובססיבי וטילם.
- 40) וישוע דיבר את המילה; הרוח הטמאה יצאה מן האיש; לשונו הייתה משוחררת; הוא דיבר; אמר, השָׁבַח אֱלֹהִים.
- 41) האנשים נדהמו; אָמְרוּ, מַעֲשֵׂה גְבוּרָה זֶה; מעולם לא ראינו את זה נעשה קודם לכן.
- 42) גם הפרושים נדהמו מאוד; אבל הם צעקו ואמרו.
- 43) אתם אנשי ישראל, שימו לב; ישוע זה הוא כלי של בעל זבוב; הוא מרפא את החולים ומוציא את הרוחות החוצה בשם השטן.
- 44) אבל ישוע לא ענה; הוא הלך לדרכו.
- 45) ועם האדונים הזרים ושנים-עשר עלה לעיירה שבה הפך פעם את המים ליין והתעכב ימים מסוימים.

פרק 122

בני הזוג כריסטינים מבליים שבעה ימים בתפילה. ישוע נותן את התפקיד שלו על השנים-עשר ושולח אותם לשירות השליחים שלהם, עם הנחיות לפגוש אותו בכפר נחום.

- הכריסטינס התפללו בשתיקה שבעה ימים; אז קרא ישוע את השנים-עשר הצדה ואמר:
- 2) הנה הרבות הֵיוּ עֲלֵינוּ בְּכָל מְקוֹם; האנשים מבולבלים; הם משוטטים לכאן ולכאן כמו כבשים בלי כדר.
- 3) הם צריכים טיפול של רועה צאן; הם רוצים יד אוהבת שתוביל אותם אל האור.
- 4) התבואה בשלה; הקציר שופע, אך הקוצרים מעטים.
- 5) גם הזמן בשל, ועליכם לעבור לבד בכל הכפרים והעיירות של הגליל וללמד ולרפא.
- 6) ואחר כך נשם על השנים-עשר ואמר: קבלו את נשמת הקודש.
- 7) ואז הוא נתן לכל אחד מהם את דבר הכוח, ואמר, על ידי המילה הכלנית הזו תגרשו רוחות, תרפאו את החולים ותחיו את המתים מחדש.
- 8) ולא תלכו בדרכי אשור ויוונים; לא תלך בשומרון; לך רק אל אחיך מהשבטים המפוזרים.
- 9) וכאשר אתה הולך להכריז, מלכות המשיח באה.
- 10) קיבלת בשפע ובהינם תיתן.
- 11) אבל אתה חייב ללכת באמונה; לא ספקו לעצמכם קב להישען עליו.
- 12) תן את כל הזהב והכסף שלך לעניים; אל תיקח שני מעילים, ולא נעליים נוספות; פשוט קח את השרביטים שלך.
- 13) אתם בעלי אלוהים, והוא לעולם לא יסבול מכם.
- 14) בכל מקום שאתה הולך לחפש את אנשי האמונה; איתם תשכו עד שתלכו משם.
- 15) אתה הולך בשבילי; אתה פועל בשבילי. המקבלים ומקבלים אותך, מקבלים ומקבלים אותי.
- 16) (טז) והסוגרים את דלתותיהם בפניך, מסרבים לקבל אותי.
- 17) (יז) אם לא יתקבלו בחסד בעיר, אל תסחו מחשבה רעה; לא להתנגד.
- 18) (יח) מחשבה רעה מכל סוג תזיק לך; יפזר את הכוח שלך.
- 19) כשלא יתקבלו בחסד, לכו בדרככם, כי יש המון אנשים שרוצים את האור.

- 20) הנה אני שולח אתכם כצאן בין להקת זאבים; ואתה חייב להיות חכם כנחשים ובלתי מזיק כמו היונים
- 21) בכל לשונך היה נבון, כי פרושים וסופרים יחפשו סיבה למעצר שלך במה שאתה אומר
- 22) ובוודאי ימצאו דרך בהאשמות שווא להביא אותך לבית המשפט
- 23) ושופטים יכריזו שאתה אשם בפשע כלשהו, ויגזרו עליך מלקות ולתאי מאסר
- 24) אבל בבואך לעמוד בפני השופט, אל תפחד; אל תהיה מוטרד מהדרך לפעול, המילים לדבר
- 25) הנשימה הקדושה תנחה אותך באותה שעה ותיתן את המילים שתדבר
- 26) על כך תהיה סמוך ובטוח; זה לא אתה שמדבר; הנשימה הקדושה היא שנותנת את המילים ומניעה את השפתיים
- 27) הבשורה שאתה מטיף לא תביא שלום, אבל היא תעיר את ההמונים לכעס
- 28) האדם הגשמי מתעב את האמת, והוא היה נותן את נפשו כדי לרסק את הצמח הרך לפני זמן הקציר
- 29) וזה יביא בלבול בבתים שהיו בתים של שלום עומד
- 30) וימסר את למוות; האב יעמוד מנגד ויראה אנשים מוציאים להורג את ילדו; ובבתי הדין יעיד הילד נגד האב, ויראה בשמחה את אמו מומתת
- 31) ואנשים ישנאו אותך רק בגלל שאתה מדבר בשם המשיח
- 32) !שלוש פעמים אשרי האיש אשר יהיה נאמן ביום הבא של זעם
- 33) לך עכשיו; כאשר אתה נרדף במקום, לך לחפש מקום אחר
- 34) וכשתפגוש אויב גדול ממך, הנה בן האדם בפתחך, והוא יכול לדבר, וכל צבאות השמים יעמדו להגנתך
- 35) אבל אל תעריך את חייך הנוכחיים בהערכה רבה
- 36) יגיע הזמן שבו גברים ייקחו את חיי; אתה לא צריך לקוות להיות חסין, כי הם יהרגו אותך בשם אלוהים
- 37) גברים קוראים לי בעל זכוב והם יקראו לכם אימג'ים
- 38) אל תפחד ממה שגברים אומרים ועושים; אין להם כוח על הנשמה; הם עלולים להתעלל ועלולים להרוס את גוף הבשר; אבל זה הכל
- 39) הם לא מכירים את האלוהים המחזיק את ענייני הנשמה בידיו, שיכול להרוס את הנשמה
- 40) המשיח הוא מלך היום, ואנשים חייבים להכיר בכוחו
- 41) מי שאינו אוהב את המשיח, שהוא אהבת אלוהים, לפני כל דבר אחר, לעולם לא יוכל לזכות בפרס תודעת הרוח
- 42) ומי שאוהב את הוריהם או את ילדיהם יותר ממה שהם אוהבים את המשיח לעולם לא יוכלו ללבוש את שמו של המשיח
- 43) ומי שאוהב את חייו יותר מאשר את המשיח אינו יכול לרצות את אלוהים
- 44) ומי שדבק בחיים יאבד את חייו, ואילו מי שמוסר את נפשו למען המשיח יציל את חייו
- 45) כאשר ישוע אמר זאת, שלח את השנים-עשר בשניים והורה להם לפגוש אותו בכפר נחום
- 46) ויצאו בכל ערי הגליל ולמדו וירפאו ברוח ובכוח

פרק 123

ישוע נותן את התפקיד האחרון שלו לאדונים הזרים ושולח אותם כשליחים לעולם. הוא הולך לבדו לצור ומתגורר בביתה של רחל. מרפא ילד אובססיבי. הולך לצידון ואחר כך להרי לבנון. מבקר בחרמון, קיסריה-פיליפי דקאפוליס, גדרה וחזור לכפר נחום. מקבל את השנים עשר, שנותנים דין וחשבון על עבודתם.

המאסטר כריסטין בילה זמן בתפילה ואז הוא קרא למאסטרים הזרים, ואמר להם

2) הנה שלחתי את שנים עשר השליחים לישראל, אבל אתה נשלח לכל העולם

3) אלהינו הוא אחד, הוא רוח, והוא אמת, וכל אדם יקר לו

4) הוא האל של כל ילד של הודו, והמזרח הרחוק יותר; של פרס, והצפון הרחוק יותר; של יוון ורומא ושל המערב הרחוק יותר; של מצרים והדרומה הרחוקה, ושל הארצות האדירות על פני הימים, ושל איי הימים

- 5) אם ה' היה שולח את לחם החיים לאחד ולא לכל מי שעלה לתודעת החיים ויכול לקבל את לחם החיים, אז הוא היה עוול וזה היה מזעזע את 5) כסא השמים עצמו.
- 6) אז הוא קרא לכם משבעת מרכזי העולם, והוא הניח את נשימת החוכמה והעוצמה בנפשותיכם, ועתה הוא שולח אתכם כנושאי אור החיים 6) שליחי המין האנושי.
- 7) המשך בדרכך, ובעודך הכריז את בשורת המשיח 7)
- ח) ואחר כך נשם על האדונים ואמר: קבלו את נשמת הקודש; ואז הוא נתן לכל אחד את דבר הכוח
- ט) וַיִּלְךָ אִישׁ אֶת-דָּרְכּוֹ, וְכָל-הָאָרֶץ בְּרוּךְ
- 10) אז הלך ישוע לבדו על פני גבעות הגליל ולאחר ימים מסוימים הגיע לחוף צור, ובבית רחל הוא התגורר 10)
- 11) הוא לא פרסם את בואו כי לא בא ללמד; הוא היה מתקשר עם אלוהים במקום שבו יוכל לראות את מי הים האדיר 11)
- יב) אבל רחל סיפרה את החדשות והמוני אנשים התגודדו בביתה לראות את ה
- 13) באה אשה יוונית מפניקיה; בתה הייתה אובססיבית. היא אמרה 13)
- 14) ה', רחם על ביתי! הבת שלי אובססיבית; אבל זה אני יודע, אם תדבר את המילה היא תהיה חופשית. אתה בן דוד, שמע תפילתי 14)
- 15) אבל רחל אמרה, אישה טובה, אל תטריחי את ה'. הוא לא בא לצור לרפא; הוא בא לדבר עם אלוהים ליד הים 15)
- טז) וַיֵּאמֶר יֵשׁוּעַ, הִנֵּה, לֹא נִשְׁלַחְתִּי אֶל-יוֹנָיִם וְלֹא אֶל-סִירוּפִּנְקָיִם; אֲנִי בֹא רַק לְעַם שְׁלִי, יִשְׂרָאֵל
- יז) ואז נפלה האשה לרגליו ואמרה, אדוני, ישוע, אני מתחנן שתציל את ילדי
- 18) וישוע אמר, אתה מכיר היטב את הפתגם הנפוץ: אין זה ראוי לתת את לחם הילדים לכלבים 18)
- 19) ואז אמרה האשה, כן, ישוע, זה אני יודע, אבל כלבים יכולים לאכול את הפירורים הנופלים מהקרש של אדונם 19)
- ויאמר ישוע, אמונה כזו לא ראיתי, לא, לא בקרב היהודים; היא לא צמית, ולא כלבה 20)
- 21) ואז אמר לה, לפי אמונתך כן יהיה 21)
- 22) האשה הלכה לדרכה וכשבאה אל בנה, הנה נרפאה 22)
- 23) וישוע שהה ימים רבים בצור; ואחר כך הלך לדרכו וישב זמן בצידון ליד הים 23)
- 24) ואז הוא נסע הלאה. בגבעות ובעמקי לבנון ובחורשותיה הלך במחשבה אילמת 24)
- 25) צום שליחותו הארצית התקרב לסיומו; הוא חיפש כוח, ואת מה שחיפש מצא 25)
- 26) החרמון עמד מעבר, וישוע כורע ברך ליד ההר המפורסם בזמר העברי 26)
- 27) 'ואחר כך עמד על פסגות החרמון הגבוהות ונשא עיניו לשמים דיבר עם ה' 27)
- 28) ואדוני הזמנים הישנים התגלו והרבה זמן דיברו על מלכות המשיח 28)
- כט) על המעשים האדירים שנעשו; על כיבוש הצלב הקרוב; על הניצחון על המוות
- 30) ואז ישוע המשיך הלאה; הוא נסע לקיסריה-פיליפי, ובביתה של סוזנה התעכב ימים מסוימים 30)
- 31) ואז הוא עבר בכל דקאפוליס כדי לעודד את אלה שהכירו אותו כמשיח, ולהכינם ליום הגולגולת 31)
- 32) ואחר כך הלך לגדרה, וחברים רבים היו שם, לקבל את פניו 32)
- 33) וחוז, מנהל בית הורדוס אנטטיפס, היה שם, וישוע עלה עמו על ספינת המלוכה וחצה את הים ובא אל כפר נחום 33)
- 34) וכשהאנשים ידעו שישוע בבית הם באו לקבל את פניו 34)
- 35) תוך זמן קצר הגיעו שנים עשר השליחים וסיפרו למאסטר הכל על מסעם על הגליל 35)
- 36) הם אמרו שבדבר הקודש הם עשו הרבה מעשי עוצמה; וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ, כָּל הָיָה 36)

חלק 2/סעיף XVII**ישוע המשיח****המשרד לשלוש שנים של ישוע המשיח מנצרת**

ישו בן 30 עד 33

סעיף XVII**(פרקים 124 – 158)****PE****התקופה השנתית השלישית של משרד כריסטין של ישו****פרק 124**

הכריסטינים חוצים את הים. ישוע נותן לתלמידיו שיעורים על דוקטרינות סודיות. מלמד את האנשים. מאכיל חמשת אלפים. התלמידים מתחילים לחצות מחדש את הים. מתעוררת סערה. ישוע, הולך על המים, מגיע אליהם משפט אמונתו של פיטר. הם נוחתים בג'נסרת.

- שנים עשר השליחים הגיעו כעת לשלב של תודעת הרוח, וישוע יכול היה לחשוף בפניהם את המשמעויות העמוקות יותר של שליחותו לעולם.
- בשבוע הבא יתקיים החג הגדול של היהודים, ויאמר מתי, האם לא נחגור את עצמנו ונלך לירושלים (2)
- אבל ישוע אמר, לא נעלה למשתה; הזמן קצר ויש לי הרבה דברים לומר לך; להתפרק למקום מדברי ולנוח קצת (3)
- ואז הם לקחו את סירותיהם וחצו את הים והגיעו למקום מדברי ליד יוליוס בית-סיידה (4)
- העם ראה אותם הולכים, ובהמון עצום הם הלכו אחריהם (5)
- וישוע רחם על ההמון המודאג, והוא עמד ולימד אותם כל היום, כי הם חיפשו אור והיו ככבשים ללא משק (6)
- וכשהגיע הלילה, שנים-עשר פקפקו במה יעשו ההמונים, ותומס אמר (7)
- (8) אדוני, אנחנו במקום מדברי; להמונים אין מה לאכול והם עייפים מחוסר מזון; מה נעשה?
- וישוע אמר, לך והאכיל את ההמונים (9)
- ויאמר יהודה האם נרד ונקנה לחם בשווי מאתיים פרוטות לאכילה (10)
- וישוע אמר, לך הסתכל במזווה שלנו וראה כמה לחם יש לנו (11)
- (יב) ויאמר אנדרו אין לנו לחם אבל מצאנו בחור שיש לו חמש כיכרות שעורה ושני דגים קטנים; אבל זה לא יספיק מזון לאחד מכל עשרה
- אבל ישוע אמר, צוה את האנשים האלה לשבת על הדשא בקבוצות של שנים עשר; וישָׁכְבוּ בָלֶם בְּקוֹדוֹת שְׁנַיִם עֶשְׂרִי (13)
- ואז ישוע לקח את הלחמים והדגים והרים את מבטו לשמים הוא דיבר את דבר הקודש (14)
- ואחר כך שבר את הלחם ונתן לשנים-עשר; גם הוא נתן את הדגים לשניים-עשר, ואמר: לכו והאכילו את ההמונים (15)
- (טז) ויאכלו כל העם ויתרעננו
- (יז) היו שם כחמשת אלפים איש, חברה של קטנטנים, ונשים לא מעטות
- (יח) וכאשר נתמלאו כולם אמר האדון
- (יט) אל תאבד פיורו; לכו ואספו את חתיכות הלחם והדגים עבור אחרים שאולי ירצו
- אספו את השברים ומלאו שנים עשר סלים מלאים (20)
- העם היה מבולבל ממעשה הכוח המופלא הזה; אמרו, ועתה אנו יודעים כי ישוע הוא הנביא אשר אמרו נביאינו כי יבוא; ואחר כך אמרו, שלום (21) המלך!

- 22) כ;אשר ישוע שמע אותם אומרים, שלום כולם למלך! קרא לשנים-עשר והורה להם לקחת את סירותיהם ולעבור לפניו לצד השני (22) והוא הלך לבדו למעבר הרים להתפלל (23)
- השנים-עשר היו על הים וקיוו להגיע לכפר נחום תוך זמן קצר, כאשר בבת אחת פרצה סערה מפחידה, והם נתונים לחסדי הגלים (24) ובמשמרת הלילה הרביעית הפכה הרוח לרוח מסתחררת, ונמלאו פחד (25)
- ובסערה המסנוורת ראו צורה נעה על הגלים; זה נראה כמו אדם, אחד אמר, זו רוח רפאים, סימן לדברים רעים (26)
- 'אבל יוחנן הבחין בצורה ואמרה, זה ה (27)
- ואז נשבה הרוח לא כל כך חזק, ופטר, שעמד בתוכו, קרא (28)
- (29) אדוני! אדוני! אם זה באמת אתה, בקש ממני לבוא אליך על הגלים.
- הטופס הושיט את ידו ואמר, קדימה (30)
- ופטר עלה על הגלים והם היו מוצקים כסלע; הוא הלך על הגלים (31)
- ? הוא הלך עד שחשב בתוכו, מה אם הגלים ישברו מתחת לרגלי (32)
- !ואז אכן נשברו הגלים מתחת לרגליו, והוא התחיל לשקוע, ובפחד נפש קרא, הו הושיע אותי, אדוני, או אני אבודה (33)
- וישוע לקח אותו בידו ואמר: הו, קטן האמונה! למה פקפקת (34). וישוע הוביל את הדרך אל הסירה
- הסופה הוציאה את כוחה; הרוחות היו דוממות, והן היו סמוך לחוף, וכשנחתו היו בעמק גנסרת (35)

פרק 125

בני הזוג כריסטיניים מתקבלים בברכה בג'נסרת. רבים הולכים בעקבות ישוע בשביל הלחם והדגים. הוא מספר להם על לחם החיים. מדבר על בשרו ודמו כסמלים של הלחם והמים של החיים. העם נעלב ורבים מתלמידיו אינם הולכים אחריו עוד

- עד מהרה התפשטה הבשורה בכל עמק ג'נסרת שישוע והשנים-עשר הגיעו, ואנשים רבים באו לראות.
- הביאו את חוליהם והניחו אותם לרגלי האדון, וכל היום לימד וריפא (2)
- ההמונים מהצד השני שהאכילו יום קודם והמונים אחרים, ירדו לראות את ה'; אך משלא מצאו אותו חיפשו אותו בכפר נחום (3)
- וכאשר לא מצאו אותו בבית, המשיכו לגנסרת. מצאו אותו שם ואמרו, רבוני, מתי באת לגנסרת (4)

משל - לחם ומים חיים: ישוע מסמל את בשרו ודמו

- וישוע אמר, מדוע נתקלת בים? לא באת בשביל לחם החיים (5)
- באת לספק את האני האנוכי שלך; כולכם האכלו לפני כמה ימים מעבר לים, ואתם מחפשים עוד כיכרות ודגים (6)
- האוכל שאכלת היה הזנה לבשר שבקרוב חייב לחלוף (7)
- אתם אנשי הגליל, אל תחפשו מזון שאבד, אלא חפשו מזון שמזין את הנפש; והנה אני מביא לך אוכל מן השמים (8)
- אכלת בשר דגים, והיית שבע, ועתה אני מביא את בשר המשיח בשבילך לאכול כדי שתחיה לעד (9)
- אבותינו אכלו את המן במדבר; ואחר כך אכלו בשר שליו וישתו את מי מעיין נובע שהוציא משה מן הסלע; אבל כולם מתים (10)
- המן והשליו היו סמלים של בשרו של ישו; מי הסלע היו סמלים של הדם (11)
- אבל הנה המשיח בא; הוא לחם החיים שאלוהים נתן לעולם (12)
- מי שאוכל את בשר המשיח ושותה את דמו לעולם לא ימות; והוא לעולם לא רעב; ולא יצמא עוד (13)
- והאוכלים את לחם השמים הזה ושותים את המים האלה ממעיין החיים אינם יכולים לאבד; אלה מאכילים את הנשמה ומטהרים את החיים (14)

- הנה, כי אָמַר אֱלֹהִים, פֶּאֶשֶׁר יִטְהַר הָאָדָם, אָרוּמָה אוֹתוֹ אֶל פֶּסַח הַפֶּחַ (15)
- אז הלכו ישוע והשנים-עשר לכפר נחום; וישוע נכנס לבית הכנסת ולימד (16)
- יז) וכאשר באו היהודים אשר שמעו אותו בגנסרת אמרו
- הבחור הזה נמצא מחוץ לעצמו. שמענו אותו אומר, אני לחם החיים הבא מן השמים; וְכָלֵנוּ יוֹדְעִים, שֶׁהוּא אֱלֹא אִישׁ, כִּן-אָדָם, שֶׁבָא מִנְצֶרֶת (18)
- אנחנו מכירים את אמו ואת קרוביו האחרים
- וישוע ידע את מחשבותיהם; אָמַר לָהֶם, לֵמָּה מְמַלְמִים אֲתֶכֶם, וְהִתְנַחְלוּ כִּן בֵּינֵיכֶם (19)
- המשיח הוא חיי נצח; הוא בא מגן עדן; יש לו מפתחות שמים, ואין אדם נכנס לגן עדן אלא שהוא מתמלא במשיח (20)
- באתי בבשר לעשות את רצון אלוהים, והנה, הבשר והדם האלה מלאים במשיח; וכך אני הלחם החי הבא מן השמים (21)
- כב) וכאשר תאכל את הבשר הזה ותשתה את הדם הזה יהיו לך חיי עולם; ואם תרצו, תוכלו להפוך ללחם החיים
- ורבים מהעם זעמו; אמרו, איך יכול האיש הזה לתת לנו את בשרו לאכול, את דמו לשתות (23)
- ותלמידיו נפגעו כי אמר את הדברים האלה, ורבים פנו ולא הלכו אחריו עוד (24)
- אמרו, הדבר מפחיד לו לומר, אם לא תאכל את בשרי ושתה את דמי, לא תוכל להיכנס לחיים (25)
- הם לא יכלו להבין את המשל שדיבר (26)
- ויאמר ישוע, אתה מועד ונופל לפני האמת; מה תעשה כשתראה את הבשר והדם הזה מתהפך לצורה גבוהה יותר (27)
- מה תאמר כאשר תראה את בן האדם עולה על ענני השמים (28)
- 'מה תאמר כאשר תראה את בן האדם יושב על כסא ה' (29)
- הבשר ריק; הרוח היא הכוח המחיייה. המילים שאני מדבר הן רוח; הם החיים (30)
- כאשר ראה ישוע את הרבים שהיו כה קולניים במקצועותיהם באמונתם בו, חזרו לאחור והלכו משם, הוא אמר אל השנים-עשר (31)
- האם תעזוב אותי בשעה זו ותלך (32)
- אבל פטרוס אמר, אדוני, אין לנו מקום אחר ללכת אליו; יש לך דברי חיי עולם; אנו יודעים שאתה נשלח אלינו מאלוהים (33)

פרק 126

סופרים ופרושים מבקרים את ישוע. הם מצננים אותו על כך שאכל בידים לא רחוצות. הוא מגן על מעשיו ומלמד שיעור על צביעות. מסביר בפרטיות לשנים-עשר את תורתו הציבורית

- חברה של סופרים ופרושים הגיעה מירושלים כדי ללמוד היכן טמון כוחו של ישוע
- אך כאשר נודע להם שהוא ותלמידיו לא שמעו למנהג היהודים, לגבי נטילת ידיים לפני אכלם, נדהמו (2)
- ויאמר ישוע: הצביעות היא מלכה ביניכם הסופרים והפרושים. עליך ישעיהו כתב (3)
- העם הזה מכבד אותי בשפתיים; ליבם רחוק. לשווא הם סוגדים לי; הדוקטרינות שלהם הן הדוגמות והאמונות של בני האדם
- אתם האנשים שמתחזה לאנשי אלוהים, ועדיין דוחים את חוקי אלוהים ומלמדים את חוקי בני האדם (5)
- עמוד וספר מתי אלוהים נתן לבני אדם את החוקים הטקסיים שאתה מקיים; ולספר לאנשים האלה איך מתלכלכים חיי הרוח אם שוטפים לא לפני שהוא אוכל
- מבקריו לא ענו, ואז הוא אמר (7)
- שמעו אותי, אנשי ישראל! טומאה היא יצור של הלב. המוח הגשמי אוהו במחשבה ועושה כלה מפלצתית; הכלה הזאת היא חטא; החטא הוא יצור הנפש
- מה שמטמא את האדם אינו האוכל שהוא אוכל (9)

- 10) הלחם והדגים ושאר הדברים שאנו אוכלים, הם פשוט כוסות לנשיאה לתאי חומר בשר לבניין בית האדם, וכאשר עבודתם נעשית כפסולת הם נזרקים.
- 11) חיי הצומח והבשר ההולכים לבנות את בית האדם לעולם אינם מזון לנפש. הרוח אינה ניזונה מפגרי בעלי חיים או צמחים (11).
- אלוהים מאכיל את הנשמה ישירות מהשמים; לחם החיים בא מלמעלה (12).
- 13) האוויר שאנו נושמים טעון בנשימה הקדושה, ומי שרוצה יכול לקחת את נשימה הקדושה הזו (13).
- הנשמה מפלה, ומי שרוצה את חיי המשיח יכול לנשום אותם פנימה. לפי אמונתך כך שיהיה (14).
- האדם אינו חלק ממקום מגוריו; הבית הוא לא האיש (15).
- טז) העולם התחתון בונה את בית הבשר ושומר אותו בתיקון; העולם העליון מספק את לחם חיי הרוח.
- החבצלות היפות ביותר צומחות מבריכות עומדות וברוץ מטונף ביותר (17).
- חוק הבשר דורש לשמור על ניקיון הגוף (18).
- חוק הרוח קורא לטוהר במחשבה ובדיבור ובמעשה (19).
- עתה, כשהגיע הערב והם היו בבית, היו לשניים-עשר דברים רבים לומר, ושאלות רבות להעלות (20).
- 11) (כא) שאל נתנאל, האם מה שאמרת על בית הבשר היה משל? אם כן, מה זה אומר?
- 12) (וישוע אמר, האם אינך יכול עדיין להבחין? האם אתה עדיין לא קולט שמה שאדם לוקח בפיו אינו מטמא אותו (22).
- 13) (מזונו אינו נכנס לנפשו; הוא חומר לבשר ועצם ולגבם (23).
- 14) (לרוח הכל נקי (24).
- 15) (המטמא את האדם נובע ממחשבות גשמיות; ומחשבות גשמיות נובעות מהלב ומחוללות שלל דברים רעים (25).
- 16) (מהלב באים רציחות, גניבות וטיפשות. כל המעשים האנוכיים והמעשים החושניים נובעים מהלב (26).
- 17) (לאכול בידיים לא רחוצות אינו מטמא את האדם (27).
- 18) (ויאמר פטרוס: אדוני, מה שאמרת היום פגע קשות בסופר ובפרושים (28).
- 19) (ויאמר ישוע: הסופרים והפרושים הללו אינם נצר עץ החיים; הם אינם צמחי אלוהים; הם צמחי בני אדם, וכל צמח נכרי יגרע (29).
- 20) (עזבו את כל האנשים האלה; הם מדריכים עיוורים; הם מובילים הרבה אנשים עיוורים (30).
- 21) (המנהיגים והמובלים יחד הולכים; יחד הם ייפלו לתוך בורות הפיהוק (31).

פרק 127

הכריסטינים חוצים את הים לדקאפוליס. ישוע מוצא מקום בדימוס שבו הוא מלמד באופן פרטי את השנים-עשר. הם נשארים שלושה ימים, ואז נכנסים לכפר ליד הים.

- כעת, ישוע לקח את השנים-עשר ואיתם חצה את הים בלילה והגיע אל גבולות דקאפוליס.
- 1) שימצא מקום סודי שבו, לבדו, יוכל לגלות להם את הדברים הבאים (2).
- 2) הם נכנסו למעבר הרים ובילו שלושה ימים בתפילה (3).
- 3) אז אמר ישוע, הנה קרוב הזמן שבו לא אלך עוד בבשר (4).
- 4) הנה, לימדתי שמי שמחשיב את חייו כל כך שווים עד שלא יתן אותם ברצון להציל את אחיו איש, ראוי שלא להיכנס לחיים (5).
- 5) הנה, באתי כתבנית לבני אדם, ולא נמנעתי מעזרה (6).
- 6) כשעברתי את שבעת המבחנים בהליופוליס, קידשתי את החיים ואת כל מה שהיה לי, כדי להציל את העולם (7).
- 7) במדבר יהודה נלחמתי באויבים החזקים ביותר של בני האדם, ושם אישרתי מחדש את הקדשתי לשירות רעי (8).
- 8) בצרות ובנסיונות לא נרתעתי; כשהגיעו מאשימים שווא, לא ענית (9).

- 10) אלוהים נתן לי את המילה המושיעה, ולעתים קרובות דיברתי אותו וריפאתי חולים, גירשתי רוחות טמאות והעליתי מתים (10); והראיתי לך איך לדבר את המילה; ונתתי לך את המילה (11);
- עוד מעט אנו מפנים את פנינו לירושלים, ואחד מכם השומע אותי כעת יסגיר אותי לידיים רשעות (12);
- הסופרים והפרושים יביאו האשמות שווא ויארכו אותי לבית המשפט, ובהסכמת רומא אצלב (13);
- ואז אמר פטרוס, אדוני, זה לא יהיה. החיילים הרומאים ירכו על שנים עשר הרוגים לפני שיגיעו לאדוננו (14);
- אבל ישוע אמר, מושיע העולם אינו יכול להתנגד (15);
- (טז) באתי להציל את העולם והעליתי את שמותיך בפני בתי הדין העליונים של השמים, והוכחת כמושיעי העולם (יז) ולא שם, חוץ מזה של מי שיבגוד, לעולם לא יהיה חרפה (יח) אני הולך בדרכי, ולמרות שבשרי יעבור, תעמוד נפשי לצדך כל הדרך להדריך ולברך (יט) ורשעים יתפסו אותך ברחובות, ובכרעתך בתפילה; יאשימו אותך בפשע משפטי כלשהו, ויחשבו שהם משרתים את אלוהים שלהם בכך שהם ממיתים אותך
- אבל אל תתבלבל; העומס יהיה כבד, אבל כשתודעת החובה תבוצע, שלום אלוהים ירים את העומס, יפזר את הכאב ויאיר את הדרך (20);
- (כא) וניפגש במקום שבו לא באים תליינים גשמיים; שם נשרת את האנשים האכזריים, שבבורותם עינו אותנו למוות האם נוכל למנוע את הזעם הזה ואת הטבח הזה של חיינו? אם לא אנחנו רק יצורים של גאות ושפל של דברים גשמיים. זה לא יהיה הקרבת (22) חיים.
- אבל אנחנו אדונים בדברי הזמן. הנה, אנחנו יכולים לדבר, וכל רוחות האש, המים, האדמה והאוויר יעמדו להגנתנו (23);
- אנו יכולים לפקד ולגיונות רבים של עולם המלאכים יבואו ויפגעו באויבינו ארצה (24);
- אבל עדיף שלא יבוא כוח שמיים או ארץ לרווחתנו. וטוב שאפילו ה' יסווה את פניו ויראה כאילו לא ישמע אותנו (25);
- כפי שאני דפוס עבורכם, כך אתם דפוסים למין האנושי. אנו מראים בחוסר התנגדות שאנו נותנים את חיינו בהקרבה מרצון למען האדם (26);
- אבל הדוגמה שלי לא תסתיים במוות. גופי יונח בתוך קבר שלא שכב בו בשר, סמל לטוהר החיים במוות (27);
- ובקבר אשר שלושה ימים בשיתוף מתוק עם המשיח ועם אבי-אלוהים ואמא-אלוהים שלי (28);
- ואז, סמל לעלייתה של הנשמה לחיים גבוהים יותר, בשרי בתוך הקבר ייעלם (29);
- יהפוך לצורה גבוהה יותר, ובנוכחות כולכם, אעלה לאלוהים (30);
- ואז ישו והשנים-עשר הלכו לכפר ליד הים (31)

פרק 128

ישוע הולך בלילה לחר כדי להתפלל. תלמידיו ותושבי הכפר מוצאים אותו והוא מלמד אותם במשך שלושה ימים מאכיל ארבעת אלפים איש. הכריסטינים הולכים לקיסריה-פיליפי. הם מחשיבים את אישיותו של ישו. פטרוס נבחר כמנהיג השליחים

- כעת, בלילה בזמן שהתלמידים ישנו, הנה, ישוע קם והלך לבדו למעבר הרים, שישה קילומטרים משם, כדי להתפלל ובבוקר כשהתעוררו השנים-עשר לא מצאו את ה', וכל אנשי הכפר חיפשו, וכאשר עברה השמש את נקודת השיא מצאו אותו במעבר הרים (2);
- ובאו המוני אנשים והביאו את חוליהם, וישוע לימד וריפא (3);
- 'ובבוא הלילה לא ילכו העם; הם ישנו על האדמה כדי שיהיו ליד ה' (4);
- שלושה ימים ולילות נשאר ההמונים, ולאף אחד לא היה מה לאכול (5);
- וישוע רחם ואמר, אם אשלח את ההמונים אולי לא יגיעו לבתיהם, כי הם עייפים, כי חלקם נסעו קילומטרים רבים (6);
- ויאמרו תלמידיו, מאין נשיג אוכל להאכיל את כולם? יש ארבעת אלפים גברים, מלבד הנשים והקטנים (7);
- וישוע אמר, כמה לחמים יש לך (8);

- 9) ענו שבעה וכמה דגים קטנים
- 10) ויאמר ישוע, לכו והושיבו את העם כפי שהשבתם אותם יום אחד כשכל ההמונים אכלו, בקבוצות של שנים-עשר (יא) וכאשר ישבו העם בחברות של שנים עשר הביאו את הלחם והדגים
- 12) וישוע הביט אל השמים ודיבר את הדבר; ואחר כך שבר את שבע הלחם לחתיכות קטנות, וכמו כן חתך את הדג (יג) וכל פיסת לחם הפכה לכיכר, וכל חתיכת דג הפכה לדג
- 14) יצאו שנים-עשר ונתנו לכולם; העם אכל והם נתמלאו; וְכָל הַשִּׁבְיִירִים אֲשֶׁר נִשְׁאַר נִקְסוּ, וְהָיוּ שְׁבַע סֵלִים מְלֵאִים (15) ואחר כך הלכו העם לדרכם, ושנים-עשר לקחו סירות ובאו לדלמנתה על שפת הים
- 16) כֵּאֵן הֵם נִשְׂאָרוּ יָמִים רַבִּים, וְיִשׁוּעַ סִפֵּר לְשָׁנָיִם עֶשְׂרִים עַל הָאֹרֶר הַפְּנִימִי שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְהִיכְשֵׁל (17) על מלכות המשיח בתוך הנשמה; על כוחה של האמונה; על סוד תחיית המתים; על חיי אלמוות, וכיצד יכולים החיים לצאת ולעזור למתים
- 18) וְאֵז הֵם נִכְנָסוּ לְסִירוֹתֵיהֶם, וּבָאוּ אֶל הַחוּף הַצְּפוֹנִי שֶׁל הַגְּלִיל, וּבַחֹרְזִין, שֶׁם הִתְגֹּרְרוּ בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל תּוֹמָס, עֲזָבוּ אֶת סִירוֹתֵיהֶם וְהִמְשִׁיכוּ הַלֵּאָה (יט) הם הגיעו למרום, שם נראה שמי הבדולח תופסים את תמונות השמיים ומשקפים את כבודו של ה' צבאות
- 20) והנה התעכבו ימים מסוימים במחשבה אילמת
- 21) ואחר כך נסעו ובאו אל ארץ קיסריה-פיליפי
- (כב) ובהלכו ודיברו ביניהם אמר האדון מה אומרים העם על בן האדם? מי הם חושבים שאני
- 23) ויאמר מתיו יש אומרים כי אתה דוד תשוב; יש אומרים שאתה חנוך, שלמה או שת
- 24) ויאמר אנדרו, שמעתי שליט בית הכנסת קורא, האיש הזה הוא ירמיהו, כי הוא מדבר כמו שכתב ירמיהו
- 25) נתנאל אמר, האדונים הזרים שהיו איתנו זמן מה, הכריזו שישוע הוא גאוטמה חזרו
- 26) ג'יימס אמר, אני חושב שרוב האדונים היהודים מאמינים שאתה הופעתו מחדש של אליהו על פני האדמה
- 27) וידבר יוחנן ויאמר כשהיינו בירושלים שמעתי רואה קורא: ישוע הזה הוא לא אחר מאשר מלכיצדק מלך השלום שחי לפני כאלפיים שנה (28) ויאמר תומאס: הורדוס הטטררכי חושב שאתה יוחנן קם מן המתים
- 29) אבל אז מצפוננו מטריד אותו; רוחו של ג'ון הנרצח מתנשאת לפניו בחלומותיו, ורודפת אותו כרוח לילה. וישוע שאל, מי אתה חושב שאני
- 30) ויאמר פטרוס, אתה המשיח, אהבת אלוהים שהתגלתה לבני אדם
- 31) וישוע אמר, שלוש פעמים ברוך אתה, שמעון, בנו של יונאס. הכרזת על אמת שאלוהים נתן לך
- 32) אתה סלע ואתה תהיה עמוד במקדש ה' צבאות
- 33) והווידוי שלך הוא אבן הפינה של האמונה, סלע של כוח, ועל הסלע הזה נבנית כנסיית המשיח
- 34) כנגדה כל כוחות השאול והמוות אינם יכולים לגבור
- 35) הנה אני נותן לך את המפתחות לפתוח את דלתות הביטחון לבני האדם
- 36) נשמת הקודש תבוא עליך ועל העשרה, ובירושלים תעמוד לפני אמות הארץ ותכריז שם את ברית ה' עם בני האדם
- 37) ותדבר את דברי נשמת הקודש, וכל מה שאלוהים דורש מבני אדם כאמינות אמונתם במשיח, תודיע
- 38) ופנה אל השנים-עשר ואמר: מה ששמעתם היום אל תספר לאיש
- 39) אז עלו ישוע והשנים-עשר והיו אורחי סוזנה ימים רבים
- 40)

פרק 129

ישוע מלמד את האנשים. הוא לוקח את פיטר, ג'יימס וג'ון והולך להר גבוה ומתהפך לפנייהם

עד מהרה נפוצו החדשות שישוע והשנים-עשר הגיעו, ואנשים רבים באו לראות

וישוע אמר, הנה אתה בא לראות, אבל זה לא אומר כלום. אם תזכה לברכות המשיח, הרים את הצלב שלך ועקוב אחרי 2)

אם היית נותן את חייך עבור עצמי אנוכי, אז אתה תאבד את חייך 3)

אם תתן את חייך בשירות אחיך, אז תציל את חייך 4)

החיים האלה הם רק טווח, תכשיט של היום. יש חיים שלא עוברים 5)

איפה הרווח שלך אם אתה מרוויח את העולם ומאבד את נשמתך? מה היית לוקח בתשלום עבור הנשמה שלך 6)

אם תמצא את חיי הרוח, חיי האדם באלוהים, אז עליך ללכת בדרך צרה ולהיכנס דרך שער צר 7)

הדרך היא המשיח, השער הוא המשיח, ואתה חייב לעלות בדרך המשיח. אין אדם בא אל אלוהים אלא על ידי המשיח 8)

מלכות המשיח תבוא; כן, כמה מכם השומעים אותי עכשיו לא יעברו בשערי המוות עד שתראו את הממלכה מגיעה לשלטון 9)

שבעה ימים נשאר האדון והשנים-עשר בקיסריה-פיליפי 10)

ואז ישוע, לקח את פטרוס, יעקב ויוחנן, יצא אל פסגת ההר להתפלל 11)

יב) ובעודו התפלל הופיע אור מבריק; צורתו נעשתה זוהרת כמו אבן יקרה

פניו זרחו כשמש; בגדיו נראו לבנים כשלג; בן האדם הפך לבן האלוהים 13)

צורתו שונה כדי שאנשי האדמה יוכלו לראות את האפשרויות של האדם 14)

'כאשר לראשונה באה התהילה שלושת התלמידים ישנו; אדון נגע בעיניהם ואמר, התעורר וראה את כבוד ה 15)

'טז) ויתעוררו וראו את כבוד ה'; ועוד, הם ראו את תהילת העולם השמימי, כי הם ראו שני אנשים משם עומדים לצד ה

'יז) ופטרוס שאל את האדון שהעיר אותם, מי הם האנשים האלה העומדים לצד ה

יח) אמר האדון, האנשים האלה הם משה ואליהו, אשר באו כדי שתדעו כי שמים וארץ הם אחד; שהמאסטרים שם והאדונים כאן הם אחד

יט) הצעיף המפריד בין העולמות אינו אלא צעיף אתר. עבור אלה שמטהרים את ליבם באמונה, הצעיף מגולגל הצידה, והם יכולים לראות ולדעת שהמוות הוא דבר אשליה.

ויאמר פטרוס, השבח לאל! ואז הוא קרא לישו ואמר, אדוני ואדוני, זה שער השמים, וטוב שנשאר 20)

כא) אפשר לרדת ולהביא שלושה אוהלים: אוהל לך, אוהל למשה ולאליהו אחד? אבל ישוע לא ענה

;ומשה ואליהו דיברו עם ישוע על ההר. הם דיברו על משפט ה' הקרוב 22)

על מותו, מנוחתו בתוך הקבר; על נפלאות בוקר תחיית המתים; התמרת בשרו, ועלייתו על ענני האור 23)

והכל סמל לדרך שכל אדם חייב לצעוד בה; מסמל את הדרך שבה בני האדם הופכים לבני אלוהים 24)

שלושת התלמידים נדהמו, ופתאום האתרים גדשו בשיר, וצורות קלות כמו אוויר נעות בכל פסגת ההר 25)

ואז מתוך תהילת העולם העליון שמעו קול שאומר 26)

27) זהו בן האדם, הנבחר שלי לגלות את המשיח לבני אדם. תן כל הארץ לשמוע אותו.

כששמעו התלמידים את הקול פחדו; הם נפלו על הארץ והתפללו 28)

וישוע בא; נגע בהם ואמר: קום אל תירא; הנה, אני כאן 29)

אז קמו, ובהסתכלו סביבם לא ראו איש; הגברים הלכו. המאסטר רק עמד איתם 30)

כאשר ישו והשלושה הגיעו מפסגת ההר הם דיברו על משמעות הסצנה, וישוע סיפר לכולם; ואז הוא אמר 31)

עד שקמתי מן המתים אל תספר לאיש מה ראית 32)

- אבל התלמידים לא יכלו להבין את משמעות המילים, עד שקמתי מן המתים (33)
- וישוע סיפר להם שוב על מותו ועל עלייתו מהקבר; על מלכות הנשמה שעתידיה לבוא בתפארת ובעוצמה (34)
- אבל פטרוס אמר, הסופרים לימדו כי לפני בוא המלך אליהו חייב להופיע (35)
- ויאמר ישוע, אליהו כבר בא; אך סופרים ופרושים לא קיבלו אותו (36)
- ואנשים קיללו אותו, קשרו אותו, השליכו אותו בתא כלא, וצעקו בשמחה של אדון לראות אותו מת (37)
- מה שעשו לו אנשים יעשו לי (38)
- אז הבינו התלמידים שישוע דיבר על יוחנן שהורדוס הרג (39)

פרק 130

ישו ושלושת התלמידים חוזרים לקיסריה-פיליפי. התשע לא הצליחו לרפא ילד אפילפטי. ישוע מרפא את הילד ונוזף בתלמידיו על חוסר האמון שלהם באלוהים. הכריסטינים חוזרים לכפר נחום

- כשישוע, פטרוס, יעקב ויוחנן הגיעו אל שערי העיר, התגודדו בדרך המון אנשים.
- 'תשעת השליחים שלא הלכו עם ישוע אל ההר, ניסו לרפא ילד אפילפטי שהיה אובססיבי, והם נכשלו; העם חיכה לביאת ה' (2)
- כאשר ישוע בא, כרע אבי הילד ברך לפניו והפציר בעזרתו (3)
- אָמַר, אֲדֹנָי, אֲנִי מִבְּקֶשׁ שְׁתַּרְאָה בְּרַחֲמִים אֶת בְּנֵי, בְּנֵי אֶחָד; הוא ילד אפילפטי וסובל קשות (4)
- לפעמים הוא נופל לתוך האש ונשרף; שוב הוא נופל למים ודומה לטבוע; והרבה פעמים ביום הוא נופל, הוא חורק שיניים, הקצף נשפך מפיו (5)
- לקחת את הילד שלי לתלמידים שלך, והם לא הצליחו לתת הקלה (6)
- ז. ובעת דברו הביא עבד את הילד לפני ה' (הילד לא דיבר כי הוא היה אילם), ומיד נפל על הארץ, קצף, התפתל בייסורים
- ויאמר ישוע: מי מתי הצרידו כָּךְ (8)
- ט. אָמַר אָב: מִיִּנְקָדָה; וביקשנו בארצות רבות עזרה, ולא מצאנו; אבל אני מאמין שאתה יכול לדבר את המילה ולרפא את בני
- וישוע אמר, אמונה היא כוחו של אלוהים. הכל אפשרי למי שמאמין בלבו (10)
- האב קרא, בדמעות, אדוני, אני מאמין; תעזור לך לחוסר האמונה שלי (11)
- וישוע דיבר את דבר הכוח; הילד האפילפטי שכב בהתעלפות; הוא לא נשם, וכל העם אמרו, הילד מת (12)
- אבל ישוע אחז בידו ואמר: קום (13). ויקם וידבר
- העם נדהם, ורבים אמרו: בוודאי איש אלהים הוא, כי מעולם לא ניתן כח כזה לאדם (14)
- אז הלכו ישוע והשנים-עשר אל הבית, ולאחר שלקחו אוכל והתרענו, אמרו תשעת התלמידים (15)
- (16) אדוני, מדוע לא יכולנו לרפא את הילד הזה? דיברנו את המילה; אבל אפילו זה היה חסר אונים.
- ז. וישוע אמר, הצלחתך הגדולה בכל עבודתך הקודמת הפכה אותך לחוסר זהירות, ושכחת להכיר את כוחו של אלוהים
- ללא רוח המילה, המילה היא כמו סיפור סרק; ושכחת להתפלל (18)
- אין אמונה בלי תפילת האמונה. אמונה היא כנפי התפילה; אבל כנפיים לבדן לא עפות (19)
- על ידי תפילה ואמונה אתה יכול להוריד את פסגות ההרים, ולהטיל אותם בים; הגבעות הקטנות ידלגו כמו כבשים לפקודתך (20)
- כישלון זה עשוי להיות טוב עבורך. השיעורים הגדולים שנלמדים בחיים מגיעים דרך הכישלונות שנעשו (21)
- כשהתלמידים ישבו בהרהורים מהורהרים אמר ישוע, תן למילים האלה לשקוע בלבבך (22)
- כמעט הגיע הזמן שבו אתה חייב לשאת את משאך לבד; כלומר בלי נוכחותי בבשר (23)
- כי אפול בידי רשעים ויהרגו אותי על ההר מעבר לחומה בזטה (24)
- ויניחו בני אדם את גופתי בקבר שבו, על ידי דבר הקודש, היא תישמר ותישמר שלושה ימים; ואז אקום שוב (25)

- שנים-עשר היו עצובים; הם לא הבינו, ובכל זאת חישו לבקש ממנו לגלות את משמעות דברו (26)
למחרת החלו המאסטר כריסטין והשנים-עשר במסע החזרה שלהם, ועד מהרה היו בכפר נחום (27)

פרק 131

ישו ופטרוס משלמים את המס של חצי השקל. התלמידים מתמודדים על העליונות. ישוע נוזף בהם. מלמד אותם שיעורים מעשיים רבים. משל הרועה הטוב

- 2) ניאמר פטר, אנחנו משלמים את-כל-אשר ישבד
3) ויאמר ישוע, ממי גובים המוסכים את המס המיוחד הזה? מזרים או מבנים ילידים
4) ופטר אמר, רק הזרים אמורים לשלם את המס הזה
5) אז אמר ישוע, כולנו בנים ילידים ואנחנו חופשיים; אבל שמא נעורר מחלוקת נשלם את המס; אבל לאף אחד מהם לא היה השקל לשלם
6) ויאמר ישוע: לך אל הים; הטיל בקרס ותפוס דג ותמצא בתוך חלקיו הפנימיים שקל, אשר תופסים ומשלמים את המס עבורך ולי (6)
7) ופטרוס עשה כדברי ישוע; הוא מצא את השקל והוא שילם את המס (7)
8) כעת שמע ישוע את שנים-עשר המחלוקת ביניהם. רוח האני הגשמי נעה בליבם, והם שאלו ביניהם מי היה הגדול ביותר בעיני אלוהים ואדם (8)
9) וישוע אמר, אתם, גברים, בוש! הגדול ביותר הוא המשרת של השאר (9), ואז קרא לו ילד קטן; הוא לקח אותו בזרועותיו ואמר הגדול ביותר הוא הילד הקטן, ואם אתה בכלל גדול אתה חייב להיות כמו הילד הזה בתמימות, באמת, בטהרה בחיים (10)
11) אנשים גדולים לא בוז לדברים הקטנים של הארץ; מי שמתייחס ומכבד ילד כזה, מתייחס ומכבד אותי, ומי שמזלזל בילד, בוז לי (11)
12) אם הייתם נכנסים דרך שער המלכות, עליכם להיות צנועים כמו הילד הקטן הזה (12)
13) שמע אותי, גברים, לילד הזה, כמו לכל ילד אחר, יש אחד לטעון בעניינו לפני כסא האל (13)
14) אתם מזלזלים בו על סכנתכם, אנשים, כי הנה, אני אומר, מקבילו צופה בפני אלוהים בכל רגע, בכל יום (14)
15) ושמע אותי שוב, מי שיכשיל וקטן יפול, מסומן, ארור; וטוב היה רחוק אם טבע את עצמו (15)
16) הנה עבירות בכל מקום! גברים מוצאים הזדמנויות לחטוא וליפול, והם מתחזקים כשהם קמים כשהם נופלים (16)
17) אבל אוי למי שגורם לאנשים אחרים למעוד ולנפול (17)
18) היו על משמרכם, אנשי האלוהים, פן תכריחו אדם אחר ליפול; היזהרו פן תיפלו בעצמכם לדרכי חטא (18)
19) עתה, אם ידיך גורמות לך לחטוא, מוטב שתגזור אותן; כי עדיף רחוק ללא ידיים ולא להיות אשם בעיני אלוהים ואנשים, מאשר להיות מושלם בצורתך ולאבד את נשמתך (19)
20) ואם יפגעו רגליך, מוטב שתכרתי אותן; כי עדיף רחוק להיכנס לחיים בלי רגליך מאשר ליפול מתחת לקללה (20)
21) ואם עיניך או אוזניך גורמות לך לחטוא, מוטב שתאבד את כולם מאשר תאבד את נשמתך (21)
22) מחשבותיך ודבריך ומעשיך כולם ינוסו באש (22)
23) זכור שאתה מלח הארץ; אבל אם תאבד את סגולות המלח, אינך אלא מסרב בעיני אלוהים (23)
24) שמרו על סגולותיו של מלח החיים והיו בשלום ביניכם (24)
25) העולם מלא באנשים שאין להם בעצמם מלח חיים, והם אבודים. אני בא לחפש ולהציל את האבודים (25)

משל הרועה הטוב והכבשה האבודה

- איך אתה חושב? אם יש לרועה מאה כבשים ואחד מהם הלך שולל, האם לא יעזוב את התשעים ותשע (26)

- 27) ולצאת בדרכי המדבר ובראשי ההרים לחפש את התועה?
- כן, זה אתה יודע; ואם ימצא את השערה, הנה ישמחה, והוא שמח עליו מאד מעל כל התשעים ותשעה שלא תעו (28)
- כט) ועל כן יש שמחה בחצרות שמים כשנמצא בן אדם שיצא לדרכי החטא והחזר לחצר
- כן, יש שמחה, יותר שמחה מאשר על כל הצדיקים שמעולם לא תעו (30)

סוף – משל הרועה הטוב והכבשה האבודה

- 31) ויאמר יוחנן, אדוני, מי יכול לחפש ולהשיע את האבודים? ומי יכול לרפא חולים ולהוציא את השדים מתוך אותם אובססיביים (31)
- 32) כשהיינו בדרך ראינו אדם שלא היה אחד מאיתנו מוציא שדים ומרפא חולים.
- 33) הוא עשה זאת במילה הקדושה ובשם המשיח? אָכַל אֶסְרֵנוּ, כִּי לֹא הִתְלַךְ עִמָּנוּ.
- 34) וישוע אמר, בני אדם, האם אתם מתארים לעצמכם שאתם בעלי כוחות אלוהים (34)
- 35) 'והאם אתה חושב שכל העולם צריך לחכות שתעשה את מעשי ה' (35)
- אלוהים הוא לא אדם שהוא צריך להקפיד על כל אדם, ולתת לו מתנות מיוחדות (36)
- 37) 'אל תאסור על אף אדם לעשות את מעשי ה' (37)
- אין אדם שיכול לבטא את דבר הקודש, ובשם המשיח להחזיר את החולים, ולגרש החוצה את הרוחות הטמאות, שאינו ילד של אלוהים (38)
- האיש שאתה מדבר עליו הוא אחד איתנו. מי שמתאסף בגן שמים הוא אחד איתנו (39)
- מי שנותן כוס מים בשם המשיח הוא אחד עמנו; כך ישפוט אלוהים (40)

פרק 132

ישוע מגן על אדם שהורשע בגניבת לחם. פסק הדין מתהפך. האיש יוצא לחופשי, והאנשים מספקים את צרכי משפחתו המורעבת.

- המוני אנשים התגודדו ברחובות. השוטרים היו בדרך לבית המשפט עם אחד, אדם שהואשם בגניבת לחם
- 2) ותוך שעה קלה הובא האיש לפני השופט לענות על האישום
- 3) וישוע והשנים-עשר היו שם. האיש הראה בפניו ובידיו את הקווים הקשים של עמל ומחסור
- 4) עמדה אשה לבושה עשירה, המאשימה את האיש, ואמרה, תפסתי את האיש הזה בעצמי: אני מכיר אותו היטב, כי אתמול בא להתחנן ללחם
- 5) וכאשר גירשתי אותו מדלתי, היה צריך לדעת כי לא אחסן איש כמותו; ואז היום הוא בא ולקח את הלחם
- 6) הוא גנב ואני דורש לשלוח אותו לכלא
- 7) גם המשרתים העידו נגד האיש; הוא נחשב לגנב, והשוטרים הובילו אותו משם
- 8) אבל ישוע שעמד, קרא, אתם השופטים והשופטים, אל תמהרו להוביל את האיש הזה
- 9) האם זו ארץ של צדק ושל צדק? האם אתה יכול להאשים ולגזור על גברים עונש על כל פשע עד שהם יעידו את עצמם
- 10) החוק הרומי לא יתיר זלזול כזה בימין, ואני דורש ממך לאפשר לאיש הזה לדבר
- 11) ואז נזכר השופט באיש ואמר, אם יש לך משהו לספר, אמור
- יב) בדמעות עמד האיש ואמר, יש לי אשה וקטנים והם מתים ללחם, וסיפרתי את סיפורי פעמים רבות, והתחננתי ללחם; אבל אף אחד לא היה שומע
- הבוקר כשעזבתי את הצריף חסר העליזות שלנו בחיפוש אחר עבודה ילדי בכו ללחם, ואני החלטתי להאכיל אותם או למות (13)
- 14) לקחתי את הלחם, ואני פונה לאלוהים, האם זה היה פשע
- 15) האישה הזו חטפה את הכיכר וזרקה אותה לכלבים וקראה לשוטרים ואני כאן

- 16) אנשים טובים, עשו איתי מה שתמצאו, אבל הצילו את אשתי ואת הקטנים ממוות
- 17) אז אמר ישוע, מי האשם במקרה הזה
- 18) אני מאשים את האישה הזו כעבריינית בעיני אלוהים
- 19) אני מאשים את השופט הזה כפושע בפני הלשכה לזכויות אדם
- 20) אני מאשים את המשרתים ואת השוטרים האלה כצדדים לפשע
- 21) (כא) אני מטיל על אנשי כפר נחום אכזריות וגניבה, כי לא שמעו לזעקות העוני והמחסור, ומנעו מחסרי ישע את אשר להם בכל דין זכות ואת פונה לאנשים האלה כאן, ושואל, האם החיובים שלי אינם מבוססים על צדקה ואמת
- 22) ויאמר כל איש, פן
- 23) האישה הנאשמת הסמיקה מבושה; השופט התכווץ בפחד; השוטרים השליכו את האזיקים מהאיש וברחו
- 24) אז אמר ישוע, תן לאיש הזה את מה שהוא צריך ושחרר אותו להאכיל את אשתו ואת הקטנים
- 25) העם נתן בשפע; האיש המשיך לדרכו
- 26) וישוע אמר, אין חוק מקובל לשפוט פשע. יש לציין את כל העובדות לפני שניתן פסק דין בתיק
- 27) אתם אנשים עם לבבות; צא ועמוד היכן עמד האיש הזה וענה לי מה תעשה
- 28) הגנב חושב שכל אדם אחר הוא גנב ושופט אותו בהתאם
- 29) האיש השופט בחומרה הוא האיש שלבו מלא בפשע
- 30) הקורטיזנית שמסתירה את רשעותה במה שהיא מכנה מכובדות, אין לה מילה של רחמים על הקורטיזנית הישר שטוענת שהיא בדיוק מה
- 31) שהיא
- 32) אני אומר לכם, אנשים, אם לא תצננו עד שתשתחררו מחטא, העולם ישכח במהרה את משמעות המילה, הנאשם

פרק 133

השנים-עשר הולכים למשתה בירושלים, אך ישוע נשאר בכפר נחום. הוא בוחר שבועים תלמידים ושולח אותם ללמד ולרפא. הוא הולך לבדו למשתה ובדרכו מרפא עשרה מצורעים. הוא מלמד בבית המקדש

- חג הקציר התקרב; השנים-עשר הלכו לירושלים, אך ישוע לא הלך איתם; הוא שהה בכפר נחום
- 1) בין ההמונים שבאו אחריו היו רבים שלא עלו למשתה; הם לא היו יהודים
- 2) וישוע קרא אליו שלושים ועשרה מהתלמידים האלה ויאמר, מלכות המשיח אינה ליהודים בלבד; זה לכל גבר
- 3) הנה, בחרתי שנים-עשר להטיף את הבשורה, תחילה ליהודים; והם יהודים
- 4) שנים עשר הוא מספר היהודי ושבע מספר הכל, כולל כל אדם
- 5) אלוהים הוא העשרה, הג'וד הקדוש
- 6) כאשר אלוהים ואדם מתרבים יש לנו שלוש נקודות ועשר, מספר אחוות האדם
- 7) (ח) ועתה אני שולח אתכם בשניים ושתיים; לא ליהודים בלבד, אלא לכל עם מתחת לשמים; ליוונית ולאשורית; לשומרונים; לאלה שמעבר לים לכל גבר
- 8) אינך צריך להרחיק, כי אנשים מכל ארץ נמצאים כאן ובשומרון
- 9) קום ולך בדרכך; אלא לך באמונה; ואל תקח זהב וכסף בארנקך; ללא מעיל או נעליים נוספות
- 10) לך בשם הקדוש; בטח באלוהים ולעולם לא תרצה
- 11) (יב) ויהי זאת יְהִי לְכָל מְקוֹם, שְׁלוֹם לְכָל; רצון טוב לכולם
- 12) (יג) ואם יהיה בן השלום בבית תפתח הדלת לרווחה ותכנסו פנימה; ואחר כך ינוח שלום הקדוש על הבית ההוא
- 13) יצאו השבעים בשניים; הלכו לשומרון, ובהלכתם אמרו שלום לכולם; רצון טוב לכולם
- 14)

- 15) חזרו בתשובה ותחזרו מהחטא ותסדרו את ביתכם, כי יבוא בן אדם הנושא את צלם המשיח, ותוכלו לראות את פניו (טז). נכנסו לכל כפר בשומרון; הם הטיפו בצור ובציזון ליד הים. חלקם נסעו לכרתים, ואחרים ליוון, ואחרים הלכו לגלעד ולימדו: (יז) וישוע, לבדו, הלך למשתה בדרך השומרון; ועובר בסיכר בדרך, ראו אותו המצורעים וקראה מרחוק חבורת עשרה ואמרה: אדוני ישוע, הישאר ודבר את המילה עבורנו כדי שנוכל להתנקות (18).
- 19) ויאמר ישוע, צאו והראו את עצמכם אל הכוהנים (19).
- 20) 'הם הלכו, ובעודם הלכו נרפאה צרעתם. אחד מהעשרה, יליד השומרון, חזר להודות לאדון ולהלל את ה' (20).
- 21) ויאמר אליו ישוע: הנה עֲשָׂרָה נְטֹהְרִים; איפה התשע קוים, ולכו לְדַרְכְּךָ; האמונה שלך הפכה אותך שלם (21).
- 22) גילית את לבך והראית שאתה ראוי לכוה; הנה תשעה ימצאו שוב את ידיהם ורגליהם המצורעים (22).
- 23) וישוע הלך לדרכו, ובעוד החג בא לירושלים והלך אל חצרות המקדש (23).
- 24) וגער בסופרים ובפרושים, הכוהנים ורופאי התורה על צביעותם ואנוכיותם (24).
- 25) פשוטי העם נדהמו; אמרו, מנין באה חכמת האיש הזה? הוא מדבר כמו שמדבר חכם (25).
- 26) וישוע אמר, לא למדתי את חוכמתו של הקדוש ברוך הוא בבתי הספר של בני אדם; תורתי אינה שלי; אני מדבר את דברי מי ששלח אותי לכאן לעשות רצונו.
- 27) אם מישהו יידע על מה אני מדבר, הנה עליו לעשות את רצון אלוהים. אין אדם יכול לדעת אלא שהוא נכנס לחיים ועושה את רצון האל (27).
- 28) כעת, משה נתן את התורה; אבל איש מכם לא שמר את התורה; איך אתה יכול לשפוט את ערכו של כל אדם (28).
- 29) פעם אחת בחצרות האלה ריפאתי אדם ביום שבת, ובזעם ביקשת ליטול את חיי; ועכשיו בגלל שאני אומר את האמת אתה מבקש שוב לקחת את חיי.
- 30) אמר סופר ואמר, איש טיפש, אובססיבי אתה; מי רוצה לקחת את החיים שלך (30).
- 31) האנשים הפשוטים אמרו, האם זה לא ישוע שהשליטים ביקשו להרוג זה מכבר? ועתה בא ומלמד בחצרות המקדש (31).
- 32) אם הוא אשם בפשעים מפלצתיים כאלה, מדוע לא לוקחים אותו בשלשלאות (32).
- 33) ויאמר ישוע: כולכם מכירים אותי ויודעים מאין באתי; אֲבָל לֹא יֵדְעֶתֶם אֶת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלְחָנִי אֵלָיָה, אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר (33).
- 34) שוב עמדו ההמונים להגנתו; אמרו, אם זה לא המשיח שאלוהים הבטיח לגלות לבני אדם, האם בבואו יעשה מעשים גדולים יותר מאשר האיש הזה?
- 35) הפרושים והכוהנים השליטים כעסו והם שלחו את השוטרים שלהם לקחת אותו בכל פעם שיסתלק. הקצינים התמלאו פחד; הם לא תפסו אותו (35).
- 36) וישוע אמר, הנה אני כאן רק לזמן קצר ואני הולך אל מי ששלח אותי לכאן לעשות רצונו (36).
- 37) אתה מחפש אותי עכשיו ואתה יכול למצוא אותי עכשיו; יבוא הזמן שבו תחפשו ולא תמצאו, כי לאן שאני הולך אינכם יכולים לבוא (37).
- 38) אמרו העם: לאן ילך שלא ימצאוהו אנשים? האם הוא ייצא ליוון וילמד את היוונים? או ילך למצרים או לאשור ללמד (38).
- 39) אך ישוע לא ענה; מבלי שההמון הבחין בו הוא עזב את חצרות המקדש והלך לדרכו (39).

פרק 134

ישוע מלמד בבית המקדש. דבריו מרגיזים את השליטים. נקדימון מגן עליו. הוא מבלה את הלילה בתפילה בהר הזיתים. למחרת הוא שוב מלמד בבית המקדש. נואפת מובאת לפניו למשפט.

כעת, ביום האחרון של המשתה, כאשר המונים היו בבתי המשפט, אמר ישוע

2) מי שצמא יכול לבוא אלי ולשתות (2)

3) מי שמאמין בי ובמשיח שאלוהים שלח, יוכל לשתות את כוס החיים, ומחלקיו הפנימיים יזרמו פלגי מים חיים (3)

4) הנשימה הקדושה תצלה עליו, והוא ינשום את הנשימה, ויאמר את המילים ויחיה את החיים (4)

5) העם היה חלוק בדעותיהם לגביו. יש שאמרו, האיש הזה הוא נביא אלוהים חיים (5)

- 6) ואחרים אמרו, הוא משיח אשר אמרו נביאינו שיבוא.
- 7) ואחרים אמרו, אינו יכול להיות המשיח, כי הוא ירד מהגליל; המשיח חייב לבוא מבית לחם שבה חי דוד.
- 8) שוב שלחו הכהנים והפרושים קצינים להביאו לבית הדין לענות על נפשו; אך כאשר חזרו השוטרים ולא הביאו אותו
- 9) כעסו השליטים ואמרו, מדוע לא עצרת את האיש הזה ואלפת אותו לבית המשפט
- 10) השיבו השוטרים, מעולם לא שמענו אדם מדבר כמו שהאיש הזה מדבר
- 11) בזעם קמו הפרושים ואמרו: השתגעת? הוליתו אותך שולל? האם אתם תלמידיו של האיש הזה
- 12) האם משהו מהשליטים או מהפרושים האמין בו? פשוטי העם! כן, הם עשויים להאמין; הם ארורים; הם לא יודעים כלום
- 13) אבל נקדימון בא לפני השליטים ואמר: האם שופטים יהודים יכולים לשפוט אדם ולגזור עליו דין עד שישמעו את תחינתו? תן לישו לעמוד מול הבר הזה ולהעיד בעצמו
- 14) אמרו השליטים, ישוע הזה הוא איש ערמומי, ואם נסכים לו לדבר, הוא יגרוף בנו פנים אל פנים, ואז יצחקו ההמונים ויעמדו להגנתו
- 15) ואז אתה יודע, כמונו, שהנביאים לא באים מהגליל
- 16) השליטים הרגישו את עוצמת מה שאמרו הקצינים וניקודמוס, ולא אמרו יותר
- 17) ואחר כך הלכו העם לדרכו, איש לביתו; אבל ישוע הלך להר הזיתים שם בילה את הלילה בתפילה
- 18) אבל בבוקר כשהשמש בקושי זרחה, חזר ישוע, ואנשים רבים באו לראותו בחצרות המקדש, והוא ישב ולימד את ההמונים
- 19) הפרושים והסופרים עדיין היו דרוכים למצוא סיבה שבאמצעותה הם עלולים להרשיע אותו במילים שדיבר
- 20) השוטרים עשו את עצם הפשע, קורטיזנה. כפי שישוע לימד, הם הביאו את האישה הזו והעמידו אותה באמצע ואמרו
- 21) (כא) רבוני, האישה השפלה הזאת נלקחה בניאוף. תורת משה אומרת שכאשר תמות, יסקלו למוות; מה אתה אומר שצריך להיות העונש שלה
- 22) וישוע התכופך ועשה דמות על הארץ ונתן בה מספר של נשמה, ואז ישב במחשבה אילמת
- 23) וכאשר דרשו הכהנים שידבר, אמר: יעמוד מי שאין לו חטא ויטיל עליה אבן ראשון
- 24) ואחר כך עצם את עיניו, ולא נאמרה מילה. כאשר קם וראה את האישה לבדה אמר
- 25) איפה הגברים שהביאו אותך לכאן? הם שהאשימו
- 26) אמרה האשה, כולם הלכו; אף אחד לא היה כאן שיכול להוקיע
- 27) נִיאֶמְרָ יֵשׁוּעַ, וְלֹא אֶנִי מְשַׁקֵּשׁ אֶתְכֶם; לֵךְ בְּדֶרֶךְ בְּשֵׁלֹם, וְאַל תַּחֲטֵא עוֹד

פרק 135

ישוע מלמד בבית המקדש. הוא חושף כמה מהמשמעויות העמוקות יותר של המשרד הנוצרי. השליטים זועמים מאוד ומנסים לסקול אותו, אך הוא נעלם

- המשתה נעשה וישו, פטרוס, יעקב ויוחנן ישבו באוצר המקדש
- 2) התשעה חזרו לכפר נחום
- 3) האנשים התגודדו בחצרות המקדש וישוע אמר
- 4) אני המנורה; המשיח הוא שמן החיים; הנשימה הקדושה האש. הנה האור! וההולך אחרי לא ילך בחושך, אלא יהיה לו אור החיים
- 5) עורך דין אמר, אתה עד בעצמך, העד שלך אינו נכון
- 6) וישוע אמר, אם אני מעיד בעצמי אני מדבר את האמת, כי אני יודע מאין באתי ולאן אני הולך
- 7) ואין אדם אחר בבשר שיכול להעיד עלי, כי איש אינו יודע מאין באתי ולאן אלך
- 8) העבודות שלי מעידות על האמת שאני מדבר. כאדם לא יכולתי לדבר את דברי נשמת הקודש; ואז אבי מעיד עלי
- 9) אמר עורך הדין, איפה אביך גר?

- 10) וישוע אמר, אינכם מכירים אותי או תכירו את אבי, ואם הייתם מכירים את האב הייתם מכירים את הבן, כי האב והבן הם אחד (יא) אני הולך בדרכי ולא תמצאני; כי לאן שאני הולך אתה לא יכול לבוא, כי אתה לא יודע את הדרך אתה לא יכול למצוא את הדרך כי הלב שלך גס, האוזניים שלך קהות, העיניים שלך עצומות (12) אור החיים לא יכול לזרוח מבעד לצעיף העכור שציירתם על ליבכם (13) אינך מכיר את המשיח ואם המשיח אינו בתוך הלב, אין אור (14) אני בא להפגין את המשיח לבני אדם ואתה לא מקבל אותי, ואתה תשכון בחושך ובצל הקבר עד שתאמין למילים שאני אומר (15) (טז) אבל אתה תכפיש את בן האדם ותרים אותו ותצחק לראות אותו מת (יז) אבל אז יבוא אור קטן ותדעו שאני מה שאני העם לא הבין את משמעות המילים שדיבר (18) (יט) ואחר כך דיבר אל האנשים המאמינים בו ואמר: אם אתם נשארים במשיח והמשיח יתגורר בכם, ואם תשמרו את דברי בלבכם אתם הדרך, אתם תלמידי הדרך, ותדעו מהי האמת, והאמת תשחרר אתכם (20) ?(כא) ועדיין העם לא הבין; אמרו, זרע אברהם אנחנו וכבר בני חורין; מעולם לא היינו עבדים של אף אדם; למה אתה אומר, נהיה חופשיים? וישוע אמר: האם אינך יודע שכל העושה חטא הוא עבד החטא? שוכן בשעבוד לחטא (22) ואם אתה לא חוטא אז אתה חופשי; אבל אם תחטאו במחשבה, או דיבורים או במעשה, הרי אתם עבדים, ורק האמת יכולה לשחרר אתכם (23) אתה זרעו של אברהם, ובכל זאת אתה מבקש להרוג אותי רק בגלל שאני מדבר את האמת של אברהם (24) בני בשר אברהם אתם; אבל הנה אני אומר, יש אברהם רוחני אשר אינך מכיר (25) ברוח אתם בני אביכם, ואביכם הוא דיבולוס; אתה תלוי בדבריו ועושה את רצונו (26) הוא היה רוצה מהראשון; הוא לא יכול לומר את האמת, וכשהוא אומר שקר הוא מדבר את שלו; הוא עצמו שקר, והוא אבא של עצמו (27) אם הייתם ילדים של אבי-אלוהים, אז הייתם יכולים לשמוע את דברי אלוהים; אני מדבר את דברי אלוהים, אבל אתה לא יכול לשמוע אותם (28) פרושים קם ואמר, הבחור הזה הוא לא אחד מאיתנו הוא שומרונני מקולל והוא אובססיבי (29) אך ישוע לא שם לב לדברי הפרושים או הסופר; הוא ידע שכל האנשים ידעו שהוא יהודי (30) ואז אמר, מי שישמר את דברי לעולם לא ימות (31) עורך דין אמר, ועכשיו אנחנו יודעים שהוא אובססיבי. אברהם אבינו מת; הנביאים כולם מתים, ובכל זאת הבחור הזה אומר: מי ששומר את (32) דברי לא ימות לעולם האם האיש הזה גדול מאברהם אבינו? האם הוא מעל הנביאים? וכולם מתים (33) ויאמר ישוע: שמח אביך אברהם לראות את יומי; הוא ראה את זה ושמח (34) ?אמר עורך הדין, איש פשוט; אתה לא בן חמישים; ראית את אברהם (35) ויאמר ישוע: לפני ימי אברהם אני (36) שוב זעמו הסופרים והפרושים; הם נטלו אבנים כדי לזרוק עליו, אבל, כמו פנטום של לילה, הוא נעלם; האנשים לא ידעו לאן הוא הלך (37)

פרק 136

ישוע מלמד בבית המקדש. מספר על משל השומרונני הטוב. הולך לבתאניה. מלמד בביתו של לזרוס. נוזף במרתה על חרדתה מדברי החיים האלה.

וישוע עמד שוב בתוך חצרות המקדש ולימד.

אמן חוק נשלח לחקור אותו שהוא עלול למצוא עילה לגינוי ולהאשימו בפשע 2)

- 3) אמר, אדוני, אמור לי מה לעשות כדי שיהיו לי חיי נצח
- 4) ויאמר ישוע: אתה יודע את התורה; מה זה אומר
- 5) ענה העורך דין: תאהב את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כוחך ובכל נפשך ואהבת לרעך כמוך
- 6) ויאמר ישוע, הנה, עניתי בביתך; זה עשה ותחיה
- 7) אמר עורך הדין, שכני, מי הוא

משל השומרוני הטוב

- 8) ויאמר ישוע איש הולך מירושלים ליריחו, והנה נפגש עם שודדים בדרך, שהכו אותו, גזלו ממנו את רכושו והשאירו אותו מדמם בדרך
- 9) פרוש יורד בדרך זו; הוא ראה את הפצוע; אבל אז לא היה לו זמן להפסיד; הוא עבר בצד השני
- 10) בא לוי וראה את האיש; אבל הוא לא ללכלך את גלימות הקודש שלו, והוא עבר ליד
- 11) (יא) עורך דין בדרכו ליריחו התבונן בגוסס, ואז אמר, אילו יכולתי להרוויח שקל הייתי יכול לעזור לאיש; אבל אין לו מה לתת, אין לי זמן לצדקה; והוא עבר הלאה
- 12) (יב) ואז בא זר משומרון בדרך זו; הוא ראה את הפצוע; לבו נגע ברחמים, והוא עצר, ירד מסוסו
- 13) החיה את האיש והניח אותו על סוסו ולקח אותו לפונדק וציווה על שומר הפונדק להניק אותו בחזרה לכוחות
- 14) הוא נתן לשומר את כל הכסף שהיה לו ואמר, ייתכן שהחייבים שלך יהיו יותר מזה, אבל דאג לזה האומלל, וכשאחזור שוב אשלם הכל; ואז
- 15) עתה, אמן החוק, מי מארבעת אלה היה שכן למי שנפל בין הגנבים
- 16) (טז) אמר עורך הדין האיש אשר רחם עליו; מי שדאג לו
- 17) (יז) ויאמר ישוע, לך לדרכך וכן עשה ומתקן

סוף – משל השומרוני הטוב

- 18) כעת, ישוע, פטרוס, יעקב ויוחנן יצאו אל ביתאניה, שם חי לזרוס
- 19) ומריה ירבה לרגלי ישוע ושמעה אותו מדבר את דברי החיים בזמן שמרתה שירתה
- 20) ומרתה קראה, אך מרי לא עזבה את האדון לעזור לה לשרת
- 21) ומרתה אמרה לישו, לא אכפת לך שמריה גורמת לי לשאת את עול המשרתים כל היום? אני מתחנן שתציע את עזרתה
- 22) ויאמר ישוע, אַתָּה חָרְדָתְּ מְאֹד, מְרַתָּה, לְאוֹרְחֶיךָ; אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְטְרוּחַ כָּל כֶּךָ לְגַבֵּי הַדְּבָרִים שֶׁל הַחַיִּים
- 23) אַתָּה מִתְעַיֵּיף מֵהַאֲכַפְתִּיּוֹת שֶׁלְךָ לְדַבְרִים קְטָנִים וּמְזִלְזִל בְּדַבָּר הָאֶחָד הַדְּרוּשׁ יוֹתֵר מִכֹּל
- 24) אַחֲוֹתְךָ כֹּאֵן בַּחֲרָה בַּחֲלֹק הַטּוֹב בַּהֲרַבָּה, חֲלֹק שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְקַחַת מִמֶּנּוּ

פרק 137

ישוע ותלמידיו נכנסים למקום בדימוס כדי להתפלל. ישוע מלמד את לזרוס כיצד להתפלל. תפילת הדגם. ערכה של תפילה חשובה. משל לעקרת הבית הרצונית

- כעת, בערב, יצאו ישוע, פטרוס, יעקב ויוחנן, עם לזרוס, מעבר לשערי הכפר להתפלל. ויאמר אלעזר: למדני להתפלל
- 2) וישוע אמר, התפילה שלימדתי את השנים-עשר להתפלל כשהיינו בגליל היא תפילה מקובלת על אלוהים; וכשאתה מתפלל פשוט תגיד
- 3) אבינו-אלהינו אשר בשמים; קדוש שמך; תבוא מלכותך; הם ייעשו על הארץ כפי שנעשה בשמים;

(4) תן לנו היום את הלחם הדרוש שלנו;

(5) עזור לנו לשכוח את החובות שאנשים אחרים חייבים לנו, כדי שכל החובות שלנו ייפטרו;

(6) ותגוננו מפני מלכודות המפתה הגדולים מכדי לשאת;

(7) וכשהם יבואו, תן לנו את הכוח להתגבר.

וישוע אמר, ייתכן שהתשובה לתפילתך לא תופיע במלואה בעוד זמן קצר (8)

אל תתייאש; התפלל שוב ושוב, כי אלוהים ישמע (9)

משל עקרת הבית המיועדת

ואחר כך אמר משל; אמר, עקרת בית הייתה לבד בלילה, והנה, כמה אורחים הגיעו, והם היו רעבים, כי לא היה להם אוכל במשך כל היום (10)

(יא) לעקרת הבית לא היה לחם, ועל כן בחצות יצאה וקראה לחבר ואמרה השאל לי שלוש כיכרות לחם, כי באו אורחים, ואין לי מה לאכול (יב) ענה החבר, למה אתה מטריד אותי בשעת חצות? הדלת שלי סגורה; הילדים שלי איתי במיטה; איני יכול לקום לתת לך לחם; מחר ניתן לספק לך.

(יג) עקרת הבית שאלה שוב, ואחר כך שוב, ואז בגלל שהתחננה, ולא תסרב, קמה החבר ונתן לה לחם

סוף – משל עקרת הבית המיועדת

הנה אני אומר לכם, שְׁקִלּוּ בְּחִזּוֹת וְנִקְבְּלוּ; חֲפֹשׂ בְּבִטְחָה וּתְמַצָּא; לְדַפּוֹק בְּרִצְיֹנוֹת, הַדְּלֵת תִּיפְתַּח (14)

כל הדברים שלך, וכשאתה מבקש, לא כמו שאדם מתחנן היה מבקש, אלא בתור ילד, אתה תהיה מרוצה (15)

(טז) בן רשאי לבקש מאביו כיכר לחם; האב לא יתן לו אבן

(יז) או שיבקש ממנו דג; הוא לא יתן סרטן; או שיבקש ממנו ביצה; האב לא יתן אבן מן הנחל

(יח) הנה, אם אדם בִּשְׂרָ יִדְעוּ לְהִרְבֶּה לְבָנָי הַבְּשָׂר, לֹא יִתֵּן אֲבִיכֶם שְׂבָשְׂמִים לְכֶם רַב בְּתַפְלָה

פרק 138

הכריסטינים בירושלים. הם פוגשים אדם עיוור מלידה. ישוע מלמד שיעור על סיבת המחלות והאסונות. הוא מרפא את העיוור

האדון עם פטרוס, יעקב ויוחנן היו בירושלים; זה היה יום השבת.

וכשהלכו בדרך ראו אדם שאינו יכול לראות; הוא היה עיוור מלידה (2)

ויאמר פטרוס, אדוני, אם מחלות ופגמים כולם נגרמים מחטא, מי היה החוטא במקרה הזה? ההורים או הגבר עצמו (3)

וישוע אמר, ייסורים כולם הם תשלומים חלקיים על חוב, או חובות, שנעשו (4)

יש חוק של פיצוי שלעולם אינו נכשל, והוא מתמצה באותו כלל חיים אמיתי (5)

כל אשר יעשה אדם לאיש אחר יעשה לו איש אחר (6)

בזה אנו מוצאים את משמעות ההלכה היהודית, המתבטאת בתמציתיות במילים, שן בשן; חיים בשביל חיים (7)

מי שיפגע באדם במחשבה, או בדיבורים או במעשה, דינו כחייב בדין, וגם מישהו אחר יפגע בו במחשבה, או בדיבורים או במעשה (8)

(ט) והשופך דם כל אדם יבוא בזמן שדמו ישפך על ידי אדם

ייסורים הם תא כלא שבו אדם חייב לשהות עד שישלם את חובותיו אלא אם כן האדון משחרר אותו כדי שיהיה לו סיכוי טוב יותר לשלם (10) את חובותיו

- 11) סבל הוא סימן מסוים שיש לאדם חובות לשלם
- 12) הנה האיש הזה! פעם בחיים אחרים הוא היה אדם אכזר, ובדרך אכזרית הרס את עיניו של אחד, בן אדם
- 13) הוריו של האיש הזה הפנו פעם את פניהם לאדם עיוור וחסר אונים והדיחו אותו מדלתם
- 14) ואז שאל פטרוס, האם אנו משלמים את חובותיהם של אנשים אחרים כאשר אנו מרפאים אותם, מוציאים את הרוחות הטמאות החוצה, או מחלצים אותם מכל צורה של מצוקה כואבת
- 15) וישוע אמר, איננו יכולים לשלם את חובותיו של איש, אבל על ידי המילה נוכל לשחרר אדם מצרותיו ומצרו
- 16) (טז) ושחררו אותו, כדי שישלם את החובות שהוא חייב, בוותר על נפשו בהקרבה מרצון למען בני אדם, או יצורים חיים אחרים
- 17) הנה, נוכל לשחרר את האיש הזה כדי שיוכל לשרת טוב יותר את הגזע ולשלם את חובותיו
- 18) אז קרא ישוע לאיש ואמר: האם תהיי חופשיה? האם היית מקבל את הראייה שלך
- 19) השיב האיש, כל מה שיש לי הייתי נותן בחופשיות אם הייתי יכול לראות
- 20) וישוע לקח רוק ומעט חימר ועשה מזור ושם על עיניו של העיוור
- 21) הוא דיבר את המילה ואז הוא אמר, לך לשילעם ורחץ, וכמו שאתה רוחץ אמור, יאהחוהו. זה עשה שבע פעמים וטראה
- 22) הובל האיש אל שילועם; הוא שטף את עיניו ודיבר את המילה, ומיד נפקחו עיניו והוא ראה
- 23) האנשים שראו את האיש שנים רבות יושבים בדרך ומתחננים, הופתעו מאוד לראות אותו רואה
- 24) אמרו, האין זה האיש איוב הנולד עיוור, אשר ישב ליד הדרך והתחנן
- 25) שמע אותם מדברים ביניהם; הוא אמר, כן אני הוא
- 26) האנשים שאלו, איך נרפאת? מי פתח לך את העיניים
- 27) אמר, איש שאנשים קוראים לו ישוע, עשה מכת חימר ושם אותה על עיני, והורה לי לומר מילה ולשטוף בשילועם שבע פעמים; עשיתי כפי
- 28) שהוא ציווה עלי, ועכשיו אני רואה
- 29) סופר פלוני עבר, והוא ראה את האיש ושמע אותו אומר שישוע, על ידי המילה, פקח את עיניו
- 30) לכן לקח את האיש לבית הכנסת, וסיפר את הסיפור לכהנים, ששאלו את האיש על הנס
- 31) ענה האיש, מעולם לא ראיתי את האור עד היום, כי הייתי עיוור מלידה
- 32) הבוקר, כשישבתי ליד סילועם, אדם שלא הכרתי שם על עיני משחה שאנשים אומרים שהוא עשה מחמר; הוא הורה לי לומר מילה ולרחוץ
- 33) את עיניי במים שבע פעמים; עשיתי כפי שהוא ציווה וראיתי
- 34) עורך דין שאל את האיש, מי זה פקח את עיניך
- 35) השיב האיש: יש אנשים שאומרים, שמו ישוע והוא בא מהגליל; אבל אחרים אומרים, הוא בן האלוהים
- 36) עלה פרושים ואמר: יום השבת הוא; אדם שעושה מלאכה כזו, שלא ליום השבת, אינו מאלוהים
- 37) כמה מהכהנים נדהמו מאוד ואמרו, לעולם לא יוכל אדם רשע לעשות נס כזה; הוא חייב להחזיק בכוחו של אלוהים. וכך הם התחבטו ביניהם
- 38) שאלו את האיש, מה דעתך על האיש הזה מהגליל
- 39) אמר, הוא נביא שנשלח מאלוהים
- 40) כעת, רבים מהיהודים לא האמינו שהאיש עיוור מלידה; אמרו, אין כוח לפקוח את עיניו של עיוור שנולד
- 41) ואחר כך הביאו את הורי האיש לפני הפרושים כדי שיעידו
- 42) אמרו, זה בנו שנולד עיוור; איננו יודעים כיצד קיבל את ראייתו; הוא בגיל והוא יכול לדעת; תשאל אותו
- 43) הם פחדו לומר מה שהם מאמינים, שישוע הוא המשיח שבא להפגין את כוחו של אלוהים, פן יפגעו בכהנים ויוזרקו מבית הכנסת
- 44) שוב אמרו השליטים, ישוע הזה הוא אדם רשע (42: שוב קם האיש שנרפא ואמר
- 45) ישוע זה עשוי להיות חוטא או קדוש, אני לא יודע; אבל את הדבר האחד הזה אני יודע; פעם הייתי עיוור, אבל עכשיו אני רואה

- 44) נִיקְחָמוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת הָאָדָם וְאָמְרוּ, אַתָּה חָסִיד אֶת הָאִישׁ הַזֶּה מִן הַגָּלִיל. אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּעַקְבוֹת מֹשֶׁה, אֲבָל הָאִישׁ הַזֶּה, אֲנַחְנוּ לֹא מְכִירִים אוֹתוֹ, וְלֹא יוֹדְעִים מֵאִיפֹה הוּא.
- הַשִּׁיב הָאִישׁ, זֶה פֶּלֵא שֶׁאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן הוּא, וּבְכָל זֹאת הוּא פִקַּח אֶת עֵינַי (45).
- אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁשׁוּם דָּבָר מִלְּבַד כּוּחוֹ שֶׁל אֱלוֹהִים אֵינוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאַלֶּה (46).
- אֱלוֹהִים אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ מִתְּפִלִּים חוֹטְאִים, וְעַלִּיכֶם לִדְעַת שֶׁהוּא אֵינוֹ אָדָם רָשָׁע שִׁיכּוֹל לְהַפְעִיל אֶת כּוּחוֹ שֶׁל אֱלוֹהִים (47).
- עֲנוּ הַפְּרוּשִׁים, עֲלוֹב אַתָּה! נּוֹלַדְתָּ וְנּוֹלַדְתָּ בְּחַטָּא, וְעַכְשָׁיו אַתָּה מְנַסֶּה לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. וְאַחֵר כֵּךְ הַשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת (48).

פרק 139

ישוע פוגש ומדריך את האיש שהיה עיוור. מגלה את מסתורי הממלכה. דיר הכבשים. מכריז על עצמו כרועה הולך לביתו של מסאליאן, שם הוא שוהה ימים מסוימים.

כאשר שמע ישוע מה נעשה וכיצד השליכו הכוהנים את האיש אשר ריפא מבית הכנסת, הוא מצא את האיש ואמר לו:

- 2) האם אתה מאמין באלוהים ובבן האלוהים?
- 3) השיב האיש, אני כן מאמין באלוהים; אָכֵּל מִי הוּא הוּא, בֶּן הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר אַתָּה מְדַבֵּר (3).
- 4) ויאמר ישוע, בן האלוהים הוא המדבר אליך (4).
- 5) שאל האיש אז למה אתה אומר בן האלוהים? יש רק אחד (5).
- 6) ויאמר ישוע, כל האנשים בני אלוהים מלידה; אלוהים הוא אבי הגזע; אבל לא כולם בני אלוהים באמונה (6).
- 7) מי שמשיג את הניצחון על העצמי הוא בן אלוהים באמונה, ומי שמדבר אליך התגבר, והוא נקרא בן אלוהים, כי הוא התבנית לבני האדם (7).
- 8) מי שמאמין ועושה את רצון אלוהים הוא בן אלוהים באמונה (8).
- 9) האיש בשמחה קרא, אדוני, אני מאמין באלוהים, ובבן האלוהים (9).
- 10) ויאמר ישוע, באתי לפתוח את דלתות הכלא, להראות לעיוורים; אבל הנה, הפרושים עיוורים מלידה (10).
- יא) וכאשר אשים את משחת האמת על עיניהם, ואבקש מהם ללכת ולשטוף, ולדבר את דבר הקודש, הם לא ילכו; הם אוהבים את החושך (יא).
- יב) המון אנשים לחצו על ה', והוא קם ואמר:

ישוע הרועה ודיר הכבשים

- יג) אתם אנשי ישראל, אני אומר לכם, גדול קפל האלוהים; חומותיו חזקות, יש לה שער במזרח, ומי שאינו נכנס בשער אל היער, אלא מטפס אל היער בדרך אחרת, הוא גנב ובל לשדוד.
- רועה הצאן עומד ליד השער; הוא נותן את הסימן הסודי; הוא דופק; השומר פותח את השער (14).
- ואחר כך קורא הרועה את צאנו בשמו; שומעים את קולו והולכים אחריו; הם נכנסים דרך השער לחדר (15).
- טז) הכבשים לא יודעים קול זר; לא ילכו אחריו; הם בורחים, האנשים לא הבינו את המשל שישוע דיבר; ואז הוא אמר (17).
- המשיח הוא שער הקיפול; אני הרועה של הצאן, ומי שהולך אחריי דרך המשיח יבוא לדיר שבו זורמים מים חיים ושדות מרעה עשירים (18).
- נביאי שקר באים והולכים; הם טוענים שהם רועי הצאן; הם טוענים שהם יודעים את הדרך; אבל הם לא יודעים את דבר הכוח; השומר לא (19).
- פותח את השער; הכבשים לא שומעות לקריאתם.
- רועה הצאן יתן את נפשו כדי להציל את הצאן (20).
- שכיר בורח כדי להציל את חייו כאשר זאבים פוקדים את הדיר; ואז הכבשים הרכים נחטפים, הכבשים מפוזרות לכל עבר (21).
- אני רועה הצאן; אני מכיר את צאן אלוהים; הם מכירים את קולי, כפי שאלוהים מכיר אותי ואני מכיר אותו (22).

- האב אוהב אותי באהבה ללא מוות, כי אני נותן את חיי למען הכבשים (23)
- אני מניח את חיי מתי שארצה, אבל אני יכול להרים אותם שוב; כי לכל בן אלוהים באמונה יש כוח להניח את בשרו בן התמותה בצד (24) ולהחזירו. את המילים האלה קיבלתי מאלוהים

סוף - ישוע הרועה ודיר הכבשים

- שוב התחבטו העם ביניהם; הם היו חלוקים בדעותיהם בנוגע למשיח. הם לא יכלו להבין את המילים שישוע דיבר (25)
- יש שאמרו שוב, הוא אובססיבי, או שהוא משוגע; למה להקשיב לדבריו (26)
- ואחרים אמרו, אין דבריו דבריו של אובססיבי. האם רוחות טמאות יכולות לפקוח את עיניו של אדם שנולד עיוור (27)
- אז עזב ישו את ירושלים ועם מסאליאן הוא התעכב ימים מסוימים (28)

פרק 140

ישוע ושלושת התלמידים חוזרים לכפר נחום. ישוע מקבל את הדיווח על השבעים. עם תלמידיו הוא עובר בכל הגליל ומעודד את המאמינים. הוא מרפא אישה. מספר על משל הזרע הקטן והעץ הגדול

- הגיע הזמן לשובם של השלושה והעשרה שישוע שלח לחז"ל כדי להטיף וישוע, פטרוס, ג'יימס ויוחנן החלו את מסעם חזרה לגליל (2)
- עלו דרך השומרון; הם עברו בכפרים ועיירות רבות, ובכל מקום התגודדו האנשים בדרכים לראות את האיש שעליו סיפרו השבעים; וישוע (3) לימד ורפא חולים
- וכאשר הגיעו לכפר נחום היו שם שבעים; והם נתמלאו שמחה; הם אמרו (4)
- רוח ה' צבאות הייתה עמנו לאורך כל הדרך, ונמלאנו (5)
- כוחו של דבר הקודש התגלה בנו; ריפאנו את החולים; גרמנו לצולעים ללכת, לחירשים לשמוע, לעיוורים לראות (6)
- השדים ממש רעדו כשדיברנו את המילה, והם היו כפופים לנו (7)
- ניאמר ישוע, בְּדִבְרֵי הַשָּׁמַיִם הָיוּ מְאָרִים, הָאֲרֶץ הָיָה מְאֹד, נִרְאָה שָׁהֶם נִפְגְּשִׁים וְהֵם אָחֵד; וראיתי, והשטן נפל כברק מן השמים (8)
- הנה, כי יש לך כוח לדרוך על נחשים ועל עקרבים, ואלה הם סמלים של אויבי האדם. אתה מוגן בדרך של זכות, ושום דבר לא יכול להזיק (9)
- ובעודך שמעתי אדון אומר, כל הכבוד (10)
- אבל אסור לך לשמוח כי יש לך את הכוח לרפא חולים ולגרום לשדים לרעוד על ידי המילה; כי שמחה כזו היא מהעצמי הגשמי (11)
- יב) אתה יכול לשמוח כי לאומות הארץ יש אוזניים לשמוע את המילה, ועיניים לראות את כבוד ה' ולבבות להרגיש את הנשימה הפנימית של נשמת הקודש
- יג) ויתכן שתשמחו כי שמותיכם כתובים בספר החיים
- ואז ישוע הביט לשמים ואמר, אני מודה לך, אבא, אדון השמים והארץ, כי גילית את עצמך לתינוקות, ולימדת אותם כיצד להאיר את השביל (14) ולהוביל את החכמים אליך
- מה שנתת לי הנה נתתי להם ובדבר הקודש נתתי להם את הלב המבין (15)
- כדי שידעו ויכבדו אותך באמצעות המשיח, שהיה והינו ועד עולם (16)
- יז) ניאמר הַצֵּדָה, לְשִׁבְעִים וְשָׁנִים עָשָׂר, אֲשֶׁרֵי עָנִיכֶם כִּי רְאוּתְךָ אֶת-הַדְּבָרִים שְׁאֵתָה רוֹאִים; יח) ואשריו אזניכם כי הם שומעים את הדברים שהם שומעים
- יט) וברוך לבבך כי אתה מבין
- בעיניכם שחלפו חכמי הארץ, הנביאים, הרואים והמלכים, רצו לשמוע ולראות ולדעת את אשר שמעתם וראיתם וידעתם; אבל הם לא השיגו (20) ולא יכלו לשמוע ולראות ולדעת

- 21) וישוע אמר שוב, הנה, הלכתי לפניכם ירחים רבים, ונתתי לכם את לחם השמים וכוס החיים (21)
- האם היה לך שומר ושהייה; אבל עכשיו שלמדת את הדרך, ויש לך את הכוח לעמוד לבד, הנה, אני מניח את גופי והולך אל מי שהוא הכל (22)
- בעוד ארבעים יום אז נפנה פנינו לירושלים שם אמצא את מזבח ה' ואמסור את חיי בהקרבה למען בני אדם (23)
- הבה נקום ונעבור בכל חופי הגליל ונתן ברכה ברוח טובה לכל בני ה' באמונה (24)
- ויקומו וילכו; הם נכנסו לכל עיירה וכפר על החוף, ובכל מקום אמרו, ברכות המשיח שוכנות אתכם לעד (25)
- כעת, בעיירה מסוימת עלו לבית הכנסת ביום השבת, וישוע לימד (26)
- ותוך כדי דברו הביאו שני אנשים על עריסה אשה כפופה כפולה במחלה; היא לא קמה ממיטתה שמונה עשרה שנים בלי יד לעזרה (27)
- וישים ישוע את ידו על האשה, ויאמר: קום, השתחרר מחולשתך (28)
- ותוך כדי דברו מצאה האשה כי היא ישרה וחזקה, ותקום ותהלכה ואמרה השבח לאל (29)
- שליט בית הכנסת התמלא זעם כי המרפא ריפא ביום השבת (30)
- הוא לא גינה את ישוע פנים אל פנים, אלא פנה אל ההמונים אמר (31)
- אתם אנשי הגליל, מדוע אתם מפרים את חוקי ה'? יש שישה ימים בכל שבוע שבהם אתה יכול להביא את הסובלים לריפוי (32)
- זהו היום שאלוהים בירך, יום השבת בו אסור לבני אדם לעבוד (33)
- וישוע אמר, סופרים ופרושים חסרי עקביות! ביום השבת אתה לוקח את בהמת המשא שלך מדוכניהם, ומוציא אותם לאכול ולשתות; זה לא (34)
- עבודה?
- בת זו של אברהם אביך, הכבולה שמונה עשרה שנה, באה באמונה להשתחרר (35)
- עכשיו, אמור לי, גברים, האם זה פשע לשבור את קשריה ולשחרר אותה לחופשי ביום השבת (36)
- השליט לא אמר עוד; כל האנשים שמחו ואמרו: הנה המשיח (37)

משל הזרע הקטן והעץ הגדול

- וישוע דיבר משל; אמר, מלכות המשיח קָזַרַע קָטָן וְהוּא יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ (38)
- הוא גדל ואחרי שנים רבות הפך לעץ אדיר, והרבה אנשים נחו בצילו, וציפורים בנו קינים וגידלו את גוריהן בין ענפיו המכוסים עלים (39)

פרק 141

ישוע מדבר מילות עידוד. גוער בפרוש מרושע. משתתף בסעודת חתונה. מרפא אדם טיפוחי. גוער באורחים המחפשים מושבים ראשיים. מספר משל של סעודת חתונה.

- וישוע הלך לעיירה אחרת על החוף ודיבר מילות עידוד טובות לאלו שהלכו אחריו
- 2) ויעמוד אחד ויאמר: אדוני, מעטים הנכנסים לחיים (2)
- 3) ויאמר ישוע, הַדֶּרֶךְ קָסָה הַמּוֹלִיכָה לְחַיִּים; השער צר ונשמר היטב; אבל כל המחפש באמונה ימצא את הדרך, והיודעים את המילה יכולים להיכנס (3)
- 4) אבל רבים מחפשים את הדרך לרווח אנוכי; הם דופקים בשער החיים; אבל זה מהיר (4)
- 5) השומר מן הצריח אומר, איני יודע אותך; דיבורך הוא של אשדוד, ובגדייך הם של חטא; עזוב ותלך בדרכך (5)
- 6) וילכו דרכם בבכי ובהריקת שיניים (6)
- 7) ויתרגזו בראותם את אברהם אביהם עם יצחק, יעקב והנביאים, נחים במלכות המשיח, והם עצמם אסרו (7)
- 8) והנה, אני אומר שאנשים יבואו מארצות רחוקות, ממזרח, ממערב, מצפון, מדרום וישבו איתי בתודעת החיים (8)
- ט) הנה אני אומר, האחרונים יהיו הראשונים, הראשונים יהיו האחרונים

- כל בני האדם נקראים למלכות המשיח; אך מעטים נבחרים, כי טהורי הלב בלבד יכולים לראות את המלך (10)
- יא) ותוך כדי דברו עלה פרושי ואמר, איש בגליל, אם תציל את נפשך אל תישאר כאן; ברח מיד, כי הורדוס נשבע שהוא ייקח את חייך, וגם עכשיו השוטרים שלו מחפשים אותך.
- וישוע אמר, מדוע הפרושים מודאגים כל כך מחיי (12): ואז אמר לאיש הדובר
- יג) צאו ואמרו לשועל הערמומי ההוא, הנה אני מרפא חולים ומוציא את הרוחות הטמאות היום, מחר, ובימים הבאים, ואז אגיע לך תגיד לו, איני צריך לפחד בגליל, כי עלי לפגוש את זעמם האכזרי של בני אדם בתוך ירושלים (14)
- ובעודם שוהים במקום הזמין איש, פרושים, את ישוע וכמה מהבאים אחריו, לסעוד עמו ביום השבת, לחגוג את נישואי בנו (15)
- בין האורחים היה אחד הלוקה במחלה טיפתית (16)
- וישוע אמר לאלה שנשלחו להוציא משפתיו כמה מילים שיוכלו להאשימו בפשע (17)
- יח) אתם עורכי דין ואתם הפרושים, מה אתם אומרים על הפקרות הריפוי ביום השבת? הנה גבר, אחד משלך, והוא מאוד במצוקה
- האם אני, בכוחו של אלוהים, לומר את דבר המרפא ולרפא את האיש הזה (19)
- עורכי הדין והפרושים היו מטומטמים; הם ענו לא (20)
- אז דיבר ישוע את דבר המרפא ורפא את האיש והוא, שמח, הלך לדרכו (21)
- אז אמר ישוע שוב לעורכי הדין ולפרושים, מי מכם שיש לו סוס או פרה, אם זה ייפול לבור ביום השבת, לא יקרא לחבריו לעזור להוציא (22) אותם?
- ואיש לא ידע לענות, הנה אני (23)

ישו משתתף במשתה חתונה

- כאשר ישוע הביט באורחים שהוזמנו למשתה וראה אותם מתגודדים כדי לקבל את המושבים הגבוהים ביותר, אמר להם (24)
- אתם גברים אנוכיים, מדוע אתם שואפים לתפוס את המושבים הגבוהים ביותר כאשר אתם רק אורחים מוזמנים? אתה לא מראה למארח (25) שלנו את נימוסי החיים
- כאשר גברים מוזמנים לסעודת נישואין, עליהם לשבת במושבים התחתונים עד שהמארח ישים אותם היכן שירצה (26)
- אתה רשאי, ללא הזמנה, לתפוס את המושב הגבוה ביותר; אבל אז עלול לבוא אדם מכובד יותר וכאשר המארח יציע לך לקום ולשבת (27) במקומו נמוך יותר כדי שיכבד את אורחו הראוי יותר, אינך יכול שלא להסמיק מבושה רבה בענווה שלך
- אבל אם תופס את המושב הנמוך ביותר ואחר כך מתכבד מארחך ומבקש לתפוס מקום גבוה יותר, אתה מוערך כאורח מכובד (28)
- באירוע זה אנו מציינים עיקרון בחיים, שמי שיעלה את עצמו יתבזה, ומי שמצניע את עצמו יתעלה לעיני בני אדם (29)
- אז דיבר ישוע אל כל האורחים; אמר, פֶּאֶשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶחָד מִכֶּם מִשְׁתֶּה, לֹא יִהְיֶה לְחִבְרִים, וּלְקוֹדוֹת, וּלְעֵשִׂים (30)
- כי הם רואים נימוס כזה מושאל, והם מרגישים שנאלצו לעשות לך סעודה גדולה יותר, רק בתשלום חוב (31)
- אבל כאשר אתה עושה משתה, הזמינו את העניים, הצולעים, העיוורים; בכך מחכה לך ברכה, כי טוב אתה יודע שלא תקבל בתמורה כלום (32) אבל בתודעה של עזרה למי שצריך, תקבל פיצוי

משל העשיר ומשתה

- ואז אמר משל; אמר, איש עשיר עָשֶׂה מִשְׁתֶּה; שלח את עבדיו להציע לבחיריו לבוא; אבל הם רצו לא ללכת, והם יצרו תירוצים כאלה שחשבו (33) שייספקו את המארח העתידי
- אמר אחד, זה עתה קניתי חלקת אדמה, ועלי ללכת ולהוכיח את בעלותי על הארץ; אני מתפלל לקבל סליחה (34)
- אמר אחר שעלי לרדת ולהוכיח את בעלותי בצאן שקניתי; אני מתפלל לקבל סליחה (35)

- אחר אמר, אני נשוי אך מעט זמן ולכן איני יכול ללכת; אני מבקשת סליחה (36)
- עתה, כאשר באו המשרתים ואמרו לאיש שהכין את המשתה כי אלה שהזמין לא יבואו (37)
- האיש היה עצוב בלב; ואחר כך שלח את משרתיו לרחובות ולסמטאות העיירה להעלות לחג את העניים, הצולעים, העיוורים (38)
- הלכו המשרתים לחוץ לארץ ומצאו עניים, צולעים, עיוורים, והביאו אותם; אבל היה מקום לעוד (39)
- לאחר מכן שלח הצבא את אנשי הנשק שלו להביא בכוח את העם למשתה שלו; ואז הבית היה מלא (40)
- ואלוהים עשה משתה לבני אדם. לפני שנים ארוכות הוא שלח את עבדיו אל בני האדם המועדפים. לא ישמעו את קריאתו; הם לא באו (41)
- למשתה
- אז שלח את עבדיו אל הזרים וההמונים; הם הגיעו, אבל יש מקום לעוד (42)
- הנה, כי הוא ישלח את מלאכיו בתרועת שופר אדירה, ואנשים ייאלצו לעלות למשתה (43)

סוף – משל העשיר ומשתה

פרק 142

דרך התלמידות, הקשיים שלה. הצלב ומשמעותו. סכנת העושר. הצעיר שאהב עושר יותר מאשר את ישו. משל לעשיר ולעזר

- כעת, ישוע והשנים-עשר הלכו לעיירה אחרת, וכשנכנסו אליה אמרו, שלום לכולם; רצון טוב לכולם
- הלכו אחריו המון אנשים והאדון אמר להם, הנה כי אתם חסידים למען רווח אנוכי (2)
- אם הייתם הולכים אחריי באהבה, ותהיו תלמידי הנשימה הקדושה, וזוכים סוף סוף בכתר החיים, עליכם להשאיר מאחור את כל מה שיש (3)
- מחיי גשמיים
- אל תלך שולל; הישארו, גברים, וספרו את העלות (4)
- אם מישהו היה בונה מגדל, או בית, הוא קודם כל יושב וסופר את העלות כדי להיות בטוח שיש לו מספיק זהב כדי לסיים אותו (5)
- כי טוב הוא יודע שאם יכשל במפעלו הוא עלול לאבד את כל עושרו, ולהיות קת ללעג (6)
- ואם חפץ מלך ליטול מלכותו של מלך אחר, הוא קורא לאנשיו הנאמנים והם רואים היטב את כוחם; הוא לא ימדוד זרועות בכוח שאין שני לו (7)
- ספור היטב את המחיר לפני שתתחיל לעקוב אחרי; זה אומר לוותר על החיים ועל כל מה שיש לך (8)
- אם אתה אוהב אבא, אם, אישה או ילד, יותר מאשר אוהב את המשיח, אתה לא יכול ללכת אחרי (9)
- אם אתה אוהב עושר או כבוד יותר מאשר אתה אוהב את המשיח, אתה לא יכול ללכת אחרי (10)
- שבילי החיים הגשמיים אינם רצים במעלה צלע ההר לעבר הפסגה; הם מתרוצצים סביב הר החיים, ואם הולכים ישר אל שער התודעה (11)
- העליון חוצים את שבילי החיים הגשמיים; לדרוך בהם לא
- יב) וכך אנשים נושאים את הצלב; אף אדם לא יכול לשאת צלב של אחר
- הרים את הצלב שלך וללכת אחרי דרך המשיח אל נתיב התלמיד האמיתי; זו הדרך המובילה לחיים (13)
- דרך חיים זו נקראת הפנינה היקרה ביותר, ומי שמוצא אותה חייב לשים את כל מה שיש לו מתחת לרגליו (14)
- הנה אדם מצא בשדה פלוני תבואות מכרה זהב מופלא ויצא ומכר את ביתו ואת כל אשר לו וקנה את השדה; ואז הוא שמח בעושר (15)
- כעת, היו נוכחים, סופרים ופרושים בעלי ממון שאהבו את כסף, ואת אגרותיהם ואדמותיהם, והם צחקו בקול כדי לזלזל במה שישוע אמר (16)
- אז דיבר אליהם ישוע ואמר: אתם האנשים שמצדיקים את עצמכם לעיני בני אדם; אלוהים יודע את רשע לבבך (17)
- יח) ועליכם לדעת, בני אדם, שכל מה שמכובד ומתעלה על ידי השכל הגשמי, הוא תועבה בעיני אלוהים
- וישוע הלך לדרכו, ובעודו רץ גבר צעיר וכרע ברך לרגליו ואמר, אדוני טוב, אמור לי מה לעשות כדי שיהיו לי חיי נצח (19)
- וישוע אמר, למה אתה קורא לי טוב? אף אחד לא באמת טוב מלבד אלוהים עצמו (20)

כא) נִיאָמַר אֱלֹהִים, אִם תִּבְנֶה אֶל הַסִּיּוֹם, שְׁמְרוּ מִצְוֹת הַתּוֹרָה

?שאל הצעיר, לאילו פקודות הוא התייחס (22)

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ, לֹא תִרְצָח; לֹא תִגְנוֹב; לֹא תַעֲשֶׂה נְאוּף; לֹא תַעֲיִד שֶׁקֶר (23)

וְאָהַבְתָּ אֶת אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ (24)

הַשִּׁיב הָאִישׁ: אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שֶׁמִּתִּי מִנְעוּר; מִה חָסַר לִי עַדִּין (25)

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ דְּבַר אֶחָד חָסַר לָךְ; לְבַךְ נְעוּץ בְּדַבְרֵי הָאָרֶץ; אֵתָה לֹא חוֹפְשִׁי (26)

צֵא וּמַכֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר לָךְ וְתֵן אֶת כֶּסֶפְךָ לְעֵנִיִּים וּבֵא אַחֲרָיִי וְיִהְיוּ לָךְ חֵיי נֶצַח (27)

הָאִישׁ הִתְעַצֵּב עַל דְּבָרֵי הָאָדוֹן; כִּי הוּא הִיָּה עֹשֶׂי; הוּא הִסְתִּיר אֶת פָּנָיו וְהֵלֵךְ בְּצַעַר בְּדַרְכּוֹ (28)

וַיֵּשׁוּעַ הֵבִיט בָּאָדָם הַמֵּתְאָבֵל וְאָמַר, כָּל כֵּךְ קִשָּׁה לְבַנֵּי אָדָם עִם עוֹשֶׂר אֶסוּף לְהִיכַנֵּס דֶּרֶךְ הַדֵּלֶת אֶל מַלְכוּת הַנִּשְׁמָה (29)

וְתַלְמִידָיו נִדְהָמוּ מִמֶּה שֶׁאָמַר (30)

הַשִּׁיב לָהֶם וְאָמַר, אֲנִי אֹמֵר לָכֶם, אֲנָשִׁים, כִּי הַבוֹטָחִים בְּעוֹשֶׂר אֵינָם יְכוּלִים לְבִטּוֹחַ בְּה' וְאֵינָם יְכוּלִים לְבֹא לְמַלְכוּת הַנִּשְׁמָה (31)

(32) כֵּן, קָל יוֹתֵר לְגַמֵּל לְעַבּוֹר דֶּרֶךְ עֵין מַחֵט מֵאֲשֶׁר לְאָדָם עִם עוֹשֶׂר אֶסוּף לְמַצּוֹא אֶת דֶּרֶךְ הַחַיִּים. ?נִיאָמְרוּ תַלְמִידָיו, מִי יָכוֹל אֶפְוֵא לְמַצּוֹא אֶת הַדֶּרֶךְ אֵת מִי אֶפְשֶׁר לְהַצִּיל

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ: הַעֲשִׂיר יֵתֵן אֶת זֵהָבוֹ; הַגְּבוּהָ לְנִשְׁקֵךְ אֶת הָעֶפֶר, וְאֱלֹהִים יִשְׁמֹר (33)

אֵז: סִיפֵר לָהֶם יֵשׁוּעַ אֶת הַמִּשְׁלָל הַזֶּה (34)

משל העשיר ואלעזר

אָדָם עֹשֶׂי חֵיי בְּמִצַּב נִפְלָא; הוּא לְבַשׁ אֶת הַבְּגָדִים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר שֶׁגְּבָרִים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת; הַלוּחֹת שְׁלוֹ הָיוּ עֲמוּסִים בְּקִנְיָנִים הַיְקָרִים בְּיוֹתֵר (35) שֶׁל הָאָרֶץ

קִבְצָן, עֵיווֹר וְצוֹלַע, שֶׁשְׁמוּ הִיָּה לְזֵרוֹס, נִהַג לְשַׁבֵּת לִיד שַׁעַר הַפְּסוּלֹת שֶׁל הַבַּיִת הַזֶּה, כְּדֵי שִׁיּוּכַל לְחַלּוֹק עִם כְּלָבִים אֶת הַפְּסוּלֹת מֵהַלוּחַ שֶׁל הָעֹשֶׂי

הַתִּרְחַשׁ לְזֵרוֹס מֵת, וּמְלֹאכִים נִשְׂאוּ אוֹתוֹ אֶל חֵיק אַבְרָהָם אֲבִינוֹ (37)

גַּם הָעֹשֶׂי מֵת, וְהוּא נִקְבֵר בְּקִבְרֵי יֵקֶר; אֲבָל בְּשִׁרְיֹפֹת הַמִּטְהַרֹת הוּא פָקַח אֶת עֵינָיו לֹא מְרוּצָה (38)

הַבֵּיט וְרֵאָה אֶת הַקִּבְצָן נַח בְּשִׁלוּוָה בְּחֵיק אַבְרָהָם אֲבִיו, וּבְמִרְרֹת נִפְשׁוֹ זַעַק (39)

אֲבִי אַבְרָהָם, הַבֵּט מִלְּמַעְלָה בְּרַחֲמִים עַל בְּנֶךָ; אֲנִי מִתְיַסֵּר בְּלִהְבוֹת הָאֵלֶּה (40)

שִׁלַּח אֶת לְזֵרוֹס, אֲנִי מִתְחַנֵּן, שִׁיִּתֵּן לִי רֵק כּוֹס מִים כְּדֵי לְצַנֵּן אֶת לְשׁוֹנֵי הַצַּחֲיָחָה (41)

אֲבָל אַבְרָהָם הַשִּׁיב, בְּנִי, בְּחַיֵּי הַתְּמוּתָה הָיוּ לָךְ הַטּוֹבִים שֶׁבָאָרֶץ וְלְזֵרוֹס הִיָּה הַגְּרוּעַ בְּיוֹתֵר, וְלֹא תֵתֵן לוֹ שֵׁם כּוֹס מִים אֶלֶּא גִירֶשֶׁת אוֹתוֹ מְדַלְתֶּךָ (42)

יֵשׁ לְקִיִּים אֶת הַחֹק, וְאַלְעֶזֶר עֲכָשִׁיו מִתְנַחֵם, וְאַתָּה מִשְׁלֵם אֶת מֶה שֶׁאַתָּה חַיִּיב (43)

חֹזֵן מְזֵה, יֵשׁ פֶּעַר גְּדוֹל קְבוּעַ בֵּין אֲזוֹרֶךְ לְבִינֵינוּ, וְאִם הֵיִתִּי רֹצֵה לֹא יְכוּלֵתִי לְשַׁלּוֹחַ אֶת לְזֵרוֹס אֲלֵיךָ, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְעֵלוֹת אֲלֵינוּ עַד (44) שֶׁתִּשְׁלֵם אֶת חוֹבוֹתֶיךָ

שׁוֹב אָמַר הָאִישׁ הַמּוֹדָאג, אֲבִי אַבְרָהָם, נָא שִׁלַּח אֶת אֲלְעֶזֶר לְאָרֶץ וּלְבֵית אֲבִי, כְּדֵי שִׁיִּסְפֵר לְאֲחָיִי שְׁעַדִּין בְּחַיִּים, כִּי יֵשׁ לִי חֲמִישָׁה מֵהֶם, עַל (45) הַזְּווֹעוֹת. מִהַמְקוֹם הַזֶּה, פֶּן יִרְדּוּ אֲלָיִי וְלֹא אֲלֵיךָ

וַיַּעַן אַבְרָהָם: יֵשׁ לָהֶם דְּבָרֵי מִשָּׁה וְהִרְוֵאִים, יִשְׁמְעוּ אוֹתָם (46)

הַשִּׁיב הָאִישׁ, לֹא יִשְׁמְעוּ לְדַבֵּר הַכְּתוּב; אֲבָל אִם אָדָם יַעֲלֶה מִהַקִּבְרֵי הֵם עֲלוּלִים לְהֵאֱמִין (47)

אֲבָל אַבְרָהָם הַשִּׁיב, אִם לֹא יִשְׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵי מִשָּׁה וְהִרְוֵאִים לֹא יִשְׁתַּכְנְעוּ אֶף עַל פִּי שְׁעַמַד בְּקִרְבָּם אֶחָד מִן הַמֵּתִים (48)

סוף – משל העשיר ואלעזר

9) ויאמר פטרוס, אדוני, עזבנו הכל ללכת אחריך; ומה השכר שלנו (49)

10) ויאמר ישוע, באמת ובתמים אני אומר לכם, שאתם שעזבתם את כולם ללכת אחריי, תבואו לחדש של חיים החבויים עמוק עם המשיח באלוהים (50)

11) ותשב אתי על כסא הכוח ושפט אתי את שבטי ישראל (51)

12) ומי שכובש את העצמי הגשמי והולך אחריך דרך המשיח יזכה פי מאה ממה שהוא עושר החיים על פני האדמה, ובעולם הבא, חיי נצח (52)

פרק 143

צדקות בשכר. ישוע מספר את המשל על בעל הבעל והפועלים. מגלה את החוק האלוהי של גירושין. תעלומת הנישואין

13) יהיה עמד ליד הים; ההמונים היו שם ואחד קם ואמר

14) האם אלוהים מעניק פרס כפי שבני אדם מעניק פרס, על מה נעשה (2)

15) וישוע אמר, אנשים לעולם אינם יודעים מה אנשים אחרים עשו, החיים האלה הם חיים לכאורה (3)

16) אדם אחד עשוי להיראות כמי שעושה עבודה אדירה ונחשב על ידי אנשים כראוי לפרס גדול (4)

17) אדם אחר עשוי להיראות ככישלון בשדות הקציר של החיים ולהתבזות בפני גברים (5)

18) בני אדם אינם יודעים את לבם של בני אדם; אלוהים מכיר רק את לבם של בני האדם, וכשהיום יסתיים הוא עשוי לגמול בחיים את האיש (6) שנפל מתחת לעול היום, ולהרחיק את האיש שהיה אליל לבבות בני האדם

משל הבעל והפועלים

19) ואחר כך אמר משל; אָמַר, מְלָכֹת הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ אֶדָם שֶׁהִיא לוֹ אֶרֶץ אֶרֶץ (7)

20) ובבוקר ירד אל השוק לחפש אנשים שיאספו בתבואתו (8)

21) הוא מצא שלושה אנשים, והוא הסכים לתת לכל אחד פרוטה עבור שירותו במשך היום ושלה אותם לשדה שלו (9)

22) שוב ירד אל השוק בשעה השלישית של היום ומצא חמישה אנשים מחכים, ואמר: רד אל שדהי ועבד, ואשלם לך את הישר; וירדו ועבדו (10)

23) הוא הלך שוב; הייתה השעה השישית של היום, ושבעה אנשים המתינו בדוכן; שלח אותם לשדה לשרת (11)

24) (יב) ובשעה אחת עשרה הלך שוב; שנים עשר גברים עמדו שם בבטלה לכאורה; אָמַר לָהֶם, לָמָּה עוֹמְדִים אַתְּכֶם בְּבַטְלָה כֹּל הַיּוֹם

25) (יג) אמרו כי אין לנו מלאכה; אף גבר לא שכר אותנו

26) ואחר כך שלח אותם לשדה לשרת (14)

27) עתה, בבוא הערב, אמר האיש למנהלו: קרא אל הפועלים מן השדה, ושלם כל אחד על שירותיו. וכולם שולמו, וכל אחד קיבל פרוטה עבור (15) שכרו

28) (טז) עתה, כאשר שנים-עשר, אשר שירתו אך מהשעה האחת-עשרה, קיבלו כל פרוטה אחת עבור שכרו, נפגעו השלושה קשות; הם אמרו

29) (יז) שנים-עשר אלו שירתו אך שעה אחת קצרה, ועתה יש להם חלק שווה אתנו אשר עמלו בשעות היום הלוהטות; האם לא צריכים להיות לנו לפחות שני אגורות לשכור

30) ענה האיש, חבריי, איני עושה לכם רע. לא היה לנו הסכם מהיר כשהלכתם לעבודה? לא שילמתי מלא (18)

31) מה יש לך אם אשלם לאנשים האלה סכום קטן יותר או גדול יותר? קח את אשר שלך ולך בדרכך, כי אתן לשנים-עשר את אשר אתן (19) לשלושה, לחמישה, לשבעה

32) הם עשו כמיטב יכולתם ואתה לא יכול לעשות יותר מאשר לעשות כמיטב יכולתך (20)

שכירת האדם מבוססת על כוונת הלב (21)

סוף – משל הבעל והפועלים

- 22) כפי שלימד ישוע, פרושים ניגש ואמר, אדוני, האם מותר לאדם לגרש את אשתו (22)
 ויאמר ישוע: אתה צריך לדעת; מה אומר החוק (23)
 השיב הפרוש, החוק קובע כי אדם יכול להתגרש, יכול לגרש את אשתו (24)
 ויאמר ישוע, קשיות לבם של בני אדם גרמה לנותן החוק לקבוע הוראות כגון אלה; אבל מהראשון לא היה כך (25)
 אלוהים ברא אישה לגבר, והם היו אחד; ואחר כך אמר, יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו; הם אינם חלוקים יותר; הם אחד, בשר (26)
 אחד.
 מה שאלוהים הצטרף אין אדם יכול להיפרד (27)
 כעת, כשעלו לבית, התפנה אדם לשאול שוב בעניין הגירושין הזה (28)
 וישוע אמר שוב מה אמר לפרוש; ואז הוא נתן את החוק הגבוה יותר של חיי נישואין (29)
 כל המרחיק את אשתו, חוץ מהיותה חצרנית, ואז ייקח אישה אחרת, נואף (30)
 האישה שתעזוב איש, אלא אם כן הוא ליברטין ונואף, ולאחר מכן תהיה אשתו של כל אדם אחר, נואפת (31)
 ותומס שאל, מה זה ניאוף (32)
 ויאמר ישוע, האיש שחושב מחשבות תאוות, החושק בכל אישה שלא את אשתו, הוא נואף (33)
 האשה ששוקלת מחשבות תאוה וחומדה כל אדם שאינו נשוי לה, אינה בעלה, היא קורטיזנית (34)
 בני אדם אינם יכולים לחוקק חוק שיחייב שני לבבות (35)
 כששניים קשורים באהבה אין להם מחשבה על תאוה. האישה אינה יכולה לעזוב את הגבר; לאיש אין רצון לשלוח את אשתו (36)
 כאשר גברים ונשים מטילים מחשבות תאוה וחושקים בכל בשר אחר, הם אינם אחד, לא מצטרפים אליו אלוהים (37)
 ויאמר פיליפוס, אדוני, יש מעטים שאלוהים חבר בקשרי נישואין קדושים (38)
 ויאמר ישוע: אלוהים יודע את טהורי הלב; הגברים והנשים התאוותניים אינם אלא יצורים של האני התאוותן; הם לא יכולים להיות ביחד; הם (39)
 גם לא יכולים להיות אחד עם אלוהים
 אמר נתנאל, האין זה טוב שכל בני האדם ימנעו מלקבל על עצמם את נדר הנישואין (40)
 וישוע אמר, גברים אינם טהורים כי הם גברים לא נשואים. האיש המתאוה הוא נואף אם יש לו אישה או אין לו (41)
 ואז הוא אמר לכולם, יש דברים שבני אדם יודעים על ידי כך שאומרים להם, בעוד דברים אחרים שהם לא יודעים עד ששער ההכרה ייפתח (42)
 עבורם
 אני מדבר תעלומה שעכשיו אינך יכול להבין; אבל יום אחד תבין (43)
 סריס הוא אדם שאינו מתאוה; חלק מהגברים הם סריסים שנולדו, חלקם סריסים בכוחם של בני אדם, וחלקם סריסים בנשימה הקדושה (44)
 שעושה אותם חופשיים באלוהים באמצעות המשיח
 מי שמסוגל לקבל את האמת שאני מדבר, שיקבל (45)

פרק 144

הכריסטינים בטבריוס. ישוע מדבר על החיים הפנימיים. מספר על משל הבן האובד. הטינה של האח הבכור

כשנסעו בעיריות ובערי ארץ הגליל, בא ה' עם תלמידיו לטבריוס, והנה הם פגשו כמה שאהבו את שם המשיח

2) וישוע סיפר להם דברים רבים על החיים הפנימיים; אבל כשעלו ההמונים, אמר משל; הוא אמר (2)

משל הבן האובד

- 3) לאיש פלוני בעל רכוש גדול היו שני בנים. לבן הצעיר נמאס מהחיים בבית ואמר 4) אבי, התפלל חלק ממון שלך ותן לי את החלק שהוא שלי, ואחפש את מזלי בארץ אחרת 5) האב עשה כרצונו, ובעושרו הלך הצעיר לארץ זרה 6) הוא היה פרוע ועד מהרה בזבז את כל הונו בדרכי חטא 7) כשלא נשאר לו שום דבר אחר לעשות הוא מצא תעסוקה בשדות לטיפול בחזירים 8) והוא היה רעב, ואיש לא נתן לו לאכול, וכך אכל את תרמילי החרובים שהוא מאכיל את החזירים ט) ואחרי ימים רבים מצא את עצמו ויאמר לעצמו, אבי איש עשיר; יש לו עשרות משרתים שניזונים בשפע בזמן שאני, בנו, גווע ברעב בשדות בין החזירים
- איני מקווה להתקבל שוב כבן, אלא אקום ואלך ישר אל בית אבי, ואודה על סוררי 10) יא) ואומר אבי חזרתי; אני מבזלת, ואיבדתי את עושרי בדרכי חטא; אני לא ראוי להיקרא בןך איני מבקש להתקבל שוב כבן, אלא שיהיה לי מקום בין עבדיך, שבו יהיה לי מחסה מהסערות ואספיק לאכול 12) יג) ויקם ויחפש את בית אביו ובבואו ראתה אותו אמו עוד רחוק (לבה של אמה יכול להרגיש את הכמיהה הקלושה הראשונה של ילד נודד) 14) האב בא, ויד ביד הם הלכו בדרך לפגוש את הילד, והייתה שמחה, שמחה גדולה 15) טז) השתדל הנער להתחנן לרחמים ולמקומו של משרת; אבל האהבה הייתה גדולה מכדי להקשיב לתחינה יז) הדלת נפתחה לרווחה; הוא מצא קבלת פנים בלב האם, ובלב האב יח) האב קרא את המשרתים והורה להם להביא לו את הגלימה המשובחת; הסנדלים המובחרים ביותר לרגליו; טבעת מזהב טהור ביותר עבורו לענד
- יט) ויאמר האב, עבדי, לכו והרגו את העגל המשומן; תכין סעודה, כי שמחנו הבן שלנו שחשבנו שהוא מת נמצא כאן בחיים; נמצא אוצר שחשבנו שאבד 20) כא) עד מהרה הוכנה המשתה וכולם היו שמחים, כאשר הבן הבכור ששרת בשדה רחוק ולא ידע שאחיו חזר, חזר הביתה כב) וכשנודע לו סיבת כל העליצות נעלב ולא נכנס לבית
- אביו ואמו התחננו שניהם בדמעות להתעלם מהסורר והאיוולת של בנם; אבל הוא לא ירצה; הוא אמר 23) הנה, כל השנים האלה נשארתי בבית, שירתתי אותך בכל יום, עדיין לא עברתי על פקודותיך החמורות ביותר 24) ובכל זאת מעולם לא הרגת עבורי גדי, ולא עשית לי סעודה פשוטה שאשמח עם חבריי 25) אבל כשבנך, המופרך הזה, שיצא ובזבז מחצית מונך בדרכי חטא, חוזר הביתה, כי לא יכול היה לעשות דבר אחר, אתה הורג עבורו את 26) העגל המשומן ועושה משתה מופלא
- אמר אביו בני, כל אשר לי הוא שלך ואתה איתנו לעולם בשמחותינו 27) וטוב להראות את שמחתנו כאשר אחיך הקרוב ויקר לנו, ואשר חשבנו למת, חוזר אלינו בחיים 28) יתכן שהוא היה מופקר; אולי התמזג עם קורטיזונים הומוסקסואלים וגנבים, אבל הוא עדיין אחיך והבן שלנו 29) אז אמר ישוע כדי שכולם ישמעו; מי שיש לו אוזניים לשמוע ולב להבין, יבין את משמעות המשל הזה 30)

סוף - משל הבן האובד

ואז ישוע והשנים-עשר הגיעו לכפר נחום (31)

פרק 145

ישוע מדבר על הקמת הממלכה הנוצרית ועל בואו העתידי של האדון בשלטון. קורא לנאמנות. משל השופט הבלתי צודק. משל לפרוש ולמכס.

חברה של פרושים עלתה לדבר עם ישוע ואמרו, רבוני, שמענו אותך אומר, המלכות בפתח.

2) אנו קוראים בדניאל שאלוהי השמים יצור מלכות, ואנו שואלים, האם זו מלכות האל שעליו אתה מדבר? אם כן, מתי זה יגיע?

3) ויאמר ישוע, הנביאים כולם סיפרו על מלכות האלוהים הזאת, והיא בפתח; אבל גברים לעולם לא יכולים לראות את זה מגיע

4) לעולם לא ניתן לראותו בעיניים גשמיות; זה בפנים

5) הנה, אִמְרָתִי, נְעִתָה אֲנִי אֹמֵר שׁוּב, אֵין אֶחָד אֶלָּא טְהִירִים בְּלֵב, רְאוּת אֵת הַמְּלָךְ, וְכָל טְהוּרֵי לְבָבִים נְמַאי הַמְּלָךְ

6) רפורמה, והסתלק מהחטא; תכין אותך, הו תכין! הממלכה בהישג יד

7) וידבר אל תלמידיו ויאמר חלפו עונותיו של בן האדם

8) יגיע הזמן שבו תרצה יותר מכל לראות שוב באחד הימים האלה; אבל אתה יכול לראות את זה לא

9) נִיאֶמְרוּ רְבִיִּים, הִנֵּה הַמְּשִׁיחַ; הִנֵּה, הִנֵּה, יש המשיח. אל תלך שולל; אל תלך לדרכיהם

10) כי כאשר ישוב בן האדם אין צורך להצביע על הדרך; כי כמו שהברק מאיר את השמים, כך יאיר בן האדם את השמים ואת הארץ

יא) אבל הנה, אני אומר, כי דורות רבים יבואו והלכו לפני שבן האדם יבוא לשלטון; אבל בבואו לא יאמר איש: הנה, הנה המשיח; הנה, שם

יב) אבל כמו שהיה לפני המבול בימי נח, כך יהיה. האנשים אכלו, שתו, התמלאו בשמחה ושרו בשמחה

יג) ולא ידעו את דינם עד שנעשה התיבה ונכנס נח; אבל אז הגיע המבול וסחף את כולם

יד) כך גם בימי לוט; העם אכל ושתה; קנו, מכרו, נטעו וקצרו, הלכו בחטא, ולא אכפת להם

15) אבל כשהלך לוט הצדיק משערי עירם רעדה הארץ מתחת לעיר, ונפלו אש גופרית מן השמים

טז) לסתות האדמה הפוערות התעופפו לרווחה, ובלעו את בתיהם, את עושרם, והם ירדו כדי לא לקום עוד

יז) כך יהיה בבוא בן האדם בשלטון

18) אני מחייב אתכם גברים, כפי שאחייב גברים אז, חפשו לא להציל את העושר שלכם, אחרת תאבדו את חייכם. צא ואל תסתכל אחורה על

חומות החטא המתפוררות. אל תשכח את אשת לוט

19) מי שינסה להציל את חייו יאבד את חייו; מי שנותן את חייו בחופשיות בשירות החיים, יציל את חייו

20) ואז מגיע זמן הניפוי. שני גברים יהיו במיטה; אחד ייקרא, השני עזב; שתי נשים יעבדו זו לצד זו; אחד ייחטף, השני יישאר

21) ויאמרו תלמידיו: הסבירו לנו את המשל הזה; או שזה לא משל

22) ויאמר ישוע, חכמים יבינו, כי היכן לחם השמים, שם תמצא טהורי לב; והיכן שהפגר שוכב יאסוף את כל העופות הדורסים

23) אבל הנה, אני אומר, בטרם יבואו הימים האלה, בן האדם יבגד על ידי אחד מכם ביד רשעים, והוא יתן את נפשו עבורך ועבור כל העולם

24) כן, יותר; הנשימה הקדושה תבוא בכוח ותמלא אותך בחוכמת הצדיקים

25) ותספר את הסיפור המופלא ביהודה ובשומרון ובארצות הארץ הרחוקות

26) ואחר כך ללמד שבני אדם צריכים להתפלל ולעולם לא להתעלף, אמר את המשל הזה

משל השופט הבלתי צודק

- 27) היה שופט שלא ירא את אלוהים, ועדיין לא התייחס לאדם (27)
- הייתה אלמנה שהפצירה בשופט לעתים קרובות לתקן את עוולותיה ולנקום את אויביה (28)
- בתחילה השופט לא היה שומע אותה, אבל לאחר ימים רבים אמר (29)
- איני ירא אלוהים, ואיני מתייחס לאדם, עדיין, שמא אלמנה זו תשחוק אותי בהתחננות בכל יום, כי אנקום בה באויביה (30)

סוף – משל השופט הבלתי צודק

- כאשר שאלו התלמידים את משמעותו של משל זה, השיב ה': החכמים יכולים להבין; לטיפשים אין צורך לדעת (31)
- ואז כדי ללמד לקח לכמה מחסידיו שבטחו בעצמם וחשבו שהם קדושים יותר מאנשים אחרים, הוא סיפר את המשל הזה (32)

משל הפרוש והמוכר

- שני גברים הלכו לבית הכנסת להתפלל; אחד היה פרוש; השני היה איש ציבור (33)
- קם הפרוש והתפלל כך עם עצמו, אלוהים, אני מודה לך שאיני כשאר האנשים, שהם סוחטים, עוולים, נואפים (34)
- אפילו לא כמו המוכר הזה. אני צם פעמיים בשבוע, ונותן מעשר מכל מה שאני מקבל (35)
- המוכס לא התקרב; הוא לא נשא את עיניו לשמים, אלא היכה את חזהו ואמר (36)
- אדון, רחם עלי; אני חוטא בעיניך; אני בוטל (37)
- ועתה, אנשים, אני אומר לכם, המוכס ידע להתפלל, והוא צדק (38)
- הפרוש ידע לדבר, אך בכל זאת הלך מורשע (39)
- 'הנה קל המהרה את עצמו יתבונה ואין שלא התהלל את עצמו יתבקם בעיני ה (40)

סוף – משל הפרוש והמוכר

פרק 146

פגישה אחרונה של ישוע עם תלמידיו בגליל. מרים שרה שיר הלל. השיר. בני הזוג כריסטין מתחילים את מסעם לירושלים. הם נחים באנון ספרינגס. הבקשה האנוכית של אמם של ג'יימס וג'ון. הכריסטינים מגיעים לירושלים

- עבודתו של ישוע בארץ הגליל נעשתה, והוא שלח הודעה, והרבים הגיעו מעיירות רבות בגליל; בא לקבל ברכה מידו.
- בין ההמונים שהגיעו היה לוקס, סורי מאנטיוכיה, רופא מלומד ואיש צדיק וישר (2)
- תיאופילוס, סנטור יווני, שר בחצר קיסר, היה שם גם כן; ועוד הרבה אנשים בעלי כבוד ונודע (3)
- ומרים שרה (4)
- כולם תהלו את כוכב היום ממרומים!
- שלום לכולם המשיח שהיה והינו ולעולם יהיה (5)
- כולם שלום על אפלת ארץ הצללים! כולם שלום שחר השלום עלי אדמות; רצון טוב לגברים (6)
- כל שלום מלך מנצח, המתמודד עם העריץ מוות, שמנצח בקרב, ומביא לאור חיי אלמוות לגברים (7)

8) כל הברכה הצלב השבור, החנית המרוטשת

9) כולם שלום ניצחון הנשמה! ברוך כולם על הקבר הריק

10) כל ברד לו מבוזה על ידי בני אדם, נדחה על ידי ההמונים; כי הוא יושב על כסא הכוח

11) הכל שלום! כי הוא קרא לטהורי הלב של כל עלייה לשבת איתו על כסא הכוח

12) הכל ברד, הצעיף הנקרע! הדרך לבתי המשפט הגבוהים ביותר של אלוהים פתוחה לבני האדם

13) שמחו, אנשי אדמה, שמחו ושמחו מאוד

14) לוט ו! נשמע את התווים הכי מתוקים שלו

15) כי אנשים אשר הושפלו, גבוהים כעת, והלכו בחושך ובעמק המוות, קמו ואלוהים ואדם הם אחד לנצח

16) אלויה! הלל את ה' לעד. אמן

17) וישוע נשא את עיניו לשמים ואמר

18) אבי-אלוהים, תן עתה לברכה של אהבתך, לרחמיך ולאמתך לנוח על האנשים הללו

19) (יש) נלקחת המנורה מקרבם, ואם האור הפנימי אינו בוער, הנה עליהם לצעוד בדרכי החושך והמוות

20) ואז אמר לכולם, שלום

21) אז ישוע ואמו, והשנים-עשר, ומרים ומריה, אם שני התלמידים, יעקב ויוחנן

22) ועוד נשמות נאמנות רבות שאהבו את המשיח, הלכו לירושלים כדי לחגוג את המשתה היהודי

23) ובנסעתם בדרכם הגיעו למעיינות אנון, ליד סלים, שם לימד פעם המבשר

24) וכאשר נחו ליד המעיין, באה מרים, אשת זבדי, ואם שני התלמידים, יעקב ויוחנן, אל האדון והיא אמרה

25) אדוני, אני יודע שהמלכות עומדת לבוא, והייתי מבקש את הברכה הזאת: צוה שהבני האלה ישבו איתך על הכסא, האחד מימין, השני משמאל

26) ויאמר לה ישוע: אינך יודע מה אתה שואל

27) ואז הוא פנה אל ג'יימס ואל ג'ון ואמר, האם אתם מוכנים והאם אתם חזקים דיים לשתות את הכוס שאשתה

28) הם אמרו, כן, אדוני, אנחנו מספיק חזקים ללכת לאן שאתה הולך

29) אז אמר ישוע, אכן תשתה מהכוס שלי; אבל אני לא השופט מי יישב לימיני או לשמאלי

30) האנשים שחיים את החיים ושומרים על האמונה יישבו על כסא הכוח

31) עתה, כאשר שמעו השליחים את הפצרותיה של האם עבור בניה, וידעו שיעקב ויוחנן מבקשים טובות מיוחדות מאת ה', הם התמרמרו ואמרו

32) בוודאי חשבנו שג'יימס וג'ון עלו מעל האני האנוכי. במי נוכל לסמוך בין בני האדם?

33) וישוע קרא לעשרה ואמר להם, כמה קשה לבני אדם להבין את טבעה של מלכות הנשמה

34) נראה ששני התלמידים הללו אינם יודעים ששלטון בשמים אינו דומה לשלטון עלי אדמות

35) בכל ממלכות העולם, אנשי הכוח, המתנשאים, מראים את סמכותם, ושולטים בשלטון ברזל

36) אבל אתה חייב לדעת שהם השולטים בבני האור הם אלה שאינם מחפשים כוח ארצי אלא נותנים את חייהם בהקרבה מרצון למען בני אדם

37) מי שיהיה גדול חייב להיות השר של כולם. המושב הגבוה ביותר בשמים נמצא לרגליו של האדם הנמוך ביותר בעולם

38) הייתה לי תהילה עם אבינו-אלוהים לפני שנברא העולמות, ועדיין אני בא לשרת את גזע בני האדם; להיות שר הגברים; לתת את חיי למען גברים

39) ואז נסעו הכריסטינים והגיעו לירושלים

פרק 147

ישוע מדבר אל האנשים בבית המקדש לגבי המשיחיות. נוזף ביהודים על בוגדנות. היהודים מנסים לסקול אותו באבנים אך יוסף מונע מהם. בני הזוג כריסטינים הולכים ליריחו, ואחר כך לביתבארה.

כעת, יהודים רבים מהגליל, יהודה ושומרון היו בירושלים ובמשתה

מרפסת שלמה התמלאה בסופרים ופרושים ורופאי משפט, וישוע הלך איתם 2)

3) סופר שהתקרב לישוע אמר, רבוני, מדוע אתה מחכה את האנשים במתח? אם אתה המשיח שהנביאים אמרו שיבוא, האם לא תספר לנו עכשיו?

4) ניאמר ישוע, הנה, אני עמדתי לכם רבים, ולא האמתם בי

5) אף אדם לא יכול לעשות את העבודה שעשיתי ולהביא לאנשים את האמת כפי שהבאתי את האמת שלא באה מאלוהים

6) מה שעשיתי ואמרתם הם עדים עבורי

7) אלוהים קורא, ואלה שאוזניהם כונו לשמוע את הקול השמימי שמעו את הקריאה והאמינו בי; כי אלוהים מעיד עלי

8) אינך יכול לשמוע את קולו של אלוהים כי אוזניך עצומות. אינך יכול להבין את מעשיו של אלוהים, כי ליבך מלא בעצמי

9) ואתם עסוקים, מרעילים, צבועים. אתה לוקח את האנשים האלה שאלוהים נתן לי אל מקומותיך ומנסה להרעיל אותם בתחבולות ושקרים וחושב שתחטוף אותם מחיק אלוהים

10) אני אומר לכם, גברים, האנשים האלה נשפטים ואתם לא יכולים לחטוף אף אחד מהם

11) אבי אשר נתן לי גדול מכולכם, והוא ואני אחד

יב) ואחר כך לקחו היהודים אבנים לזרוק עליו וקראו, עכשיו שמענו די; הרחק איתו; תנו לו להיסקל

יג) אבל יוסף איש הסנהדרין הגדולה של היהודים היה במרפסת ויצא ואמר

14) אתם אנשי ישראל, אל תעשו דבר פזיז; לזרוק את האבנים האלה; הסיבה שלך היא מדריך טוב יותר מתשוקה בזמנים כמו אלה

15) אינך יודע שההאשמות שלך נכונות, ואם האיש הזה יוכיח את עצמו כמשיח, ואתה תיקח את חייו, זעמו של אלוהים ינוח עליך יותר ויותר

טז) ויאמר להם ישוע: הנה, ריפאתי את חוליכם, גרמתי לעיוורכם לראות, לחירשים שלכם לשמוע, לצלעיים ללכת ולהוציא רוחות טמאות מחבריכם

17) על איזו מהיצירות הגדולות הללו תרצה לקחת את חיי

יח) השיבו היהודים, לא נסקול אותך על מעשי החדש שלך, אלא על דבריך השפלים והגנאיים. אתה רק אדם ועדיין אתה אומר שאתה אלוהים

יט) ניאמר ישוע, נביא מִפֶּם אָמַר אֶל בְּנֵי אָדָם, הִנֵּה אֱלֹהִים אִתָּם

20) עכשיו, תקראו, אתם, אנשים, אם הוא יכול היה לומר את זה לאנשים שפשוט שמעו את דבר אלוהים, למה אתם חושבים שאני מגדף את שם אלוהים כי אני אומר, אני בן אלוהים?

21) אם אינך מאמין במה שאני אומר, עליך להאמין במה שאני עושה, ואתה צריך לראות את האב במעשים האלה, ולדעת שאני שוכן באבא- 21) אלוהים, ושהאב שוכן בי

22) ואז שוב לקחו היהודים אבנים והיו סולים אותו באבנים בחצר המקדש; אך הוא נסוג מן העין ויצא מן המרפסת והלך לדרכו

ועם השנים-עשר הלך ליריחו, ואחרי ימים עברו את הירדן ובבית-בארה ישבו ימים רבים 23)

פרק 148

לזרוס מת וישו והשנים-עשר חוזרים לביתאניה. תחיית לזרוס, שמרגשת מאוד את השליטים בירושלים הכריסטינים הולכים אל גבעות אפרים, ושם מתגוררים

יום אחד כשישו והשנים-עשר היו בדממה בבית בעראבה, בא שליח ואמר

2) אדוני, ישוע, שמע! חברך בביתניא חולה, קרוב למוות: אחיותיו דוחקות שתקום ותבוא בחיפזון

ואז, פנה אל השנים-עשר, אמר המאסטר, הנה, לזרוס הלך לישון, ועלי ללכת ולהעיר אותו 3)

- 4) ויאמרו תלמידיו, מה צריך ללכת אם הלך לישון; הוא יתעורר עוד ועוד (4)
- אז אמר ישוע, זו שנת המוות; כי לזרוס מת (5)
- אבל ישוע לא מיהר ללכת; הוא שהה יומיים בעראבה; ואז אמר, הגיעה השעה ועלינו ללכת לביתניא (6)
- אך תלמידיו דחקו בו לא ללכת; אמרו, היהודים מחכים לשובך כדי שיקחו את חייך (7)
- וישוע אמר, אנשים לא יכולים לקחת את חיי עד שאמסור להם את חיי (8)
- ט) וכאשר יגיע הזמן אשים את חיי; שהזמן קרוב, ואלוהים יודע הכי טוב; אני חייב לקום וללכת ויאמר תומאס, אז נלך גם אנחנו; כן, נקריב את חיינו ונמות איתו (10). והם קמו והלכו
- כעת, מרי, מרתה, רות וחברים רבים בכו בביתם כאשר אחד ניגש ואמר, ה' בא (11). אבל מרי לא שמעה את המילים (יב) אך שמעו רות ומרתה, וקמו והלכו לקראת ה'; הוא המתין בשער הכפר
- וכאשר פגשו, אמרה מרתה האדון, איחרת מדי, כי לזרוס מת; אם רק היית איתנו אני יודע שהוא לא היה מת 13
- אבל גם עכשיו אני יודע שיש לך כוח על המוות; שעל ידי דבר הקודש תוכל לגרום לחיים לקום מהמוות (14)
- ויאמר ישוע, הנה כי אלעזר יחיה שוב (15)
- טז) ותאמר מרתה, אני יודע כי יקום ויחיה כאשר יקומו כל המתים
- יז) ויאמר ישוע, אני התחייה והחיים; מי שמאמין בי, אף-על-פי שהוא מת, אך יחיה (יח) ומי שחי ויש לו אמונה חיה בי, לעולם לא ימות. אתה מאמין למה שאמרתי ומרתה אמרה, אדוני, אני מאמין כי באת להפגין את המשיח של אלוהים (19)
- אמר ישוע, חזור וקרא הצידה את אחותך ואת אמי ואת הנביאה ואמרת כי באתי; ואשאר כאן ליד השער עד שיבואו אלי (20)
- ורות ומרתה עשו כפי שישוע ציווה להן לעשות, ותוך זמן קצר פגשו המריה והנביאה את האדון (21)
- נתאמך מרי, למה התעכבת כך? אם היית איתנו אחינו, יקירי, לא היה מת (22)
- אז עלה ישוע אל הבית, וכאשר ראה את היגון הכבד מכולם, התרגש בעצמו מצער, ואמר, היכן הקבר שבו הוא שוכב (23)
- אמרו, אדוני, בוא וראה (24). וישוע בכה
- העם אמר, הנה איך ישוע אהב את האיש הזה (25)
- ואחרים אמרו: האם לא יכל האדון הזה, אשר פקח את עיניו של עיוור, להציל את האיש הזה ממוות (26)
- אך עד מהרה עמדו האבלים ליד הקבר, קבר חצוב בסלע איתן; אבן ענקית סגרה את הדלת (27)
- וישוע אמר: קח לך את האבן (28)
- אבל מרתה אמרה, אדוני, האם זה טוב? הנה אחינו מת ארבעה ימים; הגוף חייב להיות בריקבון, והאם טוב שנראה אותו עכשיו (29)
- 'ה' השיב, האם שכחת, מרתה, מה שאמרתי כשהיינו בשער הכפר? האם לא אמרתי שאתה צריך לראות את כבוד ה' (30)
- ואחר כך גלגלו את האבן; הבשר לא התכלה; וישוע נשא את עיניו לשמים ואמר (31)
- אבי-אלוהים, אתה ששמעת אי פעם את תפילותיי, אני מודה לך עכשיו, ושהמונים האלה ידעו ששלחת אותי, שאני שלך ואתה שלי, חזק (32)
- את דבר הכוח
- ואז הוא דיבר את המילה, ובקול שנשמות יכולות להבין, הוא אמר, הו לזרוס, התעורר (33)
- ויקם אלעזר ויצא מן הקבר. בגדי הקבר היו סביבו מהר, וישוע אמר (34)
- שחרר אותו ושחרר אותו (35)
- האנשים נדהמו והמונים הודו באמונתם בו (36)
- ויש הלכו לירושלים וסיפרו לפרושים על תחיית המתים הזאת (37)

- נבהלו ראשי הכהנים ואמרו מה נעשה? האיש הזה עושה הרבה מעשים אדירים, ואם לא נעצור אותו בעבודתו, יראו בו כל בני האדם כמלך (38) ובאמצעות הרומאים הוא עלול לעלות על כס המלכות, ונאבד את מקומנו ואת כוחנו.
- ואז נפגשו ראשי הכהנים והפרושים במועצה וחיפשו תוכנית שבאמצעותה יוכלו להמיתו (39)
- כיפא היה אז הכהן הגדול, ויצא ואמר, אתם אנשי ישראל, אינכם יודעים את התורה (40)
- האם אינך יודע שבזמנים כאלה אנו עלולים לוותר על חיים אחד כדי להציל את אומתנו ואת חוקינו (41)
- כיפא לא ידע שהוא נביא, המדבר את דברי האמת (42)
- הוא לא ידע שהגיע הזמן להקריב את ישוע קורבן עבור כל אדם, עבור יהודי ויווני, וכל העולם (43)
- 'מאותו יום ואילך התכנסו היהודים כל יום, והבשילו תוכניות להרוג את ה (44)
- כעת, ישוע והשנים-עשר לא נשארו בביתניא; אבל בהרי אפרים, על גבול השומרון, מצאו בית, וישבו שם ימים רבים (45)

פרק 149

היהודים מתאספים בירושלים כדי להשתתף במשתה. בני הזוג כריסטינים הולכים ליריחו. ישוע סועד עם זכאוס הוא מספר את משל עשרת הכשרונות.

- חג הפסח הגדול של היהודים, חג האביב, קרא לכל יהודי נאמן להגיע לירושלים.
- עשרה ימים לפני חג עזבו ה' ותלמידיו את הרי אפרים ובדרך הירדן ירדו ליריחו (2)
- ובבואם ליריחו יצא מוכס אמיד לראות את ה'; אבל הוא היה קטן קומה וההמון היה גדול והוא לא יכול היה לראות אותו (3)
- עץ, שקמה, עמד בדרך והוא טיפס על העץ ומצא מושב בין ענפיו (4)
- כאשר בא ישוע, הוא ראה את האיש ואמר, הו זכיוס, מהר, ירד; הייתי עומד איתך היום (5)
- וירד זכיוס ויקבל בשמחה את ה'; אבל רבים מהכת המחמירה קראו ואמרו (6)
- בושה! הוא הולך להתארח אצל זכאוס, החוטא והמוכס (7)
- אבל לישוע לא היה אכפת ממה שהם אמרו; הוא הלך לדרכו עם זכיוס, שהיה איש מאמין, ובעודם שוחחו יחד אמר זכיוס (8)
- אדוני, אי פעם ניסיתי לעשות את הזכות; אני נותן לעני מחצית מהרכוש שלי, ואם בכל דרך אני עוול באדם, אני מתקן את העוול בכך שאני משלם לו פי ארבע
- ויאמר לו ישוע חייך ואמונתך ידועים לאלוהים, והנה ברכות ה' צבאות עומדות איתך וכל ביתך (10)

משל עשרת הכשרונות

- אז דיבר ישוע משל לכולם; אמר, ווסאל של קיסר הומלך, והוא הלך לארץ הזרה לתבוע את זכויותיו ולקחת את הממלכה לעצמו (11)
- (יב) לפני שהלך קרא לעשרה משרתים נאמנים ולכל אחד נתן לירה ואמר
- צא והשתמש בלירות אלה ככל שיש לך הזדמנות, כדי שתוכל להרוויח עבורי עוד עושר, ואז הוא הלך לדרכו (13)
- ואחרי ימים רבים חזר וקרא לעשרה ודורש דיווח (14)
- בא הראשון ואמר, אדוני, עליתי תשע לירות; נתת לי אחד והנה עשרה (15)
- (טז) השיב המלך, כל הכבוד, איש נאמן; כי היית נאמן בדבר קטן אני שופט שתהיה עבד נאמן בדבר גדול יותר (יז) הנה אני מעמיד אותך לשליט על תשע ערים חשובות בממלכתי
- (יח) בא השני ואמר, אדוני, הרווחתי לך ארבע לירות; נתת לי אחד, והנה חמישה
- (יט) השיב המלך, והוכחת את נאמנותך. הנה, אני מעמיד אותך לשליט על ארבע ערים חשובות בממלכתי
- בא אחר ואמר: אדוני, כפלתי את אשר נתת לי. נתת לי לירה אחת והנה שניים (20)

- כא) אמר השליט, והוכחת את נאמנותך; הנה אני מעמיד אותך לשליט על עיר אחת חשובה בממלכתך בא אחר ואמר, אדוני, הנה מה שנתת לי. ידעתי שאתה איש מחמיר, קוצר לעתים קרובות במקום שלא זרעת ופחדתי מאוד, ולכן לקחתי את (22) הלירה שנתת לי והחבאתי אותה במקום סודי; והנה זה קרא המלך, איש עצלן! ידעת מה אני דורש, שציפיתי שכל אדם יעשה כמיטב יכולתו (23) אם היית ביישן ופחדת לסמוך על שיקול דעתך במרץ המסחר, מדוע לא יצאת והוצאתי את כספי לרווח, כדי שיהיה לי משלי בריבית (24) ואז, בפנותו אל מנהל הונו, אמר השליט: קח לך את הלירה הזאת ותן אותה למי שהרוויח תשע בשקידה (25)

סוף: משל עשרת הכשרונות

(כז) כי הנה, אני אומר, שכל מי שמשתמש במה שיש לו ומרוויח, יהיה לו בשפע; אבל המסתיר פסרו בפאך? פסר את מה ש'לו

פרק 150

ישוע מרפא את ברטימאוס העיוור. עם השנים-עשר הוא הולך לביתאניה. ההמונים באים לקבל את פניו ולדבר עם לזרוס.

הכריסטינים התחילו בדרכם לביתאניה, ובעודם ביריחו, עברו על פני קבצן שישב בדרך; והוא היה עיוור ברטימאוס

וכאשר שמע הקבצן את ההמון עובר, אמר: מה אני שומע (2)

אמרו לו האנשים, ישוע מנצרת עובר במקום (3)

ומיד זעק האיש, אדוני ישוע, בן דוד, הישאר! רחם על ברטימאוס העיוור המסכן (4)

אמרו לו העם: שקט; לשמור על שלוותך (5)

אבל ברטימאוס העיוור קרא שוב, בן דוד, שמע! רחם על ברטימאוס העיוור המסכן (6)

וישוע עצר ואמר: הביאו אותו אלי (7)

(ח) ואחר כך הביאו העם את העיוור אל ה', וכשהעלו אותו אמרו, היה עליז, עכשיו, ברטימאוס, ה' קורא לך

ואז הוא זרק את גלימתו הצידה ורץ אל ישוע כשהוא מחכה בדרך (9)

וישוע אמר, מה יהיה לך, ברטימאוס (10)

יא) אמר העיוור, רבוני, פקח את עיני כדי שאראה

ויאמר ישוע: ברטימאוס, הבט למעלה קבל את ראייתך; האמונה שלך הפכה אותך שלם (12)

יג) ניקח את-ראותו, וממלא-לבו אמר, השבח אלהים

יאמרו כל-העם, השבח את ה' (14)

ואז ישו והשנים-עשר המשיכו לביתוניה. זה היה שישה ימים לפני החג (15)

וכאשר ידעו האנשים שישוע נמצא בביתוניה הם באו מקרוב ומרחוק לראותו ולשמוע אותו מדבר (16)

והם רצו כולם לדבר עם לזרוס, שישוע העיר אותו מהמתים (17)

יח) עתה בירושלים היו הכוהנים והפרושים דרוכים כולם; הם אמרו, ישוע זה יהיה בחג, ואסור לנו להרשות שהוא יחמוק שוב

יט) וציו על כל אדם להיות עירני ולעזור לתפוס את ה' כדי שיקחו את נפשו

פרק 151

ישוע מלמד בבית הכנסת. עושה את כניסתו המנצחת לירושלים. ההמונים, עם הילדים, מזמרים לו, ואומרים הושענא למלך! בני הזוג כריסטין חוזרים לביתאניה

זה היה יום לפני יום השבתון, היום השמיני של חודש ניסן היהודי, שישוע הגיע לביתאניה

וביום השבת עלה לבית הכנסת ולימד (2)

ובבוקר היום הראשון של השבוע, יום ראשון בשבוע, קרא אליו את שנים עשר שליחיו ואמר (3)

היום אנחנו עולים לירושלים; אל תפחד; הזמן שלי עדיין לא הגיע (4)

עתה, שניים מכם יכולים ללכת לכפר ביתפגה, ותמצאו חמור קשור לעץ, ותראו סמוך לסייח קטן (5)

תתיר את התחת והביא אותה לכאן אלי. אם מישוהו שואל למה אתה לוקח את התחת, רק תגיד, לאדון צריך אותה; ואז הבעלים יבוא איתך (6)

והתלמידים הלכו כשישוע ציווה עליהם ללכת; הם מצאו את התחת והסייח ליד דלת פתוחה; וכאשר יתירו את החמור אמר הבעלים למה תיקח (7) את החמור?

ויאמרו התלמידים: האדון צריך אותה (8). ואז הבעלים אמר, 'זה בסדר

ואחר כך הביאו את החיה, ועליה שמו את מעיליהם, וישוע ישב על התחת ורכב לירושלים (9)

ויבואו המוני אנשים ומילאו את הדרך, ותלמידיו היללו את ה' ואמרו (10)

(יב) ורבים פרשו את בגדיהם בדרך, ויש שקרעו ענפים מהעצים והשליכו אותם בדרך

! (יג) ובאו ילדים רבים עם זרי פרחים מתוקים והניחו אותם על ה' או זרקו אותם בדרך ויאמרו שלום המלך כולם! יחי המלך

כיסא דוד ייבנה מחדש. הושענא לה! צבאות (14)

בין ההמון היו פרושים, שאמרו לישוע בדרכו: תוכח את ההמון הרועש הזה; חבל להם לבכות כך ברחוב (15)

(טז) השיב ה', אני אומר לכם, אנשים, אם אלה ישתקו, היו האבנים זועקות בקול

(יז) ואחר כך התדיינו הפרושים ביניהם; הם אמרו, האימים שלנו הם דברי סרק. הנה, כי כל העולם הולך אחריו

כאשר ישוע התקרב לירושלים הוא עצר ובכה ואמר, ירושלים, ירושלים, עיר הקודש של היהודים! שלך היה כבוד ה'; אבל אתה השלכת את ה'.

עיניך עצומות; אתה לא יכול לראות את המלך; מלכות ה' השמיים והארץ באה; אתה לא מבין את זה (19)

; הנה יום בוא אֲשֶׁר יִצְלוּ צְבָאוֹת מִן־הַחֹק אֶת־גְּדָה עַל־דָּרָךְ; יקיף אותך, ויכבול אותך מכל עבר (20)

ירויך אותך ארצה ויהרוג אותך ואת ילדיך ברחובות (21)

(כב) ומקדש קדשך ומארמונותיך וחומותיך לא ישאירו אבן על אבן כי היום אתה דוחה את הצעות אלוהי השמים

כאשר ישוע וההמון נכנסו לירושלים, שלטה התרגשות, ואנשים שאלו, מי זה האיש הזה (23)

השיבו ההמונים: זהו המלך, הנביא, כהן האלוהים; זה האיש מהגליל (24)

אבל ישוע לא התעכב; הוא הלך ישירות אל מרפסת המקדש, והיא הייתה מלאה באנשים שלחצו חזק לראות את המלך (25)

החולים, העצורים, הצולעים, העיוורים היו שם, וישוע עצר, הניח עליהם את ידיו וריפא אותם באמצעות המילה הקדושה (26)

המקדש והצרות המקדש היו מלאים בילדים המשבחים את אלוהים. אמרו הושענא למלך! בן דוד הוא המלך! כולם שלום המלך! השבח לאל (27)

הפרושים התמלאו כעס כששמעו את שרים הילדים. הם אמרו לישו, שמע מה הילדים אומרים (28)

וישוע אמר, אני שומע, אבל האם מעולם לא קראת את דברי הפייטן שלנו שאמר (29)

מפי תינוקות ויונקים השלמת הלל (30)

וכאשר הגיע הערב ה' ותלמידיו הלכו שוב לביתאניה (31)

פרק 152

ישוע נוזף בעץ תאנה עקר. מגרש את הסוחרים מהמקדש. מלמד את האנשים. חוזר לבתיניה

למחרת, יום שני בשבוע, נסע המאסטר עם השנים-עשר לירושלים

וכשעברם בדרך ראו עץ תאנה מלא בעלים ללא סימן פרי (2)

וישוע דיבר אל העץ; אָמַר, אַתָּה סִפְרִי אֶת הָאָרֶץ; אתה עץ תאנה יפה להסתכל עליו, אבל דבר מתעתע (3)

אתה לוקח מהאדמה ומאוורר את האוכל שצריך להיות לעצי פורה (4)

חזור לכדור הארץ והיה בעצמך המזון לעצים אחרים לאכול (5)

כאשר דיבר ישוע כך אל העץ הוא הלך לדרכו (6)

וכשהגיע לבית המקדש, הנה, התמלאו החדרים בסוחרים קטנים המוכרים יונים וחיות, ועוד דברים לקרבן; המקדש היה שוק מסחר (7)

ויתרגו ישוע על המראה ויאמר, אנשי ישראל, בוש! זה אמור להיות בית התפילה; אבל עכשיו זה מאורה של גנבים. הסר את הגזל הזה מהמקום (8) הקדוש הזה

הסוחרים רק צחקו ואמרו, אנחנו מוגנים במסחר שלנו על ידי נושאי הכלל; אנחנו לא נלך (9)

;אז עשה ישוע מכת חבלים, כפי שעשה פעם אחת, ומיהר בין הסוחרים, זרק את כל כספם על הרצפה (10)

השליכו לרוחב את כלובי היונים וחתכו את החוטים שהחזיקו את הכבשים הפוקעים ושחררו אותם (11)

יב) ואחר כך הסיע את הסוחרים מהמקום, ובמטאטא נקי וחדש טאטא את הרצפות

הכוחנים הראשיים והסופרים התמלאו זעם אך חששו לגעת או אפילו לנזוף באלוהים, כי כל העם עמד להגנתו (13)

, וישוע לימד את האנשים כל היום וריפא המון חולים (14)

וכשהגיע הערב הלך שוב לביתניא (15)

פרק 153

הכריסטינים הולכים לירושלים. הם מציינים את עץ התאנה הקמל; המשמעות הסמלית שלו. ישוע מלמד בבית המקדש. צונר על ידי הכוחנים. מספר משל למשתה של עשיר

ביום שלישי, מוקדם ביום, נסעו המאסטר והשנים-עשר לירושלים

ובעודם צפו שנים-עשר את העץ שאליו דיבר ה' יום קודם לכן, והנה העלים קמלו, ממש כאילו נצרכו באש (2)

ויאמר פטרוס: אדוני, ראה את העץ! העלים שלו קמלים, והעץ נראה מת (3)

, וישוע אמר, כך יהיה עם אלה שאינם נושאים פרי. כשיקרא להם ה' לתת דין וחשבון, הנה הוא ינשם עליהם, והעלים שלהם, דבריהם הריקים (4) יקמלו ויתכלו

ה' לא יתן לעצי החיים חסרי הפרי להכביד על אדמה, והוא יעקור אותם וישליך את כולם (5)

;כעת, אתה יכול להפגין את כוחו של אלוהים. תאמין באלוהים, ותוכל להציע להרים לעזוב, והם יתפוררו לרגליך (6)

ותוכל לדבר עם הרוח והגל, וישמעו וישמרו למה שאתה מצווה (7)

אלוהים שומע את תפילת האמונה וכשאתה מבקש באמונה תקבל (8)

אסור לשאול לא נכון; אלוהים לא ישמע את תפילתו של איש שיבוא אליו עם דם של אנשים אחרים על ידיו (9)

ומי שנוצר מחשבות קנאה, ואינו אוהב את חבריו, רשאי להתפלל לעולם אל ה', ולא ישמע אותו (10)

אלוהים לא יכול לעשות דבר למען בני אדם יותר ממה שהם היו עושים לגברים אחרים (11)

וישוע הלך שוב בתוך חצרות המקדש (12)

הכוחנים והסופרים התעודדו מאוד על ידי מועצת קיפא ושאר אנשי השלטון, וכך הם באו אל ישוע והם אמרו (13)

- מי נתן לך את הסמכות לעשות כפי שעשית? מדוע גירשת אתמול את הסוחרים מהמקדש (14)
- וישוע ענה להם ואמר: אם תשיבו את מה שאני מבקש, אז אני אענה לכם; האם ג'ון, המבשר, היה איש אלוהים, או שהיה אדם מעורר עוררין (15)
- (טז) הסופרים והפרושים לא ענה לו; הם סברו כך בינם לבין עצמם
- אם נאמר, יוחנן היה נביא שנשלח מאלוהים, אז הוא יאמר (17)
- ? יוחנן העיד עבורי, כי אני בן אלוהים, מדוע אינך מאמין לדבריו (18)
- אם נאמר, ג'ון היה אדם נועז, ממריד, האנשים יכעסו, כי הם חושבים שהוא היה נביא של אלוהים חיים (19)
- וכך ענו לישו ואמרו: איננו יודעים; אנחנו לא יכולים לדעת (20)
- אז אמר ישוע, אם לא תספר לי, אז לא אגיד לך מי נתן לי כוח לגרש את השוודים מבית האלוהים (21)

משל למשתה של עשיר

- (כב) ואחר כך אמר להם משל; אמר, פעם אדם עשה משתה והזמין את כל האנשים העשירים והמכובדים של הארץ
- אך בבואם, מצאו שדלת אולם האירועים נמוכה, ולא יכלו להיכנס אלא שהרכינו את ראשיהם ונפלו על ברכיהם (23)
- האנשים האלה לא היו מרכינים את ראשם ונופלים על ברכיהם, וכך הלכו; הם לא הלכו למשתה (24)
- ואז שלח האיש את שליחיו להציע לפשוטי העם ולבעלי המעמד הנמוך לבוא ולסעוד איתו (25)
- האנשים האלה באו בשמחה; הרכינו את ראשיהם ונפלו על ברכיהם ובאו אל אולם הנשפים והיה מלא, וכולם שמחו (26)

סוף: משל למשתה של עשיר

- ואז אמר האדון, הנה הכוהנים והסופרים והפרושים! אדון השמים והארץ ערך משתה מפואר, ואתם הוזמנתם קודם כל (27)
- אבל מצאת את הדלת לאולם האירועים נמוכה כל כך, עד שעלייך להרכין את ראשך ולרדת על ברכיך כדי להיכנס פנימה, ובוזת למלך (28)
- ;שערך את המשתה, סירבת להרכין את ראשך וליפול עליו. ברכיך, והלכת בדרכך
- אבל עכשיו אלוהים קורא שוב; פשוטי העם ובעלי המעמד הנמוך הגיעו בהמוניהם, נכנסו למשתה וכולם שמחים (29)
- אני אומר לכם, אנשים, שהמכסים והחצרנים עוברים בשערים אל מלכות אלוהי השמים, ואתם נשארים בחוץ (30)
- יוחנן בא אליך בצדק; הוא הביא את האמת, אבל אתה לא האמנת לו (31)
- אבל מוכסים וחצרות האמינו והוטבלו ועכשיו נכנסו לחג (32)
- אני אומר לך עכשיו, כפי שאמרתי לך פעמים רבות, הרבים נקראו, אך נבחרים הם המעטים (33)

פרק 154

ישוע מלמד בחצר המקדש. משל בעל הבית ובעלי הבעל הרשעים. משל לסעודת הנישואין והאורח ללא חלוקה.
חתונה.

ההמונים היו שומעים את מה שישוע אמר, וכך הם בנו במה בחצר המקדש, וישוע עמד על המקום ולימד. הוא דיבר במשלים; הוא אמר

משל בעל הבית והבעלים הרשעים

- ל'אדם היה אחוזה עצומה; הוא נטע כרם, הציב לו גדר חיה, בנה מגדל, התקין בית בד להכנת יין (2)
- הוא הניח את כרמו בידי בעלי בעלים ואז נסע לארץ רחוקה (3)

- 4) עתה, בזמן הבציר שלח האישי עבד לקבל ולהביא לו את חלקו מפרי הגפנים
- 5) בעלי הבעל יצאו והכו את האישי; הניח ארבעים מלקות על גבו והשליך אותו אל מעבר לשער הכרם
- 6) ואחר כך שלח הבעלים איש אחר להביא לו את שלו. הבעלים אחזו בו ופצעו אותו קשות והשליכו אותו מהכרם, והותירו אותו חצי מת בצד הדרך.
- 7) הבעלים שלח אדם אחר להביא לו את שלו. הבעלים אחזו בו ובכידון ניקבו את לבו; ואז קבר אותו מעבר לגדר החיה
- 8) הבעלים נפגע. הוא חשב בתוכו, מה אעשה? ואז אמר: זה אעשה. בני יחידי כאן, ואני אשלח אותו לבעלי הבעלים
- 9) ודאי יכבדו את בני וישלחו לי מה ששייך
- 10) שלח את בנו; בעלי הבעל יעצו עם עצמם; אמרו, זה היורש היחיד לכל העושר הזה, ואם ניקח את חייו, הירושה העצומה היא שלנו
- 11) הם נטלו את חייו וגירשו אותו אל מעבר לגדרם
- יב) יבוא היום; ישוב הבעלים להתחשבן עם בעלי הבעל, ויתפוס את כולם, וישליך אותם לאש צורבת ושם ישהו עד שישלמו את החובות שהם חייבים
- יג) וישים את כרמו למען ישרים

סוף: משל בעל הבית והבעלים הרשעים

14) ואז פנה אל הכהנים והסופרים אמר, לא אמרו נביאיכם

15) האבן שהשליכו הבונים הפכה לאבן התחונה של הקשת

16) אתם האנשים המתחזה לאנשי אלוהים, כבעלי בעלים, הנה סקלת והרגתם את שליחי ה', את נביאיו ורואיו, ועתה אתם מבקשים להרוג את בנו.

יז) אני אומר לכם אנשים, המלכות תיחטף מכם, ותינתן לאנשים שאינם עם כעת, ולעם שאינו עם כעת

יח) ואנשים שאת דיבורם אינך יכול להבין, יעמדו בין החיים למתים, ויראו את הדרך לחיים

יט) ראשי הכהנים והפרושים התרגשו מאוד מרוב כעס כששמעו את המשל הזה והיו תופסים את ה' ועושים לו רע, אבל הם פחדו מאוד; הם פחדו מההמון

משל למשתה הנישואין והאורח ללא חלוקת חתונה

20) וישוע דיבר משל אחר; אמר, הממלכה דומה למלך פלוני שעשה משתה לכבוד נישואי בנו

21) הוא שלח את עבדיו לקרוא לאנשים שהוזמנו למשתה

22) קראו המשרתים; אבל אז האנשים לא יבואו

23) וישלח המלך שליחים אחרים אל-האָרְץ, לאמר, הנה, שלחנתי פָּסוּ; שוּרֵי וּמְשָׁמֵי עֲשׂוּה

24) היינות המובחרים והיינות העשירים ביותר נמצאים על הקרשים שלי; לבוא למסיבת הנישואין

25) העם צחקו והתייחסו בבוז לקריאתו, והלכו לדרכם; אחד למשק שלו, אחר לסחורתו

26) ואחרים תפסו את עבדי המלך; התעלל בהם בבושה; ואת חלקם הרגו

27) ואז שלח המלך את חייליו שהרגו את הרוצחים ושרפו את עריהם

28) ואז שלח המלך עבדים אחרים; אמר לָהֶם, לְכוּ לְפִינֹת הַחֹצוֹת, פְּרִידוֹת, וְאֵל הַמְּחָרוֹת, וְאָמַר

29) מי שרוצה ראשי לעלות לסעודת הנישואין

30) הלכו המשרתים לדרכם וקראו; והנה אולם האירועים התמלא באורחים

- 31) אבל כשבא המלך לראות את האורחים, ראה אדם שלא לבש חלוק נישואין; הוא קרא לו ואמר (32)
 ?חבר, למה אתה כאן בלי חלוק חתונה? האם תבזה כך את בני (32)
 .האיש היה אילם; הוא ענה שלא (33)
 .ויאמר המלך לשומריו, קחו לכם את האיש הזה וקבלו אותו יד ורגל והשליכו אל חושך הלילה (34)

סוף: משל על סעודת הנישואין והאורה ללא חלוק

חתונה

הרבים נקראו, אבל אף אחד מהם לא נבחר להיות אורחים שלא התלבשו בגלימות חתונה (35)

פרק 155

ישוע מכיר בצדק של תשלום מסים חילוניים. הוא מלמד שיעור על יחסי משפחה בחיים שמעבר. הגדול שבמצוות מורכב באהבה. הוא מזהיר את תלמידיו מפני צביעותם של סופרים ופרושים.

- כשדיבר ישוע, עלו הפרושים לשאול אותו; הם חשבו להפליל אותו על ידי מה שהוא אמר
- דיבר הרודיאן קפדן ואמר, אדוני, אתה איש אמת; אתה מראה את הדרך לאלוהים, ואינך מתייחס לאישיותם של בני אדם (2)
 ספר לנו, מה אתה חושב; האם אנו, שהם זרעו של אברהם, צריכים לתת כבוד לקיסר? או שאסור לנו (3)
 וידע ישוע את רשעות לבו ואמר, מדוע אתה בא לפתות אותי כך? תראה לי את כספי ההוקרה שאתה מדבר עליו (4)
 .האיש הוציא פיסת מטבע שעליה חרוטה תמונה (5)
 ויאמר ישוע, דמותו של מי ושמו על המטבע הזה (6)
 .האיש ענה, 'זה דמותו של קיסר ושמו (7)
 .ויאמר ישוע, תן לקיסר את אשר לקיסר; אלא תן לאלוהים את הדברים של אלוהים (8)
 .ניאמר השלמים אותו, הוא עונה יפה (9)
 .ואז עלה צדוקי שחושב שאין תחיית מתים, ואמר רבינו, כתב משה שאם ימות איש נשוי, ולא יולד, תעשה אלמנתו לאשת אחיו (10)
 ;כעת, היו שבעה אחים ולבכור הייתה אישה; הוא מת ולא היה לו ילד; אח לקח את אלמנתו לאשתו, ואז הוא מת (11)
 ;(יב) ולכל אח היתה האשה הזאת לאשתו; במהלך הזמן מתה האישה
 ?עכשיו למי תהיה אישה זו לאישה ביום התחייה (13)
 ,וישוע אמר, כאן במישור החיים הזה אנשים מתחתנים רק כדי לספק את העצמי האנוכי שלהם, או כדי להנציח את הגזע; אבל בעולם הבא (14)
 .וביום תחיית המתים, בני אדם אינם לוקחים על עצמם את נדרי הנישואין
 .אבל, כמו המלאכים ובני אלוהים האחרים, הם לא יוצרים איחודים להנאת העצמי, ולא כדי להנציח את הגזע (15)
 .מוות אינו אומר סוף החיים. הקבר אינו מטרת בני האדם, לא יותר משהאדמה היא מטרת הזרעים (16)
 .החיים הם תוצאה של מוות. הזרע אולי נראה מת, אבל מקברו העץ קם לחיים (17)
 .אז נראה שהאדם מת, אבל הוא ממשיך, ומהקבר הוא צץ אל החיים (18)
 .אילו יכולתם להבין את המילה שמשך דיבר על הסנה הבווער שנשרף ועדיין לא נכלה, אז הייתם יודעים שהמוות אינו יכול להרוס את החיים (19)
 .ויאמר משה כי אלהים הוא אלהי אברהם ויצחק וישראל (20)
 .אלוהים אינו אלוהים של עצמות מתים, אלא האדם החי (21)
 ;אני אומר לכם, אנשים, האדם יורד לקבר, אבל הוא יקום שוב ויגלה את החיים (22)

- כי כל חיים נסתרים עם המשיח באלוהים, והאדם יחיה בעוד אלוהים יחיה (23)
- הפרושים והסופרים ששמעו את ה' קראו, הוא דובר אמת (24). והם שמחו שהצדוקים נבלו ואז יצא סופר ישר ואמר לישו, אדוני, אתה מדבר כמי שאלוהים שלח, ואפשר לבקש (25)
- מיהו הגדול והראשון במצוות התורה (26)
- נִיאֲמָר יֵשׁוּעַ, הָרֵאשׁוֹן שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד; וְאֵהָבָת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ, בְּכָל דַּעְתְּךָ, בְּכָל נַפְשְׁךָ, בְּכָל כּוֹחְךָ (27)
- וְאֵהָבָת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ (28)
- כט) אלו הם הגדולים מבין העשרה, ועליהם תלויים התורה, הנביאים והתהילים
- השיב הסופר, נפשי מעידה שאתה דובר אמת, כי האהבה מקיימת את התורה, ועולה בהרבה על עופות וקורבנות (30)
- נִיאֲמָר אֵלָיו יֵשׁוּעַ: הֲנָה פְתָרְתָּ מִסְדָּה; אֵתָה בְּתוֹךְ הַמַּלְכוּת וְהַמַּמְלָכָה בְּךָ (31)
- אל תלמידיו דיבר ישוע, וכל העם שמעו; אמר, היזהרו מהסופרים והפרושים המתגאים בלובשים גלימות ארוכות ומעוטרות (32)
- ואוהבים להצדיע להם בשוק, ולחפש את הכיסאות הגבוהים ביותר בסעודות, ולקחת את שכרם של העניים כדי להשביע את עצמיותם (33)
- הגשמית, ולהתפלל ברבים, ארוכים וקולניים
- אלו הם הזאבים שמתלבשים כדי להיראות כמו כבשים (34)
- וַיֹּאמֶר לְכֻל, הַסּוֹפְרִים וְהַפְרוּשִׁים מוֹנְחִים עַל פִּי דִין בְּכִיסַּא מִשָּׁה, וְעַל פִּי הַתּוֹרָה הֵם רְשָׁאִים לְפָרֵשׁ הַלְכָה (35)
- אז מה שהם מציעים לך לעשות, זה עושה; אך אל תחקו את מעשיהם (36)
- הם אומרים את הדברים שלימד משה; הם עושים את הדברים של בעל זבוב (37)
- הם מדברים על רחמים, אך הם קושרים על כתפי אדם משאות שקשה לשאת (38)
- הם מדברים על מועילות, ובכל זאת הם לא משקיעים ולו שמץ מאמצים מועילים עבור אחיהם (39)
- הם עושים הצגה של עשיית דברים, ובכל זאת הם אינם עושים דבר מלבד להראות את הגלימות הצעירות שלהם, ואת התפילין הרחבים (40)
- שלהם, ומחייכים כשאנשים קוראים להם אדונים מכובדים של החוק
- הם מסתובבים ומראים את הגאווה שלהם כשאנשים קוראים להם אבא, כך וכך (41)
- שמע, עכשיו, גברים, אל תקרא לאף אדם אבא. אלוהי השמים והארץ, והוא לבדו, הוא אבי הגזע של בני האדם (42)
- המשיח הוא ההיררכי, האדון הגבוה והנעלה של בני האדם (43)
- אם תתנשא, שב לרגלי האדון ותשרת. הוא האיש הגדול ביותר שמשרת את הטוב ביותר (44)

פרק 156

הסופרים והפרושים כועסים. ישוע נוזף בהם על צביעותם. הוא מקונן על ירושלים. קרדית האלמנה. ישוע נושא את נאום הפרידה שלו בפני האנשים בבית המקדש

הסופרים והפרושים היו פרוצים מזעם; וישוע אמר

- אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! אתה עומד בתוך הדרך; אתה חוסם את הדלת; לא תכנס למלכות ותפנה הצידה את טהורי הלב העומדים (2)
- להיכנס פנימה
- אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! אתם מקיפים את הים והיבשה כדי ליצור גיור אחד, וכאשר הוא נוצר הוא בן גיהנום, בדיוק כמוכם (3)
- אוי לכם הקוראים לעצמכם מדריכי בני אדם! ואתם מדריכים, מדריכים עיוורים (4)
- כי אתה משלם מעשר כמון, נענע ושמיר, ותשאיר את הענינים היותר כבדים של הדין; של שיפוט, צדק, אמונה (5)
- אתה מסנן את הימיתים לפני שאתה שותה; אבל אז אתה בולע גמלים וכדומה (6)
- אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! אתה מנקה ומחליק את החלק החיצוני של הספל, בעודו מלא בזוהמה, סחיטה ועודפים (7)
- ללכת ולנקות את פנים הכוס, ואז האדים הרעילים לא יטמאו את החלק החיצוני של הכוס (8)

- 9) אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! אתם בעצמכם כמו קברים מסוידים; הלבוש החיצוני שלכם יפה, אבל אתם מלא בעצמות מתים
- 10) אתה נראה לבני אדם אלוהי; אָבֵל בְּלִבְכֶם מְזַנֵּן תִּמְנָה, צְוֹעוֹת וְעוֹנוֹת נוֹפְלִים
- 11) אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! אתה בונה ואחר כך מעטר את קברי האנשים הקדושים של פעם ואומר
- 12) (יב) אילו היינו חיים כשהאנשים האלה חיו, היינו שומרים עליהם, לא היינו נוהגים כפי שנהגו אבותינו, כשהם התעללו בהם והוציאו אותם בחרב
- 13) (יג) אבל בניכם אתם להרוג את הקדושים, ואתם לא צודקים מהם
- 14) צאו ומלאו את מידת אבותיכם שהיו ספוגים בפשע
- 15) אתם צאצאי הצפעים, ואיך אתם יכולים להיות רק נחשי עפר
- 16) (טז) אלוהים שוב שלח אליכם את נביאיו ורואיו, את חכמיו ואת קודשיו, ותלקפו אותם בבתי הכנסת שלכם, ותסקלו אותם ברחובות ותסמרו אותם על הצלב
- 17) אוי לך! כי על ראשיכם יבוא דם כל הקדושים אשר נרצחו על הארץ
- 18) 'יח) מהבל הצדיק עד זכריה בן ברכיהו שנרצח בתוך הקודש לפני מזבח ה
- 19) (יט) הנה אני אומר כי הדברים האלה יבואו כולם על העם הזה ועל בני ירושלים
- 20) וישוע הסתכל סביב ואמר, ירושלים, ירושלים, העיר האכזרית של ירושלים ההורגת את הנביאים ברחובות והורגת את האנשים הקדושים
- 21) אשר שלח אלוהים אליך
- 22) הנה, לעתים קרובות הייתי אוסף אתכם כילדים לחיק אלוהים; אבל אתה לא היית
- 23) דחית את אלוהים, ועתה ביתך שומם, ולא תראה אותי שוב עד שתוכל לומר
- 24) שלוש פעמים אשרי בן האדם שבא כבן אלוהים
- 25) ואז ישוע הלך וישב ליד האוצר והתבונן באנשים כשהם משלמים את המעשר שלהם
- 26) באו העשירים ונתנו משפעים; ואז הוא ראה אלמנה ענייה אך נאמנה באה ומכניסה פרטה בתיבת האוצר
- 27) ויאמר לתלמידיו העומדים מנגד, הנה כי האלמנה המסכנה הזאת, אשר שמה פרש באוצר, עשתה יותר מכולם
- 28) כי נתנה כל מה שהיה לה; העשירים נתנו רק חלק קטן ממה שיש להם
- 29) חברה של יהודי יוון הייתה במשתה, והם פגשו את פיליפוס, שיכול לדבר איתם, ואמרו, אדוני, נראה את האדון, ישוע הזה, הנקרא המשיח
- 30) ופיליפ הוביל את הדרך והביא אותם אל המשיח
- 31) ויאמר ישוע, הגיעה השעה; בן האדם מוכן להתפאר, ואי אפשר אחרת
- 32) אלא שגריר חיסה נופל לתוך האדמה ומת, אינו יכול להיות אלא גריר חיסה; אבל אם הוא מת הוא חי שוב, ומקברו עולים מאה גרירי חיסה
- 33) נפשי מוטרדת כעת; מה אני אגיד? ואז הוא השליך את עיניו לשמים ואמר
- 34) אבי-אלוהים, לא אבקש להשתחרר מכל המעמסות שעלי לשאת; אני מבקש רק חסד וכוח לשאת בעול באשר הם
- 35) זו השעה שלשמה באתי ארצה. הו אבא, תהלל את שמך
- 36) ואז המקום היה מואר באור מבריק יותר משמש הצהריים; האנשים עמדו אחורנית; הם פחדו
- 37) ואז אמר קול שנראה כאילו בא משמים
- 38) אני גם הללתי את שמי ואת שמי, ואני אכבד אותם שוב
- 39) העם שמעו את הקול, וחלקם קראו: הנה רעם רחוק! אמרו אחרים: מלאך דיבר אליו
- 40) אבל ישוע אמר, הקול הזה לא היה בשבילי; זה היה בשבילך, כדי שתדע כי באתי מאלוהים
- 41) עתה משפט העולם בפתח; נסיך החושך יתגלה וילך אל שלו
- 42) בן האדם יורם עתה מן הארץ, והוא ימשוך את כל בני האדם אל עצמו

- 42) העם אמר, התורה מכריזה שהמשיח שוכן לעד. איך אתה יכול לומר, בן האדם עתה יתנשא? מיהו בן האדם (42)
- ויאמר להם ישוע: האור מאיר כעת; ללכת באור בזמן שעדיין יש לך את האור (43)
- החושך בא; אבל ההולך בחושך אינו יכול למצוא את הדרך (44)
- שוב אני אומר, לכו באור כל עוד יש לכם את האור, כדי שאנשים יידעו כי אתם בני האור (45)
- וישוע בלט במרפסת המקדש, ועשה את פנייתו האחרונה אל ההמונים; הוא אמר (46)
- מי שמאמין בי, מאמין באלוהים ששלח אותי לעשות רצונו, ומי שרואה אותי כעת רואה את אבי-אלוהים (47)
- הנה באתי אור לעולם; המאמין בי ילך באור, אור החיים (48)
- אתם האנשים השומעים אותי עכשיו, אם אתם לא מאמינים לי, אני לא שופט אתכם (49)
- לא באתי לשפוט את העולם, אלא באתי להציל את העולם (50)
- אלוהים הוא השופט היחיד של בני האדם; אֲבָל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר יַעֲמֵד עֲלֵיךָ בְּיוֹם שִׁשְׁפֹּט אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם (51)
- כי מעצמי איני מדבר; אני מדבר את המילים שאלוהים נתן לי לדבר (52)
- ואז אמר, ירושלים, עם כל תהילתך ופשעיך, שלום (53)

פרק 157

הכריסטינים על הר הזיתים. ישוע מנבא את חורבן ירושלים, ועל אסונות איומים שיצינו את סיומ העידן. הוא קורא לתלמידיו לנאמנות

- ואז ישוע עם השנים-עשר יצא והתיישב על הר הזיתים, ממש מעבר לשער העיר
- ויאמרו תלמידיו, הנה העיר המופלאה ירושלים! הבתים שלה כולם כל כך יפים! המקדשים שלה ומקדשיה לבושים בהדר שכזה (2)
- ויאמר ישוע, העיר היא תפארת עמי, ישראל, אבל הנה יבוא הזמן שבו כל אבן תופל, והיא תהיה שריקה ולשון הרע לאומות הארץ (3)
- ושאלו התלמידים מתי תבוא השממה הזאת (4)
- וישוע אמר, סבב חיי אדם זה לא יהיה מלא עד שצבאות הכובש ירעמו בשעריה, והם יכנסו, ודם יזרום כמו מים ברחובות (5)
- וכל הריהוט היקר של המקדש, החצר והארמונות יושמדו, או יוסחו לסיפון הארמונות וחצרות המלכים (6)
- הנה, ימים אלו אינם בפתח. בטרם יבואו, הנה, תתעללו בכם הסופרים והפרושים, הכוהנים הגדולים ורופאי התורה (7)
- ללא סיבה תובל לבתי משפט; יסקלו אותך; ירביצו לך בבתי הכנסת; יעמוד נידונים בפני שליטי העולם הזה, ומושלים ומלכים ישפטו אותך (8)
- למות.
- אבל לא תתבלבל, ותעיד על אמת וצדקה (9)
- ובשעות אלו אל תדאג לדברך; אתה לא צריך לחשוב מה לומר (10)
- כי הנה, הנשימה הקדושה תאפיל עליך ותיתן לך מילים לומר (11)
- אבל אז הקטל יימשך, ואנשים יחשבו שהם מוצאים חן בעיני אלוהים בכך שהם הורגים אותך, וגויים רחוקים וקרובים ישנאו אותך למען (12)
- המשיח.
- יג) ואנשים יעוררו מחשבה רעה בקרב קרוביך, וישנאו אותך וימסרו אותך למות
- ואחים יהיו שקר לאחים; אבות יעמדו ויעידו נגד משלהם, וילדים יסיעו הורים לערימת הלוויה (14)
- כאשר תשמע את הנשר הרומי צורח באוויר, ותראה את לגיונותיו זורמים על המישור, אז דע כי שממת ירושלים קרובה (15)
- טז) אז אל יחכו לחכמים אלא יברחו. הִנֵּה אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ שְׁלֵא לְהִפְנֵס בְּפִיִּת לְהִצָּבֵת אֶת הוֹן, אֶלָּא יִבְרַח
- יז) ומי שעמל בשדה אסור לו לחזור אלא לעזוב את כל כולו להציל את חייו
- יח) ואוי לאמהות עם ילדיהן הקטנים ביום ההוא; איש לא ימלט מן החרב

- 19) לא ניתן לספר במילים את הצרה של הימים האלה, שכן מעולם לא היה כזה מאז ברא אלוהים את האדם על פני האדמה.
- 20) הכובש ישא רבים מבני אברהם כשבויים אל ארצות נכר, ומי שאינם מכירים את אלוהי ישראל יצעדו בדרכי ירושלים עד שיתגשמו הזמנים האנטי-יהודיים.
- 21) אך כאשר העם יענש על פשעיהם, ימי הצרה יסתיימו; אבל הנה, יבוא הזמן שבו כל העולם יקום, כמו גלדיאטורים בטבעת, ויילחם רק בשביל לשפוך דם.
- 22) ואנשים לא יחשבו; הם לא יראו, ולא ידאגו לראות סיבה לקטל, שממה, גניבות; כי ילחמו עם חבר או אויב.
- 23) עצם האוויר יראה גדוש בעשן מוות; ומגיפה תלך אחרי החרב.
- 24) ויופיעו בשמים ובארץ סימנים שבני אדם לא ראו מעולם; בשמש, בירח ובכוכבים.
- 25) הימים ישאגו, וקולות יבואו משמים שבני אדם לעולם לא יוכלו להבין, ואלה יביאו מצוקת עמים בתמיהה.
- 26) לבם של האנשים החזקים ביותר יתעלפו מפחד, בצפייה לבואם של דברים מפחידים יותר על פני האדמה.
- 27) אבל בזמן שהעימותים משתוללים ביבשה ובים, נסיך השלום יעמוד מעל ענני השמים ויאמר טוב:
- 28) שלום, שלום עלי אדמות; רצון טוב לגברים; וְיִזְרַק אִישׁ אֶת-חַרְבּוֹ, וְלֹא יִמְדוּ גוֹיִם עוֹד אֶת-הַמֶּלְחָמָה.
- 29) ואז האיש הנושא את הכד ילך על פני קשת שמים; האות והחותם של בן האדם יעמדו בשמי המזרח.
- אז ישאו חכמים את ראשם וידעו כי קרובה גאולת הארץ (30)
- לפני שיבואו ימים אלו, הנה, משיחי שקר ונביאים עניים שולל יקומו בארצות רבות (31)
- ויראו אותות ויעשו הרבה מעשי גבורה; ויטעו את הרבים שאינם חכמים; ורבים מהחכמים יתבדו (32)
- ועתה אני אומר לכם טוב, כאשר אנשים יאמרו, המשיח במדבר, אל תצאו (33)
- ואם יאמרו, המשיח בסתר, אל תאמינו; כי בבואו ידע העולם כי בא (34)
- כי כמו שאור הבוקר בא ממזרח ומאיר למערב; כך יהיה ביאת העידן ובן האדם (35)
- רשעי הארץ יבכו כשיראו את בן האדם יורד על ענני השמים, בכוח (36)
- שימו לב לכם, שימו לב, כי אינכם יודעים את השעה ואת היום שבו יבוא בן האדם (37)
- אל תהא לבבכם טעון יתר בדברים חושניים, ולא בדאגות החיים, פן יבוא היום והוא וימצא אתכם לא מוכנים (38)
- שמור על כל עונות השנה; ולהתפלל שתפגוש את ה' בשמחה ולא בצער (39)
- לפני הימים האלה יבואו אבינו-אלוהינו ישלח את שליחיו לחו"ל, כן, אל קצוות הארץ, ויאמרו (40)
- הכן אותך, הו הכנה; נסיך השלום יבוא, ועכשיו בא על ענני השמים (41)
- כאשר אמר ישוע זאת, הוא חזר עם תלמידיו לביתניא (42)

פרק 158

ישוע והשנים-עשר בתפילה כזית. ישוע מגלה לתלמידיו את המשמעויות העמוקות יותר של דוקטרינות סודיות. הוא אומר להם מה ללמד את האנשים. מקשר מספר משלים. הם חוזרים לביתאניה

- הבוקר של יום רביעי בשבוע הגיע, וישוע עם השנים-עשר יצא אל הזית להתפלל; והם אבדו בתפילה שבע שעות.
- אז קרא ישוע את השנים-עשר לצידו ואמר, היום חלקי הווילון ואנחנו נצעד מעבר לצעיף אל חצרותיו הסודיות של אלוהים (2)
- וישוע פתח בפניהם את המשמעות של הדרך הנסתר, ושל הנשימה הקדושה, ושל האור שאינו יכול להיכשל (3)
- הוא סיפר לכולם על ספר החיים, גלילי גרפאל, ספר הזיכרון לאלוהים שבו כתובים כל מחשבותיהם ודברי בני האדם (4)
- לא דיבר אליהם בקול; הוא סיפר את סודות המאסטרים בטון, וכשדיבר את שם ה' הייתה שתיקה בחצרות השמים במשך חצי שעה, כי מלאכים (5) דיברו בנשימה עצורה

- 6) הם נשימות הלב הפנימי של Silenceland; ניאמר ישוע, אין את-הדברים האלה להתברא בראש; לעולם אסור לרשום אותם; הם המסרים של (6) אלוהים.
- 7) ואז לימד המאסטר את השנים-עשר את השיעורים שעליהם ללמד אנשים אחרים. לפעמים לימד במשלים; הוא אמר (7)
- 8) אתה מזכיר את דברי אתמול על ביאת בן האדם. עתה תלמדו אנשים אחרים את אשר דיברתי ומדברת אליכם (8)
- 9) למדו אותם להתפלל ולא להתעלף; להיות מוכן בכל רגע של היום, כי כשהם הכי פחות מצפים לו, אז ה' יבוא (9)

משל בעל הבית ומשרתים

- 10) הלך אדם לארץ רחוקה ועזב את ביתו ואת כל הונו למען משרתים; חמישה לשמור את ביתו וחמישה לשמור את הרפתות והעדרים שלו (10) (יא) המשרתים המתינו זמן רב לשובו, אך הוא לא בא, והם התרשלו בעבודתם; חלקם בילו את זמנם בהילולים ובשכרות, וחלקם ישנו בעמדותיהם.
- (יב) ולילה בלילה באו השודדים ונשאו את העושר מהבית ומהאסם וגירשו את מבחר העדרים (יג) וכאשר ידעו שחלק גדול מכל העושר שנשאר להם לשמור, אמרו
- 14) אנחנו לא יכולים להיות אשמים; אילו ידענו את היום והשעה שבהם ישוב אדוננו היינו שומרים היטב על עושרו, ולא נסבלים מהגנבים (14) לסחוב אותו; הוא בוודאי אשם כי הוא אמר לנו שלא
- אך לאחר ימים רבים חזר האדון, וכאשר ידע כי גנבו ממנו גנבים, קרא לעבדיו ואמר להם (15)
- (טז) כי זנחתם את אשר ניתן לכם לעשות, בליתם את זמנכם בהילולים ובשינה, הנה כולכם חייבים לי
- (יז) מה שהפסדתי בהזנחתך, אתה חייב לי. ואחר כך נתן להם משימות כבדות לעשות, וככל אותם לעמדותיהם בשלשלאות, שם נשאו עד ששילמו על כל הסחורה שאדונם איבד בהזנחתם
- (יח) איש אחר נעל את הונו והלך לישון, ובלילה באו שודדים, פתחו את דלתותיו, ומשלא ראו שומר, נכנסו ונשאו את הונו (יט) וכאשר התעורר האיש ומצא את דלתותיו פתוחות וכל אוצרותיו נעלמו, אמר לו ידעתי את השעה שבה יבואו הגנבים הייתי עומד על המשמר. היזהרו, חבריי, הישמרו! והיה מוכן בכל שעה, ואם יבוא אדונך בחצות או עם עלות השחר, זה לא משנה, כי הוא ימצא אותך מוכן לקבל (20)

סוף: משל בעל הבית והמשרתים

משל עשר הבתולות

- 21) ואז, הנה, הוכרז על נישואין, ובתולות, עשר מהן, נפרדו לפגוש את החתן בבואו (21)
- 22) הבתולות לבשו את עצמן בלבוש נאות ולקחו את מנורותיהן וישבו בהמתנה לשעון לאמר, הנה החתן בא (22)
- 23) עכשיו, חמישה היו חכמים; הם מילאו את מנורותיהם שמן; וחמישה היו טיפשים, כי נשאו מנורות ריקות (23)
- 24) החתן הגיע לא בזמן הצפוי; הבתולות היו עייפות בשעון וישנו (24)
- 25) בחצות באה הקריאה, הנה החתן בא (25)
- 26) הבתולים קמו; החכמים גזזו במהירות את מנורותיהם ויצאו מוכנים לקבל את החתן (26)
- 27) אמרו הבתולות הטיפשות, אין לנו שמן, מנורותינו לא דולקות (27)
- 28) ביקשו ללוות מחכמים, שאמרו, אין לנו שמן לחסוך; לכו אל אנשי הסוחר וקנו ומלאו את המנורות שלכם ואז צאו לפגוש את החתן (28)
- 29) אבל בזמן שהלכו לקנות שמן, בא החתן; הבתולות שהיו מוכנות עם מנורותיהן מעוצבות כולן הלכו איתו למשתה הנישואין (29)

וכאשר באו הבתולות הטיפשות נסגרה הדלת, ואף שדפקו וקראו בקול, הדלת לא נפתחה (30)

אמן המשתה קרא, אני יודע שאתה לא! ובחרפה הלכו הבתולים לדרכם (31)

סוף: משל עשר הבתולות

שוב אני אומר לך, ואתה תאמר לאלו הבאים אחרריך (32)

היה מוכן בכל רגע ביום ובלילה, כי כשלא תצפה לו, ה' יבוא (33)

הנה, בבואו עם כל שליחי האור שלו, ייפתח ספר החיים, וזה של התקליטים - הספרים שבהם כתובים המחשבות והמילים והמעשים (34)

וכל אחד יכול לקרוא את הרשומות שכתב לעצמו, ויידע את דינו לפני שהשופט ידבר, וזה יהיה זמן הניפוי (35)

לפי הרישומים שלהם גברים ימצאו את שלהם (36)

משל הכבשים והעזים

השופט הוא צדק, מלך כל הארץ, והוא יפריד בין ההמונים כמו שרועים מפרידים בין הצאן והעזים (37)

הכבשים ימצאו את מקומם מימין, העזים משמאל, ואיש יידע את מקומו (38)

ואז יאמר השופט לימינים: ברוך א-לוהים בוא אל נחלתך אשר הוכנה עבורך מימי קדם (39)

הייתם משרתים של הגזע; ורעבתי ונתתם לי לחם; היה צמא ונתת לי לשתות; היה ערום ונתת לי בגדים (40)

היה חולה, אתה שירת אותי; והיה בכלא ובאת אלי בדברי עידוד; הייתי זר ובבתים שלכם מצאתי בית (41)

אז יאמרו צדיקים, מתי ראינו אותך רעב, צמא, חולה, כלוא או זר בשערינו ושרתנו אותך (42)

ואז יאמר השופט: עבדת את בני האדם, וכל אשר עשית עבור אלה, עשית לי (43)

השופט יאמר לשמאליים, הסתלקו ממני; לא עבדת את בני האדם (44)

הייתי רעב ולא נתת לי לאכול; היה צמא ולא נתת לי לשתות; הייתי זר ואתה גירשת אותי מדלתך; הייתי כלוא והייתי חולה, לא שרתת אותי (45)

אז יאמרו אלה, מתי התרשלנו כך לטפל בך? מתי ראינו אותך רעב, צמא, חולה, זר או בכלא ולא שרתנו אותך (46)

ואז יאמר השופט, חייך היו מלאים בעצמי; שירתת את העצמי ולא את רעך, וכאשר זלזלת באחד מאלה, זלזלת והזנחת אותי (47)

אז תהיה לצדיקים המלכות והכוח, ואלה שאינם צדיקים ייצאו לשלם את חובותיהם, לסבול את כל מה שסבלו בני האדם מידם (48)

מי שיש להם אוזניים לשמוע ולב להבין יבינו את המשלים הללו (49)

סוף: משל הכבשים והעזים

לאחר שסיים את כל המשלים הללו אמר, אתה יודע כי בעוד יומיים יבוא חג הפסח הגדול, והנה בן האדם ימסר בידי רשעים (50)

והוא יתן את נפשו על הצלב, ואנשים יידעו שהוא, בן האדם, בן אלוהים (51)

ואז ישו והשנים-עשר חזרו לביתאניה (52)

סוף חלק 2

חלק 3/סעיף XVIII**משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסייה**

ישו בגיל 33

סעיף XVIII**(פרקים 159 – 164)****TZADDI****הבגידה והמעצר של ישו****פרק 159**

בני הזוג כריסטין משתתפים במשתה בביתו של סיימון. מרים מושחת את המאסטר במזור יקר, ויהודה ואחרים נזופים בה על פסולות. ישוע מגן עליה. שליטי היהודים מעסיקים את אנאניאס כדי לעצור את ישו. חנניה משחד את יהודה שיעזור לו.

בר-סיימון, שהיה פעם מצורע וטיהר על ידי ישוע על ידי המילה הקדושה, התגורר בביתאניה.

לכבוד האדון כריסטין הוא ערך משתה, ואלעזר היה בין האורחים, ורות ומרתה שירתו (2)

וכשהאורחים נשכבו על השולחן, לקחה מריה כוס של בושם עשיר ושפכה אותו על ראשו ורגליו של ישוע (3)

ואז כרעה ברך ובשערה ניגבה את רגליו; ריח הבושם העשיר מילא את כל החדר (4)

עכשיו, יהודה, תמיד מסתכל על הצד האנוכי של החיים, קרא, על הבושה! למה בזבזת את הבושם היקר הזה ככה (5)

יכול להיות שהיינו מוכרים אותו בשלוש מאות פני, והיה לנו כסף לספק את צרכינו ולהאכיל את העניים (6)

(עכשיו, יהודה היה הגזבר, ונשא את כל הכסף של להקת כריסטין) (7)

ואחרים אמרו, למה, מרי, מה אתה פסול! אתה לא צריך לזרוק עושר כזה (8)

אבל ישוע אמר, אתם, אנשים, שקט; תן לה לבד; אתה לא יודע מה אתה אומר (9)

העניים איתך כל הזמן; בכל עת אתה יכול לנהל אותם; אבל אני לא אהיה איתך הרבה זמן (10)

ומרי יודעת את עצבות הימים הבאים; היא משחה אותי מראש לקבורתי (11)

בשורת המשיח תוכרו בכל מקום, ומי שמספר את סיפור המשיח יספר על היום הזה; ומה שנעשה על ידי מרי בשעה זו יהיה זיכרון מתוק לה (12)
בכל מקום שבו גברים ישהו

וכשהסתיים המשתה הלך ישוע עם לזרוס לביתו (13)

כעת, בירושלים היו הכוהנים והפרושים עסוקים בתוכניותיהם לתפוס את ה' ולקחת את חייו (14)

הכהן הגדול קרא בעצתו לכל החכמים ואמר: מעשה זה חייב להיעשות בסתר (15)

יש לקחת אותו כאשר ההמונים אינם קרובים, אחרת אנו עלולים לגרום למלחמה; פשוטי העם עשויים לעמוד להגנתו ובכך לזהם את המקום (16)
הקדוש הזה בדם אנושי

(יז) ומה שאנו עושים, שעלינו לעשות לפני היום הגדול של החג

; (יח) ויאמר חנניה, יש לי תוכנית שתצליח. השנים-עשר עם ישוע יוצאים מדי יום לבדם להתפלל

(יט) ונמצא את מקום הנסיון שלהם; אז נוכל לתפוס את האיש ולהביאו לכאן ללא ידיעת ההמונים

אני מכיר את אחד מהשנים-עשר, אדם שסוגד לעושר, ותמורת סכום אני חושב שהוא יוביל את הדרך למקום שבו האיש נוהג להתפלל (20)

- ואז אמר כיפא, אם תוביל את הדרך ותשחד את האיש שעליו אתה מדבר, כדי לעזור לתפוס את ישוע במקום סודי, אז ניתן לך מאה כסף עבור (21) שכירתך.
- וענניה אמר: 'טוב (22)
- ואחר כך הלך לביתניא ומצא את השנים-עשר בביתו של שמעון, וקרא את יהודה לצד ואמר (23)
- אם תרצה לעשות לעצמך סכום כסף, שמע אותי (24)
- ;הכהן הגדול ושליטים אחרים בירושלים היו רוצים לדבר עם ישוע כשהם לבד, כדי שידעו על טענותיו (25)
- ואם יוכיח את עצמו שהוא המשיח, הנה הם יעמדו להגנתו (26)
- עתה, אם רק תוביל את הדרך למקום שבו נמצא אדונך מחר בלילה, שישלחו כהן לדבר עמו לבדו, יש סכום כסף, שלושים, אשר יתנו לך (27) הכהנים:
- בַּיְתָנְחָם יְהוֹדָה עִמּוֹ; הוא אמר, בהחלט יכול להיות טוב לתת ליהודה הזדמנות לספר לכהנים על טענותיו כשהוא לבדו (28)
- כט) ואם הכהנים יעשו לו רע יש לו כח להיעלם וללכת לדרכו כפי שעשה קודם; ושלושים חתיכות זה סכום יפה
- 'נִיאֲמַר אֶל-חֲנַנְיָס, אֲנִי אֶתְדַּרְךָ, וּבְנִשְׁקָה הוֹדַע אֵינָה אֶדָּם ה (30)

פרק 160

ישוע והשנים-עשר אוכלים את הפסח לבד בביתו של נקדימון. ישוע רוחץ את רגליהם של התלמידים. יהודה עוזב את השולחן ויוצא לבגוד באלוהים. ישוע מלמד את אחד עשר. הוא מכין את סעודת האדון

- ביום חמישי בבוקר קרא אליו ישוע את שנים עשר התלמידים, ואמר להם: זהו יום הזיכרון לאלוהים, ואנו נאכל לבדנו את סעודת הפסח
- ואז אמר לפטרוס, ליעקב וליוחנן, לכו עכשיו לירושלים והכינו שם את הפסח (2)
- ?נִיאֲמָרוּ הַתְּלָמִידִים, אֵיךְ אֶשֶׁר תִּרְצֶה שְׁנִלְפָנֵנוּ וְנִמְצָא אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִכְנִין אֶת-הַחֶדֶד (3)
- וישוע אמר, לך ליד שער המזרקה ותראה אדם שיש לו כד בידו. דבר אליו ואמרו: זה היום הראשון למצות (4)
- ,ה' היה רוצה שתפרדי את אולם האירועים שלך בו יוכל לאכול את חג הפסח האחרון שלו עם השנים-עשר (5)
- פחד לא לדבר; האיש אשר תראה הוא נקדימון, שליט היהודים, ובכל זאת איש אלוהים (6)
- וילכו התלמידים ומצאו את האיש כדברי ישוע, ונקדימון מיהר לביתו; אולם האירועים, חזר עליון, הופרד, הארוחה הוכנה (7)
- כעת, אחר הצהריים, עלו ה' ותלמידיו לירושלים ומצאו את המשתה בהכנה (8)
- וכאשר הגיעה השעה לאכול את המשתה, התחילו השנים-עשר להתאמץ בינם לבין עצמם, כל אחד מהם שואף להבטיח את הכיסאות המכובדים (9)
- ?וַיִּשְׁוֹעַ אֹמֵר, חֲבֵרָיִי, הֲאִם תִּתְּמוּדְדוּ בְּעִצְמְכֶם בְּדִיּוֹק כְּשֶׁהֲצַל שֶׁל לַיִל הַאֲפֹלֹלִי הַזֶּה מֵגִיעַ (10)
- אין כיסא מכובד במשתה שמים אלא מי שיושב בהכנעה את המושב הנמוך ביותר (11)
- (יב) ואז קם ה' ויקח כיוור מלא מים ומגבת, והשתחוה, רחץ את רגלי כל השנים-עשר וייבש אותן במגבת
- יג) נשם עליהם ואמר וילכו רגלים אלו בדרכי צדק עד עולם
- ?הוּא בָּא אֶל פֶּטְרוֹס וְעָמַד לְרַחֵץ אֶת רַגְלָיו, וּפֶטְרוֹס אָמַר, אֲדוֹנָי, הֲאִם תִּרְחֵץ אֶת רַגְלִי (14)
- וישוע אמר, אינכם מבינים את משמעות הדבר שאני עושה, אבל אתם תבינו (15)
- טז) ויאמר פטרוס, אדוני, לא, לא תכופף לרחוץ רגלי
- וישוע אמר, ידידי, אם לא ארחץ את רגליך אין לך חלק איתי (17)
- יח) ויאמר פטרוס, אז, אדוני, רחץ את שתי רגלי, ידי, ראשי
- (יט) נִיאֲמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ: הַשְּׁלַח תְּחִלָּה, טְהוֹר וְאֵין צְרִיךְ לְרַטֹּץ אֶלָּא אֶת-רַגְלָיו
- הרגליים הן באמת סמלים להבנת האדם, ומי שיהיה נקי חייב, בזרם החיים של החיים, לשטוף היטב את הבנתו בכל יום (20)

- אז ישב ישוע עם תלמידיו ליד שולחן המשתה ואמר: הנה שיעור השעה (21)
- אתה קורא לי אדון; כזה אני. אם, אם כן, אדונכם ואדונכם כורעים ברך ורוחצים את רגליכם, האם לא כדאי לכם לרחוץ זה את רגלי זה (22) ובכך להראות את נכונותכם לשרת?
- אתה יודע את הדברים האלה, ואם אתה עושה אותם, שלוש פעמים ברוך אתה (23)
- ואז אמר, זוהי שעה שבה אוכל להלל באמת את שם ה', כי רציתי מאוד לאכול איתך את החג הזה לפני שאעבור את הפרוכת (24)
- כִּי לֹא אֶכֶל אוֹתוֹ עַד שְׁאֶכֶל אֶתְכֶם בְּמַלְכוּת אֲבִינִי אֱלֹהֵינִי (25)
- ואחר כך שרו את שיר ההלל העברי שהיהודים נהגו לשיר לפני המשתה (26)
- ואחר כך אכלו את הפסח וכאשר הם אוכלים, אמר האדון, הנה כי אחד מכם יפנה הלילה הזה וימסור אותי לידיים רשעות (27)
- והתלמידים נדהמו ממה שאמר; הם הביטו זה בפניו של זה בפליאה; כולם קראו, אדוני, זה אני (28)
- ויאמר פטרוס ליוחנן, היושב ליד ה', למי הוא מתייחס (29)
- וישלח יוחנן את ידו ויגע בידו של האדון ויאמר, מי מאתנו מושחת עד כדי כך שיסגיר את אדוני (30)
- ויאמר יהודה, אדוני, אני זה (31)
- וישוע אמר, הוא זה שהכניס עכשיו את ידו עם שלי לתוך הכלי (32). הם הביטו, וידו של יהודה הייתה עם ידו של ישוע בצלחת
- וישוע אמר, הנביאים אינם יכולים להיכשל; יש לבגוד בן האדם, אבל אני למי שיבגוד באדוני (33)
- ומן השולחן קם יהודה מיד; שעתו הגיעה (34)
- נִיאֲמָר אֵלָיו יֵשׁוּעַ: עֲשֵׂה מְהֵרָא אֲשֶׁר עָלֶיךָ (35). ויהודה הלך לדרכו
- וכאשר נעשה הפסח ישב ה' עם האחד-עשר זמן מה במחשבה דוממת (36)
- אז לקח ישוע כיכר לחם שלא נשברה ואמר, כיכר זו היא סמל של גופי, והלחם הוא סמל לחם החיים (37)
- וכאשר אשבר את הלחם הזה, כן ישבר בשרי כתבנית לבני אדם; כי גברים חייבים לוותר בחופשיות על גופם בהקרבה מרצון למען גברים (38) אחרים.
- (39) וכאשר תאכל את הלחם הזה, כך תאכל את לחם החיים, ולעולם לא תמות. ואחר כך נתן לכל אחד חתיכת לחם לאכול
- ואחר כך לקח כוס יין ואמר, דם הוא החיים, זה דם החיים של הענב; זהו סמל חייו של מי שנותן את חייו למען גברים (40)
- וכאשר אתה שותה את היין הזה, אם תשתה באמונה, אתה שותה את חיי המשיח (41)
- ואחר כך סעד והעביר את הכוס, והתלמידים סעדו; ויאמר ישוע: זהו חג החיים, הפסח הגדול של בן האדם, סעודת ה', ותרבה לאכול את הלחם (42) ולשתות את היין
- מעתה ואילך ייקרא לחם זה לחם זיכרון; היין הזה יהיה יין זכרון; וכאשר תאכל את הלחם הזה ושתה את היין הזה זכור אותי (43)

פרק 161

ישוע מלמד את אחד עשר. אומר להם שכולם יתנכרו ממנו, ושפטרוס יכחיש אותו שלוש פעמים לפני הבוקר. הוא אומר מילות עידוד אחרונות. מבטיחה המנחם

כעת, לאחר שיהודה יצא לפגוש את שליחי הכוהנים ולהסגיר את אדוני

אמר האדון, הגיעה השעה, בן האדם עתה יתפאר (2)

ילדי הקטנים, אני איתך עוד מעט; עוד מעט תחפש אותי ולא תמצא אותי, כי לאן שאני הולך לא תוכל לבוא (3)

אני נותן לך פקודה חדשה: כמו שאני אוהב אותך ונותן את חיי בשבילך, כך תאהב את העולם, ותתן את חיך כדי להציל את העולם (4)

אהבו זה את זה כמו שאתם אוהבים את עצמכם, ואז יידע העולם כי אתם בני ה', תלמידיו של בן האדם אשר ה' כידר (5)

ויאמר פטרוס, אדוני, לאן שאתה הולך לשם אלך, כי אשמך את חיי למען אדוני (6)

ויאמר ישוע, אל תתגאה בגבורה, ידידי; אתה לא חזק מספיק הערב כדי ללכת אחריי (7)

- עכשיו, פיטר, שמע! אתה תכחיש אותי שלוש פעמים לפני שהזין יצעק מחר בבוקר (8)
- ואז הביט באחת עשרה ואמר, כולכם תתנכרו ממני הלילה (9)
- אָמַר הַנְּבִיא, הֲנֵה הוּא יִפֶּה אֶת רֵעֵה הַצֶּאֱן; הַכִּבְשִׁים יִבְרָחוּ וְיִסְתַּתְרוּ (10)
- אבל אחרי שקמתי מן המתים, הנה תשוב, ואני אלך לפניך לגליל (11)
- יב) ויאמר פטרוס: אדוני, אף על פי שכל אדם אחר עזב אותך, לא אעזוב וישוע אמר, הו שמעון פטרוס, הנה, קנאתך גדולה מעוצמתך! הנה כי השטן עולה לנפות אותך כמחבת חיטה, אבל התפללתי שבאמונתך לא (13) תיכשל; שאחרי משפט תוכל לעמוד במגדל כוח והתלמידים כולם קראו, אין כוח עלי אדמות שיכול להרחיק, או לגרום לנו להתכחש לאדוננו (14)
- וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ, אֵל תִּהְיֶה לְכַבְּכֶם; כוֹלְכֶם מֵאֲמִינִים בֵּאלוֹהִים; תֵּאֲמִין בִּי (15)
- הנה, כי יש הרבה אחוזות בארץ מולדתי. אם לא, לא הייתי אומר לך זאת (16)
- יז) אלך לארץ מולדתי ואכין לך מקום שבו אני נמצא שם תהיו. אבל עכשיו אתה לא יודע את הדרך לארץ המולדת שלי (יח) ויאמר תומאס, איננו יודעים לאן אתה מתכוון ללכת; איך יכולנו לדעת את הדרך וישוע אמר: אני הדרך, האמת, החיים; אני מגלה את המשיח של אלוהים. אף אדם לא יכול להגיע לארץ המולדת שלי אלא שהוא בא איתי (19) דרך המשיח
- אילו היית מכיר אותי והבנת אותי, אז היית מכיר את אבי-אלוהים (20)
- וַיֹּאמֶר פִּילִיפּוֹס, הֲרֵאָה לָנוּ אֶת הָאֵב וְנִשְׁבַּע (21)
- וַיֵּשׁוּעַ אָמַר, הָאֵם הֵייתִי אִיתְךָ כֹּל הַשָּׁנִים הַלְלוּ וְעַדִּיין אֵינְךָ מְכִיר אֹתִי (22)
- מי שראה את הבן ראה את האב, כי בבן התגלה האב (23)
- הנה, אמרתי לך פעמים רבות שמה שאני מדבר ומה שאני עושה אינם דבריו ומעשיו של האדם (24)
- הם דברי אלוהים, אשר חי בי ואני בו (25)
- שמעו אותי, נאמנים: המאמין בי ובאבי-אלוהים יאמר ויעשה מה שאמרתי ועשיתי (26)
- כן, יותר, הוא יעשה מעשים גדולים יותר ממה שעשיתי אי פעם, כי אני הולך אל מי שאנו עושים את מעשיו, ואז אוכל להושיט את ידי בעזרה (27)
- ובשמי, באמצעות המשיח, תוכל להעביר לאלוהים והוא יענה לך על בקשתך (28)
- האם אתה מאמין למה שאמרתי? כן, אתה מאמין, ואם אתה אוהב את המשיח ותלך אחרי, תשמור על דברי (29)
- אני הגפן; אתם ענפי הגפן; אבי הוא בעלי הבעל (30)
- את הענפים שהם חסרי ערך, לא נושאים אלא עלים, יקצצו בעלי הבעלים וישליכו לאש כדי להישרף (31)
- ויקצץ את הענפים הנותנים פרי למען יביאו בשפע (32)
- הענף אינו יכול לשאת פרי אם מופרד מהגפן; ואתה לא יכול לשאת פרי כשנפרד ממני (33)
- הישארו בי, ועשו את העבודות שה', דרכי, לימד אתכם כיצד לעשות, ותשא פרי הרבה, ואלוהים יכבד אתכם כפי שכבד אותי (34)
- ועתה אני הולך בדרכי, אבל אתפלל את אבי-אלוהים והוא ישלח אליכם מנחם אחר, אשר ישאר אתכם (35)
- הנה, המנחם הזה של אלוהים, הנשימה הקדושה, הוא אחד עם אלוהים, אבל היא אחת שהעולם לא יכול לקבל כי הוא לא רואה אותה; זה לא (36) מכיר אותה
- אבל אתה מכיר אותה, ותכיר אותה, כי היא תשכן בתוך נפשך (37)
- לא אשאיר אותך שוממה, אבל במשיח, שהוא אהבת אלוהים שהתגלתה לבני אדם, אהיה איתך לאורך כל הדרך (38)

פרק 162

ישוע חושף בצורה מלאה יותר את משימת הנשימה הקדושה. אומר לתלמידיו בפשטות שהוא עומד למות, והם עצובים. הוא מתפלל עבורם ועל כל עולם המאמינים. הם עוזבים את אולם האירועים

עכשיו, ג'ון היה עצוב מאוד כי המאסטר אמר, אני הולך, ולאן שאני הולך אתה לא יכול לבוא

הוא בכה ואמר, אדוני, אלך איתך בכל ניסיון ועד מוות (2)

ויאמר ישוע, ותלכו אחרי בנסיונות ובמוות; אבל עכשיו אתה לא יכול ללכת לאן שאני אלך; אבל אתה תבוא (3)

וישוע דיבר שוב אל האחד-עשר ואמר: אל תתאבל על שהלכתי, כי מוטב שאלך. אם לא אלך המנחם לא יבוא אליך (4)

את הדברים האלה אני מדבר בעודך בבשר, אבל כשתבוא נשמת הקודש בכוח, הנה היא תלמד אותך עוד ועוד, ותזכיר לך את כל הדברים (5) שאמרתי לך

יש עוד הרבה דברים שצריך להגיד; דברים שהעידן הזה לא יכול לקבל, כי הוא לא יכול להבין (6)

:אבל הנה אני אומר, לפני שיבוא יום ה' הגדול, נשמת הקודש תגלה את כל המסתורין (7)

מסתורי הנשמה, החיים, המוות, האלמוות; האחדות של אדם עם כל אדם אחר ועם אלוהיו (8)

אז יוכל העולם אל האמת, והאדם יהיה האמת (9)

כשהיא תבוא, המנחמת, תשכנע את העולם בחטא, ובאמת בדברי ובריין הצדיקים; ואחר כך יודה נסיך החיים הגשמיים (10)

(יא) וכאשר יבוא המנחם איני צריך להתערב עבורך; כי תעמוד אושר, ואלוהים יכיר אותך אז כמו שהוא מכיר אותי

(יב) הגיעה השעה שתבכה; ישמחו הרשעים, כי אני הולך; אַבְל אֶעֱבֹת, וְכָל עֲגֵדֵיכֶם יִהְיוּ לְשִׁמְחָה

(יג) כן, באמת, אתה תשמח כמי שמקבל בברכה אח מהמתים

ויאמרו התלמידים, אדוננו, אל תדבר עוד בפתגמים; דבר אלינו בגלוי; אנו יודעים שאתה חכם ויודע הכל (14)

(15) מה פשר דבריך, אני הולך, אבל אבוא שוב?

(טז) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ, כִּי אֶבְרָא הַשָּׁעָה, וְשָׁתוּפוּזוּ כוֹלְכֶם, וְכָל אָדָם יִפְחַד

(יז) יברח להציל את חייו ויעזוב אותי בשקט; ובכל זאת לא אהיה לבד; אבא-אלוהים שלי איתי לאורך כל הדרך

(יח) ורשעים יקחו אותי אל כסא הדין של רשעים ובנוכחות ההמונים אוותר על חיי, תבנית לבני אדם

(יט) אבל אקום שוב ואבוא אליך

את הדברים האלה אני מדבר כדי שתתבסס באמונה בבואם (20)

ותשא את מכות בני האדם ותלך בדרך הקוצנית שאני צועד (21)

אל תתבאס; תהיי שמחה, הנה, התגברתי על העולם, ואתה תנצח את העולם (22)

אז נשא ישוע את עיניו לשמים ואמר, אבי-אלוהים, הגיעה השעה (23)

יש להרים עתה את בן-האדם מן הארץ, ואל ידפוק, כדי שידע כל העולם את כח ההקרבה (24)

כי כפי שאני נותן את חיי למען גברים, הנה, גברים חייבים לתת את חייהם למען גברים אחרים (25)

באתי לעשות את רצונך, הו אלוהים, ובשם הקדוש, המשיח מתפאר, כדי שבני האדם יראו את המשיח כחיים, כאור, כאהבה, כאמת (26)

ובאמצעות המשיח הופכים עצמם לחיים, לאור, לאהבה, לאמת (27)

אני משבח את שמך בגלל אלו אשר נתת לי כי כיבדו אותך ויכבדו אותך (28)

ואף אחד מהם לא אבד, ואיש לא נעלם, חוץ מהבן העיוור של החיים הגשמיים, שיצא למכור את אדונו (29)

הו אלוהים, סלח לאיש הזה כי הוא לא יודע מה הוא עושה (30)

ועתה, אלוהים, אני בא אליך, ואיני עוד בחיי תמותה; שמור אתה האנשים האלה אשר הודעתי להם את חכמתך ואהבתך (31)

כפי שהם מאמינים בי, ובדברים שאני מדבר, כל העולם יאמין בהם ובדברים שהם מדברים (32)

- כמו ששלחת אותי לעולם, כך שלחתי אותם. אני מתפלל שתכבד אותם כפי שכיבדת אותי (33)
- איני מתפלל שתקח אותם מן העולם, אלא שיישמרו מפני רוע העולם, ולא יהיו נתונים לפיתויים גדולים מכדי לשאתם (34)
- פעם הם היו מהעולם, אבל עכשיו אינם מהעולם עוד, כמו שאני כבר לא מהעולם (35)
- דברך אמת, אלוהים, ובדברך יתקדשו (36)
- איני מתפלל על אלה לבד, ה'; אני גם מתפלל עבור כל מי שיאמין בי ויקבלו את המשיח בגלל מה שהם עושים ואומרים, שכולם יהיו אחד (37)
- כפי שאני אחד איתך ואתה אחד איתי, יהי רצון שהם אחד אתנו (38)
- שידעו כל העולם כי שלחת אותי לעשות רצונך וכי אתה אוהב אותם כפי שאהבת אותי (39)
- כאשר ישוע אמר זאת, הם שרו את שיר ההלל היהודי, ואז קמו והלכו לדרכם (40)

פרק 163

ישוע מבקר את פילטוס, שדוחק בו לברוח מהארץ כדי להציל את חייו. ישוע מסרב לעשות זאת. הוא פוגש את תלמידיו בפרדס של מסאליאן. הסצנה בגט שמנים. ההמון היהודי בראשות יהודה קרוב

כאשר ישו ואחד עשר יצאו החוצה, ניגש שומר רומי ואמרכולם להריע! האם אחד מכם הוא האיש מהגליל?

ויאמר פטרוס, כולנו אנשים מהגליל; את מי אתה מחפש (2)

השומר השיב, אני מחפש את ישוע, שנקרא המשיח (3)

וישוע ענה: הנה אני (4)

דיבר השומר ואמר, אני לא בא בדרך רשמית; אני נושא לך מסר מהמושל (5)

ירושלים חיה כולה עם יהודים נוקמים שנשבעים שיקחו את נפשך, ופילאטוס היה מתייעץ איתך, והיה רוצה שתבוא אליו בלי דיחוי (6)

נִיאָמַר יֵשׁוּעַ אֶל פֶּטְרוֹס וְאֶת הַשָּׂרִיסִים: לֵךְ אֶל הַבְּעֵקָה, וְעַל הַקַּדְרוֹן, חֲכוּ לִי, וְאֶלֶף לְבָדִי אֶפְשֶׁר אֶת הַמּוֹשֵׁל (7)

וישוע עלה עם השומר, וכשהגיע לארמון, פגש אותו פילטוס בשער ואמר (8)

איש צעיר, יש לי מילה לומר שיכולה להיות טובה עבורך. התבוננתי ביצירותיך ובדבריך שלוש שנים ויותר (9)

ולעתים קרובות עמדת להגנתך כשבני ארצך היו מתים על סקול עליך כפושע (10)

אבל כעת הכוהנים, הסופרים והפרושים עוררו את פשוטי העם לשלב של חוסר תזזית ואכזריות, והם מתכוונים ליטול את חיך (11)

(יב) כי, אומרים, שנשבעת להרוס את ביתם; לשנות את ההלכות שנתן משה; להגלות את הפרושים והכוהן ולהושיב את עצמך על כס המלכות

והם טוענים שאתה לגמרי בליגה עם רומא (13)

רחובות ירושלים כולה מתמלאים ברגע זה בהמון משוגעים שכולם בכוונה לשפוך את דמך (14)

אין בטיחות עבורך אלא בטיסה; לא לחכות לשמש הבוקר. אתה יודע את הדרך להגיע לגבול הארץ הארורה הזו (15)

יש לי להקת שומרים קטנה, מסוסים וחמושים, והם יוציאו אותך מעבר להישג ירך (16)

(יז) אסור לך להתעכב כאן, בחור צעיר, עליך לקום וללכת

יח) ויאמר ישוע, לנסיך אציל יש קיסר בפילטוס פונטיוס שלו, ומנקודת האדם הגשמי מתובלים דבריך במלח החכם; אבל מנקודת המשיח דבריך טיפשות

הפחדן בורח כאשר מגיעה סכנה; אבל מי שבא לחפש ולהציל את האבוד חייב לתת את נפשו בהקרבה מרצון למען מי שהוא בא לחפש (19)

בטרם אכל הפסח, הנה, כל העם הזה יקולל בשפיכת דם של תמימות; וגם עכשיו הרוצחים בפתח (20)

נִיאָמַר פִּילָטוֹס לֹא יִהְיֶה; חרב רומא תוסר כדי להציל את חיך (21)

ויאמר ישוע, לא, פילטוס, לא; אין צבאות גדולים מספיק בכל העולם כדי להציל את חיי (22)

וישוע נפרד מהמושל והלך לדרכו; אבל פילטוס שלח עמו שומר כפול פן ייפול בידיהם של אלה שהיו ערניים ליטול את חייו (23)

- 24) אבל תוך רגע ישוע נעלם; השומרים לא ראו אותו עוד, ותוך שעה קלה הגיע לנחל קדרון שבו היו האחד-עשר (24) עכשיו, ממש מעבר לנחל היה בוסתן ובית שבו התגורר אחד, מסאליאן, היכן שישוע היה לעתים קרובות (25) מסאליאן היה חבר שלו, והוא האמין שישוע הוא המשיח שנביאים יהודים אמרו לפני זמן רב שיגיע (26) כעת, בפרדס היה תל קדוש; מסאליאן כינה את המקום גטשמן (27)
- 28) הלילה היה חשוך, אבל בפרדס היה חשוך כפול וישוע הורה לשמונה התלמידים להתעכב ליד הנחל (28) בזמן שהוא, עם פטרוס, ג'יימס ויוחנן הלכו לגט שמנים להתפלל (29)
- הם ישבו על עץ זית, וישוע פתח את מסתורי החיים בפני פטרוס, ג'יימס ויוחנן. הוא אמר (30) רוח הנצח היא אחת שאינה גלויה; וזהו אלוהים האב, אלוהים האם, אלוהים הבן באחד (31)
- בחי הגלויים האחד הפך לשלושה, ואלוהים האב הוא אלוהי העוצמה; ואלוהים האם הוא אלוהים יודע כל, ואלוהים הבן הוא אהבה (32) ואלוהים האב הוא כוח השמים והארץ; ואלוהים האם הוא הנשימה הקדושה, המחשבה על שמים וארץ; ואלוהים הבן, הבן היחיד, הוא (33) המשיח, והמשיח הוא אהבה
- באתי כאדם כדי להפגין את האהבה הזו לגברים (34)
- כאדם הייתי נתון לכל הניסיונות והפיתויים של המין האנושי; אבל התגברתי על הבשר, על כל יצריו ותיאבונו (35) מה שעשיתי כל גברים יכולים לעשות (36)
- ואני עומד כעת להפגין את כוחו של האדם לכבוש את המוות; כי כל אדם הוא אלוהים בשר ודם (37) אני אשים את חיי, ואקח אותם שוב, כדי שתדע את מסתרי החיים, של המוות ושל תחיית המתים (38) אני משכיב אותי בבשר, אבל אני אקום בצורת רוח עם כוח להתגלות כך שעניי בני תמותה יוכלו לראות (39) אז בשילוש ימים אראה את כל החיים, את כל המוות, את משמעות תחיית המתים (40) ומה שאני עושה כל גברים יכולים לעשות (41)
- ואתם, שלושת, המהווים את המעגל הפנימי של כנסיית המשיח, תראו לבני אדם את התכונות של כל האלים (42) ופטרוס יודיע את כוח האלוהים; ויעקב יראה את מחשבת אלוהים; ויוחנן יוכיח את אהבת אלוהים (43) אל תפחד מבני אדם, כי נשלחת לעשות את המעשים האדירים של אלוהים האב, אלוהים האם, אלוהים הבן (44) וכל כוחות החיים הגשמיים אינם יכולים להרוס את חיך עד שתסיים עבודתך (45) אני עוזב אותך עכשיו, ואצא בחושך לגמרי לבד ואדבר עם אלוהים (46) מרוב צער אני המום, אני משאיר אותך כאן כדי לצפות איתי (47) אז הלך ישוע שלוש מאות אמה למזרח, ונפל על פניו והתפלל; הוא אמר (48)
- אלוהים אדירים! אלוהים! האם יש דרך שבה אוכל לברוח מאימת השעות הקרובות? בשרי האנושי מתכווץ לאחור; נשמתי איתנה; אז לא (49) יעשה רצוני אלא שלך אלוהים
- ביסורים התפלל; העומס על צורת האדם היה גדול; הורידים שלו נקרעו, ומצחו היה שטוף בדם (50) ואז חזר אל השלושה, ומצא את כולם ישנים; הוא אמר (51)
- הו סיימון, שמעון, אתה ישן! לא יכולת לצפות איתי שעה אחת? היו ערניים וצפו והתפללו שהפיתויים שלכם לא יהיו גדולים מכדי שתוכלו (52) לשאת אותם
- אני יודע שהרוח ערה ומוכנה; אבל הבשר חלש (53)
- ואז הוא הלך שוב והתפלל, הו אבא, אלוהים! אם עלי לשתות את הספל המר הזה, תן לי כוח נפש; כי לא רצוני אלא שלך יעשה (54) ואז הלך שוב אל תלמידיו; הנה, הוא מצא אותם עדיין ישנים. הוא העיר אותם ואמר לג'יימס (55)
- האם ישנת בזמן שהאדון שלך נאבק עם אויב הגברים הגדול ביותר? לא יכולת לצפות איתי שעה אחת (56)

- ואז הלך שוב והתפלל. אֲלֵהִים, אֲנִי נֹתֵר לָךְ; רצונך ייעשה (57)
- ואז שוב הוא חזר לשלושה, ועדיין הם ישנו. הוא אמר לג'ון (58)
- עם כל האהבה שיש לך אליי, האם לא תוכל לצפות איתי שעה אחת (59)
- ואז אמר, די; הגיעה השעה, והבוגד שלי קרוב; קום ושחרר אותנו (60)
- וכאשר חזרו לקדרון, הנה שמונת התלמידים ישנו, וישוע אמר, אתם, התעוררו; הִנֵּה, כִּי בָא הַבּוֹגֵד בְּנֵי-אָדָם (61)

פרק 164

יהודה בוגד באדונו בנשיקה. ישוע נתפס על ידי ההמון והתלמידים בורחים כדי להציל את חייהם. ישוע נלקח לירושלים. פיטר וג'ון הולכים בעקבות ההמון

- האדון עם האחד-עשר היו במטע של מסאליאן, ובעודם דיברו הם ראו להקת אנשים עם פנסים ועם חרבות ואלות מתקרבים אליהם.
- ויאמר ישוע, הנה שליחי הרשע! ויהודה מוביל את הדרך (2)
- ויאמרו התלמידים: אדוני, הבה נברח להציל את נפשנו (3)
- אך ישוע אמר, מדוע עלינו לברוח כדי להציל את חיינו כאשר זו התגשמות דברי נביאים ורואים (4)
- וישוע הלך לבדו לפגוש את האנשים; ובבואם אמר: למה אתם כאן, אנשים? את מי אתה מחפש (5)
- והם השיבו: אנו מחפשים את האיש מהגליל. אנו מחפשים את ישוע, מי שקורא לעצמו המשיח (6)
- וישוע ענה: הנה אני (7)
- ח. ואחר כך הרים ידיו ובמחשבה חזקה הביא את האתרים למצב האור; וכל הפרדס היה זוהר מאור התזזיתים נהדפו לאחור ורבים ברחו ולא התעכבו עד שהגיעו לירושלים; ואחרים נפלו על פניהם ארצה (9)
- האנשים האמיצים ביותר, והם עם הלב הקשה ביותר, נשארו, וכשהאור החוויר, ה' שוב שאל, את מי אתה מחפש (10)
- יא. ויאמר חַנְנִיָּס: אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים אֶת הָאִישׁ מְגַלִּיל; אנו מחפשים את ישוע, מי שקורא לעצמו המשיח
- וישוע ענה לו ויאמר: אמרתי לך פעם אחת קודם; אבל עכשיו אני אומר לך שוב שאני הוא (12)
- יג. על ידי חנניה, יהודה עמד; אבל תוך רגע הלך ובא מאחורי ה' אמר, אדוני. ואז הוא נישק אותו כאות שהוא ישוע אותו חיפשו וישוע אמר: האם אתה איש קריות בא ובכך בוגד באדונך בנשיקה (14)
- דבר זה חייב להיעשות; אבל אוי למי שאכן בוגד באדונו (15)
- תאווה הבצע הגשמית שלך חרבה את מצפונך ואתה לא יודע מה אתה עושה; אבל בעוד זמן קצר מצפונך יעמוד על עצמו, ובחרטה, הנה (16)
- תסגור את טווחך ותאבד את חייך
- יז. אז באו האחד-עשר, אחזו ביהודה והיו עושים לו רע; אבל ישוע אמר
- אסור לך לפגוע באיש הזה; אין לך זכות לשפוט את האיש הזה; מצפוננו הוא השופט שלו, יגזר עליו דין והוא יוציא את עצמו להורג (18)
- ואז האספסוף בראשותו של מלכוס, משרתו של קיפא, אחז בישוע, וקשר אותו בשלשלאות (19)
- וישוע אמר, מדוע אתה בא באישון לילה עם חרבות ואלות לקחת אותי למקום הקדוש הזה (20)
- האם לא דיברתי במקומות הציבוריים של ירושלים? האם לא ריפאתי את חוליכם ופקחתי את עיניכם העיוורות, ועשיתי את צולעכם ללכת (21)
- לחירשכם לשמוע? יכולת למצוא אותי בכל יום
- כב. ועתה אתה מנסה לקשור אותי בשלשלאות, מהן השלשלאות הללו אלא חוליות של קנים? ואז הוא הרים את ידיו; השרשראות נשברו והם נפלו ארצה
- ומלכו חשב שה' יברח להציל את נפשו, ובאלו יכה אותו בפניו (23)
- אבל לפטרוס הייתה חרב ומיהר למעלה הוא היכה את האיש ופצע אותו (24)
- אבל ישוע אמר, הישארו, פטרוס, הישארו; שים את חרבך; אתה לא נקרא להילחם בחרבות ובאלות. כל המחזיק בחרב ימות בחרב (25)

- 26) איני זקוק להגנה על ידי בני האדם, כי יכולתי לקרוא לרגע הזה ולגיוון, כן, שנים עשר לגיונות של שליחי אלוהים, יבואו ויעמדו להגנתי (26) אבל אז זה לא טוב.
- ואחר כך אמר למלכוס, איש, לא הייתי מזיק לך (27). ואז הוא הניח את ידו על הפצע שעשה פיטר, והוא נרפא.
- אז אמר ישוע, אל תדאג פן אקרע את עצמי ממך ואברח להציל את חיי. אין לי רצון להציל את חיי; תעשה איתי כרצונך (28).
- ואז האספסוף מיהר לתפוס את אחד-עשר כדי להחזיר אותם לעמוד למשפט כעזרו של ישוע בפשעיו (29).
- אבל התלמידים, כל אחד מהם, נטשו את ישוע, והם ברחו להציל את חייהם (30).
- כעת, ג'ון היה האחרון לברוח; האספסוף אחז בו וקרע את בגדיו כולם לגזרים; אבל הוא נמלט במערום (31).
- 'מסאליאן ראה את האיש ולקח אותו לביתו ונתן לו בגדים אחרים; ואחר כך הלך אחריהם שהובילו את ה (32).
- ופטרוס התבייש בגלל פחדנותו החלשה, וכאשר הוא שוב הוא עצמו, הצטרף עם יוחנן והלך קרוב מאחורי ההמון ונכנס לירושלים (33).

חלק 3/סעיף XIX**משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסייה****סעיף XIX****(פרקים 165 – 171)****KOPH****משפטו והוצאתו להורג של ישו****פרק 165**

ישוע לפני קיפא. פיטר מכחיש את אדונו שלוש פעמים. כתב האיטום, חתום על ידי שבעה יהודים שולטים. מאה עדים עדי שקר מעידים על אמיתות האיטום

קייפאס היה הכהן הגדול של היהודים

3) המשרתת ששמרה על דלת הארמון הכירה את יוחנן ותלמיד זה ביקש להכניס אותו ואת פטרוס לאולם

4) המשרתת התירה להם להיכנס פנימה, וג'ון נכנס; אבל פטרוס פחד והתעכב בחצר החיצונית

5) האישה אמרה לפטר כשהוא עומד ליד הדלת, האם אתה חסיד של האיש הזה מהגליל

6) ופטרוס אמר, לא, אני לא

7) האנשים שהביאו את ישוע לאולם ישבו ליד אש בחצר החיצונית, כי הלילה היה קריר, ופטרוס ישב איתם

8) משרתת אחרת שהמתינה במקום ראתה את פטרוס ואמרה לו, ודאי אתה מהגליל; הנאום שלך הוא של הגליל; אתה חסיד של האיש הזה

9) ניאמר פטר, לא יודע למה אתם; אני אפילו לא מכיר את האיש הזה

10) ואז ראה עבדו של כיפא, אחד מאלה שתפסו את ה' והביאו אותו אל החצר, את פטרוס ואמר לו

11) האם לא ראיתי אותך בפרדס של מסאליאן עם הנצרת המרדנית הזו? אני בטוח שכן, ואתה אחד מאלה שעקבו אחריו

12) אז קם פיטר ורקע על הרצפה, ונשבע בכל דבר קדוש שהוא לא מכיר את הפושע

13) כעת, ג'ון עמד ליד וכאשר שמע את הדברים וידע שפטרוס התכחש לאדונו, הוא הביט בו בתדהמה צרופה

14) בדיוק אז צוות תרנגול בקול רם מתחת לחצר, ופיטר הזכיר את המילים שאמר האדון

15) לפני שהזין יצעק מחר בבוקר תכחיש אותי שלוש פעמים

16) ומצפוניו של פטרוס היכה אותו בכבדות, ויצא אל הלילה ובכה

17) כיפא ישב במדינה; לפניו עמד האיש מהגליל

18) (יח) אמר כיפא, אתם בני ירושלים, מי האיש אשר אתם מאשימים

19) הם ענו: בשם כל יהודי נאמן אנחנו כן מאשימים את האיש הזה מהגליל, את ישו הזה, שמניח שהוא מלכנו, כאויב אלוהים ואדם

20) כיפא אמר לישוע, גבר, מותר לך עכשיו לדבר ולספר על תורותיך וטענותיך

21) וישוע אמר, אתה כהן האדם הגשמי, מדוע אתה שואל על דברי ומעשיי

22) (כב) הנה, לימדתי את ההמונים בכל מקום ציבורי; החזרתי את חוליך לבריאות; גרמתי לחירש שלך לשמוע, לצולע שלך ללכת, והחזרתי את מתוך לחיים

23) העבודות שלי לא נעשו בסתר אלא באולמות הציבוריים ובצירי התנועה שלכם

24) לך תבקש מהאנשים, שלא נקנו בזהב או בהבטחות נוצצות, לספר על דברי ומעשיי

25) כאשר אמר ישוע כך עלה שומר יהודי והיכה אותו בפניו ואמר, איך אתה מעז לדבר כך אליו, הכוהן הגדול של היהודים

26) ניאמר ישוע, אם-דברתי שקר, מעד את-אשר אמר; אם אמרתי את האמת, מדוע היכת אותי כך

- 27) ואז אמר כיפא, מה אתה עושה, עשה בדרך חוקית, כי עלינו להשיב לבית דין גבוה יותר על כל מה שאנו עושים או אומרים
- 28) תנו לאישומיו של האיש הזה להציג את האשמותיהם בצורה חוקית
- 29) ואז קם סופר כיפא ואמר, יש לי את ההאשמות כאן בצורה משפטית; ההאשמות שהוגשו ונחתמו על ידי סופרים וכוהנים ופרושים
- כיפא אמר: שקט, אנשים, ושמע את ההאשמות (30): הסופר נטל גליל וקרא:
- 31) לסנהדרין של היהודים ולכיפא הכהן הגדול, האנשים הנכבדים ביותר
- 32) החובה הגבוהה ביותר שאדם יכול למלא היא כלפי אומתו והחובה שלו היא להגן עליהם מפני אויביהם
- 33) בני ירושלים מודעים לכך שאויב אדיר נמצא בקרבם
- 34) אדם בשם ישוע יצא וטוען שהוא יורש כסאו של דוד
- 35) כמתחזה הוא אויב, ובשם כל יהודי נאמן אנו מגישים כאן את ההאשמות הללו שאנו מוסמכים להוכיח
- 36) בתחילה, הוא מגדף את אלוהים; הוא אומר שהוא בן אלוהים; שהוא ואלוהים הם אחד
- 37) וחילל את ימי קדשינו ברפואה ובמלאכה אחרת בימי השבת
- 38) ויכריז על עצמו כמלך, יורשו של דוד שלנו ושלמה שלנו
- 39) והוא מכריז כי יפרוס את בית המקדש שלנו ויבנה אותו שוב בצורה מפוארת יותר בעוד שלושה ימים
- 40) והוא מכריז כי יגרש את העם מירושלים, כפי שגירש את הסוחרים מחצר המקדש; והביאו לכבוש את גבעותינו הקדושות
- שבט בני אדם שאינם יודעים את אלוהים
- 41) ויאמר כי כל רופא, סופר ופרושים וצדוקים, ילכו בגלות, ולעולם לא ישוב עוד
- 42) ולאישומים אלו אנו שמים ידינו וחותרים. אנה. סיימון. אבינאב. אנאניאס. יואש. עזניה. חזקיהו
- 43) עתה, כאשר קרא הסופר את האשמות, קראו כל העם לדם; אָמְרוּ, יִסְקַל אִישׁ פְּנֵה; שיצלבו אותו
- 44) אמר כיפא, אתם אנשי ישראל, האם אתם מקיימים את מטלות האנשים האלה
- 45) מאה איש ששוחדו, עמדו להעיד; הם נשבעו שכל האשמה נכונה
- 46) כיפא אמר לישו, אדם, יש לך מילה לומר? אתה בן אלוהים
- 47) ויאמר ישוע, כה אמרת. ואז הוא לא אמר יותר

פרק 166

ישוע לפני הסנהדרין. נקדימון מתחנן לצדק; הוא מראה את חוסר הכשירות של העדים. המועצה לא מצליחה להכריז על ישוע אשם, אבל כיפא, השופט היושב ראש, מכריז עליו אשם. ההמון מתעלל בישו. הוא נלקח לבית המשפט של פילטוס

- כאשר ישוע לא רצה לדבר, קיפא עמד מול ההמון היהודי ואמר:
- 2) אגד את האסיר, כי עליו ללכת לפני הסנהדרין הגדולה של היהודים לענות על נפשו
- 3) לא נוכל להוציא להורג פושע עד שהממצאים שלנו יאומתו על ידי זה, המועצה העליונה של היהודים
- 4) ברגע שהיה יום התכנסה המועצה העליונה של העם; יהוה ומאשמיו עמדו לפני הבר
- 5) כיפא היה המפקד; קם ואמר, יביאו המאשימים את האיש הזה מהגליל את האשמותיהם ואת ראיותיהם
- 6) סופר כיפא קם וקרא את האישומים ואת שמותיהם של אלה שהאשימו את האיש מהגליל
- 7) וכל העדים עמדו ולהעיד לפני מועצת היהודים
- 8) ואחר כך שקלו עורכי הדין את הראיות, וניקודמוס עמד בין האנשים המתפללים
- 9) הוא הרים את ידיו ואמר, יעשה עתה צדק, אף על פי שכל סופר ופרושי וכוהן וצדוקי, וכן ישוע, הנאשם, ישפטו כשקרן
- 10) אם נוכל להוכיח שישוע הזה הוא אויב ובוגד בחוקים ובארץ שלנו, תנו לו להישפט כפושע ויסבול על פשעיו

- אם יוכח שאלו המעידים הם עדי שקר בעיני אלוהים ואדם, אזי האיש מהגליל יצא לחופשי (11)
- יב) ואחר כך הביא את עדויות העדים בפני שופטי הדין; אף אחד מהם לא הסכים. בלהט של תשוקה, או למען רווח, העידו הגברים המועצה הייתה שופטת בשמחה שישוע היה פושע ודושה אותו למוות; אבל מול כל הראיות הם פחדו (13)
- ו'יאמר כיפא, איש הגליל, לפני אלהים חיים, אני מצווה עתה שתענה לי: האם אתה המשיח בן האלוהים (14)
- ו'יאמר ישוע, אילו אענה, כן, לא הייתם שומעים, ועדיין לא מאמינים (15)
- יז) אילו אענה, לא, אהיה כעדיכם, ואעמוד שקרן לעיני אדם ואלוהים. אבל זה אני אומר
- יז) יבוא הזמן שבו תראה את בן האדם על כסא הכוח ובא בענני השמים
- יח) ויקרע כיפא את בגדיו ויאמר לא שמעתם די? לא שמעת את דברי הלשון הרע השפלים שלו? מה עוד צריך לנו בעדים? מה נעשה איתו (יט)
- אמר העם: הרגו אותו. ואז האספסוף מיהר וירק לתוך פניו ופגע בו בידים
- ואחר כך קשרו בד על עיניו ויכו אותו בפניו ואמרו נביא אתה; ספר לנו מי זה שהיכה אותך בפרצוף (20)
- ו'ישוע לא ענה וכמו כבש לפני גוזזו הוא, האיש מהגליל, לא התנגד (21)
- כיפא אמר, איננו יכולים להרוג אדם עד שהשליט הרומי יאשר את גזר דינו של בית דין זה (22)
- אז קח את הפושע הזה ופילאטוס יאשר את מה שעשינו (23)
- ואז נגרר ישו בדרך למעלה אל ארמון המושל הרומי (24)

פרק 167

ישוע לפני פילטוס. הוכרז כלא אשם. ישוע לפני הורדוס והוא מתענה וחוזר אל פילטוס, ששוב מכריז עליו חף מפשע. היהודים דורשים את מותו. אשתו של פילטוס דוחקת בבעלה שלא יהיה לו שום קשר לעונשו של ישוע. פילאטוס בוכה

- אל ארמון המושל הרומי ייכנסו היהודים לא פן יטמאו ולא יהיו ראויים להשתתף במשתה; אבל הם הובילו את ישוע לחצר הארמון, ופילאטוס פגש אותם שם
- ו'יאמר פילטוס, למה המלה הזאת ביום הקדום? מהי התפילה שלך (2)
- השיבו היהודים: אנו מביאים לפניך איש רשע ומעורר נפש (3)
- הוא נשפט בפני המועצה העליונה של היהודים והוכח כבוגד בחוקים שלנו, במדינתנו ובממשלת רומא (4)
- אנו מתפללים שתגזר עליו גזר דין מוות על הצלב (5)
- ו'יאמר פילטוס למה אתה מביא אותו אלי? לכו אל ושפטו אותו בעצמכם (6)
- יש לך חוק, ועל פי הסנקציה של החוק הרומי, יש לך זכות לשפוט זכות להוציא להורג (7)
- השיבו היהודים, אין לנו זכות להוציא להורג אדם על הצלב, ומכיוון שהאיש הזה הוא בוגד בטיבריוס, היועצים שלנו מאמינים שהוא צריך (8)
- לעמוד במוות המשפיל ביותר - המוות על הצלב
- אבל פילטוס אמר, אין אדם יכול להימצא אשם בפשע על פי החוק הרומי עד שהעדויות תהיה כולה, והנאשם הורשה להגן על עצמו (9)
- אז אקח את כתב האישום שלך, עם הראיות שיש לך, ואשפט לפי החוק הרומי (10)
- היהודים עשו עותק של האשמות בלשון בית הדין הרומי, והם הוסיפו לשטר (11)
- אנו טוענים שישוע הוא אויב של רומא; שהוא דורש שבני אדם לא ישלמו כבוד לטבריוס (12)
- יג) ויקח פילטוס את השטר; שומרי הובילו את ישו במעלה המדרגות אל אולם הארמון
- ויעמד ישוע לפני המושל הרומי, ופילטוס קרא לו את האשמות של היהודים ויאמר (14)
- מהי תשובתך להצעת החוק הזו? האשמות אלו, האם הן נכונות או שקריות (15)
- ו'יאמר ישוע, מדוע עלי לטעון בפני בית דין ארצי? האישומים אומתו על ידי גברים עדי שקר; מה אני צריך להגיד (16)

- יז) כן, אני מלך; אבל אנשים גשמיים אינם יכולים לראות את המלך, ולא לראות את מלכות האלוהים; זה בפנים אילו הייתי מלך כפי שהאדם הגשמי הוא מלך, עבדי היו עומדים להגנתי, ולא הייתי נכנע ברצון לאנשי ההלכה היהודית (18)
- (יט) אין לי עדות מבני אדם. אלוהים הוא העד שלי, ודברי ומעשי מעידים על האמת וכל איש המבין את האמת ישמע לדברי ובנפשו יעיד עלי (20)
- ו)יאמר פילטוס מה האמת (21)
- יב)ישוע אמר, האמת הוא האלוהים היודע. זה חסר השינוי. הנשימה הקדושה היא אמת; היא לא משתנה ולא יכולה לחלוף (22)
- יג)וחזר פילטוס אל היהודים ויאמר: האיש הזה לא אשם בפשע; אני לא יכול לגזור עליו עונש מוות (23)
- יד)ואז נהיו היהודים רועשים; קראו בקול ואמרו, המועצה שלנו יודעת בוודאי. האנשים החכמים ביותר בכל הארץ מצאו אותו אשם בעשרות פשעים.
- טו)הוא יעוות את האומה של היהודים; יפיל את השלטון הרומי ויהפוך את עצמו למלך. הוא אשם בא מהגליל; יש לצלוב אותו (25)
- טז)ופילטוס אמר, אם ישוע הוא מהגליל, הוא נתין של מושל הגליל, שצריך להיות שופט (26)
- יז)כעת, הורדוס ירד מהגליל ועם הסוויטה שלו היה בירושלים (27)
- יח)וַיִּשְׁלַח אֵלָיו פִּילָטוֹס אֶת ה' בְּכֶסֶלּוֹת; הוא גם שלח העתק של האישומים ושל עדויות היהודים וביקש שיפסוק בתיק (28)
- יט)ויאמר הורדוס הרבה שמעתי על האיש הזה ושמחתי לראותו בחצר שלי (29)
- כ)ואחר כך שאל את ה' על טענותיו, על תורתו ועל מטרותיו (30)
- כא)וישוע לא ענה מילה; וַיִּקְעַס הורדוס; אָמַר, הָאֵם אַתָּה מְעַלֵּב אֶת שְׁלֵיט הָאָרֶץ בְּלֹא תַעֲנֶה (31)
- כב)ואז קרא לשומרי ויאמר: קח לך את האיש הזה וענה אותו עד שיענה לי (32)
- כג)השומרים לקחו את ישוע והם הכו אותו; לעג לו; עטף אותו בחלוק מלכותי; עשו כתר קוצים ושמנו אותו על ראשו; נתנו בידיו קנה שבור (33)
- כד)ואז אמרו בלעג, שלום רב, מלך המלכותי! איפה הנבדקים שלך והחברים שלך (34)
- כה)אבל ישוע לא ענה אף מילה. ואז הורדוס שלח אותו בחזרה אל פילטוס עם אות נימוס זה (35)
- כו)היועץ הראוי ביותר של רומא, בדקתי את כל האישומים והעדויות ששלחת לי לגבי האיש המרדן הזה מהגליל, ובעוד אני עשוי לדון אותו (36)
- כז)אשם בפשעים כפי שהואשם
- כח)אני מוסר לך את זכויותי כשופט כי אתה נעלה ממני בכוח. אני אאשר כל פסק דין שתיתן בתיק זה (37)
- כט)כעת, פילטוס והטטררק היו אויבים, אבל החוויה של שעה זו הרסה את האיבה שלהם והם היו חברים באחרית הימים (38)
- ל)כאשר הובא ישוע שוב לחצרו של פילטוס, קם המושל הרומי מול מאשימי האדון ואמר (39)
- לא)אני לא יכול למצוא את הנצרת הזה כפושע כפי שהואשם; אין ראיה שהוא צריך לסבול מוות; אז אני אלקוף אותו היטב ואשחרר אותו (40)
- לב)היהודים קראו בכעס, לא ראוי שאדם מסוכן כזה יחיה; יש לצלוב אותו (41)
- לג)ואז פילטוס אמר, אני מציע לך לחכות קצת (42). ואז הוא נכנס לחדר פנימי וישב במחשבה אילמת
- לד)וכשהרהר באשתו, נכנסה אשה יראת שמים, שנבחרה מבין הגאליים, ואמרה (43)
- לה)אני מתפלל לך, פילטוס, שמע לי: היזהר ממה שאתה עושה בשעה זו. אל תיגע באיש הזה מהגליל; הוא איש קדוש (44)
- לו)אם אתה צריך להלקות את האיש הזה אתה מלקף את בן האלוהים. אתמול בלילה ראיתי את הכל בראייה יותר מדי חיה מכדי להיות (45)
- לז)מופרשת כחלום סרק
- לח)ראיתי את האיש הזה הולך על מימי הים; שמעתי אותו מדבר ומשקיט סערה זועמת; ראיתי אותו עף עם כנפי האור (46)
- לט)ראיתי את ירושלים בדם; ראיתי את פסלי הקיסרים נופלים; ראיתי צעיף לפני השמש, והיום היה חשוך כמו הלילה (47)
- לע)הארץ שעליה עמדתי רעדה כקנה לפני הרוח. אני אומר לך, פילטוס, אם תרחץ את ידיך בדמו של האיש הזה, אתה עלול לפחד מהזעפים של (48)
- לפ)טיבריוס הגדול, ומקללותיהם של הסנאטורים של רומא
- לז)ואז היא הלכה ופילאטוס בכה (49)

פרק 168

המאמץ האחרון של פילטוס לשחרר את ישוע נכשל. הוא רוחץ את ידיו בתמימות מעושה. מוסר את ישוע ליהודים להוצאה להורג. החיילים היהודים מסייעים אותו לגולגולתא.

- עם אמונה תפלה הם היהודים. יש להם אמונה שהם שאלו מעובדי האלילים של ארצות אחרות, שבסוף כל שנה הם עשויים להערים את כל חטאיהם על ראשו של אדם שהופרד לשאת את חטאיהם (2)
- האיש הופך לשעיר לעזאזל עבור ההמונים; והם מאמינים שכאשר מוציאים אותו לטבע או לארצות נכר, הם משתחררים מהחטא (3)
- אז בכל אביב לפני החג הם בחרו אסיר מבתי הכלא של הארץ, ועל ידי צורה משלהם, הם יגרמו לו לשאת את חטאיהם (4)
- בין האסירים היהודים בירושלים היו שלושה שהיו מנהיגי להקה נבזית ומרדנית, שעסקו בגניבות ורציחות ואונס, ונידונו לצליבה (5)
- ברבאס בר יזיא היה בין האנשים שעתידיים למות; אבל הוא היה עשיר והוא קנה מהכוהנים את הטוב להיות שעיר לעזאזל לעם במשחה הקרוב (6) והוא חיכה בדאגה לשעתו לבוא
- כעת, פילטוס חשב להעמיד את האמונה התפלה הזאת לחשבון כדי להציל את ה', ולכן הלך שוב לפני היהודים ואמר (7)
- אתם אנשי ישראל, כמנהגי אשחרר לכם היום אסיר אשר ישא את חטאיכם (8)
- את האיש הזה אתה מסיע בטבע או לארצות נכר, וביקשת ממני לשחרר את ברבאס, שהוכח אשם ברצח של עשרות אנשים (9)
- עכשיו, שמע אותי, אנשים, תנו לי שוע להשתחרר ותנו לברבאס לשלם את חובו על הצלב; אז אתה יכול לשלוח את ישוע הזה לטבע הפראי (10) ולא לשמוע ממנו יותר
- על דברי השליט זעמו העם, והם החלו לתכנן להרוס את הארמון הרומי ולגלות את פילטוס, ואת בני ביתו ושומרי (11)
- (יב) כאשר הובטח לפילאטוס שתבוא מלחמת אחים אם לא ישמע לרצון ההמון, לקח קערת מים, ובנוכחות ההמון רחץ את ידיו ואמר
- האיש הזה שאתה מאשים הוא בן האלים הקדושים ביותר, ואני מכריז על חפותי (13)
- אם היית שופך את דמו, דמו על הידיים שלך ולא על שלי (14)
- ואז קראו היהודים, ויהי דמו על ידינו ועל ידי ילדינו (15)
- (טז) ופילטוס רעד כעלה, מפחד. ברבאס, הוא שיחרר, ובשעה שה' עמד לפני ההמון, אמר השליט, הנה מלכך! והאם היית ממית את מלך (יז) השיבו היהודים, אין הוא מלך; אין לנו מלך אלא טיבריוס הגדול
- כעת, פילטוס לא הסכים שחיילים רומיים יספגו את ידיהם בדם של תמימות, ולכן הכוהנים הראשיים והפרושים יעצו מה לעשות עם ישוע (18) שנקרא המשיח
- (יט) כיפא אמר, איננו יכולים לצלוב את האיש הזה; יש לסקול אותו למוות ותו לא
- ואז אמר הרב, תמהרו! תנו לו להיסקל (20). ואחר כך הובילו אותו לעבר הגבעה שמעבר לשערי העיר, שם הומתו פושעים
- ההמון לא יכול היה לחכות עד שהגיעו למקום הגולגולות. ברגע שעברו בשער העיר, מיהרו עליו, הכו אותו בדיהם, ירקו עליו, רגו אותו (21) באבנים, והוא נפל ארצה
- כב) ויעמוד אחד איש אלהים ויאמר ישעיהו יחבול על פשעינו ובפסיו נרפא
- כאשר ישוע שכב כולו חבול ומרופט על האדמה, קרא פרושים, הישארו, הישארו גברים! הנה, באים שומרי הורדוס והם יצלבו את האיש הזה (23)
- ושם ליד שער העיר מצאו את צלב ברבאס; ואז האספוסף התזזיתי צעק, שיצלבו אותו (24)
- קיפא ושאר היהודים השליטים יצאו ונתנו הסכמה (25)
- ואז הם הרימו את ישוע מהאדמה, ובנקודת החרבות הסיעו אותו הלאה (26)
- אדם בשם שמעון, חבר של ישו, היה בקרבת המקום, ומכיוון שישוע החבול והפצוע לא יכול היה לשאת את הצלב שלו, הם הניחו אותו על (27) כתפיו של האיש הזה וגרמו לו לשאת אותו לגולגולת

פרק 169

יהודה מתמלא חרטה. ממהר להיכלל וזורק את שלושים הכסף לרגלי הכהנים, שלוקחים אותו וקונים שדה חרס יהודה תולה את עצמו. גופתו קבורה בשדה הקדר.

כעת, יהודה שבגד באדונו, היה עם ההמון; אבל כל הזמן הוא חשב שישוע יעמוד בכוחו ויפגין את כוחו של אלוהים שבבעלותו, ויכה ארצה את ההמונים השטניים וישחרר את עצמו

2) אך כאשר ראה את אדונו על הארץ ומדמם ממספר פצעים, אמר

3) הו אלוהים, מה עשיתי? בגדתי בבן האלוהים; קללת אלוהים תנוח על נשמתי

4) ואחר כך הסתובב ורץ בחיפזון עד שהגיע לפתח בית המקדש; מצא את הכהנים, אשר נתנו לו את שלושים כסף להסגיר את ה', ואמר

5) קח בחזרה את השוחד שלך; זה מחיר העלות של נשמתי; בגדתי בבן האלוהים

6) ענו הכהנים, זה לא חשוב לנו

7) אז זרק יהודה את הכסף על הרצפה, והשתחוה בצער, הלך, ועל מדרג מעבר לחומות העיר תלה את עצמו ומת

8) עם הזמן נסוגו ההצמדות, גופתו נפלה לתוך עמק ההיננון ולאחר ימים רבים מצאו אותה שם עיסה חסרת צורה

9) השליטים לא יכלו להכניס את מחיר הדם לאוצר, ולכן הם לקחו את שלושים הכסף שעמם קנו שדה חרס

10) היכן הם עלולים לקבור את אלה שלא היו להם זכויות לשקר בשטחים הקדושים שלהם

יא) ושם שמו את גופת האיש שמכר את אדונו

פרק 170

הצליבה. ישוע מתפלל עבור רוצחיו. פילטוס שם כתובת מעל הצלב. ישוע מדבר מילות עידוד לגנב החוזר בתשובה מחייב לג'ון את הטיפול באמו ובמרים. החיילים מחלקים ביניהם את בגדיו

ההמון היהודי המשיך לכיוון גולגולתא, ובעודם הלכו המריה, מרים ונשים אחרות לא מעטות, היו קרובות לצד האדון

2) הם בכו בקול. כאשר ישוע ראה אותם בוכים ומקוננים כך אמר

3) אל תבכו עלי, כי אף על פי שאלך, עברו דרך שער הצלב, אך ביום המחרת של השמש, הרימו את לבכם, כי אפגוש אתכם בקבר

4) התהלכה הגדולה הגיעה לגולגולתא. החיילים הרומאים כבר קשרו את שני אסירי המדינה לצלב

5) הם לא היו ממוסמרים, אלא פשוט קשורים

6) ארבעה חיילי המשמר הרומי שהורדוס הביא מהגליל נקראו לבצע את פקודות בית הדין

7) אלה היו האנשים שהופרדו כדי לענות את ישו ולהבטיח ממנו הודאה באשמתו

8) אלו האנשים שהלקפו אותו, שמו כתר קוצים על ראשו, קנה שבור בידיו, ועטפו אותו בגלימה מלכותית, והשתחוו בלעג, לפניו כמלך

9) החיילים הללו לקחו את ה' והפשיטו אותו, הניחו אותו על הצלב והיו קושרים אותו שם בחבלים; אבל זה לא יספיק

10) היהודים האכזריים היו קרובים בפטיש ובמסמרים; קראו, לא חוטים, כי אם מסמרים; לנהוג במהירות במסמרים ולהחזיק אותו אל הצלב

11) ואז החיילים לקחו את המסמרים ותקעו אותם דרך רגליו וידיו

12) הציעו לו לשתות סם הרגעה, טיוטה של חומץ ומור; אבל הוא סירב לשתות את הטיוטה

13) החיילים הכינו מקום לשתול בו את הצלב של ברבאס בין הפושעים האחרים; והנה הרימו את הצלב של ישוע, אשר נקרא המשיח

14) ואז החיילים והאספסוף התיישבו לראות אותו מת

15) ויאמר ישוע, אבי-אלוהים, סלח לאנשים האלה; הם לא יודעים מה הם עושים

16) כעת, פילטוס הכין לוח שיוצב על הצלב ועליו כתובים בלשונות העברית, לטינית ויוונית דברי האמת האלה: ישוע המשיח, מלך היהודים

יז) וזה הונח על הצלב. הכהנים כעסו כאשר קראו את המילים הללו על לוח הצלב

- יח) ואחר כך התפללו שפילטוס לא יאמר: הוא המשיח מלך היהודים; אבל אמור, הוא טוען שהוא המשיח, מלך היהודים (יט) אבל פילטוס אמר מה שכתבתי כתבתי; לתת לזה לעמוד
- !ההמונים היהודים שראו את ה' על הצלב היו פראיים משמחה; אמרו, שלום רב, מלך מזויף (20)
- ?אתה שהיית קורע את בית המקדש ותוך שלושה ימים תבנה אותו שוב, למה שלא תציל את עצמך אם אתה המשיח, בן האלוהים, בוא מהצלב; אז כל הגברים יאמינו (22)
- ?הכהונים והסופרים והפרושים הביטו במקום ולגלגו; אמרו, הציל אחרים מן הקבר; למה הוא לא מציל את עצמו (23)
- החיילים היהודים והשומרים הרומאים שהגיעו מהגליל היו קולניים בלעג ובלעג (24)
- אחד מהגברים האחרים על הצלב הצטרף ללעג; הוא אמר, אם אתה המשיח, יש לך הכוח; פשוט דבר את המילה, והציל את עצמך ואותי (25)
- ?האיש האחר על הצלב נזף באדם; הוא אמר, עלוב שכמוך! אין לך פחד אלוהים (26)
- האיש הזה חף מכל פשע בזמן שאתה ואני אשמים ומשלמים את החובות שאנחנו חייבים (27)
- ואז הוא אמר לישוע, אדוני, אני יודע שמלכותך באה, המלכות שהעולם לא יוכל להבין לעולם (28)
- ובבואך על ענני השמים זכור אותי (29)
- וישוע אמר, הנה כי אני אפגוש אותך במלכות הנשמות היום (30)
- כעת, עמדו ליד הצלב נשים רבות מיהודה ומהגליל. ביניהם היו אם ה' ומרים (31)
- ומריה, אם שני השליחים, יעקב ויוחנן, ומריה מגדלנה, ומרתה, רות ומריה, וסלומה (32)
- כאשר ראה ישוע את אמו ואת הזמרת מרים עומדות ליד הצלב ואת יוחנן קרוב, הוא אמר ליוחנן (33)
- בטיפולך העדין ביותר אני עוזב את אמי ואחותי מרים (34)
- ויענה יוחנן, בעודם יחיו ביתי יהיה בית אמך המבורכת שלוש פעמים ואחותך מרים (35)
- על פי מנהג היהודים, לאלה שהיו מוציאים להורג של חוק וקטלו את חייהם של פושעים, היו שייכים בגדי הפושעים (36)
- 'אז כאשר יהוה נצלב, השומרים הרומאים חילקו ביניהם את בגדי ה' (37)
- אבל כשהם מצאו את המעיל שלו זה היה מעיל ללא תפר ויקר מאוד (38)
- על כך הטילו השומרים גורל, וכך קבעו למי צריך את הפרס (39)
- וכך נתקיים הכתוב, שנאמר, וחילקו ביניהם את כל בגדיי, ועל לבושי הטילו גורל (40)

פרק 171

סצנות סיום של הצליבה. יוסף וניקודמוס, בהסכמת פילטוס, לוקחים את גופתו של ישוע מהצלב ומניחים אותה בקברו של יוסף. סביב הקבר מוצב משמר של מאה חיילים יהודים

- כעת, בשעה השישית של היום, למרות שהשמש הייתה בשיאה, היום נעשה חשוך כמו הלילה
- ואנשים חיפשו עששיות ובנו אש על הגבעות שיראו (2)
- וכשהשמש סירבה לזרוח ובא חושך, קרא ה' הלואי! הלואי! לאמה סבחתני (שמש! אתה שמש! למה עזבת אותי?) (3)
- העם לא הבין את המילים שדיבר; הם חשבו שהוא דיבר את השם אליהו ואמרו (4)
- הוא קורא לאלהיו בשעת הצורך שלו; עכשיו נראה אם הוא יבוא (5)
- וישוע אמר: אני צמא. חייל רומי טבל ספוג בחומץ ומור והניח אותו על שפתיו (6)
- כעת, בשעה התשיעית של היום החלה כדור הארץ לרעוד, ובחושך של אותו יום ללא שמש, הופיע מבול של אור זהוב מעל הצלב (7)
- ז: ומן האור נשמע קול אשר אמרנה, זה נעשה.
- ויאמר ישוע, אבי-אלוהים, בידך אני נותן את נפשי (9)

- חייל רומי בחמלה אמר, הייסורים האלה גדולים מדי; תבוא הקלה (10). ובחנית ניקב את לבו ונעשה; בן האדם מת ואז שוב הזדעזעה הארץ; העיר ירושלים התנדדה הלוך ושוב; הגבעות נקרעו וקברים נפתחו (11) ואנשים חשבו שראו את המתים קמים והולכים ברחובות (12).
- בית המקדש רעד והמסך בין המקדש והמקום הקדוש נקרע לשניים, ותדהמה שלטה בכל המקום (13).
- השומר הרומי שצפה בגופה על הצלב קרא, זה בוודאי היה בנו של אלוהים שמת (14).
- ואז מיהרו האנשים לרדת מגולגולתא. הכוהנים, הפרושים והסופרים התמלאו פחד (15)!
- הם חיפשו את כסות בתי הכנסת ובתיהם ואמרו: הנה זעם היום הגדול של הפסח היהודי היה קרוב, ויהודים לא יכלו על פי חוק להתיר לפושע לתלות על הצלב ביום השבת (17).
- יח) וכך התפללו שפילטוס יוציא את גופות האנשים שנצלבו ופילטוס שלח את שומריו לגולגולתא כדי לשים לב אם כל האנשים מתים (19).
- וכשהלכו השומרים, באו שני יהודים זקנים אל דלת הארמון לראות את המושל, והם חברי המועצה העליונה של היהודים (20).
- אולם הם האמינו שישוע הוא נביא שנשלח מאלוהים (21).
- 'האחד היה רבי יוסף, היועץ הארימתי, והוא היה צודק ואהב את תורת ה' (22) וניקודמוס היה השני שבא (23).
- האנשים האלה נפלו לרגליו של פילטוס והתפללו שייקחו את גופת הנצרת וישכיחו אותה בקבר (24).
- ופילטוס נתן הסכמה (25).
- עתה, יוסף הכין תערובת יקרה לחנוט את גוף ה', כמאה לירות אלוורה ומור, ואת זה הם לקחו ומיהרו לצאת לגולגולת (26).
- וכשחזרו השומרים אמרו: מת הנצרת; הרשעים חיים (27).
- ופילטוס אמר לשומרים ללכת ולהכות את האנשים החיים כדי ימותו, ואחר כך לתת את גופותיהם ללהבות; אלא תן את גופת הנצרת לרבנים (28) שיקראו לה.
- החיילים עשו כדברי פילטוס (29).
- באו הרבנים ולקחו את גופת ה' וכשהכינו אותו עם הבשמים שקנו (30).
- הם הניחו אותו בקבר החדש שנעשה ליוסף בסלע איתן (31).
- ואחר כך גלגלו אבן עד הקבר (32).
- הכוהנים חששו שמא חבריו של ישוע ייצאו בלילה וייקחו את גופת הנצרת, ואז ידווחו שהוא קם מן המתים, כפי שאמר (33).
- והם ביקשו שהמושל ישלח את חייליו לקבר לשמור על גופת המת (34).
- אבל פילטוס אמר, לא אשלח שומר רומי; אבל יש לך חיילים יהודים ואתה יכול לשלוח מאה איש עם צנטוריון לשמור על הקבר (35).
- ואז שלחו מאה חיילים לשמור על הקבר (36).

חלק 3/סעיף XX**משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסייה****סעיף XX
(פרק 172)****RESH
תחייתו של ישוע****פרק 172**

פילטוס מניח את החותם הרומי על דלת האבן של הקבר. בחצות הלילה צועדת פלוגה של האחים הדוממים על הקבר. החיילים נבהלים. ישוע מטיף לרוחות בכלא. מוקדם בבוקר יום ראשון הוא קם מהקבר. החיילים מקבלים שוחד על ידי הכוהנים כדי לומר שהתלמידים גנבו את הגופה.

- הקבר שבו הניחו את גופת יהוה היה בגן עשיר בפרחים, גן סילועם וביתו של יוסף היה קרוב.
- לפני תחילת המשמר שלח כיפא פלוגת כוהנים החוצה לגן סילועם כדי להיות בטוחים שגופתו של ישוע נמצאת בתוך הקבר (2)
- הם גלגלו את האבן; הם ראו שם את הגופה, ואז הניחו את האבן שוב לפני הדלת (3)
- ופילטוס שלח את סופרו אשר הניח על האבן את חותמת רומא, באופן שמי שהזיז את האבן ישבור את החותם (4)
- לשבור את החותם הרומי הזה פירושו מוות למי ששבר את החותם (5)
- החיילים היהודים כולם נשבעו לנאמנות; ואז התחיל השעון (6)
- בחצות הלילה הכל היה בסדר, אבל פתאום הקבר הפך להבה של אור, ובמורד הגן צעדה להקת חיילים לבושים לבנים בתיק אחד (7)
- הם עלו אל הקבר וצעדו וצעדו נגד הדלת (8)
- החיילים היהודים היו דרוכים; הם חשבו שחברים באו לגנוב את גופתו של הנצרת. קפטן המשמר זעק להסתער (9)
- הם טענו; אבל לא נפל חייל לבוש לבן. הם אפילו לא עצרו; הם צעדו וצעדו נגד בין הגברים המבוהלים (10)
- הם עמדו על החותם הרומי; הם לא דיברו; הם לא פתחו את חרבותיהם; זה היה האחוה השקטה (11)
- החיילים היהודים ברחו בפחד; הם נפלו על האדמה (12)
- הם עמדו בנפרד עד שהחיילים לבושי הלבנים צעדו משם, ואז התעמעם האור סביב הקבר (13)
- אחר כך חזרו; האבן הייתה במקומה; החותם לא הופרע, והם חידשו את משמרתם (14)
- כעת, ישוע לא ישן בתוך הקבר. הגוף הוא גילוי הנשמה; אבל נשמה היא נשמה ללא גלויה (15)
- טז) ובממלכת הנפשות, שלא נגלה, ה' יצא ולימד
- יז) פתח את דלתות הכלא ושיחרר את האסירים
- יח) שבר את כבלי הנשמות השבויות, והוביל את השבויים אל האור
- יט) ישב במועצה עם האבות והנביאים של פעם
- את האדונים מכל הזמנים והשפלים פגש, ובאסיפות הגדולות עמד וסיפר את סיפור חייו עלי אדמות, ומותו בהקרבה למען האדם (20)
- כא) ועל הבטחותיו להתלבש שוב בלבוש בשר וללכת עם תלמידיו, רק כדי להוכיח את האפשרויות של האדם
- לתת להם את מפתח החיים, המוות ותחיית המתים (22)
- במועצה ישבו כל האדונים ודיברו על גילויי העידן הקרוב (23)
- כשהיא, הנשימה הקדושה, תמלא את הארץ והאוויר בנשימה קדושה, ותפתח את דרכו של האדם לשלמות ולחיים אין קץ (24)
- גן השילועם שתק ביום השבת; החיילים היהודים צפו ואיש אחר לא התקרב אל הקבר; אבל בלילה שלאחר מכן הסצינה השתנתה (25)

- ב.חצות שמע כל חייל יהודי קול שאומר אדון משיח קומי (26). שפירושו, אדוני המשיח קום והם שוב שיערו שחבריו של ישוע ערניים, עולים לקחת את גופת אדונם (27).
- החיילים היו דרוכים עם חרבות שלפופות ונשלפופות, ואז שמעו שוב את המילים (28).
- נראה היה כאילו הקול נמצא בכל מקום, ובכל זאת הם לא ראו אדם (29).
- החיילים החווירו מפחד, ועדיין לברוח פירושו מוות בגלל פחדנות, ולכן הם עמדו והסתכלו (30).
- שוב, וזה היה רגע לפני שהשמש זרחה, השמים בערו באור, נראה היה שרעם רחוק מבשר על סערה הקרובה (31).
- ואז התחילה הארץ לרעוד ובקרני האור ראו צורה יורדת משמים. אמרו, הנה מלאך בא (32).
- ואז שמעו שוב, אדון משיח קומי (33).
- ואז צורת הגלימה הלבנה דרסה את החותם הרומי ואז הוא קרע אותו לגזרים; הוא לקח בידו את האבן האדירה כאילו הייתה חלוק אבן מהנחל (34) והשליך אותה הצידה.
- וישוע פקח את עיניו ויאמר: שלום לכולם השמש העולה; בוא יום הצדק (35).
- ואחר כך קיפל את שמלת הקבורה שלו, סרטי ראשו וכיסוייו והניח את כולם בצד (36).
- הוא קם, ולרגע עמד ליד הצורה הלבנה (37).
- החיילים החלשים נפלו על הארץ והסתירו את פניהם בידיהם; החזק עמד והסתכל (38).
- הם ראו את גופת הנצרת מתהפך; הם ראו אותו משתנה מצורת בן תמותה לאלמוות, ואז הוא נעלם (39).
- החיילים שמעו קול מאיפשהו; כן, מכל מקום, נאמר (40).
- 41) שלום, שלום עלי אדמות; רצון טוב לגברים.*
- הם הביטו, הקבר היה ריק וה' קם כדבריו (42).
- מיהרו החיילים לירושלים ואל הכוהנים ואמרו (43).
- 44) הַנְּהַ הַנְּצָר קָם קְאָמַר; הַקְּבֵר רִיק וְגוֹפַת הַאִישׁ אֵינְנָה; אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים אִיפֶה זֶה..* ואחר כך סיפרו על נפלאות הלילה
- כיפא קרא מועצת היהודים; הוא אמר, אסור שיצאו החדשות שישוע קם מן המתים (45).
- כי אם כן יאמרו כל בני האדם, בן האלוהים הוא, וכל עדותינו תוכחנה כוזבת (46).
- ואז קראו למאה החיילים ואמרו להם (47).
- אינך יודע היכן נחה גופתו של הנצרת, אז אם תצא ותגיד שבאו תלמידיו וגנבו את הגופה בזמן שאתה ישנת (48).
- לכל אחד מכם יהיה חתיכת כסף, ואנו נעשה זאת עם פילטוס לשבירת החותם הרומי (49).
- החיילים עשו כפי ששילמו להם (50).

חלק 3/סעיף XXI**משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסייה****סעיף XXI****(פרקים 173 – 180)****SCHIN****התממשות הגוף הרוחני של ישוע****פרק 173***ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני אמו, מרים, מריה מגדלה ולפטרוס, יעקב ויוחנן**עכשיו, כשהרבנים לקחו את גופת ה' והניחו אותה בקבר. אם יִהְיֶה, וּמְרִיָּה מְגַדְלָה, וְמָרִי, הֲיִי שָׁם**וכאשר נקברה הגופה הלכו לבית יוסף ושם מקום מגורים 2)**הם לא ידעו שחיילים יהודים נשלחו לשמור על הקבר, וגם לא שהחותם הרומי הונח על האבן 3)**'אז בבוקר היום הראשון של השבוע הם מיהרו אל הקבר עם בשמים כדי לחנוט עוד יותר את ה 4)**אבל כשהם הגיעו לקבר הם מצאו את החיילים מוכי האימה רצים בטירוף 5)**הנשים לא ידעו את הסיבה; אבל כשהם מצאו קבר ריק הם היו נרגשים ופגועים 6)**'החיילים לא ידעו מה התרחש; הם לא יכלו לדעת מי לקח את גוף ה 7)**ומריה מגדלנה רצה בחיפזון לעבר ירושלים כדי לבשר את החדשות לפיטר ולשאר 8)**'היא פגשה, ממש ליד השער, את פיטר, ג'יימס וג'ון; אמרה, מישהו גילגל את האבן ונשא את גופו של ה 9)**ואז רצו שלושת התלמידים אל הקבר; אבל יוחנן היה צי רגלים והיה הראשון שהגיע לקבר; הוא מצא אותו ריק; גופו של אדונו נעלם 10)**כשהגיע פטרוס הוא נכנס לקבר, ומצא את בגדי הקבר מקופלים בקפידה ומונחים בצד 11)**כעת, התלמידים לא הבינו את הסצנה. הם לא ידעו את משמעות אדונם כשהודיע להם רגע לפני מותו שהוא יקום ממוות ביום הראשון של 12) השבוע**שלושת התלמידים חזרו לירושלים; אם ה' ומרים לא הלכו 13)**ותסתכל מרים בתוך הקבר ותרא שני אדונים יושבים שם; אמרו, למה אתה בוכה 14)**נתאמר מְרִי, כִּי הֲלָךְ אֲדֹנִי; מישהו לקח את גופו של אדוני; אני לא יודע איפה זה 15)**טז) אז קמה והסתכלה סביבה; עמד איש סמוך ואמר: למה אתה בוכה? את מי אתה מחפש**יז) ומריה חשבה שזהו הגנן ואמרה, אם נשאתם את גופת אדוני, תגיד לי היכן הוא, שאוכל להניחו בקבר קדוש**יח) ואז ניגש האיש ואמר: אמי! ותאמר מריה, אדוני**'יט) נפקחו עיניה של מרים והיא ראתה את ה**וישוע אמר, הנה, אמרתי לך כשהלכנו בדרך עד הצלב, כי אפגוש אותך בקבר ביום הראשון של השבוע 20)**כעת, מרים מגדלנה ישבה לא רחוק, וישוע הלך אליה ואמר 21)**מדוע לחפש את החיים בין המתים? אדונך קם כשאמר, עכשיו, מרי, תראי! הנה פניי 22)**אז ידעה מרי שזהו האדון; שהוא קם מן המתים 23)**ואז ראו סלומה ומריה (אם שני התלמידים, ג'יימס ויוחנן), ג'ואנה ושאר הנשים שיצאו אל הקבר את ישוע, והן דיברו איתו 24)**ומרי מגדלנה התמלאה בשמחה. היא חיפשה שוב את פיטר, ג'יימס וג'ון; היא מצאה אותם והיא אמרה 25)**כז) הנה ראיתי את ה'; ותרא מרים את ה'; אם ה' ראתה את ה'; ועוד רבים ראו את פניו; כי הוא קם מן המתים*

- אבל התלמידים חשבו שהיא פשוט ראתה חזון של ה'. הם לא חשבו שהוא קם מהמתים (27)
- ואז מצאה מרי את שאר חברי הפלוגה וסיפרה להם הכל על האדון הקם; אבל אף אחד מהם לא האמין (28)
- כעת, פטרוס, ג'יימס ויוחנן היו בגן סילועם; שוחחו עם הגנן על ההתרחשויות של היום שבו ג'ון ראה זר עולה להליכה (29)
- הרים הזר את ידיו ואמר, אני (30). ואז ידעו התלמידים שזהו האדון
- וישוע אמר, הנה, כי בשר אדם יכול להתהפך לצורה עליונה, ואז אותה צורה עליונה היא אדון לדברים גלויים, ויכולה, כרצונו, ללבוש כל (31) צורה
- וכך אני בא אליך בצורה המוכרת לך (32)
- לך דבר אל תומס, ושאר האנשים שקראתי להיות שליחים לבני אדם, ואמר להם (33)
- שמי שיהודים ורומאים חשבו שהוא מת הולך בגן סילועם (34)
- יעמוד שוב לפני הכוהנים והפרושים בתוך המקדש בירושלים (35)
- וייראה לחכמי העולם (36)
- אמור להם שאני אלך לפניהם לגליל (37)
- אז יצאו פטרוס, יעקב ויוחנן ומצאו את אחיהם ואמרו: הנה ה' קם מן המתים וראינו אותו פנים אל פנים (38)
- האחים נדהמו ממה שאמרו שלוש התלמידים; אבל בכל זאת הם ראו בדבריהם דיבור סרק והם לא האמינו להם (39)

פרק 174

ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני זכוס וקליאופס כשהם מסעים לאמאוס, אך הם לא מכירים אותו. הוא מספר להם דברים רבים על המשיח. הוא אוכל איתם את ארוחת הערב ומתגלה להם. הם נוסעים לירושלים ומספרים את החדשות

- לקראת ערב יום תחיית המתים, שני חברים של ישוע, זכוס וקליפס מאמאוס, שבעה קילומטרים משם, הלכו לביתם
- וכשהלכו ודיברו על הדברים שהתרחשו הצטרף זר לחברתם (2)
- הוא אמר, חברים שלי, אתם נראים מיואשים ועצובים. הגיע צער גדול עליך (3)
- קלאופס אמר, האם אתה זר ביהודה, ואינך יודע על הדברים המרגשים שהתרחשו כאן (4)
- הזר אמר, אילו דברים? למה אתה מתייחס (5)
- אמר קליפס, האם לא שמעת על האיש מהגליל שהיה נביא אדיר בדיבור ובמעשה (6)
- אדם שרבים חשבו שבא לייסד שוב את ממלכת היהודים, ולגרש את הרומאים מהעיר ירושלים ולהיות בעצמו המלך (7)
- אמר הזר, ספר לי על האיש הזה (8)
- קלאופס אמר, שמו היה ישוע; הוא נולד בבית לחם; ביתו היה בגליל. הוא אהב את האנשים כמו שהוא אהב את עצמו (9)
- הוא היה, למען האמת, אדון שנשלח מאלוהים, כי היה לו כוח שאין שני לו. הוא ריפא חולים וגרם לחירשים לשמוע, לעיוורים לראות (10) לצולעים ללכת, ואפילו הקים מתים
- הסופרים והפרושים היהודים קנאו בתהילתו ובכוחו, והם עצרו אותו; על ידי עדי שקר הם הוכיחו שהוא אשם בעשרות פשעים (11)
- יב) וביום שישי האחרון נלקח למקום הגולגולות ונצלב
- הוא מת והוא נקבר בקבר של עשיר בגן השילוח (13)
- ממש הבוקר כשחבריו הלכו לקבר הם מצאו אותו ריק; גופו של ה' נעלם (14)
- ועתה נפוצה הידיעה לחו"ל שהוא קם מן המתים (15)
- טז) אמר הנכרי כן שמעתי על האיש הזה; אבל נראה מוזר שאחרי כל הדברים שנביאים יהודים ניבאו עליו מזמן, שבבואו אנשים לא ידעו אותו
- האיש הזה נולד כדי להזגים את המשיח לגברים, וזה רק כדי לומר שישוע הוא המשיח (17)

- ;לפי המילה, ישוע זה בא לסבול בידי בני אדם, לתת את חייו כתבנית לבני האדם (18)
לקום מהמוות כדי שאנשים ידעו את הדרך לקום מהמוות (19)
.ואז סיפר הזר לשני התלמידים הכל על התורה, הנביאים והתהילים, ויקרא להם הרבה דברים שנכתבו על האיש הזה מהגליל (20)
.ועתה הגיעו האנשים לביתם, וכשהלילה קרב, הורו לזר להתארח אצלם (21)
.כב) ויכנס איתם וכשהם ישבו על השולחן בארוחת הערב, לקח חתיכת לחם ובירך אותה בשם המשיח
.ומיד נפקחו עיניהם, והם הבחינו שהוא, הזר, הוא ה', האיש מהגליל; שהוא קם מן המתים; ואז נעלמה צורתו של ישוע (23)
?כשהלך, נדהמו שני התלמידים. אמרו, לא בער לבנו בהנאה בעת שדיבר אלינו בדרך ופתח את עדויות התורה, הנביאים והתהילים (24)
; 'ואז חזרו זכוס וקליפס לירושלים, ובכל מקום הלכו אמרו, הנה ראינו את ה (25)
.הוא הלך איתנו לאמאוס; הוא אכל איתנו את ארוחת הערב ושבר לנו את לחם החיים (26)

פרק 175

ישוע מופיע, התממש במלואו לעשרת השליחים בביתו של שמעון, וללזרוס ואחיותיו

- .ערב יום תחיית המתים הגיע; עשרת השליחים היו בביתו של שמעון בביתניא. עורך הדין, תומס, לא היה שם
.הדלתות היו סגורות ומסגרות, כי היהודים אמרו שיגרשו את הגליל מהארץ (2)
!ובעודם מדברים, הנה בא ישוע ועמד בתוכם, ואמר שלום! שְלוֹם (3)
.והתלמידים התכווצו מפחד; הם חשבו שזה פנטום שהם ראו (4)
.ויאמר ישוע, מדוע אתה מוטרד כך? למה אתה מפחד? אני לא צורת פנטום. אני אדונכם, וקמתי מן המתים (5)
.פעמים רבות אמרתי, אני אקום; אבל אתה לא האמנת לי; ועכשיו בוא הנה וראה. לפנטום אין בשר ועצמות וכוח, כמו שיש לי (6)
.בוא עתה, חבק את ידי, וגעת ברגלי, והנח את ידיך על ראשי (7)
.ח) וַיָּבֹא קָל אִישׁ נִיחָזוּ יָדָיו, וַיִּגַע אֶת רַגְלָיו, וַיִּשְׁלַם יָדָיו עַל רֵאשׁוֹ
?וישוע אמר, יש לך כאן משהו לאכול (9)
.ויוציאו שבר דג; הוא אכל את זה בנוכחות כולם ואז העשרה האמינו (10)
.יא) אמר נתנאל, ועתה אנו יודעים כי קם מן המתים; הוא עומד בבטחון לתחיית המתים. וישו נעלם
:כעת, מרי, מרתה, רות ואלעזר היו בביתם, והם שמעו את השמועה שאדונם קם מן המתים, ומרתה אמרה (12)
.זה לא יכול להיות, כי דבר כזה מעולם לא קרה מאז שהעולם התחיל (13)
.אבל מרים אמרה, האם ה' לא החזיר את אחינו מהמתים? והוא בוודאי יכול להחיות את עצמו שוב (14)
:ובעודם מדברים, עמד ה' בקרבם ואמר (15)
!הכל שלום! כי קמתי מן המתים, פרי ראשון של קבר (16)
.יז) ומרתה רצה והביאה את הכיסא שבו אהב האדון לשבת, וישוע התיישב על הכיסא
.יח) והרבה זמן דיברו על המשפט, ועל המראות של גולגולתא ועל גן השילוח
.אז אמר ישוע, אל תפחד, כי אני אהיה לווייתך הטוב לכל אורך הדרך; ואז הוא נעלם (19)

פרק 176

*ישו מופיע, התממש במלואו, בפני חכמי המזרח בארמון הנסיך רוואנה בהודו; לכוהני הקוסמים בפרס. שלושת
החכמים מדברים בשבח אישיותו של הנצרת*

נסיך הודו, ערך משתה. הארמון שלו באוריסה היה המקום שבו נהגו להיפגש אנשי מחשבה מכל המזרח הרחוק, RAVANNA,

- 2) רואנה היה הנסיך שאיתו נסע הילד ישו להודו לפני שנים רבות)
- 3) המשתה נעשה לכבודם של חכמי המזרח
- 4) בין האורחים היו מנג-צה, וידיאפאטי ולמאס
- 5) החכמים ישבו סביב השולחן ודיברו על צורכי הודו והעולם
- 6) הדלת לאולם האירועים הייתה במזרח; כיסא פנוי היה ליד השולחן ממזרח
- 7) וכמו שדיברו החכמים נכנס זר, בלי הודעה, והרים ידיו לברכה אמר (7כולם להריע!)
- 8) הילה נחה על ראשו, ואור, בניגוד לאור השמש, מילא את כל החדר
- 9) קמו החכמים והרכינו ראשם ואמרו, שלום
- 10) וישוע ישב על הכיסא הפנוי; ואז ידעו החכמים שזהו הנביא העברי שבא
- 11) וישוע אמר: הנה כי קמתי מן המתים. תסתכל על הידיים שלי, הרגליים, הצד שלי
- 12) החיילים הרומאים ניקבו את ידי ורגלי במסמרים; ואז אחד פילח את לבי
- 13) הכניסו אותי לקבר, ואז נאבקתי עם כובש בני אדם. כבשתי את המוות, רקעתי עליו וקמתי
- 14) הביא אלמוות לאור וצייר על קירות הזמן קשת בענן לבני האדם; ומה שעשיתי יעשו כל האנשים
- 15) בשורה זו של תחיית המתים אינה מוגבלת ליהודי ויווני; זוהי מורשתו של כל אדם בכל זמן ואזור; ואני כאן הפגנת כוחו של האדם (טז: אז קם ולחץ את יד כל אדם וצבא המלוכה ויאמר
- יז) הנה, לא את-מתום על-הרוחות הקלפים, פי-בשר ונעצמות אני ומצחקי; אבל אני יכול לחצות את ארץ הגבול כרצוני
- 18) ואז הם דיברו יחד שם הרבה מאוד זמן. ואז ישוע אמר
- 19) אני הולך בדרכי, אבל אתה תלך לכל העולם ותטיף את בשורת כל-יכולתם של בני האדם, כוח האמת, תחיית המתים
- 20) מי שמאמין בבשורה זו של בן האדם לעולם לא ימות; המתים יחיו שוב
- 21) ואז ישוע נעלם, אבל הוא זרע את הזרע. דברי החיים נאמרו באוריסה, וכל הודו שמעו
- 22) הכוהנים הקוסמים היו בדממה בפרספוליס, וקספר, ואדוני הקוסמים שהיו הראשונים לברך את ילד ההבטחה בבית הרועה בבית לחם, היו עם הכוהנים
- 23) ויבוא ישוע וישב עמיהם; כתר של אור היה על ראשו
- 24) וכאשר הסתיימה השתיקה אמר קספר, אדון מהמועצה המלכותית של האחים השקטים נמצא כאן; תנו לנו להלל
- 25) ועמדו כל הכוהנים והאדונים ואמרו שלום! איזה מסר מהמועצה המלכותית אתה מביא
- 26) ויאמר ישוע, אֶחָי שָׁל אֶחָד הַשְּׁתָקִים, שְׁלוֹם, שְׁלוֹם עַל-הָאָרֶץ; רצון טוב לגברים
- 27) בעיית העידנים נפתרה; בן אדם קם מן המתים; הראה שניתן להפוך את בשר האדם לבשר אלוהי
- 28) לנגד עיני בני אדם שונה הבשר הזה שבו אני בא אליך במהירות האור מבשר האדם. וכך אני המסר שאני מביא אליך
- 29) AM-אליך אני בא, הראשון מכל המירוץ להתהפך לדמותו של ה
- 30) מה שעשיתי, יעשו כל בני האדם; ומה שאני, יהיו כל בני האדם
- 31) אבל ישוע לא אמר יותר. בנשימה קצרה אחת סיפר את סיפור שליחותו לבני האדם, ואז הוא נעלם
- 32) הקוסמים אמרו, לפני זמן מה קראנו את ההבטחה הזו, שמומשה כעת, על לוח השעון של גן עדן
- 33) ואז ראינו את האיש הזה שזה עתה הוכיח לנו את כוחו של האדם לקום מבשר גשמי ודם לבשר אלוהים, תינוק בבית לחם
- 34) ואחרי שנים רבות בא וישב עמנו באותן חורשות
- 35) הוא סיפר את סיפור חייו האנושיים, על ניסיונות, פיתויים כואבים, מכות וצרות

- הוא נסע לאורך אורח החיים הקוצני עד שקם והשליך את האויבים החזקים ביותר של אלוהים ואדם; והוא כעת האדון היחיד של המין (36) האנושי שבשרו הפך לבשר אלוהי.
- הוא איש האלוהים של היום; אָבֵל כָּל אִישׁ בְּאָרֶץ יִתְגַּבֵּר וְיִהְיֶה כְּמֹ, בֶן אֱלֹהִים (37)

פרק 177

ישוע מופיע, התממש במלואו, בבית המקדש בירושלים. נוף בשליטי היהודים על צביעותם. מתגלה להם והם נופלים לאחור בפחד. הוא מופיע בפני השליחים בביתו של שמעון. תומס משוכנע

- זה היה יום השבת וכהנים וסופרים רבים ופרושים היו בבית המקדש בירושלים. קיפאס, אנה ועוד כמה יהודים שליטים היו שם?
- בא אדם זר בלבוש של דייג ושאל, מה עלה בגורלו של ישוע שנקרא המשיח? האם הוא לא מלמד עכשיו בבית המקדש (2)
- השיבו היהודים, האיש ההוא מהגליל נצלב לפני שבוע, כי הוא היה אדם מסוכן, אדם שפל ומרדן (3)
- שאל הזר היכן שמת את גופתו של האיש הזה מהגליל? איפה הקבר שלו (4)
- השיבו היהודים, איננו יודעים. חסידיו באו בלילה וגנבו את הגופה מהקבר שבו הייתה מונחת ונשארו אותה, ואז הכריזו שהוא קם מהמתים (5)
- שאל הזר, מאיפה אתה יודע שתלמידיו גנבו את הגופה מהקבר? האם מישהו היה עד לגניבה (6)
- השיבו היהודים, היו לנו מאה חיילים במקום, וכל אחד מהם מצהיר שתלמידיו גנבו את הגופה מהקבר (7)
- שאל הזר, האם יעמוד מישהו מכל מאה אנשיך ויאמר, ראיתי את הגופה גנובה מהקבר (8)
- השיבו היהודים, איננו יודעים; האנשים האלה הם אנשי אמת; איננו יכולים לפקפק במילתם (9)
- אמר הנכרי, אתם הטהורים והסופרים והפרושים שומעים אותי: הייתי עד לעובדות, הייתי בגן השילועם ועמדתי בין מאה אנשיכם (10)
- יא) וזה אני יודע, כי לא יאמר איש ממאה אנשיך, ראיתי את הגופה גנובה מן הקבר
- יב) ואעיד לפני אלוהי השמים והארץ, הגוף לא נגנב מן הקבר; האיש מהגליל קם מן המתים
- יג) ואז מיהרו הטהורים והסופרים והפרושים לתפוס את האיש ולגרשו
- אך מיד הפך הדייג לצורת אור זוהרת, והטהורים והסופרים והפרושים חזרו בפחד קטלני; הם ראו את האיש מהגליל (14)
- וישוע הביט באנשים המבוהלים ויאמר: זו הגופה שסקמתם מעבר לשערי העיר וצלבתם בגולגולת (15)
- הבט בידי, רגלי, צידי וראה את הפצעים שעשו החיילים (16)
- אם אתה מאמין שאני פנטום עשוי מאוויר, צא החוצה וטפל בי; רוחות רפאים אינן נושאות בשר ועצמות (17)
- באתי לכדור הארץ כדי להדגים את תחיית המתים, את התמרת בשרו של האדם הגשמי לבשר האדם האלוהי (18)
- אז הרים ישוע את ידיו ואמר, שלום לכל אחד מכם; רצון טוב לכל האנושות. ואז הוא נעלם (19)
- עתה, תומאס, לא ראה את האדון מאז שקם מן המתים, וכשהעשרה טענו שהם ראו ודיברו איתו אמר (20)
- (21) עד שלא אראה את טביעות הציפורניים בידי וברגליו, את פצע החנית בצידו, ואדבר איתו כפי שדיברתי עמו בעבר, אין לי סיבה להאמין שהוא קם מן המתים.
- בביתו של שמעון בביתניא נפגשו אנשי הגליל. זה היה ערב היום הראשון של השבוע, ומחר היו כולם מפנים את פניהם לבתיהם (22)
- אחד עשר השליחים כולם היו שם: הדלתות היו סגורות וחסומות, וישוע בא ואמר, שלום לכולם (23)
- ואז אמר לתומס, ידידי, אינך יודע כי קמתי מן המתים; הגיע הזמן שתדע (24)
- בוא הנה וראה את טביעות הציפורניים בידי, את פצע החנית בצדי, ודבר איתי כפי שדיברת איתי לא פעם (25)
- ותומס בא וראה ואז קרא, אדוני ואדוני! אני לא מאמין עכשיו, אני יודע שאתה קם מהמתים (26)
- וישוע אמר, כי אתה רואה אותי אתה מאמין, ואשריו עיניך (27)
- אבל אשרי שלוש פעמים אלו שאינם רואים אותי ובכל זאת מאמינים (28)
- ואז ישוע נעלם מעיניהם, אך התלמידים התבססו באמונתם (29)

פרק 178

ישו מופיע, התמוז במלואו, לפני אפולו והאחוה השקטה ביוון. מופיע לקלודס ויוליה על הטיבר ליד רומא מופיע בפני הכהנים במקדש המצרי בהליופוליס.

- אפולו, עם האחוה השקטה של יוון, ישב בחורשה דלפית. האורקל דיבר בקול רם וארוך.
- הכהנים היו בקודש וכשהם נראו האורקל הפך ללהבת אור; נדמה היה שהוא בוער, וכולו כולה (2)
- הכהנים התמלאו פחד. אמרו, עתיד לבוא אסון גדול; האלים שלנו משוגעים; הם הרסו את האורקל שלנו (3)
- אבל כשהלהבות התפוגגו, עמד אדם על הדום האוראק ואמר (4)
- אלוהים מדבר אל האדם, לא באורקל של עץ וזהב, אלא בקול האדם (5)
- האלים דיברו ליוונים ולשונות מיוחסות באמצעות תמונות שנוצרו על ידי האדם, אך אלוהים, האחד, מדבר כעת אל האדם באמצעות ישו הבן (6) היחיד, שהיה והינו ולעולם יהיה
- אורקל זה ייכשל; האורקל החי של אלוהים, האחד, לעולם לא ייכשל (7)
- אפולו הכיר את האיש שדיבר; הוא ידע שזהו הנצרת שלימד פעם את החכמים באקרופוליס ונזף בעובדי האלילים על חוף אתונה (8)
- ובעוד רגע עמד ישוע לפני אפולו והאחוה השקטה, ואמר (9)
- הנה כי קמתי מן המתים במתנות לבני אדם. אני מביא לך את התואר של האחוה העצומה שלך (10)
- כל הכוח בשמים ובארץ הוא שלי; לך אני נותן את כל הכוח בשמים ובארץ (11)
- צא ולמד את אומות הארץ את בשורת תחיית המתים וחיי נצח באמצעות המשיח, אהבת אלוהים שהתגלתה לבני אדם (12)
- ואז הוא חיבק את ידו של אפולו ואמר, בשרי האנושי השתנה לצורה עליונה על ידי אהבה אלוהית ואני יכול להתגלות בבשר, או במישורים (13) הגבוהים של החיים, כרצוני
- מה שאני יכול לעשות כל גברים יכולים לעשות. לך להטיף את בשורת אומניפוטו של האדם (14)
- ואז ישוע נעלם; אבל יוון וכרתים וכל העמים שמעו (15)
- קלאודאס ויוליה, אשתו, התגוררו בפלטין ברומא והם היו משרתיו של טיבריוס; אבל הם היו בגליל (16)
- הלך עם ישוע ליד הים, שמע את דבריו וראה את כוחו; והם האמינו שהוא המשיח שהתגלה (17)
- כעת היו קלאודאס ואשתו על הטיבר בסירה קטנה; סערה שטפה מהים, הסירה נטרפה וקלאודאס ואשתו טבעו למוות (18)
- וישוע בא ולקח אותם בידיהם ואמר, קלודס ויוליה, קמו והלכו איתי על הגלים (19)
- ויקמו והלכו עמו על הגלים (20)
- כא) אלף איש ראו את השלושה הולכים על הגלים, וראו אותם מגיעים לארץ, וכולם נדהמו
- וישוע אמר, אתם אנשי רומא, אני התחייה והחיים. המתים יחיו, ורבים יחיו לעולם לא ימותו (22)
- בפי אלים ודמי-אלים דיבר אלוהים אל אבותיכם מזמן; אבל עכשיו הוא מדבר אליך דרך גבר מושלם (23)
- הוא שלח את בנו, המשיח, בבשר אדם, להציל את העולם, וכאשר הרמתי מקבר המים והצלתי את משרתיו של טיבריוס (24)
- אז המשיח ירים את הבנים והבנות של המין האנושי, כן, כל אחד מהם, מהחושך ומקברי הדברים הגשמיים, אל האור וחיי הנצח (25)
- אני הגלוי של האהבה שהוקמה מן המתים; הנה יְדִי, רַגְלִי, צִידֵי אֶשֶׁר נִקְחוּ אֶתְּם גְּשִׁים (26)
- קלודס ויוליה שהצלתי ממוות, הם השגרירים שלי ברומא (27)
- והם יצביעו את הדרך ויבשרו את בשורת נשמת הקודש ותחיית המתים (28)
- וזה כל מה שהוא אמר, אבל רומא וכל איטליה שמעו (29)
- הכהנים של הליופוליס היו במקדשם, נפגשו כדי לחגוג את תחיית אחיהם נצרית; הם ידעו שהוא קם מן המתים (30)
- הנצרית הופיע ועמד על מעמד קדוש שלא עמד עליו איש מעולם (31)

- 32) זה היה כבוד שהיה שמור למי שידגים ראשון את תחיית המתים
- 33) וישוע היה הראשון מכל המין האנושי שהוכיח את תחיית המתים
- 34) וכאשר ישוע עמד על הכן הקדוש, עמדו המאסטרים ואמרו, שלום רב (34). הפעמונים הגדולים של המקדש צלצלו וכל המקדש בוער באור וישוע אמר, כל כבוד לאדוני מקדש השמש הזה (35)
- 36) בבשר האדם יש את מהות תחיית המתים. המהות הזו, המואצת על ידי הנשימה הקדושה, תעלה את החומר של הגוף לטון גבוה יותר (36) ועשה אותו כחומר של גופי המישורים שלמעלה, אשר עיני אדם אינן יכולות לראות (37)
- 38) יש שירות קדוש במוות. את מהות הגוף אי אפשר לזרוז בנשימה הקדושה עד שהקבוע יפתר; הגוף חייב להתפורר, וזהו המוות (38) , ואז על החומרים הגמישים האלה אלוהים נושם, בדיוק כפי שהוא נושם על הכאוס של המעמקים כאשר נוצרו עולמות (39) וחיים נובעים מן המוות; הצורה הגשמית משתנה ליצירת אלוהית (40)
- 41) רצון האדם מאפשר את פעולת הנשימה הקדושה. כאשר רצון האדם ורצון האל הם אחד, תחיית המתים היא עובדה (41) בכך יש לנו את הכימיה של חיי התמותה, שירות המוות, המסתורין של החיים האלוהיים (42)
- 43) חיי האדם שלי ניתנו לחלוטין כדי להתאים את רצוני לרצון האלוהי; כשזה בוצע, כל משימות האדמה שלי בוצעו (43)
- 44) ;ואתם, אחיי, יודעים היטב את האויבים שהייתי צריך לפגוש; אתה יודע על הניצחונות שלי בגט שמנים; המשפטים שלי בבתי דין של גברים (44) מותי על הצלב
- 45) אתה יודע שכל חיי היו דרמה אחת גדולה עבור בני האדם; תבנית לבני האדם. חייתי כדי להראות את האפשרויות של האדם (45)
- 46) מה שעשיתי יכולים כל בני האדם לעשות, ומה שאני כל בני האדם יהיה (46)
- 47) המאסטרים הביטו; הצורה על הכן הקדוש נעלמה, אבל כל כהן מקדש וכל יצור חי אמרו, השבחה את אלוהים (47)

פרק 179

ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני השליחים בכנרת. מופיע להרבה אנשים. אומר לשליחיו ללכת שוב לירושלים והוא יפגוש אותם שם

- כעת, השליחים היו בבית בגליל; הנשים שהו ביהודה עד חג השבועות
- 2) ופטרס, יעקב ויוחנן, ואנדרו, פיליפוס ונתנאל היו בכפר נחום. הם הצטרפו עם יונה ועם זבדי, ובסירותיהם יצאו לדוג
- 3) הם עמלו כל הלילה וכשהגיע הבוקר לא היו להם דגים
- 4) וכאשר התקרבו לחוף עמד אדם על החוף ואמר, כמה דגים יש לך (4)
- 5) ופטר ענה: אין (5)
- 6) שוב קרא האיש ואמר, להקת דגים עוברת עכשיו בצד ימין של סירתך; להוציא את הרשת שלך (6)
- 7) השליכו את רשתם, והיא התמלאה; ויוחנן קרא: יהוה הוא העומד על החוף (7)
- 8) ופטר צלל לים ושחה אל החוף. שאר האנשים הביאו את הרשת, והכילה מאה חמישים ושלושה דגים ובכל זאת היא לא נשברה (8)
- 9) וישוע אמר, ילדיי, הבה נשבור את צום יחד כאן (9)
- 10) הם מצאו כמה גחלים חיות על החוף ופיטרו הביא והלביש את הדגים; היה להם קצת לחם (10)
- 11) ולאחר שהוכנה הארוחה הם שברו את צום, וישוע אכל גם מהדג וגם מהלחם (11)
- 12) כעת, לאחר ארוחת הבוקר ישבו כל הגברים על החוף, וישוע אמר לפטרס, האם אתה אוהב את ה' אלוהיך בכל לבבך, והאם אתה אוהב את (12) רעך כמו שאתה אוהב את עצמך
- יג) ויאמר פטרס כן אדוני אני אוהב את ה' אלוהי בכל לבי; אני אוהב את השכן שלי כמו שאני אוהב את עצמי
- 14) ויאמר ישוע, אז תרעו את צאני (14)

- 15) ואז אמר לג'יימס, האם אתה אוהב אותה, את נשמת הקודש, בכל לבבך, ואתה אוהב את רעך כמו שאתה אוהב את עצמך (טז).
 ויען ג'יימס, כן, אדוני, אני אוהב את נשמת הקודש בכל לבי; אני אוהב את השכן שלי כמו שאני אוהב את עצמי.
 אז אמר ישוע, הגן על הכבשים שלי (17).
- 18) ואז אמר ליוחנן, האם אתה אוהב את המשיח, האהבה האלוהית שהתגלתה, בכל לבבך, והאם אתה אוהב את רעך כמו שאתה אוהב את עצמך (18).
 יט) ויענה יוחנן: כן, אדוני, אני אוהב את המשיח בכל לבי; אני אוהב את השכן שלי כמו שאני אוהב את עצמי.
 ניאמר ישוע, אַזְלָ אֶת הַשָּׁלִים שלי (20).
 אז קם ישוע ואמר לפטרוס, לכו אחרי (21). ופטר הלך אחריו.
 כשאשר ראה פטרוס שיוחנן הולך אחריו, אמר לישוע, אדוני, הנה יוחנן הולך אחרריך! מה הוא יעשה (22).
 פטרוס לא שמע את האדון כשאמר ליוחנן, אז האכיל את הכבשים שלי (23).
 וישוע דיבר אל פטרוס והוא אמר, לא חשוב לך מה יעשה יוחנן; לא למרות שאני רוצה שהוא יישאר עד שאבוא שוב (24).
 פשוט עשה את חובתך; עקוב אחריי (25).
 וישוע עבר, הם לא ידעו לאן הוא הלך (26).
- 27) עד מהרה התפשטה הידיעה בכל כפר נחום שישוע קם מהמתים, שהוא הלך עם תלמידיו ליד הים ואכל איתם את ארוחת הבוקר. ההמונים יצאו לראות.
 כעת פטרוס, יעקב ויוחנן, יחד עם שאר האנשים שנקראו להיות שליחי האדון, הלכו להרים ליד כפר נחום כדי להתפלל (28).
 ובעודם התפללו בא האדון; הם ראו אותו והם דיברו איתו (29).
 אמר להם: קרוב חג השבועות; לך לירושלים ואני אפגוש אותך שם (30).
 ותוך כדי דברו, באו הרבה אנשים; הם ראו את ה'; הם אמרו (31).
 הנה, כי עתה אנו יודעים שהוא, הנצרת, קם מן המתים כי ראינו אותו פנים אל פנים (32).

פרק 180

ישוע מופיע, התממש במלואו, בפני השליחים בירושלים. נותן להם את ההוראות שלו. מבטיח להם הקדש מיוחד לעבודתם בחג השבועות. הולך להר הזיתים ולעיני תלמידים רבים עולה לשמים. התלמידים חוזרים לירושלים.

- 1) אחד עשר השליחים של האדון היו בירושלים ובחזר רחב ידיים שהם בחרו בפקודת ה' ובעודם התפללו נגלה אליהם ה' ויאמר (2).
 שלום לכולם; רצון טוב לכל יצור חי. ואז הוא דיבר איתם הרבה מאוד זמן (3).
 ושאלו התלמידים: האם תחזירו עכשיו את המלכות לישראל (4).
 ויאמר ישוע, אל תדאג לממשלות בני אדם; המאסטרים יבימו (5).
 תעשה מה שניתן לך לעשות וחכה ואל תמלמל (6).
 כל הכוח בשמים ובארץ ניתן לי, ועכשיו אני מציע לך ללכת לכל העולם ולהטיף את בשורת המשיח, את אחדות האל והאדם, תחיית המתים (7) וחיי נצח.
 ובעודך הולך ומטיף, הטביל את האנשים בשם המשיח (8).
 המאמינים והנטבלים יקומו בחדשות חיי המשיח, והכופרים לא יקומו בחידוש חיי המשיח (9).
 ותתן לבני אדם את הכוח שאני נותן לך (10).
 יא) המאמינים והטובלים ירפאו חולים; יגרום לעיוורים לראות, לחירשים לשמוע, לצלעים ללכת;
 יגרש את הרוחות הטמאות מהאובססיביות; ידרוך על נחשים קטלניים ולא יפגעו; יעבור בלהבות ולא יישרף; ואם ישתו טיוטה רעילה לא (12) יהרוג.

- אתה יודע את המילה הקדושה, שהיא דבר הכוח (13)
- את הדברים הסודיים שסיפרתי לכם שלא יספרו עתה לכל העולם, תודיעו לאנשים נאמנים אשר בתורם יגלו אותם לנאמנים אחרים (14)
- עד שתבוא העת שכל העולם ישמע ולהבין את דברי האמת והעוצמה (15)
- 'טז) ועתה אעלה אל ה', כמו שאתה וכל העולם תקום אל ה
- הנה, ביום חג השבועות תהיו כולכם ניחנים בכוח מגבוה (17)
- יח) אבל כאן תישאר עד אז במחשבת קודש ובתפילה
- אז הלך ישוע אל הזית, ותלמידיו הלכו אחריו, ובמקום לא רחוק מביתאניה, הוא פגש את המריה ואת סלומה (19)
- פגש את מרתה, רות ומרים; פגש את לזרוס ושלל אחרים שהגיעו מהגליל (20)
- וישוע עמד בנפרד והרים את ידיו ואמר (21)
- הברכה של הקדושים, של האל הכול יכול, ושל הנשימה הקדושה, של המשיח שהתגלתה אהבת אלוהים (22)
- ינוח עליך כל הדרך עד שתקום ותשב איתי על כסא הכוח (23)
- ואז ראו אותו עולה על כנפי האור; זר הקיף אותו סביב; ואז לא ראו את צורתו עוד (24)
- אך כשהם הביטו אל השמים הופיעו שני אנשים, בגלימות לבנים, ואמרו (25)
- 26) אתם אנשי הגליל, מדוע מביטים בכם כך בדאגה כה רבה באדון העולה? הנה, הוא יחזור מגן עדן כפי שראית אותו הולך לגן עדן.
- אחר כך חזרו האחד-עשר ואלעזר, וגברים נוספים מהגליל יחד עם הנשים הנאמנות, לא מעטות, לירושלים ושם התגוררו (27)
- והם היו כל הזמן בתפילה ובמחשבת קודש. הם חיכו לנשימה הקדושה, ולבואו של הכוח המובטח מגבוה (28)

חלק 3/סעיף XXII**משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסייה****סעיף XXII****(פרקים 181 – 182)****TAU****הקמת כנסיית כריסטין****פרק 181**

אחד עשר השליחים בוחרים במתיהו למלא את המקום שהתפנה בעקבות עריקתו של יהודה. הכריסטינים שמחים מרים שרה שיר הלל. סגל השליחים.

העובדה שישוע קם מן המתים לא הוכחשה על ידי רבים משליטי היהודים.

ופילטוס נתן צו שלא יפגעו חסידי נצרת בעבודתם בשום מקום בתחומו (2)

יום חג השבועות היה בפתח וכולם חיפשו גילוי של כוח רוח (3)

כעת, בירושלים נפגשו האחד-עשר כדי לבחור אדם שימלא את מקומו של יהודה שבגד באדונו (4)

ו.יאמר פטרוס, ה' קרא לשירות זה שנים עשר איש כשתים עשרה אבני יסוד שעליהם צריך לבנות את בית המקדש המשיח (5)

(6) יהודה זה שבגד באדונו, הלך למקום משלו מעבר לצעף.

(7) עליו כתב הנביא: 'מִשְׁמֵם יִהְיֶה מְשָׁפָנוּ; אִישׁ לֹא יִשְׁכּוֹן בוּ; מִשְׂרָדוֹ נָתַן לְעוֹד אֶחָד לְקַחַת

(8) מאלו שליוו אותנו מגלגל, שם הטביל המבשר, עד היום הזה, ייבחר אחד להשלים את המספר שנים עשר, למלא את המקום שממנו נפל אחינו בעבירה.

ואחר כך העבירו האחד-עשר זמן רב, הרבה זמן בתפילה, וכשהטילו את גורלם, נבחר למקום מתייה מעמק הנילוס (9)

מתי היה באמת ישראלי; אבל הוא למד בכל חכמת בתי הספר המצריים, והוא לימד את מסתורי המזרח ביריחו (10)

;הוא היה בין הראשונים לברך את המבשר; בין הראשונים שהכירו בנצרת כמשיח, בן האלוהים (11)

.הוא היה עם להקת כריסטין בכל מסעותיהם בארץ הגליל, יהודה ושומרון (12)

(יג) נשלח שליח שמצא את מתיה, והוא בא והצטרף לאחד-עשר, ולזמן מה אבדו השנים-עשר בתפילת חרדה

'המשיחיים שהגיעו מהגליל וממקומות ביהודה, בערך שש עשרה, היו שם, ופטרוס סיפר להם על מתיה, וכיצד, בהגרלה, הוא נבחר לשליח ה (14)

.הכריסטינים כולם שמחו והלילו את שם האל; ומרים שרה שיר הלל (15)

;טז) אלו שמות שליחי ה'; פיטר, ג'יימס וג'ון; פיליפ, אנדרו ונתנאל

(17) תומס וסימון, הקנאים; מתני ומתיאס; יעקב ויהודה (בניו של אלפיוס).

פרק 182

אירועי חג השבועות. הקדשת השליחים. קמה כנסיית כריסטין. פיטר מטיף את דרשת המבוא. הדרשה. שלושת אלפים איש נטבלים והופכים לחברי הכנסייה

כעת, כשהגיע יום חג השבועות, התמלאה ירושלים ביהודים אדוקים ובגויורים מארצות רבות.

הכריסטינים כולם נפגשו והיו בהרמוניה מושלמת (2)

ובעודם ישבו בתפילה חרישית שמעו קול כמו רחש מרחוק של סערה הקרובה (3)

.הצליל התגבר עוד יותר, עד שכמו קולות רעם, הוא מילא את החדר שבו ישבו השליחים (4)

- 5) אור מבריק הופיע, ורבים חשבו, הבניין בוער (6)
- שנים עשר כדורים, שנראו כמו כדורי אש, נפלו מגן עדן – כדור מכל סימן של כל מעגל השמים, ועל ראשו של כל שליח הופיע כדור אש בוער (6)
- וכל כדור שלה שבע לשונות אש לשמים, וכל שליח דיבר בשבעה ניבים של אדמה (7)
- הרבנים הנבערים התייחסו בקלילות למה ששמעו וראו; אמרו, האנשים האלה שיכורים, ואינם יודעים מה הם אומרים (8)
- אבל אנשי לימוד נדהמו; אָמְרו, הֲלֹא הָאֲנָשִׁים אֵלֶּה הַמְדַבְּרִים כָּל-יְהוּדִים? איך זה שהם מדברים בכל שפות הארץ (9)
- נִיאָמַר פֶּטֶר, אַתֶּם יְרוּשָׁלַם וְאַתֶּם יוֹשְׁבֵי אֶל שַׁעְרֵי הָעִיר; שלום לך ולכל האנושות (10)
- (11) זה הזמן שאנשים קדושים של פעם ביקשו לראות, באמונה הם ראו את השעה הזו, ועתה הם עומדים איתנו באקסטזה.
- (12) הנביא יואל בימי קדם סיפר על הדברים שאתה רואה ושומע. הנשימה הקדושה דיברה בלשונו ואמרה:
- יג) ויהי באחרית הימים אנשוף בבני אדם ואמלא אותם בברכת הקדושה
- יעמדו בניכם ובנותיכם ויתנבאו; צעיריכם יהיו רואים; הזקנים שלך יחלמו חלומות (14)
- ואראה נפלאות בשמים ממעל ואותות פלא בארץ (15)
- צלילים ייצאו מהשמים ויישמעו קולות שבני אדם לא יצליחו להבין (16)
- השמש לא תזרח; הירח ישכשך בדם לפני בוא יום ה' הגדול (17)
- יח) ויהי כי הקוראים בשם ה' באמונה יגאלו
- זהו יום הכוח של כריסטין; היום שבו הוא, האיש מהגליל, מתפאר (19)
- הוא בא כתינוק בבית לחם ומיום הולדתו יצאו מלכי הארץ בכוונה ליטול את חייו (20)
- אלוהים החזיק אותו בשקע ידו (21)
- אנשים קראו לו ישוע, והם קראו לו טוב, כי הוא נשלח לחפש ולהציל את האבודים (22)
- וישוע גדל לגבר והיה נתון לכל הניסיונות והפיתויים של בני האדם, כדי שיוכל לדעת את העומסים שעל בני האדם לשאת ולדעת את הדרך לעזרתם
- בארצות רחוקות הוא חי ובדבר הקודש ריפא חולים, זרק את דלתות הכלא פתוחות ושיחרר את האסירים, ובכל מקום הוכרז עליו עמנואל
- אבל רשעים בזו לו ודחו אותו, ובאמצעות שוחד הוכיחו אותו בעשרות פשעים (25)
- ולפני המון אנשים השומעים אותי עכשיו, מסמרו אותו לצלב (26)
- כז) חתמו אותו בחותמת המוות; אבל המוות היה חלש מכדי להחזיק אותו בקבר, וכשהאדונים האלמוטיים אמרו אדון משיך קומי, הוא פרץ את רצועות המוות, וקם שוב לחיים
- הוא הראה את עצמו חי, לא רק בפני השליטים בירושלים, אלא לרבים באזורי הארץ הרחוקים (28)
- ואז, לנגד עיניהם התמוהות של רבים השומעים אותי עכשיו מדבר, בהשתתפות חבורה של אנשי חצר של 'עולם המלאכים, הוא עלה לכס ה'
- ובהיותו עכשיו מרומם, ואחרי שנשם למלא את נשמת הקודש, הוא נושם עלינו שוב, וכך מוציא את מה שאתם (30)
- רואים ושומעים עכשיו
- אתם אנשי ישראל, דעו כי אלוהים ברא את האיש הזה מהגליל אשר התעללתם בו וצלבתם, גם לאדון וגם למשיח (31)
- וואז אמרו העם: מה נעשה (32)
- ופטרוס אמר, אדון כריסטין זה שלח אותנו לפתוח את שערי השחר. דרך המשיח יכולים כל בני האדם להיכנס אל האור והחיים (33)
- (34) הכנסייה כריסטין עומדת על ההנחות שישוע הוא אהבת האל שהתגלתה; שהאהבה היא גואלת בני האדם.
- (35) כנסיית כריסטין זו אינה אלא ממלכתו של הקדוש ברוך הוא בתוך הנשמה, שהתגלתה.

- 36) היום נפתחת הכנסייה הקריסטינית, וכל מי שירצה יוכל להיכנס פנימה, ובעזרת חסדו הגבולות של ישו, להיוושע. שוב אמרו האנשים, איך נוכל להיכנס כדי שנוכל לחלוק את החסד הבלתי מוגבל של המשיח (37)
- 38) ויאמר פטרוס, תקן וטבל, והסתלק מהחטא ותנהל את החיים החבויים העמוקים עם המשיח באלוהים, ותכנס ותייגאל (38)
- 39) שלושת אלפים איש התרחקו מהחטא והוטבלו וביקשו לנהל את החיים החבויים עמוקים עם המשיח באלוהים (39)
- 40) וביום אחד הפכה הכנסייה הכריסטינה לכוח אדיר; והמשיח הפך למילה אדירה שריגשה את ההמונים בארצות רבות (40)

הסוף

אינדקסים מספריים מהירים

אינדקס מדור אלפבית עברי מהיר

אינדקס מדור מספרי מהיר

אינדקס פרק מספרי מהיר

כל חלק בבשורת הדלי (הספר) מסומן בספרה רומית ואות מהאלפבית העברי

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
ALEPH	BETH	GIMEL	DALETH	HE	VAU	ZAIN	CHET	TETH	JOD	CAPH
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ

XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX	XXI	XXII
LAMED	MEM	NUN	SAMECH	AIN	PE	TZADDI	KOPH	RESH	SCHIN	TAU
ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת

אינדקס מדור מספרי מהיר

חלק 1: ישו מנצרת (לידה עד גיל 30)

ALEPH סעיף אחד I	BETH סעיף שני II	GIMEL סעיף שלושה III	DALETH סעיף ארבע IV
HE סעיף חמש V	VAU סעיף שש VI	ZAIN סעיף שבע VII	CHET סעיף שמונה VIII
TETH סעיף תשע IX	JOD סעיף עשר X	CAPH סעיף אחד עשר XI	LAMED סעיף שתיים עשרה XII

חלק 2: ישוע המשיח (מנצרת) (בני 30 עד 33)

MEM סעיף שלוש עשרה XIII	NUN סעיף ארבעה עשר XIV	SAMECH סעיף חמש עשרה XV	AIN סעיף שש עשרה XVI	PE סעיף שבע עשרה XVII
---	--	---	--------------------------------------	---------------------------------------

חלק 3: משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסיית ישו (הכנסייה הנוצרית)

TZADDI סעיף שמונה עשרה XVIII	KOPH סעיף תשע עשרה XIX	RESH סעיף עשרים XX	SCHIN סעיף עשרים ואחת XXI	TAU סעיף עשרים ושתיים XXII
--	--	------------------------------------	---	--

אינדקס פרק מספרי מהיר

חלק 1: ישו מנצרת (לידה עד גיל 30)						
פרק 1	פרק 2	פרק 3	פרק 4	פרק 5	פרק 6	פרק 7
פרק 8	פרק 9	פרק 10	פרק 11	פרק 12	פרק 13	פרק 14
פרק 15	פרק 16	פרק 17	פרק 18	פרק 19	פרק 20	פרק 21
פרק 22	פרק 23	פרק 24	פרק 25	פרק 26	פרק 27	פרק 28
פרק 29	פרק 30	פרק 31	פרק 32	פרק 33	פרק 34	פרק 35
פרק 36	פרק 37	פרק 38	פרק 39	פרק 40	פרק 41	פרק 42
פרק 43	פרק 44	פרק 45	פרק 46	פרק 47	פרק 48	פרק 49
פרק 50	פרק 51	פרק 52	פרק 53	פרק 54	פרק 55	פרק 56
פרק 57	פרק 58	פרק 59	פרק 60			
חלק 2: ישוע המשיח מנצרת (בני 30 עד 33)						
פרק 61	פרק 62	פרק 63	פרק 64	פרק 65	פרק 66	פרק 67
פרק 68	פרק 69	פרק 70	פרק 71	פרק 72	פרק 73	פרק 74
פרק 75	פרק 76	פרק 77	פרק 78	פרק 79	פרק 80	פרק 81
פרק 82	פרק 83	פרק 84	פרק 85	פרק 86	פרק 87	פרק 88
פרק 89	פרק 90	פרק 91	פרק 92	פרק 93	פרק 94	פרק 95
פרק 96	פרק 97	פרק 98	פרק 99	פרק 100	פרק 101	פרק 102
פרק 103	פרק 104	פרק 105	פרק 106	פרק 107	פרק 108	פרק 109
פרק 110	פרק 111	פרק 112	פרק 113	פרק 114	פרק 115	פרק 116
פרק 117	פרק 118	פרק 119	פרק 120	פרק 121	פרק 122	פרק 123
פרק 124	פרק 125	פרק 126	פרק 127	פרק 128	פרק 129	פרק 130
פרק 131	פרק 132	פרק 133	פרק 134	פרק 135	פרק 136	פרק 137
פרק 138	פרק 139	פרק 140	פרק 141	פרק 142	פרק 143	פרק 144
פרק 145	פרק 146	פרק 147	פרק 148	פרק 149	פרק 150	פרק 151
פרק 152	פרק 153	פרק 154	פרק 155	פרק 156	פרק 157	פרק 158
חלק 3: משפט / הוצאה להורג / תחיית המתים / התעלות / כנסיית ישו (הכנסייה הנוצרית)						
פרק 159	פרק 160	פרק 161	פרק 162	פרק 163	פרק 164	פרק 165
פרק 166	פרק 167	פרק 168	פרק 169	פרק 170	פרק 171	פרק 172
פרק 173	פרק 174	פרק 175	פרק 176	פרק 177	פרק 178	פרק 179
פרק 180	פרק 181	פרק 182				

תחום ציבורי - פרסום מידע

בשורת הדלי של ישו המשיח מאת לוי ה. דאולינג פורסמה במקור בשנת 1908 בלוס אנג'לס, קליפורניה.

בעמוד השער של מהדורת 1996, בהוצאת Adventures Unlimited Press, נכתב:

"הספר הזה הוא נחלת הכלל ואין צורך באישור

עבור כל רפרודוקציה של חומרים הכלולים בתוך."

אתה יכול למצוא את הגרסאות המקוונות וה-PDF העדכניות ביותר בקישור הבא: <https://theaquariangospel.yolasite.com>

גרסת PDF זו הופקה ומתעדכנת באופן שוטף על ידי TM Aquarian Thunder Productions

Friday, August 19, 2022: עודכן לאחרונה

אנא בדוק שוב לקבלת גרסאות מעודכנות